

ANUL 62

Nr. 1-3 IANUARIE-MARTIE 1947

7-9
10-11

Luci
Klärmann Herm
Bd. Carol № 57

Op. 25
Loco

REVISTA PADURILOR

5846 epigrame
3846

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62

Nr. 1—3/1947

S U M A R U L :

	Pag.
Studii:	
Popescu-Zeletin I.: Procedeele de inventariere cu benzi de probă — — — — —	1
Coman Artur: Flora pădurilor din basinal râului Bistrița-Aurită (Maramureș) — — — — —	11
Comentarii:	
Pavelescu, I. M.: Efectele secetei din anii 1945 și 1946 în raza ocolului Mihăești — — — — —	23
Haralamb At.: Tennessee Valley — — — — —	27
Verone Pierre: Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a Țării — — — — —	34
Vânătoare:	
Witting Otto: Cantonamentul de vânătoare în Carpați — — — — —	38
<i>Cronica internă</i> (pag. 44), <i>Acum 50 ani</i> (pag. 53), <i>Cronica externă</i> (pag. 53), <i>Cronica cinegetică</i> (pag. 57), <i>Jurisprudență</i> (pag. 61), <i>Cărți</i> (pag. 63).	

S O M M A I R E :

Études:	
Das Aufnahmeverfahren mit Probestreifen — — — — — Popescu-Zeletin I.	
La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș) — — — — — Coman Artur	
Commentaires:	
Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonement forestier de Mihăești — — — — — Pavelescu I.	
Tennessee Valley — — — — — Haralamb At.	
Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays — — — — — Verone Pierre	
Chasse:	
Le campement de chasse dans les Carpathes — — — — — Witting O.	
<i>Chronique</i> (intérieure, étrangère, cynégétique), <i>Il y a 50 ans</i> , <i>Jurisprudence</i> , Livres,	

REVISTA PADURILOR

ANUL 62

Nr. 1—3/1947

S T U D I I

SĂPTĂMANA FORESTIERA

și

CONGRESUL FORESTIER

1 9 4 7

În Corpul Revistei, la „Suplimentul Profesional”, se stăruie la Apelului și Convocării făcute de Soc. „Progresul Silvic”, în legătură cu activitatea ei proiectată pentru anul 1947.

Apelul se referă la manifestarea Societății în cadrul „Săptămânii Forestiere 1947”; iar Convocarea, în legătură cu organizarea Congresului Societății, odată cu Adunarea Generală ordinară.

Rugăm membrii Societății și cititorii revistei noastre să acorde atenția necesară acestor informații și să răspundă cu însuflețire la apelul nostru, să se adresează și pe această cale de către organizatorii celor două manifestări publice ale Societății, cu convingerea fermă că acestea sunt în interesul pădurilor, cauza Corpului, cauza Țării.

În practică însă s'a observat marea dificultate a alegerii acestor porțiuni cu caracteristici reprezentând media arboretului, fapt care l'a determinat căutarea altor procedee, care să elimine acest mare neajuns. Astfel s'a ajuns la imaginarea *procedului benzilor de probă* (Probestreifenverfahren) și la *procedul cercurilor de probă* (Kreisprobeblächeverfahren).

Originea procedului benzilor de probă e veche. König și mai apoi Pressler¹⁾ îl inițiază și dezvoltă, însă sub altă formă decât

1) Guttenberg-Müller: Holzmesskunde, Handbuch der Forstwissenschaft, 1927, vol. III, pag. 142.

REVISTA PADURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62

Nr. 1—3/1947

ANUL 62

REVISTA PADURILOR

103

Textul principal este foarte slab vizibil și pare să conțină o descriere sau un raport tehnic legat de activitatea forestieră sau de proprietatea societății. Sunt vizibile unele cuvinte precum "proprietate", "activitate", "forestieră", "cantonament", "frontieră", "pays", "chasse", "livres".

Commentaires:

- Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești — — — — Pavelescu I
- Tennessee Valley — — — — — Haralamb At.
- Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays — — — — — Verone Pierre

Chasse:

- Le campement de chasse dans les Carpathes — — — — Witting O.
- Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique), Il y a 50 ans, Jurisprudence, Livres.

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBA

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

*Generalitatea. Variantele procedurii. Descrierea procedurii.
Calculul numărului de benzi. Desfășurarea benzilor.*

1. Generalități.

La determinarea volumului arboretelor, procedeul de inventariere normal și ideal este acela al inventarierii totale, adică arbore cu arbore.

Din motive de economie de timp și bani, precum și datorită observațiunii că arboretele au un caracter mai mult sau mai puțin uniform, din punct de vedere al conformației și densității arborilor, ceea ce face să se presupună că în arboret există porțiuni care să reprezinte media acestor caracteristici și că dacă se cubează aceste porțiuni volumul rezultat — prin analogie — se poate raporta la întreg arboretul, s'a ajuns la „procedeul suprafețelor de probă” de formă patrată și dreptunghiulară.

În practică însă s'a observat marea dificultate a alegerii acestor porțiuni cu caracteristici reprezentând media arboretului, fapt care s'a determinat căutarea altor procedee, care să elimine acest mare neajuns. Astfel s'a ajuns la imaginarea *procedurii benzilor de probă* (Probestreifenverfahren) și la *procedeul cercurilor de probă* (Kreisprobeflächeverfahren).

Origina procedurii benzilor de probă e veche. König și mai apoi Pressler¹⁾ îl inițiază și dezvoltă, însă sub altă formă decât

1) Güttenberg-Müller Holzmesskunde, Handbuch der Forstwissenschaft, 1927, vol. III, pag. 142.

cea cunoscută astăzi. Ulterior Gerhardt²⁾ și Ostwald³⁾ reluând ideea ajung să concretizeze un procedeu, care prin verificări practice se impune și își capătă consacrare, fiind considerat ca... „mai avantajos, întrucât fâșiile considerate ca benzi se răsucesc în întreg arboretul”⁴⁾.

Este desigur interesant să menționăm că și în literatura noastră⁵⁾ s'a evidențiat existența unui asemenea procedeu și s'a încercat un studiu asupra lui, inspirat dintr'o lucrare a lui Fekete apărută în 1906 în „Erd. Kiserteter”. Procedeuul acesta nu s'a încetățenit la noi, poate și din cauza unor elementare erori de calcul făcute de Ioachim Popovici și semnalate cu sgomot de redacția de pe atunci a Revistei Pădurilor.

În 1937 acest procedeu a fost introdus de noi în practica amenajistică, la pădurile Statului (pădurile: Cosmin, Oc. Cernăuți și Heltiu, Oc. Căiuți), verificat, îmbunătățit și apoi recomandat practicienilor noștri⁶⁾. Campaniile de amenajări din anii următori ne-au dat posibilitatea să extindem acest procedeu și în baza rezultatelor obținute să-l apreciem ca superior din toate punctele de vedere față de celelalte procedee cunoscute⁷⁾, așa că în proiectul de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor Statului⁸⁾ l-am considerat ca un procedeu consacrat și încetățenit în practica noastră de amenajament.

Extinderea mare pe care procedeuul benzilor de probă a luat-o în țară, atât la amenajări cât și la estimatii, fără ca în literatura noastră să avem un studiu accesibil și complet despre el, ne obligă să-l lămurim cât mai amplu, pentru a preîntâmpina compromiterea lui printr'o rea aplicare datorită unei insuficiente documentări.

2) Gerhardt: Wie ist der gesamte Derbholzvorrat auf einfache Weise zu ermitteln? Silva, 1925, pag. 41.

3) Krieger: Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes, 1929, pag. 124.

4) Tischendorf: Lehrbuch der Holzmassenermittlung, 1927, pag. 102.

5) Popovici Ioachim: Aflarea volumului arboretelor dintr'o pădure cu ajutorul locurilor de încercare în formă de fâșii, Revista Pădurilor, 1915, pp. 336—345, 404—408.

6) Popescu-Zeletin I.: Procedeuul „Benzilor de probă”, Viața Forestieră, 1937, pp. 235—237.

7) Popescu-Zeletin I.: Aspecte din tehnica amenajării pădurilor 1940, manuscris dactilografiat, Bibl. ICEF, Nr. inv. 4578, pp. 17—19.

8) Popescu-Zeletin I.: Proiect de instrucțiune pentru amenajarea pădurilor Statului, Viața Forestieră, 1941.

Studiul nostru își propune tocmai acest lucru, încercând să-i fixeze cadrul teoretic, caracteristicile—implicit deci și exigențele—, precum și aplicabilitatea în raport cu rezultatele obținute de noi în aproape 10 ani de aplicare.

2. Variantele procedurii benzilor de probă.

Procedeul benzilor de probă cunoaște mai multe variante. Ele se datoresc în bună parte acelor care l-au aplicat și au căutat să-l perfecționeze, pornind dela ideea inițială: benzi de probă în loc de suprafețe de probă de formă pătrată sau dreptunghiulară.

Evident, însăși banda de probă este o suprafață de probă dreptunghiulară, numai că alungirea exagerată, în detrimentul lățimii, a făcut, ca: amplasarea, succesiunea și delimitarea pe teren a benzilor să se deosebească total de caracteristicile suprafețelor de probă și ca atare să-și merite un nume distinct.

Gerhardt ⁹⁾ a imaginat și aplicat procedeul acesta dându-i următoarele caracteristici:

— amplasarea benzilor se face prin trasarea axului lor longitudinal sgăriind litiera pe o distanță convenabilă, pe care o măsoară cu ajutorul unei rulete;

— lățimea benzii este de 8 m. și se obține cu ajutorul unei prăjini de 3,30 m. care adăogată la lungimea brațului dă aproximativ 4 m., măsurându-se de o parte și de alta a liniei trasate pe pământ;

— succesiunea benzilor în arborete, ca și calculul numărului lor, în raport cu procentul de cubaj propus, nu sunt precizate, fiind lăsate la libera apreciere a operatorului șef de echipă;

— densitatea benzilor în arboret se propune în limita unui procent de cubaj de 5—10%, în raport cu: vârsta, regularitatea și compoziția arboretului;

Spre deosebire de Gerhardt, procedeul lui Fekete, transmis nouă prin pana lui Ioachim Popovici, apare mai complicat și deci mai greoi. După acești autori procedeul este definit prin:

— „fășii” lungi de 20 m., realizate cu ajutorul unei panglici sau lanț de aceeași lungime, întinse pe teren;

— lățimea benzii de 10 m. este obținută cu ajutorul unei prăjini de 5 m;

9) Tischendorf: Op. cit. pag. 103.

— benzile urmează linie de cea mai mare pantă și lungimea lor se reduce la orizont cu ajutorul unui dispozitiv de măsurat unghiul de pantă realizat pe coperta carnetului de inventariere;

— densitatea benzilor în arboret, respectiv distanța dintre benzi, se calculează în raport cu procentul de cubaj stabilit și cu luarea în considerare a lungimilor reduse la orizont.

Procedeul nostru, inspirat din literatura și practica germană, în raport cu variantele menționate mai sus, se caracterizează prin:

— benzi lungi de 100 m, obținute cu ajutorul unui „fir” de aceeași lungime, care constituie axul longitudinal al benzii;

— lățimea benzilor este de 10 m, realizată prin măsurători orizontale și perpendiculare pe fir la dreapta și la stânga axului benzii;

— benzile se desfășoară la câmpie după o rețea cât mai regulată, iar la munte după curba de nivel;

— densitatea benzilor în arboret se determină în funcție de procentul de cubaj admis.

3. Descrierea procedurii.

Acest procedeu constă în delimitarea pe teren a unor benzi având 100 m. lungime și 10 m. lățime.

a) *Lungimea* de 100 m. se obține cu ajutorul unui fir, confecționat de obicei din sârmă galvanizată sau de alamă, groasă de 1—1,25 mm., care se păstrează înfășurat fie pe o tobă specială de lemn sau metal, cu diametrul de 20—30 cm., fie simplu rulat în jurul corpului și apoi legat în două părți. Un astfel de fir, cărui i se lasă la ambele capete o supralungire de 1—1,25 m. este prevăzut cu două inele de fier, prinse fiecare de fir prin câte o *carabină cu vârtej*, pentru a se evita răsucirile.

Sârma de 1—1,25 mm. grosime este cea mai potrivită, fiind suficient de rezistentă și destul de ușoară, pentru a fi portabilă (102—103 m. de sârmă cântăeresc eca. 1,5 kgr.).

Marcarea celor două extremități ale distanței de 100 m. se face prin împletirea pe fir a unei bucăți de sârmă de altă culoare, de 1,5—2 cm. lungime. Cele două inele dela capete, care trebuie să aibă un diametru interior de 4—5 cm., servesc la întinderea firului cu două „portfire” (portlanțuri), confecționate în pădure din nuele sau crâci și care trec prin inele.

b) *Lățimea benzii* se obține pe teren cu ajutorul unei prăjini de 5 m. lungime, confecționată dintr'un material cât mai ușor și mai rezistent, de preferință de: alun, tei, molid, etc.

Cu ajutorul acestei prăjini se măsoară în dreapta și în stânga firului câte 5 m., astfel că se obține o lățime totală de 10 m.

c) *Forma benzilor* cu aceste dimensiuni este dreptunghiulară, când firul de 100 m. este perfect drept.

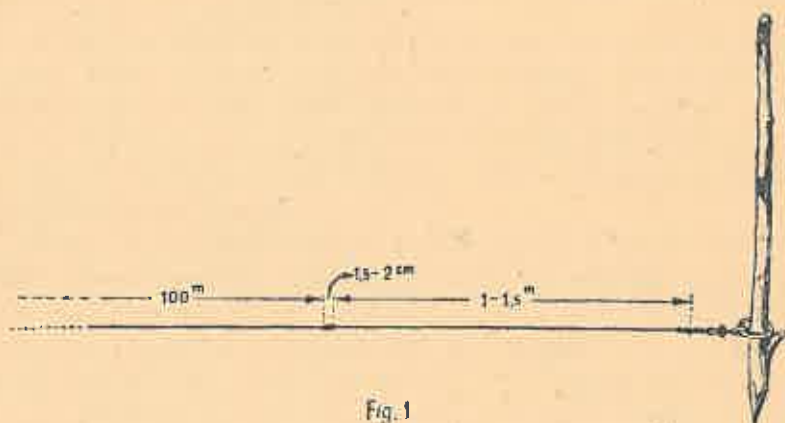

Fig. 1

Când datorită condițiilor grele de teren sau insuficientei pregătiri a lucrătorilor, firul face „coturi”, adică are schimbări de direcție, în acest caz se pune problema dacă banda frântă (cotită) având aceeași lungime și lățime, mai are o suprafață de 1000 m².

Prin schimbarea de direcție în punctul M (fig. 2) banda se frânge, putându-se descompune în două, prin laturile mici A A' și C C'.

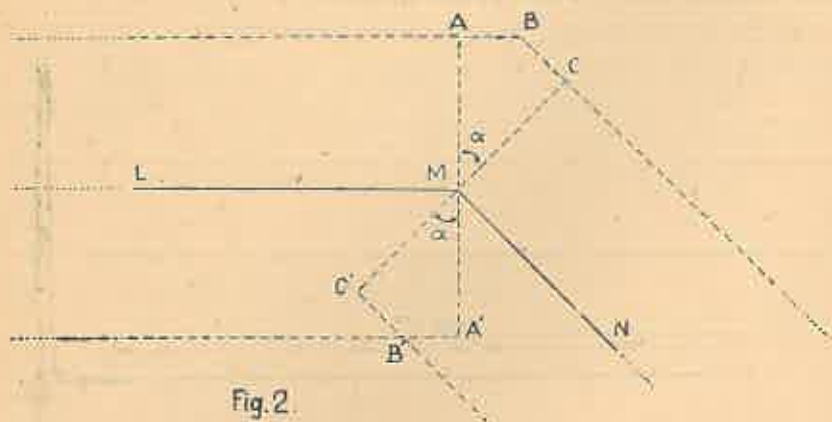
Dacă în acest punct M, prin ridicări de perpendicularare cu ajutorul clupeii am determina pe teren laturile AA' și CC', ar însemna că ar trebui să inventariem de două ori arborii din patrulaterul A'B'C'M, care este egal cu patrulaterul ABCM. Pentru a evita această dublă înregistrare a arborilor din A'B'C'M, ar trebui să mergem în continuare cu inventarierea, adică să inventariem și arborii din patrulaterul ABCM.

În realitate însă, cu ajutorul prăjinei de 5 m. nu se vor inventaria pe teren arborii din ABCM, ci numai acei din sectorul de cerc cu rază AM = 5 m. Deci vor rămâne neinventariați arborii din

fig. ABC, a cărei latură AC este arcul descris de cercul cu centrul în M și având rază AM.

Pentru a vedea măsura în care neglijarea arborilor din această figură ar putea să influențeze rezultatul inventarierii, este necesar să-i determinăm suprafața.

Suprafața (S_1) a patrulaterului ABCM este:

$$S_1 = R^2 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}$$

Iar suprafața (S_2) a sectorului de cerc ACM este

$$S_2 = \frac{\alpha}{360} \pi \cdot R^2.$$

Făcând diferența (D) avem:

$$D = S_1 - S_2 = R^2 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} - \frac{\alpha}{360} \pi R^2 = R^2 \left(\operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} - \pi \frac{\alpha}{360} \right)$$

R fiind de 5 m și dând diferite valori lui α , se obține:

α°	10°	20°	30°	40°	50°	60°	70°	80°	90°
D în m ²	0.0075	0.0175	0.1375	0.5225	0.7500	1.3500	2.0750	3.3750	5.3750
$\frac{D}{1000 \text{ m}^2} \cdot 100$	0.0007%	0.0017%	0.013%	0.052%	0.075%	0.13%	0.20%	0.34%	0.54%

Deci, aceste diferențe se pot neglija pentru schimbări de direcție mai mici ca 60° , căci această deviere prilejuiește un minus de 1,35 m² din banda de 1000 m², ceea ce reprezintă abia 0,13%.

O altă problemă, care se pune operatorului pe teren, este aceea a orientării acestor benzi în pădurile cu relief accidentat. Înclinarea terenului are o deosebită importanță, astfel că trebuie luată în considerare cu toată seriozitatea.

Evident, se poate lucra cu acest procedeu orientând benzile și în direcția liniilor de cea mai mare pantă. În acest caz însă va trebui să se facă reducerea la orizont a lungimei de 100 m., astfel că suprafața benzii (S_n) va fi dată de formula:

$$S_n = 100 \text{ m.} \cdot 100 \text{ m.} \cdot \cos. x,$$

ceea ce implică existența unui aparat de măsurat panta și datorită lungimii mari a firului este necesară, uneori, descompunerea a acestei lungimi în mai multe panouri cu pante uniforme. În asemenea cazuri lucrul se complică din cauza măsurătorii unghiurilor de pantă și reducerii lungimilor, fapt care adeseori poate fi o importantă sursă de greșeli.

Toate aceste dificultăți se elimină, dacă orientăm firul de-a lungul curbei de nivel, admițând o înclinare maximă a firului de 5° , căruia îi corespunde o valoare naturală a cosinusului de 0,996, adică în loc de 100 m. vom avea 99,6 m. Erosrea în minus de 0,4%, care se comite astfel, este acceptabilă și deci neglijabilă.

În rezumat, în ceea ce privește orientarea firului în raport cu relieful terenului, se recomandă desfășurarea lui numai în lungul curbei de nivel, folosindu-se o înclinare maximă de 5° .

Dealtfel această orientare are și avantajul de a cere un efort de lucru mult mai mic și ca atare dă un randament mai mare, care poate ajunge până la 100% față de orientarea în lungul pantei celei mai mari.

4. Calculul numărului de benzi de probă.

Numărul benzilor de probă din fiecare parcelă este determinat de procentul de cubaj, adică de raportul dintre suprafața totală de inventariat și suprafeței parcelei.

Alegerea procentului de cubaj este în funcție de:

- gradul de precizie urmărit prin cubaj;
- scopul pentru care se face cubajul;
- vârsta arboretului, respectiv de numărul de arbori, la unitatea de suprafață;
- uniformitatea amestecului speciilor;
- variațiunile de clase de producție existente în parcelă, respectiv subparcelă.

Pentru amenajări (în cazul posibilității pe volum) și estimării de păduri, atunci când nu se fac inventarieri arbore cu arbore, ci se apelează la procedee bazate pe locuri de probă, s'a stabilit că sunt necesare inventarieri pe 5—10% din suprafața arboretelor respective.

Aceste cifre sunt valabile însă numai pentru arboretele regulate, uniforme. În cele neregulate însă, provenind din păduri virgine sau din păduri neingrijite, cu neuniformități evidente, procentul de 5—10% este insuficient și un minim de garanție în ceea ce privește precizia îl oferă numai inventarierile, care reprezintă cel puțin 10% din suprafața de inventariat.

Acest procent minim este unanim recomandat de literatura străină (Tischendorf, Udo Müller, Baur, etc.) și recunoscut de doctrină și practica noastră.

Totusi, pentru nevoi de ordin statistic sau pentru obținerea unor date mai precise necesare descrierilor parcelare se pot face inventarieri de probă, chiar în arborete mai tinere, cu ajutorul benzilor de probă. În acest caz procentul de cubaj este mult mai mic, de obicei până la 3%.

În funcție de acest procent de cubaj se calculează ușor numărul de benzi de probă, datorită faptului că fiecare din ele reprezintă 1000 m². În cazul unui procent de 10% se vor inventaria atâtea benzi de probă, câte hectare are fiecare parcelă: pentru o parcelă de 65 ha, vor fi necesare 65 benzi de probă.

În general, formula după care se calculează numărul (n) benzilor de probă este:

$$n = \frac{S \cdot p}{s}$$

în care:

S = suprafața parcelei în ha;

p = procentul de cubaj în expresia zecimală;

s = suprafața unei benzi de probă = 1000 m² în ha.

Exmplu: o parcelă de 75 ha și procentul de cubaj 5%

$$n = \frac{75 \times 0,05}{0,1} = 37,5.$$

5. Desfășurarea benzilor de probă în parcelă.

Având numărul de benzi pentru fiecare parcelă stabilit se trece la studiul planului sau hărții pădurii în vederea desfășurării benzilor în fiecare parcelă.

În mod obligator trebuie urmărit ca desfășurarea să se facă pe toată întinderea parcelei, cât mai uniform, astfel ca toată întinderea să fie parcursă cu aceste benzi.

Pentru studiul nostru vom lua ipoteza procentului de cubaj de 10%, fiind cel mai obișnuit în lucrările de amenajare și de estimare.

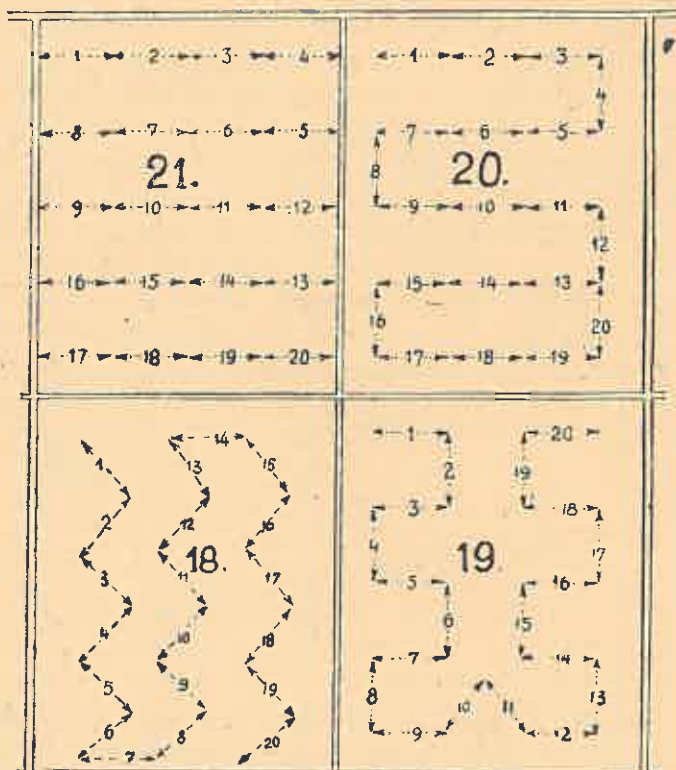

Fig.3

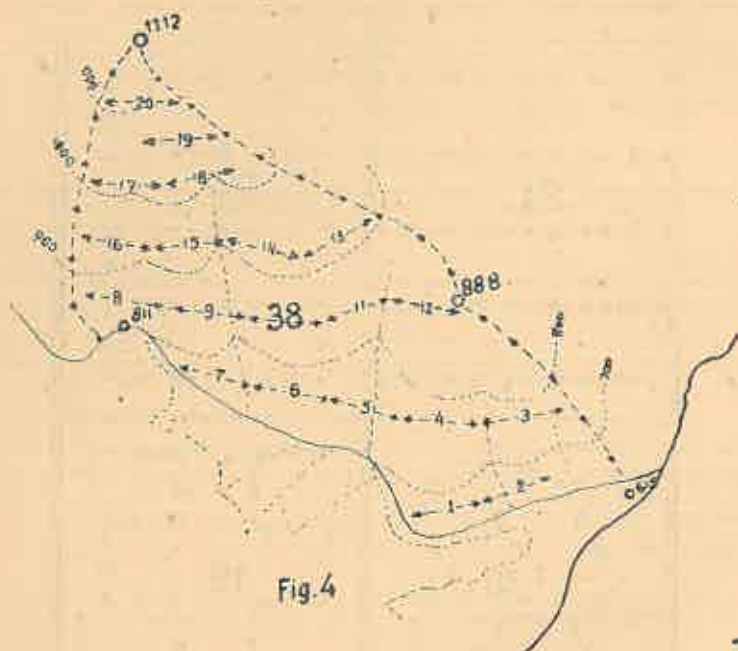
Un principiu de bază în ceea ce privește desfășurarea benzilor este, ca benzile să nu se întretaie și nici să se suprapună.

În funcție de forma și dimensiunile fiecărei parcele se va alege desfășurarea benzilor, după cum se poate vedea din figurile alăturate.

La pădurile din regiunea de câmpie desfășurarea se face după figuri geometrice cât mai regulate. Cu puțină atenție și rutină se pot obține pe teren chiar desfășurările din fig. 3. Faptul că se îm-

bracă uniform cu o rețea de benzi întreaga parcelă, respectiv sub-parcelă, înseamnă că astfel se înregistrează toate variațiunile posibile din arboret, prin aceasta având certitudinea că volumele obținute sunt cât mai aproape de cele reale.

Pentru pădurile dela coline și dela munte, unde relieful impune desfășurări numai dealungul curbelor de nivel, din motivele expuse

anterior, rețeaua de benzi va lua forme analoage cu cea din fig. 4. Prin faptul că se admit desfășurări pe pante, până la 5° , se dă operatorului mai multă supleță, ceea ce ameliorează simțitor randamentul.

Trebue să remarcăm că unghiul de pantă de 5° nu trebue depășit. Eventualele declivități transversale, sau chiar longitudinale, nu trebue avute în vedere, dacă firul este întins. În acest caz se întâmplă adeseori ca firul să fie sus, la 1—3 m. deasupra solului, ceea ce face ca măsurarea lățimei cu ajutorul prăjinii să se facă într'o parte și în alta dela proiecția firului pe sol, proiecție care se obține ușor cu ajutorul prăjinii.

FLORA PĂDURILOR DIN BAZINUL RÂULUI BISTRITĂ-AURITĂ (MARAMUREȘ)

de Ing. ARTUR COMAN (Vișeu de Jos)

Râul Bistrița-Aurită izvorăște între Putredu — a cărui altitudine e de 2159 m și vârful Izvorul Cailor — a cărui altitudine este de 1946 m. Sub iezerul, care e situat între și sub aceste două piscuri — și care se numește „Iezeru-Stiolului” — începe hotarul județelor Maramureș și al Năsăudului, mergând în jos de-a-lungul râului Bistrița-Auritei. Pe malul drept e județul Năsăud, iar pe malul stâng e județul Maramureș, până la Țibou (cătunul comunei Borsa). Dela vârful Izvorul Cailor creasta munților împărțește Maramureșul în două bazine. Primul e vestic, iar al doilea e estic. Primul e bazinul râurilor Vișeu-Iza, al 2-lea e bazinul Bistriței-Aurita. Cele mai însemnate piscuri pe creasta despărțitoare de bazine e vârful Prislopului, a cărui altitudine e de 1407 m. Aici trece șoseaua națională Vișeu-Câmpulung fiind cel mai înalt punct din țară, unde trece șoseaua națională. Apoi vine Cornedeiu, cu altitudine de 1762 m. Dela Cornedei creasta fugă la Fântâna-Stancului, a cărui alt. e de 1726 m, până la Obârșia-Cizlei a cărei alt. e de 1464 m, de unde curge Izvorul-Ursului, care la alt. de 1151 m se varsă în apa Țiboului. Apa Țiboului la (cătunul Țibou) și la alt. de 964 m, se varsă în râul Bistrița-Aurita. În interiorul bazinului, cele mai însemnate piscuri sunt: Zimbrosulavul-Mare, cu alt. de 1613 m, Salhoi cu alt. de 1358 m, și Bratila cu alt. de 1489 m. În ape curgătoare, această regiune e foarte bogată. Cele mai însemnate văi dela Țibou spre W sunt: Iurescu, cu alt. de 997 m unde se varsă în Bistrița, Prinosul Mare cu alt. de 1051 m, Șesuri cu alt. de 1068 m. Pe apa Țiboului și Șesuri se plutărește. În tot bazinul, cel mai jos punct este gura Țiboului cu alt. de 64 m, iar cel mai înalt e Zimbrosulavul Mare cu alt. de 1613 m. Pe malul stâng al Țiboului e Bucovina.

Subsolul bazinului îl formează calcarul. Numai în vre-o câteva locuri — insular, dar toate mici — apar alte formațiuni necalcaroase. Acest bloc e cel mai mare bloc calcaros în Maramureșul Românesc. Stâncării de var, mari, abrupte și pleșuve, se găsesc în toate părțile, presărate ici și colo, izolate sau în grupuri. Dintre ele, cele mai mari sunt Zimbrosulavul Mare cu exp. generală E, și Salhoi cu exp. S. Solul numai în jurul stâncilor e pietros, cu grohotișuri mai mici sau mai mari, dar în colo stratul de pământ fertil e gros. Mlastini puține sunt lângă văi având întinderi mici. Cea mai mare

e în Lelici, însă pe ea a crescut pădure de molid, în multe locuri bună pentru exploatare. Aici crește din abundență *Listera cordata*.

Climia e tipic alpină. Pe teren sau în apropiere nu este stațiune meteorologică de unde să se poată avea date precise, dar vara e scurtă și cu multe ploii. Geruri sunt chiar și în Iunie, de exemplu cum a fost în anul 1945 la 11—13 Iunie, când temperatura a scăzut la —3 gr. C. Atunci, din cauza frigului, dezvoltarea plantelor a rămas mult în urmă față de alți ani. Zăpada e mare: în anul trecut a fost dela 2 m în sus.

Bazinul Bistriței din punct de vedere geo-botanic, după Pax, face parte din munții Rodnei. Masivul păduros este constituit din *Picea excelsa*, aproape 100%. Ori și ce altă specie e sufocată de molid. Din *Abies alba* pe acest teritoriu am văzut numai 8 bucăți. *Ulmus scabra* am găsit numai un exemplar bătrân. *Populus tremula*, *Salix Caprea*, *Acer Pseudoplatanus*, *Betula pendula*, în pădure de peste 30 ani, am văzut mai multe exemplare, dar toate la un loc sub 300 exemplare. *Alnus incana* și *viridis*, *Salix pentandra* — care aicea ajunge arbore până la 15 m înălțime — există numai lângă văi și la locuri umede și deschise. În interiorul pădurei de molid nu pătrunde. Lângă molid e foarte răspândit *Ribes petreum*; crește chiar și în pădurea cu consistență 0,8. Toamna, când se coc fructele, multe păsări se văd cum consumă boabele.

Pășunea alpină, este considerabil lărgită în detrimentul pădurei. Mai ales în trecut, parchetele nu s'au plantat la timpul potrivit, fiind împiedicate să se regenereze pe cale naturală, și în plus fiind fără milă păscute. Bine înțeles că au rămas suprafețe însemnate complet, sau rău, regenerate. Numai de vreo 15 ani s'au luat măsuri serioase de împădurirea parchetelor.

Flora bazinului acesta nu-i uniformă. Din acest motiv, am ținut necesar a face 3 grupuri mari și anume. Primul grup este cel al pădurei; al 2-lea este grupul golurilor (poieni, locuri neîmpădurite de multă vreme, câmpuri pe lângă ape); al 3-lea grup este cel a stâncăriilor pleșuve. Dau mai sus tabloul întocmit după principiul acesta.

(Va urma)

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș).

C O M E N T A R I I

Din lucrările Institutului de cercetări
forestiere al României

EFECTELE SECETEI DIN ANII 1945 ȘI 1946

IN RAZA OCOLULUI SILVIC EXPERIMENTAL CAROL I (MIHĂEȘTI)

de Ing. ION M. PAVELESCU

Uscarea arborilor ca efect al secetei din anii 1945 și 1946 apărea în raza Ocolului silvic experimental Carol I, Mihăești-Muscel, încă din a doua jumătate a verii 1946, în forme și de proporții îngrijorătoare. Iar în luna Septembrie 1946, într'una din pădurile acestui ocol — pădurea Grădiștea — în arboretele de gorun de pe culmile și mai ales versanții însoriți, pe solurile schelete pietroase, am putut constata că:

a) 20% din arbori erau complet și definitiv uscați; aceștia în marea lor majoritate, deși prezentau defecte și semne de nesănătate, puteau încă trăi câțiva ani; seceta, sigur a grăbit uscarea celor mai mulți din aceștia cu câțiva ani;

b) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe întreg coronamentul și fenomenul de uscare manifestat și la lujerii anuali în partea superioară a coronamentelor; unele crăci răslețe de pe fus mai prezentau încă frunzele verzi;

c) 25% din arbori aveau frunzele uscate pe mai mult decât jumătatea superioară a coronamentelor;

d) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe cca 1/3 din coronamente în partea superioară a acestora;

e) numai 25% din arbori nu prezentau semnele unei vătămări din cauza secetei.

Menționăm însă că fenomenul de uscare în felul și de proporțiile mai sus arătate, nu s'a înregistrat decât pe culmile și versanții cu soluri pietroase și bătuți de soare și că deci, în același timp, este vorba și de temperatura în atare soluri, ca factor vătămător determinant la uscarea gorunului.

Pe versanții nordici, ocupați de fag, nu s'a constatat decât o uscare sporadică a acestei specii, totuși mai frecventă decât obișnuit.

Cum însă din suprafața de 4402 ha pădure a ocolului silvic experimental Carol I, gorunul ocupă cca 35% și cum suprafața culmilor și versanților cu soluri schelete este apreciabilă, în deosebi în pădurile Grădiștea, Oprești și Câlceasca, numărul mare de arbori, definitiv uscați, ca și al celor ce puteau fi considerați că nu-și mai revin, pune problema valorificării unor însemnate cantități de materiale lemnoase.

Pentru că însă, pe de o parte, procesul de uscare era în curs, iar, pe de alta, căderea normală a frunzelor în toamnă lipsea arborii sănătoși de semnul vieții, ceea ce ar fi prilejuit confuzii la marcarea arborilor, s'a amânat marcarea și deci exploatarea și valorificarea acestor materiale pentru primăvara 1947. Această măsură era indicată și de nevoia de încadrare a acestor realizări în programul de lucru al exercițiului 1947/48 și coincidea și cu interesul de a plasa în timp lucrarea de marcă a arborilor uscați, înaintea celorlalte marcări de produse principale și secundare. În felul acesta, urma să se vadă în cazul tăierilor de produse principale, dacă nu este situația de a se restrânge posibilitatea, iar în cazul tăierilor secundare, dacă nu apar noi condițiuni în tratarea arboretelor rărite prin uscare.

În afară de foioasele amintite, gorun și fag, alte foioase nu am observat că au fost uscate din cauza secetei.

În raza ocolului silvic experimental Carol I se află însă și rășinoase, introduse prin plantațiuni, încă de acum 50 ani. Molidul și pinul (*silvestris* și mai puțin *nigra*) formează arborete uneori de câteva hectare în locul fostelor poeni interioare din toate pădurile ocolului. Apoi, în parcul ocolului, rășinoasele sunt reprezentate prin multe specii¹⁾. În afara proprietății ocolului sunt asemenea arborete de molid și pin pe islazurile comunale constituite din Ocolul Carol I.

În arboretele de rășinoase din pădurile Grădiștea, Prislop, Câlceasca, Oprești și Rădești, nu se putea constata în toamna 1946 fenomene de uscare, nici la molid și nici la pin, ca urmări ale secetei. În schimb însă, pâleurile de molid de pe islazurile constituite din pădurea Rădești, aflate pe platouri, s'au uscat în masă.

1) Vezi „Iuliu Moldovan și Mihăești“ de I. M. Pavelescu Icof., Seria II: Referate, comunicări, Nr. 66.

În Parcul Mihăești, începând cu luna August (1946) fenomenul de uscare era tot mai evident la molid. În vara 1945 nu s'au uscat decât molizii dominați care mărgineau hotarul nordic al parcului dinspre șoseaua Mihăești — gara Mihăești. Începând însă cu luna August 1946, se usucă molizii de pe aleia principală, care duce dela gară la reședință, începând dela intrarea în parc, apoi cei de pe aleia din Sudul reședinței (continuarea drumului de acces spre cancelarie dinspre șoseaua națională Pitești-Câmpulung. În luna Octombrie acele molizilor uscați formau pe alei un covor gros de 5—12 mm. O uscare a molidului, iarăși la rând, a mai avut loc în colțul nordic al parcului dinspre calea ferată. La intrarea în parc, pe aleia care duce la reședința dinspre gară, pe dreapta, se afla un pâlce format din 12 exemplare de *Pinus strobus*. S'a uscat în întregime și acesta. În restul parcului, molidul s'a uscat mai răspândit și în măsură mai mică, deci.

Pentru că în cazul rășinoaselor, posibilitatea unei confuziuni la marcarea nu putea fi, iar pe de altă parte, pentru că uscarea în masă a molidului în parc impunea și măsuri de protecție, nu s'a așteptat decât căderea zăpezii, pentru ca prejudiciile de exploatare și în special, cele de scoaterea materialului, să fie cât mai neînsemnate și pentru arbori și pentru alei. S'a parcurs cu marcarea, toată suprafața de 43 ha a parcului și s'au marcat și arbori uscați, din alte cauze: aplecați, rupți, desrădăcinați. Tabloul de mai jos cuprinde un număr de 22 specii, din care s'au marcat în total 1594 arbori.

Menționăm însă că numai molidul și pinul *strobus*, din toate speciile arătate, s'au uscat din cauza secetei. Pini (*nigra* și *silvestris*) sunt dintre exemplarele rupte sau încovoiate de zăpezile anilor anteriori; ienuperul, încovoiat de zăpezile din iarna 1946/47; stejarii, cei mai mulți subțiri, uscați prin dominare, proces firesc în lipsa unor lucrări culturale la vreme, în plantațiunile din parc; celelalte specii, uscate sau cu defectuoșități pricinuite de alte cauze decât seceta.

Pentru istoria Parcului Mihăești detaliem în anexe pe specii, dimensiunile fiecărui arbore marcat.

Cu prilejul exploatării începute în Ianuarie 1947 în parc s'a constatat la doborârea molizilor că aceștia au suferit în același timp și un atac de *Pityogenes chalcographus*.

La fel la *Pinus strobus*. Atacul a fost puternic, totuși n'a fost sesizat decât cu această ocaziune.

Arborii marcați în parcul ocolului în iarna 1946/47

Nr. crt.	Specia	Nr. arborilor	Volumul în mc	Observațiuni	
				Diametru bază	Înălțimi
1	Molid	566	173,879	6—54 cm	8—32 m
2	Larice	4	0,396	12—16 cm	3—16 m
3	Pin negru	43	7,322	10—32 cm	8—18 m
4	Pin silvestru	132	51,464	10—44 cm	8—28 m
5	Pin strobus	12	13,355	16—50 cm	14—30 m
6	Ienupăr (de Virg.)	2	0,148	12—16 cm	6—8 m
7	Mesteacăn (alba)	12	3,065	20—34 cm	14—22 m
8	Anin negru	1	1,116	38 cm	16 m
9	Carpin	7	0,625	14—18 cm	6—10 m
10	Fag	2	0,127	12—14 cm	8 m
11	Stejar roșu (<i>Q. borealis</i> Mich)	1	0,103	16 cm	8 m
12	Stejar (<i>Q. robur</i> L.)	675	175,452	8—98 cm	6—30 m
13	Nuc negru (<i>Jug. nigra</i> L.)	2	0,194	12—14 cm	8 m
14	Salcie (alba)	2	0,398	14—22 cm	10—12 m
15	Ulm de câmp	4	7,726	20—62 cm	6—22 m
16	Mălin	5	0,229	10—16 cm	6—10 m
17	Cireș păsăresc	2	0,194	10—18 cm	6—12 m
18	Glădiță	2	0,326	12—20 cm	12—16 m
19	Salcâm	19	6,139	8—42 cm	10—26 m
20	Paltin de munte	6	0,452	10—16 cm	6—14 m
21	Jugastru	3	0,248	12—18 cm	8 m
22	Frasin (<i>Fr. excelsior</i>)	42	4,084	8—26 cm	8—18 m
	Total . .	1594	448,962		

Uscarea molidului din Parcul Mihăești, în special de pe alei, a stricat arhitectura parcului în mare parte. Va fi o problemă dificilă înlocuirea lor și racordarea nouilor lucrări cu restul parcului. Primăvara 1947 așteaptă începutul acestor refaceri.

Exploatarea arborilor din parc reprezintă un rar prilej de furnizare a unui material pentru lucrările de cercetare ale Insti-

tutului. Diversele laboratoare și școala pot trage foloase din această împrejurare.

Relatările de față nu au decât un caracter informativ, sumar, asupra urmărilor secetei din anii 1945 și 1946 din ocolul silvic experimental Carol I, constituind în acelaș timp, în parte, înregistări necesare pentru istoria unui parc — rezervație a Institutului nostru de cercetări forestiere.

Din cuprinsul acestor relatări se desprind și concluziunile și unele măsuri de ordin practic pentru valorificarea arborilor vătămați.

Sezonul vegetativ următor ne va dovedi de-abia proporțiile și gravitatea vătămarilor din secetele precedente.

Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești.

La sécheresse qui a persisté en Roumanie deux années consécutives (1945 et 1946) s'est bien ressentie même en forêt. Aussi, dans les forêts constituant le cantonnement forestier Mihăești, situées dans la région des collines du département Muscel, elle a fait de grandes ravages dans les peuplements de chêne rouvre qui couvrent les versants ensoleillés, et là surtout dans les parcelles à sol superficiel et vers les crêtes des collines.

Le hêtre, qui occupe les versants septentrionaux, a souffert beaucoup moins, mais plus que dans les années considérées normales.

Dans la région considérée il y a aussi des plantations de résineux. Parmi ceux-ci, c'est surtout l'épicéa et le pin Weymouth qui ont souffert le plus.

TENNESSEE VALLEY

de Ing. AT. HARALAMB

Oricine dintre cei ce au trecut printr'o școală fie chiar elementară, știe de fluviul Mississippi, unul dintre cele mai mari cursuri de apă de pe globul pământesc (4620 km), care străbate America de Nord de sus în jos drept pe la mijloc. La fel se cunoaște și afluentul său mai mare, Ohio (pe stânga), a cărei lungime este de 1600 km, având cu 400 km mai mult decât Nistrul (1200 km). Cunoștințele omului obișnuit la care ne-am referit se opresc însă aci; despre Tennessee nu cred să fi auzit.

Tennessee este și el unul dintre marile cursuri de apă ale Americii de Nord, fiind afluent de stânga al lui Ohio. Are 1300 km, întrecând cu 100 km lungimea Nistrului și cu 500 km pe aceea a Prutului (811 km). Isoarele lui se găsesc în pădurile virgine din „Great Smoky Montains” cele mai înalte vârfuri ale lanțului Apalachian din Nord-Estul Americii. Fluviul are forma unui cornuleț accentuat, direcția inițială a lui fiind NE—SW, ca să sfârșească prin a curge, la vărsarea în Ohio, direct spre Nord. La rândul lui, Tennessee are 5 afluenți mai de seamă: French Broad, Holston, Hiwassee, Micul Tennessee și Clinch. Fluviul cu afluenții lui drenează o suprafață de teren cât a Angliei și a Scoției socotite la un loc, aparținând la opt state: Alabama, Tennessee, Kentucky, Virginia, Carolina de Nord, Carolina de Sud, Georgia și Mississippi. Regiunea respectivă are o populație de 4,5 milioane de suflete.

Populația localnică, ca oricare din orice alt colț de pământ, odată colonizată în regiune și pe măsura înmulțirii ei, a înțeles să folosească darurile naturii fără să țină seamă de echilibrul stabilit. Astfel, a distrus întinderi mari de pădure, ca să-și facă terenuri mari de cultură, iar pe acestea din urmă le-a folosit într'un mod cu totul irațional. Toate acestea au dus la eroziune, ajungându-se, până acum 14 ani, ca 2.800.000 ha din cele 3.400.000 ha terenuri cultivabile, să fie atinse de diferite grade de eroziune. Dintre acestea, pe mai mult de 400.000 ha pământul arabil dispăruse complet.

Regimul apelor fluviului, alimentat de ploile abundente ce cad în Estul Americii, devenise foarte neregulat, producând inundații pustiitoare, care pricinuiau pagube apreciate la 1 milion de dolari anual. Din această pricină populația trăia în nesiguranță și în sărăcie.

În anul 1933 luna Mai parlamentul Statelor-Unite a votat o lege prin care a creiat o organizație, căreia i-a dat misiunea de a întreprinde toate lucrările de punere în valoare a regiunii respective, organizație denumită „Tennessee Valley Authority” sau prescurtat T. V. A.

Aceasta o pornit la acțiune folosind cu totul altă cale decât cele urmate de primii coloni și urmașii lor. T. V. A. nu mergea să violenteze natura ci, respectând prima dintre toate legile sale: oamenii și resursele naturale formează un tot, echilibrul fiind acela care să primeze în relațiile dintre pământ, apă, păduri, minerale, agricultură, industrie și oameni.

T. V. A. — organizație de proporții gigantice — pornește la lucru, angajând în acest scop zeci de mii de lucrători și personal de diferite specialități: ingineri, economiști, geologi, geografi, biologi, medici, etc. etc. Se fac studii cât mai aprofundate și cât mai complexe și se pornește la lucru astfel încât după 10 ani (în 1943) opera a fost socotită împlinită.

Prima măsură luată a fost de a se regula regimul fluviului. În acest scop, s'au proiectat dealungul fluviului și a afluenților lui, 28 mari baraje de reținerea apei. Unele dintre acestea sunt socotite azi printre cele mai mari din Statele-Unite. Pentru a ne da seama de proporțiile grandioase ale acestor lucrări de baraje, dăm câteva cifre. S'au defrișat 70.000 ha teren, pentru ca să facă loc la lacuri, s'au construit sau refăcut mai mult de 2000 km de mari drumuri și aproape 225 km de căi ferate. S'au deplasat 30.000.000 m³ de ciment, piatră și pământ, pentru ca să se facă fundațiile barajelor: A fost nevoie de 113.000.000 m³ de ciment, piatră și pământ, care reprezintă de 12 ori masa celor 7 piramide egiptene. Numai cimentul reprezintă de 2,5 ori mai mult decât a trebuit pentru ecluzele dela canalul de Panama. Aceiași cantitate ar fi fost suficientă să facă 7 baraje de proporțiile celui dela Dniepropetrovsk. Aceiași cantitate depășește cu 1.200.000 m³ pe cea care a trebuit pentru barajul Grand Coulee, care singur a necesitat 8 ani de muncă și concursul a 10 antreprize. Cu materialele folosite la construcția barajelor din valea Tennessee — opera unui singur organism — s'ar fi putut face 35 baraje ca acela dela Boulder, care vine, în ordine de importanță, după Grand Coulee.

Prin construirea acestor baraje, regimul apelor fluviului a fost complet stabilizat și stăpânit, apele lui putând fi reținute azi în diferite puncte și dirijate după cazuri. O rețea de peste 300 stațiuni meteorologice și hidrografice, împânzește regiunea, observațiunile fiind înregistrate, transmise și cunoscut zilnic de cei ce dirijează regimul fluviului. / 0

Putința de inundații este astfel înlăturată, efectele bune ale acestei regularizări de regim resimțindu-se și în bazinele fluviilor Ohio și Mississippi. Nu mai există astăzi în lume un alt fluviu al cărui debit să fie supus voinței omului, cum este Tennessee.

Odată cu regimul apelor s'a regulat și extins și navigabilitatea pe acest curs de apă, astăzi vapoarele circulând pe 746 km din lungimea lui.

Dar transformările nu s'au oprit aci. Forța imensă care există în apă este astăzi captată și folosită de om, apa fiind silită să treacă prin mari și puternice turbine, producătoare de electricitate, încât T. V. A. a devenit a doua organizație producătoare de curent electric din America. Ea produce 12 miliarde kw/oră, adică 1/2 din producția tuturor celorlalte companii de energie electrică socotite la un loc în momentul intrării Americii în războiul din 1917.

Electricitatea este considerată astăzi drept cheia progresului. 1 kw/oră este echivalentul a 10 ore de lucru uman. Cele 12 miliarde kw/oră produși de T. V. A. echivalează deci cu 120 miliarde ore de lucru uman. Iată deci posibilitatea multiplicării energiei umane în veacul electricității. De aceea producerea acestei mari cantități de electricitate a dus în regiune o mare transformare. Și întrucât T. V. A. a avut drept îndreptar vânzarea curentului electric la preturi reduse, folosința electricității s'a extins până la cele mai îndepărtate ferme. Se socotește astfel că 1/5 din cele 85.000 ferme folosește azi electricitatea, în timp ce până acum aceiași folosință reprezenta 1/100 în Statul Mississippi, 1/35 în Georgia, 1/25 în Alabama și în Tennessee. Electricitatea a transformat întreaga viață. Se socotește că la Chattanooga 9/10 din menajuri folosesc frigidere, iar la Knoxville 3/4. La Nashville — capitala statului Tennessee — 1/2 din menajuri folosesc mașini electrice de gătit.

Prin regularea regimului apelor, prin producerea curentului electric în mare cantitate, prin extinderea și intensificarea navigabilității fluviului, prin deschiderea de drumuri și construcții de căi ferate, o nouă și viguroasă activitate începe în regiune. Industria agonizantă și-a revenit: altele noi, de mari proporții, iau naștere, în special pentru producere de material de războiu. Orașele prosperă, se înmulțesc și cresc. Nivelul de viață și moralul populației crește. S'au creiat parcuri publice în tot lungul fluviului. Locuitorii dispun acum de 15.000 km maluri de lac. Mai mult de 50 bazine pot fi folosite pentru pescuit. Cantitatea de pește ce se realizează astăzi este de 40 ori mai mare decât altădată în marile lacuri și de 15 ori în cele secundare. Cele 40 specii de pește care există au dat naștere la o industrie prosperă, care în 1943 a produs 6 milioane livre de pește comestibil. Se speră că se va putea atinge cifra de 25 milioane livre anual.

Am arătat mai sus că T. V. A. a pornit la lucru având la bază o nouă concepție: oamenii și resursele naturii să formeze un

tot armonic. Până atunci însă ani de-arândul, s'au consacrat milioane de dolari pentru construire de diguri de apărare în cursul inferior al fluviului, fără să se fi luat măsuri de precauțiune ca să se construiască baraje-rezervoare în cursul lui superior, care să fi permis acestor diguri să-și îndeplinească rolul lor protector. În același timp, populația nu ținea seama că ceea ce se petrece pe râu este determinat, în mare măsură, de ceea ce se petrece pe pământ. Deaceea, s'a doborât pădurea acolo unde trebuia să rămână, s'a arat acolo unde nu trebuia și cum nu trebuia, lipsind pământul de protecția necesară. Rezultatul a fost acțiunea distructivă a apei în proporțiile amintite.

Deaceea, un alt punct din programul organizației T. V. A. a fost acela al stăvilirii eroziunii și restaurarea ținuturilor distruse de ea. În acest scop, s'a pornit la o vastă acțiune de convingere a populației, ținându-se conferințe și cursuri, organizându-se câmpuri experimentale, constituindu-se asociații, etc. Sarcina aceasta — dintr'un anumit punct de vedere — a fost mai dificilă decât aceea a regulării regimului apelor fluviului. Totuși, cu perseverență, în cei 10 ani s'au realizat mari progrese. Multe din rănilile pământului au fost vindecate și altele sunt în curs. Agricultură a fost îndrumată pe căi raționale. S'au făcut terasări pe o suprafață de peste 400.000 ha. Pe o întindere de peste 1.200.000 ha, fermierii experimentează metodele moderne ale agriculturii raționale, patronată de T. V. A.

Dar ceea ce a produs revoluționarea agriculturii, este folosirea îngrășămintelor fosfotate (care a dat naștere la industriei de mari proporții). Ingrășămintele — se spune — „sunt dotate cu o virtute aproape magică” la fel ca aceea a electricității și a mecanice. În 10 ani de zile s'a ajuns ca randamentul solului să crească în tot basiful, dar mai ales la fermierii experimentatori. S'au calculat următoarele creșteri, în zece ani: 13% la cereale, aceiași producție la porumb însă numai pe jumătate din întinderea folosită până atunci, 33% la fân. La experimentatori, creșterea este de 3 ori. Creșteri de 30—60% s'au marcat și la carne, ouă, lapte, brânzeturi. Numărul vitelor a crescut și el.

Prin folosirea îngrășămintelor, producându-se mai mult, s'a putut restrânge culturile agricole pe terenurile mai puțin expuse eroziunii, cedând pădurii și fânețelor pe cele mai în pericol. În vederea creierii acestora din urmă se folosesc specii leguminoase (iar dintre acestea în special trifoiul) care au facultatea ca prin nodozitățile de pe rădăcinile lor să fixeze azotul atmosferic, alt îngră-

șământ. Se socotește că fiecare livră de fosfat răspândit pe pământ, produce prin intermediul rădăcinilor de leguminoase, trei livre de azot, care vine să se adauge acțiunii fertilizante a fosfatului și calciului. Astfel, fosfatul, azotul și calciul refac fertilitatea solului. Un sol lipsit de aceste trei elemente este un sol mort și steril, pe care nu poate crește nici-o plantă proprie să-l ferească de efectele distrugătoare ale celor 6000 tone de apă, care se abat în fiecare iarnă asupra fiecărei jumătăți de ha din regiune. Fortificat însă cu acest îngrășământ, solul poate, cu ajutorul planismului și a câtorva cunoștințe ale fermierului, să joace un rol însemnat în executarea programului general de conservarea solului.

Pădurile, care grație precipitațiilor abundente și sezonului prielnic de vegetație, se bucură de creșteri extrem de viguroase. acoperă 54% (5.600.000 ha) din întinderea basinului. Ele nu puteau să nu intre în programul de reconstrucția regiunii, mai ales că 40% din suprafața lor este proprietatea cultivatorilor. Aceste păduri, la rândul lor, au devenit tot atâtea câmpuri de experiență. Pepiniere numeroase au fost create, în care s'au crescut milioane de puiți folosiți la refacerea suprafețelor distruse prin incendii și exploatări abuzive și pentru a acoperi coastele erodate abandonate de agricultură. Arbori noi au fost introduși și experimentați: o varietate specială a nucului negru, un roșcov de rară calitate, un castan asiatic și o specie de abanos. Pentru fermieri veniturile din păduri constituie o completare binevenită la bugetul lor, ei necontând numai pe produsul cerealelor care obolesc solul.

Industria lemnului, care furnizează de lucru la 1/12 din populația văii și care reprezintă o cifră de afaceri anuală de 112 milioane dolari, cu ani în urmă agonizantă, își are azi existența asigurată și sporită.

Cheltuielile făcute în cei 10 ani pentru regularea regimului apelor fluviului și pentru producerea curentului electric sunt evaluate la 700 milioane dolari, din care 65% reprezintă cheltuielile de producerea electricității, 15% pentru navigație și 20% în lucrările pentru împiedicarea inundațiilor. Se socotește însă că în 30 ani cheltuielile făcute vor fi rambursate din vânzarea curentului electric.

Cheltuielile pentru restaurarea solului, în decursul celor 10 ani, s'au urcat la suma de 39.800.000 dolari, la care trebuie să se

mai adauge suma de 383.000 dolari investiți în fabricile de îngrășăminte.

În total, sumele cheltuite în cei 10 ani pentru restaurarea văii Tennessee se urcă la 750 milioane dolari.

Astfel s'a ajuns ca numai în 10 ani, un fluviu și o suprafață imensă drenată de el, să sufere transformări în bine de necrezut. Inițial capricios și vagabond, fluviul a fost schimbat într'un lanț de mari lacuri liniștite, care fac prosperitatea, siguranța și plăcerea riveranilor. Un curs de apă, a cărui forță altădată distrugătoare și pierdută, este astăzi stăpânit și folosit, zi și noapte, la producerea unei energii electrice, care ușurează povara muncii omenești. Valea Tennessee constituie istoria unor terenuri devenite sterile prin nepricepere și abuz, redată fertilității; este istoria pădurilor devastate și incendiate, refăcute și puse în situația de a crește cu vigoare; este istoria unei populații al cărei efort a ajuns să creeze din nou valea Tennessee. Istoria aceasta se potrivește oricărei alte regiuni, oricărui râu, căci toate văile au trăsături comune: apa, aerul, pământul, mineralele, pădurile. Tennessee — ne spune autorul cărții care ne-au prilejuit datele acestui articol¹⁾ — a fost un gigant lenș și distrugător. Astăzi forța sa nelimitată, captată de T. V. A., este, după 10 ani de eforturi, în serviciul riveranilor. Nu există azi în lume un alt curs de apă care să fie supus voinței omului, ca Tennessee. Nu este un alt curs de apă care să lucreze așa de greu pentru om ca Tennessee. Forța lui care altădată se manifesta așa de brutal, azi dă energie electrică.

T. V. A. prin opera imensă și de necrezut, realizată într'un interval de timp record, a dovedit că în secolul XX se poate face și imposibilul. Valoarea acestei experiențe mai rezidă și în faptul că ea stabilește că cel mai bun fel de a duce la bun sfârșit o sarcină ca aceea de care este vorba mai sus, este de a respecta, între altele, echilibrul stabilit de natură.

Tennessee Valley

L'auteur du présent article fait un bref compte rendu sur la magnifique oeuvre de reconstruction entreprise, dans les Etats-Unis en Amérique par „Tennessee Valley Authority” dans le bassin du grand fleuve Tennessee affluent du Ohio.

1) David E. Lilienthal: Construit pour le peuple. T. V. A. une expérience de la démocratie américaine. New-York, 1945; 246 pagini.

ASUPRA NISIPURILOR SBURĂTOARE DELA GRANIȚA DE NORD-VEST A ȚĂRII

de PIERRE VERONÉ

Student al Facultății de Silvicultură

La granița de Nord-Vest a Transilvaniei, în cuprinsul județelor Satu-Mare și Sălaj, se află unele terenuri relativ întinse cu soluri superficiale, având multe asemănări cu nisipurile sburătoare din Sudul Olteniei. Aceste terenuri, aproape în totalitate se găsesc în raza Ocolului Silvic Satu-Mare.

Problemele cari s'au pus silvicultorilor români în acest colț de țară, încă dela integrarea Transilvaniei în cadrul firesc al României unitare, au fost felurite și importante, avându-se în vedere tradiția forestieră rămasă moștenire dela fosta administrație austro-ungară.

Ocolul de regim silvic Satu-Mare se mărginește la Nord cu U.R.S.S., la Vest cu Ungaria, la Sud cu Ocolul silvic de ameliorare Simleul Silvaniei, iar la Est cu Ocoalele de ameliorări Baia-Mare și Negrești. Teritoriul pe care se întinde ocolul Satu Mare mai cuprinde și 2 ocoale C.A.P.S. Borlești și Si, având un diametru de 130 km. dela Ardușat în județul Satu-Mare, până la Curtiușeni în județul Sălaj. Este străbătut de căile ferate: Oradea Mare—Satu mare, Satu Mare—Bixad; Satu Mare—Șomcuța Mare și de numeroase sosele naționale, județene și comunale. În total, ocolul cuprinde 40 trupuri de păduri, totalizând 21.021.7956 ha: dintre cari 3.409.6900 ha aparțin județului Sălaj, iar restul de 17.522.1056 ha cad în județul Satu-Mare. Din totalul suprafeței de mai sus, peste 70% sunt păduri de stejar, gorun și cer, iar restul, păduri de salcâm, fag, carpin, ulm, plop, etc. În trecut aproape toate pădurile comunale au aparținut marilor latifundiați maghiari: Frații Karollyi, Molinda Karollyi, Vecsey, Pappenheim, Degenfed sau Municipiului Satu-Mare.

Solurile nisipoase din regiunea Careii-Mari, cuprinse între 39° 51' 35" și 40° 23' 50" longitudine și 47° 33' 40"—47° 49' 30" latitudine, au o întindere însemnată (plășile Careii-Mari și Valea lui Mihaiu).

Sunt în total 12 comune cu așezări pe aceste nisipuri, și anume: Foieni, Berea, Ciუმestii, Sanislău, Resighea, Curtiușeni, Valea lui Mihaiu, Scărișoara Nouă, Urmașii lu Horia, Simian, Choniz, Silindru, cu o populație de 22.123 locuitori.

Dacă eliminăm solurile intermediare, atunci în regiunea sus-menționată, terenurile cu sol curat nisipos se reduc la cca. 11.560 ha dintre cari 9.120 ha în raza Ocolului Satu-Mare, iar restul în raza Ocolului Șimleul Silvaniei.

Origina geologică. Aceste nisipuri sunt o prelungire a celor din Ungaria, pornind din regiunea Debretzin. Ele aparțin aluviului mai vechiu din quaternar (pleistocen). Au suferit dese modificări în așezarea lor în urma acțiunii eoliene, ori de câte ori au rămas descoperite de orice vegetație. Toate prezintă un caracter de soluri de transport.

Nisipurile din Nord-Vestul Transilvaniei au fost provocate de aluviunile vechi ale apelor în divagație ale râurilor Someș și Crasna în scurgerea lor continuă către Tisa, care mai târziu și-a îndreptat cursul spre Nord.

Apele celor 2 râuri în deplasarea lor treptată către Nord au lăsat mari întinderi cu depresiuni mlăștinoase, supuse periodic inundațiilor de primăvară și de toamnă, cu depuneri măloase, cari au durat până în timpurile istorice. Ungurii au numit aceste depresiuni „Ecsed”. Cea mai mare întindere a lor a fost de cca 70.000 ha între Carei—Satu Mare. În aceste depresiuni s'au instalat apoi în mod natural, mestecăniș, ariniș, trestiiș, dând naștere unor turbării întinse în urma acoperirii repetate a vegetației herbacee și lemnoase, datorite frecvenței inundațiilor.

Prin bălțile „Ecsed” se scurgea pe atunci râul Crasna — ca afluent al Someșului. Mai târziu, Someșul fiind canalizat, i s'a schimbat albia, lucrările tehnice conducându-l direct în Tisa. În afara condițiilor hidrologice, acțiunea îndelungată a vânturilor principale a contribuit la formarea de dune neregulate, unele de 10—30 m înălțime. Nisipurile fiind supuse acțiunii mecanice a vânturilor, au fost purtate de colo până colo, acoperind în drumul lor importante întinderi vecine, cu vegetație erbacee, pe care o distrugeau prin sufocare.

Prin revărsări extraordinare de ape, unele porțiuni se refăceau, putându-se forma în diferite puncte oaze mai mici sau mai mari, cu o vegetație capabilă de a lega și fixa acele nisipuri.

Când condițiunile speciale permiteau instalarea vegetației forestiere, fixarea căpăta durată.

Morfologia. Dunele au o așezare diferită, în general către N-S, cu depărtări variind între 100—200 m sau chiar 500—3000 m.

Caracteristica principală a acestor soluri este nivelul foarte adânc al pânzelor de apă freatică.

Motivul capital că o vegetație arborescentă nu se poate dezvolta aici, în mod normal, este tocmai lipsa de apă în stratele superficiale ale solului și ale depozitelor de nisip.

Din analizele mecanice făcute în nisipurile de pe dune se constată predominanța nisipului mare și procentul foarte redus al părților levigabile. De aici rezultă că aceste soluri rețin o cantitate de apă cu totul insuficientă, iar din cauza marilor spații lacunare, apa nu se poate ridica ușor prin capilaritate.

Rădăcinile și aerul pătrund ușor în adâncime, solul este sărac în săruri nutritive, se încălzesc repede și se răcesc repede.

Iar din analizele nisipurilor din lacoviști se constată că:

- I. Orizontul A are o capacitate mai mare de reținere a apei.
- II. Permeabilitatea pentru apă și aer este mai redusă.
- III. Comparativ cu dunele, mai multe materii nutritive.
- IV. Procent anormal de părți levigabile, deci coloidal nu pot lega particulele mici sub formă de agregate.
- V. Inrădăcinarea superficială.

Determinările de reacțiune, (făcute pe cale electrometrică, în laboratorul Orössi din Satu-Mare, de către Vorone Ana), au dat valori pH ca următoarele:

Orizontul A: 4,77. Orizontul B: 6,44. Orizontul C: 6,38.

Plantațiunile de salcâm. Din literatura maghiară rezultă că primele împăduriri cu salcâm s'au făcut la anul 1901 în regiunea Debrețin, neavând nimic comun cu împăduririle din 1778 și 1815 din regiunea Deliblat.

Primele plantațiuni masive s'au făcut în lotarul comunei Curtuiuşeni, în anii 1913—1914, pe cca 420 jug. cad. cu 5750 puieti la hectar.

Sub administrația românească însă, doctrina care câştigase cei mai mulți adepți în această regiune era inspirată din nevoile de lemn de lucru din ce în ce mai accentuate. Deaceia se prevedea înlocuirea treptată a celorlalte esențe prin stejarul pedunculat.

Revenindu-se temporar la administrația maghiară, aceasta a crezut mai oportun să încurajeze cultura salcâmului, care se pare că deși nu dăduse rezultate mulțumitoare, mai ales din cauza sărăcirii avansate a solului, prezenta cele mai multe garanții, în ceea ce privește stabilizarea vegetației forestiere pe nisipurile sălăjene.

Astăzi, din nou se pune problema înobilării arboretelor existente prin înlocuirea salcâmului în special cu stejar și creerea unor arborete noi de pedunculat.

Din nefericire, după cum am putut observa, această politică sănătoasă pare sortită unui eșec cel puțin parțial, datorită unor condiții locale, pe cari voi încerca să le arăt mai jos.

a) In primul rând, pepinierele nu sunt bine întreținute, puietii fiind înăbușiți de buruieni (*Festuca glauca*, *Koeleria gracilis*, *Carex nutans*, *Veronica dentata*, *Veronica arvensis*, *Salvia pratensis*, *Solanum nigrum*, *Dactylis glomerata*, *Ranunculus acris*, *Calamagrostis pedofragmites*).

Apoi greșala capitală care s'a comis a fost neglijarea completă a introducerii subarboretului în culturi, deși o simplă privire comparativă asupra diferitelor arborete poate fi mai mult decât concludentă. Incurajarea introducerii subarboretului, în special a alunului, păducelului, va avea efectele cele mai fericite asupra arboretelor de pedunculat.

b) O altă cauză o constituie numărul excesiv al delictelor, cari se extind cu precădere asupra lemnului de lucru.

c) In sfârșit o mare eroare se comite prin amestecurile ne-logice de esențe de lumină și prin puțina importanță care s'a dat plopului.

Impăduriri pe nisipuri cu alte specii. I. *Pinul silvestru* merge foarte bine dar suferă de zăpezile moi ce cad toamna și primăvara. II. In ceea ce privește *pinul austriac* deși s'a constatat că puietii se usucă, se încearcă totuși cultura lui în continuare. III. *Glădița* se prezintă mai slab decât salcâmul, plantându-se ca gard viu. IV. *Nucul comun și american* suferă de gerurile timpurii și târzii. V. *Oșetarul*, plantat contra pășunatului, suferă de geruri. VI. *Sălcioara* (*Eleagnus*), se prezintă bine în pepiniere, dar fără randament în cultură. VII. *Amorpha fruticosa* este destinată pentru înlesnirea culturii fazanului. VIII. *Dudul* suferă și el de geruri, dar trebuie sprijinit în vederea creșterii viermilor de mătase. IX. *Plopul*, esență de viitor, merge bine pe lăcoviști și în depresiuni.

BIBLIOGRAFIA

- Blatny T. és Fekete L. Fak és eserjék és el terjedese 1913.
 Chiriță C. Dr.: Problema solului în silvicultura română. 1933.
 Drăcea M.: Curs de silvicultură. 1924.
 Kaan K.: Faértékesítésünk és gazdasági érdekeink a hegyvidéken. 1904.
 Karollyi J.: Etude sur les bois du Domaine de Nagy-Karolli. 1909.
 Wittnar F.: Etude pédologique sur les teritoires forestiers entre Nagyvaradi et Szatmárnémeti. 1910.
 Zeitler H. Ing.: La situation orographique de la région de Szamos supérieur.

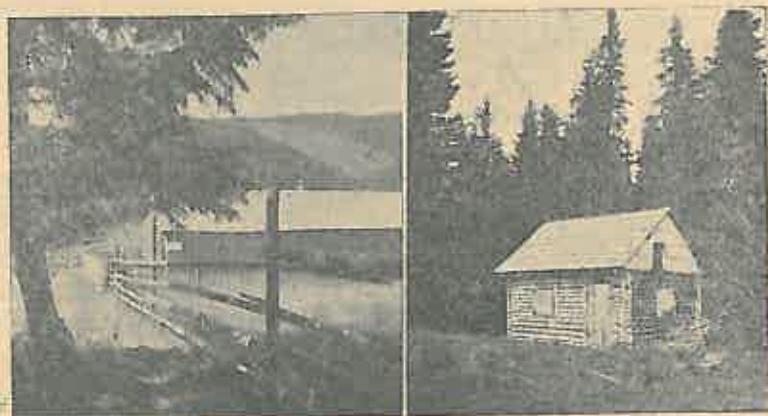
Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays.

V Â N Ă T O A R E

CANTONAMENTUL DE VÂNĂTOARE ÎN CARPAȚI

de Ing. OTTO WITTING (Brașov)

O parte integrantă a vânătoarei în Carpați, care durează de obicei mai multe zile, formează cantonamentul pe terenul de vânătoare. Se va putea face în apropierea locului, unde vânătoarea

Cliseu O. Witting

Fig. 1. — Casa de vânătoare „Ditrâu”. Pe coamă de munte, în teren cu cerbi.

Fig. 2. — Cabană de vânătoare, în teren cu cerbi, pe coamă de munte, în loc deschis.

va fi executată, în așa fel că prin cantonare (strângerea lemnului de foc, fumul focului din campament, etc.) vânatul (cerbul, capra, neagră, ursul, cocoșul de munte) să nu se sperie.

La cantonamentul dintr'o stână, vânătorul este legat de locul, unde ciobanul a căldit stâna. Dacă acest loc nu este departe de locul vânătoarei, stâna se va putea folosi foarte bine pentru cantonament, natural numai după curățirea ei prealabilă.

Cu totul altfel se prezintă situația în cazul cantonamentului din case sau cabane de vânătoare. În acest caz locul pentru clădirea cabanei se va alege de către vânător, având caracter definitiv. La alegerea locului, vânătorul trebuie să fie destul de precaut și circumspect, parcurgând adeseori zile întregi terenul de vânătoare, până când va găsi locul cel mai apt și cel mai corespunzător.

Din nefericire, în trecut nu s'a dat atenția cuvenită acestei probleme, astfel că în terenurile noastre cabanele de vânătoare în cele mai multe cazuri sunt greșit plasate și greșit construite.

Următoarele considerente sunt decisive pentru alegerea locului unde se va construi cabana:

1. *Din punct de vedere vânătoresc*, cabana se va plasa într'un teren de cerbi, diferit de locul care s'ar alege într'un teren cu capre negre.

Cliseu O. Witting

Fig. 3 — Cabana de vânătoare „Valea Pojortei”, pentru vânătoarea de capre negre, construită în vale și vedere minunată

Fig. 4. — Colibă pentru vânătoarea de urși și cocoși de munte.

La un teren de vânătoare populat cu cerbi, cabana nu se va construi nici odată jos în vale, ci totdeauna sus pe coama de munte, la un loc dominant, cu perspectivă largă. În acest caz cerbii, în timpul boncânitului, ușor vor putea fi ascultați chiar din locul cabanei, vântătorul putând ușor — după glasul și tăria boncânitului și după configurația terenului — alege cerbul, care îi convine mai bine. Pe lângă acest procedeu, posibilitățile de transport ale cerbului doborât nu joacă nici un rol, întrucât în cele mai multe cazuri locul unde cerbul s'a împușcat și unde cabana s'a construit, va fi ușor accesibil pentru căruță sau cai.

Altfel este situația în terenul de vânătoare populat cu capre negre. Aici cabana, în opoziție cu terenul de vânătoare de cerbi, se va așeza jos în vale și numai în cazuri cu totul excepționale sus la coama muntelui. Din vale, înainte de începerea vânătoarei, ambii versanți se pot vedea ușor și vânătorul poate decide, pe care

versant va executa vânatoarea, văzând capra neagră din vale și vânând-o apoi la dibuit. În acest caz capra neagră doborâtă, ușor se va transporta în vale la cabană, transportul ei la deal fiind greu sau chiar imposibil.

Pentru vânatoarea la urs sau cocoș de munte nu se va construi o cabană separată decât numai în cazurile cele mai rare. În aceste cazuri se va construi cel mult o colibă de vânatoare provizorie. În primul caz, cabana construită pentru vânatoarea la cerb sau la capre negre se va întrebuința și pentru vânatoarea la urs și cocoș de munte.

2. *Din punct de vedere estetic*, cabana trebuie să aibă o poziție cât mai frumoasă. Cu cât mai frumos este așezată cabana și cu cât mai variată și excepțională este perspectiva dela geamuri sau dela terasa ei, cu atât mai atrăgătoare și însuflețitoare va fi șederea și petrecerea în ea, și cu atât mai bucuros va fi căutată de vânător. A ne bucura de frumusețile naturii, formează unul dintre elementele cele mai însemnate ale vânatoarei de munte. O cabană, a cărei poziție nu este frumoasă, este fără viață și fără valoare, nefiind căutată de vânător decât numai cu părere de rău și cu desgust.

3. *Din punct de vedere al sănătății*, cabana trebuie să aibă o poziție plină de soare, cât mai deschisă, sudică și absolut uscată. Soarele și vântul să aibă permanent acces liber. Este o greșală fundamentală, a se plasa cabana în locuri umbrite, umede, înfundate și închise, cum dealtfel se găsesc destul de des. În acest caz, cabana întotdeauna va fi umedă, rece, nesănătoasă și moroasă, și în scurt timp distrusă de buretele de pereți (*Merulius lacrimans*).

4. *Din punct de vedere economic*, cabana să aibă o poziție corespunzătoare, adică să fie așezată în nemișlocita apropiere a apei potabile (izvor, pârâu), și să fie ușor accesibilă pentru căruțe, sau cel puțin pentru cai de călărie. În plus, să se găsească lemne de foc în cantitate suficientă (doborituri de vânt, de zăpadă și de avalanșe, etc.) și permanent în apropierea cabanei, întrucât fără lemne de foc și fără apă, nici o viață în cabană nu este cu putință.

5. *Din punct de vedere al siguranței*, cabana să fie ferită, pe cât cu putință, de invaziune și de distrugere de către rău făcători. Aceasta se obține — în cazul când cabana nu este permanent locuită de paznicul de vânatoare — parte prin construirea ei, nu de parte de o stână locuită, sau cât mai aproape de drumurile des frecventate de oameni.

6. *Din punct de vedere tehnic*, cabana să răspundă cerințelor tehnice, adică să fie plasată acolo unde materialele de construcție

(bârne, lemne pentru șindrilă, pietre, nisip, etc.) se găsesc în imediată apropiere. În munții înalți, transportul lor la o distanță mai mare este extrem de greu și costisitor.

În munții înalți, în afară de plasament, cabana mai trebuie ferită și de *pericolul avalanșelor*, și anume atât cele de zăpadă, care curgând jos, distrug tot ce-i în drum, cât și de presiunea aerului, care însoțește avalanșa, care de obicei este extrem de ridicată.

În ce privește construirea însăși a cabanei de vânătoare, se vor observa următoarele reguli:

1. Cabana să nu fie mai mare decât este absolut necesar. Important este ca încăperile ei să se poată încălzi în timpul cel mai scurt posibil. Vânătorul, care ajunge toamna sau iarna transpirat la cabană, nu poate aștepta mult timp, până când cabana se încălzește. Aceasta numai atunci este posibil, dacă încăperile sunt pe cât cu puțință de mici.

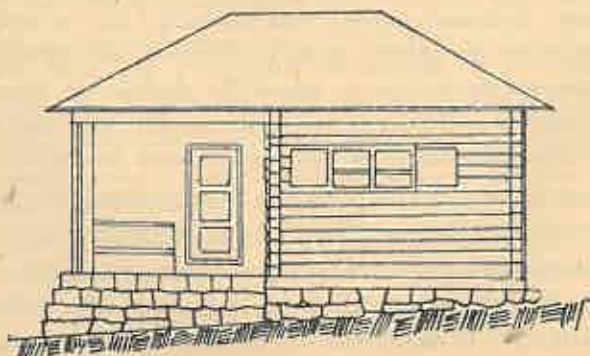
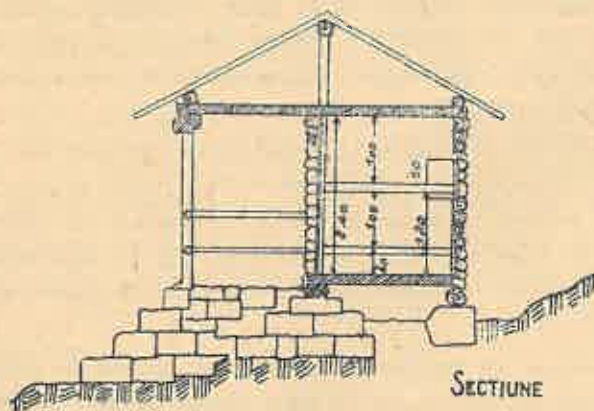
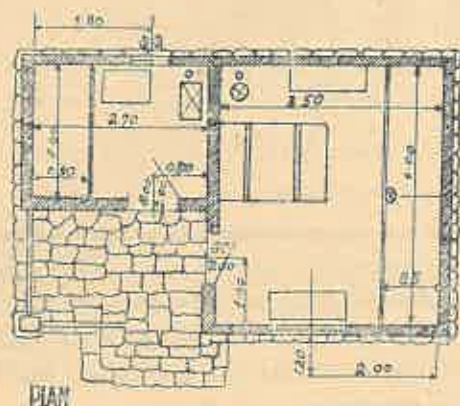
2. Fundamentul cabanei să se facă din zidărie plină, cu mortar hidraulic, sau cel puțin din zidărie uscată, cu pietrele bine și precis așezate; altfel, podeaua va fi permanent rece și șoarecii vor fi mosafiri permanenți ai cabanei.

3. Bârnela întrebuințate la construirea cabanei vor fi uscate și pe cât posibil cioplite în trei părți. Crăpăturile și găurile dintre bârne se vor astupa cu mușchiu. Se recomandă a se tapeta pereții pe dinăuntru cu hârtie groasă de celuloză, iar pe din afară — cel puțin partea expusă vântului violent — cu hârtie gudronată sau cu scânduri precis așezate.

4. Cabana se va acoperi cu șindrilă și nu va fi prevăzută cu coș, astfel încât hornul se va termina direct în pod în forma unui genuchiu. La locul unde hornul sau burlanul trece tavanul se va așeza în jurul hornului asbest sau tinichea, iar în podul casei se va pune un strat de piتریș pentru evitarea incendiului. Dacă funinginea, care cu timpul se va așeza pe șindrile în apropierea hornului, se va curăți permanent, pericolul de incendiu este mult redus. Totuși, este recomandabil a se asigura cabana în contra incendiului.

În cazul de mai sus, adică dacă hornul sfârșește direct în pod, acesta se va putea întrebuința și pentru afumarea carnei vânatului împușcat, micșorând prin aceasta greutatea vânatului doborât, deci și greutatea transportului vânatului împușcat dela cabană până la locul de destinație. În acest caz, din oasele vânatului se va și putea

CABANA DE VANĂTOARE
VALEA POJORTEI
SC 1:100

fierbe imediat pentru săpun, întrebuintând astfel în mod rațional toate părțile vânatului.

5. Pentru încălzirea încăperilor, să se depoziteze permanent sub paturi o cantitate suficientă de lemne de foc bine uscate, tăiate și crăpate, iar pentru păstrarea alimentelor să se pregătească la un loc răcoros și ferit de șoareci — de obicei pe terasă — o mică lădiță, care se va putea încuia.

Dacă se vor îndeplini toate punctele și toate condițiunile de mai sus, cabana astfel plasată și construită va contribui mult la reușita dorită a vânătoarei de munte.

Alăturatul plan al unei cabane de vânătoare, îndeplinește toate cerințele de mai sus. În această cabană au loc 4 vânători și 2 paznici de vânătoare. Mobilierul întreg constă din: 1 sobă de fier, 1 mașină de bucătărie, 2 măsuțe, 4 bănci, 6 paturi construite etajat și 6 saltele. Apoi, 2 lămpi cu petrol, 1 lighean, 1 căldare, 2 oale, 1 cratiță, 6 pahare, 12 farfurii de aluminiu, o sticlă plină cu petrol și pe urmă câteva sticle de lămpi de rezervă.

Le campement de chasse dans les Carpathes.

L'auteur montre les conditions dont on doit remplir une maison de chasse dans les montagnes Carpathes au point de vue: du site, de l'hygiène, économique, technique et de la sûreté.

INTERNĂ

● Anul forestier 1946.

Anul 1946 a fost așteptat cu luminoasă nădejde de întreaga lume ca an aducător al păcii. Speranțele omenirii au fost însă înșelate. Mesagiul de libertate, bună stare și pacificare, pe care popoarele l-au așteptat însetate, n'a putut străbate toate granițele și nici pătrunde în toate inimile. Dacă, pe plan politic internațional, anul trecut a reprezentat, cu fluctuații, o contribuție simțitoare la rezolvarea spinoasei probleme a păcii, pe plan economic el a însemnat un an falimentar. Schimburile internaționale au continuat să fie anemice, iar ca rezultat o mare parte a lumii a trăit și continuă a trăi sub spectrul foametei, fără a întrevedea o schimbare esențială în viitorul apropiat.

Țara noastră, după un lung războiu pierdut, încearcă toate dificultățile inerente unei situații internaționale neclarificate. Urmând unui an secetos, vara lui 1946 a fost deasemenea bântuită de o **secetă** cumplită, cum economia noastră agrară n'a mai înregistrat în ultimii 50 ani. Efectele ei, resimțite pe aproape întreaga suprafață a țării, au învederat încă odată precaritatea bunei stări a țărilor „eminamente“ agricole. În Moldova, provincia cea mai greu lovită de războiu și de efectele secetei, viața pălpăie în condiții dramatice.

Dar arșița n'a părjolit numai câmpurile ci a incendiat și pădurile. Groaznicul flagel al **incendiilor** a bântuit cu o vigoare neîntâlnită mai toate regiunile țării, căzându-i pradă zeci de mii de hectare de pădure. Pădurile țării au ars ca imense făclii zile și nopți de-a rândul și numai ivirea ploilor a pus capăt acestei noi suferințe a pădurii.

Efectele dezastruoase ale secetei au deslănțuit o fără precedent de gravă **criză alimentară**, căreia poporul român, luptând din greu cu obligațiile externe și cu dificultățile reconstrucției țării, se vede nevoit să-i găsească o grabnică soluție, deoarece de neîntârziată ei rezolvare depinde ca născodată viața și viitorul său. Într'un astfel de moment, poporul român a întors o privire plină de speranță către pădurile sale, și — ca și altădată — a cerut pădurii ceea ce ogorul i-a refuzat: hrană pentru el și vitele sale.

Astfel pădurea, deși ea însăși în suferință, a dat un ajutor neprecupețit sătenilor, primind vitele la pășunat. Pentru asigurarea hranei vitelor pe timpul iernii, Statul a permis *) în mod gratuit în toate pădurile țării strângerea de frunzare și practicarea muguritelui, în pădurile de baltă, instituindu-se obligațiuni precise pentru organele silvice și afectându-se fonduri masive în acest scop. Pentru a suplini redusele cantități disponibile de grăsimi, necesare

*) A se vedea și evidența legilor și deciziilor de interes forestier, publicată de noi în Revista Pădurilor Nr. 9—10, pp. 154—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

populației. Statul a instituit obligația de colectarea jirului și a semințelor de conifere, urmând a fi prelucrate în fabricile de uleiuri comestibile. Deasemenea prin export de lemn și cherestea s'au obținut în compensație cereale și alte produse alimentare. Ajutorul, pe care pădurea l-a dat poporului român, într'un ceas critic al existenței sale, merită mai mult decât o subliniere.

Planificarea, coordonarea și aplicarea **politicii forestiere** a Statului a fost făcută în anul trecut de **Comisia Tehnică a Lemnului**, creată în baza J. C. M. Nr. 1439/1945, (publ. în M. Of. Nr. 271/945), ca organ al Consiliului Superior al Economiei Naționale. Această comisie în compunerea căreia intră specialiști din toate ramurile de activitate ale economiei forestiere, a luat în studiu numeroasele probleme ivite în sectorul forestier (situația livrărilor pentru Convenția de Armistițiu, consumul intern de materiale lemnoase, stabilirea disponibilităților pentru export, activarea exploatărilor forestiere, actualizarea prețurilor materialelor lemnoase, stăvillirea delctelor silvice și a incendiilor din păduri, necesitățile de credit ale industriei forestiere, etc.) și a făcut propuneri forurilor superioare pentru justa lor soluționare. Disponând de suficiente mijloace de documentare și având asigurată colaborarea instituțiilor de Stat și a organizațiilor profesionale, activitatea sa a fost rodnică și a răspuns unor reale necesități, concretizându-se — între altele — și printr'o serie de legiuri, între care cităm legea pentru înființarea circumscripțiilor silvice de control și legea pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

Dorind să amintim **realizările legislative**, trebuie să observăm că în anul expirat nu s'au produs schimbări esențiale față de trecut, deși forurile competente au depus o activitate prodigioasă pentru elaborarea unui cadru legal, adecuat nouilor împrejurări. S'a pregătit astfel o serie întreagă de legi pentru îndrumarea diverselor sectoare ale economiei forestiere, dar care, din diferite motive, nu au putut fi desăvârșite prin procedura extraordinară a decretelor-legi și urmează să facă obiectul acțiunii de legiferare a Adunării Deputaților.

O singură lege totuși a căpătat formă definitivă, **legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului**, care, pentru a da o nouă așezare celei mai mari administrațiuni silvice, mai conformă cu rolul său important în economia națională, consacră în principal o **destul de largă autonomie administrativă și financiară**, necesară unei funcționări prompte.

O mențiune specială merită și cele câteva legi prin care se modifică unele prevederi ale legilor pentru pădurile de protecție și pentru pădurile necesare apărării naționale, abrogându-se dispozițiunile speciale restrictive referitoare la regimul defrișerilor și redându-le regimului prevăzut de Codul silvic în art. 13. Aceste modificări au dat un nou impuls cererilor de defrișare, pentru crearea de izlazuri comunale, pentru comunele sărace lipsite de pășune. Pentru rezolvarea lor a apărut o serie de „legi“, cu caracter individual (cf. Mon. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946), care sub diferite motive ca transformare în pășune, schimbare de destinație, vânzare de pădure cu preț de exproprietate spre a fi transformată în pășune, etc., au impus noi sacrificii pădurii, reducând și mai mult domeniul forestier al țării.

Dintre celelalte legiuri apărute, mai trebuie citate încă:

— **Legea Nr. 295/946**, care stabilește normele de organizare, administrarea și un **nou statut al „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina“**.

cu o largă reprezentare a intereselor populației în compunerea organelor de conducere.

— Legea Nr. 453/946 pentru înființarea **circumscripțiilor silvice de control**, având de scop activarea exploatărilor de păduri precum și controlul distribuției produselor lemnoase.

— Cele două soluțiuni opuse, survenite în interval de câteva luni prin legile Nr. 384/946 și Nr. 765/946 pentru rezolvarea litigiului istoric cu privire la **administrarea patrimoniului fostelor regimente grănicereșii**.

În rest, dezvoltându-ne încă sub regimul economiei dirijate, s'a continuat edictarea a o serie de dispozițiuni legale, emanând dela M. A. D., S. S. și al Aprovizionării sau dela Comisariatul general al Preturilor, care, cu scopul de a realiza o adaptare a producției, circulației și consumului de materiale lemnoase la politica generală a Statului, au înmulțit diversele formalități la care sunt supuși toți cei încadrați în circuitul vieții economice.

Trecând la **activitatea marilor instituții silvice**, Consiliul Tehnic, I. C. E. F., CAPS, Direcția Silvică, Direcția P. P. J., Fondul Bisericesc, trebuie să arătăm din capul locului că, luptând cu dificultăți materiale neîntâlnite până acum, ele au urmărit cu tenacitate înlăptuirea programelor lor de lucru. Dacă acestea nu au putut fi realizate integral, se datorește în primul rând gravei crize alimentare, care a determinat accentuarea dificultăților existente prin insuficiența dotare a fondurilor bugetare afectate, Lipsa porumbului, alimentul Nr. 1 al muncitorilor de pădure, a adus o încetinire a ritmului exploatarilor, care s'a restrânt și asupra celorlalte sectoare de producție. Continua și mereu sporita decalare dintre prețurile maxime de vânzare ale produselor lemnoase și remunerația diverselor elemente alcătuitoare ale valorii de cost, a produs o extremă agravare a situației financiare a acestor instituții, care a necesitat intervenția Statului cu credite pentru finanțarea producției. Cu toate aceste credite, situația rămâne critică și în aspecte alarmante în câmpul inițiativei private.

În domeniul **industriilor și comerțului lemnului**, situația se prezintă la fel de îngrijorătoare. Având să rezolve grele probleme impuse de lipsa alimentelor și pieselor de schimb, de insuficiența creditelor și de carența mijloacelor de transport, cu un regim de prețuri depășit cu mult de cheltuielile de producție, industriile forestiere au căutat să facă față atât obligațiilor externe cât și cererilor de pe piața internă. În cadrul obligațiilor externe, s'a activat cu deosebită râvnă la satisfacerea clauzelor Convenției de Armistițiu (art. 11 și 12) și ale acordurilor comerciale cu URSS, Jugoslavia, Bulgaria și Ungaria.

Anul trecut ne-a învederat că, pentru o perioadă de vreme, în structura balanței comerciale a României vor interveni modificări, ce vor aduce în primul plan lemnul. Din nefericire, această nouă poziție pentru lemn, nu se datorește unei producțiuni forestiere sporite printr'o gospodărire rațională ci bine cunoscutei lipsuri și indisponibilități ale produselor agricole și petrolifere. Comprîmând consumul intern la minimum și raționalizând repartitia cherestelei, s'au putut realiza unele cote disponibile la export în compensație cu alimente și utilaj industrial.

În această ordine de idei, trebuie să menționăm și colaborarea capitalului român cu cel sovietic prin constituirea societății „**Sovromlemn**”, chemată a juca un rol proeminent în câmpul exploatărilor, industrializării, comercia-

lizării, exportului și construirii de instalații tehnice. Deasemenea, trebuie remarcată noua societate ce urmează a fi înființată prin convenția intervenită între Fondul Bisericesc (Fonbis) și CFR, având de obiect exploatarea, industrializarea, comercializarea și valorificarea bunurilor Fondului Bisericesc și care corespunde nevoilor mărite de lemn ale căilor ferate precum și rezolvării impasului în care se găsea Fondul.

Trecând la sectorul economiei vânatului, avem regretul de a nu înregistra nici în acest an actul de restituție și de totală integrare în economia forestieră, pe care-l reclamă interesele gospodăriei cinegetice. O dare de seamă amănunțită a realizărilor se găsește în corpul revistei.

Cultivându-se o veche tradiție, prezentă astfel și în vitregile condiții actuale, **manifestările culturale** au continuat să păstreze o poziție de prim plan în preocupările corpului silvic. Cu uitare de sine și multiple sacrificii personale, animatorii acestor preocupări au menținut nivelul înalt al unei profesii intelectuale, al cărei prestigiu se revendică și se păstrează printr-o prezentă consecventă pe linia realizărilor culturale. Fapta lor, promovând o concepție generoasă de viață, îmbracă astfel o anume măreție.

Semnalăm, în primul rând, acele manifestări adresate populației, care tind la formarea unei „conștiințe forestiere”, dela care se așteaptă o mai vie înțelegere a rostului pădurilor în viața veșnică a țării. **Sădirea arborilor**, desfășurată în întreaga țară, prin grija organelor silvice, a asociat mai ales tineretul la acțiunea de difuzare a adevărilor despre pădure. La centru, ea a fost onorată și de prezența capilor Departamentului Agriculturii și Domeniilor.

Tinzând la aceleași obiective, am asistat în anul trecut la alte două manifestări, adresate marelui public, **expoziția Casei Pădurilor Statului** și expoziția „**Lemnul în România**”. Dacă cea dintâi, organizată cu competență, a izbutit să pună în lumină efortul CAPS-ului în refacerea țării, cea de a doua, deschisă sub egida Ministerului Informațiilor, deși a prezentat imagini artistice, n'a atins pe deplin țelul vizat, datorită unor imperfecțiuni de organizare, dintre care redactarea nesatisfacătoare a textelor explicative a părut cea mai evidentă.

Tot pe linia manifestărilor culturale, s'a înregistrat, mai ales în prima jumătate a anului trecut, o bogată activitate în domeniul **conferințelor** de specialitate. Astfel la **Cereul de Studii** au cuvântat d-nii I. Pavelescu (Cu prilejul unei duble comemorări: 30 ani dela înființarea Parcului Mihăești, 10 ani dela moartea lui Iuliu Moldovanu), D. Teodorescu (Adaptarea și sporirea producției forestiere în noua concepție economică), Dr. T. Bălănică (Fenologia forestieră în slujba apărării și sporirii patrimoniului forestier), V. Filip (Noi orizonturi în industrializarea lemnului), Dr. V. Sabău (Probleme de proprietate forestieră în Ardeal), St. Rodoteatu (Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere).

În același cadru al Soc. Progresul Silvic, dar sub formă de **symposion**, a avut loc o altă serie de comunicări, grupate în jurul câtorva idei centrale: **problema muncii în exploatarea forestiere** (d-nii: E. Vintilă, B. Rășcanu, T. Georgian, C. Dragu); **problema împăduririlor în stepa română** (d-nii St. Rubțov, I. Mateescu, I. Vlad); **problema protecției pădurilor** (d-nii: M. Ene, Th. Rădulescu, T. Comes). Discuțiunile în jurul acestei teme, au fost conduse — respectiv — de d-nii: I. C. Demetrescu, M. Pelcuț și Gr. Eliescu.

La ARLUS, în cadrul subsecției silvice, a fost continuată acțiunea de difuzare a realizărilor forestiere sovietice, căutându-se ca subiectele comunicărilor să urmărească succesiunea lucrărilor de teren. Au conferențiat d-nii: St. Rodoteatu (Organizarea muncii la exploatarea forestiere din URSS.), E. Misso (Metodele mecanice noi pentru debitarea traverselor), Gr. Colpacci (Aportul URSS adus pentru modernizarea și refacerea industriilor forestiere), V. I. Koldanov (Recentele metode de împădurire din URSS.), C. Georgescu (Economia forestieră a URSS.), Al Beldie (Impresii forestiere din URSS.).

La Radio, d-l Ing. Gr. Colpacci a vorbit despre „Domeniul forestier al URSS.”.

Activitatea **publicistică**, deși a avut de înfruntat enorme dificultăți, provocate de lipsa de hârtie și de costul extrem de ridicat al tiparului, le-a biruit și a înscris valoroase realizări. În fruntea acestora, stă **Revista Pădurilor**, în al 61-lea an de apariție, care a continuat să prezinte un interesant material științific și informativ. Apărând numai în 4 caete, cu un total de 264 pagini, s'au publicat totuși 27 de articole (studii și comentarii) și un foarte bogat material informativ, răspândit în cronicile: internă, acum 50 de ani, externă, cinegetică, legislativă și recenzii. Forma aleasă de prezentare, calitatea colaborărilor și apariția regulată situează Revista Pădurilor în primele rânduri ale publicațiilor științifice și onorează pe toți cei ce străduiesc la desăvârșirea ei.

Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor, care apare cu regularitate dela 23 August 1944, a cuprins în cele 178 pagini ale sale, un bogat material oglindind preocupările profesionale ale Corpului Silvic, precum și interesul pe care-l suscită în sânul său aceste probleme.

Foia Oficială CAPS., în al VIII-lea an de apariție, a publicat în cele 13 caete apărute un variat material informativ, integrat în natura tradițională a preocupărilor sale; norme și instrucțiuni de serviciu, ordine circulare, etc.

Articole de interes forestier au continuat să apară în mai toate ziarele. O atenție deosebită le-a acordat ziarul „Finanțe și Industrie”, care către finele anului trecut a consacrat săptămâna o „pagină forestieră”, în care s'au publicat articole interesând comerțul, industria și politica lemnului, cu colaborarea și a inginerilor silvici. Deasemenea în revista „Propășirea”, apărută sub egida Ministerului de Agricultură și Domenii, ca organ al agriculturii, cooperației și silviculturii, s'au difuzat numeroase cunoștințe despre pădure și însemnătatea ei.

În domeniul **tipăriturilor de cărți silvice**, editura **Soc. Progresul Silvic**, cu o activitate mai restrânsă ca în trecut, din cauza dificultăților menționate mai sus, a dat totuși la lumină două lucrări: Evoluția economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sakău și Gustave Huffel de Ing. Gh. Pană.

Institutul de Cercetări Forestiere al României, în cadrul lucrărilor sale de cercetare, în care întâmpină numeroase dificultăți, create de o dotare insuficientă și de condițiile de lucru incompatibile cu climatul necesar creației științifice, a publicat încă o parte din rezultatele acestor cercetări, aducând astfel noi contribuții la propășirea științelor silvice. În afară de volumul X de Anale, cuprinzând lucrările d-ilor: Prof. D. A. Sburlan, N. Ghelmeziu, G. T. Toma, E. Vintilă, Gh. Nicolau-Bărlad, At. Horalamb, S. Pașcov-

schii, s'au mai publicat în seria de „referate și comunicări“ următoarele lucrări: Ion Ionescu (De la Brad) și pădurile de I. C. Demetrescu; Cultura speciilor de anin de M. Petcu; Considerațiuni asupra atacului și combaterii insectei *Ceramix cerdo* L. de M. Ene; Problema sortării lemnului brut de foioase de I. M. Pavelescu; Iuliu Moldovan și Minăestii de I. M. Pavelescu și Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernii de Al. Beldie.

Seria de „Norme, instrucțiuni“ s'a îmbogățit cu încă 2 lucrări ale d-lor T. Bălănică. — Instrucțiuni pentru executarea observațiilor fenologice forestiere și Gr. Eliescu — Instrucțiuni relative la observarea, înregistrarea și semnalarea fenomenelor vătămătoare din păduri.

Nici acțiunea de difuzare și popularizare a cunoștințelor despre pădure n'a fost neglijată, publicându-se 7 broșuri de îndrumări silvice, datorate d-lor: I. C. Demetrescu, Gr. Eliescu, N. Ghelmeziu, At. Haralamb, Tr. Heroiu și E. Vintilă.

Tot în cadrul activității de editură, semnalăm, datorită apariției în 1946, volumul al II-lea al **Lucrărilor celui de al XVI-lea Congres AGIR.**, în care s'au publicat 25 de comunicări referitoare la problemele silvice.

Cele două biblioteci principale de specialitate, a Soc. Progresul Silvic și a ICEF.-ului, au continuat să se îmbogățească cu câteva sute de volume și periodice din literatura română și străină, datorită reluării încă foarte timide a relațiilor culturale cu străinătatea.

Terminând expunerea manifestărilor culturale, constatăm că reprezentarea inginerilor silvici din provincie este puțin numeroasă. În momentul de față, această sarcină revine mai mult camarazilor din centrală. Înregistrând cu regret faptul că, datorită însărcinărilor de serviciu, multiple și covârșitoare, inginerii din exterior nu mai au răgazul să participe ca în trecut la aceste manifestări, ne exprimăm însă speranța că anul viitor, desfășurându-se sub auspicii mai favorabile, le va permite să se dedice și acestor îndeletniciri.

Invățământul silvic superior a primit cu satisfacție consacarea adusă activității d-lui Ing. cons. Dr. I. C. Demetrescu prin transformarea în catedră a conferinței de Politică, Economie și Administrație Forestieră dela Facultatea de Silvicultură și înălțarea d-sale la rangul de profesor titular la această catedră.

În 1946, au fost admiși 131 de studenți să urmeze cursurile Facultății de Silvicultură, iar un număr de 68 absolvenți au intrat în viața practică, pentru a aduce contribuția lor de muncă tinerească, pe care nevoile țării o așteaptă.

Menționăm deasemenea reluarea activității, după 7 ani de intrerupere, a Societății Studenților Ingineri Silvici, în cadrul căreia s'au manifestat de timpuriu atâtea din figurile proeminente ale corpului.

În învățământul mediu și inferior s'au produs în anul trecut unele modificări, printre care cităm: transformarea școlii de conductori silvici „Casa Verde“ în școală de subingineri silvici și ca atare și schimbarea denumirii de conductor silvic în subinginer silvic și înființarea a două școli de brigadier silvici la Butoiești și Năsăud, precum și a unei școli de pădurari la Rosnov-Bacău.

Pe tărâm profesional, Soc. Progresul Silvic, care, pe lângă activitatea sa de apărare a intereselor economiei forestiere, desfășoară o vie acțiune de

promovare a intereselor de ordin profesional ale corpului silvic, a luat în cercetare, în ședințele Consiliului de Administrație, și a făcut numeroase propuneri de ameliorare a textelor inițiale ale următoarelor proiecte de legi: echivalarea salariilor inginerilor silvici cu acelea ale inginerilor din cadrul M. L. P. C., legea corpului tehnic general, legea vânătoarei, legea CAPS.-ului legea Pădurilor, Persoanelor Juridice, legea Ministerului Pădurilor, Statutul Funcționarilor Publici. O parte din aceste legi au căpătat în cursul anului trecut o formă definitivă, consacrandu-se în textele lor multe din aceste revendicări. Altele, cum este Statutul Funcționarilor Publici, nu au ținut suficient în seamă aceste observațiuni și ca atare nu au reglementat în modul cel mai corespunzător acest sector de activitate.

A 60-a adunare generală a Soc. Progresul Silvic, convocată la 30 Iunie 1946, datorită împrejurărilor, nu a cunoscut amploarea din anii precedenți. Lucrările sale durând o singură zi, fără tradiționalele discuțiuni asupra problemelor importante la ordinea zilei și cu o asistență puțin numeroasă, ea a constituit o expresie fidelă a modului în care vremurile vitrege ce le traversăm condiționează posibilitățile de organizare ale unor asemenea manifestări.

În anul trecut, Soc. Progresul Silvic a avut durerea să înregistreze trecerea în cele eterne a 7 din membrii săi: Gh. Petrescu, Remus Opreșiu, Fr. Czech, At. Nedelcovici, V. Petrescu, Budu Caloianu și Dănilă Roșu. Deasemenea, silvicultorii au pierdut în botanistul Paul Crețoiu, din cadrele ICEF, un admirabil cunoscător și un bun prieten și colaborator al lor.

Pe planul mai larg al relațiilor internaționale, înregistrăm mult dorita reluare a acestor legături. Manifestate la început prin reluarea schimburilor de publicații cu majoritatea țărilor europene, către sfârșitul anului aceste legături au fost întărite cu ocazia unor călătorii de studii în străinătate, pe care d-l prof. C. C. Georgescu le-a întreprins în Jugoslavia, Cehoslovacia și Franța, unde a luat parte la lucrările „Congresului Internațional al Lemnului”. Această participare constituie reîntrirea României în circuitul manifestărilor internaționale forestiere, din care se găsea absentă de mai mulți ani.

Înceind aceste rânduri și încercând să rezumăm în câteva cuvinte fizionomia anului expirat, va trebui să spunem: A fost un an în care în toate domeniile s'au depus mari eforturi, dar fără satisfacții depline.

Omul a suferit enorm. Lucrând în condiții covârșitor de grele, cu salarii care desconsideră cele mai elementare nevoi, el a păstrat, cu sacrificiul propriei sale persoane, o admirabilă disciplină. În pragul unui an nou, oamenii, optimiști incorrigibili, privesc viitorul cu o îndârjită nădejde și așteaptă ca anul 1947 să le aducă pacea și cu ea buna stare.

N. St. Dumitrescu

● Acțiunea de îndrumare forestieră.

Cicluul anual de conferințe al Cercului de Studii Forestiere al Soc. „Progresul Silvic”, s'a redeschis în ziua de 24 Ianuarie 1947, cu conferința inaugurală a d-lui ing. insp. silvic Dr. Th. Băianică despre „Acțiunea de îndrumare forestieră”. Ședința a fost onorată cu participarea d-lor Prof. Tr. Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, C. Agiu, Subsecretar de Stat

la M.A.D., ing. N. Celac, Secretar general al Sectorului forestier, ing. G. V. Vasiliu, Directorul Soc. Sovromlemn, precum și a unei numeroase și selecte asistente.

D-l Dr. Th. Bălinică a început conferința d-sale prin a defini acțiunea de îndrumare forestieră ca fiind activitatea desfășurată pentru lămurirea tuturor aceloră, care trebuie să știe ce este o pădure, care sunt rosturile ei în economia națională, ce foloase are omul și societatea omenească dela pădure. Această acțiune trebuie înțeleasă ca o activitate de explicare a măsurilor ce trebuie luate pentru apărarea ei, pentru buna ei folosință, pentru îngrijirea ei, pentru o rațională valorificare a produselor sale, pentru întemeierea și regenerarea ei.

Profesiunea de ing. silvic își recunoaște în această materie o responsabilitate colectivă față de comunitatea națională. Animați de acest spirit și autorizați de competența lor tehnică, inginerii silvici au activat totdeauna și pretutindeni în acest sens pentru formarea unei conștiințe forestiere în marea masă a poporului, care să pună în acord interesele obștești, concretizate în legiunile forestiere existente, cu atitudinea populației față de păduri. Noua organizație, FAO, (Food and Agricultural Organization) creată în cadrul ONU-ului, recomandă guvernelor națiunilor membre, ca o măsură indispensabilă, apărarea și salvarea pădurilor dela devastare, precum și o folosire economică a lemnului, trebuind să câștige pentru aceasta concursul opiniei publice care trebuie să devină conștientă de faptul că existența pădurilor condiționează existența națiunilor.

În această acțiune, Soc. „Progresul Silvic” deține de multă vreme locul de frunte consacrat prin statutele sale și printr-o constantă tradiție de strădanie pe această cale. În vremuri în cari se înmulțesc diferitele solicitări la cari se crede că pădurea este chemată a răspunde, Soc. „Progresul Silvic” consideră necesară o reanimare a acțiunii de îndrumare și informare forestieră.

Acțiunea Societății va fi inaugurată printr-o „Săptămână forestieră”, programată pentru primăvara anului 1947; ea va fi continuată apoi și îndreptată către copii și tineret, către intelectuali și marele public, către industria și proprietarii de păduri, către populația dela sate, folosindu-se mijloacele, pe care o practică îndelungată le-a verificat: cărți, reviste, filme documentare, excursii, expoziții, etc. separat și în funcție de posibilitățile, care vor sta la dispoziție, dar și în cadrul festiv al „Serbării sădirii arborilor”, manifestație care își are tradiția ei și la noi.

În încheiere, conferențiarul a rezumat scopul acestei acțiuni ca fiind acela de a face pădurile și arborii cunoscuți, pentru că iubim numai ceea ce respectăm și respectăm numai ceea ce cunoaștem.

După conferință, a fost prezentat auditorului un bogat material documentar, constând din publicațiuni românești și străine, aflate în bibliotecile ICEF, și Progresul Silvic, care au ilustrat activitatea de îndrumare a silvicultorilor români și străini pentru formarea unei conștiințe forestiere.

La discuțiunile care au urmat, au luat cuvântul d-nii: ing. Dr. Val. Dinu, Secretar general N. Celac, Prof. D. Drămbă, Ministru C. Agiu și Ministru Tr. Săvulescu.

D-l ing. Dr. V. Dinu a evidențiat rolul social al inginerilor silvici, cari activează în direcția unei lămuriri pe cale de exemplu a legăturii dintre pădure și lumea dela sate.

D-l Secretar general N. Celac reluând ideea desprinsă din conferință, că pădurile aparțin generațiilor viitoare, arată că istoricește afirmația nu se verifică. Generațiile trecute nu ne-au transmis pădurile în cea mai bună stare. În actuala situație, pădurile trebuie să vină în ajutorul generației prezente, să-i ajute să iasă din impas., căci roșul pădurilor este de a fi în slujba poporului.

D-l Prof. D. Drâmbă insistă asupra necesității unei bune organizări și a unei colaborări între toți factorii răspunzători pentru a nu se banaliza ideea care stă la baza acestei acțiuni.

D-l Ministru C. Agiu arată că prima îndatorire a inginerilor silvici este de a-și îndrepta toată atenția către popor, care nu s'a putut bucura de lumina necesară, pentru a avea înțelegerea foloaselor pe care i le aduce pădurea. În această campanie care trebuie să se desfășoare mai ales în mijlocul poporului, trebuie să se folosească nu numai știința rece, adevărată dar grea, ci și mijloacele mai atractive, mai aproape de sufletul săteanului. Acțiunea de lămurire trebuie să cuprindă și pe ceilalți specialiști din cadrele M.A. D-ului — agronomi și veterinari — pentru a-i asocia la această operă, al cărei succes depinde în mare măsură de o colaborare organizată a acestor 3 categorii de specialiști, silvicultori, agronomi și veterinari. Coordonarea acestei activități trebuie să se facă de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

În încheiere, a luat cuvântul **D-l Prof. Tr. Săvulescu**, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, care a mărturisit viul interes cu care a urmărit conferința și a relevat fondul ales și eleganța expunerii d-lui conferențiar, fapt care învederează maturitatea preocupărilor acestui corp select de intelectuali, care a ajuns să cultive formele cele mai evolute ale profesiei. Subliniază apoi importanța pe cari inginerii silvici o acordă aspectului social al problemelor economiei forestiere. Constatând că salvarea țării noastre, din greaua situația în care se află, nu este posibilă decât cu ajutorul pădurilor, d-sa arată că lemnul cunoaște în momentul de față o poziție de prim plan în economia țării. „Cu lemn plătim grâul și pörumbul necesar hranei populației”. Relevând orientarea din ce în ce mai viguroasă a tinerelor generații de ingineri silvici către sectoarele de valorificare și industrializare a lemnului, d-sa socotește că a sosit momentul pentru ca și învățământul superior să ia în considerație această realitate și să o consacre printr'o mai timpurie și mai profundă specializare, pe care o reclamă natura deosebită a acestor activități precum și importanța lor în economia generală.

D-sa lansează un apel către silvicultori de a profita de conjunctura favorabilă de care se bucură lemnul și de a se pune în slujba marilor interese ale poporului, pentru a atrage, pe lângă înălțarea prestigiului breslei, și ridicarea pădurilor, propășirea economiei forestiere și înflorirea întregii țări.

N. St. Dumitrescu

● **Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector.**

În ziua de 7 Februarie a. c., la Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic”, a avut loc conferința d-lui Dr. At. Haralamb inginer inspector general silvic la I. C. E. F. tratând despre subiectul menționat mai sus.

D-sa a început prin a arăta că problemele în legătură cu fenomenul de eroziune — vechi în preocupările corpului silvic încă din începuturile lui

— au preocupat în mod deosebit pe candidații la gradul de inginer subinspector silvic, tratându-le în lucrările personale cerute la examenul care se cere pentru obținerea acestui grad.

Din anul 1934 — de când s'a început ca aceste lucrări să fie date bibliotecii Icefului — și până la 1946 inclusiv, s'au prezentat 31 de manuscrise, care se ocupă de problemă în mod special, fără ca să se mai socotească acele lucrări din alte domenii, în care se amintește de eroziune în mod trecător, cum ar fi de pildă ocol al pășunilor, capitol asupra căruia există un număr tot așa de important de manuscrise.

Deosebit de ceea ce s'a mai spus până acum în această materie de către alții în publicații de tot felul, în rapoarte oficiale și numeroase proiecte de ameliorare, cunoscute în cercurile restrânse și rămase închise în arhivele oficiale, cele 31 manuscrise arată eforturile făcute, metodele stabilite, rezultatele atinse, cuprind constatări și propuneri în legătură cu aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate la noi, încât — a spus conferențiarul — merită a fi relevate, în mod public, într-o formă oarecare. De aceea a socotit că este util să prezinte unele aspecte din aceste lucrări.

Conferențiarul arată pe scurt dispozițiile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, care constituie cadrul impus inginerilor silvici în acțiunea întreprinsă de ei pentru ameliorarea terenurilor degradate.

A urmat apoi trecerea în revistă a cauzelor care conduc la degradarea terenurilor, menționându-se că eroziunile se găsesc în general pe terenurile de pășune, ceea ce înseamnă că omul este primul vinovat.

Se arată, după aceea, principiile care trebuie să stea la bază în alegerea speciilor de folosit la împădurirea terenurilor degradate, cât și metodele de folosit în acest scop.

Lucrările de corecțiune sunt, la rândul lor, trecute în revistă arătându-se că la noi se dă preferință lucrărilor ieftine, de lemn în special, cu caracter trecător, ele trebuind să îngăduie doar instalarea vegetației, acesteia revenindu-i rolul de permanentă protecție a terenului.

După ce se trec în revistă cele mai de seamă dificultăți care stau în calea acțiunii de ameliorare, se indică mijloacele de urmat pentru înlăturarea lor.

Deși numai de puțin timp aplicată, astăzi există o seamă de lucrări reușite, care dovedesc că metodele folosite de forestieri duc realmente la vîndecarea rîului.

La sfârșitul conferinței, au luat cuvîntul, pentru a releva, odată cu conferențiarul, importanța operei întreprinsă de forestieri, d-nii I. Lupe, Th. Bălănică, Romeo Rășcanu, Gr. Colpacci, I. Zeicu și prof. Dem. Drămbă care a prezidat discuțiunile.

ACUM 50 DE ANI

În cele 96 de pagini din trimestrul întâi din 1897, Revista Pădurilor, în al 12-lea an de existență, publică, sub semnătura obișnuiților colaboratori, o serie de articole de administrație și drept silvic, plantațiuni, seminte, drumuri forestiere și topografie. Sumarul este completat cu informațiuni bibliografice și profesionale. O inovație este introdusă în legătură cu buletinul meteo-

logic. Nu se mai dau tabele de observațiuni din diferite regiuni ale țării, ci dări de seamă sezoniere și lunare asupra caracterului general al cliimei.

G. Stătescu scrie (pag. 1—5) despre „Tekir-Ghiol“, arătând importanța din punct de vedere medical a acestui lac, dar relevând lucrările proiectate de Eforia Spitalelor Civile din București, pentru a crea în jurul lacului o stațiune climaterică (maritimă) și cu ajutorul plantațiilor, în scopul de a înfrumuseța regiunea dar și a utiliza influența igienică a vegetației forestiere.

Într-un alt articol intitulat „Cum se discută la noi cestiunile economice“ (pag. 33—39) arată, că pentru respectul legilor țării și în interesul general economic și național, pretinsul „drept“ gratuit al sătenilor la uscături și pășunat în păduri trebuie desființat radical.

N. R. Danielescu arată Formalitățile proceselor-verbale de delict silvic (pag. 5—14), Mijloace pentru constatarea delictelor solvice (pag. 40—49), Delictele silvice și penalitățile lor (pag. 74—79), lămurind juridic și administrativ aceste chetiuiri.

M. Tănăsescu aruncă „O privire asupra mijloacelor de transport în pădure“ (pag. 15—23) așa cum se prezintă situația în Austria, pentru a conchide că și în România este neapărat necesar să se investească fonduri în construirea de drumuri și poduri, dacă vrem să ridicăm valoarea pădurilor. În afară de considerațiuni de ordin economic, Statul trebuie să execute aceste lucrări și pentru a servi de model proprietarilor particulari de păduri.

F. Davidescu descrie în „Uscătoria pentru procurarea semințelor de esențe rășinoase după domeniul Coroanei Bicz“ (pag. 50—57) preocupările și realizările administrației Domeniilor Coroanei în această materie. Retinem concluzia studiului: 1. Semințele obținute la Uscătoria Bicz erau de calitate superioară celor aduse din străinătate (procentul de germinație 80—92%); 2. Sămânța dela Bicz este preferabilă pentru țara noastră fiind recoltată dela arbori indigeni, crescuți în clima țării, unde are să germineze sămânța și să se desvolte pueții obținuți.

Ar. Eustatziu în „Art. 43 din Codul Silvic“ (pag. 65—71) relevă un proces de delict silvic, care a făcut obiectul unor debateri la trei curți de apel (Iasi, Galați, București) și la Inalta Curte de Casație.

G. Antonescu-Veronica („inginer hotarnic și silvicultor“) discută o problemă de topografie „Găsirea coordonatei azimutale a unui al patrulea punct, fără declinator sau cerc“ (pag. 79—81)

În afară de aceste articole, fiecare număr al revistei este bogat completat cu informațiuni tehnice din diferite țări, ceea ce dovedește un contact strâns cu publicațiile periodice de specialitate și o curiozitate vie pentru orice înseamnă progres în materie de economie forestieră.

T. Bălănică

EXTERNĂ

● ANGLIA. Activitatea Comisiei Forestiere.

Camera Comunelor a autorizat la 17.12.1946 publicarea celui de al 26-lea raport anual al Comisiei Forestiere privitor la activitatea pe anul 1945 încheiată la 30 Septembrie. Din această dare de seamă, apărută deci recent și trimisă la ICEF zilele trecute, vom prezenta cititorilor revistei noastre o parte din subiectele expuse. Menționăm că această publicație totalizează 52 de pagini

dense și conform acestui gen de literatură oficială conține aproape numai **tabele statistice** relativ la sumele cheltuite și realizările obținute în achiziționări de terenuri, plantațiuni, operațiuni culturale, exploatare, experimentațiuni, etc.

Despre Comisiunea Forestieră am mai scris în cronicile precedente. Reamintim că este Instituția Oficială Britanică pentru problemele forestiere; a fost înființată în 1919 — după primul război mondial — și reorganizată potrivit unei noi legi (Forestry Act) în 1945 (Iunie 15). Misiunea ei a fost, în

Fig. 1. — O pepinieră a Comisiunii Forestiere.

Imprejmuirea are scopul de a proteja pepiniera în contra acțiunii vântului. Straturile sunt acoperite cu nisip pentru a se înlesni pătrunderea apei în sol.
(Foto Oficiul de presă britanic).

perioada dintre cele două războaie mondiale, să conducă politica forestieră a țării. Necesitatea pentru o nouă legislație forestieră s'a simțit însă începând din Septembrie 1939, când pădurile din Insulă au fost supuse unor exploatare masive. Era pentru a doua oară, într'un interval de 20 de ani, când națiunea britanică trebuia să se bizue în cea mai mare măsură, dacă nu exclusiv, pe resursele indigene în materie de lemn, pentru efortul de război. De aci a rezultat pentru epoca postbelică, un prim imperativ în a **reinființa pădurile sacrificate**, dar măbind suprafața destinată culturii forestiere, și un al doilea imperativ în **acțiunea de conservare și amenajare judicioasă a pădurilor existente**. Administrativ privind, Comisiunea are ca autorități tutelare Ministerul Agriculturii și Pescăriilor (M.A. D.-ul nostru), pentru teritoriile England și Wales, și Secretariatul de Stat pentru Scoția, pentru teritoriul scoțian. Ca organizare, există un consiliu de 10 și un stat major alcătuit din: un director general (Sir Roy Robinson), un subdirector general, trei directori ai Serv. Silvic, câte unul pentru England, Wales și Scoția, un director al Cercetărilor

și învățământului cu un secretar și trei președinți de comitete naționale pentru England, Wales și Scoția.

Suprafața totală în grija Comisiunii este de 1.364.000 acres, ceea ce față de anul precedent, reprezintă un plus de 93.672 acres. Plusul provine din nouile terenuri achiziționate pentru cultura forestieră. Repetăm ceea ce menționăm și în cronicile anterioare: Englezii vor să aibă mai multă pădure în insulă, pentru ca generațiile viitoare să poată dispune de materia primă lemn, la vreme de nevoie. Plantațiunile au înregistrat un regres din cauza lipsei mănnei

Fig. 2. — Protecția pueților într-o pepinieră, prin ruloari de șipci. Măna de lucru este furnizată de organizația feminină din munca forestieră. (Foto Oficiul de presă britanic).

de lucru. Au fost plantate sau semănate numai 6.510 acres, pe cale naturală au fost regenerare 14 acres, iar pe o suprafață de 19 acres s'au făcut plantațiuni submasiv. Ca operațiuni culturale se citează lucrările de curățiri și rărituri în plantații pe o suprafață de 8.220 acres. La exploatare se menționează tăierile rase pe o suprafață de 2.568 acres.

În ceea ce privește vătămările, s'au înregistrat 630 de incendii, care au distrus însă numai 256 acres de diferite vârste. Este interesant că această suprafață este tradusă, pentru a fi înțeleasă, în unități omogene; astfel aceste 256 acres reprezintă 2.875 de acres de plantații de un an. În bani, pagubele s'au au fost estimate la 7.000 lire, inclusiv operațiile de stingere a incendiilor. De remarcă mai este că majoritatea incendiilor au provenit dela locomotivele de c. f. și dela „teritoriile agricole” învecinate. Tot la capitolul vătămări, sunt citate gerurile târzii apărute între 23 Aprilie și 6 Mai 1945, considerate ca cele mai severe dela „marele” ger din Mai 1935. În legătură cu acest fenomen, s'a recenzat în numerele trecute ale Rev. Pădurilor o lucrare de specialitate, unde se pot afla și alte amănunte.

Dar pădurile din grija Comisiunii Forestiere au contribuit și la efortul de războiu, furnizând în special rășinoase pentru gater, lemn rotund de mină, și foioase pentru gater. Materialul a rezultat din exploatarea arboretelor bătrâne și din răfături. În total, din Septembrie 1939 până în Septembrie 1945 au fost puse la dispoziție 49½ mil. picioare cubice, evaluate la 2.388.000 lire. Numai în 1945, s'a furnizat 2.108 mil. picioare cubice lemn de gater (foioase 1.102 mil. pic. cubice, rășinoase 1.006 mil. pic. cubice) evaluate la 120.000 lire și lemn de mină 1.586 mil. pic. cubice evaluate la 56.000 lire.

În legătură cu munca în pădure se dau tabele amănunțite începând din 1929, arătându-se numărul lucrătorilor folosiți vara (când se înregistrează un minimum de lucrători (219 vara 1929, 5.181 vara 1945) și numărul lucrătorilor folosiți iarna, când se înregistrează un maximum (935 în 1929 față de 6.255 în 1945).

Fără a da prea multe detalii, pe care cei interesați în asemenea lucrări le pot lua direct din original, menționăm că în cursul războiului activitatea de plantații și anexe nu a fost întreruptă. Semințele necesare pepinierelor au fost colectate din țară (pinul Scoțian, pinul Corsican, arțari, fag) dar în cantități mai mari au fost importate din U. S. A., Franța și Corsica (bradul douglas, molidul Sitka, Abies grandis, Tsuga, Thuya, pin Corsican, fag).

În ceea ce privește cercetările și experimentațiunea, următoarele probleme au format obiectul preocupărilor: pregătirea compostului, producerea de puști pentru terenuri forestiere și terenuri sterile, sterilizarea solului din pepiniere, adâncimea arăturii, comparația plantațiilor executate în terenuri mobilizate pe toată suprafața sau numai pe linia de plantare. Deasemeni, fenomenul uscării vârfurilor la arbori a atras atențiunea în ultimul timp. La capitalul entomologie și protecție s'au făcut studii în legătură cu atacurile de Adeiges asupra laricelui, a insectelor care atacă molidul Sitka, bradul Douglas și pinii. Investigațiuni preliminare s'au făcut în legătură cu putrezirea rădăcinilor la puști de pin.

Darea de seamă se încheie cu tabelul unităților exterioare ale Comisiunii forestiere și cu detaliile lucrărilor executate la fiecare din aceste unități (suprafețe plantate și speciile folosite).

În concluzie, darea de seamă a Comisiunii expune în detaliu efortul depus de Marea Britanie și în 1945 pentru câștigarea bătăliei forestiere.

(După Twenty-sixth annual report of the forestry Commissioners for the year ending September 30 th 1945).

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● In loc de „anul vânătoresc 1946“.

Este obiceiul acestei reviste ca, la început de an nou, să arunce o privire asupra anului care a trecut și să recapituleze aspectele mai însemnate din viața noastră cinegetică. De data aceasta, ne vom abate dela această regulă și, rezervând anului 1946 numai o mică parte a acestei rubrici, vom trece în revistă întâmplările demne de reținut din ultimii 5 ani.

Anul 1946 se caracterizează printr'un efort al vânătorimii și al autorităților de specialitate de a opri pustiirea vânatului, fenomen obicinuit după fiecare război, dar care a luat acum proporții mai mari ca altă dată, datorită și faptului că o mare parte a țării a constituit câmp de luptă deci braconierii

ni-au putut procura, cu ușurință, arme. Nu putem spune că străduințele au dat roadele așteptate, deoarece încă nu am ajuns în faza când distrugerea a încetat și când începe refacerea. Dacă vina este în parte și a unor împrejurări de ordin general, pe care vânătoria nu are putința de a le schimba, trebuie să recunoaștem că nici proprietarii și arendașii dreptului de vânătoria nu au depus toată truda pentru schimbarea acestei situații. Ne întemeem pe dovezi când afirmăm, că dacă arendașii dreptului de vânătoria și-ar fi făcut datoria, pagubele prin braconaj ar fi fost mult mai mici.

În rest, aceleași greutăți în obținerea permiselor de port armă, — ceea ce n'a permis înarmarea paznicilor de vânătoria; o scumpete sporită a cartușelor și echipamentului de vânătoria și, în fine, aceleași greutăți de deplasare pentru administrarea terenurilor și pentru practicarea vânătoria. Lipsa de strichnină și de fosfor și imposibilitatea de a procura capcane prin import sau prin fabricare în țară au făcut să scadă la o cifră infimă numărul răpitoarelor ucise, în deosebi a lupilor, din ceea ce s'ar fi putut ucide. Doar două sectoare s'au resimțit mai puțin de pe urma stării postbelice: presa cinegetică și învățământul de vânătoria din școlile silvice.

În fine, avem bucuria de a semnala și două fapte îmbucurătoare: prin art. 3 al legii Nr. 904 din 14 Noembrie 1946 privitoare la organizarea Casei Pădurilor s'a făcut un act de dreptate, dându-se acestei instituții atribuțiunea de a-și administra vânatul din păduri, iar prin instrucțiunile publicate în Monit. Of. Nr. 273 din 25 Noembrie 1946 s'a pus temelie administrării și valorificării în regie a vânatului din unele păduri de ale Statului. Avem convingerea că ambele măsuri vor influența în bine vânatul dela noi.

Să trecem acum la examinarea perioadei de 5 ani: 1942—1946. Dela început, trebuie să remarcăm că este vorba de trei ani de război — 1942—1944 — și de doi ani din perioada grea de după război — 1945—1946. — toți dificili, care nu au constituit un mediu prielnic pentru propășirea vânatului și a vânătoria. În cele ce urmează, vom cerceta situația vânătoria în general, apoi pe cea din sectorul forestier în special.

Referindu-ne la activitatea vânătorească în general, constatăm că presa de specialitate cinegetică, cu toate greutățile de tipărire, s'a menținut la un nivel aproape egal cu cel din vremurile antebelice. Nu putem da cifre, dar avem credința că în puține alte settoare ale literei tipărite s'a putut obține acest rezultat. Și de data aceasta ne facem o plăcută datorie să scoatem în evidență munca rodnică a distinșilor vânători grupați în jurul revistei „Carpații”.

Efectivul de vânat a scăzut la 15—20% din ceea ce era înainte de război. Această este cifra medie pe țară. Dacă la vânatul mic, cu o înmulțire rapidă, perioada de refacere va fi scurtă, de 2—3 ani, în schimb, la vânatul mare, mulți ani vor trebui să treacă până să ajungem la normal.

Greutatea de a obține permise de port armă pentru paznicii de vânătoria a sporit treptat, în ultimii cinci ani. Scumpetea cartușelor a ajuns așa de mare, încât azi nu mai poate fi vorba de a combate prin împușcare decât răpitoarele cu păr. După cum am mai amintit, lipsa de substanțe toxice și de capcane face aproape inexistentă combaterea animalelor dăunătoare vânatului util. Asistăm la un fenomen cu dublu efect defavorabil: pe deoparte

creșterea braconajului, iar pe de altă parte paralizarea acțiunii de combatere a răpitoarelor, ambele lucrând în sens negativ.

Oficialitatea vânătoarească a depus multe eforturi, îndeosebi în materie de organizare. Se pare însă că n'a ajuns încă la o formulă asupra căreia să se oprească. Ceea ce regretăm este însă că acest organ, care trebuie să dirijeze Economia vânătoarească n'a reușit ca, prin măsuri legislative și administrative adecuate, să-și asigure colaborarea unor instituții cu mari posibilități în privința ocrotirii și valorificării vânatului. Ne gândim în primul rând la Administrațiile silvice.

Trecând acum la activitatea vânătoarească în sectorul forestier, lăsăm să vorbească cifrele:

Timp de cinci ani „Revista Pădurilor” a avut o rubrică permanentă pentru vânătoare și piscicultură. Din nici un număr al ei n'a lipsit articolul sau articolele cu subiect vânătoarec. La rubrica „Cronica cinegetică”, s'au scris 130 cronici. Cealaltă revistă, „Viața Forestieră”, cât timp a apărut, avea și ea articole cu subiect cinegetic. Ceea ce constituie un semn bun este că printre autori, adeseori, au apărut studenții ai Facultății de Silvicultură, aceștia de pe acum dovedind interes pentru vânătoare și însușirea de a-și exprima frumos gândurile.

Cursul de vânătoare dela Facultatea amintită nu s'a mărginit la partea teoretică, ci an de an, s'au făcut 4—5 aplicații pe teren, mulți dintre studenți primind aci „botezul” de vânător. În afară de terenul didactic dela Brănești, ciuntit în ultimul an, Facultatea a mai achiziționat prin arendare, dreptul de vânătoare din alte două păduri de câmpie (la Ocoalele silvice Gruiu și Ploești) și una de munte, lângă Curtea de Argeș, unde studenții vor avea prilejul să contribuie la amenajarea lor vânătoarească și să practice vânătoarea. În ultima regiune (Curtea de Argeș) s'a luat în arendă și un fond de pescuit, conținând salmonizi, lângă care s'a construit o stațiune de repopulare cu puieți de păstrăv și căreia i se va adăuga în curând și o crescătorie de păstrăv curcubeu, în scop comercial. Excursiile tradiționale de fine de an, cu studenții anului IV, au fost proiectate așa ca să poată fi vizitate și terenuri de vânătoare sau ape de munte cu salmonizi. În fine, tot în cadrul învățământului, facem amintire de desemnarea a opt ocoale silvice, (Radna, Calafat, Pucioasa, Ploești, Brăila, Fântânele, precum și Centrele de Expl. Cașin și Curtea de Argeș), care sunt declarate ocoale model și unde studenții vor face practică silvică, în comun sub conducerea personalului didactic. La fiecare ocol s'a rezervat sau se va rezerva câte o pădure și pentru vânătoare, așa încât studenții să-și poată însuși cunoștințe practice temeinice de ocrotirea și recoltarea vânatului, fără pierdere de timp și facă sacrificii materiale deosebite. Când amenajarea și înzestrarea pădurilor rezervate la aceste ocoale vor fi terminate și când împrejurările economice vor permite ca studenții tuturor anilor de studii să facă practica în comun sub conducerea personalului didactic, — vom putea considera încheiat programul de înzestrare a Facultății noastre cu terenuri didactice de vânătoare. Regretăm că nu putem face aceleași îmbucurătoare constatări și cu privire la înzestrarea învățământului mediu și inferior, cu terenuri didactice.

Este bine cunoscut scopul de interes general pe care-l urmărește Casa Pădurilor prin înființarea terenurilor de vânătoare cu gospodăria în regie. Ideea a câștigat mult teren în ultimii cinci ani. Dar să lăsăm să vorbească cifrele:

Anul	Numărul terenurilor valorificate în regie	Terenuri regale de vânătoare administrate de CAPS.	Ocoale silvice model pentru practica studenților	Stațiuni de repopulare cu păștrăvi	Fonduri de pescuit administrate de CAPS.
1941	1	2	—	1	—
1946	11	5	8	6	5

Păcat că vremurile grele din cei cinci ani n'au permis ridicarea nivelului cinegetic al acestor terenuri în măsura urmărită și că prin efectele războiului s'a dărâmat o parte din ceea ce s'a clădit. Totuși, în condițiunile de azi, terenurile date în grija Casei Pădurilor constituie adevărate oaze într-o regiune pustie de vânat.

O intensă activitate de organizare a fost dezvoltată, în aceeași perioadă de 5 ani, la Casa Pădurilor. Nu mai puțin de 50 ordine circulare au fost publicate în Foaia oficială CAPS, îndrumând organele ei exterioare în activitatea lor vânătoarească. Enumerăm câteva: stabilirea cadrelor vânătoarești la Direcțiuni și Ocoale, acordarea de premii pentru combaterea răpitoarelor, dotarea bibliotecilor Ocoalelor cu cărți de vânătoare, controlul contractelor de arendare, paza vânatului în pădurile nearendate, norme pentru constituirea terenurilor: cu gospodăria în regie, îndrumări pentru colonizarea câprioarelor, norme pentru administrarea vânatului din Ocoalele model, reglementarea angajării personalului silvic ca paznici de vânătoare la terenurile arendate.

Pentru a fi compleți, amintim:

a) Decizia Ministerială Nr. 1.570/1945, publicată în Monit. Of. Nr. 142 din 27 Iunie 1945 prin care Institutul de cercetări și experimentație forestieră primește atribuțiunea de a-și administra singur vânatul;

b) Decizia Minist. Nr. 18.077/1945, publicată în Monit. Of. Nr. 130 din 11 Iunie 1945, prin care Casa Pădurilor Statului primește aceeași atribuțiune pentru pădurile din cuprinsul Ocoalelor silvice model.

c) Legea Nr. 904 publicată în Monitorul Oficial Nr. 265 din 14 Noiembrie 1946, care la art. 3, prevede trecerea administrării vânatului și pescuitului în apele de munte la Casa Pădurilor.

Aceste din urmă succese constituie încununarea unor eforturi de două decenii pentru a reveni la normal, dându-se administrarea vânatului din pădurile acestora care se ocupă de gospodăria forestieră.

În fine, opt Societăți de vânătoare A.V.I.S. ale inginerilor silvici desfășoară o rodnică activitate, în diferite puncte ale țării, unele din ele situându-se în fruntea Societăților din județ.

Iată, pe scurt, realizările mai importante pe teren vânătorec, în sectorul silvic. Poate că s'ar fi putut face mai mult. Să nu uităm însă că această activitate a fost depusă în vremuri foarte grele și pentru aprecierea ei trebuie să întrebuițăm o altă unitate de măsură decât în vremuri normale. Ceea ce s'a obținut în acești 5 ani, cu împrejurări excepționale, ne poate servi drept indiciu și încurajare pentru progresele pe care Administrațiile silvice și Corpul Silvic le vor putea atinge în vremuri de pace și prosperitate.

Vasile Cotta

JURISPRUDENȚĂ

Lucrătorii ocazionali angajați la lucrările de construcție și întreținere ale căilor ferate forestiere declarata de utilitate publică, nu sunt cuprinși în asigurarea obligatorie la Casele de asigurări sociale.

C. Dragu

DECIZIA Nr. 267

Sedința dela 26 Februarie 1946

Președinte: P. St. Popescu

Membru: I. Gavrilescu.

La 15 Februarie 1946 fiind pe rol judecarea apelului făcut de CASA AUTONOMĂ A PĂDURILOR STATULUI, împotriva hot. Nr. 28/1944 pronunțată de instanța de judecată de pe lângă Casa Asig. Sociale Ploești.

La apelul nominal răspunde CAPS. prin D-1 C. Dragu și C. C. A. S. prin D-1 av. S. Avramescu.

Procedura este complectă și apelul în termen.

Apelanta cere admiterea apelului pe motiv că lucrările efectuate sunt de utilitate publică și deci conform D. Lege din 2.III.1939, cărăușii nu sunt cuprinși asigurărilor sociale. Intimata prin av. S. Avramescu cere respingerea apelului pe motiv că apelanta n'a făcut dovada că este vorba de lucrători ocazionali, iar Insp. Hândoreanu susține în raportul său, că sunt impuși cărăușii fiind vorba în speță de o lucrare lucrativă.

Comisiunea având nevoie de timp pentru studierea dosarului, a amânat pronunțarea la 19 Februarie 1946 și apoi la 26 Febr. 1946, când a adus următoarea

Deciziune:

Asupra apelului făcut de CASA AUTONOMĂ A PĂDURILOR STATULUI, împotriva hotărârii Nr. 28/1944 pronunțată de instanța de judecată de pe lângă Casa de Asigurări Sociale Ploești.

Având în vedere că susnumita a fost impusă pentru că nu a achitat cotizațiile respective pentru muncitorii temporari angajați de întreprindere.

Având în vedere că în contra actelor de impunere C. A. P. S. a făcut contestație pe care prima instanță o respinge ca nefondată.

Având în vedere că în contra hotărârii primei instanțe, C. A. P. S. a făcut apelul de față motivat pe considerentul că lucrătorii erau ocazionali, în lucrarea de utilitate publică.

Având în vedere că potrivit D. Lege din 17 Iulie 1941, privitor la modificarea art. 2 lit. h din l. a. s. din 1938, nu intră în asigurarea obligatorie lucrătorii ocazionali întrebuințați la lucrări de utilitate publică.

Având în vedere că prin D. Lege Nr. 4322/1939 aflat la dosar se constată că linia ferată îngustă, proiectată de Ad-ția C. A. P. S.-ului, pe valea Nișcovului, este de utilitate publică.

Având în vedere că întrucât din procesul verbal de contravenție se constată că muncitorii erau temporari, rezultă că deoarece se îndeplinesc cele două condițiuni cerute de decretul de mai sus, adică lucrarea să fie de utilitate publică și muncitorii ocazionali, înseamnă că apelul este fondat și urmează a fi admis ca atare.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite apelul făcut de Casa Autonomă a Pădurilor Statului, contra hot. Nr. 28/1944 pronunțată de Instanța de judecată de pe lângă Casa de Asigurări Sociale Ploiești, pe care o reformează și în consecință admite contestația făcută de C. A. P. S. contra ordinului de plată Nr. 1207/1943 pe care-l anulează.

Dată astăzi, 28 Februarie 1946, în ședință publică.

INCUNOȘTIINȚARE

Pe lângă Catedra de Administrație, Economie și Politică forestieră a Politehnicii București, se organizează, cu începere din anul școlar 1947/1948, un seminar privind domeniile științifice reprezentate de Catedra respectivă.

În cadrul acestui seminar, se va face ucenicie de cercetare științifică, în vederea întocmirii de lucrări originale, cu caracter științific. Referatele și contrareferatele prezentate și criticate în ședințele publice ale seminarului, ar putea constitui punctul de plecare pentru transformarea lor în lucrări de diplomă, în lucrări pentru examenul de subinspector silvic sau chiar în teze de doctorat.

Doritorii de a susține referate privind probleme de Administrație silvică, Economie forestieră sau Politică forestieră sunt rugați să ia, din timp, înțelegere cu subsemnatul, asupra temei de tratat, a metodei de lucru, a datei prezentării lucrării.

Orele de primire sunt Lunea și Marțea, între 10.30 și 13, la Cabinetul de lucru al Catedrei (Politehnică, aripa F, etajul III).

Înscrierile se fac în ordinea prezentării. Termenul de înscriere expiră, în orice caz, la sfârșitul lunii Mai a. c.

Prof. I. C. Demetrescu

R E C E N Z I I

CĂRȚI

INC. ALEX. BELDIE: **Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernei.**

I. C. E. F. Seria II-a Referate, Comunicări, Nr. 67 București, 1946; 116 pag. + XXVI planșe.

Literatura noastră forestiera și botanică s'a îmbogățit cu o lucrare de mare valoare, științifică și practică, a cărei lipsă se simțea de foarte mult timp, atât în învățământul silvic de toate gradele, cât și în practică. În adevăr dacă în timpul sezonului de vegetație determinarea plantelor nu provoacă dificultăți prea mari în general celor cu un capital suficient de cunoștințe în materie, determinarea acelorasi plante devine în timpul iernei foarte dificilă uneori chiar și celor mai încercați botaniști. Cei interesați nu puteau găsi în acest scop în literatura de specialitate, decât puținele lucrări străine, greu accesibile prin raritatea lor, prin limba în care sunt scrise și prin faptul că lucrările respective se referă mai mult la flora ținuturilor unde a fost colectat materialul. D-l Beldie pune azi la îndemâna forestierilor și botaniștilor, acest manual de determinare, înlesnindu-le astfel cunoașterea, cu succes, a vegetației lemnoase și sub haina de iarnă, adică folosind caracterele ramurilor și mugurilor.

Cartea cuprinde trei părți și anume.

Prima parte stabilește terminologia întrebuițată cuprinzând și generalitățile necesare în vederea determinării.

Partea a doua are două chei de determinare. Prima, în cea mai mare parte

dichotomică, folosește pentru determinarea tuturilor genurilor tratate în manual. Ea este cu totul originală fiind, în același timp, științifică și empirică. Este alcătuită ținându-se seamă de mai multe caractere, pentru a se înlătura în felul acesta greșelile datorite interpretării false a unor caractere uneori greu de precizat. Astfel se explică de ce, chiar genuri cu o singură specie apar de mai multe ori în aceeași cheie.

Cea de a doua cheie, servește la determinarea rapidă și directă a speciilor spontane forestiere cele mai răspândite din flora noastră.

Însfârșit, partea 3-a a lucrării conține descrierea concisă a tuturilor speciilor tratate. Se dau în special caracterele lujerilor anuali, ale mugurilor și ale cicatricei frunzei.

O bună parte din caracterele diferitelor specii aparțin autorului, fiind găsite pe baza cercetării unui vast material. D-sa a cunoscut și folosit, bine înțeles, și lucrările fundamentale în această materie, în special pe a lui Schneider.

Lucrarea are la sfârșitul ei un număr de XXVI planșe, conținând aproape toate speciile tratate. Ele sunt desenate în cea mai mare parte după natură, fiind executate în excelente condițiuni tehnice.

Nomenclatura unităților sistematice este dată în manual în conformitate cu ultimile statorniciri ale specialiștilor și ale Congreselor internaționale de botanică.

Manualul se prezintă într'o formă excepțională făcând cinste ICEF-ului și

Imprimeriei Naționale, care a reușit, în ciuda greutăților de azi, să scoată de sub teasc o lucrare de factură occidentală. Autorul are deocamdată satisfacția că a făcut un serviciu util colegilor de pretutindeni, aruncând în același timp o punte, mai mult, de legătură între știința amabilă a Botanicii și lumea tehnicienilor forestieri.

A. Haralamb

I. VINTILESCU: Asupra ariei pinului negru în munții din Vestul Olteniei. Pag. 99—107 din Revista Geografică. Anul III, Fasc. I, II, III, București, 1946.

În Revista Geografică a Institutului de cercetări geografice al României, fascicolul I—III din 1946, geograful I. Vintilescu se ocupă de aria de răspândire a pinului negru în munții din Vestul Olteniei.

Din date bibliografice și din cercetări personale, autorul stabilește aria de răspândire de altădată a pinului negru în spațiul unde Oltenia se leagă de Banat, regiune unde, pe lângă pinul negru, mai există un însemnat număr de specii cu caracter mediteranean. Răspândirea actuală a speciei — arată autorul — nu este decât o arie în descompunere, omul fiind cauza principală a acestei regresii. Mai arată apoi că proprietățile rocilor nu au fost și nici nu constituie o piedică în răspândirea pinului în cuprinsul acestei arii, găsindu-se — este adevărat — azi în multe locuri pe terenuri cu substraturi calcare, dar și pe forma-

țiuni granitice. În ceea ce privește expoziția, îl găsim nu numai pe fețele sudice, ci și pe versanți cu alte expoziții.

Cu prilejul trecerii în revistă a diferitelor stațiuni cu pin negru semnalate în spațiul amintit de diferiți autori, d-l I. Vintilescu arată că nimeni nu pomeneste de existența lui în plaiul Mehedinților, afară de prof. Alex. Borza, care însă nu-i precizează stațiunile. Și totuși — adăogam noi — una din stațiunile amintite de d-l Vintilescu în plaiul Mehedinților a fost semnalată. În adevăr, încă din anul 1938 s'a scris ¹⁾ despre o insulă de circa 30—40 ha, de pin negru, din pădurea Statului Breșnița-Jidoștița, stațiune situată pe o coastă nord-vestică începând din gara pârâului Borovăț afluent al Topolniței. În acel loc pinul negru, aflat în exemplare de toate mărimile, se găsește asociat cu gorunul, fagul, mojdreanul, cârpinița și iliacul. Această stațiune nu este însă alta decât insula de pin semnalată, ulterior, de d-l Vintilescu pe stânga pârâului Borovăț.

Contribuția prețioasă a d-lui I. Vintilescu, vine să se adauge la nenumărate altele, publicate în ultimii ani, în deosebi în revistele forestiere, în vederea stabilirii ariei și exigențelor diferitelor specii de pin din țara noastră

1) Ing. silv. Șt. Rubțov: O stațiune de pin negru pe valea Topolniței (Mehedinți). Revista „Viața Forestieră“, București, 1938, pag. 318.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 1—3/947

Anul 62 Red. resp.: ing. Tr. Vișan

SUMARUL: EDITORIAL: Ing. Tr. Vișan — Activarea producției. CRONICA PROFESIONALĂ: Recepția ca membru în Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. V. Vasilev. **NECROLOG:** † Dănilă Roșu. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC:** **IV:** Congresul forestier din 1947, Săptămâna forestieră, Redeschiderea Vilei Sylva—Govora—Inștiințare, Procesele-verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație. **INFORMAȚIUNI:** Mișcare în personal — Știri diverse. **PUBLICAȚIUNI.**

ACTIVAREA PRODUCȚIEI

de Ing. TR. VIȘAN

Acum începe **campania** însămânțărilor.

Mulți dintre inginerii silvici din Minister și instituții anexe au primit însărcinări speciale și bine precizate în această campanie. Alți colegi trebuie să le țină locul, îndeplinind și munca lor.

Sunt unii cari spun: Înainte se făceau însămânțările și fără atâtea îndemnuri și mobilizări. De sigur, însă astăzi trebuie să facem aceleași lucrări cu lipsă de semințe, în unele locuri, cu stocul de vite redus, cu tractoarele în parte deteriorate, cu unelele împuținate și cu o populație agricolă supusă uneori tentației de a consuma pe loc sămânța! ce i se predă, din cauza lipsei de alimente.

Trecem prin mari greutăți și tocmai de aceea se cere astăzi eforturi mai mari. Trebuie să menținem intactă voința de a munci și a lupta pentru îndreptarea celei mai grele situații în care s'a aflat țara noastră de aproape o sută de ani. Nu trebuie să ne lăsăm cuprinși de descurajare și pesimism, care se pot întinde foarte ușor peste sufletele slabe. Fiecare trebuie să simtă că în fața greutăților ce sunt de învins, nu se află singur și că voința de a învinge a format un singur bloc din toți fiii țării. Această voință de a învinge greutățile nu trebuie să fie ceva de sezon, numai în legătură cu campania însămânțărilor, ci trebuie să dinamizeze un efort continuu și de lungă durată pentru fiecare din noi în sectorul său de activitate.

Activarea producției în sectorul forestier este tot așa de importantă ca și în sectorul agricol. Sectorul forestier este acela care trebuie să asigure în primul rând și plată importurilor necesare industriilor textile și metalurgice cât și îndeplinirea obligațiilor luate prin tratatul de pace. După cereale, lemnul este astăzi marfa cea mai căutată.

Greutățile și în acest sector sunt tot așa de mari. Trebuie să alimentăm și îmbrăcăminte pentru muncitori și funcționari; trebuie să achiziționăm unelte și materiale tehnice; trebuie să credim. Dacă le-am avea toate acestea cu îndestulare, producția n'ar mai fi o problemă; dar tocmai fiindcă lipsesc, ni se cere un efort sporit, fie pentru a le procura, fie pentru a îndemna pe fiecare să accepte a lucra totuși în aceste condițiuni mai grele, fiindcă a nu face nimic ar fi mult mai rău.

Este lucru constatat că în aceleași condițiuni, și având de întâmpinat aceleași greutăți, unii șefi de unități realizează mai mult, iar alții mai puțin. Explicația nu poate fi decât aceea că primii au avut mai multă voință și capacitate de realizare decât ultimii. Este deci natural ca și criteriul de apreciere al organelor de conducere din sectorul forestier să fie astăzi în primul rând și în cea mai mare măsură, acel al muncii pe care o depunem și al rezultatului obținut.

Măsurile luate în ultimul timp ne arată că s'a și început aplicarea efectivă a acestui criteriu. Nu însă deloc asemenea măsurile putem aștepta în totul îndreptarea situației. Numai voința noastră dărză de a lupta pentru înfrângerea tuturor greutăților, de a mobiliza în această luptă și pe colaboratorii noștri, muncitori și funcționari, ne va putea duce la sporirea producției în sectorul forestier, până la nivelul cerut de nevoile țării.

N. R. — În caetul precedent, pe Nov.-Dec. 1946, al Revistei Pădurilor, la pag. 8 a Suplimentului Profesional a fost transcris greșit al. 3, care începe cu „Pentru plafonarea...”. Textul manuscrisului a fost următorul:

Plafonarea inginerilor la coeficientul 2,60 nu este justificată și pentru motivul că ei au totuși în Statut un post la 2,80, al Președintelui Consiliului tehnic superior și deci nu coeficientul de 2,60 este cel maxim. Plafonarea inginerilor va fi în concordanță cu aceia stabilită pentru subingineri la coef. 2,30, numai dacă coeficientul pentru treapta cea mai înaltă, a Consilierului, va fi stabilit la 2,80.

RECEPȚIA D-LUI G. V. VASILIEV, INGINER SILVIC DIN U. R. S. S.,
CA MEMBRU ÎN SOC. PROGRESUL SILVIC.

În ziua de 24 Ianuarie 1947, a avut loc solemnitatea recepției ca membru al Soc. „Progresul Silvic” a d-lui ing. G. V. Vasiliev, directorul general al Soc. „Sovromlemn”.

D-l Prof. C. C. Georgescu, președintele Soc. Progresul Silvic, după ce face cunoscute circumstanțele în care s-a produs cererea de admitere ca membru în Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. G. Vasiliev, prezintă celor de față personalitatea noului membru al Societății, îi adresează o urare de bun venit în mijlocul membrilor societății și îi înmânează insigna de membru, precum și un exemplar din „Agenda Forestieră” a d-lor profesori V. N. Stinghe și D. A. Șburlan.

D-l ing. G. V. Vasiliev, vădit mișcat, mulțumește pentru cuvintele ce i-au fost adresate și exprimă via d-sale emoție pentru faptul de a fi primit ca membru în Societatea Inginerilor silvici români, care poartă pe frontispiciul său cuvântul semnificativ de „progres”. Precizează apoi atitudinea pe care d-sa o ia față de pădure, atitudine ce se integrează în concepția materialismului istoric.

După d-sa, pădurea nu poate exista ca element de sine stătător, ci trebuie integrată în practicisml și dinamismul vieții reale a poporului. Odinioară, pădurea era privită ca un lucru frumos, ca un prilej de plimbare și contemplație, dar mai puțin ca un organism cu funcțiuni precise. Astăzi pădurea este în slujba poporului și pune la contribuție toate resursele sale pentru asigurarea unui standard ridicat de viață al populației.

În trecutul poporului românesc, pădurea a jucat un rol patriotic de apărare a teritoriului național, după cum o învederează războaiele lui Ștefan cel Mare. Deasemenea astăzi, când poporul român luptă pentru independența sa, pădurea permite redresarea țării, punând la dispoziție mijloacele sale în opera de refacere a țării și constituind un factor primordial în rezolvarea situației critice creată de secetă.

Prezentând apoi misiunea Soc. „Sovromlemn” ca fiind aceea de a oferi utilajul necesar producției și punerii în valoare a masivelor inaccesibile, d-sa își ia angajamentul, ca membru al Soc. „Progresul Silvic”, de a fi un apărător și nu un distrugător al patrimoniului forestier. D-sa își manifestă convingerea că, având concursul forurilor în drept, va putea realiza programul societății „Sovromlemn” pentru binele poporului român.

După „profesiunea de credință” a d-lui ing. G. V. Vasiliev, rostită în limba rusă și a cărei traducere în limba română a fost făcută de d-l secretar general ing. N. Celac, a luat cuvântul d-l Prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor.

D-sa, după ce analizează cadrul în care își dezvoltă activitatea Soc. „Sovromlemn” arată că la baza acestei colaborări româno-sovietice stă o adâncă înțelegere pentru sprijinirea și întărirea independenței poporului român și a economiei românești. Ascultând profesiunea de credință, a d-lui inginer G. V. Vasiliev și cunoscându-i sentimentele sale de prietenie pentru țara noastră, d-l Prof. Traian Săvulescu își manifestă convingerea că Soc. „Sovromlemn” va aduce un ajutor desinteresat economiei forestiere românești și va contribui la propășirea economiei generale a țării.

† **DANILĂ ROȘU**

Inginer Consilier Silvic

Directorul Direcției a IX-a regionale
silvice Cluj

Duminică 8 Septembrie 1946, s'a stins subit din viață cel care a fost inginerul consilier silvic Dănilă Roșu.

Născut la 17 August 1893 în orașul Sebeș, jud. Alba, dintr'o familie de brigadier silvic — care a dat ca slujitori pădurilor doi ingineri și un conductor silvic — a urmat cursul primar și gimnaziul din localitate, apoi cursul superior la liceul din Alba Iulia, pe care l-a absolvit luând bacalaureatul cu distincție în 1913. Urmând vocației se înscrie la Școala superioară de silvicultură din Schemnitz, pe care o termină cu strălucit succes în 1917.

Intră în serviciul Statului maghiar ca șef de ocol la Fenyvesvölgy-Ungvar, iar în 1919, după întregirea hotarelor este numit referent în Direcția Centrală a pădurilor din Cluj, iar apoi ca șef al ocolului Bistra. În 1921 este șef al ocolului Zlatna, pe care-l conduce până în 1930, când trece în Centrala Direcției silvice Sebeș ca șef al Serviciului Tehnic.

În această calitate, se evidențiază în lucrări tehnice de specialitate, lucrări hidraulice, căi ferate, construcții, în care dovedește o deosebită putere de creație. Opera sa principală este opusul „Oașa”, unanim apreciată de specialiștii români și străini, lucrare publicată și în Revista Pădurilor.

Valorosoasele sale înfăptuiri îl recomandă pentru conducerea Direcției a IX-a regionale silvice Cluj, pe care Casa Pădurilor Statului i-o încredințează la 1 August 1940. Diktatul dela Viena pune capăt elanului său, obligându-l să

se refugieze cu Direcția la Sebeș, apoi la Alba Iulia, unde organizează cu puținele unități rămase, Direcția IX-a regională silvică Cluj a Moșilor. Activitatea sa în acest timp se remarcă prin introducerea unor exploatari intensive, cu noi mijloace de transport și prin înființarea fabricii de cherestea dela Valea Ierii.

În exilul dela Alba Iulia este pătruns de certitudinea reîntoarcerii pe meleagurile părăsite și menține ridicat moralul subalternilor săi. Actul de dreptate ce ni s'a făcut, prin restituirea Ardealului de Nord aduce reîntoarcerea Direcției la Cluj, la 1 Mai 1945.

Neprecupețind timpul și osteneala, pornește cu avânt la reorganizarea unităților exterioare, refacerea căilor ferate distruse, a fabricilor și clădirilor arse, a podurilor aruncate în aer, la îmbărbătarea oamenilor copleșiți de mizerie și jale.

Această muncă istovitoare îi slegește însă forțele și îl răpune în vârstă de numai 53 ani, în plină putere de lucru. Prin moartea sa atât familia cât și corpul silvic, pierd un element de elită.

La trista ceremonie a înmormântării, care a avut loc în orașul natal, a asistat întregul corp silvic al celor două direcții Cluj și Sebeș, precum și numeroșii săi prieteni și admiratori.

Au rostit cuvinte de despărțire, din partea Administrației Casei Pădurilor Statului, D-l ing. cons. silvic Gh. Suciu, directorul Direcției Sebeș, iar din partea colegilor D-l ing. insp. g-l T. Nicoară, subdirectorul Direcției Cluj.

Fie-i în veci cinstită memoria pe pământ și viața cea veșnică în luminile cerului.

Ing. insp. silvic Ion Păcuraru

† GH. NICOLAU

Inginer inspector general silvic, pensionar

Decedat în București la 27 Februarie 1947

În vârstă de 90 ani

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

CONGRESUL FORESTIER DIN 1947

Ca urmare la convocarea publicată în Revista Pădurilor, Nr. 11—12 din Decembrie 1946, aducem la cunoștința colegilor că au intervenit următoarele modificări cu privire la acest Congres:

1. Data Congresului s'a fixat pentru 29—30 Iunie și 1 Iulie 1947.
2. Programul Congresului, în ceea ce privește temele ce urmează a fi dezbătute, rămâne același.
3. Termenul pentru depunerea lucrărilor la sediul societății din București, a fost fixat irevocabil la 1 Iunie 1947.

SĂPTĂMÂNA FORESTIERA 1947

Pentru motive de ordin tehnic și oficial „Săptămâna Forestieră“, anunțată pentru luna Aprilie, se va organiza în săptămâna 29 Iunie—5 Iulie. Congresul va coincide deci cu deschiderea „Săptămânii Forestiere“, în cadrul căreia va reprezenta un punct de program.

Colegii și iubitorii pădurilor sunt rugați să folosească această amânare pentru a trimite contribuțiile solicitate în timp util.

Î N S T I I N Ț A R E

Se aduce la cunoștința Domnilor membri ai Soc. „Progresul Silvic“ că, în vederea deschiderii vilei Sylva dela băile Govora pentru sezonul 1947, reținerile de camere se fac în următoarele condițiuni:

1. Inscriserile se primesc până la 15 Mai 1947.
2. Odată cu cererea de înscriere în care se va arăta felul camerei solicitată, adică cu 1 sau 2 paturi, și luna — cunoscând că reținerile se fac numai dela 1 ale fiecărei luni și maximum pe 30 zile — solicitantul va depune la casieria Societății — cei din provincie vor trimite prin mandat poștal — suma de lei 750.000 drept cheltueli de întreținere pe 30 zile pentru camera cu 2 paturi și 600.000 lei pentru camera cu 1 pat.
3. Repartizarea camerelor se face de către Consiliul de Administrație al Societății în cursul lunii Mai 1947. Solicitantul trebuie să fie la curent cu plata cotizației și eventual alte datorii către Societate. Cei care au împrumutat cărți dela bibliotecă și nu le-au restituit, trebuie să le restituie.
4. Se atrage atențiunea că în camera acordată nu poate iocui decât solicitantul personal împreună cu soția și copiii minori. Substituirile de persoane sunt interzise sub sancțiunea de a plăti integral costul camerei după tarif — care va fi între 3—4.000.000 pe lună și, în caz de refuz, evacuarea.
5. În camera cu 1 pat va locui o persoană și eventual un copil până la 10 ani, în camera cu 2 paturi două persoane, și eventual 2 copii până la 10 ani.

6. Taxa de serviciu de 12%, taxele comunale și de turism se vor plăti de fiecare locatar peste suma arătată la punctul 2 de mai sus, la sosirea în vilă a locatarului.

7. Camera se pune la dispoziție cu saltele, perne, lenjerie de pat. În ce privește păturile de acoperit, întrucât ni s'au rechiziționat un număr însemnat de pături, locatarii trebuie să-și aducă fiecare pătură proprie.

8. Camera se ține la dispoziția beneficiarului până la 10 a lunii cel mai târziu. Dacă până la această dată nu se prezintă, pierde dreptul la cameră. În acest caz i se va restitui 75% din suma depusă.

9. Condițiunile de detaliu sunt prevăzute în regulamentul de funcționare al vilei, care sunt obligatorii pentru toți locatarii.

Consiliul de Administrație

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 25

Sedința din 24 Octombrie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Pone M., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Marinescu J., Pană Gh., Predescu St., Paladian I., Rodoteatu St., Vișan Tr.

Sedința se deschide la orele 17, sub președinția D-lui Prof. C. C. Georgescu, președinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Președinte dă câteva informații asupra noii legi a Corpului Tehnic. După discuțiuni, se constituie o comisie compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Predescu și Tr. Vișan care să lucreze la racordarea legii Corpului Silvic cu noui Statut al funcționarilor publici în ceea ce privește salarizarea.

2. D-l Președinte susține necesitatea tipăririi lucrării colegului G. Toma prezentată anterior Consiliului (Tabele de cubaj). Se aprobă tipărirea. Se sugerează ideea să se solicite ajutoare bănești dela instituțiile interesate: CAPS, M. A. D., etc.

3. Se reexaminează oferta colegului Fl. Iordăchescu făcută pentru volumul de poezii în legătură cu pădurea. D-l T. Comes prezintă Legea contractului de editură, care prevede că dreptul de autor nu poate fi vândut decât în anumite condițiuni.

Deoarece Consiliul în ședința trecută a dat o aprobare fără a cunoaște legea contractului de editură, se numește o comisiune compusă din D-nii: St. Rodoteatu și I. Paladian, care să ia contact cu autorul și să facă propuneri într-o ședință viitoare. D-l Președinte propune să se acorde autorului anticipat un premiu.

4. Programul de activitate al Societății pe anul 1946/47.

5. Congresul Societății. D-l Președinte expune un program făcând propuneri: congresul să aibă loc în luna Mai sau Iunie, cu două zile de comunicări, în special pentru colegii din exterior, invitând și delegațiuni din străinătate, de ex.: Franța și Cehoslovacia, unde avem formate deja prietenii. Se institue Comitete în vederea congresului: Comitetul de patronaj D-nii miniștri Romulus Zăronei și Lucrețiu Pătrășcanu, apoi d-nii A. Rădulescu, Tr. Săvulescu, Ing. Profiri, S. Oeriu.

Comitetul de organizare D-nii: C. C. Georgescu, St. Predescu, D. A. Sburian, Gr. Eliescu, St. Rodoteatu, C. Rachieru.

Comitetul de acțiune D-nii: N. Ghelmeziu, Gh. Pană, T. Comes, B. Borovschi și M. Ene.

Se delegă D-nii: Gh. Pană și M. Ene să redacteze și expedieze în termen de două săptămâni o circulară apel prin care să se ceară colegilor referate până la 1 Aprilie 1947. Se delegă D-nii: Tr. Vișan și B. Borovschi să redacteze în conexare cu circulara de mai sus un apel pentru referate cu teme actuale și anume: Refacerea patrimoniului forestier al țării în vederea măririi producției și Producția lemnului și măsuri de economisirea lui. Se delegă D-nii: St. Predescu și T. Paladian cu cazarea invitațiilor, eventual prin solicitarea unui internat.

Ca Secretar General al Congresului se delegă D-l N. Ghelmeziu. Comisia de recepție va fi alcătuită mai târziu. Invitațiile pentru străinătate vor fi expediate în luna Ianuarie 1947. Se alocă pentru Congres un prim fond de 10.000.000 lei. Pentru o mai bună reușită a congresului se propune să se organizeze și programe distractive (cinematograf, teatru, operă, vizitarea unor stabilimente industriale); să se dea un comunicat la Radio, să se facă afișaj, eventual emiterea unui timbru; să se perceapă o contribuție dela participanți și să se ceară subvenții dela instituțiile forestiere.

b) **Intensificarea activității Societății.** Se delegă D-l St. Rodoteatu să prezinte un referat în acest scop pentru antrenarea în Societate a proprietarilor și exploataților forestieri și a conducerii fabricelor de cherestea (o eventuală federalizare cu ASIFOR).

5) **Insigna Societății.** D-l T. Comes referă asupra modelelor de insignă premiate. D-l Președinte propune o simplificare a primului model (fără chenar). Subiectul este un grup de frunze de *Quercus polycarpa* (gorunul românesc) cu ghinde. Se decern trei premii: Primul 300.000 lei, al doilea 250.000 lei al treilea 200.000 lei.

6) Se citește referatul administrativ relativ la costul lucrării D-lui V. Sabău: Evoluția Economiei Forestiere Românești. Se aprobă costul tiparului și se fixează prețul de vânzare astfel: 28.000 lei pentru membrul Societății care o cumpără de la sediul Societății, 31.000 lei cele ce se vor vinde prin instituțiile forestiere și 40.000 lei în librării.

7) D-l St. Rodoteatu depune un referat alcătuit pe baza delegației date, asupra cazului colegului M. Balaciu. Se va comunica colegului lezat că circulara jignitoare a fost o eroare și s'a ridicat.

8) Cazul bibliotecarului Tacu. Se va încheia tranzacția cu familia sa asupra terenului de la Predeal Colegul Al. Săvulescu dela Azuga va fi rugat să ne informeze asupra situației terenului.

9) Se ia în discuție cererea colegului pensionar Aurelian Ionescu pentru postul de bibliotecar. Se aprobă angajarea provizorie pe trei luni cu salariul de 400.000 lei lunar net. D-șă va lucra sub directivele D-ilor Prof. D. Sburian și Gr. Eliescu.

10) Închirierea sălii de festivități de către CAPS. Se vor face formele.

11) Se aprobă majorarea salariilor personalului Societății, conform referatului prezentat.

12) Se aprobă D-lui N. Paia o remiză de 4% la încasările făcute la Vila Sylva în sezonul 1946, constatându-se grija cu care d-șă a administrat și exploatat vila.

13. Se aprobă cererea Sindicatului M. A. D. pentru sala de festivități cu plata luminei și curățeniei.

14. Activitatea Secției culturale, D-1 T. Comes citește un referat asupra activității secției culturale. Programul pe anul 1946/47 prevede deschiderea ciclului de conferințe al Cercului de studii în Ianuarie 1947, cu o ședință săptămânală. Se amână discuția pentru o ședință viitoare.

15. Se hotărăște ca necroloagele colegilor să se publice în suplimentul profesional al Revistei Pădurilor.

16. Pentru Enciclopedia agricolă se vor trimite numai bibliografiile colegilor decedați.

Ședința se ridică la orele 19,30.

Președinte (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General: (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL No. 26

Ședința din 6 Noembrie 1946

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Gr. Colpaci, Vice-Președinte. În continuare prezidează d-l C. C. Georgescu.

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea Dem., Comșia Aurel, Comes Titus, Ionescu Gh., Lisevici V., Pană Gh., Popescu C., Rășcanu R., Teodorescu Șt., Vișan Tr., Zeicu I., Constantinescu Șt.

Se dau citire proceselor-verbale de ședințe din 17 Sept. și din 14 Oct. 1946 și se ratifică.

1. Se trece la chestiuni administrative din ordinea de zi.
2. Se aprobă mărirea taxei la Cămin la 3000 lei pe noapte.
3. În ceea ce privește cererile studenților pentru Cămin, să se țină evidența acestora până la începerea cursurilor, când se va face repartizarea locurilor.

4. Se amână chestiunea sălii de festivități așteptându-se răspunsul C. A. P. S.-ului la oferta făcută.

5. Se va face comunicare Sindicatului C. A. P. S. că nu pot folosi sala fără aprobarea societății și achitarea costului luminei și curățitului.

6. Se aprobă cumpărarea pentru bibliotecă a unui exemplar din lucrarea privitoare la împăiatul vânatului, de Lt. Epureanu. În ceea ce privește oferta pentru mai multe exemplare se va trimite pentru referințe Secției culturale.

7. Se respinge întâmpinarea D-lui Aurelian Ionescu și se angajează D-l Șt. Constantinescu în calitate de bibliotecar al societății cu salariu de 400.000 lei.

8. Se numește o comisie în persoana D-lor Zeicu, C-tin Popescu și I. Dîscălescu pentru a referi asupra lucrării D-lui Ing. Toma „Tabele de cubaje”.

9. Se aprobă înscrierea ca membru în Societate a D-lui Ing. Manea Gh. Ion.

Ședința se deschide prin cuvântul D-lui Președinte C. Georgescu referitor la organizarea unei „Săptămâni forestiere” pentru Martie—Aprilie 1947 și-a congresului Societății în lunile Mai—Iunie 1947.

Ședința viitoare se fixează pentru Joi 14 Noembrie ora 16,30.

Președinte (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General: (ss) Șt. Predescu

I N F O R M A Ț I U N I

Miscare in personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 12 din 15 Ianuarie 1947, publică D. R. Nr. 12/947 prin care se numesc în Consiliul de administrație al CAPS.-ului d-nii Al. Voitinovici, **președinte** al Consiliului de administrație; **ing. cons. silv. I. Dăscălescu și ing. cons. silv. Val. Popovici, membri**; I. Trantea, **delegatul M. A. D.** ca specialist pentru economia forestieră; Dr. ing. V. Sabău, **delegatul Ministerului Industriei și Comerțului**, ca specialist în industria forestieră; Tr. Berberianu, **secretar gl. al Ministerului de Finanțe**, ca delegat al aceluși Departament; **ing. insp. gl. silvic G. Purcăreanu, directorul gl. al Casei Pădurilor Statului.**

— Idem, Decizia MAD, Nr. 14/947, prin care se mută în interes de serviciu d-l ing. silv. Leon Gheorghie, șeful Ocolului silvic C. Lung Bucovina la Inspectoratul silvic Constanța.

— Dec. CAPS. Nr. 70681/947, prin care încetează pe data de 4.XII.1946, detașarea d-lui ing. șef silv. Cetac Nicolae la Soc. Sovromlemn, revenind în Administrația centrală a Casei Pădurilor Statului.

— M. Of. Nr. 18/20.I.1947, publică Dec. Nr. 3.948 prin care d-l ing. cons. silv. Gh. Luțescu se înlocuiește din Consiliul de administrație al OLEMN.-ului, cu d-l ing. insp. g-l silv. Gh. Purcăreanu, directorul g-l al CAPS.-ului. Delegația în Consiliul de administrație al OLEMN.-

ului a d-lui ing. cons. silv. C. Rachieru încetează. D-l ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci, **consilier tehnic al MAD**, se confirmă în calitate de delegat al M. A.D.-ului în Consiliul de administrație OLEMN., păstrându-și și locul de vicepreședinte al acestui Consiliu.

— M. Of. Nr. 18/22.I.1947, publică Dec. MAD, Nr. 42/947, prin care se revine asupra dispozițiilor dec. Nr. 2085/946 și se numesc în Comitetul de înaintare al inginerilor silvici propozabili la înaintare pe 1 Ianuarie 1947 următorii:

a) **Membri de drept** Gh. Purcăreanu, **directorul g-l al CAPS.-ului** (supl. St. Predescu, **subdirectorul g-l al CAPS.-ului**); I. Florescu, **directorul Direcției silvice** (supl. Th. Rădulescu, **subdirectorul Direcției silvice**); I. Zeicu, **directorul Direcției P.P.J.** (supl. ing. cons. silv. D. Iliescu); C. C. Georgescu, **directorul ICEF.-ului** (supl. D. Sburian, **subdirectorul ICEF.-ului**); M. Pandrea, **președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor** (supl. ing. cons. silv. G. Luțescu); Radu Topală, **directorul Contabilității MAD** (supl. Paul Román, **subdirectorul Contabilității**).

b) **Membri numiți**. Ing. cons. silv. Gh. Ionescu (supl. ing. cons. silv. M. Rădulescu); Ing. cons. silv. A. Volosciuc (supl. ing. cons. silv. Vencu Georgescu); **ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci** (supl. ing. insp. g-l silv. Gh. Moșandrei); **ing. insp. g-l silv. Tr. Vișan** (supl. ing. insp. g-l silv. V. Paladian); **ing. insp. silv. D.**

Bordea (supl. ing. insp. silv. Tb. Bătănică); ing. insp. silv. Iulian Niculescu (supl. ing. insp. silv. C. Rotaru).

Secretarul Comitetului de înaintări d-l ing. șef silvic Igor Smerecinski, șeful Serviciului corpului silvic.

Comitetul va lucra sub președinția d-lui secretar g-l ing. Celac Nicolae, având ca supleant pe d-l prof. dr. C. C. Georgescu.

— M. Of. Nr. 21/27.I.1947, publică Dec. CAPS Nr. 73442/947, prin care se fixează atribuțiunile și competențele d-lor ing. cons. silv. St. Predescu, și ing. cons. silv. Gh. Ionescu, subdirectori generali CAPS.

— M. Of. Nr. 23/29.I.1947, publică dec. Nr. 74837 prin care se transferă în interesul serviciului, pe data de 1.II.1947, d-nii: ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan dela conducerea ocolului silvic Gruiu, la conducerea ocolului silvic Orșova, în locul d-lui ing. subinsp. silv. Tomescu Valeriu demisionat; ing. silv. stag. Barbu Ioan, ajutor la ocolul silvic Gruiu, se delegă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol, pe data prezentei deciziuni, ing. insp. silv. Damian Nicolae din centrala Direcției București, în centrala CAPS. D-l ing. silv. stag. Mihăilescu Gh. Mihail, numit bugetar în serviciul CAPS, prin IDR Nr. 2525/946, se repartizează în serviciu, în centrala CAPS, Direcția Tehnică, Comisia C. F. S.

— M. O. Nr. 24/30.I.1947 publică l. D. R. Nr. 10/947 prin care se confirmă în funcțiunile tehnice directori în ad-ția centrală a Casei Pădurilor Statului d-nii:

Ing. cons. silv. Georgescu Vencu la conducerea Direcțiunei Administrative și a Economatului Personalului.

Ing. cons. silv. Paladian Ion, la conducerea Direcțiunii Exploatării, Valorificării Materialelor și a Industrializării și Valorificării Materialelor prelucrate,

— Idem l. D. R. Nr. 61/947 prin care se numesc în funcțiuni tehnice de directori în Administrația centrală CAPS d-nii:

Ing. insp. g-l silv. Bondescu Emil la conducerea Direcțiunii Culturii și Amenajării Pădurilor și a Proprietății.

Ing. insp. silv. Lungu I. Ion la conducerea Direcțiunii Tehnice și Aprovizionării cu Materiale tehnice.

Ing. insp. silv. Frumușelu Gh. la conducerea Oficiului Exportului.

— M. Of. Nr. 27/31.I.1947 publică dec. MAD-ului Nr. 84/947 prin care d-l ing. cons. silv. Ion Florescu, directorul Direcției silvice se confirmă cu începere dela 1 Decembrie 1946 ca membru de drept în Consiliul de Administrație al Casei de Economie, Credit și Ajutor a Funcționarilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor în locul d-lui ing. cons. silv. D. Grozescu.

— M. Of. Nr. 29/5.II.1947 publică dec. Nr. 76480/947 prin care se mențin delegațiile de directori regionali silvici, după cum urmează: ing. insp. g-l silv. Stănescu Nicolae la Dir. Reg. Bacău; ing. insp. g-l silv. Mavrodin Eremia la Dir. reg. Constanța, ing. cons. silv. Butoi Alex. la Dir. reg. București, ing. insp. g-l silv. Ionescu D. C-tin la Dir. reg. Pitești, ing. cons. silv. Pavalache Gh. la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Suciuc Gh. la Dir. reg. Sebeș, ing. insp. g-l Ionescu C. Ion la Dir. reg. Cluj.

Se delegă ca directori regionali d-nii: ing. insp. silv. Petrescu Al. la Dir. reg. Iași, ing. insp. g-l silv. Pop Liviu la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. g-l silv. Gavrilă Andrei la Dir. reg. Arad.

Se delegă în funcția de insp. de control g-l tehnic al CAPS-ului d-nii: ing. insp. g-l silv. Vasiliu H. C-tin, ing. cons. silv. Georgescu Victor și ing. insp. g-l silv. Moga Ion.

— Idem Nr. 7124/947, prin care d-l ing. silv. stg. Popescu T. Vladimir se detașează în interes de serviciu dela Ocolul silvic Regina Elisabeta la Centrul Cașin.

— Idem prin dec. Nr. 76575/947 se mențin delegațiile de subdirectori regionali, după cum urmează: ing. insp. silv. Mayer Eduard la Dir. reg. Bacău, ing. insp. g-1 silv. Cernescu Nicolae la Dir. reg. silvică Constanta, ing. insp. g-1 silv. Bordea Dătru la Dir. reg. București, ing. insp. g-1 Stănescu Vasile la Dir. reg. Pitești, ing. insp. g-1 silv. Ionescu T. C-tin la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Comănescu N. la Dir. reg. Sebeș, ing. insp. g-1 Nicoară Titus la Dir. reg. Cluj.

Se delegă ca subdirectori regionali d-nii: ing. insp. silv. Marinescu D. R. la Dir. reg. Iași, ing. insp. silv. Ștefănescu C-tin la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. silv. Diaconescu Ion la Dir. reg. Arad, în locul d-lui ing. cons. silv. Opreș Valeriu care rămâne la dispoziția Direcției.

— M. Of. Nr. 35/12.II.947 publică dec. MAD Nr. 78143/947 prin care d-l ing. silv. Strechescu C-tin se transfera la cerere dela Direcția Silvică la CAPS, ca ajutor la Ocolul Perișor, iar d-l ing. silv. stg. Predescu Gh. se detașează la cerere dela Direcția PPJ. la Ocolul silvic Slatina, pendinte de CAPS, pe data prezentei decizii, până la 31.III.947.

— Idem dec. Nr. 76.581/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor, șeful Ocolului silvic Buzău, se transferă în interesul serviciului, la conducerea Ocolului silvic Tg. Ocna.

— M. Of. Nr. 40/18.II.947 publică dec. Nr. 80.474/947 prin care se primește demisia d-lui ing. subinsp. silv. Tomescu Valeriu din serviciul CAPS, pe data de 1.II.1947.

Se revine asupra transferării în interesul serviciului a d-ilor: ing. Fedorovici Teodat la Ocolul silvic Ghermănești și ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan la Ocolul silvic Orșova cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu și al doilea, la conducerea Ocolului silvic Grivița.

Se transfera pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în M. Of. d-nii:

Ing. silv. stg. N. I. Dragomir, la cerere dela Ocolul silvic Grivița la Ocolul silvic Ghermănești, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

Ing. șef silv. Mracea Corneliu în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Beliu ca șef al Ocolului silvic Buziaș.

Ing. subinsp. silv. Vermeșan Valeriu, în interesul serviciului dela Ocolul silvic Buziaș ca șef al Ocolului silvic Vascău.

Ing. șef silv. Iorgulescu Ion, în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Vascău, ca șef al Ocolului silvic Beliu.

— Idem Nr. 80.472/947 prin care înlocuiește detașarea d-lui ing. insp. g-1 silv. Pruteanu Ion, din Centrala Direcției Bacău, ca șef al Circ. de Control Baia și Neamț și se delegă ca șef al Serv. Culturii Pădurilor din Dir. reg. Bacău și a d-lui ing. insp. silv. Ițoale Virgil, la Circ. Maramureș, d-să revenind la funcțiunea avută la Direcția Cluj.

— M. Of. Nr. 41/19.II.947 publică dec. Nr. 72.939/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. șef silv. Georgescu Ovidiu în Centrala Direcției Pitești și se menține la conducerea Ocolului silvic Domnești.

— M. Of. Nr. 42/20.II.947 publică dec. Nr. 147/947 prin care se admit în Corpul Silvic următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silvic stg.: Toffiescu T. Teo-

dor (6.IV.946), Petruțiu N. Ovidiu (6.IV.946), Stoica-Păiș Viorica (12.XI.946) și Aurori Alexandru (10.XII.946).

— M. Of. Nr. 43/21.II.947 publică dec. Nr. 19/947 prin care d-l ing. insp. silv. Brebenaru Gheorghe se delegă provizoriu ca director al Școlii de Pădurari Gilău pe data de 1.I.947, continuând a fi și titular șef al Ocolului silvic PPJ Gilău.

Se transferă la cerere d-l ing. silv. stg. Mărgineanu Octavian dela Direcția Școlii de Pădurari Gilău la Ocolul silvic CAPS Valea Râului, jud. Maramureș.

— M. Of. Nr. 44/22.II.947 publică dec. Nr. 188/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, spre a-și aranja dreptul la pensie, d-nii: ing. cons. silv. Fiera Mihail, ing. cons. silv. Ivănceanu D. Victor, ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif, ing. cons. silv. Nedelcovici Nicolae, ing. cons. silv. Nicolae Ion, ing. insp. g-l silv. Răuță Eugen, ing. insp. silv. Iacob C. Marin, ing. insp. silv. Silian I. Samoil, din Direcția Silvică.

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Pa-lade Gh. Emil, ing. inps. silv. Sclavu P. Ion, ing. insp. g-l silv. Angelescu D-tru, ing. insp. g-l silv. Popescu V. C-tin, ing. insp. g-l silv. Chercoa C. Gh., ing. insp. g-l silv. Negulescu V. P., ing. silv. Băltărețu Gh. Alex. din Direcția PPI

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Fî-nichiu G. V. dela Consiliul Tehnic al Pădurilor, ing. insp. silv. Spiridon Vasile și ing. insp. silv. Maatcanu T. N. dela Direcția Vânătoarei.

— M. Of. Nr. 46/25.II.947 publică dec. Nr. 187/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, următorii ingineri silvici din CAPS: ing. cons. silv. Simu Simeon, ing. cons. silv. Calotescu Stelian, ing. cons. silv. Al-nasescu Anton, ing. cons. silv. Niculescu Emil, inf. cons. silv. Brato Al., ing. cons. silv. Tănăsescu Pavel, ing. cons. silv. Roșescu T. Paraschiv, ing. insp. g-l silv. Moldovanu Aurel, ing. insp. g-l silv. Moga Ion, ing. insp. g-l silv. Ștefănescu Alex., ing. insp. silv. Galeriu Ion, ing. insp. silv. Teodorescu Teodor, ing. insp. silv. Filip Nicolae, ing. insp. silv. Con-stantinescu G. Mitică.

P U B L I C A Ţ I U N I

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Directia Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru **Secretar** de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/1920.

D E C I D E M :

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor **Treapturile Mari** ş. a. din judeţele Vâlcea şi Gorj, proprietatea Statului, formând **Seriile VIII, IX şi X** din Ocolul Silvic Horez, în suprafaţă de 2360 ha 3100 mp. tratate în trei serii de codru cu tăieri progresive şi revoluţia 12 ani. Revizuirea în anul 1957.

b) Amenajamentul pădurilor Bălăneşti-Cruceanu-Tihuleşti judeţul Tutova, proprietatea Statului, formând **seria III-a** din ocolul silvic Griviţa, în suprafaţă de 214 ha 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 Aprilie 1945 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Rachieru**,
Nr. 808/945.

a) Amenajamentul pădurilor Corbi, Corbişori, Bădeşti ş. a. judeţul Muscel, proprietatea Statului formând **Seriile V şi IV-a** din ocolul silvic Domneşti, în suprafaţă de 3257 ha 2500 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăieri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 13 Aprilie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Rachieru**,
Nr. 835/945.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuire se va face şi mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la păduri, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit).

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V. și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

Y. C. E. F. 7. M. 03

Y. 2382

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu
D. Sburlan

G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:

C. C. Georgescu

Vice-Președinți:

C. Rachieru și Gr. Colpacci

Secretar general:

Șt. Predescu

Casier:

Șt. Constantinescu

Membrii Consilierii:

Bordea Dem.	Ene Mircea	Paladian Ioan
Borovschi B.	Filip C. Vasile	Popescu Gh. Const
Boldur Mihail	Georgescu Vencu	Popovici Valer
Butoi Alex.	Ionescu I. Gh.	Purcăreanu Gh.
Celac Nicolae	Lissievici Vasile	Rodoteatu Sterie
Comșia M. Aurel	Manole Horia	Sburlan Dimitrie
Comes Titus	Marinescu Ionel	Vișan Traian
Constantinescu Leu Ioan	Nettea Constantin	Teodorescu Ștefan
Eliescu Grigore	Pană Gheorghe	Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanți: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Fa un an pentru instituții 150.000 lei
" " " " particulari 100.000 "
" " " " studenți, conducători și brigadierei . 25.000 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratatate și Manuale.

D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 50.000 nelegat
și 80.000 legat

Dr. VASILE SABĂU: EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE
ÎN ROMÂNIA

1946; 521 pagini, Lei 60.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ

1943; 36 pag. + 54 fig.; 5.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 5.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. + 10 fig.; 5.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 5.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 5.000 lei

D-lui Ing.
Dumitrescu St. N-lae
Str. Profesor
Lăcusteanu N0.35
I.000 VI

Staharescu

REVISTA PADURILOR

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62

Nr. 4-6/1947

S U M A R U L :

	Pag.
Studii:	
Popescu-Zeletin, I.: Procedul de inventariere cu benzi de probă — — — — —	65
Comentarii:	
Haralamb, At.: Sectoare de torenți — — — — —	76
Mutiță, C.: Păduri particulare și obștii în jud. Ciuc — — — — —	79
Popescu C. Aurel: Considerațiuni asupra legii pentru controlul circulației materialului lemnos — — — — —	85
Cronica internă (pag. 88), Acum 50 ani (pag. 97), Cronica externă (pag. 99), Cronica cinegetică (pag. 103), Cărți (pag. 106), Manuscrite (pag. 107).	

S O M M A I R E :

Études:	
Das Probestreifenverfahren. — — — — — I. Popescu-Zeletin	
Commentaires:	
Secteurs de torrents — — — — — At. Haralamb	
Forêts particulières et associations dans la dép. de Ciuc — C. Mutiță	
Considérations sur la loi concernant le contrôle sur le matériel ligneux — — — — — Aur. C. Popescu	
Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique), Il y a 50 ans , Livres , Manuscrits .	

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBA *)

(Metoda de lucru: randamentul procedurii: aplicațiile procedurii: concluzii).

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

6. Metoda de lucru

Inventarierea arborilor din fiecare bandă se face de o echipă compusă din: ¹⁶⁾

— un operator — șeful echipei, (inginer, conductor, brigadier sau chiar pădurar cu mai bună pregătire);

— doi clupași, de preferință pădurari sau chiar lucrători verșati la clupă;

— un purtător de prăjină;

— doi purtători de fir, de preferință băieți de 16—20 ani.

Alegerea lucrătorilor și instruirea lor sistematică constituie una din primele și cele mai importante obligațiuni ale operatorului, șef de echipă, deoarece de aceste două elemente depinde în bună parte calitatea și cantitatea de lucru efectuat.

În general se recomandă utilizarea de lucrători tineri, sprinteni, întrucât viteza de lucru este în funcție numai de repeziunea cu care lucrează clupașii și întinzătorii de fir. Munca fiind foarte ușoară și

*) Acest articol completează studiul apărut în caietul anterior al Revistei Pădurilor, sub același titlu.

16) Componerea echipei diferă de cea preconizată de noi în 1937. (Vezi Viața Forestieră, pag. 236). Experiența a 10 ani de practică a acestui procedeu ne-a format convingerea că echipa de 5 lucrători plus un operator dă mai bune rezultate decât cea de 4 lucrători plus un operator.

limitată la anumite mișcări, după 2 zile de lucru devine mecanică, antrenantă, și se pretează mai ales pentru oameni tineri.

Pentru desfășurarea lucrului sunt necesare următoarele instrumente:

— un fir de 100 m. lungime (confectionat din sârmă de fier galvanizată sau de sârmă de alamă) prevăzut la capete cu inele și carabine cu vârteje;

— două întinzătoare (portlanțuri—portfir) confectionate pe loc în pădure;

— zece fișe de tipul celor utilizate la ridicările în plan cu două inele;

— 2 clupe ușoare de lemn sau de metal;

— 1 prăjină de 5 m. lungime, confectionată dintr'un material ușor;

— 1 dendrometru Christen;

— 1 topor;

— 1 clește patent;

— 1 carnet de inventariere și cretă albastră.

După ce operatorul a studiat posibilitățile de desfășurare a benzilor în raport cu numărul lor impus și cu forma parcelei, sau a sub-parcelei, acolo unde este cazul, cu planul sau harta în mână se orientează și ajungând la locul de unde urmează să înceapă lucru, indică purtătorului de fir Nr. 1 (cel care merge înainte) direcția în care trebuie să desfășoare firul, dându-i inelul cu cele 10 fișe. Când firul s'a desfășurat complet, prin semne vocale convenite, se atrage atenția purtătorului de fir Nr. 1, în timp ce purtătorul de fir Nr. 2 întinde firul și înfige în pământ portfirul. Apoi pe arborele cel mai apropiat cioplește coaja pe partea arborelui din direcția firului și scrie cu creta albastră numărul 1, adică indică locul de unde a pornit primul fir.

În acest moment purtătorul de prăjină pornește mergând călare pe fir și măsoară în dreapta și în stânga firului câte 5 m.

Clupașii — unul în dreapta și celălalt în stânga firului — încep să măsoare diametrele teriere strigând întâi specia și apoi diametrul. Operatorul notează mai întâi numărul firului printr'o linie verticală, apoi înscrie în carnet diametrele în coloana speciei respective și urmărește atent desfășurarea lucrului.

Este bine ca operatorul să pună dela început în vedere clupașilor, că nu au voie să ia diametre unul din sectorul celuilalt, adică să măsoare diametre dincolo de fir, pentru a se evita duble inventarii.

Măsurarea diametrelor se face luându-se arborii la rând, marginile exterioare stabilindu-se prin măsurători cu prăjina ținută orizontal și perpendicular pe fir. Arborii de pe margini până la mijlocul cărora prăjina nu ajunge nu se inventariază. Se iau numai acei arbori al căror ax al fusului intră în lățimea de 5 m. dela fir. La fel se procedează și cu arborii dela capetele firului. Aici, fiecare dintre clupași pune clupa cu brațele dealungul firului și deci rigla perpendiculară pe fir în dreptul semnelui marcând 100 m. și vizând dealungul riglei vede care arbori intră în bandă și numai pe aceștia îi clupează.

La aceste verificări operatorul trebuie să fie foarte atent pentru a controla pe purtătorul de prăjină și pe clupași.

Ajungând la capătul firului operatorul verifică, dacă purtătorul de fir a trecut firul prin ochiul fișei și dacă a înfipt-o adânc în pământ în dreptul semnelui corespunzând la 100 m. Apoi indică noua direcție purtătorului de fir Nr. 1. Acesta, prin semne vocale convenite anunță plecarea sa și pornește în direcția indicată. Clupașii încep imediat inventarierea în noua bandă fără a mai aștepta sosirea purtătorului de fir Nr. 2, deoarece firul fiind trecut prin ochiul fișei nu se poate deplasa lateral. Când purtătorul de fir Nr. 2 ajunge la locul unde găsește fișa, trece dincolo de ea și merge în direcția nouă 4—5 metri și numai apoi anunță vocal pe purtătorul de fir Nr. 1 că a ajuns; întinde firul, înfinge portfirul, introduce fișa în inelul gol primit la începutul lucrului și apoi pe unul din arborii dintre cele două benzi cioplește coaja în două părți, corespunzătoare direcțiilor firului prim și celui de al doilea, scriind cu cretă albastră numărul 1 pe fața dinspre firul prim și numărul 2 pe fața dinspre firul al doilea. Apoi așteaptă semnalul vocal dela purtătorul de fir Nr. 1.

Depășirea fișei cu 4—5 m. se face totdeauna când benzile nu se succed în aceeași direcție, pentru a se evita inventarierea acelorași arbori de 2 ori.

În modul descris mai sus lucrul se desfășoară bandă cu bandă până la terminarea parcelei. Seara la încetarea lucrului firul se înfășoară păstrându-se astfel până a doua zi. Dacă firul este ud se șterge cu o cârpă; la fel și celelalte instrumente.

În mod obișnuit firul nu se rupe decât atunci când este manipulat rău. Rupturile provin totdeauna din cauză că nu se ține întins, ceea ce prilejuește formarea ochiurilor care prin întindere provoacă ruptura. Rupturile se repară cu ajutorul unui clește patent, împletindu-se stâns capetele rupte pe o distanță de 2—3 cm. Pentru a se avea

din nou lungimea de 100 m, semnul dela unul din capete se mută spre portfir cu lungimea pierdută prin împletirea capetelor rupte.

Insemnarea pe arbori a capetelor de benzi prin numerele lor de ordine are drept scop evitarea greșelilor de numărare a benzilor, operație care dealtfel se verifică și prin fise. Acest dublu control este necesar, întrucât o bandă inventariată dar neînregistrată, ar prilejui greșeli mari în plus la calculul volumelor.

În cazul când acest procedeu se utilizează la cubaje făcute pentru estimării sau expertize este absolut necesar ca în locul fiselor să se bată țăruiși, astfel ca întreaga lucrare de inventariere să poată fi verificabilă ulterior.

Nu trebuie să impresioneze faptul că adeseori firul traversează rariști, poenițe, drumuri, etc. Acestea se vor evita numai dacă sunt însemnate pe plan sau pe hartă și întinderea lor este scăzută din suprafața parcelei. Altfel ele trebuiesc parcurse, integrate în benzi, întrucât suprafața parcelei le include și s'ar comite o greșală dacă s'ar evita, ceea ce ar avea ca efect obținerea unui volum mai mare la unitatea de suprafață decât cel real.

Inscrierea arborilor în carnet, în coloana speciei și la categoria de diametre respective se face de obicei prin desenarea patratului cu diagonale (fiecare patrat reprezentând 10 arbori). Inscrierea benzilor se face la marginea de sus a foii respective prin linii verticale, a cincea linie traversând oblic pe celelalte patru.

În fiecare bandă operatorul măsoară 2—3 înălțimi cu ajutorul dendrometrului Christen și a prăjinii de 5 m., care este însemnată vizibil și la 4 metri. Înălțimile se înscriu într'o coloană specială din carnet, în dreptul categoriei de diametre și speciei căreia aparține arborele, a cărei înălțime a fost măsurată. Procedându-se astfel, la terminarea inventarierii benzilor dintr'o parcelă, se obține și un număr suficient de înălțimi măsurate, cu ajutorul cărora să se poată întocmi curba înălțimilor.

Măsurarea înălțimilor se recomandă numai când volumul urmează a se stabili cu ajutorul tarifelor locale, dacă există, sau cu ajutorul tabelelor de volum. Când însă volumul urmează a se stabili cu ajutorul arborilor de probă doborâți, atunci măsurarea înălțimilor nu-și mai are rost, decât cel mult ca element informativ. În acest caz — desigur — numărul înălțimilor măsurate va fi mult mai mic, prin aceasta făcându-se o economie apreciabilă de timp în avantajul inventarierii propriu zise.

7. Randamentul procedurii

Dacă se face abstracție de rezultatele obținute în primele două, trei zile, în care echipierii se inițiază și își sincronizează mișcările ajungând până la desfășurarea mecanică a lucrului, rezultatele medii, care se înregistrează, variază în primul rând în raport cu relieful și cu omogenitatea echipei. Un singur echipier mai comod, sau mai puțin priceput, poate să micșoreze simțitor randamentul de lucru.

Experiența a aproape 10 ani de practică cu acest procedeu ne-a dus la următoarele rezultate medii:

REGIUNI	Nr. benzilor pe oră			Nr. benzilor în 12 ore de lucru			Suprafața inventariată în 12 ore		
	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu
1. Câmpie	12	16	14	144	192	168	14,4 Ha.	19,2 Ha.	16,8 Ha.
2. Coline	10	14	12	120	168	144	12,0 „	16,8 „	14,4 „
3. Munte	6	10	8	72	120	96	7,2 „	12,0 „	9,6 „

Cifrele din acest tablou reprezintă valorile medii ale unor multiple observațiuni făcute pe teren în toate cele trei regiuni amintite și în diverse forme de arborete.

Elementele care determină mărirea sau micșorarea randamentului față de cifrele indicate mai sus sunt:

a. Vârsta arboretului. Cu cât vârsta este mai înaintată cu atât numărul de arbori la unitatea de suprafață este mai mic și ca atare și viteza de lucru mai mare.

b. Densitatea populamentului. În arboretele cu densitate (consistență) subnormală rapiditatea lucrului crește datorită existenței unui număr mai redus de exemplare la ha.

c. Subetajul, subarboretul, seminișul. Existența subetajului, subarboretului sau a seminișului, provoacă o încetinire a vitezei de lucru și adeseori poate scădea randamentul până la 60% din cifrele medii date în tabloul de mai sus.

8. Critica procedurii

Procedura noastră, spre deosebire de celelalte două variante amintite la începutul acestui studiu, are avantajul de a garanta o mai bună precizie.

Să examinăm această apreciere favorabilă în raport cu cele trei aspecte caracteristice comune.

a. *Desfășurarea benzilor.* Practica românească a ajuns la desfășurarea benzilor în arboret după rețele cât mai apropiate de forme geometrice regulate, ceea ce face ca rețeaua de benzi să imbrace în mod uniform toată suprafața parcelei, respectiv a arboretului. Această desfășurare asigură înregistrarea proporțională a tuturor variațiilor de arboret, ceea ce la calculul volumului se traduce prin valori foarte apropiate de volumul real, și fără îndoială dă o precizie mai mare decât celelalte procedee de cubaj prin suprafețe de probe.

Importanța acestui aspect este subliniată în literatura străină și verificată de noi. Căci, ceea ce se reproșează cu drept motiv procedurii cu suprafețe de probă (patrate sau dreptunghiulare) este greutatea, poate chiar imposibilitatea de a se alege în arboret porțiunile care să reprezinte media condițiilor de dezvoltare și densitate și în care să se instaleze suprafețele de probă. Dacă alegerea acestor porțiuni la procedura suprafețelor de probă reprezintă problema capitală, la procedura benzilor de probă cu desfășurare în rețea uniformă această problemă este inexistentă, ea rezolvându-se automat prin însăși dispozitivul desfășurării benzilor.

b. *Mărimea benzilor.* Procedura noastră se întemeiază pe benzi de 1000 m^2 ($100 \text{ m} \times 10 \text{ m}$). Prin faptul că fiecare bandă înglobează o suprafață egală cu a zecea parte din unitatea de suprafață (ha), simplifică mult calculul volumului la unitatea de suprafață. Trebuie să subliniem acest avantaj esențial, în raport cu procedura lui Eberhardt, la care suprafețele benzilor diferă una de alta, deoarece numai lățimea este constantă, 8 m (prăjina de 3,20 m), în timp ce lungimea variază după teren și — poate — după inspirația operatorului. În plus trebuie subliniat faptul, că suprafețele de probă mai mari dau un surplus de siguranță în ceea ce privește apropierea mai mare a volumului la ha obținut față de volumul real.

c. *Delimitarea benzilor.* Între a delimita pe teren benzile (cu toate precauțiile enunțate la „metoda de lucru”) cu ajutorul unui fir întins și a le defini prin sgărirea litierii, care să constituie axul

de desfășurare al lucrului în fiecare bandă, este fără îndoială o mare deosebire din punct de vedere al precizunii, deosebire care evidențiază odată mai mult superioritatea procedului românesc. Existența firului, a prăjinii de 5 m cu care se măsoară orizontal și perpendicular pe fir lățimile din dreapta și din stânga firului și determinarea iaturilor mici ale benzii cu ajutorul clupeii prin ridicări de perpendicularare pe fir, sunt elemente de natură a evita orice îndoiele privind gradul de precizie al procedului.

În comparație cu celelalte procedee de cubaj (suprafețe și cercuri de probă) este fără îndoială superior din punct de vedere al precizunii și mult mai economic. Avantajul din punct de vedere economic al acestui procedeu reiese clar din următoarele date medii pentru pădurile de coline:

Procedeul de cubaj:	Suprafața inventariată în 10 ore de lucru în ha.	Nr. lucrătorilor din echipă	Nr. zilelor de lucru la ha.
1. Inventarierea totală ¹¹ (arbore cu arbore)	6	3	0,50
2. Procedeul benzilor de probă (100 m. X 10 m.)	12	6	0,50
3. Procedeul suprafețelor ¹² de probă (patrat sau dreptunghiular).	2,5	4	1,60

Din acest tablou se vede clar, că în timp ce la procedeul suprafețelor de probă sunt necesare 1,60 zile de lucru la hectarul inventariat, la procedeul benzilor de probă sunt necesare numai 0,5 zile de lucru. Cu alte cuvinte procedeul nostru este de 3,2 ori mai eficient și aceeași suprafață efectiv inventariată se realizează într'un timp de 3,2 ori mai scurt.

Trecând acum la părțile slabe ale acestui procedeu, vom căuta să le evidențiem în ordinea importanței.

a. Eliminând principial orientarea benzilor dealungul liniei de cea mai mare pantă înseamnă că reducem aplicabilitatea pe o scară mai întinsă a acestui procedeu în pădurile de munte.

11) Din practica românească.

12) Baur; Holzmessekunde, pag. 372.

Intr'adevăr, desfășurarea benzilor numai dealungul curbei de nivel cauzează însemnate pierderi de timp prin urcarea pantei la schimbarea de direcție a succesiunilor de benzi. În plus în regiunile foarte accidentate cu mare greutate se pot obține benzi pe curba de nivel, în care fitul să nu depășească înclinarea maximă de 5° admisă.

Dacă însă ne gândim, că gospodăria pădurilor noastre de munte este și va mai fi încă mulți ani extensivă și ca atare determinările de precizie ale volumelor în atari situații constituie mai degrabă o pedanterie, decât un lucru practic, înclinăm totuși să recomandăm acest procedeu.

b. O altă parte slabă a acestui procedeu o constituie faptul că implică un număr mai mare de lucrători (5) decât la celelalte procedee, ceea ce poate constitui un important dezavantaj în regiunile cu mai puține brațe disponibile și în unele epoci când lucrătorii se găesc foarte greu.

c. O altă scădere a acestui procedeu s'ar datora incertitudinii de care este afectată inventarierea arborilor de pe marginea benzilor. Faptul că s'ar putea omite, sau s'ar inventaria, arborii de pe marginile benzilor, al căror ax vertical nu s'ar putea determina pe teren cu suficientă precizie, astfel ca să se poată ști dacă trebuie sau nu inventariați, poate constitui o scădere pentru procedeu.

Obiecțiunea nu e lipsită de temei. Intr'adevăr, inventarierea arborilor de pe marginile benzilor prezintă oarecare nesiguranță și în același timp o sursă de greșeli, în plus sau în minus. Totul depinde de felul cum sunt instruiți lucrătorii și de vigilența cu care operatorul urmărește lucrul clupașilor.

Dar, pentru ca să ne dăm seama de importanța acestei obiecțiuni trebuie să vedem în ce măsură asemenea greșeli pot fi mai frecvente la procedeul benzilor de probă, decât la celelalte.

Pentru a se putea aprecia temeinicia acestei obiecțiuni, să luăm un exemplu.

Un arboret în care s'a inventariat 10.000 m³.

1. Prin procedeul suprafețelor de probă patrute, cu latura de 50 m., sunt necesare în total 4 suprafețe de probă, cărora le corespund în total 800 m. perimetru.

2. Cu procedeul benzilor de probă, de 100 m.10 m., sunt necesare în total 10 benzi, la care corespund în total 2200 m. perimetru.

3. La procedeul cercurilor de probă cu raza 4 m. este nevoie în total de 200 cercuri, cu o sumă totală a circumferințelor lor de $482\frac{1}{2}$ m.

Cifrele de mai sus ne arată că obiecțiunea amintită este justă în raport cu procedeul suprafețelor de probă. Dar, din acest punct de vedere procedeul nostru este de preferat procedeului cu cercuri de probă.

Această constatare obiectivă obligă pe operator să fie foarte atent la inventarierea arborilor de pe marginea benzii, pentru a reduce la maximum frecvența acestei greșeli.

Suntem totuși înclinați să credem, că această obiecțiune adusă procedeului nostru este numai aparentă și teoretică, deoarece în practică aceste greșeli apar atât cu semnul plus cât și cu semnul minus, și ca atare intervine cel puțin parțial o compensare.

d. Semnalăm deasemenea faptul că executarea inventariierilor după acest procedeu cere foarte multă atenție din partea operatorului, șef de echipă, atât la desfășurarea lucrului în fiecare bandă, cât mai ales la notarea în carnet a benzilor. Insistăm asupra acestui lucru, pentru că „scăparea” unei benzi înseamnă alterarea volumelor rezultate într-o proporție, care face să fie compromisă complet toată lucrarea.

9. Aplicațiunile procedeului

Procedeul benzilor de probă poate avea multiple și variate aplicații în practica forestieră. În amenajări ca și în expertize, în verificări de cubaje și împădurire, ca și în contra expertize, utilizarea este recomandabilă.

În lucrările de amenajare el poate fi utilizat atât la determinarea volumelor cât și la înregistrarea mai justă a caracteristicilor arboretelor pentru descrieri parcelare.

Nu vom insista mai mult asupra utilizării lui la cubaje. Această temă constituie însăși esența acestui studiu. Ne vom opri mai mult la utilizarea lui pentru descrierile parcelare, unde după experiența noastră a dat strălucite rezultate.

Cele mai multe elemente cifrice din descrierea parcelară se înregistrează pe baze de aprecieri din ochi și deci sunt afectate de un important coeficient de subiectivism. Consistența (respectiv densitatea), proporția speciilor, stadiul de dezvoltare, amestecul și mai ales succesivitatea speciilor în parcelele de la munte sunt elemente care, dacă sunt recoltate dintr-o serie de inventarieri făcute cu ajutorul benzilor de probă, pot căpăta o valoare obiectivă, în special la arboretele cu vârste mai mari ca jumătatea revoluției admise sau probabile. În

acest caz, adeseori, sunt suficiente două lanțuri de benzi desfășurate în lungul parcelei pentru a se putea înregistra caracteristicile arboretului.

În aceleași condițiuni, ca la amenajări, procedeul benzilor de probă se poate utiliza în estimări și expertize. Singura condiție în plus, în asemenea cazuri, ar fi marcarea durabilă pe teren, prin țărui, a capetelor benzilor, pentru ca eventualele verificări ulterioare să fie posibile.

Un domeniu nou în care acest procedeu trebuie să-și facă loc este acel al verificării și recepționării lucrărilor de împădurire.

Reușita unei regenerări nu poate fi apreciată just nici călare și nici făcând o plimbare prin ea. Acoperirea porțiunii regenerate cu o rețea de benzi de probă, în care urmează a se număra puștii, este de natură a evita discuții și procese și a ridica prestigiul administrațiilor silvice. Economia de timp și bani, pe care acest procedeu o oferă în raport cu celelalte, precum și precizia pe care o asigură, sunt suficiente motive pentru a fi luat serios în considerație de practicienii noștri.

10. Concluzii

Stadiul de dezvoltare al gospodăririi forestiere românești nu oferă posibilitatea utilizării unor procedee și metode, a căror aplicare ar fi prea costisitoare față de rentabilitatea gospodăriei noastre forestiere.

În economia forestieră salturile mari sunt imposibile, sau fatale. Deaceia, urmărind calea evoluției, trebuie să împrumutăm sau să imaginăm metode și procedee proprii epocii și stadiului de dezvoltare în care ne aflăm. Suntem încă departe de ziua, când în toate pădurile țării cubajele s'ar putea face pe bază de inventarieri arbore cu arbore. Suntem prea săraci pentru a putea mări mai mult de 10% procentajul de cubaj. Singura posibilitate ce avem, este de a îmbunătăți la maximum metodele și procedeele corespunzătoare stărilor de lucruri prezente și de a le accepta în măsura în care practic și teoretic se dovedesc a fi avantajoase.

Procedeul benzilor de probă, merită de a fi încercat, acolo unde este necunoscut și de a fi aplicat, ținându-se seama de toate caracteristicile studiate în paginile anterioare.

El prezintă destule avantaje și garanții și numai rutina comodă sau o insuficientă documentare teoretică poate să-l discrediteze, sau să-l înlăture.

Das Probestreifenverfahren.

Die Frage der Bestandeskubierung durch andere Verfahren als Vollklappung wurde durch die Erfindung der Probefläche gelöst.

Was die Form dieser Probeflächen anbelangt gibt es verschiedene Verfahren. Jedes dieser Verfahren strebt eine Vereinfachung der Arbeit an, infolge dessen Zeit- und Geldersparnis wie auch möglichst genaue Bestimmung des Flächeninhalts geschehen.

Eines dieser Verfahren ist das Probestreifenverfahren, welches von dem Verfasser zum ersten Mal 1937 in die rumänische forstliche Praxis eingeführt wurde.

Nach zehnjähriger praktischer Durchführung dieses Verfahrens und zur vollständigen Aufklärung der Praktiker, gibt der Verfasser diese Arbeit heraus, welche nicht nur theoretische Erwägungen, sondern auch zahlreiche Anweisungen und in Rumänien an Hand dieses Verfahrens erzielte praktische Ergebnisse bringt.

Das rumänische Probestreifenverfahren unterscheidet sich wesentlich von den in anderen Ländern bekannten Verfahren. In der Einführung eines 100 m. langen Drahtes und einer 5 m. langen Stange zur Bestimmung des Probestreifenlangrandes, wie auch im Arbeitsverfahren und der Probestreifenfolge besteht das neue von Verfasser gebrauchte Probestreifenverfahren.

In Gebirgswäldern empfiehlt sich die Anwendung dieser Probestreifen nur längs der Schichtlinien mit einem Neigungswinkel von höchstens 5° und mit seitlichen Abweichungen von höchstens 60°. Durch diesen 100 m. langen und 10 m. breiten Probestreifen erhält man Probeflächen von 1000 m².

Um grössere Genauigkeit zu erzielen, wird eine Reihe von Vorsichtsmassnahmen empfohlen, welche man während der Arbeit im Walde ergreifen muss, wie auch verschiedene Arten der Probestreifenaufeinanderfolge, damit die ganze Bestandsfläche einheitlich mit einem Probestreifenetz überzogen werde.

Der letzte Teil der Arbeit enthält Anweisungen zur Anwendungsmöglichkeit des Probestreifenverfahrens.

I. Z. LUPE :

Experiențe cu perdele forestiere în România în perioada
1937—1945.

I.C.E.F. Seria a II-a Nr. 68; 1947; 31 pag. cu 12 figuri în text.

SECTOARE DE TORENȚI

de Ing. AT. HARALAMB

Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate (publicată în Mon. Of. Nr. 141 din 28 Iunie 1930) a fost și este dată în seama „Serviciului ameliorării terenurilor degradate” din Direcția Regimului Silvic (astăzi Direcția Silvică) din cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii. La exterior, Serviciul ameliorării terenurilor degradate s'a folosit și se folosește de personalul Serviciilor Silvice Județene, prin intermediul Inspectoratelor Silvice.

Lucrările cerute de aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate sunt numeroase, migăloase și dificile, necesitând — în afară de capacitatea profesională respectivă — un contact permanent cu terenul, intervenție la timp, stăruință și continuitate. Aceasta în ceea ce privește executarea lucrărilor propriu zise de ameliorare. Ele sunt însă precedate de cele de constituirea perimetrelor, și de întocmirea planurilor și proiectelor de ameliorare, toate necesitând foarte mult lucru. În plus, la constituirea perimetrelor se cere forestierului mult tact și multă răbdare cu populația în ale cărei terenuri trebuie să se lucreze. Deci personalul însărcinat cu astfel de lucrări este mult ocupat.

Personalul Serviciilor Silvice Județene — care dela creierea lor și până azi, a fost puțin numeros — are însă să se mai ocupe și de aplicarea regimului silvic la toate categoriile de proprietari, atribuțiune care, singură considerată, este de natură să-i ia întreg timpul.

Din pricina acestei insuficiențe de personal și din cauza supraaglomerării Serviciului Silvic Județean cu lucrări de altă natură, a fost nevoie să recurgă la folosirea, în diferite regiuni, a *echipelor volante*, care au avut drept misiune în primul rând să întocmească planurile perimetrelor, proiectele de ameliorare și apoi să le pună în executare. Din acest punct de vedere, creierea și punerea în funcție a echipelor volante s'a dovedit a fi fost una dintre cele mai fericite măsuri. Activitatea lor, atât ca volum de lucrări, cât și ca mod de execuție a fost găsită ca foarte rodnică. Mărturisiri în acest sens s'au

făcut în multe ocaziuni, ele putând fi citite și în lucrările de sub-inspector prezentate la examenul respectiv de cei ce au avut a se ocupa, la Serviciile Silvice Județene, de aplicarea legii menționată.

În perioada de timp cuprinsă între anii 1930 și 1941, când s'a putut lucra cu mai multă intensitate în domeniul ameliorării terenurilor degradate pe baza legii menționată, s'au făcut suficient de multe lucrări, dacă se ia în considerare timpul relativ scurt, personalul insuficient ca număr, puținătatea fondurilor alocate și piedicile puse de populația interesată. Cu acest prilej, s'a putut pune la punct o tehnică adecvată condițiilor staționale dela noi, rezultatele obținute fiind îmbucurătoare, în deosebi în dovedirea faptului că mijloacele folosite de forestieri duc la vindecarea răului și la punerea în valoare a terenurilor care nu numai că nu mai puteau fi folosite altfel, dar erau și provocatoare de mari pagube.

Nădăjduim ca în scurt timp să se poată intra într'o nouă perioadă de activitate în acest domeniu. Va trebui să fie o activitate sporită, datorită faptului că acum drumul urmat este trasat și apoi pentru motivul că situația este așa de gravă în multe părți încât nu se mai poate amâna executarea lucrărilor.

Ținând însă seama de experiența trecutului, trebuie să constatăm că, cel puțin pentru regiunile cel mai mult degradate, nu trebuie să se mai lase lucrările în seama Serviciilor Silvice Județene. Acestea și așa au mult prea mult de lucru. Deaceia, pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate urmează să se înființeze organisme speciale. Preconizăm în acest scop creierea de *sectoare de torenți și terenuri degradate*, care să cuprindă, după întindere și volumul de lucrări, toate terenurile dintr'unul sau mai multe bazine de râuri. De pildă, valea Buzăului, valea Prahovei, valea Râmnicului, valea Putnei, ar constitui fiecare câte un sector aparte. În cazul suprafețelor degradate mai puțin întinse sau mai puțin concentrate regional, ele vor putea fi lăsate, ca și până acum, în seama Serviciilor Silvice.

Fiecare sector de torenți va avea preocupări exclusive și independente de orice altă unitate silvică de teren, fiind încadrat cu personal tehnic — concepție și execuție — precum și cu personal de pază, suficient, după volumul de lucrări ce va avea de îndeplinit. Șeful sectorului va trebui să fie un inginer silvic specializat în astfel de lucrări, ajutat de alți ingineri silvici sau de subingineri, brigadierii, pădurarii, desenatori și funcționari administrativi. Inginerii și subinginerii ar putea fi folosiți în *subsectoare* de lucru, mai mult sau

mai puțin fixe, sau sub forma *echipelor volante* de până acum. Brigadierii silvici și pădurarii vor fi însărcinați cu paza perimetrelor și supravegherea lucrărilor ce intră în competența lor. Se înțelege că fiecare sector trebuie să fie dotat cu instrumentele topografice necesare, utilajul de desenat planurile, precum și uneltele indicate pentru executarea lucrărilor de teren prevăzute.

Misiunea sectoarelor de torenți va trebui să cuprindă: inventarierea tuturor terenurilor degradate, punerea lor pe hartă după diversele grade de eroziune, constituirea perimetrelor de ameliorare, ridicarea planurilor, întocmirea proiectelor și executarea lor. Odată răul localizat prin lucrări de corecțiune, de împădurire sau de reînerebare, urmează să execute toate lucrările silviculturale care se impun până la aducerea arboretelor necesare în stare de a fi încadrate în ciclul de producție, moment când s'ar preda organelor silvice obișnuite. Teoretic vorbind, sectoarele de torenți vor avea o viață trecătoare, ele urmând să fie desființate în momentul când nu vor mai avea ce lucra.

Legătura dintre Sectoarele de torenți și Serviciul sau Direcțiunea din Ministerul de Agricultură și Domenii se va face — în ipoteza organizării actuale — ca și până acum, prin Inspectoratele Silvice, cu precizarea că acestea din urmă trebuie să aibă un Serviciu special care să facă coordonarea lucrărilor diferitelor sectoare.

Ideia sectoarelor de torenți nu este nouă. Ea a mai fost aplicată în țara noastră. Încă înainte de votarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, Casa Pădurilor a trebuit să înființeze, în anul 1927, la Beiuș în jud. Bihor, o direcțiune specială numită a ameliorării și împăduririi terenurilor degradate. Aceasta ca urmare a dispozițiilor art. 292 și 293 din tratatul de pace dela Trianon (din anul 1919), prin care se înființa o Comisiune internațională al cărui scop era să se ocupe de regimul apelor din basinul mijlociu al Dunării, în speță de apele care treceau în Ungaria din țările vecine. Direcțiunea dela Beiuș avea trei sectoare — câte unul pentru fiecare din cele trei Crișuri — cu sediul la: Brad pentru Crișul Alb, Bratca pentru Crișul Repede și Beiuș pentru Crișul Negru. Direcțiunea, în compunerea menționată, a lucrat din anul 1927 până în 1930, când s'a desființat prin efectul legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, lucrările extinzându-se în toată țara în organizarea actuală.

Ideia sectoarelor de torenți este aplicată și în Franța. În organizarea forestieră franceză, pentru păduri există: Ocoalele, Inspcțiunile, Conservațiunile și Direcțiunea Generală. În cazuri excepțio-

nale, după nevoile diverselor regiuni, se creiază Servicii speciale, atașate Conservațiilor. Astfel, există Servicii de amenajare, Servicii de amenajare și împădurire, Servicii de reîmpădurire, Servicii de reîmpădurire și incendii. Pentru precizare, Serviciile de reîmpădurire corespund la noi cu cele de ameliorarea terenurilor degradate. Serviciul de reîmpădurire, în Franța, este constituit din *sectoare*, fiecare din acestea întinzându-și autoritatea în basinul unuia sau mai multor râuri. Sectoarele sunt încadrate cu ingineri silvici (*officiers des eaux et forêts*) care au ca personal de teren brigadieri și pădurari. Serviciul de reîmpădurire de pe lângă Conservație (la noi Direcțiune) este condus de un inginer silvic specializat în lucrări, mai mare în grad decât cei de la sectoare. El mai este încadrat cu geometri și funcționari administrativi.

Reluându-se ideia la noi, sectoarele de torenți și terenuri degradate se vor crea progresiv. Pentru început credem că ar trebui să se înființeze imediat câte un sector pentru văile următoare: Prahova, Buzău și Putna.

Secteurs de torrents.

Pour que les travaux de correction des torrents puissent avoir une marche plus accélérée, l'auteur du présent article préconise la création des organismes spéciaux, d'après le modèle de ceux qui existent en France, et qui ont déjà fonctionné en Roumanie avant la loi actuelle sur l'amélioration des terrains dégradés.

PĂDURI PARTICULARE ȘI OBȘTII ÎN JUD. CIUC

de Ing. silv. C. MUTICA

Cu foarte rare excepții pădurile particulare s'au exploatat sălbatec de către proprietarii lor. În timp de circa 30 ani capitalul lemnos a fost, practic vorbind, lichidat. Intensele exploatari n'au fost urmate de plantații decât într-o foarte redusă măsură. Cunoaștem cazuri când chiar după executarea plantațiilor (impuse de Serviciile noastre) proprietarii respectivi au arendat porțiunile regenerare păstorilor din dorința unor câștiguri imediate. În județ sunt identificate 39.449 Ha păduri particulare, dar suprafața lor e cu mult mai mare.

Una din metodele prin care s'au lichidat pădurile particulare a fost și camuflarea lor în cărțile funduare sub titlul de „pășuni” sau „fânețe”. Este interesant de știut că din suprafața județului C'uc de 495.000 Ha, 68.000 Ha sunt terenuri agricole, 184.000 Ha păduri, iar restul, adică cca 50% din suprafața județului, sunt pășuni, fânețe naturale și improductive (sterile).

An de an tot mai mari suprafețe forestiere aparținând particularilor au fost afectate pășunatului în urma exploatării pădurii. Cu timpul solul forestier ușor erozibil, superficial și având o pantă mare s'a degradat și azi suprafața sterilelor e impunătoare. În paralel pășunile create generos pe soluri forestiere proprietatea comunelor sau posesorilor din regiune, după anul 1900, tot din cauza pantei mari și a superficialității solului, s'au degradat și au fost lăsate în părăsire de locuitori, astfel că azi acele pășuni se prezintă, cu rare excepții, ca suprafețe improductive pe care pădurea încearcă să se reinstaleze trimițând pionii săi naturali: jneapănul și speciile moi. Această împrejurare agravează situația hrănirii vitelor și de aci o continuă nevoie de noi atacuri asupra pădurii.

Pășunatul se practică în prezent în toate pădurile cu deosebire în arboretele tinere, în parchetele neregenerate și în special în terenurile particulare, unde controlul e aproape imposibil de făcut.

În aplicarea reformei agrare, care a exceptat dela expropriere pădurile, s'a dus o mare luptă pentru salvarea patrimoniului forestier particular. S'a făcut acest lucru pentru că odată cu exproprierea s'ar fi schimbat odată pentru totdeauna ramul de folosință al pădurilor particulare în pășuni sau fânețe — tot particulare — ceea ce ar fi însemnat a condamna în mod definitiv solurile forestiere la o viitoare cultură extensivă și nerentabilă.

Pentru că nici situația de azi nu este acceptabilă, propunem a se examina următoarele posibilități.

1) Exproprierea și trecerea în patrimoniul Statului a tuturor terenurilor forestiere ce sunt în mâinile particularilor sau,

2) Legiferarea constituirii obligatorii a proprietarilor de păduri particulare în obștii cu participare proporțională a aportului adus de fiecare membru în parte. În comunele unde sunt deja Composesorate constituite, ar fi recomandabil să se contopească noile for-

mațiuni cu cele vechi, tot după principiul proporționalității; aceasta pentru că unitatea ad-tivă ar reduce cheltuielile de regie generală. În aceste obștii ar urma să intre pe lângă pădurile particulare înscrise și declarate ca atare și terenurile care în fapt sunt păduri, precum și acele terenuri particulare care prin situația lor și prin starea de im-productivitate din prezent, trebuie să redevină păduri.

Marile proprietăți forestiere particulare, care s'au gospodărit rațional în trecut, dacă nu se tratează conform punctului 1 de mai sus, ar putea rămâne ca unități aparte.

Cum o parte din pădurile particulare sunt neregenerate și exploatate abuziv ca pășuni, iar o parte din solul forestier se află camuflat în cărți funduare și uneori chiar exploatat ca fânețe, sau pășuni și cum revenirea la cultura forestieră a unor mari suprafețe de teren dintr'o dată ar fi de natură a produce turburări în economia locală, măsura trebuie aplicată cu suficient discernământ elastic, cu respectarea specificului local și în orice caz, concomitent cu alte măsuri de ordin general pe țară ca:

a) Limitarea numărului de vite în raport cu posibilitățile reale ale fiecărei regiuni;

b) Limitarea culturii cerealelor în regiunile de altitudine și înlocuirea lor cu culturi de plante furajere de mare producție, culturi de plante industriale (în, cânepă, sfeclă de zahăr, cartofi);

c) Descongestionarea surplusului de brațe de muncă din regiunile muntoase și orientarea lor în regiunile de câmpie unde se simte nevoie: asta cel puțin pentru sezonul de vegetație;

d) Mărirea capacității industriale în vederea plasării brațelor de lucru excedentare din munți.

e) O campanie activă de construirea unor rețele de căi de comunicație (șosele, căi ferate forestiere) pentru a se mări pedeoparte renta pădurii și pedealtă parte pentru a se da posibilitatea valorificării ușoare a produselor rezultate din operațiunile culturale.

Trebuie intervenit, în orice caz, în această chestiunea a refacerii solului național, opinia publică urmând să fie continuu informată. Prinși în puterea obișnuinței, suntem tentați a crede că lucrurile se vor rezolva dela sine. Din nefericire însă procesul natural al creșterii populației pe deoparte și pe altă parte diminuarea producției unor păduri brăcuite, mărirea suprafeței terenurilor neproductive sunt elemente care fac ca problema să devină an de an tot mai acută.

Pentru că în prezent ad-ția obștilor de păduri se face cu anumite greutateți, credem necesar a face câteva precizuni în materie.

Există o tendință oficială de a orienta toate valorificările de material din pădurile composesorale spre vânzări prin licitație publică și există o voință din ce în ce mai accentuată a composesorilor de a-și primi drepturile în natură, pentru a le valorifica după bunul lor plac.

Oficialitatea se bazează pe textul C. S. R. și pe faptul că:

- a) Licitația publică presupune concurență, deci prețuri ridicate,
- b) Se realizează maximul de impozite pentru Stat,
- c) Se contează pe o exploatare regulată, încadrată de răspundere și garanții,
- d) Se face cea mai bună sortare a lemnului de lucru și deci se evită pierderi în calitate și cantitate.

Composesorii susțin că vânzările prin licitație publică prezintă pentru ei următoarele inconveniente:

- a) Greutăți în plasarea mâinii de lucru locale, sau plasarea ei în condițiuni oneroase.
- b) Pulverizarea veniturilor realizate printr'o administrație întotdeauna risipitoare și nesiguranța unui control eficace.
- c) Pierderi mari prin fluctuațiile prețurilor (faptul e deosebit de grav în prezent), distribuirea excedentului făcându-se numai la sfârșitul anului financiar.
- d) Eliminarea micului comerciant (de obicei membru al Composesoratului) care nu poate rezista concurenței firmelor mari.

S'a constatat însă practic că uneori dorința composesorilor de a lucra „în regie” e un prilej de a introduce în pădure — fără concurență și garanții — o firmă exploatare, fapt care nu se poate generaliza.

S'a constatat pe de altă parte că uneori introducerea firmelor străine în păduri, din cauza inconvenientelor semnalate, atrag după sine sporirea numărului de delictе, scăderea interesului pentru economia forestieră, și odată cu aceasta: întârzierea lucrărilor de regenerare și pășunat abuziv pe scară din ce în ce mai întinsă. Nici această situație, evident, nu se poate generaliza și nu întotdeauna efectele semnalate au origina în felul de valorificare a parchetului.

Pentru că obiecțiunile ridicate de composesori nu sunt lipsite de temei și pentru că la principiile, pe care oficialitatea se bazează, nu se poate renunța total fără a se înregistra serioase perturbări, noi

suntem de părere a se adopta o cale de compromis, care să împace, pe cât posibil, toate exigențele.

Dela început trebuie precizat că situația locală variază dela regiune la regiune și dela composesorat la composesorat, în funcție de tradiție, de cantitatea ce revine pe cap de locuitor, de distanța dela pădure la comună, de specii, etc.

La valorificarea parchetului anual trebuie deci să se prevadă pentru fiecare caz în parte calea de urmat. Distingem următoarele cazuri:

1) Impărțire în natură între membrii composesoratului, dar numai în cazul când, vădit, ei pot face și au făcut în trecut exploatarea în mod direct și au experiența și posibilitatea unei bune valorificări.

2) Licitație între composesori în loturi mici, în cazul când composesoratul ar cere aceasta pentru a încuraja inițiativa micilor particulari, urmând ca aceștia să fie tratați ca niște comercianți de lemne obișnuiți.

3) Licitație, în bloc, când condițiile de mai sus nu există sau pădurea e prea departe de comună și nu ar putea fi exploatată, în regie, din lipsa unor mijloace de transport convenabile și până în prezent nu s'a făcut valorificare în regie, sau a avut loc o regie ce camufla o firmă exploatatoare.

4) Exploatarea în dijmă cu predarea produsului (bușteni, cioplitură, cherestea, lemn de foc) în natură composesoratului.

5. O combinație între modalitățile de valorificare dela punctul 1—4 de mai sus, adică scindarea parchetului, din care o parte să se destine nevoilor proprii și o parte să se valorifice ca la punctul 2—3 sau 4.

Exploatarea dela punctul 1 credem că este bine să se permită numai în baza unei constatări la fața locului *făcută de o comisiune mixtă (silvică și ad-tivă)* și după cercetarea modului în care s'au făcut valorificările în trecut. Aici e punctul nevralgic al chestiunii, care a provocat o serie nesfârșită de discuții.

În orice caz valorificarea materialelor declarate ca apte pentru lucru din pădurile de foioase, unde sortarea și manipularea cer o pregătire deosebită, urmează a se face obișnuit numai în modul arătat la punctul 2 sau 3.

În cazul valorificării dela punctul 1, bugetul s'ar realiza dintr'o „Taxă pe tulpină”.

Sumele care ar rezulta din vânzările dela punctul 2 sau 3 ar urma să fie, imediat ce se varsă prețul de vânzare și după scăderea impozitelor, scindate în 3 părți:

a) O parte, ce nu va trebui să treacă (decât în cazul că sunt a se executa lucrări de investiții, sau lucrări de refacere a patrimoniului) peste 25% și din care să se alimenteze bugetul ad-ției compozoratorului.

b) O altă parte — cel puțin 75% — să fie distribuită compozorilor în termen de 10 zile dela încasare, sub sancțiuni grave pentru comitet în caz de nerespectare, sau întârziere.

O supraveghere cât mai largă din partea organelor de control și o atenție cât mai mare pentru interesele membrilor, va mări încrederea în administrarea obștii. Locuitorii trebuie să simtă că obștea există pentru apărarea intereselor lor.

În încheiere, întrucât în cele de mai sus nu am făcut decât considerații asupra consecințelor dreptului de proprietate (particular sau obștesc) și întrucât în mod evident pădurea, sau solul forestier ce va trebui să redevină pădure, au o netăgăduită funcțiune socială și numai lucrările de regulată regenerare pot asigura existența generației de mâine și întrucât în viitor nevoia de lemn va fi în mod sigur mai mare, societatea umană fiind în continuu progres, trebuie ca dreptul de proprietate forestieră să fie îngăduit și sub acest raport. Deaceea, Statul urmează să intervină energic și hotărît ori de câte ori lucrările de regenerare sau ameliorare nu ar avea volumul necesar. Situația de azi — când regenerarea se face cu rugăminti și tocmeli, sau nu se face deloc — trebuie să înceteze. În epoca de depreciere monetară trebuie rezervat din parchet o cantitate de lemn ce urmează a se valorifica obligatoriu în preajma sezonului de plantații, iar suma să fie consemnată pe un termen scurt, și folosită pentru replantarea parchetului. În epocile de stabilitate a prețurilor, să se depună din valoare posibilității anuale, nu garanții de regenerare, ci sume cu care lucrarea să se execute în regie, de Serviciile silvice, de Stat pe bază de devize dinainte întocmite.

Niciuna din problemele de mai sus nu are un caracter inedit, iar situația din județul Ciuc nu diferă prea mult de situația majorității județelor din regiunea muntoasă a țării...

Forêts particulières et associations dans la dép. de Ciuc.

Les forêts particulières se morcellent de plus en plus et se transforment en pâturages. A l'avenir, pour éviter cette situation défavorable à l'économie forestière, l'auteur du présent article préconise que ces forêts soient expropriées en faveur de l'Etat ou d'obliger leurs propriétaires de s'organiser en associations.

En deuxième rang, l'auteur suggère une série de mesures à prendre pour l'exploitation et surtout pour la vente du bois exploité ou à exploiter, appartenant aux associations déjà existentes, en faveur de leur membres.

**CONSIDERAȚIUNI ASUPRA LEGII PENTRU CONTROLUL
CIRCULAȚIEI MATERIALULUI LEMNOS**

de Ing. silv. AUREL C. POPESCU

Legea 1977/938, pentru controlul circulației materialului lemnos a fost binevenită și a dat mai multă posibilitate organelor silvice să înfrâneze tăierile devastatoare din păduri, făcute de către proprietari, exploatatori și delicvenți. Cu ocazia aplicării acestei legi și a regulamentului ei¹⁾ s'au constatat unele lipsuri. In cele de mai jos încercăm să arătăm pe acelea care prezintă o importanță deosebită și să facem propunerile pe care le credem necesare.

1. La art. 1 al regulamentului legii, printre produsele pădurilor nu s'au trecut: rășina, scoarța pentru tăbăcit, frunzarele, frunzele de pe jos și semințele forestiere.

Parte din acestea sunt menționate de art. 67 C. S. ca fiind „oprite a se scutura, strânge sau ridica” însă nu există obligația legală, ca în caz că totuși se permite recoltarea acestora, să fie însoțite de adeverințe de transport, bonuri ori chitanțe de vânzare, pentru a se face aplicarea prevederii legii 1977/938.

Este necesar, deci, ca și pentru aceste produse ale pădurilor — mult căutate în ultimii ani — să se aplice restricțiuni cu privire la recoltare și circulație, ca și pentru produsele lemnoase.

1) Decret Lege Nr. 1977/938 publicat în M. Of. Nr. 122/938 și Regulamentul respectiv publicat în Monit. Of. Nr. 162/938. A se vedea și Dec. Min. Nr. 934/946, publicată în Monit. Of. Nr. 117/946.

2. Carnetele cu chitanțele sau bonurile de vânzare, imprimare de către exploatare sau depozitari de orice fel de produse, să fie în prealabil vizate de Serviciul sau Ocolul Silvic respectiv, care va păstra o evidență a lor. După utilizarea lor aceste carnete să fie păstrate de exploatare sau depozitar timp de 2 ani, pentru eventuale verificări.

3. În cazurile exploatărilor neautorizate — când materialele rezultate, se găsesc în pădure — deseori acestea sunt în cantități mici, de o valoare redusă, iar pentru aprobarea actelor de vânzare, necesită oarecare întârziere, în care timp cheltuielile cu paza se ridică la sume însemnate și chiar întrec valoarea lemnului confiscat. Ar fi indicate în această chestiune, următoarele măsuri:

a) Termenul pentru solicitarea tranzacțiilor, la procesele silvice dresate, privind aceste tăieri, să fie de maximum 15 zile, dela data confiscării materialului lemnos respectiv.

b) Cantitățile de material lemnos, confiscate la pădure, în cazul că nu s'a primit cererea de tranzacție în termen, să poată fi vândute, prin licitație publică, stabilindu-se competențele:

Până la 100 m. c. lemn de lucru sau 200 steri lemn de foc, vânzarea să fie făcută de șeful Serviciului sau Ocolului Silvic cu aprobarea inspectorului de control.

Pentru 101—500 m. c. lemn de lucru sau 201—1000 steri lemn de foc, aprobarea vânzării să se dea de inspectoratul silvic respectiv.

Peste aceste cantități, aprobarea ar urma să se dea de către Minister.

Este necesar a se stabili, deasemenea, competențe pentru Servicii și Ocoale Silvice și pentru Inspectorate Silvice și în ceiace privește aprobarea tranzacțiilor la amenzile din procesele silvice, solicitate de cei împrieinați, în conformitate cu art. 90 C. S., pentru ca să se rezolve mai repede cazurile pentru exploatare mai mici.

4. Amenda de 10.000 lei prevăzută de art. 6 al acestei legi, pentru depozitari și fabricanții de cherestea, nu mai corespunde prețurilor actuale; deaceea este necesar să fie majorată la cel puțin 10.000.000 lei.

Măsurile preconizate mai sus, cum și altele ce se vor găsi necesare ca agravarea pedepselor prevăzute de Codul Silvic și celelalte legiuiri silvice, sunt impuse de situația grea în care se găsesc toate pădurile țării, în care delicturile și contravențiunile continuă și contri-

buie la brăcuirea lor. **Adăugăm** la aceasta și pulverizarea unor păduri particulare prin vânzări și parcelări de loturi cu întinderi până la fracțiuni de hectar — ușurate și prin aplicarea Decretului-Lege Nr. 257/946 ²⁾ prin care Statul și-a retras exercitarea dreptului de preemțiune pentru pădurile de protecție necesare apărării naționale — păduri la care noii proprietari nu mai instituie nici o pază, le degradează prin tăieri și pășunat, sfidând toate măsurile de regim silvic. Găsim necesar a cita cazul Județului Neamț, în care, până acum, 11 trupuri de pădure cu întinderea totală de 6300 ha sunt divizate la peste 3500 proprietari pe care, exploatarea neregulată le-au transformat în păduri cu arborete degradate și material lemnos de mică valoare.

Este deci momentul când trebuie să se înăsprească toate măsurile prevăzute de legile silvice, toate autoritățile să dea concurs organelor silvice pentru aplicarea acestor măsuri, iar amnestierea delictelor silvice să se facă numai pentru fapte de mai mică importanță, pentru a nu se încuraja continuarea lor. Numai astfel vom putea cruța și ameliora acest bun național, de care are nevoie, nu numai actuala generație, ci și cele viitoare.

Considérations sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article relève les imperfections de la loi qui institue le contrôle sur la circulation du matériel ligneux. Puis il suggère les modifications qu'il croit nécessaires d'apporter à cette loi pour qu'elle soit plus efficace.

²⁾ Decret Lege Nr. 257/946 publicat în Monitorul Oficial Nr. 8 din 3 Aprilie 1946.

CRONICA INTERNĂ

● **Săptămâna Forestieră** anunțată cu atâtea speranțe a trebuit să fie amănată pentru mai târziu, din cauze care depășesc posibilitățile de acțiune imediată ale Societății noastre. Apelul lansat în Revistă nu a rămas însă fără nici un ecou. Il transmitem colegilor, mai departe, pe această cale, cu convingerea că exemplul ar putea rodi la cea dintâi ocaziune corespunzătoare.

În județul Mureș, șeful serviciului silvic județean, colegul nostru, D-l Ing. Insp. silvic **Ștefan Rubțov** a organizat la începutul lui Aprilie o „Săptămână Forestieră”. În acest scop a alcătuit un program, care a fost executat cu concursul pădurarilor și brigadierilor din județ. Programul a fost constituit din o „temă practică pe teren” și o șezătoare. Pe teren s'a arătat școlarilor și sătenilor, speciile forestiere, care sunt cele mai valoroase, s'a demonstrat dezastrul provocat de pășunat, arătându-se creșterile frumuse în pădurile nepășunate etc. La șezători s'a spus pe înțelesul tuturor cum pădurea și agricultura sunt strâns legate împreună și că agricultura înflorește la adăpostul pădurii, de unde rezultă că toți trebuie să apărăm pădurile de distrugere, să lecuim rănille ei. Interesele pădurii sunt interesele neamului.

Dela Buzău, D-l Ing. Insp. silvic pensionar **Const. Gheorghe**, fost director regional, ne-a trimis o evocare a serbărilor sădirii arborilor, așa cum se făceau pe vremuri, cu mult folos la Buzău, îndemnându-ne a stăruii în această inițiativă. D-sa face și o expunere concretă: a se tipări broșuri cu învățături despre păduri și care, apoi, gratuit să fie difuzate în public și la elevi, spre a se sădi în sufletul lor dragostea de păduri.

● Fără a avea o legătură cu inițiativa luată de Societatea noastră, s'au produs în presă, de oțva timp în favoarea pădurilor manifestări, pe care le înregistrăm cu deosebită satisfacție.

Menționăm în primul rând „Pagina Forestieră” din „Finanțe și Industrie”. Săptămânal se desbat aci încă din iarnă probleme de cel mai viu, practic și actual interes din domeniul economiei forestiere. Dar dacă aci condeerii sunt mai ales dintre inginerii silvici și uneori reprezentanți ai societăților forestiere, iată că recent în rândurile apărătorilor pădurii se înscriu și gazetarii. D-l **George Stroe** în Jurnalul de Dimineață (Nr. 736 din 17 Mai 1947), D-l **N. A. Ruscescu** în Semnalul (Nr. 1513 din 15 Mai 1947 și Nr. 1528 din 31 Mai 1947) atrag atenția opiniei publice asupra pericolului despăduririlor („fără de păduri, înseamnă să nu mai avem pâine”) și asupra „dușmanilor pădurii” (incendiile, pășunatul). Se constată că România nu are cultul arborilor și nici respectul pădurilor, de unde nevoia de formare a unei „conștiințe naționale asupra foloaselor materiale și estetice care sunt legate de viața arborilor” cu ajutorul școlii și a unei propagande inteligente. Deosebit de aceasta se cer măsuri grabnice pentru apărarea patrimoniului forestier într'o formă eficientă.

În sfârșit, semnalăm (last but not least) că la Radio, în cadrul orei satului, colegul **Florin Iordăchescu**, Ing. Insp. g-ral silvic, face pentru păduri operă utilă, colaborând cu talentul recunoscut la acțiunea de îndrumare forestieră a populației rurale. **Succesele personale ale D-sale, sunt succesele însăși ale acțiunii inițiate de Societate.**

T. Bălănică

● **1847—1947. Un centenar al economiei forestiere românești.**

Vineri 21 Februarie 1947, în cadrul sedințelor Cercului de studii forestiere, d-l Ing. Dr. **Valeriu Dinu** a vorbit despre: **Un centenar al economiei forestiere românești.**

Subiectul comunicării se referă la două momente juridice însemnate din trecutul economiei noastre forestiere, care devin centenare în cursul acestui an. Este vorba de: 1 „Instrucția pentru tăierea, creșterea, cruțarea și paza pădurilor“, apărută la 25.II.1847 în Moldova. 2 „Legea Nr. 9 despre regularea averilor și veniturilor Mitropoliei și ale Episcopiei“, apărută la 1847 în Muntenia.

În afară de acestea, conferențiarul mai menționează alte două legiuri, dela a căror edictare se împlinesc 75 ani, și anume: a) Legea pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, și b) Regulamentul pentru vânzarea lemnului în Capitală, din 21.II.1872.

Caracterul primelor două legiuri este definit de conferențiar ca fiind o expresie și o urmare a dispozițiilor forestiere din Regulamentele Organice. Pentru înțelegerea dispozițiilor acestor așezări juridice și pentru încadrarea lor în timp, conferențiarul schițează evoluția principatelor românești, accentuând însemnătatea deosebită a tratatului dela Adrianopole (1829), care reprezintă un punct de hotar în dezvoltarea libertății economice a provinciilor românești. Se menționează apoi caracterele principale ale Regulamentelor Organice, adevărate temelii ale vieții noastre de stat, și ale Convenției dela Paris (1858), care creează cadrul constituțional al Principatelor Unite. Insistându-se în deosebi asupra repercusiunilor pe care Regulamentele Organice le-au avut asupra economiei forestiere, se analizează dispozițiunile cu caracter forestier și se enumără legile, regulamentele și instrucțiunile alcătuite pe baza acestor dispozițiuni.

Între acestea se plasează în primul rând „Instrucțiunea pentru tăierea, creșterea, cruțarea și paza pădurilor“ din 1847, care reprezintă „primul pas în evoluția spre o economie forestieră ordonată și prima instituire și reglementare a pazei pădurilor Statului în provinciile române“. Pentru aplicarea pravilei dela 1847, abia în 1858 se va ajunge în Moldova la realizarea unui serviciu de pază, organizat prin Instrucțiunile din 1858. Muntenia, la rândul său, va organiza ceva mai târziu, la 1863, un serviciu de pază pădurilor prin „Regulamentul și instrucțiunile pentru serviciul pădurarilor și al brigadierilor“.

În ceea ce privește „Legea Nr. 9“ din Muntenia, conferențiarul subliniază prevederile art. 3, prin care se interzice vânzarea spre tăiere a pădurilor până la alcătuirea unei pravile. Această interdicție a avut de consecință toată seria de tăieri ilegale ce au trebuit să fie comise, deoarece pravila promisă nu a apărut decât la 1881, sub forma primului Cod silvic român.

Referitor la celelalte două legiuiri, dela a căror apariție au trecut 75 ani, se arată principiile Legii pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, dispozițiunile sale cu caracter forestier, precum și formele primei organizări administrative a pădurilor Statului. După câteva cuvinte asupra Regulamentului pentru vânzarea lemnelor, publicat la 21.II.1872, conferențiarul încheie interesanta d-sale expunere, punând în lumină evoluția parcursă într'un veac de organizarea administrației noastre forestiere.

La discuțiuni au luat cuvântul d-nii Ing. insp. gl. silvic Stelian Georgescu și Ing. cons. silvic D. Grozescu.

N. Șt. Dumitrescu

● Valorificarea deșeurilor din exploatarea pădurilor.

În ziua de 28 Februarie a. c. a avut loc la Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic”, conferința cu subiectul de mai sus, a d-lui Ing. Șt. R. Bărbulescu.

Exploatarea de azi sunt simple recoltări de materiale lemnoase. În pădurile de foioase se sortează la lemn de lucru numai 10% iar restul la foc. În general mai ales în pădurile de munte deșeurile sunt până la 40% din volumul existent în parchete, datorit mai ales lipsei mijloacelor raționale de scoatere și transport.

Industrializările se reduc cu deosebire la fabricarea cherestelei, iar industria chimică a lemnului este de tipul marilor întreprinderi, fără deșeu permanent, cu 3—4 instalații în toată țara.

Intr'o organizare rațională a proprietății forestiere prin comasare pe bazine naturale a pădurilor divizate în proprietăți izolate cu planuri economice divergente, introducând amenajamentul unic și prospectul comercial din care să rezulte clar situația actuală a pădurilor, normele culturale cantitățile de realizat și planul industrializărilor de toate tipurile, pe baza căruia să se poată obține creditul financiar și comercial și să se facă investițiunile necesare, se poate realiza o **intensificare a exploatațiunilor** prin:

1. Reducerea deșeurilor din exploatarea la minim și industrializarea lor pe cale chimică.
2. Valorificarea produselor ignorate ca scoartă, rășină, etc.
3. Executarea operațiunilor culturale.
4. Executarea regenerărilor.

Transformarea actualelor exploatari forestiere din simple recoltări într'o puternică industrializare chimică și fizică la fața locului, corespunzătoare specificului stațiunilor forestiere din România, necesită o îndrumare susținută și activă.

Pentru edificare se amintește unele aspecte ce trebuie să aibă industria noastră forestieră:

1. Sortarea la recoltarea lemnului de foioase să se facă în proporție de cel puțin 50% pentru lemnul de lucru, ridicând valoarea lemnului în proporție de 1×25.
2. Industria de cherestea să fie înzestrată cu fabrici anexe de tâmplărie de binale și mobile standard pentru regiunile devastate de războiu și populația rurală, ridicând valoarea lemnului în proporție de 1×50.

3. Să se întemeieze o puternică industrie a furnirului, placajului și contra placajului care să satisfacă cerințele interne și externe, ridicând valoarea lemnului în proporție de 1×100 .

4. Să se amplifice industria talajului și a lânii de lemn.

5. Prepararea pastei de lemn pentru celuloză în mori de apă la fața locului.

6. Distilării pentru lemn pentru a produce alcool industrial, acetat de calciu, fenoli pentru bachelizare, gudroane, naftalină, creolină și antracen pentru industria coloranților, care ridică valoarea lemnului în proporție de 1×1000 .

7. O industrie pentru producerea bachelitel.

8. O industrie a taninului, care pune în valoare scoarța de stejar, molid, salcie și mesteacăn.

Această industrializare, pentru faptul că se referă la bazine forestiere cu suprafețe reduse de 3—5000 ha, fără căi de comunicație suficiente, trebuie limitată la instalațiuni de dimensiuni reduse, în care brevetele de fabricație locală pot da și un câmp de activitate profesioniștilor dornici de progres. Inițiativa de Stat pentru îndrumare, coordonare și ocrotirea întreprinderilor este o necesitate a vremurilor actuale.

● Socialul în Economia Forestieră.

La 14 Martie a. c. a avut loc, la Cercul de Studii Forestiere al Soc. „Progresul Silvic, conferința d-lui Ing. insp. gl. silvic Gr. Colpacci, cu subiectul de mai sus.

Problemă veche de când așezămintele omenești au recurs la binefacerile pădurii, însă aproape total acoperită cu vâlul necercetării și cu atât mai vârtos, deci, nerezolvată către timpurile noastre, din motive bine de înțeles.

Raportul dintre colectivitate și pădure a devenit din ce în ce mai strâns — și absolut indispensabil — iar punerea lui în discuție — printr'o analiză făcută cu multă competență de conferențiar — este mai mult decât oportună în vremurile de prefaceri sociale de azi. Conferențiarul a enunțat oarecum problema, urmând a rămâne în permanență pe ordinea de zi, așteptându-se contribuții noi, cari să conducă treptat cu răbdare la găsirea unui drum pentru o rezolvare care să satisfacă și omul și pădurea.

Conferențiarul arată că viața economică și socială a țării noastre a avut și ea în cursul ultimului secol evoluția ei firească încadrată în doctrinele economice, cari au dominat întreaga lume de atunci, și anume cele liberalo-capitaliste.

Astăzi însă când pășim într'o epocă istorică nouă, dominată de un complex de forțe creiatoare și o nouă orânduire în viața economică și socială a omenirii, a venit momentul pentru o schimbare radicală, a sistemului de gândire, de studiere și de organizare a științelor economice, cari de acum înainte, trebuie să reflecteze numai realități practice mereu în transformare și progres cu creațiuni noi în serviciul omului și al colectivității.

Mai departe conferențiarul analizează procesul care a condus la micșorarea și degradarea domeniului nostru forestier, ajungând la concluzia că principala cauză a fost sistemul capitalist de până acum cu interesele lui specifice.

Importanța economică și socială a pădurilor noastre este imensă. Este cunoscut rolul pe care pădurea ar trebui să-l joace în viața poporului.

Astăzi însă aproape toate produsele pădurilor iau drumul piețelor mari de desfacere nerămânând nimic pentru cei ce muncesc din greu la exploatarea lor. Astăzi se găesc alături bogăția imensă a masivelor păduroase și sărăcia de nedescris a populației sătești locale.

Această nedreptate socială trebuie să dispară și atunci va lua sfârșit și ostilitatea țaranului manifestată azi față de pădure.

Dușmănia va înceta nu prin măsuri polițienești ci prin rezolvarea într'un mod echitabil a raporturilor dintre popor și pădure.

În ultimii doi ani forurile conducătoare au început să dea cuvenita atenție și laturii sociale a economiei forestiere. Pentru ridicarea nivelului moral și cultural al funcționarilor și muncitorilor forestieri au luat ființă organizațiile sindicale. S'au luat măsuri pentru ridicarea standardului de viață a muncitorimii forestiere (contractul colectiv de muncă, etc.). S'a făcut o raționalizare a consumului și o repartizare a produselor lemnoase care să satisfacă cât mai echitabil populația, s'a luptat pentru lămurirea populației asupra importanței pădurilor, etc.

De făcut mai este însă mult, aproape tot. Calea este deschisă; cel cu simț patriotic să dea concursul, să pășească la lupta cu fapta și cu sufletul.

În încheiere conferențiarul schițează în 15 puncte coordonatele cari ar trebui să stea la baza legiurilor noastre silvice viitoare și a organizării administrative a sectorului forestier.

După interesanta conferință a D-lui Ing. Colpacci, la discuțiile ce au urmat, au luat cuvântul D-nii: Ing. Romeo Rășcanu, Teofil Georgian și I. Zeicu.

● Exigențele topografice ale amenajamentului.

Pana

În cadrul Cercului de Studii al Soc. Progresul Silvic, a avut loc la 28 Martie a. c. conferința d-lui Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin, tratând despre: „Exigențele topografice ale amenajamentului”.

La baza amenajării pădurilor stau — indiscutabil — ridicările în plan, adică materialul cartografic indispensabil operațiunii de amenajare. Din acest punct de vedere exigențele topografice ale amenajamentului se cer discutate și evidențiate, pentru a se putea determina precis cadrul ridicărilor în plan necesare amenajării pădurilor.

Amenajamentele moderne impun existența unui plan topografic la scară mică, în care să se raporteze toate ridicările de detaliu necesare, prezente și viitoare, plan topografic denumit și plan de bază sau plan fundamental (scări: 1 : 2500; 1 : 5000). După acest plan se întocmesc prin reduceri la scări convenabile (1 : 10.000; 1 : 20.000) hărțile de amenajare (harta arboretelor, harta cu distribuția speciilor, harta exploatărilor, etc.) care constituiesc materialul cartografic propriu zis al studiilor de amenajare.

Evident, atât planul topografic cât și hărțile trebuie întocmite în anumite condițiuni de precizie și folosind anumite semne convenționale fixate de amenajament în raport cu nevoile sale. Toate aceste condițiuni constituiesc exigențele topografice ale amenajamentului și analiza lor sistematică a constituit substanța acestei conferințe.

Problema ridicării în plan a pădurilor este în primul rând impusă de necesitatea amenajării lor. Spre deosebire de țările din Vestul Europei, care au cadastru vechiu și deseori verificat, țara noastră, ca și multe altele în aceeași situație, impune amenajistilor ca lucrare preliminară, ridicarea în plan, căci pe lângă ridicarea topografică propriu zisă, care constă în ridicarea perimetrului și detaliilor orografice și hidrografice, amenajamentul mai cere o serie de ridicări suplimentare specifice, ca: ridicarea rețelei parcelare, a detaliilor cu caracter permanent și temporar și a diverselor accidente de teren sau construcții din interiorul pădurii.

Din acest punct de vedere se constată, că — în general — planurile cadastrale românești sunt insuficiente pentru amenajări, în sensul că ie lipsesc tocmai ridicările specifice și că actualele norme ale Cadastrului român trebuie completate cu o serie de dispozițiuni privind ridicarea în plan a pădurilor.

Spre deosebire de ridicările terestre, ridicările aeriene se dovedesc mult mai corespunzătoare exigențelor topografice ale amenajamentului, atât prin fotoplanurile respective, care sunt mult mai complete și precise din punct de vedere al detaliilor, cât și prin faptul că existența fotogramelor ușurează mult munca de teren a amenajistului în ceea ce privește studiul arboretelor și al bazelor de amenajare.

Un foarte bogat material cartografic expus a înlesnit mult înțelegerea problemelor, constituind în același timp o serioasă și aleasă documentare.

În răstimpul unei ore și zece minute, conferențiarul a reușit într'expunere liberă să prezinte auditoriului o comunicare adânc studiată și interesantă prin actualitatea problemelor discutate și mai ales prin originalitatea tratării și noutatea multor aspecte evidențiate.

Sublinierile D-lor: Prof. C. Georgescu președintele societății și Prof. D. Drâmbă au constituit o elogiare meritată a studiului prezentat de D-l ing. Dr. I. Popescu-Zeletin.

N. St. D.

● Pădurile Eforiei.

Ce s'ar putea face în pădurile marilor așezăminte

La Cercul de studii al Societății „Progresul Silvic” a avut loc, în ziua de 25 Aprilie conferința D-lui ing. Teofil Georgian directorul Serviciului forestier al Eforiei Spitalelor Civile din București, despre subiectul de mai sus.

Domeniul forestier al Eforiei Spitalelor Civile provine din daniile făcute de domnitori și boeri spitalelor Colțea, Pantelimon și Filantropia, reunite în 1832.

Administrația acestui domeniu s'a făcut fără nici un fel de distincție față de celelalte averi și abia în anul 1890 se reglementează că pădurile se vor conduce și administra după aceleași reguli ca și pădurile Statului.

O organizare temeinică a serviciului silvic al Eforiei ia naștere odată cu venirea la conducerea acestui domeniu a inginerului Milan Tănăsescu, care întocmește și prima statistică a pădurilor și bunurilor acestui așezământ. Pe la 1900 erau puse în valoare abia 29% din suprafața pădurilor și numai 24% erau amenajate. Forma de valorificare, aproape exclusivă, era antrepriza. După 1920 se introduce un sistem cu totul deosebit de valorificare: acel al asociației între Eforie și exploatare. Aceste asociații, care nu erau de fapt decât ex-

ploutări în antrepriză, nu au dat rezultate bune, beneficiul realizat de Eforie fiind ca și inexistent, iar masivele păduroase, exploatate potrivit intereselor exploataților, având foarte mult de suferit, iar refacerea lor constituind astăzi o grea problemă.

Astăzi acest domeniu are o suprafață de 63.449 ha, din care 14% crâng simplu, 10% crâng cu rezerve, 53% codru cu tăieri succesive și 23% codru cu tăieri rase. Sunt 20% rășinoase, 25% stejar și stejar predominant, 40% fag, 6% diverse esențe tari și 9% esențe moi. De relevat că pădurile de baltă ale Eforiei au o suprafață foarte întinsă, venind ca întindere îndată după cele ale Statului. În ce privește vârsta arboretelor, situația este foarte îmbucurătoare. În crâng sunt 72% până la 20 ani și 28% peste 20 ani. În codru sunt 30% până la 60 ani, 50% între 60 și 100 ani și 20% peste 100 ani. Fiind răspândite pe aproape întreaga suprafață a vechiului regat, administrarea acestor păduri se face cu anevoință și se simte foarte mult nevoia unei comasări a lor prin schimbul trupurilor mici, izolate, cu Statul sau alte așezăminte. De altfel această problemă fiind și a altor proprietari, pentru o gospodărie rațională a pădurilor țării, trebuie să se treacă în cel mai scurt timp la realizări. Prin faptul că domeniul forestier este privit de către conducerea instituției numai ca un bun producător de venituri, care de multe ori este chemat să acopere deficitele pe care le dau, din împrejurări neprevăzute, celelalte bunuri care constituiesc averea productivă a Eforiei, nu s'a putut alocă o sumă care să satisfacă nevoile unei bune gospodării în vederea exploatării și conservării pădurilor. Amestecul celor ce nu au pregătirea necesară în această ramură de producție și care au privit pădurile numai sub unghiul care ar ajuta celelalte gospodării, chiar dacă prin aceasta instituția ar avea pagube de suferit, au creiat destule greutate în calea promovării economiei acestui domeniu. Trebuie să se caute mijloacele necesare în afara posibilităților Eforiei, atât pentru lucrările de conservare și îmbunătățirea lui cât și pentru o bună valorificare ce trebuie să satisfacă nevoia de venituri, atât de mare, a instituției. Fondurile necesare pentru refacerea, conservarea și îmbunătățirea patrimoniului sunt greu de obținut pe calea obișnuită a creditelor, deoarece nici un institut de credit nu poate aștepta astăzi ca restituirile să se facă la epocă în care investiția făcută acum ar putea produce. Se impune crearea unui institut de credit, care să aibă un caracter cu totul diferit, alimentat cu o contribuție asupra produselor pădurii, care să fie suportată de către consumatori și care să aibă autonomia ce-i va permite facilitățile de lucru ale întreprinderilor particulare.

Pentru o mai bună valorificare, sunt pe cale să se creze asociații cu cooperative de muncă, care să exploateze în regie, sub o administrație și o conducere tehnică mixtă, masivele păduroase ale Eforiei. Din aceste cooperative nu vor putea face parte decât muncitorii forestieri calificați pentru lucrările de pădure și industrializare în pădure și fabrică. Se exclude toți intermediarii ce au fost între proprietarul pădurii și muncitor și dintre producător și consumator, beneficiul realizat putând fi astfel pus la dispoziția celor ce sunt cu adevărat factorii de producție. Sunt nădejdi că Statul prin organizația sa financiară de astăzi, când Banca Națională este pusă în slujba nevoilor reale ale națiunii, vor da sprijinul lor cât mai larg acestor asociații.

Dacă se vor putea realiza aceste deziderate, fiind foarte greu de presupus că ar avea piedeci de netrecut, se poate ajunge ca atât la Eforie, cât și la celelalte așezăminte de același gen, la realizarea cele două teluri: a) să se asi-

gure maximum de venituri pentru ca instituția respectivă să poată desfășura nestânjenită activitatea pentru care este creiată și b) să se facă o gospodărie forestieră așa cum este necesar în vederea păstrării și îmbunătățirii patrimoniului forestier național.

● Societatea Română de Botanică.

În luna Noemvrie 1946 a luat ființă în Capitală, Societatea Română de Botanică, având de scop promovarea științei botanice teoretice și practice — din domeniul agriculturii, silviculturii, medicinei etc. — și difuzarea acestor cunoștințe în masele mari populare, prin ținere de conferințe, demonstrații, organizări de excursii de studii, expoziții, cercuri regionale, publicații etc., stabilind o colaborare strânsă cu botaniștii din țară și străinătate.

Actul constitutiv al Societății este semnat de 30 membri fondatori având în frunte pe D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministru Agriculturii și Domeniilor, urmat de profesorii de specialitate de la facultățile din București. D-nii: Em. Teodorescu, I. Grințescu, M. Gușuleac, P. Stănescu și C. C. Georgescu, — inginer consilier silvic — titularul catedrei de Botanică și Fitopatologie Forestieră de la Facultatea de Silvicultură.

Printre cei aproape 100 membri activi, înscrși până în prezent, se găsesc numeroși ingineri silvici din Capitală și provincie.

Făcându-se ecoul apelului lansat de Comitetul Provizoriu prezidat de D-l Prof. Tr. Săvulescu — comitet ales până la întrunirea unei adunări generale —, îndemnăm pe toți colegii ingineri silvici, cari se încadrează în aceste preocupări, să-și dea adeziunea (Secretariatul general, la Institutul Botanic al Fac. de științe din București, Dr. I. Serbănescu), oferindu-și colaborarea în această Societate pentru promovarea botanicii teoretice și aplicate, fiind siguri că prin aceasta contribuie și la promovarea intereselor silviculturii. Pentru că este nefolositor să ridicarea nivelului de cunoștințe a marelui public prin răspândirea științei este upul din mijloacele cele mai sigure prin care se oferă acestuia instrumentele înțelegerii juste a echilibrului armonios al naturii. În lupta lor pentru păstrarea sau restabilirea acestui echilibru, prea adeseori silvicultorii s'au isbit de lipsa de înțelegere a principiilor științifice pe care ei le serveau cu competență și dârzenie.

În domeniul științei botanice s'au impus atât în țară cât și în străinătate numele silvicultorilor care au îmbogățit cu contribuțiuni valoroase patrimoniul botanicii teoretice sau aplicate. Dintre aceștia cităm doar pe finlandezul A. K. Cajander, austriacul E. Aichinger, bavarezul E. Münch și pe rusul W. N. Sucacev, ale căror studii de specialitate sunt de notorietate universală. Și nu odată teoreticienii biologi ieșind din laboratoare pe teren au găsit acolo tot pe silvicultori, cu date strânse din observațiuni și experimentații științifice îndelungate.

Silvicultorii români sunt datori a cultiva dragostea pentru știința botanicii și de a-și da contribuția pozitivă pentru promovarea și răspândirea ei, fiind convinși că prin aceasta se așează pe temelii mai sigure întregul eșafodaj al operei pe care o clădesc în câmpul muncii lor practice.

● Graminee critice în Bucegi.

La Societatea de Botanică în ședința publică care a avut loc la 13 Ianuarie 1947, în localul I. C. A. R., a avut loc comunicarea d-lui Ing. șef silvic **Al. Beldie** asistent la Facultatea de Silvicultură catedra de Botanică, asupra câtorva graminee critice, rare sau noi din masivul muntos al Bucegilor.

În primul rând s-a arătat de către conferențiar că unele graminee critice — greu de deosebit — au provocat, în literatură în decursul timpului, numeroase controverse. Astfel se prezintă cazul cu speciile: *Trisetum macrotrichum* Hack., *Poa gelida* Schur., *Poa laxa* Hænke.

Bazat pe cercetări personale asupra unui bogat material din Herbarele Institutului Botanic din Cluj și al Facultății de Silvicultură din București, d-sa aduce precizuni menite să stabilească existența (respectiv inexistența) precum și valoarea sistematică a acestor unități.

D-sa a cercetat în acest scop și Herbarul Grecescu (înainte ca acesta să fi căzut pradă bombardamentului care a distrus localul ce-l adăpostea), aducând prin aceasta precizuni asupra unor specii publicate de autorul Herbarului.

Ca unități noi conferențiarul a prezentat: *Festuca carpatica* Dietr. var. *buceglica* Beldie, *Festuca carpatica* Dietr. f. *umbrosa* Beldie, *Bromus barcensis* Smik. var. *bucegiense* Beldie, arătând caracterele de diferențiere.

Pentru toate plantele pomenite în comunicare, D-sa a prezentat asistenței materialul respectiv de herbar.

D-l prof. Traian Săvulescu președintele Societății de Botanică, relevând valoarea comunicării d-lui Ing. Al. Beldie, a ținut să sublinieze faptul că elemente fine abordează cu succes domenii din Sistematica Gramineelor considerate în general dificile.

At. Har.

● Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industria și exploatarea forestiere.

Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR) a organizat un ciclu de conferințe cu subiectul „Utilizarea deșeurilor și a materiilor prime neglijate”, care a fost deschis la 20 Martie 1947. Conferința inaugurală a fost ținută de d-l Dr. Ing. **N. Ghelmezii**, deta. I.C.E.F., care a vorbit despre „Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industria și exploatarea forestiere”.

Problema valorificării deșeurilor începe să capete o importanță deosebită numai în momentele în care lemnul încetează de a se mai găsi în cantități suficiente pentru satisfacerea tuturor nevoilor. Țara noastră se găsește într-o asemenea situație. Capacitatea normală de producție a pădurilor nu poate acoperi toate necesitățile de lemn pe care le ridică consumul intern, obligațiile ce decurg din convenția de armistițiu și din alte convenții comerciale. Pentru a ieși din acest impas, este necesară o acțiune intensă având de scop realizarea randamentului maxim în toate prelucrările lemnului și evitarea oricărei risipe. În cadrul acestei acțiuni, problema utilizării deșeurilor și subproduselor, obținute în tot procesul de prelucrare al lemnului, capătă o importanță deosebită.

Desigur cea dintâi preocupare va fi de a se urmări o reducere masivă a cantităților de deșeurii prin îmbunătățirea procedeelor de lucru, a uneltelor și

mașinilor, instruirea lucrătorilor, manipularea îngrijită a produselor, normalizarea produselor, etc. Totuși deșeurile vor continua să se producă într-o proporție de care trebuie să se țină seamă într-un bilanț al folosirii lemnului.

Conferențiarul a trecut în revistă mijloacele tehnice — procedee de fabricație și aparatură — cu care se pot prelucra deșeurile în produse capabile de a se introduce pe piață prin utilitatea și prețul lor convenabil. S'au arătat condițiile în care deșeurile se pot prelucra în obiecte mici, procedeele de fabricare a plăcilor de romeguș, a făinii din lemn, pastei mecanice, plăcilor ușoare de construcție, procedeele de extracție a materiilor tanante și rășinilor, carbonizarea și brichetarea mangalului, distilarea, gazeificarea și zaharificarea deșeurilor, arderea în instalații perfecționate cu randament termic ridicat, etc.

Deși tehnica pune la îndemână mijloace adecuate pentru prelucrarea tuturor deșeurilor, nu se poate vorbi încă de o valorificare intensă din cauza investițiilor importante de utilaj necesare și din cauza marelui dispersării a deșeurilor, ceea ce are de rezultat lucrări costisitoare de adunare, pregătire și transportare. Rentabilitatea unor asemenea prelucrări este deci în funcție de posibilitatea de a avea la dispoziție deșeurile în mod continuu, în cantități suficiente, la un preț inferior celui al lemnului comercial.

În condițiile țării noastre, nu se poate aspira momentan la o valorificare prea înaintată a deșeurilor. Pentru deșeurile dela exploatarea se recomandă folosirea de instalații mici, lucrând la pădure, chiar dacă nu dau decât un produs semifabricat, întrucâtva inferior. În ceea ce privește deșeurile dela fabricile de cherestea, acestea se pot industrializa folosindu-se instalații corespunzătoare. Pentru alimentarea unor instalații mai mari, este necesară o concentrare a industriilor forestiere în anumite regiuni și dotarea zonelor respective cu mijloace de transport suficiente.

În încheiere, conferențiarul arată că, în vederea unei acțiuni raționale de valorificare, trebuie să se studieze: 1. determinarea cantităților de deșeuri pe categorii de mărimi și specii lemnoase; 2. stabilirea prelucrărilor care în condițiile dela noi au o rentabilitate asigurată; 3. determinarea regiunilor în care se pot instala fabrici de prelucrat deșeuri; 4. stabilirea mărimii acestor fabrici în funcție de cantitățile disponibile de deșeuri.

După conferință au urmat discuțiuni la care au luat cuvântul d-nii ing.: M. Iancu, E. Vintilă și R. Răscanu.

N. Șt. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

● Caetele Revistei **Pădurilor** pe lunile Aprilie—August 1897, totalizând 164 de pagini, conțin un bogat și variat material documentar. Remarcăm darea de seamă asupra adunării generale a Soc. „Progresul Silvic”, cu care ocazie, (după prezentarea situației financiare a societății (venituri 15255,15 lei aur!) au fost expuse două referate: „Paralel din punct de vedere silvic între Austria și țara noastră” de M. Tănăsescu și „Vânătorul în păduri” de Fl. Davidescu.

În afară de aceste probleme, a fost pusă în discuție „Defrișarea pădurilor particulare”. O a patra chestiune, „Elagajul în păduri”, deși pe ordinea de zi, a fost amânată pentru adunarea următoare.

Principalele constatări ale lui M. Tănăsescu conduc la concluzia că dela înființarea serviciului silvic nu s'a făcut un progres palpabil și în consecință este neapărat nevoie: de o lege de organizare (silvică), care să lase silvicultorilor mai mult timp cu administrarea pădurilor și apelor, de recrutarea personalului de pază din școli speciale, de alcătuirea unor regulamente de serviciu, de constituirea unor servicii de amenajare pe lângă fiecare inspecțiune, de redactarea și completarea codului silvic, de a trece sub administrarea Statului pădurilor comunelor, comunităților și stabilimentelor publice, de reglementarea pădurilor moșnenești.

Fl. Davidescu recomandă în referatul său o serie de măsuri, din a căror observare ar rezulta o înmulțire a vânatului în păduri. Reținem, de asemeni, propunerea lui Petre Antonescu de a se organiza pe viitor (!) cu ocaziunea adunărilor generale și câte o excursie la pădurile Statului sau particulare.

● Sentimentele de contemporaneitate, de iubire de țară și de păduri ca și dorința de progres ale predecesorilor noștri sunt ilustrate de un articol „Expoziția din 1900 din Paris” semnat de PSAR (probabil, P. S. Antonescu-Remus), unde se arată necesitatea participării României la întâlnirea internațională forestieră din capitala Franței, cu dublu scop, de a cunoaște înfăptuirile altor țări în domeniul economiei forestiere și de a face cunoscută avuția forestieră a României, dar și interesul ca țara să organizeze din timp o reprezentare demnă.

Probleme de topografie sunt discutate de P. Antonescu în „Măsurarea distanțelor pe cale indirectă” (pag. 151—164) și B. Pisone în „Despre aflarea distanțelor” (pag. 210—227).

O inițiere în materie de „Grădini botanice” scrie (pag. 164—170) S. (G. Stănescu?) arătând rosturile acestor instituțiuni și enumerând principalele exemple din lumea întreagă.

„Influența pădurilor asupra inundațiilor” (pag. 197—202) este studiată de N. C. Nădejde, care arată cauzele inundațiilor (creșterea subită și de scurtă durată a nivelului apelor și înălțarea treptată a nivelului albiei unui curs de apă) și cum pădurea poate interveni în aceste cauze contribuind favorabil omului prin reducerea cel puțin la jumătate a efectelor dezastruoase ale inundațiilor.

Folosind exemplele „Din Austria” (pag. 204—210) M. Tănăsescu demonstrează că „pe lângă ordinea și tratamentul care trebuie să asigure viitorul și perpetuarea pădurii, mijloacele de transport sunt cele mai importante, care ne asigură realizarea veniturilor, și fără ele arborii nu se pot exploata brazieri frumoși sunt mențiți să putrezescă mereu pe loc, atât timp cât drumurile nu vor pătrunde până la ei”. În încheiere arată că statul ca mare proprietar de păduri „trebuie să profite de experiența străinilor înaintați în ale gospodăriei pădurești” și să se convingă de importanța mare a mijloacelor de transport; în consecință, să acorde fondurile necesare construcțiilor, care vor mări venitul pădurii și le vor face să prospere. În speță, articolul era o pledoarie în plus pentru reînființarea fondului de 2%.

Tot un ecou din Austria este darea de seamă făcută în legătură cu „O excursie în Bucovina a asociației silvice din Austria” (pag. 227—239) de Olimpiu Boiu, care, după revista Österreichische Forst- und Jagdzeitung, rela-

tează debaterile care au avut loc la Cernăuți, după încheierea excursiei, în legătură cu sistemul de exploatare (regie), cu amenajamentul și tratamentul aplicat pădurilor, instalațiile de transport, etc.

O întrebuintare industrială a lemnului, „Gaz din lemn“ (pag. 202—204), foarte actuală astăzi, o constatăm cel puțin în faza de studiu și experimentare, prezentată încă de acum 50 de ani în paginile „Revistei Pădurilor“, după comunicarea făcută de Lejeune la secțiunea de silvicultură a Soc. Agricultorilor din Franța. Asupra acestui gaz din lemn, numit și gaz Riché se atrage atenția guvernului, care „în genere se ocupă prea mult cu politica în România spre a avea timpul necesar să vază și de asemenea chestiuni de cea mai mare importanță pentru crearea și dezvoltarea industriilor forestiere“.

În rest, sunt date textele proiectelor de lege în legătură cu căile ferate de interes local, cu pescuitul, informațiuni despre mișcarea forestieră în străinătate și la noi și obișnuitele buletine meteorologice lunare semnate de S. Hepites.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

● **Relațiunile culturale** între România și celelalte țări au devenit mai intense și în domeniul forestier. La Ministerul Agriculturii și Domeniilor, dar cu deosebire la ICEF. și la Societatea „Progresul Silvic“, publicațiile de specialitate au început a sosi din ce în ce mai mult, cerându-se în schimb literatură românească forestieră și informații statistice. Deosebit de aceasta, invitațiile primite oficial pentru participarea României la întâlnirile internaționale marchează și ele momentul reintrării Țării noastre în viața internațională forestieră. Din păcate, dificultățile financiare nu permit, atât cât ar fi necesar, să fim prezenți totdeauna. Deaceia la Congresul dela Roma (28 Martie—3 Aprilie) n'am trimis nici un reprezentant. În schimb, pentru Praga (28 Aprilie—10 Mai) s'a reușit a se găsi fondurile (și devizele!) necesare pentru doi ambasadori ai economiei forestiere românești.

Evident, folosul unor asemenea relațiuni nu trebuie măsurat prin efecte imediate, asemeni unor tratative de împrumut sau pentru achiziționări de mărfuri. Ceeace se poate obține prin ele este, însă, un lucru de mare preț: informația. De orice gen. Știut fiind că lipsa ei a fost un obstacol în calea progresului forestier. Deaceia, înființarea unor secretariate permanente, pe lângă Societatea Progresul Silvic, ICEF, ori MAD., pentru relațiunile internaționale, nu ar trebui să mai fie amânata. „Formula“ în acest scop este deja propusă, tot internațional, în cadrul FAO-ului, pentru activitatea oficială și anume: în fiecare țară să se înființeze câte un comitet național FAO., în care să existe și un subcomitet pentru economia forestieră, cu scopul de a promova și susține progresul științei, extinderea educației forestiere, difuzarea cunoștințelor tehnice, etc. Acordându-se atenția activă și imediată anchetelor întreprinse în acest scop și altor chestiuni de interes comun se speră să se facă legături efective, deci operă viabilă. Aceasta este cu atât mai necesar cu cât reabilitarea pădurilor este o operă uriașă, foarte greu, dacă nu imposibil, de realizat, fără colaborarea internațională, prin care s'ar obține informațiile necesare, echipament industrial și credite în vederea protecției și gospodăririi

pădurilor, în scopul ridicării standardului de viață al națiunii. În ultimă analiză ar fi, deci, vorba, de o coordonare a politicii forestiere prin organizații internaționale.

Până la realizarea unui organism oficial, în cadrul particular al Societății noastre, un secretariat pentru relațiile internaționale încă ar fi de mare folos. Și așa, tot prin Societate este mai ales cunoscută România forestieră în cercurile intelectuale forestiere internaționale. Ca și prin ICEF. Dar și într'un caz și altul, prin publicații editate. În special: Revista Pădurilor și Analele ICEF. În schimbul lor primim tipăriturile din alte țări.

● În cele ce urmează vom enumăra numai publicațiile primite, regretând că din cauza excesivei scumpiri a tiparului, nu se pot da aici și acum referințe mai ample. Cei interesați, însă, pot lua cunoștiință cel puțin în această formă că publicațiile respective sunt accesibile în țară.

USA ne-a trimis prin intermediul Academiei Române cu titlul de donație a Fundației Rockefeller, colecțiile revistelor „Journal of Forestry” și „American Forests” pe anii 1940—1946 când schimburile au fost întrerupte din cauza războiului.

Tot din America dela **FAO**, din cadrul ONU.-ului, am primit materialul documentar al conferinței dela Copenhaga din Septembrie 1946 și Raportul asupra rezultatului conferinței. Valoarea acestui material, care infățișează situația economiei forestiere de pe tot globul, poate fi apreciată de orice forestier doritor a cunoaște cât mai mult din actualitatea forestieră.

Din **Franța** ne vin deocamdată trei reviste: „Le bois national”, „Revue international du bois” și „Revue du bois”. Ultima, în condițiuni tehnice de lux, este o desfătare și din punct de vedere intelectual prin informațiile moderne pe care le servește cetitorilor în materie de utilizarea lemnului. Penultima, în afară de faptul că s'a ocupat și de lemnul de rezonanță din România, a solicitat și colaborarea noastră („Nous aimerions réserver à nos amis Roumains une place aussi large que possible dans nos colonnes”). La aceste trei reviste s'a adăugat accidental o a patra „Courrier de la normalisation” (Nr. 73, Ianuarie—Februarie 1947) în care pe 50 de pagini (21×27 cm) se face un tur de orizont în problema lemnului din punct de vedere al normalizării întrebuințării lui. Pentru orice coleg care activează în acest domeniu, consultarea revistei nu va fi deloc inutilă.

Marea Britanie ne-a trimis publicațiile oficiale ale Comisiunii Forestiere în legătură cu politica forestieră postbelică în Anglia și instrucțiuni tehnice pentru pepiniere, lucrări culturale etc. și revista Silviculturilor, „Forestry”, pe 1947. În plus ne-au sosit scrisori dela diferite instituțiuni, biblioteci, care cer completarea colecțiilor publicațiilor noastre (Rev. Păd. și Anale ICEF.)

Din **Finlanda** avem o amplă dare de seamă asupra activității administrațiunii forestiere pe perioada 1939—1943. Pentru oricine este într'o funcțiune de conducere, lectura lucrării rentează.

Suedia ne-a donat colecția „Foilor volante” dela înființare (1913) până azi pe lângă faptul că ne asigură regulat primirea Analelor Institutului de Cercetări Forestiere Suedeze și a revistei silviculturilor (Skogen).

Din **Jugoslavia** avem iarăși vechea „Sumarski List”, din **Austria**, deocamdată numai „Österreichische Forst- und Holzwirtschaft”, din **Cehoslovacia** „Lesnicka Prace”. Colegii din **Italia** ne-au comunicat că revista „L'Alpe” nu

mai apare, dar în locul ei Facultatea de Agronomie și Silvicultură din Florența face să apară „L'Italia Forestale e Montana”, pentru care acceptă schimbul cu Revista Pădurilor.

În sfârșit Elveția, cu o regularitate de ceasornic, ne expediază lunar „Journal Forestier Suisse” unit cu „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen” organul Soc. Silvicultorilor Elvețieni ca și „Analele Institutului Federal de Cercetări Forestiere”, dense în conținut de rezultatele cercetărilor și studiul problemelor indigene și internaționale.

Consultarea acestor publicațiuni din diferite țări poate fi tot atât de utilă ca și o călătorie peste frontiere. Pe de altă parte, ea este și necesară și indispensabilă în lucrările care trebuiesc întreprinse din timp în vederea Congresului mondial de Silvicultură programat pentru 1950 și la care România are tot interesul să participe.

Ca încheiere, repetăm ceea ce scriam la începutul acestor rânduri: progresele științifice în domeniul forestier din alte țări creează o nevoie crescândă pentru schimburi de informații prin publicații și participări la întâlniri internaționale. Este imperios necesar să se coordoneze aceste schimburi prin crearea unui organism devotat economiei forestiere și în care serviciile de relațiuni să fie făcute de specialiști.

T. Bălănică

● O conferință internațională pentru protecția naturii.

Din inițiativa Ligii Elvețiene pentru Protecția Naturii s'a ținut între 22 Iunie și 7 Iulie 1946 la Bâle, în Elveția, o primă conferință de orientare asupra necesității și utilității creerii unei organizații internaționale pentru protecția naturii.

La această reuniune preliminară au luat parte, expunându-și punctele de vedere, savanți și experți din Belgia (3), Cehoslovacia (1), Elveția (3), Franța (1), Marea Britanie (6), Norvegia (1) și Olanda (2), reprezentând instituțiuni oficiale sau asociații particulare pentru protecția naturii în țările respective. Deasemeni au trimis mesajii de adeziune la această acțiune numeroase personalități, asociații și instituții din Belgia, Canada, Danemarca, Franța, Marea Britanie, Olanda, Polonia și Statele Unite ale Americii.

Concluziunile acestei reuniuni se pot concentra în următoarele puncte:

1. În ultimii 20 ani ideea protecției naturii a realizat progrese mari. Conștiința opiniei publice la atitudine tot mai evidentă pentru protecția faunei și florei (împotriva distrugerii pădurilor, a slujirii peisagiului, a infectării apelor curgătoare, a stărpirii florei și faunei naturale), conjunctura fiind prielnică pentru a se pasi la organizarea internațională a acestei mișcări;

2. Pentru definirea și ușurarea colaborării între țări în vederea protecției naturii, este necesară crearea unei organizații internaționale reprezentative având un buget și statute proprii;

3. Este de dorit ca diferitele societăți naționale pentru protecția naturii să asigure difuzarea acestei idei. Lucrările preliminare reunite în volum au fost trimise unui mare număr de instituții interesate, cărora li s'a cerut opinia asupra inițiativei luate. Față de răspunsurile favorabile primite s'a convocat pentru 28 Iunie—3 Iulie 1947 la Brunnen, în Elveția, o conferință internațională

în vederea constituirii Organizației Internaționale pentru Protecția Naturii (IOPN).

În cadrul acestei reuniuni internaționale urmează a se ține și prima Conferință Generală a acestei Organizații, a cărei sarcină primordială este definiția statutului său.

Proiectul de act constitutiv al IONP prevede ca scopuri și funcțiuni:

— culegerea, publicarea și răspândirea datelor privitoare la protecția naturii;

— favorizarea colaborării între națiuni în acest domeniu;

— încurajarea cercetărilor științifice și difuzarea lor publică;

— crearea și conservarea parcurilor naționale, a rezervațiilor și monumentelor naturii, acordând asistență tehnică necesară.

Organizația are ca membri pe delegații statelor și pe reprezentanții societăților naționale pentru protecția naturii, iar ca organe: o Conferință Generală anuală a membrilor, un Consiliu Executiv de 9 membri aleși pe 3 ani și un Secretariat având un Director General numit pe 6 ani. Ca sediu al Organizației se propune orașul Băle.

*

Ideea unei organizații internaționale pentru protecția naturii este continuarea unor preocupări mai vechi în această direcție. Menționăm succint etapele mai importante ale evoluției acestei mișcări.

În 1913, la Berna, 17 țări au semnat actul de întemeiere a Comisiunii Consultative pentru Protecția Internațională a Naturii, cu sediul la Băle, ca urmare a acțiunii unui comitet provizoriu ales în acest sens în 1910, la Congresul internațional de Zoologie reunit la Graz *).

După primul războiu mondial, în 1923, are loc la Paris, un Congres internațional pentru protecția naturii, cu participarea a 11 țări. În 1925 și 1926 iau naștere Comitete internaționale pentru protecția naturii în Belgia, Franța și Olanda, iar în 1928 se constituie Oficiul Internațional pentru Protecția Naturii, cu sediul la Bruxelles și apoi la Amsterdam. Prima Adunare Generală a acestui Oficiu se ține în 1935 la Bruxelles, în 1936, (fără participarea României). Acest Oficiu în prezent este în lichidare.

*

Reluarea acțiunii pentru organizarea mondială a protecției naturii se face sub semnul cooperării internaționale, odată cu stabilirea păcii.

În România, mișcarea pentru protecția naturii a realizat progrese remarcabile, Legea pentru Protecția Monumentelor Naturii din 1930 fiind una din etapele importante ale evoluției acestei probleme. Față de stadiul avansat de realizări în acest domeniu al altor țări, — între cari cităm, doar U.S.A., U.R.S.S., Coloniile Belgiene, Elveția —, acțiunea pentru protecția naturii în țara noastră n'ar avea decât de câștigat din contactul cu celelalte țări, reunite în spirit de colaborare și de coordonare a efortului, pentru atingerea unei ținte comune, în sânul unei organizații internaționale.

În particular pentru silvicultori, nu poate fi lipsită de interes preocuparea

*) Ținem să remarcăm că la apelul lansat de comitetul provizoriu au răspuns prin refuz două țări: Japonia și România (!).

pentru statornicirea unei colaborări internaționale privitoare la protecția naturii, știut fiind în ce proporție însemnată la parte pădurea la constituirea monumentelor naturii.

Pentru silvicultorii români, permanent mobilizați în lupta pentru conservarea patrimoniului forestier al țării, diminuat considerabil în ultimele decenii, ideea protecției naturii constituie încă o armă puternică de apărare în slujba cauzei pădurilor României.

T. C. (20)

CINEGETICĂ

● Formarea generației tinere de vânători.

Este cunoscut rolul claselor de vârstă normale în producțiunea lemnoasă a unei păduri. Cam așa se petrec lucrurile și în generațiile de vânători, chemați să țină în mână administrarea bogăției naționale pe care o numim vânat: în locul celor bătrâni care pleacă, trebuie să vină o echipă nouă, care să ia în mână frânele. Dar aceste tinere, noui, generații de vânători au nevoie să fie formate, adică trebuie puse să-și facă ucenicia, iar operația aceasta nu poate avea loc decât sub aripa ocrotitoare a vânătorilor vechi. Intocmai ca și la păduri: tânărul semintis nu se poate desvolta decât sub protecția arborilor bătrâni.

Referindu-ne la formarea tinerilor vânători din rândul silviculturilor de toate gradele, constatăm că în anii de război și în cei doi ani de după război, operațiunea aceasta a întâmpinat serioase dificultăți. Din cauza greutății de a obține permise de port armă, apoi din pricina scumpirii sau a lipsei mijloacelor de transport și a cartușelor, chiar vânătorii vechi, cu echipamentul complet, cu terenuri luate în arendă demult, au fost nevoiți să-și reducă activitatea cinegetică. În această situație, ce pot face tinerii abia ieșiți de pe băncile școlii, dornici să îmbrățișeze nobila indeletnicire de vânător? Referindu-ne la tinerii ingineri silvici ești din școală cu bugetul sleit, cu îmbrăcăminte uzată, ei sunt puși în fața problemei de a se îmbrăca așa cum cere situația lor în Societate și a-și refăce echipamentul de teren. Dată fiind salarizarea insuficientă pe care Statul le-o poate asigura azi, ese împedează că numai puțini dintre ei, și anume cei cu resurse materiale proprii vor avea posibilitatea să-și procure o armă de vânătoare și să suporte cheltuielile ce cad asupra fiecărui participant la o vânătoare în asociație. Din această cauză, cu toată dorința lor de a-și pune în valoare cunoștințele dobândite în școală, îmbrățișând și în practică vânătoarea, — ei vor fi împiedecați, mulți ani, de a ajunge în rândul vânătorilor, motiv pentru care formarea unei noi generații de vânători va avea de suferit. Acesta este motivul pentru care socotesc că fiecare dintre noi vânătorii cei vechi avem datoria de a lua sub protecția noastră tinerii cu care venim în contact. Și fiindcă nu ne putem mulțumi numai a ne lăsa fiecare un urmaș, ci trebuie să facem un pas înainte, socotesc că nimeni dintre noi nu poate spune că și-a făcut datoria, dacă nu a contribuit în mod hotărât la formarea a cel puțin 3—4 vânători dintre tinerii noștri colegi. Sprijinul acordat ar consta, în primul rând, dintr'un îndemn de a veni în rândurile noastre, apoi dintr'un împrumut de armă celor ce-și pot scoate per-

mise și înfine, din înlesniri în practicarea vânătoarei (mijloace de transport, ieftine sau gratuite etc.). Este o datorie a noastră și sunt convins că și-o vor face toți oamenii de inimă. Fără aceasta, se va produce o discontinuitate în formarea generației de noi vânători. (129)

● **Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele.**

În această perioadă critică pentru vânat, ca după ori care război, când veștile sosite din cele mai multe părți ale țării anunță scăderi catastrofale în efectivul de vânat, — ne face plăcere să înregistrăm opere constructive. În vara anului 1946, Casa Pădurilor Statului a colonizat în pădurea Albele dela Ocolul silvic Ghimpați, șase căprioare (trei țapi și trei femele), ținându-le un timp oare care într'un spațiu împrejmuit și apoi lăsându-le în libertate, în pădure. Grație pazei severe și hranei acordate, — deși iarna a fost excepțional de grea, cu zăpadă de 30—50 cm, timp de două luni, și cu tot braconajul care bântue în regiune, totuși o singură căprioară a pierit, neputând rezista intemperiiilor. În momentul când scriem aceste rânduri, o nouă generație de iezi se va adăuga efectivului vechi. Colonizarea poate fi considerată reușită. De notat că în tot cuprinsul pădurilor Ocolului Ghimpați nu există nici o căprioară afară de cele colonizate acum. Din acest nucleu, se va putea lua material de colonizare și pentru alte păduri ale Ocolului. Căprioarele colonizate au fost aduse dela Ocoalele silvice din județele Arad, Bacău și Ilfov. (130)

● **Inginerii silvici inspectori de vânătoare de județ și de plasă.**

Numeroși colegi au primit însărcinarea de a conduce trebile vânătoarești dintr'un județ sau de a îndeplini funcțiunea de inspector de vânătoare de plasă. Dat fiind că inginerii silvici au subalterni repartizați în tot cuprinsul județului, le dă posibilitatea de a se informa asupra situației de pe teren și în același timp de a acționa atunci când nevoia cere. Din acest punct de vedere, munca lor poate fi mai rodnică decât a inspectorilor aleși din alte profesii, care nu au organe proprii pe care să se sprijine în activitatea lor de pe teren.

Tocmai din acest motiv, inginerii silvici care au acceptat însărcinările onorifice amintite, au datoria ca prin activitatea lor să se situeze în fruntea inspectorilor de vânătoare din alte profesii. Funcțiunea de conducător, mai mare sau mai mic, al treburilor vânătoarești constituie o onoare, dar în același timp ea impune și datoria. Cine crede, că nu va putea face față situației așa cum ar trebui, acela procedeză mai bine dacă nu primește însărcinarea. În momentele critice pentru vânatul țării, fiecare inginer silvic, indiferent de postul ce ocupă pe teren, are datoria de a lucra, din toate puterile, pentru îndreptarea situației, iar cei care au, în plus, și incredințarea din partea Dir. Ec. Vân. pentru funcțiunea de inspector, au o datorie în plus. Trimitem, de aici, un călduros indemn tuturor să fie la înălțimea chemării. (131)

● **Instrucțiuni pentru administrarea și valorificarea în regie a vânatului.**

Administrarea și valorificarea în regie a vânatului este o preocupare relativ recentă la Casa Pădurilor. Este, deci, nevoie de îndrumări de ordin tehnic și de o reglementare de ordin administrațiv și financiar. Pentru a evita in-

tocmirea a numeroase ordine circulare, care adeseori se opresc în archiva Ocolului Silvic și nu ajung la personalul de execuție, CAPS, a avut buna inspirație de a tipări o broșură care cuprinde reglementarea completă a chestiunii^{*)}.

Instrucțiunile cuprind următoarele capitole: I. Inițierea terenurilor de vânătoare, definiția regiei, scopul urmărit; II. Administrarea terenurilor de vânătoare; III. Ocrotirea și îngrijirea vânatului; IV. Recoltarea și valorificarea vânatului; V. Diverse. La sfârșit, sunt adăugate câteva formulare de situații pe care trebuie să le completeze personalul de pază. În acest fel, fiecare agent de execuție de pe teren are la îndemână normele după care să lucreze. Instrucțiunile amintite constituie o încercare serioasă de reglementare a administrării și valorificării în regie a vânatului și sunt printre primele lucrări de acest fel la noi în țară. (132)

● Hipodermoza la cervideele din Vestul Țării.

De mulți ani, se observă la cervideele din partea de apus a țării, indeosebi în județele Arad și Timiș-Torontal, boala numită Hipodermoza sau, popular, coșurile. Din ouăle depuse de o muscă, ies larve care, după un drum lung, ajung și se instalează sub pielea de pe spate. Larvele, de cca 2 cm, când sunt în număr mare (zeci și sute) fac animalul să sufere mult, provocându-i chiar septicemie. Indeoșebi iezii și viteii suportă mai greu boala. La cerb, musca se numește *Hypoderma actaeon*, iar la căprioară *Hypoderma diana*. Dacă, în mod practic, combaterea boalei la vânatul din terenul deschis este imposibilă, putem cel puțin, limita întinderea ei prin transportul vânatului în scop de colonizare, în lunile Martie—Aprilie când larva părăsește animalul, intrând în pământ pentru a se transforma în insectă perfectă. La căprioarele vâdate în jurul Capitalei, până acum n'am găsit această boală. (133)

● O manifestare a Societății de vânătoare „Codrul”.

Societatea „Codrul” a studenților Facultății de Silvicultură se deosebește de alte Societăți de vânătoare prin faptul că nu are o conducere de durată lungă, formată din aceiași oameni, ci comitetul ei se primenește an de an prin absolvirea unor membri și intrarea în școală a altora. Se înțelege că, din această cauză, și conducerea se resimte. Cu toate aceste neajunsuri de ordin structural, Societatea ne dă adeseori prilejul să înregistrăm manifestări, cari denotă vigoare. În luna Februarie a acestui an, în scopul adunării de fonduri, Societatea a organizat un ceai dansant, în sala Societății „Progresul Silvic”, cu un frumos succes moral și material. (134)

Vasile Cotta

*) Monit. Of. Nr. 273 din 25 Noembrie 1946.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

Dr. C. S. ANTONESCU: Peștii din apele României.

Editura Institutului de Cercetări piscicole al României 1947; 177 pagini, 7 figuri și 7 planșe.

Sub titlul „Colecția Indrămări”, Institutul de Cercetări Piscicole al României a editat o serie de broșuri de folos practic pentru piscicultor: Numărul 5 al acestei colecții, apărut în anul 1947, cuprinde lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu conferențiar universitar, intitulată „Peștii din apele României”.

După ce, în primele pagini, se ocupă, pe scurt, cu „apele pământului ca mediu biologic”, broșura cuprinde apoi partea intitulată „Generalități asupra peștilor” în care autorul tratează concis, dar totuși complet, cunoștințele generale despre pești, care pot interesa pe un piscicultor. Forma corpului peștilor, pielea, culoarea, scheletul, locomoția, capul, mușchii, sistemul nervos, ochiul, simțurile mirosului și al gustului, linia laterală, leșica motătoare, hrănirea hranei și digestia, respirația, circulația sângelui, excreția, creșterea, reproducerea sunt tratate pe rând.

Urmează apoi descrierea peștilor. Aci autorul aranjează materialul după habitat, ocupându-se mai întâi de peștii din păraele de munte, apoi de cei din zona montană și submontană, de peștii apelor din regiunea colinelor și a câmpiei, de cei din bălți și lacuri și, în fine, de cei din lacurile și limanurile maritime. Descrierea se încheie cu peștii marini, aranjați și ei pe habitate. Cele 7 planșe dela urmă completează lucrarea, ușurând cunoașterea peștilor.

Tot d-lui Dr. C. S. Antonescu re-a dat,

în anul 1934, lucrarea „Peștii apelor interioare din România”. Pe când această broșură nu cuprindea peștii din Marea Neagră, ci numai pe cei din apele din interiorul țării, iar lucrarea avea forma unui determinant, cartea de care ne ocupăm în rândurile de față este mai completă, cuprinzând și peștii marini, fiind scrisă într-o formă mai plăcută și mai accesibilă piscicultorului.

Fauna ichtiologică a României de Dr. Gr. Antipa de mult nu se mai găsește în comerț, de aceea lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu umple un gol demult simțit. Desi, preocupările slujitorilor pădurii se întind numai asupra apelor de munte, apte pentru salmonezi, totuși îi poate interesa și piscicultura în general, în deosebi pe cei care activează în regiunea bălților Dunării. Cele două domenii de activitate din zona inundabilă: silvicultura și piscicultura adeseori au ajuns în conflict pe chestiunea punerii în valoare a pământului de aci. Este în interesul unei bune valorificări a soluului ca ele să cadă de acord. Pentru aceasta, fiecare să cunoască domeniul de activitate al celeilalte și să aprecieze eforturile pe care le face în interesul bineleului general.

Broșura „Peștii din apele României” este pentru slujitorii pădurilor un bun mijloc de a cunoaște o parte a preocupărilor autorităților pescărești. Recomandăm colegilor cu toată căldura această valoroasă lucrare. Prețul este de lei 20.000 și poate fi comandată la Institutul de Cercetări Piscicole al României, București, str. Londra 41.

Vasile Cotta

MANUSCRISE

DRĂGAN RAICIU: **Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ccolului silvic Mediaș.**

Lucrare de subinspector, 1936.

Manuscris de 22 pagini, una hartă și 13 schițe de plan în text.

Biblioteca I. C. E. F. Inv. Nr. 2384.

Ocolul silvic Mediaș se întinde pe teritoriul a 29 comune, aparținând de plășile Mediaș și Șeica-Mare din județul Târnava Mare. Acest teritoriu se situează pe stânga râului Târnava-Mare, în regiune de dealuri cu altitudini cuprinse între minimum 283 m și maximum 658 m. Terenul este constituit din nisipuri ponțiene, cu intercalațiuni de argile și marne.

Afectarea terenurilor de această natură pentru pășune de vite, mai ales când sunt în pantă, și când folosirea lor se face cu mai multe vite decât pot suporta și în plus fără nici-o regulă, duce fatal la eroziune. În regiune, terenurile arabile fiind insuficiente, a trebuit ca pentru vite să se afecteze locurile în pantă, uneori accentuată. De aceea ele au căzut ușor pradă eroziunii. Puține din pășunile celor 29 comune nu au fost atinse de acest flagel.

Suprafețele degradate, considerate fiecare în parte, nu sunt prea întinse; în schimb, sunt numeroase și împrăștiate, fapt care face ca uneori lucrările să întâmpine greutăți, mai ales din punct de vedere al supravegherii.

Lucrări de ameliorare, cu caracter facultativ, s'au întreprins aici încă înainte de decretarea legilor maghiare dela 1879 și 1893. Prin aplicarea legiuirilor maghiare și apoi a celor românești, s'au executat lucrări obligatorii. Multe din terenurile degradate din cuprinsul acestui ocol sunt astăzi complet ameliorate. Sunt însă destule în curs de ameliorare și altele care-și așteaptă rândul. Cele mai întinse și mai grav atinse se găsesc pe teritoriile comunelor și compo-

sesoratelor cele mai sărace. Explicația stă în faptul că acestea neavând fonduri să facă lucrările din vreme, răul s'a întins și agravat. În asemenea cazuri este nevoie să intervie Statul cu fondurile sale. În schimb, autorul propune ca să fie obligate comunele să execute lucrările pe terenurile mai mici de 3 ha, prevăzându-se în lege măsurile de coercițiune pentru cazul când ar întârzia sau ar refuza.

În lucrările de împădurire s'a folosit și se folosește cu mult succes salcâmul, pinul silvestru și pinul austriac. Ca lucrări de artă nu se fac decât cleionaje, cari în regiune se numesc gaturi.

At. Haralamb

BOERIU VAL.: **Exploatarea și regenerarea pădurilor și împădurirea terenurilor degradate în "basinul superior al Crișului Negru din județul Bihor.**

Lucrare de subinspector, 1937.

Manuscris de 37 pagini + 5 diagrame + 2 hărți.

Biblioteca I. C. E. F., Inv. Nr. 3166.

Terenurile din basinul Crișului Negru, a cărui întindere este de 188.760 ha, sunt repartizate astfel: 89.967 ha păduri (47,6%), 42.144 ha pășuni (22,3%), 51.835 ha cultivabile (27,4%), 4233 ha improductive (drumuri, ape) și 576 ha terenuri erodate. Ne găsim deci în fața unui basin bine împădurit. Însă și terenurile cultivabile, cu izlazurile socotite la un loc, reprezintă o întindere foarte mare: 53.979 ha, care procentual întrece pe aceea a pădurilor (49,7%). Din punct de vedere al proprietății situația pădurilor se prezintă astfel: Statul deține 49.234 ha adică mai bine de jumătate, comunele 24.601 ha, posesoratele 9413 ha, Instituțiile publice 6621 ha, particularii 98 ha. Statul și Comunele au devenit proprietare de păduri prin efectul legii

de reformă agrară din 1920, luându-se dela cele două episcopii: Romano-Catolică și Greco-Catolică din Oradia Mare. De remarcat aproape inexistența proprietății forestiere particulare.

Tot prin efectul legii agrare din 1920 s'a mai expropriat din domeniul forestier amintit, alte 21.164 ha pentru creșterea de pășuni comunale. Din această suprafață, 8.253 ha au fost poeni și goliuri alpine, așa că numai 12.911 ha au fost defalcate propriu zis din păduri. Până în anul 1937, din această suprafață, s'a defrișat 6.377 ha.

Suprafața terenurilor erodate este extrem de mică: numai 576 ha. Ea este însă împrăștiată în 46 locuri, situându-se numai pe izlazuri. Ea datează dinainte de alipirea Transilvaniei la Patria Mamă. Fiecare perimetru are întindere care variază între 2 ha și 51 ha. Acestea se prezintă sub forma unor coaste apălate de ape și brăzdate de ogașe și ravene în general mici. Numai la Meirag și Hinchiriș, eroziunea a căpătat amploare.

În regiune, lucrările de punere în valoare a acestor terenuri, au început să se întreprindă abia în 1912, continuându-se și în 1913, cu acest prilej s'a plantat 40 ha în 9 perimetre.

Sub regimul românesc lucrările au început în anul 1927 când a luat ființă, pentru cele 3 Crișuri. Direcția Torenților dela Beiuș. Până la desființarea acestei Direcții prin efectul legii din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, în regiune s'a lucrat intens în domeniul ameliorării terenurilor degradate. Lucrările au continuat apoi și după 1930, astfel că în 1937 se considera complet ameliorate 43 perimetre însumând 439 ha din zona de consolidare. Au mai rămas doar perimetrele Meirag, Hinchiriș și Dubrăvița de Codru, unde urmează să se continue lucrările.

Autorul dă amănunțit, sub formă de tablou, lucrările executate în toate perimetrele, în cursul anilor 1930—1937,

precum și costul lor pe ani și perimetre.

În afară de aceste date, deosebit de prețioase pentru lucrare sunt cele două hărți unde sunt reprezentate: pădurile pe natură de proprietari și repartizarea speciilor forestiere. În prima hartă figurează atât suprafețele de păduri expropriate pentru creșterea de izlazuri comunale, cât și cele 46 perimetre de ameliorare.

At. Haralamb

KRZYZANOVSKI, MIRON G.: Împădurirea terenurilor degradate în regiunea superioară a Nistrului.

Lucrare de subinspector, 1930. Manuscris de 15 pagini. Bibl. I.C.E.F., Nr. 1714.

Se arată că în partea superioară a cursului Nistrului, există o regiune unde, din cauza despăduririi, torenții se adâncesc puternic în straturile groase de aluviuni situate pe gresi.

Autorul descrie lucrările executate pentru stăvilirea eroziunii în această regiune, înainte de anul 1913. Pe coastele degradate — mai ales foste izlazuri — s'a plantat, după natura terenului, molid (de 2—3 ani), pin (2 ani), anin, frasin și mai rar iatic. În buzele deschise ale malurilor torenților s'a pus salcâm și anin negru, ambele specii receptate. Însfârșit după executarea lucrărilor de corecțiune, realizate prin cleionaje duble, — pe întinsele prundișuri din albiile acestor torenți s'a plantat diferite specii de răchită, ca: *S. viminalis*, *S. v. regalis*, *S. amygdalina*, *S. purpurea*, *S. p. viminalis*, *S. acuminata*, *S. caspica*.

Se descrie apoi metoda folosită pentru plantarea butașilor de răchită, îngrijirile date ulterior plantațiilor, felul cum se făcea exploatarea și dă cifre asupra rentabilității culturii de răchită.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 4—6/947

Red. resp.: ing. Tr. Vișan

Anul 62

SUMARUL: EDITORIAL: Ing. Tr. Vișan — Rolul sindicatului muncii în întărirea disciplinei și în sporirea randamentului muncii, **CRONICA PROFESIONALĂ:** Conducătorii sectorului forestier se sfătuiesc cu noua promoție de ingineri, Serbarea sădirii arborilor la Brănești, **NECROLOGE:** † Gheorghe Nicolau. † Iancu Mihăescu. † Pavel Mihalyik. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC:** Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală. Informațiuni. Procesele-verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație. **INFORMAȚIUNI:** Mișcări în personal. Știri diverse. **PUBLICAȚIUNI.**

ROLUL SINDICATULUI ÎN ÎNTĂRIREA DISCIPLINEI ȘI ÎN SPORIREA RANDAMENTULUI MUNCII

de Ing. TRAIAN VIȘAN

Atât contractul colectiv de muncă din Decembrie 1945 pentru muncitorii și funcționarii din întreprinderi cât și Statutul din 22 Septembrie 1946 pentru funcționarii publici conțin prevederi speciale care asigură tuturor acestor muncitori stabilitatea în serviciu și care nu permit sancționarea lor pentru abaterile și neregulile comise, decât în anumite condițiuni. Aceste condițiuni limitează la maximum puterea de sancționare a șefului întreprinderii sau instituțiunii publice respective. Astfel contractul colectiv de muncă prevede că judecarea abaterilor și aplicarea sancțiunilor se poate face numai de Comisia de disciplină a întreprinderii respective formată din patru membrii, doi reprezentanți ai salariaților și doi ai Direcțiunii. Concedierea salariatului de asemeni nu se poate face decât în urma hotărârii luate de comun acord a conferinței formate din reprezentanții patronului și salariaților, fiecare din părți având vot egal cu cealaltă (art. 99 și 100).

Pentru funcționarii publici, îngrădirea adusă de Statut dreptului de sancționare al șefului ierarhic responsabil de bunul mers al Unității respective este mult mai mare ca în trecut. Art. 103 din Statut prevede că numai prevenirea și mustrarea cu pierderea salariului pe 3—10 zile se poate aplica de șeful ierarhic (care dă prima

notă calificativă), iar restul sancțiunilor — avertisment, mutare disciplinară, suspendare, punerea în disponibilitate și destituirea — nu se pot aplica decât de șeful Administrației și numai pe baza unei decizii a Comisiunii de judecată disciplinară. Rezultă deci că orice funcționar care are calitatea de a da prima notă calificativă, poate aplica direct pedeapsa prevenirii și muștrării iar Ministerul sau șeful administrației nu are nici un drept în plus. În Comisiunea de judecată este membru de drept și un reprezentant al Uniunii Sindicatelor de salariați publici.

Judecarea abaterilor și aplicarea sancțiunilor prin comisiuni disciplinare este desigur o garanție că salariatul în cauză nu va fi năpăstuit. Nu este mai puțin adevărat că extinderea competenței acestei comisiuni în detrimentul puterii de decizie a șefului administrației, poate fi interpretată ca o lipsă de încredere în obiectivitatea acestuia și să provoace o scădere a prestigiului său.

Este știut că judecarea prin comisii de disciplină, durează multe luni și chiar ani din cauză că membrii comisiunii nu se pot întruni decât la intervale de timp săptămânale, cât și din cauza timpului necesar pentru îndeplinirea diferitelor proceduri și completări de acte, și din cauza discuțiilor contradictorii. În această vreme membrii comisiunii mai au de rezistat și la diverse intervenții și presiuni pentru salvarea celui vinovat, care datorită trecerii timpului își produc efectul. Se ajunge astfel la situația, care de altfel nu constituie o excepție în materie de penalizare, că funcționarul care a comis o abatere de mică importanță cum ar fi lipsa nemotivată dela serviciu într-o zi, să fie sancționat imediat de șeful său, conform competenței sale, pe când beția repetată în serviciu sau păgubirea administrației cu rea credință — pentru care Statutul prevede destituirea — să fie pedepsite numai după multă vreme dela constatarea faptelor, timp în care vinovatul continuă a funcționa netulburat în mijlocul colegilor săi.

Atât limitarea competenței cât și întârzierea aplicării pedepsei sunt elemente care în mod inevitabil duc la slăbirea disciplinei și la reducerea randamentului muncii. Această deficiență trebuie compensată prin activitatea sindicală. În adevăr sindicatele cât și secțiile sindicale ale salariaților publici și-au îndreptat până acum activitatea lor numai în sectoarele ce privesc îmbunătățirea situației materiale a funcționarilor prin economate, intervenții pentru ajutoare etc., educarea și recrearea lor prin șezători, conferințe, excursii, biblioteci etc., apărarea intereselor lor individuale, prin intervenții către administrație în diferite reclamațiuni făcute și prin participarea la Comi-

sii de încadrare, de propuneri, etc. Au depus toate o activitate lăudabilă în aceste compartimente. A fost însă neglijată complect până acum cealaltă latură a activității sindicale: contribuția sindicaliștilor și a Comitetelor sindicale la disciplina în muncă, sporirea cantității și calității muncii fiecărui salariat, la demascarea chiulangiilor, a lenșilor și a celor incorecți.

Orice bun sindicalist, cât și comitetul secției sindicale, au datoria ca să ajute întreprinderea sau instituția în care lucrează, la îndeplinirea obligațiilor sale, a programului său, la menținerea disciplinei și a raporturilor cuviincioase între funcționarii de diferite grade, cât și ale acestora față de public. Această datorie trebuie cu atât mai mult îndeplinită de sindicaliști cu cât conducerea instituției se găsește oarecum dezarmată prin măsurile luate în folosul salariatului în ce privește sancțiunile.

Sindicatul nu trebuie conceput ca o instituție care ar avea menirea numai să ceară dela Administrație mereu noi avantaje, noi înlesniri și să nu ofere nimic în schimb. Sindicatul nu trebuie să apuce pe acel drum greșit de a apăra totdeauna și fără deosebire pe oricare salariat fără a ține seamă de aportul pe care îl aduce la bunul mers al Instituției, fără a ține seamă dacă e harnic sau lenș, conștiincios sau sabotor, cinstit sau corupt, cuviincios sau insolent.

Sindicaliștii desăvârșiți și Comitetul sindical trebuie să fie mereu atenți la modul de comportare al colegilor lor și să caute ca prin îndemnuri prietenești, prin sfaturi și prin exemplul lor să-i îndrepte pe cei șovăelnici pe calea cea bună, și să nu lase totul numai în sarcina Administrației. Dacă atitudinea neconformă intereselor producției și a bunului mers al serviciului se repetă, sau dacă se constată la un coleg o abatere mai gravă, pe care șeful ierarhic nu a observat-o, orice membru al sindicatului, cât și comitetul sindical au datoria să aducă cazul la cunoștința șefului Instituției. Trebuie să dispară acea concepție greșită a colegialității care consideră ca o *obligație* ascunderea greșelilor unui coleg sau a închide ochii asupra abaterilor grave, spunând „treaba lui, nu mă privește”, și de a socoti ca o *lipsă de colegialitate* semnalarea lor.

Trebuie să ne gândim că Statul nostru chiar în timpuri normale și de belșug suporta cu greu numărul mare de funcționari pe care îi avea. Astăzi însă, când urmările celui mai nesocotit războiu din istoria noastră și sărăcia adusă de secetă apasă din greu asupra poporului, ar fi o greșală de neiertat ca să tolerăm în mijlocul nostru pe acei care nesocotesc imperativul zilei de azi, muncă și disciplină.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONDUCĂTORII SECTORULUI FORESTIER SE SFATUESC CU NOUA PROMOTIE DE INGINERI

În ziua de 5 Mai a. c., d-nii ministru subsecretar de stat la Departamentul agriculturii și domeniilor C. Agiu și secretar general ing. N. Celac au venit în mijlocul tinerilor ingineri și absolvenți ai noii promoții a Facultății de Silvicultură, spre a sta împreună de vorbă, a le asculta păsurile și a le da îndrumări asupra felului în care se va desfășura viitoarea lor activitate, pe care trebuie să o pună în slujba țării. La reuniune au luat parte și șefii marilor instituții forestiere.

D-l secretar general N. Celac, luând cuvântul, a spus în esență următoarele:

V'am chemat ca să stăm de vorbă și să ne înțelegem asupra modului în care va trebui să muncim de acum încolo.

Evoluția economiei forestiere a parcurs mai multe faze. La început, pădurea a fost considerată ca bun al nimănui și al tuturor. Apoi a început faza economiei forestiere organizate, în care aceasta a cunoscut o enormă dezvoltare în cadrul economiei generale. Sistemul capitalist a dus o politică de secătuire a bogățiilor țării în folosul unei minorități. Actualmente încercăm să ieșim din vechiul făgaș. Pădurea nu mai poate fi socotită de interes particular ci ea trebuie să fie privită ca un bun obșteșc, ca un factor de ameliorare a nivelului de viață al poporului. Această mare operă necesită cadre numeroase de specialiști, care vor fi recrutate în primul rând din tineret.

Scoala noastră are atât defecte cât și calități. Ea dă o cultură tehnică de tip enciclopedic, iar pe teren ne izbim de administrație, de probleme silvice locale, de transporturi, fabrici, comercializare, etc. Noi avem nevoie nu de enciclopediști ci de tehnicieni, de specialiști, care să posede în gradul cel mai înalt cunoștințele specialității respective. Avem nevoie de cercetători în institute, de cadre didactice pentru învățământul superior, mediu și inferior, de specialiști în domeniul culturii pădurilor, al exploatărilor, al amenajărilor, al transporturilor, al industrializărilor, al comercializării, etc.

Aspirațiile dvs. nu trebuie neglijate, ele trebuie cunoscute și încurajate. Trebuie însă să aveți foarte bine precizat ceea ce doriți să faceți pentru ca administrația să știe unde să vă îndrumeze.

Eu știu cum am plecat la serviciu în 1933, fără îndrumare și fără mijloace materiale. N'aș vrea să plecați la fel ca noi. Dorim să facem ceva pentru dvs., în acest moment când ieșiți în viață. Dorim să vă cunoaștem greutățile și să vedem împreună cum le putem soluționa. Am dori deasemenea să ne răspundeți la următoarele întrebări: 1) Ce v'a determinat să alegeți cariera de silvicultor? 2) Pentru ce specialitate aveți inclinare?

Au răspuns d-lui secretar general d-nii ingineri și absolvenți: A. Marian, Titus Orădeanu, P. Veronne, N. St. Dumitrescu, S. Silvestrovici și Marcișan.

D-l Marian, prezentând marile dificultăți materiale care se ridică la începutul carierei și care condiționează — din nefericire — orientarea profesională, făcând pe mulți să abandoneze domeniul preferat, a formulat în câteva puncte doleanțele de ordin material, a căror satisfacere este imperios necesară. Acestea sunt: a) acorțirea unei prime de transport și instalare; b) a unei locuințe; c) a echipamentului de teren (costum, haină de ploaie, bocanci); d) a terenului de hrană și dreptului de lemne; e) încadrare bugetară.

Din cuvântul d-lui **ministru C. Agiu**, desprindem următoarele:

V-am ascultat cu atențiune spre a vedea cum înțelegeți viața. V-am auzit dificultățile cu care aveți de luptat. Ele sunt ale întregului popor.

Eu cred că ați pornit având în față un ideal, căruia îi puneți în slujbă toată viața dvs. Nu cred că idealul dvs. va fi spulberat de o criză trecătoare, inherentă vremurilor postbelice. Problema depășește cu mult acest lipsuri momentane și soluția ei derivă din concepția pe care trebuie să o aibă un intelectual al timpurilor de azi. Acestea cer un nou tip de intelectual, care să se dedice ridicării celor de jos. Pentru noi, știința este o condiție fără de care nici nu putem concepe progresul. Deaceia noi dorim să creem intelectualiilor condiții de existență, care să le permită să-și inchine toată puterea lor de muncă acestor idealuri. Din păcate, posibilitățile noastre nu ne permit întotdeauna să realizăm întocmai ceea ce vrem. Chiar în aceste vremi grele, noi suntem pătrunși de răspunderea ce avem față de viața dvs. și suntem conștienți de ce uneori morulul dvs. este scăzut. Noi înșine am experimentat adeseori strânsa legătură dintre stomac și creier.

Sunteți supuși unui examen. Se cere să puneți accentul mai mult pe judecată și mai puțin pe hrană. Aveți în vedere ceea ce este permanent și general. Incordați-vă puterile tinerești spre a face o sudură cu toate elementele tubitoare de popor.

Am notat doleanțele dvs. și vom face tot posibilul să le soluționăm în funcție de mijloacele pe care le avem.

În încheiere, d-l secretar general **ing. N. Celac** sintetizează discuțiunile și propune, cu aprobarea celor prezenți, constituirea a două comisii, care să pună în practică dezideratele exprimate:

a) **Comisia de recomandare**, având rolul de a ușura orientarea tinerilor ingineri și fiind formată din 5 persoane: Decanul Facultății de Silvicultură, un profesor și 3 tineri ingineri.

b) **Comisia pentru ameliorarea condițiilor de angajare a inginerilor silvici**, formată din reprezentanții marilor instituții forestiere: Casa Pădurilor Statului, Direcția P.P.J., Direcția Silvică, Consiliul Tehnic, ICEF-ul, Eforia Spitalelor Civile, Fondul Bisericesc, Sovromlemn, etc., lucrând sub președinția d-lui ministru C. Agiu.

Insemnătatea acestui moment trebuie adânc subliniată, întrucât un asemenea fapt, după cunoștința noastră, nu-și găsește precedent decât în trecutul destul de îndepărtat al modestei — dar atât de pline de suflet — școli dela Brănești.

Prin această se mărturisește lămurit grija și atențiunea pe care oficialitatea înțelege să o acorde tinerelor cadre într'un timp în care acțiunea de guvernare are de rezolvat alătea probleme de covârșitoare importanță. Grija de om în genere este o nobilă preocupare. Ea este cu deosebire necesară față de cei tineri, căci sufletul celor tineri este o sumă de virtualități, de posibilități latente, care cuprind în sine atât germele celor mai fericite realizări cât și al tristelor eșecuri. Depinde nespūs de mult de cei cărora li se încredințează formarea acestor suflete, de a orienta în modul cel mai potrivit toate aceste posibilități, spre o cât mai bună valorificare, care interesează în ultimă analiză țara.

Cuvintele rostite în această ocaziune au răspuns — după cum am arătat — unor reale necesități. Cei care le-au ascultat, răspândindu-se pe întreg cuprinsul țării, duc cu ei, în munca aspră care îi așteaptă, ca un memento de fiecare zi, aceste calde și dinamice îndemnuri. Ei pleacă cu inima mai ușoară, căci știu că strădania lor este pretuită, că nevoile lor încep să fie mai bine cunoscute și că cei în drept veghează la îmbunătățirea grelelor condiții în care își încep cariera. Personalitatea actualilor conducători ai sectorului forestier constituie pentru aceasta o cheazăsie.

Va fi o plăcută îndatorire pentru noi de a însemna rodul acestor năzuințe.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR LA BRĂNEȘTI

Serbarea sădirii arborilor este una din manifestările care au o puternică tradiție în sânul slujitorilor pădurii. An de an, și cu deosebire dela celălalt mare războiu, această sărbătoare, desfășurată pe tot întinsul țării, a năzuit să întărească în sufletul poporului înțelegerea pentru rosturile pădurii și sentimentul de respect pentru pădure, ca una din așezările cele mai generoase și în același timp puțin pretentioase ale pământului acestei țări.

Grelele împrejurări economice ale anilor din urmă au redus însă posibilitățile de organizare ale unor asemenea manifestări. Anul acesta, serbarea sădirii arborilor a fost organizată la centru, prin grija administrațiilor silvice. În pădurea Postnicul, din ocolul silvic Brănești, în ziua de 9 Aprilie a. c. La solemnitate au luat parte d-nii: C. Agiu, ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii și domeniilor, ing. N. Celac și dr. D. Pușcariu, secretari generali ai aceluiași departament, reprezentanți ai instituțiilor silvice, agronomice și veterinare, ai școlilor și populației locale.

După oficierea serviciului religios, au luat cuvântul d-nii: ing. cons. silvic I. Zeicu, în numele soc. Progresul Silvic, I. Bădescu-Aluniș, în numele studenților ingineri silvici, și ministru C. Agiu.

D-l ing. cons. silvic I. Zeicu a rostit următoarele:

Societatea „Progresul Silvic” a inițiat și patronează de multă vreme această serbare, pe care o consideră ca zi de sărbătoare pentru reinvierea naturii și o adresează în special tineretului.

Omul iubește și se atașează de arbori, nu numai pentru foloasele lor directe, ci — mai ales — pentru că îi place să se asemene cu arborii, care dăinuiesc, ca și omul, mai multe decenii și fiind spre înălțimi. Numai cine a pătruns în păduri bătrâne de fag, cu trunchiuri albe și svelte, ca niște coloane

de catedrale sau s'a avântat pe piscurile ce domină norii și din care țâsnesc vânturile brazilor ce niște suflți, își poate da seama de frumusețea și complexitatea pădurilor, în care mintea și sufletul găsesc, în același timp, noian de probleme dar și odihnă reconfortantă.

Totuși pădurea n'a fost creștată în decursul vremurilor și o seamă de nechemăți i-au pângărit frumusețile, fără a se îngriji de refacerea ei, încât azi găsim atâtea răni dureroase pe trupul țării. Pentru lecuirea acestor răni, Soc. Progresul Silvic lansează un strigăt de alarmă și un apel către toți oamenii de bine chemându-i la o strânsă colaborare pentru refacerea pădurilor.

În încheiere, ô-sa exprimă mulțumiri d-lui ministru Agiu și celorlalți participanți pentru sprijinul ce înțeleg a acorda refacerii domeniului forestier.

Luând cuvântul, d-l ministru C. Agiu a spus în esență următoarele:

Pădurea a devenit la noi o problemă, de câteva decenii, de când a pătruns pe pământul țării noastre ideea de îmbogățire rapidă, de câștig mare, de muncă puțină. Frumșii noștri codri au căzut pradă acestei nesățioase dorințe de câștig, care a dus la împuținarea patrimoniului nostru forestier.

Azi, când pădurea este privită ca un bun de interes național, trebuie să fie pusă în slujba întregului popor. O problemă de atare însemnătate trebuie să depășească granițele strănie ale corpului de specialiști și să fie răspândită în popor. Să dăm poporului, care are adâncă dragoste și înțelegere pentru pădure, posibilitatea să apere patrimoniul forestier. Fără popor nu vom putea apăra pădurea.

Apărarea pădurilor este strâns legată de nivelul de viață și de înțelegere al săteanului. Cultivând idealismul cald, să facem să se nască porniri de prețuire a rosturilor pădurii și din mijlocul poporului, nu numai din facultăți, laboratorii și birouri. Pentru aceasta se cere un mic efort din partea tuturor intelectualilor, spre a sădi această înțelegere în suflete și a crea apărători văjnici a ceea ce ne propunem să facem din păduri.

Doresc silvicurilorilor, în anii care vin, să găsească mijlocul practic pentru a lega știința pe care o posedă de sufletul poporului, pentru a forma adevărați pionieri ai salvării pădurilor țării.

Intreaga asistență a trecut apoi la sădirea arborilor, după care a urmat o agapă tradițională, la care au luat cuvântul d-nii prof. C. Georgescu și ministru C. Agiu.

† Ing. silvic LEON COLOMEICO

Seful ocolului silvic Rupea — Târnava Mare.

Decedat la Rupea în ziua de 11 Aprilie 1947.

† GHEORGHE N. NICOLAU

(23 Iunie 1858—27 Februarie 1947)

(Inspector general silvic cl. I-a)

Gheorghe N. Nicolau, cel pe care întreaga actuală generație de ingineri silvici l-au cunoscut și apreciat ca pe „bătrânul și bunul Guță Nicolau”, s'a născut în București la anul 1858, ca fiu al lui **Nicolae Nicolau**, negustor pornit dela țară — din comuna Frunzaru, jud. Olt — și al **Măriei**, fiica boierului **Tudorache Sfetescu**, cu mari proprietăți de vîi la Greaca, membru în sfatul Primăriei și staroste peste toți vinarii din București. El face de timpuriu, de la patru-cinci ani, școala grea a orfanului, care trebuie să muncească din greu spre a-și deschide un drum în viață. Frumoasa tradiție de familie de odinioară, greutatea vieții l-au ajutat să se ridice cu un adevărat spirit creștinesc, cu o nețărmurită și trăinică iubire de familie, de ai săi, de oameni și de neam și cu o binecunoscută stăruință în muncă. Format astfel în cea mai glorioasă epocă a istoriei noastre moderne, Gheorghe Nicolau și-a făcut și și-a însușit ca fir conducător al faptelor sale munca, cînstea cum și acel patriotism luminat și generos, care intrunește în sine iubirea caldă de țară cu jertfa anonimă pentru binele public. Aceste însușiri au putut fi verificate de multe rînduri de ingineri silvici.

După studii la **Colegiul Sf. Sava** din București, la **Institutul de Agricultură de la Herăstrău** — în generația lui **P. S. Aurelian**, **P. S. Radian**, **V. Cărnău-Munteanu**, **Petre Antonescu**, — Gheorghe Nicolau absolvă cursurile **Școlii de Ape și Păduri de la Nancy** (Franța) spre a constitui, întors în țară și intrat în

serviciul public la 14 Mai 1882, al II-lea val de Nancyeni, cari, — prin C. Al. Orăscu, N. G. Popovici, D. Papinian, Th. Galleriu, V. Cârnu-Munteanu, Th. Gh. Pietraru, N. R. Danilescu, Petre Antonescu și alții, foarte puțini încă în viață — aveau să delușească și să imprime directivele sufletești și tehnice ale născândeii economii forestiere românești, Gheorghe Nicolau face astfel parte din generația de silvicultori, care două decenii la finele secolului trecut și aproape două decenii la începutul veacului în care trăim au creiat în condițiuni foarte grele corpul silvic român și sufletul cel bun al acestuia.

Cât a activat în Corp, ca cel dintâiu șef al ocolului silvic Gruiu (atunci cuprinzând și pădurile dela Tîgănești și împrejurimi, până la București), ca inspector de control la Direcția silvică de Pitești, cum și în însărcinarea cea mai îndelungă, cu care și-a și încheiat cariera — aceea de Șef al Serviciului Personalului în Direcția silvică și apoi în Casa Pădurilor, în cadrul Ministerului denumit înainte al „Agriculturii, Domeniilor, al Comerțului și Industriei“ —, Gheorghe Nicolau a dovedit neîncetat o neîntrectă hărnicie, iubire de țară, de oameni și de colegi, un pilduitor spirit de corp, obiectivitate și dreptate, însușiri pe care le cunoșcuse, le apreciasse și și le însușise ca pe cele mai de seamă părghii ale vieții. Ceea ce trebuie în deosebi subliniat și admirat în viața acestui om, ca o pildă pentru contemporani și pentru urmași, este respectul pe care toată viața — până în pragul mormântului — l-a păstrat, l-a cultivat pentru autoritatea și ordinea în Stat, pentru proprietatea și rosturile Statului și ale Corpului, Conservator înăscut al unor frumoase tradiții, conservator înăscut al averii publice și a temeiurilor acesteia, Gheorghe Nicolau salvează dela pieire cea mai mare parte din titlurile de proprietate ale Statului — ale moșiilor și mai cu seamă ale pădurilor acestuia — acte pe cari în frigurile neașteptatei pribegii din amara toamnă a anului 1916 le adună cu mare trudă, grijă și răbdare spre a fi trimise cu rânduială și în siguranță în Moldova. Restituite dela Moscova, aceste documente sunt primite, verificate reinventariate și adnotate act cu act tot de către Gheorghe Nicolau, cu aceeași grijă cu care fuseseră strânse. Ani de zile acest om — bătrân pensionar — venia din proprie pornire la Casa Pădurilor spre a-și desăvârși o operă de bun gospodar și de cetățean, cu o hărnicie, cu o promptitudine, cu o convingere, cu o regularitate, care merită și trebuiesc date ca pildă. Mulți ani după pensionare trăia viu și intens în sufletul lui Nicolau spiritul care nu-și găsește un rost în viață, dacă nu lucrează pentru binele public.

Această mare operă a lui Gheorghe Nicolau rămâne, cel puțin azi, cu atât mai impresionantă, mai pilduitoare, cu cât era la el mai firească, mai spontană, mai anonimă, și fără absolut nici o răsplătă. Nicolau era mulțumit că-l lăsa lumea în pace să facă singur și fără ajutoare cum a învățat și cum știa el că e bine și că trebuie făcut.

Ce impresionantă pildă de devotament!

Spiritul de familie, respectul și iubirea de oameni, de colegi și de corp, de corpul din care se onora că face parte și la a căruia naștere și consolidare Gheorghe Nicolau contribuise în mare măsură, făceau din el și într-o altă privință o figură aparte. Treizeci de ani cât a trăit în afara cadrelor zise active — Gh. Nicolau este pensionat în anul 1919 — el a păstrat un contact strâns cu corpul, cu colegii cari cădeau pe rând; cu cât rămânea mai izolat, mai singur, cu atât își încorda mai puternic legăturile cu valurile mai tinere și deci mai noi de ingineri silvici. Mulți dintre noi, în clipe grele ale vieții am

găsea ori când la el ușa deschisă, precum și un sfat sau o vorbă bună. Adesea găsit la acest nobil suflet de țaran și de boier al acestui neam al nostru și al acestui pământ al nostru — am găsit alinări pe cari le-am fi așteptat mai de aproape. Cine a trăit și a început a cunoaște câte ceva din adâncurile inimii omenești, înțelege ce fericită structură sufletească și ce aleasă creștere a făcut dintr'un suflet de orfan un mare și generos iubitor de oameni!

Cu aceste virtuți Gheorghe Nicolau își servește țara cât țin două cariere de silvicultor; el se duce azi dintre noi aproape ca ultima rezervă din tăierea definitivă, pe care timpul o făcuse de mult în generația sa.

O pioasă datorie ne impune să însemnăm aci aceste frumoase virtuți.

M. D.

† IANCU MIHĂESCU

Ing. Insp. Silvic

Destinul a întors ultima filă din cartea existenței aceleuia ce a fost Ing. insp. silvic Iancu Mihăescu.

Născut în 1890, la Câmpulung-Bucovina, dintr'o familie de preot, termină școala primară în Comuna Brașca Jud. Gura Humorului, iar liceul la Suceava, Școala silvică a început-o la Viena și a terminat-o la București în 1919, când își ia diploma de inginer silvic.

Întrât în serviciul Statului în anul 1920, ca șef al ocolului silvic Gilău din Direcția Cluj, trece apoi în Dobrogea, la Direcția Constanța, ca șef al ocolului silvic Cerna și apoi la Ocolul Măcin. În 1932 este transferat la Direcția silvică Bacău, iar în 1935 în Direcția silvică Bistrița, de unde în acelaș an trece la Direcția silvică Lugoj, ca șef al Serviciului tehnic; din 1933 a îndeplinit aici funcția de șef al Serviciului administrativ, de unde l-a cules coasa morții.

Inginer cu o temeinică cultură profesională și generală, vorbea 6—7 limbi — și colindase țara în lung și în lat în cursul carierei și călătorise în țări streine. Suflet larg, dacă cineva din personalul silvic avea vre-un necaz,

intervenea pe lângă superiori, pentru a ușura sau reduce pedepsele aplicate de aceștia personalului subaltern. De o voință și putere de muncă fără preget și cu o punctualitate exemplară, era primul la birou și pleca cel din urmă. Chiar bolnav, istovit venea totuși la birou.

În câteva cuvinte, acesta a fost Iancu Mihăescu — Nenea Iancu — cum i-am zis noi cei mai tineri.

A murit în ziua de 17 Aprilie 1947, ușor, repede, fără chinuri, după o pleurezie, care în timp de 6 săptămâni îl slăbise foarte mult.

Moartea sa neașteptată lasă pe colegi consternați și uluiți și lasă — mai ales — o familie nemângăiată în veci și fără sprijinul, de care ar fi avut acum nevoie, mai mult ca niciodată.

Înmormântarea a avut loc la Lugoj, în cimitirul ortodox, în ziua de 19 Aprilie; la ea au luat parte toți colegii și personalul subaltern. Au vorbit preotul Jigorea, Directorul și Subdirectorul Direcțiunii Lugoj. Sierul cu rămășițele pământești a fost purtat pe brațe de 4 inspectori silvici, colegi ai defunctului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie tărâna ușoară.

Ing. insp. silvic **Constantin Gh. Ștefănescu-Merei**

† Ing. PAVEL MIHALYIK

În ziua de 27 Iunie 1946, s'a stins din viață, în sânul familiei, în comuna Căvâran, jud. Severin, inginerul silvic Pavel Mihalyik.

N'a cunoscut grade în viață, n'a răvnit la ele niciodată, dar a cunoscut la perfecție meseria; a muncit în cadrul particular timp de 45 de ani, în liniște, pierdută printre dealurile și munții Banatului. Munca lui a lăsat urme nepieritoare în domeniul silviculturii și al construcțiilor forestiere. Oricine va străbate pădurile Soc. Cărășana din Căvâran ca și pădurile în prezent comunale, care înainte de Reforma Agrară din 1921 făceau parte din același complex, apoi pădurile fabricii de sticlă din Tomești-Luncani (Severin), va întâlni arborete splendide de frasin, molift, paltin, create de inginerul Mihalyik. Pe lângă aceste frumoase plantațiuni, a construit prima linie ferată industrială din regiunea Căvâranului și astăzi în funcțiune.

S'a născut la 22 Mai 1869, în orașelul Spiske Pohradie-Cehoslovacia, fiul unui maestru zidar, de origine slovacă. A studiat silvicultura la Banska Stiavnica (Selmeczbánya). După o practică de 4 ani la Statul austro-ungar, pe care a făcut-o la Orșova, Valea Bistra, Băile Herculane, a trecut la Societatea „Baiersdorf & Biseh” luând conducerea și administrarea pădurilor societății, din Luncani-Tomești (jud. Severin). În 1898, în cadrul aceleiași societăți, a fost mutat la Căvâran (jud. Severin), la Cărășana Forestieră, ale cărei păduri le-a administrat, timp de 40 de ani, funcționând concomitent și ca expert la exploatarea de păduri ale societății Margina-Reșița, din jurul com. Margina și Făget, timp de 15 ani.

Nici la adânci bătrânețe nu s'a putut despărți de pădure și de vânătoarea îndrăgită. L-am cunoscut în pădure; era plin de sfaturi practice și modest când vorbea de lucrările lui.

Pentru o viață de muncă rodnică, în câmpul practicii silvice, merită să închinăm aceste modeste cuvinte în memoria celui ce a fost ing. Pavel Mihalyik din Căvâran jud. Severin.

Ing. J. Filipovici (Lugoj)

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

CONVOCARE

STIMATE ȘI IUBITE COLEG,

În conformitate cu art. 29 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 61-a Adunare generală ordinară, ce se va ține în ziua de 3—4—5 Iunie 1947, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bulevardul Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică la 11—12—13 Iunie, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri vor fi prezenți, fără o nouă amânare.

Ordinea de zi a adunării generale este următoarea:

Ziua I-a, Miercuri 11 Iunie 1947.

1. Cuvântările de deschidere.
2. Omagierea d-lui prof. Tr. Săvulescu Ministru al Agriculturii și Domeniilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1946.
4. Aprobarea bilanșului și contului de venituri și cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1946 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiune pe 1946.
5. Aprobarea bugetului pe 1947.
6. Alegerea pentru 1947 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.
7. Diverse.

Ziua II-a Joi 12 Iunie 1947.

Dimineața

1. Problema cadrelor profesionale.
(Raportor general: Ing. G. Purcăreanu).
- După masă
2. Refacerea domeniului forestier al țării în vederea măririi producției.
(Raportor general: Ing. Dr. I. Vlad).

Ziua III-a Vineri 13 Iunie 1947.

Dimineața

3. Utilizarea rațională a lemnului.
(Raportor general: Dr. Ing. N. Gălmeziu).
- După masă
4. Vizitarea unei industrii de prelucrarea lemnului din București.

Congresul forestier anunțat pentru ziua de 29 Iunie a. e., din motive de ordin tehnic, se amână la o dată ce se va anunța la timp.

Nu ne îndoim, stimate și iubite colegi, că, trecând peste toate greutățile, veți participa la Adunarea generală din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă colegialitate.

Președinte, CONST. GEORGESCU

Secretar General, Șt. Predescu

INFORMAȚIUNI

— Consiliul de administrație al Soc. Progresul Silvic, în ședința din 2 Mai 1947, a fixat **cotizația pentru membrii societății pe 1947 la 200.000 lei**. D-nii membri cari au achitat până la acea dată suma de 50.000 lei, li se consideră aceasta drept acout și sunt rugați să trimeată și restul de 150.000 lei pentru completarea cotizației pe 1947. In contul acestei cotizații, membrii societății primesc și „Revista Pădurilor“.

— Deasemenea au fost fixate următoarele prețuri pentru **abonamentele la Revista Pădurilor**:

1.000.000 lei pe un an pentru autorități, instituții, întreprinderi

500.000 „ „ „ „ „ „ particulari

100.000 „ „ „ „ „ „ studenți, conductori, brigadierii, pădurarii.

— **Prețurile cărților editate de societate au fost fixate astfel: D. A. Sbur-lan: Instalații de transport pentru exploatarea forestiere — lei 100.000 broșat, lei 200.000 legat; I. C. Demetrescu: Economie forestieră generală — lei 100.000 broșat, lei 200.000 legat; Dr. V. Sabău: Evoluția economiei forestiere în România — lei 150.000; At. Haralamb: Pădurea și fenomenul torențial — lei 20.000; At. Haralamb: Pășunatul, permeabilitatea solului, scurgerea superficială a apelor și eroziunea — lei 20.000; M. Ene: Păsările în protecția pădurilor — lei 20.000; Gh. Pană: Gustave Huffel — lei 20.000.**

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 27

Ședința din 15 Nov. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Pană Gh., Predescu St., Rodoteatu St., Teodorescu, Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la orele 17.30 sub președinția D-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește procesul-verbal al ședinței trecute pentru ratificare.

2. D-l Președinte dă câteva informațiuni asupra noilor legi în domeniul forestier. Legea Corpului tehnic va apare în curând. Legea CAPS, a apărut. La perfectarea ei a depus multă muncă și stăruință D-l Secretar General Ra-chieru, căruia societatea noastră, va trebui să-i aducă vii mulțumiri. Prin această lege se consfințește dreptul la lemne celor ce muncesc în sectorul forestier. Colegul Dragu va fi rugat să scrie un articol asupra legii pentru revistă. Legea de organizare a MAD. este în studiu. Se prevăd pentru sectorul forestier patru direcții: Direcția regimului silvic, înglobând propaganda și învățământul; Direcția economiei lemnului; Direcția corecțiunii torenților și ameliorării terenurilor degradate; Direcțiunea amenajărilor. Legea de organizare P.P.J. se află în studiu. Legea de organizare I.C.E.F. va trece prin parlament odată cu celelalte institute.

3. Organizarea congresului. D-l președinte propune comisar al congresului pe d-l Haralamb, iar organizator al „Săptămânii forestiere” pe d-l T. Bălănică. Consiliul acceptă în unanimitate. D-lor vor lua contact cu comitetele alcătuite. D-l Președinte propune aprobarea unei retribuțiuni lunare de 400.000 lei pentru munca depusă de d-lor. Se alocă un fond de 10.000.000 lei pentru congres și 5.000.000 (cinci milioane) lei pentru „Săptămâna forestieră”. Pentru fonduri se face apel la MAD, și Min. Informațiilor. D-l Zeicu susține necesitatea emiterii unui timbru. D-l Rodoteanu propune că în locul membrilor din consiliu, care nu se mai află în capitală și deci nu pot lua parte la ședințele consiliului, să fie cooptați d-nii: Haralamb și Bălănică. At. Haralamb propune ca congresul să aibe loc la Govora, din cauza greutăților de cazare și de hrană. D-l Președinte crede că Govora nu este tocmai bine aleasă, fiind o localitate izolată, și propune Sinaia sau Băile Herculane. În această privință se va mai discuta în ședințele viitoare. D-l Haralamb este rugat să dea un comunicat prin revistă în vederea congresului. D-l Președinte face apel către colegi de a se scrie la revistă un articol asupra gospodăriei forestiere din U.R.S.S.

4. Cazul bibliotecarului Tacu. Sunt invitați în ședință D-nii av. Paniță și Tacu. D-l Paniță prezintă referat în urma delegației avute, prin care arată că până în prezent nu a putut face dovadă că d-l Tacu este proprietarul locului dela Predeal. D-l Tacu declară că a căzut victimă unor escroci cărora împrumutându-le bani cu anumite promisiuni, au dispărut cu ei. Deaceia a plecat în căutarea lor la Brașov, Cluj și Oradia Mare, unde s'a întâmplat accidentul în urma căruia a trebuit să i se amputeze piciorul. Relativ la dreptul de proprietate asupra terenului dela Predeal, d-sa menționează că posedă o chitanță de plata locului dela Percepția respectivă și un certificat de sarcini dela grefa Tribunalului Prahova. Se delegă d-l Paniță să ridice dela Primăria Predeal un certificat de improprietărire și să perfecteze actele pentru vânzare-cumpărare. Se aprobă o diurnă de 40.000 lei pe zi d-lui av. Paniță.

5. Se citește referatul d-lui Paia relativ la reparațiile necesare mobilierului dela Cămin, în valoare de 3.572.000 lei; se aprobă referatul și se dă delegație D-lui Constantinescu să cerceteze ofertele și să dea comenzi pentru executare.

6. Se aprobă noi înscrieri în Societate ale d-lor Ing.: Gh. Tănăsescu, Aurori Alexandru, V. Coman.

7. Cererea d-lui Ing. Tibu pentru primirea fiului d-sale în Cămin, se repartizează Comisiei Căminului.

8. Referatul d-lui Comes asupra insignei. Se delegă d-l Comes să dea forma definitivă a insignei consultând pe d-l Beldie asupra formei trunzelor de gorun.

9. Se propune o adunare colegială pentru informare asupra legii CAPS.

10. Diverse. a) Pentru înzestrarea bibliotecii e rugat d-l Constantinescu a lua contact cu d-nii: Popescu Zeletin și T. Bălănică; b) D-l St. Predescu anunță că s'a aprobat de CAPS. oferta noastră pentru închirierea sălii de festivități, cu chiria de 36.000.000 lei, pe $\frac{1}{2}$ de an; c) D-l Președinte propune fixarea unor reuniuni prietenești, prima la începutul lunii Decembrie.

Sedința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 28

Ședința din 9 Dec. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Constantinescu St., Comes T., Ene M., Georgescu C., Pană Gh., Popescu C., Predescu St., Rodoteatu St. Invitat d-l Bălănică T., Secretar de ședință d-l Ene M.

Sedința se deschide la orele 17.30 sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. Se citește procesul verbal al ședinței anterioare, pentru ratificare.

2. D-l Președinte propune să se trimită o circulară colegilor din consiliu prin care să se solicite prezența la ședință. Se va proceda eventual la cooptări.

3. D-l av. Paniță expune situația terenului dela Predeal; d-l Tacu este proprietarul locului încă din anul 1926. Se dă delegație d-lui Paniță să perfecteze actele de vânzare-cumpărare.

4. Se ia în discuție o adresă a B. N. R.-ului prin care aceasta cere să i se facă o reducere asupra sumei de 10.000.000 lei, ce reprezintă plata stricăciunilor cauzate vilei Sylva prin cazarea funcționarilor. Se aprobă o reducere de 2.000.000 lei.

5. Se aprobă personalului Societății un ajutor de Crăciun egal cu salariul brut pe luna Decembrie.

6. Se aprobă angajarea d-lui Tănăsescu Teodor ca ajutor secretar cu retribuția de 150.000 lei lunar și locuință.

7. Se ia în discuție referatul personalului societății relativ la ajutorul de iarnă. Se aprobă o sumă egală cu salariul brut pe luna Octombrie.

8. D-l Ing. Pană depune în manuscris două lucrări pentru biblioteca societății: a) La lutte contre les insectes parasites des arbres forestiers en Roumanie; b) Les causes de formation des torrents dans les Alpes Françaises. D-l Președinte sugerează trimiterea unui apel la toate instituțiile forestiere pentru trimitere de manuscrise bibliotecii societății. Pentru lucrările donate, d-sa aduce mulțumiri d-lui Pană.

9. Se ia în discuție o întâmpinare a d-lui Colman relativă la apariția unui articol calomnator în Jurnalul de dimineață, asupra Corpului Silvic. D-l Președinte sugerează să fie rugat d-l Haralamb să publice un articol la revistă pentru lămurirea rostului incendiierii pinului târîtor în regiunea pășunilor alpine.

10. D-l Aurelian Ionescu prezintă un referat cu propuneri pentru bunul mers al bibliotecii. Se delegă comisiunea culturală, ca pe baza acestor propuneri, să prezinte un referat detaliat, în ședința viitoare.

11. D-na Ing. Honceag solicită un ajutor societății. Se va răspunde că societatea a întreprins deja o colecție în acest sens.

12. Situația căminului. D-l Președinte propune amenajarea culoarului pentru instalarea a încă zece paturi. Au loc discuțiuni în urma cărora se delegă d-l Borovschi cu facerea unui referat însoțit de deviz, cu eventuale modificări ale camerelor actuale; se va institui un examen de intrare în cămin, deoarece sunt numeroși solicitanți.

13. Relativ la aranjamentele făcute între instituții pentru practica de vară a studenților, d-l Președinte dă următoarele informații: CAPS-ul a alocat un fond de 450.000.000 lei pentru ocoale modele și a cumpărat vila Brătianu, dela Curtea de Argeș, care se află acum în custodia Facultății de Silvicultură, pentru practica. Se va construi un pavilion la Fântânele-Bacău. S'a obținut apoi găzduirea studenților în castelul Schönburg-Bacău. Se vor cumpăra și instala barăci pentru lărgirea căminului, în București. D-l C. Popescu propune ca din fondul de 2% obținut din vânzări, să se afecteze de către CAPS, o sumă pentru construirea unui cămin studentesc.

14. Se hotărăște ca ședințele consiliului să se țină Vinerea, la două săptămâni, alternând cu cele ale cercului de studii. Ședința următoare se va ține în ziua de 20 Decembrie.

15. Se citesc și se ratifică vechi procese verbale.

16. Se dă delegație d-lui Pană de a relua relațiile societății cu străinătatea; d-sa va lua contact în acest sens cu d-l Bălănică.

17. D-l Bălănică face o expunere asupra delegației primite pentru „Săptămâna Forestieră”. D-sa este rugat a vorbi în primă ședință a cercului de studii, despre „Propaganda Forestieră”. E rugat deasemenea să alcătuiască un memoriu asupra necesității săptămânii forestiere în situația actuală dezastruoasă a pădurilor, memoriu ce va fi tipărit și difuzat. D-sa va trata în numele societății pentru obținerea emiterii unui timbru și imprimarea de lozinci pe cutii de chibrituri.

18. D-l Președinte roagă pe d-l Predescu să perfecteze contractul cu CAPS-ul pentru sala de festivități.

Consiliul hotărăște apoi să se facă o intervenție la CAPS. pentru obținerea unui fond de propagandă pentru congres și să prevadă în bugetul pe anul viitor un fond în acest scop.

Ședința se ridică la orele 10,30.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 29

Ședința din 20 Dec. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea D., Comes T., Costantinescu St., Colpacci Gr., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Predescu St., Vișan T., Zeicu I. Invitați D-nii: Bălănică Th., Haralamb At. Secretar de ședință Ene M.

Sedința se deschide la orele 16,30 sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Președinte propune că în locul d-ilor membri ai Consiliului, care nu se mai află în București, să fie cooptați alți colegi. Astfel în locul d-lui Voiosciuc să fie cooptat d-l Secretar general Celac N.

2. Se citește o scrisoare primită din Franța, prin care societatea este informată asupra asociațiilor forestiere cu care poate relua relațiile. Se delegă d-l Pană cu facerea corespondenței.

3. Actul de vânzare-cumpărare al terenului dela Predeal s'a perfectat, la suma de 15.000.000 lei.

4. Se aprobă înscrierea în Societate a d-nei Ing. Opreșiu.

5. Se aprobă un ajutor de 100.000 lei d-nei Eliza Th. Spirescu, fiică de silvicultor.

6. Se citește un memoriu al d-lui Ing. Dinu prin care d-sa solicită tipărirea unei lucrări asupra legislației forestiere, în 2000 exemplare, care ar costa 50.000.000 lei. Se va răspunde să depună lucrarea pentru a fi studiată de comitetul cultural.

7. D-l Rodoteatu citește un referat prin care menține hotărârea anterioară, de a se tipări de către Societate poeziile colegului Fl. Iordăchescu. Autorul donează lucrarea Societății. După discuțiunile ce au avut loc se hotărăște a se da D-lui Fl. Iordăchescu un premiu de 10.000.000 lei, din care 2.5 mil. acum și restul pe măsură ce se desface lucrarea.

8. D-l Rodoteatu citește un referat asupra memoriului înaintat de D-l Cezar Cristea relativ la biografiile silvicultorilor cerute de Marea Enciclopedie Agricolă. D-sa solicită publicarea prin societate. D-l Președinte propune că publicarea să se facă tot prin Enciclopedie.

9. D-l Tr. Vișan face o expunere asupra situației de inferioritate ce se creiază inginerilor silvici prin noua încadrare în Statutul funcționarilor publici. În urma unei întâmpinări a apărut o decizie, care însă nu satisface cererile. După discuțiunile ce au avut loc se delegă D-nii: Vișan, Burculeț și Nettea a lua contact cu inginerii agronomi și cei dela M. L. P. și a face în comun un protest.

10. D-l Președinte anunță că Legea corpului tehnic va trece prin Parlament.

11. D-l T. Bălănică prezintă un memoriu asupra delegației primite pentru organizarea săptămânii forestiere. Organizarea ar necesita cheitueli în valoare de circa 300.000.000 lei. D-sa a fost în audiență la d-l Secretar General al M.A.D. pentru a solicita fonduri.

12. D-l At. Haralamb anunță că va prezenta și d-sa un memoriu asupra organizării congresului.

Sedința se ridică la orele 18.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 1

Ședința din 17.I.1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Boldur M., Bordea, Colpacci Gr., Constantinescu St., Comes T., Constantinescu-Leu, Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lăssievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Popescu C., Predescu St., Râșcanu R., Rodoteatu St., Sburlari D., Vișan Tr. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de ședință: Ene M.

Sedința se deschide la orele 17,30 sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l St. Constantinescu citește proiectul de buget pe anul 1947. După ample discuțiuni, bugetul se aprobă cu 450.000.000 lei la venituri și aceeași sumă la cheltuieli. D-l Președinte menționează faptul că Societatea noastră este singura care scoate regulat revista în situația de azi. D-sa aduce elogii D-lui Haralamb, pentru munca depusă și grija ca revista să-și păstreze nivelul înalt și punctualitatea de totdeauna. D-l At. Haralamb este rugat să caute un colaborator.

2. D-l At. Haralamb expune acțiunea desfășurată pentru organizarea congresului. D-sa a solicitat prin scrisori personale, referate relative la problemele enunțate. D-sa e rugat să caute raportori pentru cele două probleme ce se vor debata.

3. D-l T. Comes expune programul Cercului de studii. Ciclul se va desfășura între Ianuarie—Aprilie. Prima ședință va avea loc la 24 Ianuarie, când d-l T. Bălănică va vorbi despre „Acțiunea de îndrumare forestieră”. După conferință, va avea loc recepția D-lui Ing. Vasiliev, directorul Soc. „Sovrolemn”. D-l Președinte roagă Consiliul să aprobe suma de lei 2.000.000 pentru cheltuieli necesare cu organizarea acestei recepții.

4. Se delegă d-nii St. Predescu, Gr. Colpacci și Gh. Ionescu, a se prezenta și a invita pe D-l Celac, secretar general al M.A.D. să participe la ședințele Consiliului, d-sa, fiind cooptat în locul d-lui Volosciuc.

5. D-l T. Bălănică expune acțiunea desfășurată pentru organizarea „Săptămânii forestiere”. D-sa a luat contact cu oficialitățile. Se pune problema adunării fondurilor dela diferite instituții. Sunt solicitați membrii Consiliului a da concursul. D-l R. Râșcanu promite tot concursul și e rugat a face o listă a tuturor întreprinderilor și sindicatelor forestiere, cărora să li se solicite fonduri și referate asupra problemelor congresului. Reprezentanții acestor instituții să fie invitați la congres și cooptați ca membri corespondenți în Societate.

6. Se citește un referat al contabilității Societății prin care se cere să se aprobe achitarea către CEACS, a unei datorii de lei 600.000 împrumut făcut de D-l Tacu și girat de D-l Ghelmeziu, această sumă fiind cuprinsă în prețul de cumpărare a terenului din Predeal, proprietatea D-lui Tacu. Se aprobă.

7. Se prezintă o cerere a studenților Fac. de Silvicultură, pentru sala de festivități în vederea organizării unui cea. Se aprobă în schimbul cheltuielilor de întreținere.

8. În legătură cu bugetul pe anul 1947, se aprobă majorarea următoarelor venituri: cotizația anuală 50.000 lei. Direcțiunile silvice vor fi solicitate să strângă cotizațiile membrilor respectivi. Nu se va mai trimite revista cole-

gilor cari nu au achitat vechile cotizatii până la data de 1 Ian. 1947. Taxa de înscriere în societate 10.000 lei; abonamentul la revistă: autorități 150.000 lei, particulari 50.000 lei, studenți 25.000 lei. Pentru publicarea deciziilor de aprobarea amenajamentelor, este rugat a alcătui un tarif d-l C. Nettea. Dormitul în cămin 10.000 lei pe noapte. Deasemenea se majorează și prețul publicațiilor.

9. Ministerul Comunicațiilor cere sala pentru un festival. Cererea va fi înaintată către CAPS, care a închiriat sala.

10. D-l Predescu propune organizarea unui ciclu de conferințe în colaborare cu societatea agronomilor și veterinarilor asupra problemelor ce converg. Au loc scurte discuții în urmă cărora se delegă D-nii: I. Demetrescu, C. Nettea și St. Predescu a lua contact cu reprezentanții celor două societăți pentru alcătuirea unui program.

11. D-l St. Constantinescu citește un referat cu propuneri pentru stabilirea atribuțiilor personalului societății, care se aprobă.

12. Se aprobă angajarea pe 3 luni, cu salariu de 200.000 lei lunar, a d-lui Mureșan ca ajutor-biblioteca și pentru administrarea și expedierea revistei.

13. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor ingineri: Paul I. Nicolescu, Ioan M. Stănescu, Traian Al. Mecota și Alexandru Țiței.

14. D-l D. Sburlan prezintă referatul comisiei culturale asupra lucrării d-lui Dinu, relativ la tipărirea lucrării: „Codex al evonomei forestiere românești”. Au loc discuții, după care se hotărăște ca D-l Dinu să ia contact cu D-l Nettea pentru a discuta posibilitatea publicării fracționate.

15. D-l Președinte aduce la cunoștință noua organizare a AGIR.-ului.

16. D-l V. Filip e rugat ca în deplasările pe care le are, să stăruie în activarea cercurilor regionale.

17. Au loc discuții în jurul salarizării inginerilor silvici după noul statut.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 2

Ședința din 7 Febr. 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Predescu St., Teodorescu I., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de ședință M. Ene.

Ședința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței anterioare.

2. Se stabilesc orele de serviciu ale biroului administrativ și ale bibliotecii, astfel ca în fiecare zi dela orele 9½—13½ și 17—20 să fie un funcționar prezent.

3. Se aprobă cheltuelile făcute cu ocazia recepției d-lui Ing. Vasilev în societate, în suma totală de 3.180.000.

4. Se aprobă înscrisura în Societate a d-nei ing. Viorica Stoica
 5. La propunerea d-lui Președinte, Consiliul aprobă acordarea a câte 1.000.000 lei d-ilor At. Haralamb și T. Comes drept cheltuieli de deplasare făcute în vederea redactării și tipăririi Revistei Pădurilor și Suplimentului Profesional.

6. Se ia în discuție unele abuzuri constatate la cămin. Se vor lua măsuri pentru ordine; se va pune în vedere d-lui ing. Pociu că nu mai va putea locui decât până la 10 Februarie 1947.

7. Se citește un referat al d-lui St. Constantinescu în vederea măririi salariilor personalului. Deoarece aceste majorări sunt reglementate, d-l Președinte propune să se acorde sporuri sau prime de activitate.

8. D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului o cerere a studenților silvici, din căminul Politehnicei prin care roagă a li se da posibilitatea de a lua masa la Economatul CAPS. D-l Predescu motivează imposibilitatea prin lipsă de locuri și fonduri, totuși d-sa va pune chestiunea în discuția Sindicatului CAPS.

9. Se ia în discuție modelul pentru noua insignă. După discuțiunile la care au luat parte d-nii: C. Georgescu, St. Predescu, Gh. Ionescu, B. Borovschi, H. Manole, I. Teodorescu, V. Lissievici, I. Zeicu, M. Ene, se amână hotărârea pentru ședința viitoare.

Sedința se ridică la orele 17,45.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 3

Ședința din 21 Febr. 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Butoi Al., Colpaci Gr., Predescu St., Constantinescu St., Comes Titus, Eliescu Gr., Filip V., Lissievici V., Manole H., Marinescu I., Pană Gb., Paladian I., Rășcanu Romeo, Popescu V. C., Rodoteanu St. Invitat d-l: Cotta V.

Sedința se deschide la ora 16,30, sub președinția d-lui St. Predescu.

1. D-l Lissievici prezintă referatul întocmit de d-l ing. Cotta V. în chestiunea anteproiectului de legea vânătoarei.

D-l Cotta ia cuvântul și susține punctele din referat, specificând că acest anteproiect desființează dreptul de proprietate asupra vânatului; mai ales la CAPS, care are și personal și legea de organizare proprie, nu va da rezultate. Relevă importanța armelor de serviciu și cere ca la această lege CAPS.-ul și Progresul Silvic să fie consultate.

D-l Paladian susține că cei care are vânatul trebuie să-l și administreze, iar rolul Direcției Economiei Vânatului e să dirijeze această economie în linii mari. Este anacronic că nici un for competente nu a fost consultat la întocmirea anteproiectului. Propune ca conducerea Soc. „Progresul Silvic”, împreună cu administrația CAPS., să se prezinte la ministru și să ceară legea pentru consultare, mai ales, după cum susține D-l Cotta, întrucât d-l Secretar General a promis că înainte de a da drumul legii, se va consulta cu cei în drept, competenți în materie (CAPS.).

D-l Rodoteatu spune că fiind în fața faptelor împlinite, mai mult rămâne de judecat situația și anumite atitudini, critică sistemul ales de d-l A. Comșia, care fiind și membru în Consiliul societății nu a găsit de cuvânt să discute anteproiectul în Consiliu.

D-l H. Manole propune intervenția urgentă la toți factorii interesați de a consulta Legea.

D-l St. Predescu analizează chestiunea și menționează că sunt propriu zis 2 chestiuni, chestiunea legii vânătorii în sine și chestiunea d-lui Comșia și atitudinea sa. CAPS-ul are de spus cuvântul mai ales că legea proiectată intră în contradicție cu legea de organizare a CAPS-ului. S'a propus radierea d-lui Comșia din Consiliu, căci are 23 absențe nemotivate dela Consiliu.

D-l Colpaci remarcă că după cum CAPS-ul a făcut legea de organizare fără să consulte Direcția Economiei Vânătorului în materie de vânătoare, la fel a procedat și Dir. Ec. Vânătorului fără a consulta CAPS-ul, iar Legea s'a făcut cu consultarea Uniunii Generale a Vânătorilor.

Se propune și se alege în persoana d-lor St. Predescu, Al. Butoi și I. Paladian o delegație pentru a merge în audiență la d-l Secretar General în această chestiune.

D-l A. Comșia va fi invitat special la prima ședință a Consiliului.
Ședința se ridică la ora 18.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

AVIZ IMPORTANT

Primim din străinătate, dela numeroase Instituții de Cultură, tot mai multe cereri pentru complectarea colecțiilor Revistei Pădurilor cu numerile apărute în cursul anilor 1940—1945, când schimburile internaționale au fost întrerupte.

Cum Societatea „Progresul Silvic” nu dispune de rezerve complete în acest scop, adresăm o rugămintă stăruitoare tuturor colegilor, care nu colecționează revista, să pună la dispoziția Societății tot ce au din numerele apărute în intervalul 1940—46. Vor înlesni prin aceasta o operă utilă, de interes colectiv, pentru profesiunea noastră, și în ultimă analiză, pentru Țară. Cei din București să ne anunțe și Societatea va trimite un funcționar să le ridice de acasă. Colegii din provincie le pot aduce cu ocaziunea unor deplasări în interes de serviciu la București.

Se vor adresa mulțumiri în scris, prin Revistă, tuturor colaboratorilor la această acțiune de interes național.

I N F O R M A Ț I U N I

Mișcare în personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 55/7.III.947 publică dec. MAD. Nr. 84592/947 prin care d-l ing. cons. silv. Oprea Rădescu, fost director al Dir. Tehnice CAPS, se delegă în controlul general CAPS și se repartizează ca inspector de control general al Dir. reg. silv. Constanța.

— Idem Nr. 84949/947 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii Ing. subinsp. silv. Constantinescu Gh. C-tin din Centrala CAPS. în Centrala Dir. reg. silv. Pitești și se delegă ca inspector de control regional; ing. silv. stg. Groșanu Moise dela Centrul de exploatare Curtea de Argeș la Oc. silv. Stoiceni fiind delegat cu conducerea ocolului în mod provizoriu; ing. silv. Roșoagă Gh. dela Oc. silv. Stoiceni în Centrala Dir. reg. silv. Pitești ca referent; ing. silv. stg. Bratu Ion, numit prin I. D. R. Nr. 2525/947, se repartizează în serviciu ca ajutor la Centrul de exploatare Curtea de Argeș.

— Idem Nr. 83219/947 prin care se delegă în funcțiunile de șef de serviciu la Dir. reg. silv. Bacău, d-nii: ing. insp. silv. Căpitanu C-tin ca șef al Serv. tehnic; ing. insp. silv. Paraschiv Ion ca șef al Serv. comercial; ing. insp. silv. Simionescu Ion, ca șef al Serv. ad-tiv.

— M. Of. Nr. 61/14.III.947 publică dec. MAD. Nr. 849/947, prin care delegația dată d-lui ing. cons. silv. Ilie Demetrescu de a conduce Direcția admini-

strației centrale și a bunurilor ICEF. încetează pe data de 1.II.947. D-sa rămâne directorul secției X: economie, administrație și politică forestieră și șeful, prin delegație, al Serviciului de bibliotecă, publicații, fototecă și muzeu din Institut.

Atribuțiunile și competențele directorului Administrației centrale și a bunurilor ICEF, în materie de administrație centrală, trec asupra d-lui ing. insp. silv. N. Carra, subdirector al Administrației centrale ICEF, iar în ce privește bunurile exterioare ICEF, trec asupra d-lui ing. subinsp. silv. I. Pa-velescu, subdirector al bunurilor exterioare ICEF.

— M. Of. Nr. 68/23.III.947 publică dec. CAPS Nr. 90.869/947 prin care se repartizează în serviciu d-nii: ing. silv. stg. Arboreanu N. la Oc. silv. Bărzava; ing. silv. stg. Nalboc Gr. la oc. silv. Căiuți; ing. silv. cl. II-a Nedorizescu M., la Oc. silv. Giurgiu; ing. silv. cl. II-a Tirea M., la Oc. silv. Baru Mare; ing. silv. Tiței Al., la c. f. s. Valea Nișcov; ing. silv. cl. II-a Vasilache An., la Centr. Curtea de Argeș; ing. silv. stg. Lisca P. la Oc. silv. Strehaiia; ing. silv. stg. Georgescu G. Anton, la Oc. silv. Lunca Stănești; ing. silv. stg. Nicolescu Paul, la Dir. București; ing. silv. stg. Patrichi T. I., la Oc. silv. Ciurea; ing. silv. stg. Teofilescu T., la Oc. silv. Sâi; ing. silv. stg. Bujorică I., la Oc. silv. Valea Răului; ing. silv. stg. Gontoiu M. Șt., la Oc. silv. Poenile de sub Munte.

— M. Of. Nr. 71/26.III.947 publică I. D. R. Nr. 492/947 prin care se instituie Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor corpului silvic, compusă din d-nii: Iosif Munteanu, cons. la Inalta Curte de Casație și Justiție, președinte titular; I. Manea, cons. la I. C. Cas. și Just., președinte-supleant. **Membri titulari:** ing. con. silv. I. Florescu, ing. cons. silv. Vencu Georgescu, ing. insp. g-1 silv. V. Paladian, ing. cons. silv. Gh. Ionescu. **Membri supleanți:** ing. insp. g-1 silv. Sextil Tisca, ing. insp. g-1 silv. Tr. Vișan. **Reprezentanții sindicatatului:** ing. cons. silv. Valer Popovici, titular; ing. insp. silv. Ștefan Barbulescu, supleant.

— Idem dec. CAPS. Nr. 91.175/947, prin care d-l ing. subinsp. silv. C. Zamfir, șeful Oc. silv. Tr. Severin, se detașează la soc. Sovromlemn, pe timp de 3 luni, cu începere dela 15.II.947, iar d-na ing. silv. Maria Oprîșiu se delegă cu conducerea Oc. silv. Tr. Severin pe timpul acestei detașeri.

— Idem Nr. 91.773/947, prin care înțetează detașarea d-lui ing. subinsp. silv. Gh. Popă la soc. Sovromlemn, pe data de 31.XII.1946, d-sa trecând ca referent în Centrala Dir. reg. silv. Bacău.

— Idem Nr. 91.771/947, prin care se revine asupra transferării d-lui ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor la Oc. silv. Tg. Ocna, în sensul că se menține ca șef al Oc. silv. Buzău.

— M. Of. Nr. 80/5.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 94.886/947, prin care se completează Comisiunea pentru întocmirea regulamentului legii de organizare C. A.P.S. cu d-l ing. cons. silv. Rodoteatu Stere, ca președinte, în locul d-lui ing. cons. silv. Atanaesescu A., pensionat; d-l ing. insp. g-1 silv. Ivănescu Al. ca membru.

— M. Of. Nr. 81/7.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 1.537/947, prin care se retrage delegația de șef al Stațiunii de experimentare forestieră „Bărăganul”, dată d-lui ing. I. Lupe, și se delegă ca șef al stațiunii d-l ing. N. Stanciu.

— M. Of. Nr. 84/10.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 591/947, prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de ing. silv. stg., la datele arătate în paranteză: Scărlătescu M. Jorj (26.III.946), Lișcu Fl. Petre (17.IV.946), Buracu O. Iosif (14.II.947), Borzea I. Alex. (14.II.947).

— M. Of. Nr. 88/19.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 636/947 prin care ing. silv. din cadrul de stat și particular, se înaintează la gradele și pe datele specificate mai jos:

a) Ing. insp. g-1 silv.: Antimovici I., Tiscă Sextil, Vălceanu E., Ionescu D. C., Mavrodin E., Constantinescu Ilie, Sandi Mircea și Witting Otto, la alegere, la gradul de ing. cons. silv., pe data de 1.I.947.

b) Ing. insp. silv.: Ciobanu Gh., Constantinescu N., Ifoșie V., Lungu I., Paraschiv I., Diaconescu I., Petrescu S. Alex., Drăgan Sever Em., Popescu St. Mircea, Krzyzanowski V. M., Sofronie Gh., Corbeanu T., Petcu D. Gh., Filip V., Georgean T., Urseanu Oct., Georgescu Silviu, Obadă D-tru, Cucer Terențiu, Ionescu Gh. T. și Lazăr V. la gradul de ing. insp. g-1 silv., la alegere, pe data de 1.I.1947.

c) Ing. subinsp. silv., la gradul de ing. insp. silv.: **La vechime:** Tatomir Gh., Ostafie Gh., Mureșanu Iosif, Soos Eug., Oprisan T. Gh., pe data de 22 Decembrie 1946 și Raicu Gh. Drăgan pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Munteanu D., Fomino N., Păunescu Trifon, Niculescu S. V., Vlad S., Nicolaescu Lucian, Pașcovschi S., Bulancea Gh. Al., Brebenaru I., Frățilă V., Mihăescu Lazăr, Ciolac D., Diaconu I., Marcu Iosif, Cojoc G.,

Dumitrescu Aurel, Vârtoșu Gh., Hristu Iancu N., Telegă Gh., Siraev G., Marinescu M. Mihail, Vasilescu St. Gr., Ghelmeziu N., pe data de 1.I.1947.

d) Ing. șef silv. la gradul de ing. subinsp. silv.: **La vechime:** Harabagiu N. N., Persica Marian, Romanciuc R., Decei O., pe data de 25.X.1946. **La alegere:** Băițoiu N., Lupe Z. I., Mărășescu T., Georgescu M. Ov., Opreșcu V., Ionescu I. St., Ionescu D. D., Dascălu Gh., Petcu Eip., Chirculescu Gr. și Cârstocea N., pe data de 1.I.1947.

e) Ing. silv. cl. I-a, la gradul de ing. șef silv.: **La vechime:** Vlădoiu M. P., Ionescu St. V. și Chiriță I. Adrian, pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Miron V., Bedros I., Tuțuianu V., Budiu Em., Andreescu V., Belinschi N. Pavel, Ionescu I. Gh., Dumitrescu Gh., Nicolae, Fedorovici T., Nepomneasci E., pe data de 1.I.1947.

f) Ing. silv. cl. II-a, la gradul de ing. silv. cl. I-a: **La vechime:** Comes V., (15.VII.1945); Brejan S. și Bădea St. Fl., (1.IX.1945); Stănescu M. Ioan, (15.I.1946); Nicolaescu St. M., (1.II.1946); Pășenco V. Petre (13.II.1946); Popescu N. N. (17.II.1946); Ștefănescu V., (22.II.1946); Hurmuzescu C. și Petrescu Cezar (8.IV.1946); Stănescu A. C., (10.IV.1946); Nedelcu I. Gh., (1.V.1946); Dorin T., (12.V.1946); Discuțeanu V., pe data de 10.VI.1944, ing. cl. II și ing. cl. I pe data de 10.VI.1946; Cătănescu Dan, (1.VI.1946); Enăchescu C-tin (19.VIII.1946); Voinescu N. Iosif (16.IX.1946); Găină P., Vintea M. și Tătar I., (1.XI.1946); Popovici T. N., ing. cl. II, pe data de 6.XI.1944 și ing. cl. I, pe data de 6.XI.1946; Tomulescu F., (7.XI.1946); Procopie I., (1.XII.1946); Ștefănescu Vitalie și Vasilache Anatolie (1.I.1947).

g) Ing. șef silv. la gradul de ing. silv. cl. II: **La vechime:** Grosanu M., (1.I.1945); Popiel Carol, (19.I.1946); Ștefănescu A. M., Mărgineanu O., Podgurschi S., Popa Alex., Ionescu D. Al., Stoica N., Ichim Radu, (22.I.1945); Naiboc Gr., Turlol V., (21.II.1945); Bratu I., (3.IV.1945); Colomei-

co Leon, Ștefănescu I., Dumitrescu St. N., Cotlarcu Lascăr, (21.IV.1945); Datcu Voicu, (28.IV.1945); Tatomir Em., (11.V.1945); Clumac Gh., Deac L., Ellan Gh., Armășescu Sorin, Dogărescu Cl., Buniș N., Arboreanu N., (27.VI.1945); Ardeleanu Gh., Dragomir N., (1.VIII.1945); Chercioaban Gh., (3.VII.1945); Sirechescu C-tin, (1.VIII.1945); Crăciunescu P. P., (1.IX.1945); Ionescu Gh. Al., (29.IX.1945); Pănciu Pant., (29.X.1945); Popovici Gr. C-tin (5.XII.1945); Stolojescu I., (8.XII.1945); Popescu Tr. Cornel, Popescu C. C-tin, (11.XII.1945).

— M. Of. Nr. 93/25.IV.1947 publică dec. MAD. Nr. 648/1947 prin care se acordă rectificarea datei înaintării următorilor ing. silv. conform dispozițiilor Legii Nr. 206/1946: D-l Ing. insp. silv. Marchevici David, din CAPS, se consideră înaintat în gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.1944 în loc de 1.I.1945, d-l ing. insp. silv. Georgescu D. Alex., din cadrul particular, fost în serv. Direcției Silvice, se consideră înaintat la gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.1943 în loc de 1.I.1944, d-l ing. subinsp. silv. Ene Mircea, din ICEF, se consideră înaintat în gradul de ing. subinsp. silv. pe data de 1.I.1944 în loc de 1.I.1945.

— M. Of. Nr. 95/28.IV.1947 publică dec. MAD. Nr. 620/1947, prin care Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor Corpului silvic se completează cu d-l ing. silv. Smereciński V. Igor, șeful Serv. Corpului silvic din Dir. Silvică, ca secretar al comisunii.

— Idem Nr. 621/1947 prin care d-l ing. cons. silv. C. Rachleru, din Direcția Silvică, se suspendă din serviciu, aflându-se în cercetarea justiției.

— Idem Nr. 867/1947, prin care d-l ing. C. Pascu din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se detașează la soc. Sovromienn.

— Idem dec. CAPS. Nr. 1.325/947, prin care se fac următoarele transferări: Ing. insp. silv. Băncilă Mircea, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Cugir, în Centrala Dir. reg. silv. Sebeș, și se delegă ca șef al Serviciului exploatărilor, industrializărilor și valorificărilor; ing. silv. Ștefănescu Emanoil, la cerere dela Oc. silv. Târgoviște, ca subșef la Oc. silv. Ploiești; ing. Tirea Mihai, șeful fabricii Cugir, se delegă cu conducerea, în mod provizoriu, a Oc. silv. Cugir.

— M. Of. Nr. 96/29.IV.947 publică J. C. M. Nr. 445/947 prin care se autoriză deplasarea în străinătate, pe contul Statului, a d-lor: Dr. ing. V. Sabău, ing. Smereciński I., pentru a participa ca reprezentanți ai României la Congresul Internațional al Lemnului, care va avea loc la Praga, între 28.IV și 13.V.947.

— M. Of. Nr. 97/30.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 4.378/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Gheorghiu Romeo, se reprimește în serviciul CAPS, Centrala Dir. Bacău, în funcțiunea de referent șef tehnic.

— Idem Nr. 4.374/947 prin care d-l ing. silv. stg. Lișcu Petre, ajutor la Oc. silv. Sirehala, se detașează la Eforia Spitalelor Civile, pe timp de 3 luni.

— Idem Nr. 4.365/947, prin care d-l ing. silv. Pokoi Eug., se reprimește în serv. CAPS, în funcția de subșef de ocol la Oc. silv. Focșani.

— Idem dec. Nr. 4.383/947, prin care se fac următoarele transferări: ing. subinsp. silv. Gheorghies C., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Regina Elisabeta, în Centrala Dir. reg. silv. Bacău și se delegă ca insp. de control regional; ing. silv. cl. II-a Chiriță Adrian, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Răcăciuni, la Oc. silv. Căiuți, în calitate de subșef de ocol; ing. silv.

stg. Nalboe Gr., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Căiuți, la Oc. silv. Răcăciuni, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. silv. cl. II-a Tițel Alex., la cerere, din Centrala Dir. reg. silv. București, la Oc. silv. Ciucurova, ca subșef de ocol; ing. subinsp. silv. Vermeșan Valeriu, la cerere, dela Oc. silv. Vascău, în Centrala Dir. reg. silv. Lugoj; ing. silv. stg. Arboreanu N., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Bărzava, la Oc. silv. Vascău, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. șef silv. Petcu Elp., din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se delegă în funcția de insp. de control regional la acea direcțiune; ing. silv. stg. Popescu Vl., subșef la Oc. silv. Regina Elisabeta se delegă, în mod provizoriu, ca șef al acestui ocol.

— Idem Nr. 4.380/947, prin care se mențin delegațiile de subdirectori în Administrația centrală CAPS, după cum urmează: d-l ing. insp. silv. Petrovan Eugen la Direcția Administrativă și Economatul personalului, d-l ing. cons. silv. Dem. Constantinescu la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de exploatare și valorificări.

Se delegă ca subdirectori în Ad-ția centrală CAPS, următorii: d-l ing. insp. g-l silv. Ivănescu Al. la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de industrializări; d-l ing. insp. silv. D-tru Stănescu la Direcția tehnică, conducând mai departe și Serviciul construcțiilor; d-l ing. insp. silv. Nic. Constantinescu la Direcția culturii și amenajării pădurilor, conducând mai departe și Serv. culturii pădurilor; d-l ing. șef silv. Minea Ionel Tomița se delegă ca șef al Serviciului aprovizionărilor.

— Idem Nr. 3.688/947, prin care d-l ing. insp. silv. Ceacăreanu Gh. se transferă, în interesul serviciului, dela con-

ducerea Oc. silv. Tisău, în Centrala Dir. reg. silv. București. Deasemenea d-l ing. silv. Ionescu Petre se delegă în mod provizoriu, cu conducerea Oc. silv. Tisău.

— M. Of. Nr. 106/12.V.947 publică dec. MAD. Nr. 6.395/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. insp. silv. Stan Traian, din Centrala Dir. reg. silv. Sebeș în Centrala Dir. reg. silv. Cluj, în sensul că se menține în Centrala Dir. reg. silv. Sebeș.

— Idem Nr. 5.315/947 prin care se delegă cu controlul și îndrumarea fabricelor, d-nii: ing. șef silv. Petcu Elp. la Dir. Bacău; ing. insp. silv. Petrescu Gh. la Dir. București; ing. insp. silv. Pană V. la Dir. Craiova; ing. insp. silv. Marinescu C. la Dir. Pitești; ing. insp. silv. Niculescu P. la Dir. Lugoj; ing. insp. silv. Itoaie V. la Dir. Cluj; ing. insp. silv. Corbeanu T. la Dir. Sebeș.

— M. Of. Nr. 107/13.V.947 publică dec. MAD. Nr. 694/947 prin care se numesc Comisiunile de examinarea candidaților prezenți la examenul de pădurar.

— M. Of. Nr. 111/17.V.947 publică dec. MAD. Nr. 7.153/947, prin care se delegă

în Corpul inspectorilor de control general tehnic și se repartizează în funcțiune următorii: ing. insp. g-l silv. Vișan Tr., șeful Corpului de control general și controlul general al Dir. reg. silv. Bacău; ing. cons. silv. Rodoteanu St., controlul general al Dir. silv. Pitești și Administrația depozitelor de lemne CAPS. București; ing. cons. silv. Bozdoc D., controlul general al Dir. reg. silv. Arad și Sebeș; ing. cons. silv. Caragea N., controlul general al Dir. reg. silv. Iași și București; ing. cons. silv. Rădescu Oprea, controlul general al Dir. reg. silv. Lugoj și Constanța; ing. cons. silv. Georgescu Victor, controlul general al Dir. reg. silv. Cluj; ing. insp. g-l silv. Alboteanu C., controlul general al Dir. reg. silv. Craiova; ing. cons. silv. Constantinescu I. Leu, controlul general al fabricilor și C.F.S. din Dir. Bacău, București, Pitești și Craiova; ing. insp. g-l silv. Demetrescu St. Gârbovi, controlul general al fabricilor și C.F.S. din Dir. reg. silv. Cluj, Lugoj, Arad și Sebeș; ing. insp. g-l silv. Magdaș Vasile, controlul general al lucrărilor de amenajări și cultura pădurilor; ing. cons. silv. Georgescu Vencu, director în Administrația centrală CAPS. și controlul general, cu delegații speciale.

INCUNOSTIINTARE

Pe lângă Catedra de Administrație, Economie și Politică forestieră a Politehnicii București, se organizează cu începere din anul școlar 1947/1948, un seminar privind domeniile științifice reprezentate de Catedra respectivă.

În cadrul acestui seminar, se va face ucenicie de cercetare științifică, în vederea întocmirii de lucrări originale, cu caracter științific. Referatele și contrareferatele prezentate și criticate în ședințele publice ale seminarului, ar putea constitui punctul de plecare pentru transformarea lor în lucrări de diplomă, în lucrări pentru examenul de subinspector silvic sau chiar în teze de doctorat.

Doritorii de a susține referate privind probleme de Administrație silvică, Economie forestieră sau Politică forestieră sunt rugați să ia, din timp, înțelegere cu subsemnatul, asupra temei de tratat, a metodei de lucru, a datei prezentării lucrării. Orele de primire sunt Lunea și Marțea între 10.30 și 13. la Cabinetul de lucru al Catedrei (Politehnică, aripa F, etajul III). Inscriserile se fac în ordinea prezentării. Termenul de înscriere expiră, în orice caz, la sfârșitul lunii Iunie a. c.

Prof. I. C. Demetrescu

P U B L I C A Ţ I U N I

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

DIRECŢIA SILVICĂ

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/939;

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Lipovăţ-Lunca, Bălteni şi Mărăşeni, Seria II-a judeţul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1081 ha. 900 m.p., aplicându-i-se regim de conversiune la codru cu revoluţia 100 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor Berleştii-Popeşti, Cornăfele şi Ciunga, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 891 ha. 5200 m.p., prevăzând exploatarea şi refacerea actualelor arborete în cadrul unei revoluţii de 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Octombrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) **C. Rachleru.**

Nr. 2.043/946.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu-Mărgineni, judeţul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro-Vlaţiei, în suprafaţă de 607 ha. 5000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii Probota, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 105 ha. 8100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Decembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

Nr. 2.500/946.

a) Amenajamentul pădurii Rusca Montană, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 12.641 ha, 8900 m.p., tratată în două serii de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 și 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajarea pădurilor Aușel Bilele, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 2574 ha, 9900 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Gura Vulcana, Lăculețe-Dolani ș. a., din județul Dâmbovița, proprietatea Statului, formând seriile I A și I B din ocolul silvic Pucioasa, în suprafață de 1391 ha, 5200 m.p., tratate în o serie de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 ani și o serie de crâng cu revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Mănăstirii Căldărușani, în suprafață de 600 ha, Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Ianuarie 1947, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Celac.

Nr. 37.947.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietății etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Celac.

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu
D. Sburlan

G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:
Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regelui 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Președinți: **Gr. Colpacci**
Secretar general: **Șt. Predescu**
Casier: **Șt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	Ene Mircea	Paladian Ioan
Borovschi B.	Filip C. Vasile	Popescu Gh. Const
Boldur Mihail	Georgescu Vencu	Popovici Valer
Butoi Alex.	Ionescu I. Gh.	Purcăreanu Gh.
Celac Nicolae	Lissievici Vasile	Rodoteatu Sterie
Comșia M. Aurel	Manole Horia	Sburlan Dimitrie
Comes Titus	Marinescu Ionel	Vișan Traian
Constantinescu Leu Ioan	Nettea Constantin	Teodorescu Ștefan
Eliescu Grigore	Pană Gheorghe	Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	1.000.000 lei
„ „ „ „ „ particulari	500.000 lei
„ „ „ „ „ studenți, conducători și brigadieri	100.000 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratatе și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 100.000 nelegat
și 200.000 legat

**Dr. VASILE SABĂU: EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE
ÎN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 150.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 20.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag. 20.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. + 10 fig.; 20.000 lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 20.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 20.000 lei

ANUL 62

Nr. 7-9 IULIE-SEPTEMBRIE 1947

1. Iul. 1947
Căminul nr. 1, B-d
str. Profesor
Lăptăreanu No. 10
Icoale VI

REVISTA PADURILOR

A. H. Dumitrescu
A. H. Dumitrescu
A. H. Dumitrescu

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

R E V I S T A P A D U R I L O
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVI

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul I
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureș

ANUL 62

Nr. 7—9/

S U M A R U L :

Studii:

Bodeanu Maria: Conținutul colțanilor în substanțe tanante — — — —

Comentarii:

Bălănică T.: Legea L. C. E. F. — — — — — — — — — —

Florescu I.: Legea apărării patrimoniului forestier — — — — — — — —

Dumitrescu St. N.: Legea pentru apărarea patrimoniului forestier — — — —

Vânătăoare:

Cotta Vasile: Legea pentru organizarea economiei vânatului — — — —

Cronica internă (pag. 147), *Acum 50 ani* (pag. 149), *Cronica externă* (p.

Cronica cinegetică (p. 155), *Cronica legislativă* (p. 158), *Cărți* (pag. 160)
Manuscrise (p. 163).

S O M M A I R E :

Études:

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les
glands, dues à la piqûre de *Cynips calicis* — — — — Maria Bodeanu

Commentaires:

La Loi de l'Institut de recherches forestières de Roumanie — T. Bălănică

La loi pour la défense du domaine forestier — — — — I. Florescu

La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier — — — — N. St. Dun

Chasse et Pisciculture:

La nouvelle loi roumaine sur la chasse — — — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique, législative), *Il y a 50 ans*
Livres, Manuscrits.

S T U D I I

Din lucrările Institutului
de cercetări forestiere

CONȚINUTUL COLȚANILOR ÎN SUBSTANȚE TANANTE

de MARIA BODEANU, Chimistă

Deformațiunile patologice pe ghindă ale insectei *Cynips calicis*, cunoscute sub numele de *Colțani* — care sunt cu totul altceva de cât galele sau gogoșile de ristic — constituie un material tanant vegetal important.

În anii de fructificație a stejarului, la noi în țară, colțanii formați sunt de calitate, însă în cantități mici. Laboratorul de Tehnologie a Lemnului și-a propus să analizeze colțanii din diferite regiuni ale țării. Lucrarea de față cuprinde o serie de analize care indică procentul mediu de substanțe tanante aflate în acest material.

Colțanii constituie un material tanant studiat. Metoda generală pentru analiza materialelor tanante vegetale este: metoda oficială internațională admisă de I. V. L. I. C. (Internationaler Verein der Lederindustriechemiker). Această metodă este convențională și de la apariție până în prezent a suferit modificări.

Materialele tanante vegetale dau extracte tanante cu apa. Aceste extracte au însușiri coloidale și cuprind: 1) particule cu dimensiuni moleculare, alte particule care depășesc cu mult dimensiunea moleculelor atingând un μ , iar altele ajung la dimensiuni microscopice.

Extractul tanant supus filtrării va separa două feluri de substanțe:

- a. substanțe ce pot filtra numite insolubile.
- ~~a. Substanțe ce pot filtra, numite insolubile.~~

1) Gnamm, H.: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 122.

După Stiasny această denumire de solubile și insolubile este arbitrară și fără importanță științifică, neputându-se stabili o limită între substanțele solubile și insolubile.

Din cauza caracterului eterogen al extractului, metoda oficială precizează norme după cari trebuie să ne conducem în analiza materialelor tanante.

Condițiile de lucru influențând foarte mult rezultatele, pentru o serie de analize se vor respecta: Ph apei distilate, concentrația finală a extractului, temperatura de lucru, aparatele, substanțele chimice întebuițate, etc. Numai respectând îndeaproape aceste condițiuni, rezultatele analizelor pot fi apropiate de valoarea lor cantitativă.

În România s'a scris în anul 1900, un studiu asupra taninului de I. Păunescu-Cârcea²⁾. Autorul analizează printre alte esențe forestiere și colțanii. Lucrările s'au executat după metoda oficială veche admisă în anul 1897, procedeul filtrării cu aparatul Procter. Rezultatele procentuale de substanțe tanante obținute în lucrare sunt mai mari față de rezultatele obținute de noi în laborator.

Rezultatele analizelor de colțani după I. Păunescu-Cârcea
Tabelul Nr. 1: Date raportate la 100 gr substanță uscată în aer liber în laborator.

Constitutivele dozate	Căldărușani-Caluiu
A p ă	10,86
T a n i n	31,51
Subst. org. netanante	7,89
Cenușa extractului	2,01
Părți solubile	52,37
Părți insolubile	47,63
Extract total	41,51

Examinând tablourile Nr. 1 și 2, observăm, după cum am amintit, că substanțele tanante au valori mai mari față de rezultatele obținute în lucrarea prezentă. Aceasta se datorește metodei de

2) Metoda este descrisă în tratatele Gnamn: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, Taschenbuch für die Lederindustrie.

3) Rev. Păd Aprilie—Iunie 1900.

lucru diferită, precum și criteriului pe care autorul l'a avut în calcularea rezultatelor. În adevăr, pentru o determinare completă, în metoda veche, după cum spune autorul, se cuprindea determinarea cenușei. Prin eliminarea cenușei, atât din extract, cât și din substanțele netanante, autorul exprimă extractul total și substanțele netanante.

Metoda oficială întrebuințată în analizele cuprinse în lucrarea de față, este metoda oficială modificată în anul 1931 prin conferința dela Basel, procedeul agitării⁴⁾.

Tabelul Nr. 2: Date raportate la 100 gr substanță uscată la 105° până la greutate constantă

A p ă	35
T a n i n	35,16
Subst. organ. net.	8,84
Cenușa extractului	2,25
Părți solubile	46,25
Părți insolubile	53,75
Extract total	46,25

În vederea executării analizelor de colțani, Laboratorul de Tehnologie a Lemnului, a procurat în toamna anului 1940, prin ocoalele silvice, colțani recoltați din diferite regiuni ale țării proveniți din specia *Quercus pedunculata*.

Materialul uscat în aer s'a depozitat în magazie. Analizele s'au executat în intervalul Martie-Octombrie 1945.

Iată punctele esențiale cari sunt cuprinse în metoda oficială:

1. Pregătirea materialului
2. Determinarea umidității
3. Pregătirea extractului
4. Determinările gravimetrice în extract
 - a) Extract total
 - b) Substanțe solubile
 - c) Substanțe netanante
 - d) Tanante
 - e) Insolubile

4) Metoda este descrisă în tratatul Gnamn: *Die Gerbstoffe und Gerbmittel*, pag. 111.

Pregătirea materialului. Colțanii uscați se macină într'un aparat electric care să scoată un material atât de fin încât să poată trece printr'o sită cu cinci fire pe cm^2 . După măcinare se cântărește o cantitate de material pentru extract astfel socotită, încât soluția rezultată să aibă o concentrație de 3,75—4,25 g tanin la un litru soluție. Aceasta este condiția fundamentală ce se impune pentru ca metoda oficială să se poată aplica extractului. Extractul se face după normele metodei, durata extractului pentru analizele efectuate în această lucrare fiind de 5—6 ore.

Extractul l'am pregătit cu aparatul Körner.

În paralel am determinat umiditatea prin uscare la 105°C .

Extractul, după cum am amintit este un sistem eterogen. Găsim laolaltă substanțe care pot pătrunde prin filtru și substanțe care nu pot pătrunde prin filtru. Deducem de aici că substanțele care pot trece prin filtru vor putea trece și prin fibrele pielei, putând fi ușor reținute, constituind așa numitele substanțe tanante. Substanțele ce nu pot filtra, vor fi socotite substanțe insolubile.

Dintr'o soluție de extract tanant, dacă tratăm pielea cu această soluție, substanțele tanante din extract vor fi reținute, iar în soluție va rămâne substanțele care nu pot fi reținute așa zisele netanante.

În extract vom avea deci de făcut următoarele determinări:

- a) extract total
- b) substanțe solubile
- c) substanțe netanante
- d) substanțe tanante
- e) insolubile.

Extractul total. Se pipetează din extractul preparat 50 cme într'o capsulă, se evaporă la sec pe baia de apă și se usucă până la greutatea constantă la etuvă. Rezidiul raportat la 100 gr substanță, este exprimat ca extract total al colțanilor.

Solubilele. După cum am amintit, aceste substanțe pot filtra. Deci vom filtra soluția prin unul din sistemele admise de metodă. În lucrare m'am folosit de lumânări de porțelan model Berkefeld. Din soluția filtrată se pipetează 50 cme într'o capsulă, se evaporă la sec și se usucă la etuvă până la greutatea constantă. Rezidiul raportat la 100 gr substanță exprimă solubilele totale.

Substanțele netanante. Procedul agitării. M'am folosit de aparatul Darmstadt în care determinarea de substanțe tanante se îndeplinește în condiții bune. După agitarea pulberii de piele cu extractul

tanant, filtratul nu trebuie să mai indice prezența substanțelor tanante. Aceasta se încearcă cu reactivul gelatină, clorură de sodiu. Din filtrat se pipetează 50 cmc, se evaporă, se usucă în acelaș mod ca și pentru determinările anterioare obținându-se astfel valoarea substanțelor netanante.

Substanțele tanante. Diferența între procente care exprimă solubilele totale și procente care exprimă substanțele netanante, constituie valoarea substanțelor netanante.

Insolubilele. Se calculează făcând diferența între valoarea extractului total și valoarea substanțelor solubile sau diferența între 100 și suma dintre umiditate și solubile.

Rezultatele analizelor reprezintă media rezultatelor a două extracte a aceleiași probe, iar determinările gravimetrice pentru solubile și extractul total s'au făcut în dublu.

Am executat două feluri de analize.

1. Analiza de colțani proveniți din diferite regiuni.
2. Analiza colțanilor proveniți din stațiunea Bolintin-Ilfov prin selecționare.

1. *Analiza colțanilor proveniți din diferite regiuni.*

În tabelele Nr. 3 și 4 dăm rezultatele obținute de noi din analizele colțanilor proveniți din diferite regiuni.

Probele de colțani, au fost recoltate în condițiuni puțin asemănătoare, fapt care l-am constatat prin aspectul colțanilor, unii dintre ei fiind colorați în galben deschis, alții cu un început slab de colorare în galben închis spre negru. Din aceste motive, n'am putea trage concluziuni, dacă diferitele condițiuni ca: natura terenului, clima, umezeala, pot influența procente în substanțe tanante. Tabelul Nr. 3 ne indică valoarea medie a substanțelor tanante egală cu 26,07.

Acest rezultat este asemănător cu rezultatele găsite în literatură. Într'adevăr, în literatură, am găsit următoarea compoziție a colțanilor⁴⁾.

	Apa %	Tanin %	Netanante %
S e r b i a	11,6	27,57	—
A u s t r i a	12,22	29,78	8,76
Ungaria de Nord	11,80	31,42	10,99
B o e m i a	12,49	32,90	5,09
Dalmația	15,0	18,83	—

4) Gnam: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 192.

Tabelul Nr. 3: Rezultatele analizelor de colțani calculate pentru 100 gr. substanță cu umiditatea respectivă a materialului.

DETERMINARI	P r e s e n t i n e									
	Udinești Ifov	Bolnisi Ifov	Gruiu Ifov	Roșiori de Vede Teleorman	Dobresti Bihar	Charlottenburg Timis	Valea Mare Arad	Plocești Prahova		
Cant. de subst. analizată g.	30,0	29,90	30,38	27,51	34,83	30,11	29,69	31,98		
Concentrația în (g.) pt. un litru soluție	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21		
Solubile	34,17	35,62	33,50	37,30	31,58	37,89	37,26	35,53		
Subst. tanante	25,10	25,85	24,43	27,63	23,38	28,14	27,72	26,34		
Subst. netanante	9,07	9,77	9,07	9,37	8,20	9,75	9,54	9,18		
Insolubil	55,03	50,32	51,58	49,20	53,65	53,41	49,74	51,55		
Umiditate	10,8	14,06	14,92	13,50	14,77	8,70	13,00	12,92		
Extract total	36,67	38,12	38,04	44,55	42,15	40,26	40,47	38,84		
Insolubile în extract	2,50	3,50	4,54	2,20	10,57	2,37	3,21	3,31		
	Media în substanțe tanante = 26,07 g									

Tabelul Nr. 4: Rezultatele analizelor de colțani calculate pentru 100 gr substanță, cu umiditatea 0.

DETERMINARI	P r o v e n i e n t a p r a b e l e r															
	Tigănești		Bolintin		Gruin		Roșiori de Verde		Dobresți		Charlottenburg		Valca Mare		Ploesși	
	Ilfov		Ilfov		Ilfov		Teleorman		Bihor		Timiș		Arad		Prahova	
Cantit. de subst. pt. analiză	27,07	26,24	26,43	24,24	30,35	27,70	26,27	28,32								
Concentr. în gr ex. prim. la litru de soluție	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21								
Solubile	37,87	40,64	38,49	42,08	36,24	41,18	42,21	40,10								
Subst. tanante.	27,82	29,50	28,07	31,47	26,83	30,58	31,43	29,73								
Subst. netanante	10,05	11,14	10,42	10,61	9,41	10,60	10,78	10,37								
Insolubile	62,13	59,36	61,51	57,92	63,76	58,82	57,79	59,90								
Extract total	40,63	43,49	43,85	47,35	36,73	43,75	45,75	43,85								
	Media substanțelor tanante = 29,42 g															

2. Analiza colțanilor dela Bolintin

În tabloul Nr. 5 de mai jos, dăm rezultatele obținute de noi din analizele probelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin (Ilfov).

Tabloul Nr. 5: Rezultatele analizelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 gr substanțe, cu umiditatea respectivă a materialului.

DETERMINARI	Felul probelor				
	Neselecționată cu impurități	Neselecționată fără impurități	Excreșcențe parțiale pe ghindă	Excreșcențe complete pe ghindă	Excreșcențe detașate de ghindă
Cantit. de subst. analizată (g.)	29,9	27,99	36,30	31,61	26,99
Conținutul în substanțe tanante expr. în gr pt. 1 litru soluție	3,87	3,78	3,78	4,25	4,33
Solubile	35,62	35,77	31,08	36,71	40,89
Subst. tanante	25,85	27,00	20,84	26,92	32,13
Subst. netanante	9,77	8,77	10,24	9,79	8,76
Insolubile	50,32	49,92	57,16	49,03	45,04
Umiditate	14,06	14,31	11,76	14,26	14,07
Extract total	38,12	37,64	34,88	42,31	43,53
Insolubile în extract.	2,50	1,87	3,80	5,60	2,64
	Media în substanțe tanante — 26,54 g				

Colțanii au dimensiuni diferite după felul în care deformațiile provocate prin înțepătura insectei se dezvoltă mai mult sau mai puțin.

În funcție de volumul acestor deformațiuni am selecționat proba de colțani din Bolintin-Ilfov, după cum se vede în tabelele 5 și 6 în diferite probe. Iată ce rezultă din această selecționare: rezultatele în substanțe tanante cresc odată cu creșterea în volum a excreșcențelor, atingând valori maxime pentru proba: excreșcențe complete pe ghindă.

Separat, am curățat de ghindă o probă de coțani și am constatat că procentul în substanțe tanante este foarte ridicat, ajungând valoarea de 32.13% pentru probele umede sau 36,66% pentru probele uscate.

Tabelul Nr. 6: Rezultatele analizelor de coțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 g. substanță cu umiditatea 0.

DETERMINARI	Felul probelor				
	Neselecționată cu impurități	Neselecționată fără impurități	Excrescențe parțiale pe ghindă	Excrescențe complete pe ghindă	Excrescențe detașate de ghindă
Cantit. de subst. luată pt. analiză (g)	26,24	24,49	32,48	27,66	23,66
Conc. în g. exprim. la litru de soluție	3,87	3,78	3,78	4,25	4,30
Solubile	40,64	40,88	34,73	41,95	46,65
Subst. tanante	29,50	30,85	23,29	30,76	36,66
Netanante	11,14	10,03	11,44	11,19	9,99
Insolubile	59,36	59,12	65,27	58,05	53,35
Extract total	43,49	43,06	38,98	48,36	49,66
	Media în substanțe tanante = 30,21 g				

Intrucât, inițial probele au avut umidități diferite, pentru a avea rezultate comparabile, am înscris în tabelele 4 și 6 rezultatele analizelor calculate pentru substanța uscată.

Examinând tabelul 4, cuprinzând probele din diferitele părți ale țării, observăm un procent mediu de 29,42 g.

În tabelul 6, se observă o creștere mare în procentul de substanțe tanante atingând maximum pentru proba: excrescențe detașate de ghindă cu rezultatul în substanțe tanante egal cu 36,66 g.

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les glands, dues à la piqûre de *Cynips calicis*.

La présente étude se réfère à l'analyse des matières tannantes existantes dans les déformations provoquées sur les glands par la piqûre de *Cynips calicis*.

Les analyses pour la détermination des matières tannantes ont été effectuées d'après les normes officielles, en utilisant le procédé de l'agitation.

Le matériel utilisé dans les analyses a été récolté en plusieurs régions, soit: Tigănești, Bolintin, Gruia (Dép. Ilfov), Roșiori de Vede (Dép. Teleorman), Dobrești (Dép. Bihor), Charlottenburg (Dép. Timiș-Torontal), Valea Mare (Dép. Arad) et Ploiești (Dép. Prahova).

L'auteur a poursuivi deux thèmes:

1) L'analyse des déformations provoquées sur les glands, provenues de différentes régions du pays.

2) L'analyse des mêmes matériaux provenus de Bolintin (par la sélection).

En ce qui concerne le premier objectif de l'étude, on n'a pas pu obtenir des précisions, d'après les analyses effectuées, à l'égard de l'influence exercée sur la valeur des résultats par les diverses circonstances: la nature du terrain, le climat, l'humidité, etc., parce que le matériel employé présentait de différents aspects suivant le mode de récolte et de conservation.

Cependant ces analyses ont donné une valeur moyenne pour le contenu en matières tannantes des dites déformations, de Roumanie, de 26.07 gr, rapportée à 100 gr substance humide.

En ce qui concerne le deuxième objectif on a analysé les preuves de Bolintin, en les sélectionnant par variétés, qui présentent des déformations des glands plus ou moins importantes.

De ces analyses on constate que le contenu en matières tannantes s'accroît, à mesure que la superficie des déformations s'agrandit, en atteignant le maximum lorsque le gland est entièrement couvert.

C O M E N T A R I I

LEGEA I.C.E.F.-ULUI

de T. BALANICA

La 5 Iunie 1947 Monitorul Oficial Nr. 125 a publicat legea Nr. 173 pentru reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al al României^{*)}). Legea aceasta constituie un eveniment important. In primul rând, desigur, pentru dezvoltarea Institutului, dar și pentru activitatea în ansamblu a instituțiilor noastre silvice, ca și a economiei forestiere naționale în general, și nu mai puțin pentru învățământul silvic și pentru viața culturală științifică a țării. Se cuvine deci, să atragem atenția cititorilor noștri asupra acestei legi, prin rezumatul comentariu care urmează.

Ideea de cercetare forestieră în țara noastră, de fundare a unei științe forestiere autohtone, este tot atât de veche ca și corpul silvic. Lucrul acesta se vede din primele publicații apărute la noi încă de acum mai bine de o jumătate de secol. Procesul, însă, de realizare a ideii, a fost destul de îndelungat și nu a înregistrat o concluziune concretă cu perspective de eficiență în activitate decât în 1933.

In adevăr, printr'un jurnal al consiliului de miniștri nr. 561 din 16 Mai 1933, publicat în Mon. Of. nr. 113 din 22 Mai 1933 Oficiul de studii al C.A.P.S.-ului este transformat în „Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră”. Acesta este primul act de naștere al I. C. E. F.-ului. Se statua prin acesta că I. C. E. F.-ul va funcționa sub o conducere proprie, sub controlul direct al M.A.D.-ului, subvenționat fiind din fondurile prevăzute în bugetul C.A.P.S. După mai bine de 3 ani se face un pas înainte prin decizia ministerială nr. 150.899. publicată în Mon. Of. Nr. 194 din 22 August 1936 prin care se fixează structura cadrelor și modul de funcționare a I.C.E.F.-ului.

^{*)} Pentru motive de ordin tehnic tipografic, legea a fost republicată în Mon. Of. Nr. 129 din 9 Iunie 1947. Acest text a fost tipărit și apare în broșura Nr. 74. Seria II-a din colecția publicațiilor I.C.E.F.

Conform acestei decizii, I.C.E.F.-ul se organizează pe 5 secțiuni științifice centrale și pe unități exterioare de cercetare (fără a le avea însă la data deciziei) reprezentate prin stațiuni regionale de experimentație, rezervațiuni, locuri de încercare și arborete caracteristice situate în diferite regiuni ale țării. Conducerea I.C.E.F.-ului era încredințată unui director și unui subdirector. Primul trebuia să fie șeful unei secțiuni științifice și profesor definitiv în învățământul superior silvic. Secundul, șeful secțiunii de aducere rațională și organizarea muncii. Cele 5 secțiuni erau următoarele: I. Silvicultura, exploatarea și protecția pădurilor, tehnologia și industrializarea lemnului; II. Amenajamente, cubaje și estimățiuni; III. Factori naturali de producție; IV. Geniu forestier, ameliorățiuni; V. Administrație rațională, organizarea muncii. La rândul lor, secțiile se compuneau din laboratoare și oficii. Recrutarea personalului de cercetări se făcea dintre membrii corpului silvic, cadrul de activitate, cu pregătire și lucrări de specialitate sau membrii definitivi în învățământul superior.

Al treilea act juridic important în viața I.C.E.F.-ului se produce tot în 1936, prin legea de organizare a M.A.D.-ului, publicată în Mon. Of. Nr. 255 din 2 Noembrie 1936. Prin această lege se recunoaște existența I.C.E.F.-ului și funcționarea lui (art. 116 și 117). Se definește și scopul: „a studia și urmări soluționarea mare a problemelor de ordin științific, pentru dezvoltarea și progresul economiei naționale... în cadrul programului de lucru al Ministerului și păstrând o cât mai strânsă legătură cu direcțiile respective din Minister... cărora I.C.E.F.-ul este îndatorat să le comunice rezultatele cercetărilor ce întreprinde”.

În 1939 se repetă confirmarea din 1936 prin legea de organizare a M.A.D.-ului publicată în Mon. Of. Nr. 182 din 6 Aprilie 1939. („Institutele menționate funcționează pe baza legii de față, a dispozițiilor din legile de organizare, a deciziilor și regulamentelor lor de funcționare” — art. 6).

După acestea, a urmat o serie de alte decizii ministeriale și jurn. ale Cons. de min. în legătură mai ales cu înzestrarea I.C.E.F.-ului și completarea organizării. Astfel: decizia ministerială nr. 845 din 4 August 1938 pentru înființarea stațiunii de cercetare și experimentație forestieră „Dobrogea”. Journ. cons. de min. Nr. 87 din 15 Aprilie 1939 pentru înființarea Câmpului de experimentație Băneasa, decizia ministerială Nr. 27.569 din 1 Octombrie 1940 pentru înființarea Laboratorului de Meteorologie și Climatologie forestieră și a Oficiului de Cadastru și fotogrametrie, Journ. Cons. de Min. Nr.

736 din 14 Iulie 1942 pentru înființarea unei stațiuni de experimentație în Bărăgan, prin trecerea în folosința I.C.E.F.-ului a cea. 1200 ha din moșia statului Jegălia și în sfârșit decizia ministerială Nr. 1428 din 28 Septembrie 1942 privitoare la înzestrarea I.C.E.F.-ului cu 3 ocoale silvice experimentale: la câmpie (Huffel-Țigănești-Hfov), la coline (Mibăești-Muscel), și la munte (Sinaia-Prahova).

În ceea ce privește organizarea structurală însă a I.C.E.F.-ului, procesul a continuat, exprimându-se, până la apariția legii 173, prin alte 3 decizii ministeriale:

Una, în 1945, decizia ministerială nr. 2779 publicată în Mon. Of. Nr. 226 din 4 Oct. 1945, aduce trei inovațiuni:

1) numărul secțiunilor se mărește dela 5 la 8, prin ridicarea la rangul de secțiuni a laboratoarelor de: botanică, pedologie și protecția pădurilor;

2) se înființează consiliul I.C.E.F., constituit din directorii de secții, pentru a ajuta pe directorul Institutului în conducere;

3) pentru recrutarea personalului tehnic superior de cercetare se adoptă condițiunile din învățământul superior silvic.

A doua, din 1946, decizia ministerială Nr. 16 publicată în Mon. Of. Nr. 29 din 4 Februarie 1946, mărește numărul secțiunilor științifice dela 8 la 10, prin transformarea laboratoarelor respective de tehnologia lemnului și corecțiunea terenurilor în secțiuni științifice și înființează comitetul de direcție pentru administrarea bunurilor I. C. E. F.

A treia, decizia ministerială Nr. 3880 publicată în Mon. Of. Nr. 243 din 19 Oct. 1946 stabilește înființarea unei direcțiuni a Ad-ției centrale și a bunurilor I.C.E.F. cu doi subdirectori.

Prin urmare, până la apariția legii 173, I.C.E.F.-ul avea o poziție juridică clară: funcționa pe baza legilor de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor și conform deciziilor ministeriale de înființare și organizare. Nu avea însă o lege proprie, organică. Legea 173 vine și umple acest gol, *reorganizând* Institutul.

În cele 34 articole cât conține legea se definește scopul Institutului, organizarea, conducerea, administrația, personalul, patrimoniul, modul de alcătuire al bugetului.

Importanța care se acordă acestui așezământ de cultură este exprimat în art. 3 care stabilește rosturile I.C.E.F.-ului, completând hotărârile din deciziile anterioare și legile de organizare a M.A.D.-ului.

I.C.E.F.-ul are o misiune științifică, de a face cercetări asupra pădurii, economiei forestiere și asupra lemnului. Are o misiune de îndrumare și educație, contribuind la desăvârșirea pregătirii ingine-

rilor silvici, organizând cursuri de organizare profesională pentru tehnicieni și lucrători forestieri, lămurind opinia publică dela sate și orașe asupra rosturilor economiei forestiere, difuzând rezultatele cercetărilor întreprinse. Are o misiune administrativă de conducere superioară, prin pregătirea documentației și stabilirea metodei de lucru în operațiunile tehnico-silvice, în vederea executării programului de lucru M.A.D. din sectorul forestier, de a constitui un organ permanent consultativ („de avizare științifică”) a M.A.D.-ului, în legătură cu legiuirile și normele generale privind ad-țiile silvice și economia forestieră a țării. Are o misiune de colaborare, pe de o parte cu sectorul agricol, referind asupra lucrărilor de protecție a agriculturii și utilizării raționale a lemnului, în economia rurală, pe de altă parte, cu învățământul silvic, în cadrul stațiunilor de experimentație, care au și un caracter didactic.

Din aceste multiple misiuni a rezultat organizarea fixată prin lege. Institutul are unități în centrală. — reprezentate prin secțiuni științifice, servicii tehnice și administrație — și unități exterioare, — reprezentate prin stațiuni experimentale forestiere, rezervațiuni, grădini dendrologice, arborete experimentale etc. Spre deosebire de situația anterioară legii, numărul secțiunilor științifice centrale a fost redus dela 10 la 8, prin desființarea secțiunilor II. „Ecologie și tipologie forestieră” și VIII. „Corecțiunea torentilor”, a căror misiuni au fost repartizate secțiunilor rămase în ființă. Stațiunile experimentale sunt, prin efectul legii, în număr de 6, fostele ocoale silvice experimentale, fiind considerate acuma stațiuni de cercetare. Conducerea I.C.E.F.-ului este încredințată unui director, ajutat de un subdirector (alesi dintre directorii de secțiuni) și de consiliul Institutului, constituit din directorii de secțiuni. Directorul Institutului este numit prin Decret regal. Ad-ția centrală și exterioară se execută tot de directorul și subdirectorul Institutului, ajutați de un director al administrației. Controlul se face de un inspector general de control, care verifică activitatea serviciilor financiare, ad-tive și de exploatare.

Personalul Institutului este de mai multe categorii: științific, auxiliar, tehnic, ad-tiv, specialist și de serviciu. Personalul științific obține prin legea 173 poziția membrilor din învățământul superior (politehnic). Se recrutează dintre doctorii-ingineri, ingineri, doctori și licențiați universitari, corespunzători specialității secțiunilor. Normele din învățământul superior se aplică integral în ceea ce privește numirea, chemarea, stabilitatea, mutarea în funcțiune, salarizarea, pensionarea și sancționarea. Dacă în țara noastră, că-

riera universitară este una de înaltă considerație socială, atunci această dispoziție a legii acordă Institutului un prestigiu meritat recunoscându-se în acest fel valoarea membrilor Institutului, a activității lor de până acum. Ea este în același timp și o angajare la o mare responsabilitate, o obligație pentru personalul științific de a menține standardul spiritual al cercetărilor la nivelul universitar, cu tot caracterul practic care incumbă problemelor atacate.

În răstimpul celor 14 ani de existență s'a înregistrat o activitate care constituie o chezășie că încrederea pusă în I.C.E.F. nu va fi o deziluzie. Echipa de cercetători a dat la iveală 70 studii originale din diversele domenii ale disciplinelor silvice, publicate în cele 10 volume de Anale tipărite până acum. Un al 11-lea volum, în curs de apariție, conține alte 11 studii. Deosebit de acestea, au fost publicate 70 referate, 5 broșuri de instrucțiuni, 10 broșuri de îndrumări (popularizare) etc. Abstracție făcând de faptul că viața spirituală a corpului silvic (Revista Pădurilor, congresele anuale ale Soc. „Progresul Silvic, A.G.I.R.-ului, conferințele Cercului de studii dela Soc. „Progresul Silvic”) este întreținută în cea mai mare parte tot cu eforturile membrilor I.C.E.F.-ului. Și nu trebuie să uităm că ambianța generală a acestei activități nu a fost dintre cele mai favorabile. Nu menționăm decât numai războiul mondial, cu epoca anterioară și post-belică, care în fond a reprezentat un șir întreg de dificultăți peste care spiritul de sacrificiu, elanul de muncă și puterea idealului au călăuzit membrii Institutului. Legea 173 este o consacrare a acestei activități. Este recunoașterea oficială a străduințelor îndelungate, depuse de corpul silvic, pentru un mai bine al pădurilor țării, științei forestiere românești și economiei naționale. Este bine că, peste ceea ce orice lege fixează, legea I.C.E.F.-ului îi asigură și o dezvoltare în viitor, neîngrădindu-se cu nici o măsură o mărire a secțiilor științifice, a laboratoarelor — dacă nevoia o cere —, asigurând în același timp și patrimoniul I.C.E.F.-ului, socotit inalienabil. Dacă în viitor se va acorda pe lângă misiunea specificată în lege și mijloacele necesare, legea 173 va fi complet eficientă.

Evident, în acest scurt comentariu nu pot fi relevate toate aspectele legii. Ca orice operă omenească este și ea provizorie prin imperfecțiunile de detaliu. Aplicarea ei pe o anumită perioadă va face să reiasă prevederile care vor trebui ajustate la realități. Iar regulamentul care va trebui să fie întocmit (conform art. 33), va fi prima cale de adaptare în acest domeniu.

În concluziune, legea 173 pentru reorganizarea Institutului de cercetări forestiere al României este un mare pas înainte în promovarea științei forestiere și în țara noastră, este o lege de protecție morală a acestei științe, așezând-o la rangul corespunzător importanței ei firești. Votând această lege, Parlamentul a recomandat România ca o țară de cultură, iar calda pledoarie rostită de d-l Ministru Prof. Traian Săvulescu în susținerea legii este un omagiu adus științei și slujitorilor ei și care, orice muncitor pe ogorul științei, din nu importă ce țară și specialitate recunoaște, că onorează în primul rând pe cel care a rostit-o. Camera deputaților, la rândul ei, a acceptat punctul de vedere al ministrului de resort, votând legea cu 151 de voturi. Un singur deputat a fost în contra legii.

La loi de l'Institut de Recherches Forestières de Roumanie.

L'Institut de Recherches Forestières de Roumanie, fondé en 1933 par la voie d'un Journal du Conseil des Ministres, possède depuis le 5 Juin 1947 une loi propre, organique, la loi No. 173. En vertu de cette loi, l'Institut est reorganisé, étant appelé à réaliser une multiple activité: *scientifique* (concernant les travaux de recherches et d'expériences forestières dépendant de l'Etat), *d'éducation et propagande* (en organisant des cours de perfectionnement professionnel pour les techniciens et ouvriers forestiers et en diffusant dans la masse du grand public, des ouvriers et des paysans des connaissances relatives à la forêt et à l'économie forestière), *d'administration d'ordre supérieur* (en préparant la documentation nécessaire aux travaux technico-sylvicoles envisagés par le Département de l'Agriculture et Domaines, dans le cadre duquel fonctionne comme organe consultatif permanent pour les projets législatifs et normes générales concernant l'administration et l'économie forestière du pays), *de collaboration* (avec le secteur agricole — en ce qui concerne la protection de l'agriculture, l'utilisation du bois dans l'économie agraire — et avec l'enseignement forestier en accueillant les étudiants qui désirent se spécialiser aux Stations d'expérimentation et dans les sections scientifiques centrales.

Dans ce but, l'Institut est constitué, en 8 sections scientifiques centrales, qui groupent les spécialités (les études) d'une manière rapprochée aux problèmes de l'économie forestière roumaine: I. Culture et exploitation des forêts; II. Botanique, écologie, génétique et phytopathologie forestière; III. Protection des forêts et chasse; IV. Pédologie forestière; V. Aménagements des forêts; VI. Technologie et industrialisation du bois et des autres produits forestiers; VII. Constructions et transports forestiers; VIII. Politique, économie, administration forestière et l'étude du travail. Ces sections, à leur tour, comprennent des sous-sections et laboratoires. Dans l'extérieur, l'Institut dispose de six stations d'expérimentation forestière, situées en différentes régions du pays (steppe, plaine, collines, montagne).

Par l'effet de la loi, les membres de l'Institut, recrutés des docteurs-ingénieurs, ingénieurs, docteurs et licenciés universitaires, sont assimilés aux

membres du corps enseignant universitaire (polytechnique), en reconnaissant solennellement, de cette manière, la valeur personnelle des membres de l'Institut et leur activité déployées pendant les quatorze années, écoulées à partir de 1933, date de la fondation de l'Institut. Cette activité se trouve exprimée dans les 70 études originales, publiées dans les dix volumes d'Annales de l'Institut parus jusqu'à présent. (l'onzième volume est déjà sous presse et contient d'autres onze études), 70 brochures de communications, 10 brochures de popularisation, 5 brochures d'instructions, etc.

Les relations et l'échange de publications avec les Instituts de Recherches Forestières des autres pays et les organisations internationales de sylviculture nous renseignent de même sur cette activité.

La loi Nr. 173 peut être considérée comme une loi de protection morale de la science forestière roumaine, en lui assurant le développement et en la plaçant dans le rang mérité selon son importance. Si dans l'avenir les moyens matériels seront mis à sa disposition, afin de pouvoir entamer et résoudre les problèmes forestiers du pays, c'est à dire, si les difficultés financières provoquées par les conséquences de la guerre n'entraveront pas l'activité envisagée, la loi 173 montrera toute son efficience.

LEGEA APĂRĂRII PATRIMONIULUI FORESTIER

de IOAN FLORESCU
Ing. consilier silvic

Cu ocazia conferinței administrative a organelor tehnice din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care a avut loc între 8 și 13 Iunie a. c., am primit însărcinarea de a face o prezentare a legii pentru apărarea patrimoniului forestier, pe care o redăm mai jos.

Din expunerea succintă a d-lui Secretar General, ing. N. Ceiac asupra planului-program de activitate pe 4 ani, pentru refacerea gospodăriei forestiere, s'a întrezărit desigur necesitatea ca acest plan-program să fie susținut printr'un instrument juridic. Legea Apărării Patrimoniului Forestier formează prima urgență dintr'un sistem de legiuiri.

O caracteristică a ei constă în translația dela interesele capitaliste la cele generale ale poporului, estompând, în același timp, barierele dintre diferitele categorii de proprietari: Stat, persoane juridice și particulari.

Intr'o sinteză generală, legea a voit: *organizarea proprietății forestiere și a producției sale, în așa fel ca să corespundă, în mod complet și permanent, nevoilor prezente și viitoare ale țării.*

Câmpul de aplicare este larg, nebanuit de larg, jalonări de orizonturi de natură să deschidă o eră nouă în economia forestieră. Reușita ei depinde numai de ingeniozitatea, munca și stăruința în colaborare, cu toate autoritățile din județ. Fără suflet în această direcție și fără o insistență propagandă în masele rurale, asupra rostului pădurii, nu vom face nimic: legea va rămâne literă moartă.

Noua formă de cristalizare a normelor silvice, sinteză a unei covârșitoare părți din jurisprudență și doctrină, oglindește în litera rigidă a legii ceva din sbuciumul trecutelor congrese silvice; rezumă necesități trăite și trage principii, din realitățile trecutului, constatări, rapoarte și propuneri.

A fost lung și greu drumul străbătut, până ce parlamentul să transforme proiectul de lege, cu 205 voturi contra 10, în faptul serii de 3 Iunie 1947, sub caldul sprijin al omului de suflet și de înaltă ținută științifică, d-l Profesor Traian Săvulescu, alături de neobosită susținere și neșovăelnică atitudine, a d-lui Secretar General, inginer N. Celac.

Legea Patrimoniului Forestier supune regimului silvic, de plin drept, toate pădurile mai mari de 2.500 m.p. în limitele lor naturale. Art. 1 din Codul Silvic rămâne o schemă pentru restul Codul Silvic. Se năruie formalismul biurocratic ce făcea din vaste arhive și publicațiuni la Monitorul Oficial, șarada supunerii pădurilor la regimul silvic.

La al doilea capitol al legii, se constată cu satisfacție abrogarea din art. 2 Cod Silvic a „Regulamentului de exploatare”, cum și faimoasa lui „Revoluție tranzitorie” care a lichidat capitalul normal de exploatare.

Rămâne ca element de planificare pe durata revoluției normale, numai amenajamentul prescris de art. 2 din Legea de apărare a patrimoniului forestier, întocmit în spiritul art. 3 Cod Silvic: în urma unui studiu amănunțit al circumstanțelor fizice și economice ale pădurii, etc. Evident, el va fi bazat pe un echilibru între posibilitate (capacitate) și creșterea anuală a capitalului lemnos, în vederea continuității exploatărilor, produselor principale și îndrumării pădurii, către starea normală, precum și asigurarea regenerării astfel ca speciile de valoare, proprii regiunii, să fie în proporție majoră.

Patrimoniul nostru forestier, cu o suprafață de 6.326.856 ha a produs în ultimul timp abia 1,96 m. c. pe an și ha adică 12.403.000 m. c. anual.

Producția repartizată la populația țării de aproximativ 16.212.000 locuitori, ne dă o repartiție de 0,77 m. c. anual pe cap de locuitor.

În centrul și vestul Europei, consumul pe cap de locuitor, este în medie de 1,30 m. c., deși acolo consumul în lemn de foc și construcție e mai redus. Apoi, natalitatea acelor popoare este scăzută. Familia are în mediu 4—5 membri față de a noastră cu 6 membri; la noi pe fiecare an peste un sfert de milion de suflete noi, își cer dreptul la viață.

Restrângându-ne nevoile în lemn de lucru și de foc la cota de mai sus, ne-ar trebui 21.000.000 m. c. lemn. Dacă acest consum putea fi normal în trecut, astăzi este depășit:

- a) De nevoile refacerii gospodăriilor ruinate de războiu;
- b) Prin creșterea anuală și progresivă a populației;
- c) Prin nevoia îmbunătățirii condițiilor de viață;
- d) Din necesitatea de a avea o cantitate disponibilă de materie lemnoasă — brută ori prelucrată — pe care s'o putem schimba, împreună cu alte produse disponibile, prin export, cu diverse produse străine, necesare echilibrării economiei noastre naționale.

În consecință, ar trebui să depășim necesarul anual de 21.000.000 m. c. lemn de foc și lucru cu încă cca. 4.000.000 m. c., adică să ajungem la 25.000.000 m. c. anual.

Am prezentat aceste cifre, ca să fixăm idei; economiceste avem însă imperativul de a îndruma materia primă — lemnul — către cea mai bună întrebuințare a ei: industrializarea, către care va trebui să îndrumăm chiar o bună parte din lemnul întrebuințat azi la cherestea.

Producția anuală atât de scăzută se datorește unui complex de cauze. Ne vom opri numai asupra rentabilității.

La pădurile Statului, ale celorlalte persoane juridice și ale colectivităților sunt încă suprafețe neexploatate, din cauza poziției lor înfundate, datorită lipsei posibilităților financiare de a le face rentabile, prin construirea mijloacelor de scoatere și transport.

La celelalte păduri, afară de Stat, lipsa rentabilității pădurilor înfundate — mai numeroase în suprafețe — este agravată de lipsa unei administrații tehnice, unitare și omogene, care coroborată cu insuficiența legilor trecute și mai ales prin amestecul desordonat, până la abusiv, al proprietarului și al altor elemente profitoare, au adus pădurile în situația de a produce sub 1,96 m.c. pe an și hectar.

1. Dar o exploatare rațională și rentabilă, nu se poate realiza decât prin gruparea și amenajarea în comun a tuturor pădurilor, în mari entități economice. Sensul art. 3 din lege este de a întruni eventualele serii de exploatare, astfel ca printr'o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuelile de investițiuni de transport și eventualele industrializări, să se poată obține exploatări rentabile. Aceasta va aduce o respectabilă mărire a producției forestiere, căci :

- a) Se vor pune în exploatare, în primele afectații, arboretele cele mai bogate în materie lemnoasă; concomitent, prin intensifi-

careea culturii pădurilor, se vor putea pregăti și celelalte păduri, cu arborete mai slabe, sau de valoare mai redusă din afecțiunile următoare, ca să asigure și ele când vor ajunge în rând de exploatare, cel puțin aceeași producție pe an și hectar.

b) *Se va putea reduce procentul pierderilor de exploatare dela 40% cât este astăzi, la cel normal de 5% la câmpie și până la 15% la munte, recoltându-se astfel integral produsele pădurilor.*

c) *Se vor putea recolta materialele ce vor rezulta din operațiuni culturale (curățiri și rărituri), cari azi nu se pot executa din lipsa mijloacelor de transport.*

d) *Se vor putea produce, sortimentele de lemn, necesare consumului de toate felurile.*

e) *Se va putea converti în codru multe păduri particulare.*

f) *Se va raționaliza consumul, reducându-se tăierile excepționale, cari diminuează continui capitalul lemnos și se va ajunge să se utilizeze cărbunii de pământ și gazele, cari azi se risipesc inutil, cruțând anual dela distrugere câteva milioane m. c., cari vor putea fi îndrumate la industrializare sau export.*

După cum vedem accentul în lege se pune pe mărirea producției. Materia primă — lemnul — va trebui realizată pe verticală, mărind treptat și stăruitor producția anuală până la maximum nostru stațional, adică la o medie de 5 m.c. pe an și hectar, adică în total la peste 31.500.000 m.c. anual.

Ca să putem ajunge dela 12.403.000 m.c. anual, la capacitatea reală de producție a solului forestier, pe lângă un program de producție bine calculat, îndestulător susținut din punct de vedere financiar și urmărit cu stăruință în executarea lui, avem nevoie de muncă fără preget.

Mai este nevoie ca acel program, care la păduri trebuie să lucreze intens și progresiv, de o organizare adecuată. Noi vedem această organizare la exterior, bazată pe Serviciul Silvic Județean, reorganizat și transformat în Direcție Silvică Județeană, cu atribuțiuni largi de competență și deplină responsabilitate. Aceasta, — având sub ordine Ocoalele mixte M. A. D., multiplicare până la plăși, controlând politica forestieră, chiar asupra unităților CAPS-ului, — va trebui să lucreze direct cu Ministerul, iar actualul Inspectorat silvic, degajat de administrație și lăsându-i numai controlul și îndrumarea, ar deveni foarte vaporos din punct de vedere administrativ.

Această nouă organizare pe lângă o recuperare a tehnicizării, difuzată azi excesiv și fără sens în administrații, pune capăt con-

fliktului de atribuțiuni și competențe între organele Direcției Silvice și ale Direcției P. P. J., care neseparându-se pe verticală — act de dispoziție și act de administrație — își încălca atribuțiunile pe orizontală, putând pune în discuție însăși valabilitatea actelor ce se nășteau.

În centrală, înțelegem o Direcție Generală cu câteva Direcții, cu un foarte mic număr de personal care să se preocupe numai de probleme mari și coordonări ale exteriorului. La Județ să se rezolve tot, cu controlul și îndrumarea Inspectoratelor.

Deși nu avem tradiția și conștiința forestieră necesară, au fost ani, când prin energice eforturi, nu s'au admis defrișări; dar au fost și ani de recrudescență, ca de exemplu 1946, când pe lângă legalizarea defrișărilor a sute de hectare și pulverizarea a sute de mii de hectare, peste norme și crez forestier, s'a ajuns să se pună în discuție structura întregii proprietăți particulare.

Legea apărării patrimoniului forestier interzice orice defrișare, adică orice fel de afectare a solului unei alte culturi. Această interzicere trebuie înțeleasă în tot imperativul ei. Excepțiile sunt strict limitate; numai cu avizul conform al Consiliului tehnic și cu facultatea de aprobare a Ministerului.

Accentul în lege se pune pe reîmpăduriri. Nu găsim cuvinte ca să fac să se înțeleagă acest imperativ, *care trebuie să constituie problema cardinală, făcând, în jurul căreia trebuie să palpate grija tuturor.*

Împăduriri noi, reîmpăduriri, sau completări, accentuate în expunerea de motive a legii, se vor face conform art. 6, potrivit unui studiu întocmit în termen de un an dela publicarea legii, prin agenții silvice ai Statului, devenind obligatoriu, îndată ce va fi aprobat și comunicat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor:

Se poate naște întrebarea: Oare amenajamentele nu prevedeau planuri de împădurire? Dece a mai fost nevoie să se vină cu acest articol special? S'a urmărit prin acest articol celeritatea. Să nu mai amânăm nimic, să devansăm amenajamentele cari pot îmbrăca perioade mai lungi de timp. Înțelegem să progresăm și să efectuăm împăduririle, în cel mai scurt timp posibil, transformând țara într'un imens șantier de împădurire.

Șefii Serviciilor silvice județene, fiecare în județele respective, au datoria să examineze fiecare pădure în limitele ei naturale, indiferent de persoana proprietarului, să aprecieze dacă producția medie pe an și hectar este cea corespunzătoare capacității de producție a

solului. Avem datoria să se stabilească o primă urgență și fără transacțiuni să înceapă campania împăduririlor, chiar din această toamnă. A sta pasiv, pe lângă pădurile degradate de azi, ar însemna: să ne depărtăm de scopul legii *dreptatea și pacea socială*, cu corolarul ei: perturbațiunii economice și slăbirea forțelor de rezistență națională; să lăsăm totalitatea cetățenilor țării, care revendică mărirea producției pădurilor, constrânsă de incapacitatea și neînțelegerea a câteva sute de mii de proprietari de pădure.

În mod operant, legea dă posibilități multiple și drastice. Un proces-verbal, dresat conform art. 10 din lege, sancționează proprietarul cu amenzi drastice, fără ca judecătorul să le poată reduce. Executarea împăduririlor se va face de noi în contul proprietarului, cu funcționari controlați și plătiți de noi.

Măsuri similare cu diferite agravări sunt prescrise pentru ameliorarea terenurilor degradate și pentru arendașii pășunatului în golurile de munte.

Lichidarea inclavelor, a primit, în fine, o soluție justă, care merge dela bună înțelegere — a cărei necesitate o apreciază Ministerul — până la exproprierea pentru cauză de utilitate publică, pe baza legii din 1864 cu modificările ulterioare.

Redresarea economiei forestiere nu mai atârnă astfel de proprietarii recalitranti, sau exploatatorii venali, ci numai de priceperea, destoinicia, propaganda în masa rurală și înțelegerea de colaborare, pe care țara o așteaptă dela Corpul silvic.

Fărămițarea pădurilor, cu peste 250.000 proprietari de azi, cu imposibilitatea economică de a gospodări proprietatea fiecăruia, nu era o chestiune nouă. La 1910, **Take Ionescu** combătând proiectul de cod silvic a cerut ca împărțirea pădurilor în natură să nu fie permisă. **Const. Garoflid** în 1924 arată în „Argus”, că îmbucătățirea proprietății, pe seama folosinții economice, înseamnă o retrogradare economică, iar **Charles Gide**, în „Tratat de economie politică”, arată că pădurea servește ca exemplu clasic, pentru a evidenția antagonismul între proprietatea individuală și interesul general.

Cu toate că în toamna anului 1926 în Congresul AGIR-ului dela Cernăuți, deputatul Ing. **M. P. Florescu** își lua angajamentul să propună Parlamentului o lege pentru interzicerea divizării proprietății forestiere, a trebuit să se aștepte încă 21 ani, pentruca aceasta să poată fi înfăptuită.

Cum operează împiedicarea divizării pădurilor, pe care art. 15 o oprește rituos, se poate vedea din cuprinsul art. 16—23 prin instituirea unui drept de preemțiune în favoarea Statului și prin multiple formalități introduse la vânzări.

Legea prevede dispozițiuni pentru zăgăzuirea incendiilor de păduri, a căror proporții catastrofale se cunosc an de an. Se ajunge la acest scop, printr'un mai logic și adecuat echilibru între infracțiune și pedeapsă. Aci, represiunea și-a accentuat caracterul ei exemplar și intimidant. Poate nu este așa ca în codul silvic brazilian (Crimes forestales), dar destul de drastică: muncă silnică dela 3—6 ani, oșebit de plata despăgubirilor necesare refacerii pădurilor arse.

O interesantă inovațiune a legii o constituie paza pădurilor și îndrumarea tehnică, care se face obligatoriu printr'o gamă întregă de specialiști pe suprafețe, anume determinate. Aceștia vor fi angajați în termen de 6 luni, dintre absolvenții școlilor existente, sau a celor ce se vor înființa. În acest sens, Ministerul Agriculturii și Domeniilor are un vast program studiat, pentru instruirea în câteva luni a unei întregi serii de cadre necesare și o lege depusă în Parlament.

Personalul tehnic silvic va fi subordonat Șefului Serviciului Silvic Județean, în cece privește îndrumarea și controlul — deci un ochiu mai atent — și va avea aceleași atribuțiuni și competențe ca și organele silvice ale Statului. Structural, personalul va fi încadrat în Statutul funcționarilor publici și salariat conform aceluși Statut, plata făcându-se prin Serviciul Silvic Județean, cu sumele ce proprietarii sunt obligați a le consemna anticipat, la Administrația Financiară respectivă.

Evident, prin această încadrare, legea a urmărit, soluționarea problemei sub aspectul ei social, adică unificarea și îmbunătățirea treptată a condițiilor de viață a tuturor celor aflați în câmpul muncii forestiere.

Contractul colectiv de muncă din 1.XII.1945, modificat la 1.IV. 1947, uniformizează, tarifează, disciplinează și umanizează — într'un cuvânt reglementează — munca în exploatarea forestiere. Nouă ne revine sarcina să veghem să se aplice cu toată înțelegerea.

Nu e deajuns ca o țară să aibă legi umanitare, trebuie și un control conștient și riguros, din partea noastră, semnalând orice abatere ori de unde ar veni ea.

Din punct de vedere juridic, legea a căutat să realizeze simplitatea, asigurarea maximului de eficacitate, celeritatea și preciziunea. Soluțiunile sunt comandate de experiență, bun simț și realitate. Ele sunt juridicește justificate și economicește necesare.

Desvoltarea dată legii patrimoniului forestier a fost înțeleasă să rămână în cadrul legilor de specialitate, urmărind realizările în termen scurt a planului-program.

Măsurile preconizate alcătuiesc uneori derogări dela principiile Codului Civil, dar aceste excepțiuni sunt inevitabile. Intreaga istorie a dreptului, ne arată că în împrejurări excepționale, s'au luat măsuri de excepție. De câte ori faptele sub presiunea lor, au spart zăgăzurile dreptului comun, de atâtea ori s'a legiferat excepțional. Dealtfel, în economia proiectului, constrângerile sunt facultative. Statul se subrogă în datoriile proprietarului, atunci când acesta amenință să exercite dreptul său în contra intereselor obștești.

Ca orice construcțiune omenească, legea nu poate fi perfectă, totuși o considerăm ca un instrument de vaste proporții, pe care aleșii țării dându-ni-l încrezători în mână, așteaptă dela ingeniozitatea, munca fără de preget și de toată ziua ale fiecăruia și dela dragostea noastră a tuturor, numai binele pădurilor românești. Să fim la înălțimea vremurilor de care vorbea d-l Ministru Traian Săvulescu. Să ținem făclia prestigiului Corpului nostru silvic, nepieritor, ca și permanența pădurilor în economia națională. Pădurea, pe lângă foloasele imateriale, e departe de a fi epuizat gama foloaselor materiale. Suntem o țară cu o populație de 4—5 ori mai rară ca Belgia. Atât trebuințele, cât și populația se vor înmulți. Lemnul va trebui să satisfacă noui nevoi, căci esența omenirii este veșnica neliniște și goana după ceva nou. Dorul de progres formează esența sufletului uman și cu cât viața e mai activă, cu atât suntem mai sus pe scara civilizației.

Ca încheiere, printr'o impresionantă paralelă, îmi vine în minte legende morții lui Aristot, celebrul învățat al antichității, care după ce scrutate fenomenele naturii cu toate mijloacele pe care i le da știința de până atunci și cu toată setea unui spirit curios de a cunoaște, își plimba gândurile ultimelor lui zile, dealungul țărmului mării, frământat de ideea de a desprinde din valurile care-i mureau la picioare, taina fluxului și a refluxului. Tot înaintând spre adâncuri și-a găsit moartea, surprins de năvala apei. Dacă și-ar fi ridicat ochii spre cer, către înălțimi albastre, ar fi înțeles poate, ceea ce știința de mai târziu a lămurit: că taina de el cercetată nu era în adâncuri, ci în pulsațiile atracțiunii dintre astre, care frământă și mână unele peste altele, valurile lipsite de viață.

La loi pour la défense du domaine forestier.

L'auteur du présent article — qui a collaboré à la rédaction de l'avant-projet de la dite loi — fait un exposé sur l'opportunité de la loi et de ses principes fondamentales.

La nouvelle loi est destinée d'être un instrument plus efficace pour la défense du domaine forestier roumain.

LEGEA PENTRU APĂRAREA PATRIMONIULUI FORESTIER

de Ing. N. STĂ DUMITRESCU

Aspectul actual al pădurilor țării redă în mod fidel diferitele capitole ale istoriei schimbătoare a poporului român. Ultima sută de ani, epocă de prodigioasă dezvoltare în toate domeniile de activitate, dar și de războaie, reforme și prefaceri sociale, a înscris în păduri urme de neșters. Marele progres înregistrat într'un veac de țara noastră nu a fost posibil — pentru condițiile dela noi — decât cu permanente și însemnate sacrificii din partea pădurilor. În special, în ultimii 25 de ani, acest proces de devastare a căpătat o deosebită amploare și el este în plină creștere: din nefericire nu ne putem da seama cu adevărat de proporțiile sale exacte, din lipsa unor ridicări statistice corespunzătoare. Cifra uluitoare de un milion ha păduri complet degradate, furnizată de oficialitate¹⁾, trebuie neapărat să ne îngrijoreze, cu atât mai mult cu cât ea nu reprezintă decât un aspect parțial al problemei.

Determinantele acestor stări de fapt sunt numeroase. Cele mai importante ne par a fi însă două: lipsa unei conștiințe forestiere în marea masă a populației și insuficiența reglementărilor forestiere având de scop conservarea pădurilor. Dacă însă formarea unei conștiințe forestiere este și o problemă de educație civică, asupra căreia nu se poate influența decât printr'o acțiune îndelungată, cea de a doua, crearea unui cadru legal corespunzător, stă în puterea forurilor superioare de a o rezolva neîntârziat.

O analiză cât de superficială — pe care n'o întreprindem aici — arată că actualul nostru Cod silvic nu mai corespunde noilor situații. Operă remarcabilă prin orânduirea materiei și prin dis-

1) Expunerea de motive a Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

pozițiunile sale destul de avansate, el rămâne totuși expresia concepției economice liberale, dominante la acea vreme.

Codul silvic dela 1910, reglementând proprietatea particulară la lumina acestei concepții, a dat puțința interesului imediat al proprietarilor particulari de a se manifesta în mod supărător pentru interesele obștești, care consideră conservarea și ameliorarea pădurilor de interes general nesfârșit superior. Doctrina modernă a revizuit dealtfel conceptul primitiv al dreptului de proprietate ca drept absolut și i-a relevat caracterul său preponderent social, de a se exercita în funcție de interesele colectivității (Duguit²⁾, Josserand³⁾.

Aplicarea Codului silvic este îngreunată și de faptul că, între 1910 și 1947, au apărut foarte numeroase legiuiri de completare (cca. 100), care fac ca unitatea întregului sistem juridic să sufere.

Din cele de mai sus, credem că rezultă oportunitatea creerii unui nou cadru legislativ, mai adecuat pentru îndrumarea economiei forestiere pe căi sănătoase. Pregătirea unei asemenea legiuiri fundamentale reclamă însă o perioadă de timp relativ îndelungată, precum și o perspectivă sigură asupra orientărilor social-economice în viitor, condițiuni pe care momentul actual nu le poate încă întruni.

Pe de altă parte, stadiul înaintat, în care se află procesul de distrugere al pădurilor țării, impune o urgentă intervenție pentru a se curma cu un ceas mai de vreme răul. În acest spirit și cu aceste obiective a luat ființă Legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier⁴⁾.

Legea cuprinde 36 articole, grupate în 7 capitole, corespunzătoare cu cele mai urgente pericole de care pădurea trebuie să fie apărată și care au fost identificate de legiuitor ca atare. Ele sunt:

2) Proprietatea e o situație obiectivă, formată înainte de toate din datorii, care se impun proprietarilor (utilitatea publică) și din oarecare prerogative, condiționate de împlinirea acestor datorii (Duguit. — *Traité de droit constitutionnel*).

3) „Proprietarul poate să-și pună prerogativele în slujba propriilor sale interese, cu condiția să rămână în spiritul instituției... din momentul în care ese, el abuzează, dirijând într-o direcție falsă prerogativa cu care a fost investit în scopul unei folosințe determinate; ... orice drept are o funcțiune dela care titularul său nu se poate sustrage decât comițând un delict, care se numește „abuzul de drept“. (Josserand L. — *De l'esprit des droits et de leur rélativité*, 2 vol., Paris, 1927).

4) Publ. în *M. Of. Nr. 140/23.VI.1947* și în broșura separată (Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcția Indrumărilor Silvice — *Legea Nr. 204*... — București, 1947, 84 p.) cuprinzând și instrucțiunile provizorii pentru aplicarea legii și noua organizare a sectorului silvic.

I. Păduri supuse regimului silvic (art. 1); II. Apărarea contra tăierilor neregulate (art. 2—4); III. Apărarea contra despăduririlor (art. 5—14); IV. Apărarea contra fărâmițării pădurilor (art. 15—23); V. Apărarea contra incendiilor pădurilor (art. 24—29); VI. Apărarea pădurilor contra infractorilor, paza, asistența tehnică silvică și controlul (art. 30—32); VII. Dispozițiuni finale și tranziții (art. 33—36).

În cele de mai jos vom trece în revistă principalele dispozițiuni ale legii.

Cap. I. (*Păduri supuse regimului silvic*), prin art. 1, *extinde regimul silvic asupra tuturor pădurilor actuale sau viitoare de pe teritoriul țării, fără nici o altă formalitate.*

Pădurea este definită ca orice suprafață mai mare de 2500 mp acoperită de vegetație forestieră în limitele ei naturale.

Se constată că și actualul legiuitor, ca și cel din 1881 și 1910, nu definește noțiunea de regim silvic, care, suficient de lămurită pentru silvicultori, ar fi fost util să fie precizată într'un text de lege pentru organele justiției.

Art. 1 are marele merit de a grupa într'un singur text și sub un regim unic dispozițiunile dreptului nostru pozitiv asupra regimului silvic⁵⁾ și regimului de protecție⁶⁾, care fiind răspândite într'o serie de legiuiri erau de dificilă aplicațiune.

În cap. II, *apărarea contra tăierilor neregulate* (art. 2—4), se dispune:

— *Amenajarea tuturor pădurilor țării în decurs de 4 ani.* Până la întocmirea amenajamentelor, exploatarea pădurilor se va putea face numai pe baza unor *studii provizorii de exploatare*, care vor păstra continuitatea tăierilor și care urmează a fi întocmite până la 1.IV.1948.

— Amenajarea se va baza pe două principii: a) *continuitatea anuală de tăieri*; b) *gruparea pădurilor indiferent de proprietate pe unități economice*: grupe de păduri și bazine de râuri, corespunzând seriilor normale, pe care art. 3 le fixează la min. 60 ha. pentru regiunile de crâng și codru grădinarit și min. 200 ha. pentru codru cu tăieri rase sau succesive.

5) Codul silvic 1910, art. 1; legea din 7.VII.1930, publ. în M. Of. Nr. 1487/VII.1930.

6) Legea pentru pădurile de protecție (1935), art. 1; legea pentru pădurile necesare apărării naționale (1935), art. 1, 6.

— *Executarea operațiunilor necesare în contul proprietarilor*, de către M. A. D., dacă aceștia nu întocmesc studiile provizorii până la 1.IV.1948, sau amenajamentele prescise la art. 2, sau se abat dela prescripțiile acestora, pe baza constatărilor agenților silvici. Pentru recuperarea sumelor cheltuite, statul va avea privilegiul prevăzut de art. 317 al. 1 din Codul de procedură fiscală ⁷⁾.

În această privință, Comisiunea de agricultură, păduri și domenii a Adunării Deputaților propusese modificarea textului în sensul ca recuperarea cheltuelilor să se facă prin „luarea în administrație a pădurilor respective, pe o perioadă de cel mult 10 ani”. Fie că o asemenea prevedere a părut temerară ⁸⁾, fie că n'a fost considerată oportună ⁹⁾, Adunarea Deputaților n'a reținut această modificare și a votat legea în textul propus de Minister.

Nu putem trece fără a sublinia marele examen la care Corpul silvic este chemat să răspundă. Toate pădurile țării urmează a fi amenajate până la 23.VI.1951. Cunoaștem două precedente:

La 1843, Pravila pentru cruțarea pădurilor monastirești... prevedea la art. II: „Se dă o vade de 4 ani stăpânitorilor pădurilor... de a măsura și a împărți pădurile în parcheturi regulate...” ¹⁰⁾.

La 1881, Codicele silvic, în art. 6, dispunea: „Administrația Domeniilor va proceda la amenajarea pădurilor supuse regimului silvic, pentru ca, cel mult până în termen de 15 ani.. să fie amenajate toate pădurile” ¹¹⁾.

Lipsind condițiile necesare, intențiile legislatorilor au rămas în trecut simple „pia desideria”, fără aplicație și cu consecințe nefaste pentru economia silvică. De această dată condițiile sunt cu totul altele și depinde de conștiința profesională a silvicultorilor de a onora responsabilitatea ce le revine.

Cap. III, consacrat *apărării contra despăduririlor* (art. 5—14) cuprinde următoarele prevederi:

— *Interzicerea defrișărilor* cu excepția unor cazuri limitativ enumerate (7), când M. A. D. o poate autoriza în baza avizului conform al Consiliului tehnic al pădurilor.

7) Legea din 1 Aprilie 1942.

8) Cf. Avizul Nr. 160 din 25.IV.1947 al Consiliului Legislativ Secția III-a.

9) Dispozițiuni analoge există totuși și în alte țări. De ex.: Legea XIX din 1898 și Legea IV din 1935 din Ungaria (Lesenyi Fr. — Histoire et situation actuelle de la sylviculture hongroise. — Budapest, 1936, pp. 44—54).

10) Sabău V., Dr. — Evoluția economiei forestiere în România, 1946, pp. 505—506.

11) Lege — Codicele silvic — București, 1896, p. 4.

În acest fel se abrogă expres (art. 36 L. A. P. F.) prevederile art. 12—14 C. S. și se orânduiește unitar materia răspândită în Codul silvic, Legea pentru pădurile necesare apărării naționale (art. 3) și Legea pentru pădurile de protecție (art. 6).

— *Lichidarea inclavelor din păduri*, prin instituirea obligației pentru proprietarii de păduri, precum și ai inclavelor, de a cere M. A. D.-ului, în termen de 1 an, autorizarea schimbului inclavelor cu alte terenuri agricole, de suprafețe egale, sau în caz de lipsă, prin defrișarea unor suprafețe egale la marginea pădurii. Terenurile astfel recuperate urmează a fi împădurite de proprietarul pădurii. În anume cazuri, Statul are dreptul de a proceda, potrivit legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, la exproprierea terenurilor ce fac obiectul schimbului.

Se dă în acest fel o soluție justă și curajoasă unei probleme dificile, care preocupă de multă vreme pe silvicultori¹²⁾.

— *Reîmpădurirea tuturor suprafețelor exploatate în trecut și neregenerate și a suprafețelor defrișate în ultimii 3 ani*, fără avizul favorabil al Consiliului tehnic, potrivit unui *studiu de reîmpădurire*, Terenurile agricole aflate în interiorul pădurii urmează a fi împădurite în baza unui *studiu de împădurire*.

— *Obligatoritatea ameliorării terenurilor degradate*, în termen de 4 ani, de către proprietarii respectivi, potrivit cu Legea ameliorării terenurilor degradate. M. A. D. pune la dispoziție în mod gratuit, materialul necesar și asistența tehnică, iar în caz de neexecutare în termen efectuează operațiunile necesare în contul proprietarilor.

Cap. IV, *apărarea contra fărâmițării pădurilor* (art. 15—23), decretează:

— *Indivizibilitatea proprietății imobiliare forestiere*. În acest mod se extinde asupra întregii proprietăți forestiere măsurile luate asupra colectivităților prin două legi apărute în 1946¹³⁾.

— *Instituirea dreptului de preeminență al Statului* la toate vânzările de bună voie sau silite (sol și arboret). Niciun „bun forestier” nu poate fi pus în vânzare dacă nu are amenajament aprobat:

12) Cf. Rev. Păd. pe 1933, pp. 391—414, ciclul „Problemele zilei”.

13) Legea Nr. 570 pentru unele măsuri referitoare la drepturile moștenitorilor, art. 6 (M. Of. Nr. 163/17.VII.1946).

Legea Nr. 1000 pentru unele măsuri urgente privitoare la organizarea și funcționarea colectivităților reglementate de Codul silvic, art. 6 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

vânzarea către Stat se poate face chiar dacă pădurea nu este amenajată. Art. 18—23 reglementează în mod amănunțit procedura exercitării dreptului de preemțiune pentru vânzările voluntare și silite, precum și modalitatea finanțării operațiunilor de cumpărare de către B. N. R.

Prin dispozițiunile cap. V se organizează în mod foarte amănunțit *apărarea contra incendiilor* (art. 24—29). Prevederile aduc o precisă specializare a sancțiunilor în raport cu infracțiunile și sunt remarcabile prin severitatea lor pe deplin justificată, mergând, de ex. până la 10 ani muncă silnică pentru cel ce incendiază o pădure. Concepute la lumina tragicei experiențe din anul trecut, când zeci de mii hectare de pădure au fost pârjolate, noile dispozițiuni abrogă art. 12, 68—72 C. S. dovedite insuficiente.

Cap. VI, dedicat *apărării pădurilor contra infractorilor, pazei, asistenței tehnice silvice și controlului* (art. 30—32), pune bazele unei noi organizări a pazei și îndrumării pădurilor. Astfel se dispune:

— Paza pădurilor se face obligatoriu de pădurari sau gardieni forestieri, suprafața încredințată spre pază variind după regiune. Proprietarii de suprafețe mici urmează a se asocia în vederea asigurării pazei.

— Asistența tehnică silvică se va face obligatoriu cu personal recrutat din absolvenții școalelor silvice. Este obligatorie angajarea unui inginer pentru suprafețele de max. 6000 ha sau a unui subinginer pentru max. 3000 ha. Dacă, în termen de 6 luni, nu se găsesc specialiști pentru angajare, asistența tehnică se va executa de personalul de Stat.

— Personalul silvic angajat potrivit acestei legi este subordonat șefului serviciului silvic județean în ceea ce privește îndrumarea și controlul.

Ultimul capitol (VIII), *dispozițiuni finale și tranzitorii*, conține o dispoziție importantă menită a determina o mai mare *celeritate* în judecarea unor infracțiuni silvice:

„Judecarea infracțiunilor din legea de față, atât în primă instanță cât și în apel, se va face *cu urgență și cu precădere, fără a se putea acorda circumstanțe ușurătoare*”¹⁴⁾ (art. 33).

14) Facultate recunoscută instanțelor prin art. 59^c C. s.

Din examenul legii, se constată că o însemnată cauză de degradare a pădurilor, *pășunatul*, nu a căpătat o nouă reglementare ¹⁵⁾.

Din declarațiunile oficiale rezultă că nu s'a considerat oportună revenirea asupra acestei materii, la un moment în care, după 2 ani de secetă, problema furajelor era de o extremă acuitate. Pășunatul rămâne reglementat și mai departe tot de art. 15—17 C. S.

Prin dispozițiunile sale, legea de față creează — în principal — două serii de obligațiuni:

• În primul rând, ea implică pentru factorii de guvernare un program de acțiune imediată, cu corolarul său fonduri bugetare suficiente, pentru punerea în aplicare a obligațiilor ce le revin prin lege, mai ales în materiile de mare urgență, cum ar fi de ex. amenajările, legate de anume termene, crearea de cadre pentru pază și îndrumare, împăduririle, etc.

Unele fapte mai recente constituie o mărturie a ritmului nou imprimat în această direcție de legea apărută ¹⁶⁾.

În al doilea rând, legea supune Corpul silvic la un examen sever la care acesta este chemat să-și mărturisească pregătirea, voința și puterea sa de realizare. Rezultatele acestui examen, precum și al modului în care silvicultorii au înțeles să folosească ocazia ce li se oferă de a materializa idealurile lor de redresare a economiei forestiere se vor vedea în curând: data exactă este 23 Iunie 1951.

La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier.

Le grand développement enregistré par la Roumanie moderne dans tous les domaines d'activité a eu cependant des répercussions douloureuses dans ses forêts. Le fonds forestier national a souffert des diminutions considérables en ce qui concerne la superficie boisée et la qualité des peuplements.

Une des causes de cette inquiétante situation est — d'après l'auteur de l'article — l'insuffisance des réglementations forestières en vigueur, ayant le but de conserver et améliorer les forêts.

15) Pășunatul este reglementat în trecut la art. 25, pct. c (incendii) și art. 14 (despăduriri).

16) Dec. M. A. D. Nr. 937/946, referitoare la noua organizare a sectorului silvic din M. A. D. în 3 direcții: Dir. îndrumărilor, Dir. tehnică, Dir. administrativă (Nepubl. în M. Of.; publ. în broș. cit. pp. 75—77). — Dec. Nr. 994/947 prin care se modifică componerea inspectoratelor silvice (M. Of. Nr. 159/15, VII 947).

Les dispositions du Code forestier roumain de 1910, conçu à la lumière des conceptions économiques libérales, ne correspondent plus aux actuelles réalités et aux transformations subies par le contenu du droit de propriété.

Pour remédier ces lacunes, on a promulgué la Loi 204 pour la défense du domaine forestier. Le législateur identifie ainsi les dangers qui menacent l'économie forestière roumaine: les coupes irrégulières, les défrichements, le morcellement de la propriété, les incendies, les délits et les infractions, l'insuffisance de la surveillance et de l'assistance technique forestière pour les propriétés privées.

Les plus importantes dispositions de la nouvelle loi sont:

- L'extension du régime forestier à toutes les forêts qui dépassent 0,25 ha en superficie.
- L'aménagement de toutes les forêts du pays, dans un délai de quatre ans, en les groupant, indifféremment de la situation de la propriété, en unités économiques: par groupes de forêts dans les régions de plaine et de basses collines et par bassins dans les hautes collines et en montagne.
- L'interdiction des défrichements, à l'exception de quelques cas limités (7).
- La liquidation des enclaves, par l'institution de l'obligation d'échange avec d'autres terrains agricoles.
- Le reboisement de toutes les superficies exploitées dans le passé et non régénérées jusqu'à présent.
- L'obligativité de l'amélioration des terrains dégradés.
- L'indivisibilité de la propriété immobilière forestière.
- L'institution du droit de préemption de l'Etat dans toutes les ventes de forêt (fond et superficie).
- L'organisation de la lutte contre les incendies par des sanctions sévères, menant jusqu'à dix ans de travaux forcés.
- L'organisation obligatoire de la surveillance de toutes les forêts privées par des gardes forestiers.
- L'engagement obligatoire du personnel spécialisé: un ingénieur forestier pour toutes les forêts de max. 6000 ha ou un sous-ingénieur pour celles de max. 3000 ha., soumis au contrôle du chef du Service forestier départemental.
- L'abrogation des art. 2, 5 (aménagement des forêts), 12—14 (défrichements), 68—72 (incendies) de l'ancien Code forestier roumain de 1910, remplacées par les dispositions de la nouvelle loi.

La nouvelle loi est destinée d'être un instrument plus efficace mis à la disposition de l'administration forestière pour diriger — à côté du Code forestier de 1910, qui reste toujours en vigueur — l'action de redressement de l'économie forestière roumaine.

V Â N Ă T O A R E

LEGEA PENTRU ORGANIZAREA ECONOMIEI VÂNATULUI

de inginer silvic VASILE COTTA

La un interval de o jumătate de an, ne este dat să semnalăm apariția unei alte legi privitoare la Economia vânătorească dela noi. Într'adevăr, nu de mult ne-am ocupat de art. 3 aliniatul g din legea de organizare a Casei Pădurilor Statului ¹⁾, iar acum vom examina o lege cu caracter pur cinegetic, care se ocupă de toate sectoarele vânătorești. Este vorba de *legea Nr. 231 pentru organizarea economiei vânatului* ²⁾.

Se știe că legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoreșii datează din anul 1921. În intervalul de 25 de ani, economia vânătorească românească a evoluat, așa încât altele sunt, azi, nevoile ei. Pe de altă parte, în lipsa unui regulament, legea a fost explicată printr'o mulțime de decizii ministeriale, așa încât consultarea ei era dificilă pentru organele de aplicare. Se simțea, deci, nevoia unei legi noi care să cuprindă, într'un singur text, toate dispozițiile necesare azi. Nu discutăm acum dacă nu era mai bine ca, date fiind schimbările radicale de ordin economic și social prin care trece Țara, întocmirea unei legi noi să fi fost amânată până la data când reformele importante în curs se vor fi cristalizat, ci, ne mărginim să constatăm că avem o lege nouă. Vom examina această lege, privind-o prin prisma intereselor generale vânătorești și apoi vom scoate în evidență ceea ce aduce ea nou pentru sectorul silvic.

I. Caracteristicile generale ale legii.

a) În privința *dreptului de proprietate asupra vânatului*, legea, prin art. 1, aduce un lucru nou, declarând că dreptul de vânătorește aparține Statului. Totuși, în art. 15 aliniatul 4 se vorbește despre *da-rea în arendă a acestui drept*, „în beneficiul proprietarilor funciari”.

1) Vasile Cotta: *Legea de organizare a Casei Pădurilor și vânătoreșii*.
Revista Pădurilor No. 11—12/1946.

2) *Monit. Of. Nr. 154 din 9 Iulie 1947.*

iar prin aliniatul penultim al aceluiași articol, lasă chiar administrarea vânatului în seama unor instituțiuni proprietare, cu administrație silvică proprie. Este deci un desacord între cele două dispozițiuni ale legii, desacord care se explică prin modificările aduse proiectului de lege, în ultimul moment, în comisiunea Camerei Deputaților, când n'a mai fost timp suficient pentru a pune de acord textul vechiu cu efectul unei modificări de ordin principal. Impresia noastră este că, totuși, intențiunea legiuitorului n'a fost să treacă dreptul de proprietate asupra Statului, ci numai să-și asigure administrarea și valorificarea prin organele sale, venitul însă rămânând proprietarului.

b) *La formarea terenurilor de vânătoare*, este o deosebire mare față de legea veche. Azi, suprafața maximă a unui teren de vânătoare de sine stătător este de 500 ha la șes și dealuri și de 2500 ha la multe, față de 100, respectiv 1000, din legea veche. În consecință, toate terenurile mai mici de 500 respectiv 2500 din raza administrativă a unei comune, indiferent de ramura de cultură și de natura proprietarului, se contopesc într'o singură unitate și se dau în arendă în bloc, de către Direcțiunea Economiei Vânatului. În proiectul depus la Cameră, suprafața terenului de șes și deal a fost de 300 ha, majorarea la 500 făcându-se în comisiunea Camerei.

c) *Arendarea dreptului de vânătoare*. În legea din 1921, terenurile de vânătoare independente (de peste 100 și 1000 ha), erau date în arendă de către proprietarii respectivi, fie ei persoane fizice sau juridice. Prin legea nouă, însă, dreptul de a da în arendă este trecut asupra Direcțiunii Economiei Vânatului. Excepție se face numai cu proprietățile membrilor familiei regale, ale Domeniilor Coroanei, ale C. A. P. S. și ale altor instituțiuni cu administrație silvică proprie recunoscută de M. A. D.

Termenul de arendare este de 15 ani pentru terenurile care conțin cerbi, și capre negre și de 10 ani pentru celelalte.

Pentru a evita acapararea de mari suprafețe de către un singur arendaș, legea limitează întinderea de terenuri de vânătoare pe care o poate lua în arendă aceeași persoană fizică, societate de vânătoare sau „asociație vremelnică“ (art. 22).

d) *Comisiunea specială de arbitraj*, înființată prin art. 60, este o instanță chemată să judece rapid, în primul rând litigiile rezultate din aplicarea contractelor de arendare. Sub regimul legii vechi de vânătoare, rezilierea unui contract, prin instanțele comune, dura ani întregi. Legea nouă ar putea aduce o mare ușurare în această privință,

dacă noua instanță va lucra rapid și obiectiv, deoarece ea se pronunță în primă și ultimă instanță asupra litigiilor rezultate din aplicarea contractelor.

e) *Societăți de vânatoare pe plasă. Preferința acordată societăților de vânatoare la arendarea de terenuri.* Prin art. 42, se impune formarea unei singure societăți de vânatoare într'o plasă, iar dacă azi ar exista mai multe, ele trebuie să fuzioneze în termen de 90 zile. Numai în mod excepțional se permite funcționarea unei a doua societăți în aceeași plasă. Aceste societăți unice de plasă sunt favorizate și în comparație cu societățile din orașe, ultimele neputând lua în arendă decât maximum 15% din suprafața terenurilor unei alte plăși decât aceea în care se găsesc. Consecința practică va fi o deplasare a vânătorilor din orașe spre societățile de plasă, cum de altfel probabil a fost și intențiunea legiuitorului, spre a se strânge legăturile dintre orășean și sătean. Numărul arendașilor persoane fizice va scădea mult față de trecut.

f) *Diverse.* Pedepsele pentru infracțiunile la legea vânatului sunt mult înăsprite.

Organele onorifice din serviciul exterior, care au funcționat de câțiva ani încoace numai pe bază de decizii ministeriale, sunt acum recunoscute prin text de lege. Astfel, avem: administrator de vânatoare al județului, inspector de vânatoare al plășii, agent de vânatoare, consilieri de vânatoare pentru administrația centrală și comisiunea de vânatoare județeană.

Legea de care ne ocupăm mai aduce și alte lucruri noi față de trecut. Ne-am mărginit însă la ceea ce ni-s'a părut esențial.

II. *Dispozițiuni care interesează mai de aproape Economia Forestieră.*

a) *Formarea terenurilor de vânatoare și arendarea lor.* După cum am menționat la punctul I/c de mai sus, arendarea dreptului de a vâna în pădurile statului administrate de Casa Pădurilor, precum și în alte păduri cu administrație silvică proprie recunoscută de M. A. D., este lăsată în atribuțiunea administrațiilor silvice respective. Dar, faptul că suprafața minimă a unui teren de vânatoare de sine stătător este de 500 ha la câmpie și deal și de 2500 ha la munte, însemnează că toate pădurile cu o suprafață mai mică decât cifrele de mai sus ies de sub administrația silvică și se înglobează în terenul comunal. Faptul acesta n'ar constitui nici un rău dacă terenul co-

munal ar fi bine păzit. Experiența a dovedit însă că în vreme ce pădurea tot se mai bucura de oarecare îngrijire, dacă nu din partea arendașului, cel puțin din aceea a personalului silvic, câmpul adesea rămânea fără de nici o pază. Ne exprimăm temerea că majorarea suprafeței terenului de vânatoare dela 100 la 500 ha la câmpie va constitui un regres. Noi am stăruit — fără rezultat — ca majorarea să se facă numai până la 200 ha. În câmpul pustiit de braconaj, pădurile bine păzite erau un loc de refugiu, din care se mai revărsa ceva vânat și asupra câmpiei.

b) *Rezervarea unei suprafețe de 12% din întinderea pădurilor Ocoalelor silvice ca teren de vânatoare pentru personalul silvic.*

Prin această dispozițiune, s'a făcut un act de dreptate față de slujitorii pădurilor. De acum înainte, fiecare va putea vâna în cu-prinsul Ocolului unde face serviciu. Ocoalele silvice însă au datoriu de a face din aceste păduri, terenuri de vânatoare cu adevărat model, sub raportul îngrijirii lor. De remarcat că reprezentanții sectorului silvic au cerut rezervarea cotei de 12% la toate Ocoalele de păduri proprietatea persoanelor juridice. S'a admis însă numai la instituțiunile cu administrație silvică proprie.

c) *Valorificarea în regie a vânatului* este admisă numai pe proprietățile persoanelor juridice și se poate extinde pe o suprafață de cel mult 10% din întinderea pe care o are proprietara respectivă, în întreaga țară. Regia mai este îngădită și prin alte mijloace. Ne exprimăm încredința că s'a făcut bine aplicându-se aceste îngădiri. În cursul aplicării legii se va vedea. După părerea noastră, regia constituie unul din mijloacele de a face accesibilă vânatoare de vânat mare și persoanelor cu venituri modeste. Am arătat acest lucru în alt articol ³⁾.

d) *Alte dispozițiuni legale care interesează îndeosebi sectorul silvic.*

— Se lasă posibilitatea de a se rezerva, pe seama I. C. E. F., păduri în scopul efectuării de studii și cercetări. Deasemenea, pentru terenuri didactice de vânatoare la școlile silvice. (Art. 26).

— Elevii școlilor silvice de orice grad, când fac aplicațiuni de vânatoare pe teren, sub conducerea profesorilor, sunt scutiți de permisul de vânatoare. Dacă vor să vâneze singuri, în oricare parte a

3) V. Cotta: Ce înțelegem prin ocrotirea și valorificarea în regie a vânatului. „Carpații“ Nr. 2/1947.

țării, acești elevi pot obține permise cu o reducere de 75%. (Art. 29). In vechea lege, vânătoarea sub formă de aplicațiuni nu era reglementată, iar reducerea la permise era numai de 50%.

— Prin limitarea numărului societăților de vânătoare, unele societăți „A. V. I. S.” din provincie vor trebui să fuzioneze.

— Agenții silvici pot instrumenta în caz de infracțiuni la legea vânătorului, comise în regiunile în care ei au atribuțiuni de serviciu. In caz de flagrant-delicț, procesele verbale ale agenților silvici fac dovadă până la înscrierea în fals. In caz de nedovedire a falsului, se va deschide, din oficiu, acțiune publică contra celui ce s'a înscris în fals. (Art. 36 și 52).

— Dintre cei 9 membri de drept ai Consiliului Superior al Vânătoarei trei sunt șefi de instituții silvice: C. A. P. S., P. P. J. și Direcția silvică. (Art. 57).

— In fine, aliniatul g al art. 3 din legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor este abrogat. (Art. 66). Prin acest aliniat se da C. A. P. S.-ului administrarea vânătorului și a pescuitului din pădurile sale. Dacă privitor la vânat aceste dispozițiuni din legea Caps. au fost înlocuite cu cele din legea economiei vânătorului, — cele referitoare la pescuit au fost abrogate fără să se fi pus ceva în loc. Poate, la modificarea legii pescuitului în apele de munte, să se umple acest gol.

Elaborarea proiectului de lege de care ne-am ocupat a început în anul 1942, din inițiativa și sub conducerea Dir. Ec. Vân. La început, din comisiunea care întocmea proiectul au făcut parte și câțiva reprezentanți ai sectorului forestier. In a doua parte a lucrărilor însă ei n-au mai fost invitați și nu au știut ce conține proiectul. Cu câteva luni în urmă, când proiectul era depus la Consiliul Legislativ, constatându-se că revendicările juste ale sectorului forestier nu erau cuprinse în proiect, printr'o acțiune comună a șefilor de instituțiuni silvice la conducerea M. A. D. și prin înțelegerea arătată de această conducere, au fost introduse în text dispozițiunile de care ne-am ocupat mai sus. Mai mult nu s'a putut face.

Legea nu cuprinde tot ceea ce s'a cerut prin presă, moțiuni și memorii, în decurs de două decenii. Totuși în ce privește pădurile statului este un mare progres față de perioada 1921—1946. Dacă nu s'a

obținut mai mult, vina nu este numai a împrejurărilor, ci și a noastră, deoarece, în lipsa unor atribuțiuni în materie de vânatoare, am neglijat acest sector de activitate. Depinde de vrednicia noastră, ca să dovedim, prin fapte, lumii vânătorești, utilitatea administrațiilor silvice în promovarea vânatului, încât la o modificare a legii, atribuțiunile să ne fie lărgite.

Deocamdată facem constatarea că s'a încheiat — sperăm — o epocă agitată pentru obținerea unor drepturi și începe o eră constructivă. Este de datoria noastră a tuturor să uităm tot ce ne-a despărțit în trecut și să lucrăm din toate puterile pentru promovarea economiei cinegetice. Cel ce scrie aceste rânduri, adeseori, în trecut, a criticat anumite stări de lucruri în ce privește vânatoarea, declarând că nu există un climat favorabil pentru colaborarea dintre silvicultori și vânători. Azi, după ce avem noua lege, același om declară, cu aceeași convingere, că tot ce putem face mai bun acum în interesul pădurilor și al corpului este să colaborăm cu toată sinceritatea, evitând orice cauză de neînțelegere,

La nouvelle loi roumaine sur la chasse.

On expose les principales dispositions de la nouvelle loi roumaine sur la chasse, votée par la Chambre des Députés en Juillet 1947.

A V I Z

Institutul de Cercetări Forestiere al României roagă pe cititorii care posedă Analele ICEF, în special, volumele I și IV, și se pot dispensa de aceste exemplare, să le doneze Institutului sau să le vândă, pentru a se putea completa colecțiile Institutelor de Cercetări științifice din străinătate sau din țară.

Ofertele sau trimerile se vor adresa Direcțiunii ICEF, Bul. Regele Mihai I, Nr. 55, București, II.

CRONICA INTERNĂ■ **Pădurea și turismul.**

Este titlul interesantei conferințe ținută de d-l Prof. M. Drăcea în ziua de 31 Martie a. c. sub auspiciile Asociației turistice „Plaiuri Românești” a studenților în geografie dela Universitatea din București, în amfiteatrul de Geografie dela Universitatea din București.

În prima parte a expunerii, d-l Prof. M. Drăcea prezintă pădurea în legătură cu omul și preocupările acestuia în diferite domenii de activitate, apoi influențele acesteia asupra mediului înconjurător.

Întreg complexul de factori naturali și artificiali, și de preocupări și manifestări care vin în atingere cu pădurea și produsele ei, sau se dezvoltă în ambianța sau sfera de influență a acesteia, conferențiarul îl numește „lumea silvică”. În această parte a conferinței, autorul face o admirabilă și seducătoare prezentare a lumii silvice.

În parte a doua, conferențiarul, trecând la legătura dintre pădure și turism, arată care este importanța pădurii pentru dezvoltarea turismului prin aspectul ei majestos și peisagiul pe care îl prezintă ochiului drumețului, prin misterele pe care îl le desvăluie la fiecare pas și prin bogăția de cunoștințe pe care acesta le poate culege dela lumea silvică.

Prin câteva exemple, bine alese și minunat expuse, conferențiarul îndeamnă tineretul să-și petreacă timpul liber — duminicile, sărbătorile și concediile — odihnindu-se în afara orașelor, făcând drumeții pentru a-și cunoaște țara și poporul cu întregul ansamblul lor de obiceiuri și frumuseți naturale.

În încheiere, autorul îndemnând tineretul român la drum, arată că nu numai prin documente istorice se justifică dreptul de stăpânire al pământului țării, ci prin cunoașterea cât mai amănunțită a acestui pământ. Dreptul de stăpânitori ai acestui pământ, afirmă conferențiarul, este al acelor care îl calcă, care umblă pe el și care îl cunosc.

Conferința a fost urmată de un film turistic documentar, cu scene din viața țaranului român, și de proiecțiuni în color reprezentând colțuri turistice din România fotografiate de d-l Arhitect Petit.

Ion Lupe

■ **Problemele actuale ale economiei forestiere.**

La 16 Mai a. c., în sala A.G.I.R., a conferențiat d-l Prof. C. C. Georgescu, despre „Problemele actuale ale economiei forestiere”.

D-sa începe cu constatarea că economia forestieră ocupă ca importanță locul al treilea, după agricultură și petrol, în cadrul economiei naționale, iar

în împrejurările actualelor obligațiuni de Stat, locul al doilea. Cu toate acestea evoluția sa suferă și nu înregistrează progresele așteptate. Determinantele acestei situațiuni sunt:

a) necunoașterea problemelor fundamentale ale pădurilor de către opinia publică, care în genere posedă cunoștințe vagi și sumare despre foloasele pădurilor;

b) atitudinea omului față de pădure oglindită prin folosirea abuzivă și întâmplătoare a bunurilor forestiere, de pe urma căreia pădurea suferă neînțetate degradări (delicte, pășunat, etc.).

c) lipsa unui cadru de autonomie pentru economia forestieră, care să considere pădurea ca un organism a cărui bună stare să constituie un scop în sine.

La baza unei politici forestiere luminate trebuie să se găsească informația clară și precisă, al cărei izvor se află în statistica economiei forestiere. O asemenea lucrare ne lipsește până în prezent.

Datele folosite în mod obișnuit sunt fie inexacte fie necorespunzătoare cu actuala situație de fapt. De ex. în suprafața păduroasă a țării de 6.300.000 ha sunt trecute și suprafețe care nu contează efectiv în producția forestieră (terenuri degradate, păduri inaccesibile, arborete în perioada de așteptare, etc.).

Examinând repartitia pădurilor după natura proprietății, d-se constată că Statul deține 25%, diferite persoane juridice 42% și diferiți proprietari particulari 33%. Marea majoritate a pădurilor particulare și o parte însemnată din cele ale persoanelor juridice sunt folosite în mod barbar, iar starea în care se află legitimează o urgentă intervenție din partea Statului, care să oprească procesul de fărâmițare a proprietății particulare și să întrunească mai multe proprietăți într-o singură unitate economică de producție.

Lipsa unei statistici apare mai evidentă în domeniul stabilirii *quantumului producției*. Cifrele care se dau în mod obișnuit — rezultate pe cale aritmetică dintr-o simplă înmulțire a creșterii cu suprafața — au la bază premiza unui capital — lemn normal și a unei succesiuni normale de clase de vârstă, elemente care nu se găsesc decât rareori în pădurile românești. În acest mod s'a ajuns la următoarele cifre: 3,3 milioane m³ lemn de lucru și 8—10 mil. m³ lemn de foc.

În realitate, în perioada 1900—1940, s'a recoltat o cantitate dublă de material lemnos. De pe urma acestor tăieri abuzive înregistrăm azi următoarele consecințe.

— epuizarea pădurilor de rășinoase și dispariția țării noastre dintre țările exportatoare de rășinoase;

— epuizarea materialelor lemnoase aflate în pădurile din jurul centrelor populate;

— extinderea excesivă a crângurilor în pădurile de stejar;

— dispariția pădurilor în regiunile de șes.

Industria forestieră este obligată să țină seamă de noile condițiuni de producție ale pădurilor noastre și pentru a preîntâmpina criza, care va surveni la stabilirea unui regim normal de tăieri, ea va trebui să introducă procedee de lucru raționale și să se specializeze în raport cu creșterea anuală a pădurilor înconjurătoare.

Dintre ramurile industriei forestiere, cea a cherestelei — industrie primitivă cu redus coeficient de industrializare — este cu mult cea mai importantă.

Nu posedăm încă o statistică completă a acestei industrii. O ridicare statistică întreprinsă recent de organele MAD, OLEMN și ASIFOR indică existența a 1140 gatere, cu o capacitate de debitare de 5 mil. m³ lemn, adică cu 100% mai mult decât producția normală a țării, și a 1420 fierăstraie țărănești, cu o capacitate de debitare de 300-000 m³, care prin modul rudimentar de lucru și prin felul de alimentare cu material, provenit în mare parte din tăieri în delict, constituie un grav pericol.

Conferențiarul preconizează luarea unor măsuri de raționalizare și ameliorare a condițiilor de producție pentru industria de cherestea, dintre care cităm:

- trecerea de la fabricația cherestelei de rășinoase la aceea a cherestelei de foicase (stejar și mai ales fag);
- obținerea la sortare a unui procent cât mai mare de lemn de lucru, în detrimentul lemnului de foc;
- înlocuirea utilajului uzat, care lucrează neeconomic și cauzează pierderi însemnate.

D-sa încheie interesanta conferință, în care a făcut cunoscute auditorului o parte din realitățile dureroase și, pentru unii, surprinzătoare ale economiei forestiere, punând în lumină funcția socială ce revine industriei forestiere, care prin prezența în regiunile de deal și munte determină prosperitatea populației locale și trebuie să devină un factor activ de ridicare a nivelului de viață al țărănimii.

N. St. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

COMEMORARE

În toamna 1947 se împlinesc 50 de ani dela moartea a doi fruntași ai forestierilor români, care s'au remarcat în activitatea didactică, pe teren și în publicistica profesională: *N. R. Danilescu* și *G. Stătescu*. Ambii Nancy-eni, profesori la școala specială de silvicultură, membri ai comitetului de redacție la „Revista Pădurilor“, organizatori și susținători ai manifestațiilor culturale ale societății „Progresul Silvic“ (conferințele de iarnă și adunările generale anuale), *N. R. Danilescu* și *G. Stătescu* și-au înscris numele în istoria corpului silvic român. Tomurile Revistei Pădurilor pe primii zece ani sunt o mărturie a activității lor literare-științifice, în cadrul cărora au abordat toate genurile, dela studii la informații, toate cu scopul de a ridica standardul spiritual al corpului, pentru o mai rațională cultură a pădurilor și o încadrare corespunzătoare importanței reale a economiei forestiere în economia generală a țării. Ei au iubit pădurea, au înstit Corpul Silvic și au luptat pentru un viitor mai bun al acestei categorii de intelectuali și profesioniști, apărători ai interesului

colectiv. In istoria silviculturii românești, N. R. Danilescu și G. Stătescu ilustrează o epocă eroică. La o jumătate de secol dela moartea lor se cuvine să le inchinăm și aci un gând pios de recunoștință și recunoaștere a meritelor. Ei au luptat pentru noi. Numele lor se pronunță cu respect. In fapta lor să găsim un indemn, o incurajare in apărarea și ridicarea patrimoniului forestier național, gândindu-ne că dificultățile timpurilor nu erau, poate, mai mici decât cele de acum, mai ales, că ceea ce numim azi „opinie publică“ in materie de păduri „conștiință forestieră“, erau noțiuni încă fără circulație. N. R. Danilescu și G. Stătescu au murit tineri și in plină activitate. Viața le-a fost o continuă încordare pentru realizarea unui ideal: mai binele pădurilor și al Corpului. Generațiile tinere au o datorie de cnoare de a le cunoaște faptele și a le cinsti memoria.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

OLANDA FORESTIERA

Lecturile și școlile ne învățaseră că Olandezii sunt un popor de marinari și fermieri, iubitori de flori (celebrele lalele) și constructori de diguri, cu ajutorul cărora, prin muncă aseră, cuceriseră, din mare, terenuri pentru cultura agricolă. O broșură*) trimisă recent Soc. „Progresul Silvic“ ni-i prezintă pe olandezi și ca silvicultori.

Cu titlul de informare și pentru orientarea colegilor noștri, redăm câteva date din această rezumată și inteligent încheată monografie.

Suprafața pădurilor din Olanda, după datele din 1941, se ridică la 249.900 ha (după Agenda forestieră Stinghe & Sburlan, 255.000 ha), repartizată astfel: 173.000 ha rășinoase, 28.400 codru de foioase, restul crâng și răchitării. Procentual exprimate, această suprafață reprezintă 7,6% din suprafața totală a țării. Provinciile cele mai împădurite sunt Gelderland și Utrecht cu resp. 15,7% și 12,3%. Procentul minim este in prov. Groningen, care nu are decât 0,3% păduri. Cunoșcând aceste cifre, înțelegem de ce in Olanda și plantațiunile dealungul șoselelor sunt considerate ca importante pentru producția lemnului. Dacă se însumează lintar, pe un singur rând, aceste plantațiuni sunt evaluate la 48.000 km. Comparativ cu celelalte țări europene, Olanda se clasează printre cele mai sărace in lemn, și anume, între Danemarca cu 8,1% și Anglia cu 5,4%.

Aceste cifre, in afară de importanta lor statistic-economică, își capătă o valoare deosebită când sunt privite și istoric-evolutiv. In adevăr, in 1853, suprafața acoperită cu păduri era de 169.000 ha, din care 32.000 ha rășinoase și 137.000 ha foioase (codru, crâng și răchitării). In decurs de un secol, suprafața forestieră a crescut cu 81.000 ha, adică 48%. Fără a diserta in glose tardive pe această temă, trebuie să recunoaștem că se prezintă un interesant exemplu, dacă ne gândim la țara noastră, unde pădurile au regresat până in zilele noastre. Cu drept cuvânt, trebuie să-l reținem pentru capitolul vrednicia unui popor, spiritul de gospodărie și prevedere evident și poziția economiei

*) Forestry in The Netherlands and the State Forest Service.

forestiere într-o țară, care trăește în fond din marinărie și comerțul produselor de peste mări.

Mai menționăm că variația suprafeței păduroase s'a făcut prin creșterea suprafeței cu rășinoase (dela 32.000 la 173.400 ha) în timp ce foioasele au scăzut dela 137.000 la 76.400 ha. La această variație în suprafață este de remarcat o variație în natura terenurilor ocupate de pădure, în sensul că pădurea a fost transplantată, dacă putem zice așa, deplasată, de pe terenurile fertile, transformate în terenuri arabile și fâneață, pe terenurile sterile improprii unei culturi agricole. În sfârșit, o variație, în cursul anilor, este înregistrată și în natura proprietății. Acum câteva decenii, proprietatea particulară forestieră marca 81%; astăzi se înregistrează numai cu 65%. În schimb, statul și comunele care aveau 8%, sunt azi în posesia a 30% din suprafața păduroasă, etc.

În ceea ce privește producția: cei 8 milioane locuitori ai Olandei obțin din păduri și plantațiile de pe lângă șosele, circa 3/4 milioane m.c. La necesarul lor din timp normal, trebuiau să aducă 5 milioane m.c. prin import (din Suedia, Finlanda, Rusia, Polonia, etc.). Cifrele acestea își au și ele importanța lor verificată în decursul celor două războaie mondiale, când transporturile maritime pentru lemne au fost practic sistate. Ca și în Anglia, s'a simțit sever lipsa lemnului. De aci, marea atenție acordată producției indigene, în două forme: a o mări și a o impune pe piața internă (căci nu era apreciată). Produsele principale le oferă pinul silvestru, plasat ca pari de mină (circa 125.000 m.c.) stâlpi de telegraf, întrebuințări ferodex și grădinariei, în lucrări de drenaje, canalizări, araci, etc. Stejarul pedunculat, gorunul și fagul merg ca lemn de construcție și cherestea. Ulmul, în industria căruțării și trăsurilor. Plopul (circa 100.000 m.c.) ocupă un loc particular în confecționarea încălțăminte de lemn (saboți) și în dimensiuni mici în industria chibriturilor. Trunchii frumoși sunt folosiți în industria placajelor. Se acordă o atenție crescândă ploilor, care și-au dovedit întrebuințări multiple în timpul războiului. Speciile mai cultivate sunt: *Populus deltoides* Marsch. var. *missouriensis* Henry și plopi canadieni, hibrizi între speciile europene și americane. Se cultivă pe lângă lacuri, șanțuri, între proprietățile agricole, dealungul drumurilor, etc. Frasinul, deși prețuit, e rar întâlnit în păduri. Ulmul este pe cale de dispariție din peisajul olandez, din cauza ciupercii *Ceratostomella* (*Ophiostoma*, *Graphium*) *ulmi*.

Despre un serviciu forestier al Statului începe a se vorbi abia în 1899. O activitate mai remarcabilă se observă în ultimile două decenii. De reținut, din preocupările mari, particulare, în afara de cele general-valabile pentru forestieri din toată lumea, notăm: campania pentru combaterea boalei ulmului, statistica suprafețelor distruse de războiu și a terenurilor sterile, deosebita grijă în procurarea semințelor și întreținerea pepinierelor și plantațiilor, supravegherea, respectarea peisajului forestier, frumusețea țării, asistența tehnică pentru plantațiunile dealungul drumurilor, reimpădurirea suprafețelor distruse de războiu, activitatea de îndrumare a opiniei publice prin publicațiuni, tablouri murale, întreținerea și funcționarea unui muzeu silvic. Încă în stare de proiect este constituirea unui Arboretum național, în scop științific.

Administrativ, serviciul silvic este încadrat în Ministerul Agriculturii, Pescărilor și Alimentației (Aprovizionării). Conducerea serviciului este încredințată unui director asistat de trei inspectori. Reședința serviciului este în

Utrecht. Unitățile exterioare, ca și la noi, sunt ocoalele cu câte 6.000—15.000 ha, împărțite pe brigăzi.

Învățământul silvic academic este încadrat la Universitatea Agricolă din Wageningen. Institutul de cercetări forestiere este în același oraș și este considerat o ramură a Universității. Pentru experimentări pe teren este afectat cantonul Oostereg din apropierea orașului Wageningen. Deosebit de activitatea Institutului, cercetări științifice se fac și la Universitatea Agricolă în laboratorul de genetică (studii asupra hibridării ploilor), în lab. de fitopatologie (studii asupra inamicilor speciilor forestiere), în lab. de biologie (studii asupra insectelor). Studiile efectuate se publică în următoarele periodice: *Analele Universității Agricole*, *Revista silvică Olandeză*, *Revista Companiei Olandeze pentru exploatarea terenurilor necultivate*, *Revista pentru studii boalelor plantelor*.

Ne oprim aci cu informațiunile. Ar mai fi fost de adăugat date în legătură cu legislația forestieră, cu conducerea și regenerarea arboretelor, împădurirea terenurilor sterile, fixarea nisipurilor sburătoare și plantarea dunelor. Menționăm numai că se dă o deosebită atențiune răriturilor în etajul dominat, că pentru ameliorarea solului și arboretelor, se introduc sub masiv pe cale de semănături și plantațiuni foioase (*Quercus rubra*, *Prunus serotina*, *Fagus sylvatica* și chiar *Castanea sativa*, în afară de stejarii autohtoni), că îngrășămintele sunt folosite adesea în primii ani, etc. În ceea ce privește fixarea nisipurilor, este remarcat că se practică întâi o arătură, apoi nisipurile sunt acoperite cu bălăriile cosite. Plantațiunile se fac cu pin silvestru, austriac, corsican, maritim. Uneori și cu foioase. În ceea ce privește dunele, problema e mai complicată din cauza vânturilor sărate dinspre mare și a prezenței ierburilor mai înădăcinate cum este *Corynephorus*.

În concluzie, reținem, din această monografie, interesul mare pe care istoria recentă l-a impus poporului olandez pentru economia forestieră, activitatea intensă pentru mărirea suprafeței păduroase, îngrijirea peisajului forestier și pentru a avea o silvicultură autohtonă, ca și străduința de a face cunoscută această situație pe cale de publicații monografice, redactate într-o limbă cu o circulație mai mare decât cea proprie. Credem că este un exemplu mai mult, pentru a ne gândi din timp la Congresul mondial de silvicultură din 1950, unde va trebui să prezentăm situația și realizările economiei forestiere românești sub toate aspectele ei.

T. Bălănică

● Exploatări de păduri în Canada.

Pentru forestierii noștri, obișnuiți azi cu tăieri rase pe suprafețe de cel mult 30—40 hectare, modul cum e organizată o exploatare „în stil american”, care parcurg uneori mii de hectare în cursul unui singur an, prezintă de sigur mai mult un interes cu caracter documentar. Totuși, nu sunt prea depărtate zilele din trecutul economiei noastre silvice, când tăierile rase pe 500—1000 ha anual erau și la noi destul de obișnuite. În 1928, un inginer polonez care tocmai vizitase exploatările Soc. „Carpatina” ne întreba cu uimire, cum de se mai permit la noi, — el zicea, în plin centrul Europei, — asemenea procedee de lucru „coloniale”. Dar, ceea ce a fost apartine trecutului și viitorul

nu va mai cunoaște la noi asemenea desfășurări de forțe, în acțiunea de „valorificare“ a pădurilor, acțiune care lua foarte dese ori aspectul unei devastări a acestora.

În America, țara resurselor nelimitate, exploatările de păduri se extind de regulă pe domenii neîntrerupte de zeci și sute de mii de hectare, iar organizarea lucrului se face după toate regulile unei exploatări în mare și a unei diviziuni raționale a muncii. Centrul activității în materie de producția lemnului se află acum în Canada și anume în Columbia britanică, provincie care produce singură 50% din cantitatea totală de material lemnos extras din pădurile acestei țări.

În Canada sezonul tăierilor de arbori începe în ultimele zile de toamnă și durează până primăvara. Din primele zile reci ale toamnei, echipe de tăietori se îndreaptă către pădurea, unde se va desfășura activitatea lor „înfrigorată“, tot timpul iernii. Cea dintâi preocupare a acestor coloniști, în singuratecele locuri unde sunt transplantați, este să stabilească o colonie, un „camp“. În acest scop ei încep îndată să aleagă o apă curgătoare, unde doboară un număr de arbori și crează o poiană. Aici ei își construiesc cabanele necesare adăpostirii și celorlalte necesități ale vieții zilnice. O clădire mai mare servește de locuință oamenilor. De jur împrejurul pereților se amenajează paturi de dormit, dispuse uneori pe 2—3 rânduri în înălțime. Campamentul cuprinde totdeauna și un cazino, la care este atașată o bucătărie enormă; o altă clădire servește de birou șefului de echipă, iar un magazin, bine aprovizionat cu grămezi de scule de lucru, impermeabile, pături, flanelle și haine de lână, căciuli, bocanci și conserve de toate sorturile stă la dispoziția lucrătorilor, în tot timpul perioadei de activitate, în adâncul codrilor.

Îndată ce „tabăra“ a fost amenajată încep lungile zile de muncă, în timpul cărora oamenii nu fac altceva, de dimineață până seara, decât să doboare giganticii arbori ai Munților Stâncosi. Tăietorii se servesc în acest scop, atât de secure, cât și de fierăstrăie de mână. Folosirea mașinilor de doborât cu lanț nu e prea frecventă, din cauza dimensiunilor mari ale trunchiilor, care ar necesita mașini prea grele. Adese ori ei sunt nevoiți să construiască schele în jurul acestor uriași arbori, pentru a putea manipula mai cu spor toporul și joagărul.

Munca este dură și cere oamenilor o cheltuială mare de forță, de dibăcie și de rezistență, dar viața în plin aer, în pădurile canadiene este sănătoasă și străbătută de un oarecare suflu de romantism.

Intreaga tabără este în picioare încă înainte de ivirea zorilor, astfel că la răsăritul soarelui oamenii au și luat gustarea de dimineață și sunt pe drum către sectorul unde au de lucrat. Arborii de doborât și anume numai cei sănătoși și cu lemn de bună calitate — fiindcă ceilalți sunt lăsați să putrezească pe loc — sunt însemnați dinainte de echipe de taxatori și amenajiști, prin cioplituri adânci, făcute să nu-și strice trunchiul în cădere și să nu rămână aninați sau să deterioreze arborii vecini. În acest scop, creștătura cu securea se face totdeauna către direcția în care trebuie să cadă trunchiul. Arborele căzut este curățit îndată de crengi și dacă trebuie secționat în bușteni de fabrică, trunchiul său este măsurat și împărțit în bucăți de lungimile dorite.

Metodele de transport ale buștenilor la fabricile de cherestea depind de poziția șantierului de lucru, adică a parchetului exploatat. Când există în apropiere ape cu debit suficient, unul din mijloacele preferate este plutitul liber sau sălbatec, de la pădure până la fabrica situată pe malul apei. Bineînțeles, în timpul lungilor ierni canadiene plutitul nu poate fi practicat, toate apele curgătoare fiind înghețate. Această perioadă de timp este însă utilizată pentru aducerea (scoaterea) lemnului din pădure până la malul apei. Îndată după topirea ghețurilor, râul își ia funcția de transportor al lemnului. Cărate iute de curentul apei, buștenii ajung curând la destinație, bine înțeles dacă nu se interpun obstacole în calea lor. Destul de frecvent aceste râuri prezintă sinuoșități și strâmtori (chei), în care buștenii se îngrămădesc și blochează trecerea, formând plăghii (zahate). Oamenii special însărcinați cu supravegherea plutitului trebuie să intervină prompt, altfel se pot produce inundații păgubitoare în aval și în orice caz au loc pierderi importante în materialul transportat.

Cu toate precauțiunile ce se iau asemenea îngrămădiri de lemne se întâmplă inevitabil, din timp în timp, necesitând intervenția imediată, prin măsuri energice. Odinocară aceste „depanaj“ era executat de un om curajos, care sărind de pe un buștean pe altul, căuta să afle, cu ajutorul unei cângi cu coadă lungă, lemnul care forma „cheia“ plăghiei. Acest lucrător purta ghețe cu grile, pentru a se putea menține pe suprafețele netezi și ude ale buștenilor și cerea, în orice caz o deosebită iscusință. Odată descoperită piesa care era cauza îngrămădirii, omul o apuca voinicește cu cangea, o împingea cu putere și apoi fugea să-și reia cursa lor, de astă dată cu viteză mult mai mare, cauzată de apa strânsă în acel loc. Această degajare a plăghiilor era o muncă foarte primejdioasă și nu rare ori lucrătorul care se hazarda să o execute plătea cu viața un pas greșit sau un moment de neatenție.

Reperarea punctului unde se găsea trunchiul „chee“ necesita adese ori cercetarea amănunțită a unei echipe întregi de lucrători, timp de ore sau chiar de zile întregi.

Astăzi acest procedeu periculos a fost părăsit cu totul și înlocuit cu un sistem mai simplu și mai eficient: Dacă nu se reușește desfacerea ușoară cu cângile, lucrătorii pun câteva cartușe de dinamită în punctele cele mai încălcite, aprind fitilul și se depărtează în grabă spre maluri. Explozia se produce imediat, tândări de lemn zboară în aer și dacă s'au plasat cartușele bine, grămada de bușteni se desface de la sine și pornește fără întârziere la vale.

O altă metodă de transport constă în legarea trunchiilor în plute uriașe, pe care lucrătorii își construiesc și o cabană, însoțind transportul până la fabrică, situată uneori la zeci de kilometri. Unele din aceste plante ating până la 120 m lungime și 20 m lărgime. Conducerea lor este o operație deosebit de grea și se face de către echipe alcătuite din 20—30 lucrători, prevăzuți cu prajini, lopeți și cârme de tot felul.

S'ar putea crede, că e ușor de a lega laolaltă miile de trunchi de arbori, în plute capabile a rezista isbiturilor de pe parcursul râului. Unii din acești trunchi au însă grosimi colosale, mergând până la 4—5 m, diametru astfel că manipularea lor în vederea alcătuirii plutei nu e o operație ușoară, chiar pe apă.

E adevărat, că traiectele parcurse de plute tind să devină azi din ce în ce mai scurte, pentru că există tendința de a se construi fabricile de cherestea cât mai aproape de masivele păduroase de exploatat. Aceasta nu rezolvă însă decât parțial pericolele legate de transportul prin plutit al lemnului pe cursurile torrențiale, cu cascade și cu cotituri colțuroase, ale râurilor canadiene.

Trunchii proveniți din pădurile depărtate de cursuri de apă sunt adesea transportați prin târire în șirag, cu ajutorul tractoarelor, operație care se face numai iarna. Pentru ușurința transportului, drumurile parcurse sunt udate în fiecare zi cu apă, pentru ca ghiata care se formează să înlesnească alunecarea. Când transporturile de iarnă nu sunt posibile, se construiesc căi ferate, iar trunchii se încarcă pe boghiuri cu scaun învârtitor. În regiunile accidentate se face uz și de jilipuri de pământ sau de lemn, iar în văi se recurge la transportul pe canale cu apă, în condițiuni similare celor din Europa. Bineînțeles, dimensiunile tuturor acestor instalații de transport sunt mult mai mari decât cele uzitate în Europa din cauza grosimilor uriașe ale trunchiilor de arbori din pădurile virgine americane.

Pentru transportul pe uscat s'au înființat numeroase întreprinderi, care dispun de o vastă rețea de căi ferate înguste, construite special pentru exploatarea forestieră.

Trunchii de arbori sunt apropiați în depozite și manipulați la încărcare și descărcare, exclusiv cu ajutorul macaralelor cu aburi, pe fiecare pereche de boghiuri punându-se de regulă câte un singur buștean gros sau 2-3 mai subțiri.

D. Sburton

CINEGETICĂ

■ Momente grele pentru vânătorul Țării.

Am mai spus-o și o repetăm: la munte cauzele imputinării vânătorului mare sunt lupii și armele de tip militar deținute ilegal de săteni; la câmpie, pe lângă braconaj, aceste cauze sunt: pășunatul în păduri și câinii, care însoțesc turmele sau hoinăresc singuri. Nu ignorăm greutatea mari și numeroase pe care proprietarii și arendașii terenurilor de vânătoare le întâmpină. Ele sunt reale și cunoscute. Ceeace însă vrem să subliniem, aici, cu toată tăria, este că, dintre doi oameni puși să lucreze în situații la fel de grele, unul, zbatându-se, reușește să reducă pagubele în mod considerabil, iar altul, comod din fire, stă cu brațele încrucișate, invocând greutatea, ori de câte ori i se cere socoteală. Numeroasele exemple pe rare le cunoaștem, ne îndreptățesc să facem această afirmație. Așa dar, dacă vânătorul se macină, în 50% din cazuri nu numai împrejurarile sunt cauza, ci și oamenii puși să chivernisească acest bun. În fața greutăților, mulți desarmează, deși, printr'un efort, situația poate fi salvată. Facem și pe această cale apel, la toți cei care vor citi aceste rânduri, să-și încordeze puterile pentru apărarea unui bun de care noi ne-am bucurat și pe care — prin vednicia noastră

— trebuie să-i lăsăm urmașilor, dacă nu cum l'am primit, cel puțin într'o astfel de stare ca să poată fi refăcut. Salvarea vânatului din păduri prin paza contra braconajului, a pășunatului, a lupilor și a câinilor fără stăpân nu necesită — în cazul administrațiilor silvice — decât neînsemnate sacrificii de bani: se cere trageră de inimă și pricepere. (135).

■ Legea pentru organizarea economiei vânatului.

În altă parte a acestei reviste, ne ocupăm mai pe larg de noua lege a vânătoarei, apărută în *Monit. Of. Nr. 154* din Iulie 1947. În cadrul acestei cronici, ne mărginim să o semnalăm numai. Legea este bună, cum bune au fost și sunt multe legi, la noi. Efectul ei însă va depinde de modul de aplicare. Să sperăm că ea va fi un instrument eficace pentru redresarea economiei vânătorești greu încercate în această perioadă postbelică. (136).

■ Legea pentru portul și vânzarea armelor de foc.

După legea vânătoarei, o altă lege de importanță mare pentru vânătorime a fost votată în sesiunea de primăvară a Adunării Deputaților: este legea pentru portul și vânzarea armelor de foc (*M. Of. Nr. 134* din 16 Iunie 1947). După cum este firesc, legea are un capitol destinat armelor de vânătoare. Iată părțile care ne interesează mai de aproape: 1) permisele de port armă vor fi eliberate de Prefectura Poliției, în Capitală, și de Inspectoratele regionale de Poliție, în provincie. Aceasta, chiar și sub stare de asediu. După legea veche, permisele erau eliberate de Prefecturile de județ în timp de pace și de autoritățile militare, sub durată stării de asediu. 2) În privința armelor de serviciu ale personalului de pază, regimul nu este cu nimic indulcit față de legea veche. Se așteaptă regulamentul. 3) Se umple un gol al vechii legi, reglementându-se portul armelor de vânătoare de către elevii școlilor silvice, pe durata cât fac aplicațiuni sub conducerea profesorilor. 4) Sancțiunile pentru deținerea ilegală de arme sunt mult înăsprite. Dacă ele vor avea ca efect o reducere a armelor deținute clandestin, din cauza cărora vânatul, în deosebi cel mare, se macină, — se va aduce un mare serviciu vânătoarei. 5) Persoanele cărora li s'a retras permisele de port armă își vor putea vinde armele în termen de 60 zile. (137).

■ Fondul de pescuit Râul Mare-Fâina pus la dispoziția pescarilor sportivi.

Nu toți pescarii sportivi au posibilitatea de a lua în arendă și de a suporta cheltzele administrării unui fond de pescuit de păstrăvi. Nimănu-i însă nu trebuie să i-se ia prilejul de a putea practica acest minunat sport. Casa Pădurilor Statului a făcut, în acest an, un bun început și în această privință, punând la dispoziția pescarilor sportivi fondul său de pescuit Râul Mare — Fâina, pendinte de Ocolul silvic Valea Râului, jud. Maramureș. În schimbul unei sume neînsemnate, pescarii corecți vor avea posibilitatea să se distreze pe un fond bine populat cu păstrăvi și lipani. Amatorilor le stau la dispoziție și căminele oficiale și calea ferată forestieră Caps, care merge dealungul văii. Autorizațiile de pescuit se obțin la Ocolul silvic Valea Râului cu sedul în com. Vișeu de sus. (138).

■ Paznic de pădure și paznic de vânat, două ocupațiuni distincte?

În bugetul unui teren de vânătoare, 50—80% din totalul cheltuielilor îl reprezintă rubrica „pază”. Datorită grelei situații economice în care se găsește țara și a nevoilor ei de refacere, încă mulți ani de aci înainte, vom fi nevoiți să facem economii sângeroase. Va fi greu, deci, vânătorimii să suporte cheltuieli mari vânătoarești. Totuși, adese ori, auzim vorbindu-se, ba, citim chiar în revistele cinegetice, afirmațiuni despre existența a două profesii: una de paznic al pădurii și alta de paznic al vânatului, „profesiuni chemate să se ajute reciproc”.

Nu credem că este în interesul fiecărui vânător în parte și mai ales al economiei țării, ca pe aceeași potecă de munte să se plimbe, în același timp, doi oameni: unul care păzește pădurea de furturi de lemne și de pășunat și altul care poartă de grijă vânatului. Pădurea este o unitate biologică și economică. Mult mai firesc ni se pare ca același om să păzească și pădurea și vânatul. Altfel, se face risipă. Dacă aparatul forestier de teren nu este peste tot locul bine organizat și nu face și paza vânatului așa cum ar trebui, — vinovat nu este principiul unificării pazei, ci aplicarea lui. Acest aparat trebuie pus la punct. Intrezărim momentul când pădurarul va fi un funcționar bine plătit, bine hrănit, bine îmbrăcat, — având locuință chiar în pădure; va fi degajat de sarcina exploatărilor și nu va avea altă atribuțiune decât paza și cultura pădurilor, inclusiv a vânatului. Așa cer și interesele pădurii și ale vânatului. (139).

■ Colaborare între CAPS și Institutul de Cercetări Piscicole al României.

În această perioadă de refacere a apelor de munte secătuite de păstrăvi, semnalăm cu plăcere colaborarea dintre Casa Pădurilor Statului și Institutul de Cercetări Piscicole al României. Institutul este organul suprem de concepție și îndrumare, iar C. A. P. S. reprezintă, pentru regiunea de munte, aproape singurul organ care are posibilitatea să lucreze efectiv la repopularea apelor de păstrăvi. Cele două instituții, deci, se completează. În acest an, colaborarea dintre ele s'a realizat prin analize chimice și biologice ale apelor de păstrăvi, prin trimiterea de specialiști la unele Ocoale silvice ca să colaboreze cu șefii de Ocoale la construirea de păstrăvărie, iar pentru toamnă se proiectează un curs de două săptămâni, care se va ține la o păstrăvărie și la care vor lua parte brigadieri silvici și pădurari din toate regiunile țării. (140).

■ Asociația „Molda” a amatorilor de câini de vânătoare.

În luna Mai 1947, a luat ființă, în com. Făget, jud. Severin, asociația „Molda”. Scopul ei este definit astfel:

„a) Gruparea amatorilor și prăsitörilor de câini de vânătoare, spre a dirija prăsierea astfel ca să fie folositoare Statului, respectiv economiei naționale.

b) Înelnirea prăsierei câinilor de rassă.

c) Aprovizionarea membrilor cu câini de rassă.

d) Îndrumarea membrilor Asociației în vederea utilizării în mod coordonat cu principiile vânătoarei corecte.

e) Cultivarea camaraderiei dintre membri, netezind diferențele sociale și de limbă ce ar exista între ei și propagând procedeele colective, în interesul înlăptuirii programului Asociației”.

Inițiatorul și conducătorul ales al asociației este cunoscutul vânător, scriitor cinegetic și om de inimă, D-l C. A. V. Popescu. Urăm Asociației „Molda” viață lungă și activitate rodnică. (141).

Vasile Cotta

LEGISLATIVĂ

● Legi și decizii de interes forestier.

Continuăm ¹⁾ publicarea indicatorului cronologic al legilor și deciziilor de interes forestier, inserând în acest număr dispozițiunile legale apărute în intervalul 1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

În semestrul de care ne ocupăm, nu au apărut decât foarte puține legiuiri, abandonându-se procedura legiferării prin decrete-legi, ca o consecință a normalizării vieții noastre legislative prin revenirea la regimul parlamentar.

Activitatea forurilor superioare pentru o nouă îndrumare a economiei forestiere, prin crearea unui cadru juridic corespunzător noilor stări de fapt, a continuat totuși în același ritm susținut și este probabil ca în viitorul apropiat să fim în măsură a înregistra rezultatele acestei activități.

1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

1) Decizia Nr. 271.902 a Ministerului de Finanțe prin care se diminuează pe ex. 1946/47, coeficientul de rentabilitate pentru „distilerile de lemn” de la 8% la 6% (M. Of. Nr. 25/31.I.1947).

2) Decizia Nr. 2223 a M. A. D.-ului pentru fixarea epocilor de vânătoare, pe anul vânătoresc 1946/47, pentru toate speciile de vânat (M. Of. Nr. 65/19.III.1947).

3) Decizia Nr. 443/947 a M. A. D. pentru autorizarea pășunatului vitelor în pădurile tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 69/24.III.1947).

4) Decizia Nr. 23814/947 a Ministerului de Finanțe privitoare la majorarea tarifelor publicațiilor pentru amenajamente de păduri (M. Of. Nr. 83/9.IV.1947).

5) Decizia Nr. 1181/947 a Ministerului Economiei Naționale pentru fixarea prețurilor maxime de vânzare la consumul intern al lemnului rotund și chereștelei de rășinoase, fag și stejar și al lemnului de foioase necesar fabricației celulozei (M. Of. Nr. 83/9.IV.1947).

6) Decizia Nr. 1200/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea salariilor muncitorilor de pădure dela toate exploataările, ale plutașilor, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

7) Decizia Nr. 1201/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea tarifelor pentru descărcarea sau încărcarea mărfurilor în gări, magazii, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

1) Cf. Revista Pădurilor — 1946 — Nr. 9—10, pp. 164—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

- 8) Decizia Nr. 1229/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la **prețul maximal al lemnelor de foc** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).
- 9) Decizia Nr. 1235/947 a Min. Ec. Naț. pentru **fixarea prețurilor produselor obținute prin distilarea lemnului** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).
- 10) Decizia Nr. 130/947 pentru **amnistierea infracțiunilor** prevăzute de Codul silvic, săvârșite până la 8.III.1947. Se exceptează infracțiunile prevăzute de Codul silvic în art. 7, 12 al. 1, 13 și 14, în cecece privește pe proprietarii pădurilor particulare cu o suprafață mai mare de 5 ha, art. 71 și 73 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).
- 11) Decizia Nr. 623/947 a M. A. D. referitoare la **limitarea obligativității recoltării de coaje** pentru industria tăbăcăriei, prevăzută de legea Nr. 343/944 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).
- 12) Decizia Nr. 251.675/947 a Min. de Finanțe privitoare la **fixarea coeficienților de rentabilitate**. Grupa VII se referă la Industria și Comerțul lemnului (M. Of. Nr. 103/7.V.1947).
- 13) Decizia Nr. 631/947 a M. A. D. referitoare la **administrarea pășunilor comunale** situate în regiunile de deal și munte (M. Of. Nr. 104/8.V.1947).
- 14) Decizia Nr. 4196/947 a Min. Ind. și Com. referitoare la **raționarea consumului lemnelor de foc** și la obligațiile proprietarilor, exploataților sau producătorilor de lemne de foc pentru anii forestieri 1946/47 și 1947/48 (M. Of. Nr. 110/16.V.1947).
- 15) Legea Nr. 173/947 pentru **reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României** (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947; republ. în M. Of. Nr. 128/9.VI.1947).
- 16) Decizia Nr. 818/947 a M. A. D. referitoare la **obligațiunile proprietarilor de păduri** în cecece privește **exploatare în anul forestier 1947/48**. (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947).
- 17) Legea Nr. 189/947 pentru **înființarea și funcționarea Oficiilor industriale** (M. Of. Nr. 129/10.VI.1947).
- 18) Decizia Nr. 835/947 a M. A. D. referitoare la **majorarea prețului de arendare a pășunilor de pe golurile de munte**, pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 129/10.VI.1947).
- 19) Legea Nr. 190/947 pentru **portul și vânzarea armelor de foc** (M. Of. Nr. 134/10.VI.1947).
- 20) Decizia Nr. 1272/947 a Min. Ind. și Com. prin care se **fixează prețurile maxime de vânzare pentru coaja de stejar, salcie și colțani**. (M. Of. Nr. 137/19.VI.1947).
- 21) Decizia Nr. 2502/947 a M. A. D. privitoare la **stabilirea tarifului pentru analizele de semințe forestiere**, făcute de ICEF. (M. Of. Nr. 138/20.VI.1947).
- 22) Legea Nr. 203/947 pentru **reglementarea circulației și stabilirea regimului juridic al imobilelor agricole**. Din „Comisiile de autorizare“ fac parte și Directorul Direcției Regimului Silvic (art. 17) și Șeful Serviciului Silvic Județean (art. 18). Art. 46 enumeră și pe **pădurari printre persoanele „mici funcționari rurali“**, care pot dobândi bunuri agricole (M. Of. Nr. 140/23.VI.1947).
- 23) Legea Nr. 204/947 pentru **apărarea patrimoniului forestier** (M. Of. Nr. 140/23.VI.1947).

R E C E N Z I I

CĂRȚI

GEORGE RUSU: *Introducere în dreptul silvic*, 1944. Pucioasa, Tip. Al. Onceanu, 28 p.

Este în tradiția acestei rubrici de a prezenta lucrările cele mai recente. Fațem de această dată excepție pentru o lucrare care, deși apărută mai de mult, nu a fost încă semnalată în publicistica noastră. Având se pare o foarte restrânsă circulație, ea riscă astfel să fie omisă din bibliografia lucrărilor de drept silvic, de altfel destul de puțin bogată.

Incepând printr-o situație a dreptului silvic, în raport cu cele două ramuri ale dreptului: dreptul public și dreptul privat, autorul îi fixează poziția în cadrul dreptului privat ca ramură a dreptului civil. Se relevă apoi un aspect modern al dreptului de a se specializa și diferenția după ramurile economiei naționale: agricultura, industria etc.

Respingând teoria care privește dreptul silvic ca o secțiune a celui agrar, autorul încearcă să demonstreze autonomia dreptului silvic, examinând pe rând felul în care acesta răspunde condițiilor de autonomie: 1) materie vastă; 2) doctrină omogenă, dominată de principii generale proprii materiei; 3) metodă proprie.

În legătură cu punctul 2) se vorbește despre regimul silvic, despre proprietatea forestieră și restricțiile aduse dreptului de proprietate având în vedere caracterul său social, despre procesul de producție forestieră privit la lumina

principiului conservării pădurilor, despre dreptul penal silvic, despre dreptul administrativ silvic, etc.

Autorul conchide pentru realizarea în fapt a acestei autonomii pe două căi: a) pe cale legislativă „prin încadrarea tuturor normelor de drept silvic într'un singur cod sau, după părerea noastră, în 5—6 legi strâns legate, prin atenția și completa separare a materiilor ce reglementează”; b) pe cale științifică, prin „adunarea și sistematizarea întregului material al dreptului silvic, într'un tratat”.

La fine, autorul prezintă o tablă de materii a unui asemenea tratat.

Lucrarea d-lui Rusu reprezintă o cercetare preliminară și ca atare pot fi scuzate unele deficiențe, cum ar fi unele lipsuri în orânduirea logică a materiei. Ea este totuși interesantă deoarece ne face cunoscut punctul de vedere al unui jurist în soluționarea unor din problemele pe care le ridică teoria generală a dreptului silvic.

N. St. Dumitrescu

DEMETRESCU C. ILIE, Ing. Dr.: *Curs de Economie și Politică forestieră*. Editura Politehnicii, București, 1945, 216 p. (curs litografiat).

Volumul de față cuprinde o primă parte a prelegerilor pe care d-l Ing. Dr. I. C. Demetrescu, profesor la Școala Politehnică din București, la catedra de

Administrație, Economie și Politică forestieră, le face studenților Facultății de Silvicultură.

La această catedră se predau trei discipline, al căror domeniu științific este perfect autonom: economia forestieră, administrația forestieră și politica forestieră, dar care sunt grupate la o singură catedră pentru unele motive de tradiție didactică, care au legătură cu trecutul învățământului silvic superior.

Lucrarea prezentă îmbrățișează prima parte a cursului de economie forestieră, anume *economia forestieră propriu zisă*, rămânând ca un volum viitor să cuprindă economia lemnului. Pentru a înțelege criteriul avut în vedere în această distincțiune, facem loc mai jos unor definiții ale autorului.

Autorul definește *economia forestieră* ca fiind: „*lucrarea de producțiune a unei totalități de gospodării pentru îndestularea nevoilor de bunuri forestiere, ce se manifestă în sânul economiei obștești*” (p. 11); iar mai departe: „*dacă mărginim câmpul nostru de vedere la producțiunea de bunuri forestiere, avem economia forestieră propriu zisă*. Dacă... privim lucrurile din punctul de vedere al îndestulării nevoilor de bunuri forestiere, avem *economia bunurilor forestiere*. Deoarece bunul forestier de căpetenie și cu mult mai însemnat decât celelalte este — pentru timpul nostru — lemnul, în chip practic, putem vorbi numai de o *economie a lemnului*, în loc de *economia bunurilor forestiere*” (p. 14—15).

În acest spirit, tabla de materie a unui curs de economie forestieră propriu zisă, înțeasă ca „*totalitatea gospodăriilor forestiere producătoare de bunuri*” se înfățișează astfel:

I. *Producțiunea forestieră și factorii săi* (natura, munca, capitalul și întreprinzătorul).

II. *Bunurile forestiere*.

1. Bunurile forestiere materiale (produse principale și produse accesorii).

2. Bunurile forestiere nemateriale (serviciile forestiere):

A. Servicii decurgătoare din simpla prezență a pădurii ca atare:

- îmbunătățirea împrejurărilor staționale naturale;
- înfrumusețarea cadrului estetic;
- îmbunătățirea mediului sanitar fizic.

B. Servicii decurgătoare din faptul culturii pădurilor și în general al producțiunii forestiere:

- însemnătatea economică a produselor pădurii;
- mai buna condiționare a împrejurărilor financiare;
- mai buna condiționare a împrejurărilor de muncă.
- constituirea unei rezerve de pământ îmbunătățit.

C. Însemnătatea economiei forestiere pentru anumite ramuri de economie națională:

- e. f. și economia agrară;
- e. f. și economia transporturilor;
- e. f. și economia de război.

III. *Tipuri de economie forestieră* (e. economia forestieră cinegetică, pastorală, de culegere, a lemnului, a serviciilor, complexă).

IV. *Economia forestieră sub înfățișare cantitativă*. Statistica forestieră.

Spațiul restrâns al revistei nu ne permite o dezvoltare mai amplă a acestei recenzii. Trebuie totuși să atragem aten-

țiunea asupra judicioasei analize a raporturilor dintre economia forestieră și cea agrară, pe care o întreprinde autorul în prezenta lucrare (pp. 128—140), precum și asupra considerațiilor făcute în legătură cu economia de războiu (pp. 145—158).

Lucrarea se recomandă și unor cercuri mai largi de lectori, decât cele studentești, și prin deosebitele sale însușiri formale. O expunere logică și foarte concentrată, un stil concis, de mare precizie, sunt calități care onorează chiar lucrările de nivel mai înalt și cu atât mai mult un curs universitar.

Nu putem încheia aceste sumare observațiuni, fără a sublinia preocuparea autorului de a folosi o limbă românească, cât mai curățită de expresii străine de firea limbii. Chiar cei care — eventual — nu ar fi întru totul de acord cu unele din expresiunile folosite, trebuie să prețuiască această nobilă străduință pentru îmbunătățirea stilului științific forestier.

N. St. Dumitrescu

DINU VALERIU, Conf. Dr.: *Curs de drept și legislație silvică*. 1947. [București], Editura Politehnicii, 222 p. [curs litografiat].

Autorul dă la lumină în acest volum, apărut sub forma unui curs litografiat pentru uzul studenților Facultății de Silvicultură, o primă parte dintr-o lucrare mai întinsă referitoare la istoricul regulamentărilor forestiere apărute în decursul timpului pe teritoriul României. Deși avem de a face numai cu un curs universitar, găsim necesar a-i semnala apariția, deoarece ni se prezintă sub această formă unele fapte inedite din

istoricul legislației noastre forestiere, precum și unele interpretări personale ale altor fapte deja cunoscute, demne de interes.

Această primă parte, intitulată „epoca veche“, cuprinde 5 capitole:

I. *Noțiuni introductive*, în care, după ce se justifică importanța cursului, se dau câteva definiții ale noțiunilor fundamentale de drept, necesare pentru înțelegerea materiei de către viitorii ingineri silvici, cărora dreptul le apare ca o disciplină cu caracter distinct, față de preocupările lor anterioare.

II. *Elemente precursorare ale dreptului și legislației silvice*. Se analizează prevederile despre păduri, cuprinse în Pravilele lui Vasile Lupu și Matei Basarab, Așezământul lui Al. Moruz, ș. a.

III. *Primele legiuri silvice din Vechiul Regat*. Sub acest titlu se cercetează dispozițiunile forestiere din Regulamentele organice, Legea muntelui, Pravila pentru crușarea pădurilor, Instrucțiunile dela 1847 din Muntenia, Instrucțiunile din 1858 pentru paza pădurilor din Moldova, Legea pentru secularizarea averilor mănăstirești, Regulamentul dela 1863 pentru serviciul pădurarilor, Legea domeniilor Statului din 1872, etc.

Trebuie menționată prezentarea în acest capitol a o serie de dispozițiuni referitoare la pădurile clerului, apărute în Moldova între 1844 și 1852, despre care autorul spune: „până în prezent și-au păstrat tainele pentru literatura de specialitate, deoarece nimeni nu a găsit timpul să răfoiască colecția de legi din epoca regulamentelor organice“ (p. 61).

IV. *Epoca primului Cod silvic român (1881—1910)*. Se examinează pe larg cuprinsul, isvoarele și lacunele acestei prime adevărate legi. În continuare ni

se prezintă, pe lângă legile apărute în intervalul respectiv, și câteva proiecte de cod silvic propuse de silvicultorii doriți de a făuri o lege mai conformă cu realitățile românești.

Ultimul capitol (V) cuprinde „*Evoluția legislației silvice în Transilvania, Bucovina și Basarabia*”.

Autorul, în expunerea materiei, urmărește firul evoluției legislative și relevă la momentul oportun caracterul evolutiv și dinamic al reglementărilor forestiere survenite pe întinsul țării. Se evidențiază rolul Moldovei ca precursoră în edictările forestiere din Vechiul Regat, precum și caracterul avansat, occidental al dreptului forestier în provinciile de peste Carpați.

Lucrarea de față prezintă și un interes documentar, deoarece ea pune la îndemâna cititorului o culegere de texte originale, de restrânsă circulație, a căror transcriere este dată integral în majoritatea cazurilor.

Cartea d-lui conf. V. Dinu cuprinde o însemnată contribuție la studiul legislației noastre silvice și ea poate fi cunoscută cu profit de toți cei interesați a cunoaște cadrul legal în care a evoluat economia noastră forestieră. Vor putea desprinde în acest fel unele din cauzele actualei crize și vor putea prețui mai just numeroasele eforturi pe care unii din înaintașii noștri, mai generoși și mai idealisti, le au depus pentru mai binele pădurilor țării.

N. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

PALLADE V.: Reîmpădurirea văii Racova din Jud. Vaslui.

Lucrare de subinspector, 1936.

39 pag. + 1 hartă + 12 fotografii, Bibl. ICEF, Nr. 2394.

Râul Racova este primul afluent mai de seamă pe dreapta al Bârladului, în care se varsă imediat la Sud de orașul Vaslui.

Situat în mijlocul podișului moldovean, râul Racova, lung de 43 km, drenează o întindere de teren de 114.000 ha. Regiunea este de dealuri, având altitudini maxime până la 500 m, cele din dreapta râului având parte mai rezezi decât cele din stânga.

Valea — cuprinsă în întregime în zona forestieră — a fost inițial bogat împădurită, cu fag și gorun în arborete pure sau amestecate. În arboretele

amestecate se mai adaugă: frasinul, paltinul, teiul, carpinul, ulmul, scorușul. Ca arbuști există: cornul, salba moale și răioasă, dârmoxul, alunul, măceșul, porumbarul, etc. La 1894 întinderea pădurilor din acest basin era de 38.364 ha, la o populație de 56.500 locuitori. Aceasta reprezenta un procent păduros de 34,4%, revenind 0,67 ha pe cap de locuitor. În anul 1934 întinderea pădurosă a scăzut la 11.015 ha, reprezentând un procent păduros de 9,6% și 0,16 ha pe cap de locuitor. Resturile pădurilor de altădată ocupă azi în deosebi versantul drept expus spre Nord.

Despădurirea masivă și rapidă a dealurilor acestui basin, constituite din nisipuri, argile și lões, a dus repede la provocarea și adâncirea fenomenului torrențial. Astăzi aproape toți afluenții Racovei (14 pe dreapta și 7 pe stânga)

au un caracter torențial, neexistând aglomerațiune fără ca să fie amenințată de distrugerile acestora.

Mulți torenți, altădată stinși, și-au reluat activitatea, ca cei din Valea Mare, Poenești și Pulineu. „Infățișarea ce a căpătat cea mai mare parte din dealurile acestui basîn văduvit de păduri în ultimii 40 de ani, este așa de dezolantă — spune autorul lucrării — încât nu se poate compara cu nici una din văile Moldovei de Jos“. Impotmolirile și alunecările se țin lanț. Se cîntenă în special alunecările din valea Cănepei, dela Poenești și din dealul Pungeștilor. Iazurile care altă dată constituiau un mijloc de imbelșugare sunt astăzi colmatare. După inventarierea făcută până în 1934 existau în basînul respectiv 13210 ha terenuri erodate în ultimul grad. Aceste terenuri se găsesc cu deosebire pe islazurile comune.

Populația — altădată prosperă — își dă seama de nenorocirea ce s'a abătut asupra ei. Se pare că s'a produs un reviriment îmbucurător. Se citează cazul locuitorilor din Șurănești, care au refuzat 56 ha din pădurea Statului ce le fusese dată pentru islaz comunal, „pentru a nu îndura și ei supliciile alunecărilor de dealuri cu sat cu tot, ca vecinii lor“.

După ce arată că în materie de succesiuni la păduri ar trebui să se introducă majoratul pentru toate proprietățile mai mici de 100 ha, — autorul lucrării face o serie de propuneri în legătură cu stimularea și acțiunea de stăvilirea și vindecarea râului.

Textul este întregit de o hartă a văii pe care sunt trecute pădurile, văile și localitățile, precum și 12 fotografii documentare din cele mai reușite.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 7—9/947

Red. resp.: ing. Tr. Vișan

Anul 62

SUMARUL:

	Pag.
Editorial	
Ing. Titus Comes — Necesitatea selecției și orientării profesionale în economia forestieră.	1
Cronica Profesională	
Conferința administrativă a sectorului forestier din M.A.D.	9
Necroloage	
† Constantin Opran	11
† Leonida V. Deac	15
† Stan Stănescu	16
Dela Societatea „Progresul Silvic”	
Procese-verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație	18
Informațiuni	27

NECESITATEA SELECȚIEI ȘI ORIENTĂRII PROFESIONALE IN ECONOMIA FORESTIERĂ

de Ing. TITUS COMES

„Nu există doi oameni născuți la fel, ci fiecare diferă de celălalt, unul fiind potrivit pentru o meserie, iar celălalt pentru alta.

Din aceste considerații rezultă că toate lucrurile vor fi produse în calitate și cantitate superioară și cu mai multă ușurință, atunci când fiecare om are o ocupație și anume aceea, care e în concordanță cu daturile sale naturale”.

(Platon. — Republica)

Selecția și orientarea profesională.

Problemele privitoare la utilizarea rațională a factorului uman în toate fazele procesului de producție constituiesc astăzi preocupări științifice cu largă aplicație practică în țările cu civilizații avansate. Aceste preocupări alcătuiesc un tot unitar, încheșat din următoarele categorii de probleme:

- a) selecția și orientarea profesională;
- b) organizarea rațională a instrucției profesionale (instrucția teoretică și practică în școli, cursuri de perfecționare etc.);
- c) organizarea rațională a muncii (mișcări utile, timp necesar, instrumente și mașini-unelte raționale, spațiu util și igienic, utilaj adecvat, pauze reconfortante etc.);
- d) organizarea rațională a întreprinderii (salarii, locuințe, asistența medicală, asigurări etc.).

Enumerarea acestor probleme nu este limitativă. Cele patru categorii de probleme menționate constituie doar capitolele principale ale aplicării psihologiei în economie (psihotehnica). Pentru punerea în evidență a posibilităților largi pe care le oferă psihotehnica, este de remarcat tendința de a se extinde aplicarea ei și la ultima fază a procesului de producție: desfacerea (reclama). Amintim deasemeni că în domeniul aceleiași discipline se situează și o serie de curente apărute pentru organizarea muncii în industrie, dintre care unele de origini și scopuri limitate (fordism, taylorism), altele cu obiective și finalități mai complexe (fayolism, stahanovism).

Dintre categoriile de probleme enumerate, selecția și orientarea profesională ocupă o treaptă care condiționează punerea în aplicare a celorlalte.

Operațiile de selecție și orientare profesională sunt concomitente, dar separabile. La origina lor găsim premise comune, iar căile lor de aplicație pot fi paralele sau suprapuse.

Selecția profesională este ansamblul de metode prin care se face alegerea științifică a elementelor apte pentru o anumită profesiune, în timp ce *orientarea profesională* este acțiunea de îndrumare a diferitelor elemente spre profesiunile pentru care prezintă aptitudini verificate. Prima pleacă de la cunoașterea cerințelor unei profesiuni, căutând indivizii cei mai apti corespunzători acestor cerințe, pe când cea de a doua, verificând aptitudinile indivizilor, le indică profesiunea cea mai potrivită, ținând seama — uneori — și de condițiile pieții.

O serie de premise justifică necesitatea selecției și orientării profesionale, unele de natură psihologică, altele cu caracter economic. Menționăm pe cele mai importante dintre acestea. Astfel s'a demonstrat, și acest adevăr are astăzi un caracter axiomatic, că aptitudinile naturale variază de la individ la individ. Deasemeni s'a verificat că felurile profesiuni spre care se poate orienta individul, cer apti-

tudini diferite. Tot de natură psihologică este constatarea că munca devine mai agreabilă și mai puțin obositoare pentru cel ce o practică în concordanță cu aptitudinile sale firești, și dimpotrivă, constituie o povară neplăcută, istovitoare, silnică, pentru cel ale cărui aptitudini nu sunt potrivite cu cerințele profesiei respective. La aceste din urmă constatări fac apel și economiștii, afirmând și verificând că randamentul sporește când munca este plăcută. Accidentele de muncă, oboseala, sunt motive efective de scăderea randamentului muncii, fiecare din aceste fapte având o explicație psihologică și fiziologică. Ambele se produc mai ales din lipsa de aptitudini. Un considerent strict economic este și nevoia economisirii forțelor de muncă. În același timp creșterea foarte mare a numărului profesiunilor impune o preocupare conștientă de selecția indivizilor. În fine, în mod logic, se adaugă la acest șir de argumente pentru justificarea necesității selecției și orientării profesionale și posibilitatea pe care știința experimentală a creat-o de a identifica și măsura aptitudinile naturale ale indivizilor. Metodele utilizate în psihotehnică în acest scop sunt valabile, și au o precizie verificată.

Modalitatea practică a operației de orientare profesională constă în confruntarea examinării psihotehnice făcută individului cu „psihogramele” diferitelor profesii (profile psihologice cuprinzând aptitudinile cerute pentru exercitarea unor anumite profesii). În cazul selecției profesionale, examinările constau în verificarea tuturor aptitudinilor cerute pentru o anumită profesiune, candidații fiind supuși în grup, sau individual, la tot atâtea probe câte aptitudini sunt de verificat. Lucrările de temei ale orientării și selecției profesionale sunt *psihogramele*. Acestea se elaborează pe bază de studii și experimentări făcute asupra fiecărei profesii în parte. Mai sunt încă multe profesii pentru care nu s’au stabilit psihogramele respective. Între acestea sunt și psihogramele profesiunilor forestiere. Redactarea definitivă a psihogramei constituie o lucrare de sinteză, la care se ajunge plecând dela descrierea monografică a profesiei (prin chestionări, observații, măsurări cantitative și calitative).

În multe țări (Anglia, U. R. S. S., U. S. A., ș. a.) funcționează o întreagă rețea de „birouri”, „oficii” și „laboratoare” pentru orientarea profesională, înființate de Stat, municipalități, întreprinderi industriale sau chiar agenții particulare pentru consultații de orientare profesională. Pentru selecția judicioasă a candidaților la ocuparea locurilor vacante, se aplică metode foarte exigente de examinări

psihotehnice. În acest scop întreprinderile își au birourile lor proprii conduse de psihotehnicieni specialiști.

Privită prin prisma acestor elemente, necesitatea și posibilitatea selecției și a orientării profesionale apare mai evidentă. Deși s'ar părea că *selecția profesională* este o problemă de interes limitat la câteva întreprinderi și instituțiuni de Stat, și că deci nu constituie o problemă de ordin general, în realitate interesele unor întreprinderi pot fi în dauna intereselor colectivității și deci intervenția Statului ca factor ponderator este necesară. Cu atât mai mult *orientarea profesională* își justifică necesitatea ca o adevărată operă socială. Întreaga economie a țării este influențată favorabil prin călăuzirea pașilor cetățenilor ei spre profesiunile în cari aceștia pot da maximum de randament pentru producție, asigurându-le și lor în același timp condițiuni de muncă rentabilă și plăcută și făcându-i prin aceste elemente sigure ale armoniei sociale.

*Necesitatea selecției și orientării profesionale a cadrelor din
economia forestieră.*

Aplicarea metodelor științifice de selecție și orientare profesională la alegerea și îndrumarea cadrelor profesionale forestiere constituie o problemă nouă în țara noastră.

Instituțiile și întreprinderile la care s'au aplicat la noi aceste metode sunt puține (C. F. R., Ministerul Muncii, Casa Asigurărilor Sociale, I. A. R., U. D. R., Uzinele Astra Brașov). Acești primi pași au constituit rodul activității celor trei Institute Psihotehnice de pe lângă Universitățile din București, Cluj și Iași, dintre cari cel din Cluj a realizat cu mult succes organizarea selecției profesionale la întreprinderile transilvănene și oficiile de orientare profesională dela Timișoara, Arad, Cluj, Brașov și Oradea.

Momentul în care se pune această problemă pentru sectorul muncilor forestiere, coincide cu o răscruce a întregii noastre economii. Suntem o țară în reconstrucție de pe urma distrugerilor războiului. Fortele productive sunt în mare parte deteriorate: instalații distruse, brațe de muncă reduse (prin dispariție sau invaliditate). La acestea se adaugă obligația plății datoriilor de războiu stabilite prin tratatul de pace. În aceste condiții producția forestieră are de îndeplinit sarcini din cele mai grele. Pentru îndeplinirea acestor

sarcini se pune pe de o parte problema utilizării la maximum a bogățiilor și forțelor naturii, iar pe de altă parte folosirea cu maximum de discernământ a forțelor productive umane. Prima serie de probleme constituie preocuparea activă a Statului, programele de lucru oglindind o grijă deosebită pentru valorificarea resurselor naturale. In același timp nu lipsesc nici preocupările pentru o mai bună pregătire și repartitie a brațelor de muncă. Noua lege de organizare a învățământului agricol, silvic și veterinar tehnic și de popularizare își justifică în mare parte principiile înnoitoare pe care le aduce, prin necesitatea măririi productivității muncilor în sectoarele respective. In același timp Ministerul Muncii a instituit în toată țara comisii speciale pentru repartitia rațională a brațelor de muncă (Dec. Min. Nr. 26.461 din 17 Iulie 1947). Adâncirea preocupărilor pentru utilizarea rațională a energiilor umane trebuie făcută prin aplicarea metodelor științifice de selecție și orientare profesională, — la care să se adauge apoi și cele de organizare rațională a muncii.

La obiecțiunile ce se fac în legătură cu necesitatea, oportunitatea și posibilitatea punerii în practică în sectorul forestier a acestor metode se pot da următoarele răspunsuri:

Selecțiunea profesională științifică este necesară în primul rând pentru școlile silvice existente cât și pentru cele în curs de înființare pe baza noii legi. Concursurile de admitere de până acum, cari constau dintr'o examinare medicală sumară și un examen de cunoștințe (matematice, ortografice și istorico-geografice), trebuie să devină examinări psihotehnice complete pentru verificarea aptitudinilor candidaților. Noua lege a învățământului tehnic agricol, silvic și veterinar prevede examenul psihotehnic pentru admiterea în școlile respective.

In același timp se impune o selecționare a muncitorilor din marea industrie forestieră și din exploatarea. Pentru mica industrie forestieră (doage, traverse, mângal, coporaie, cozi de topor, lopeți, coveți, șițe, spine, obezi) punerea problemei pare prematură. Intra-devăr ne găsim în aceste profesii în plină mentalitate de ev mediu, meseriile respective transmițându-se din tată în fiu. Nu este exclusă însă nici în mica industrie forestieră posibilitatea organizării raționale în vederea intensificării producției.

In schimb stadiul de organizare și mai ales dezvoltarea tot mai rapidă ce se întrevede pentru marea industrie forestieră și pentru exploatarea forestieră propriu zisă, justifică necesitatea introducerii

metodelor științifice de alegere și îndrumare a cadrelor profesionale din acest sector. Trecerea economiei forestiere dela stadiul extensiv, de tip colonial, la o formă intensivă de exploatare și prelucrare rațională a produselor, caracteristice țărilor cu economie independentă, necesită o prefacere și în domeniul selecției cadrelor. Prelucrarea materialului brut exploatat în produse finite, constituie o binefacere necentestată pentru economia națională, prin folosirea brațelor de muncă naționale și mărirea productivității acestor brațe. Dar eficiența acestui program de realizări depinde de existența (alegerea, instruirea, perfecționarea) cadrelor profesionale din fabricile, atelierele, șantierile și laboratoarele proiectate.

Numărul meseriilor din câmpul muncii forestiere nu este prea mare, dar este suficient pentru a constitui obiect de raționalizare și perfecționare. Odată cu dezvoltarea industriei prelucrării lemnului numărul meseriilor va crește, selecția indivizilor cari bat la poarta întreprinderilor impunându-se dela sine.

Statului îi revine pe de o parte rolul de coordonator între interesele uneori divergente ale particularilor și ale colectivității iar pe de altă parte rolul de diriguitor al instituțiilor pe care le conduce sau le tutelează. În ambele aceste roluri, Statului nu-i poate fi indiferent dacă în diferitele ramuri de activitate se găsesc elemente selecționate pe bază de aptitudini sau elemente alese la întâmplare, după criteriile unui empirism retrograd, sau ale unor practici detestabile (nepotism, favoritism, corupție).

Ca model de *psihograme* dăm mai jos schemele aptitudinilor necesare pentru două din cele mai cunoscute profesii forestiere *):

Schema aptitudinilor necesare unui gaterist:

Aptitudini fizice	{ constituționale sensoriale	{ rezistență la oboseală „ la șgomot „ la atmosferă încărcată cu praf „ musculară acuitate vizuală (pt. distanțe mici) „ tactilă
-------------------	--	--

*) Aceste „profile psihologice” nu sunt decât încercări schematică, cari urmează a fi prelucrate.

- Aptitudini psihomotorii { percepție spațială
dexteritate manuală
siguranța mâni
- Aptitudini intelectuale { atenție
aptitudine tehnică
inteligență
- Trăsături de temperament { iritabilitate (cât mai redusă)
rapiditatea acțiunii (mare)
- Trăsături de caracter { perseverență
conștiințiozitate (cât mai mari)

Schema aptitudinilor necesare unui brigadier silvic:

- Aptitudini fizice { constituționale { rezistență musculară
.. la oboseală (cord, pulmoni)
integritate fizică (validitate)
- sensoriale { acuitate vizuală (pt. distanțe mari)
diferențiere cromatică
acuitate auditivă
acuitate olfactică
- Aptitudini psihomotorii { simț spațial (adâncime)
simț de orientare (puncte cardinale)
- Aptitudini intelectuale { inteligență — spirit de observație
memorie vizuală
atenție distributivă
aptitudine tehnică
aptitudine matematică
înțelegerea desenului tehnic
- Trăsături de temperament { rapiditatea acțiunii (mare)
irascibilitate (mică)
emotivitate (redușă) -- stăpânire de sine
- Trăsături de caracter { perseverență
conștiințiozitate
integritate psihică (moralitate)

Concluziuni.

Economia forestieră este chemată să joace în perioada de refacere de după războiu un rol și mai important decât l-a avut până acum. Pe piața internă sunt de acoperit necesitățile extraordinare ale reconstrucției, iar înafară revine produselor forestiere sarcina de a suplini deficiențele celorlalte produse naționale (petrol, cereale), care satisfăceau altădată aceste cerințe.

Pentru a face față acestor sarcini sporite, economia forestieră se află angajată astăzi pe făgașul intensificării producției. În acest scop sunt în curs de aplicare o serie de legiuiri și dispozițiuni menite să asigure o rațională utilizare a resurselor de materie primă. În paralel se urmărește și intensificarea industriei forestiere de toate categoriile. Pe același plan cu preocupările pentru folosirea materiei inerte, se situează și grija pentru raționala utilizare a energiilor umane. Atât elemente de conjunctură cât și cele intrinseci — izvorând din stadiul de evoluție a economiei forestiere române —, justifică necesitatea introducerii unor criterii științifice de selecție și orientare profesională a cadrelor din acest sector al economiei naționale.

În ordinea practică a lucrurilor rezolvarea acestei probleme se poate face în următoarele etape:

1. Înființarea unui *oficiu de selecție și orientare profesională* în cadrul Laboratorului pentru raționalizarea muncii, existent la Secția de Economie și Politică Forestieră a Institutului de Cercetări Forestiere, cu personal specializat în psihotehnică dintre inginerii silvici, având ca teme de lucru:

a) elaborarea profilelor profesionale (psihograme) ale meseriilor forestiere, pe bază de experimentații originale;

b) elaborarea metodelor științifice de selecție profesională pe bază de aptitudini a cadrelor forestiere (metode de examinare, teste, probe de lucru), pentru industrie și exploatare;

c) elaborarea metodelor de selecție și instrucție practică, pentru școlile tehnice silvice;

d) redactarea normelor psihotehnice pentru selecția și orientarea profesională a cadrelor forestiere;

2. Înființarea de *birouri de selecție profesională* la Casa Pădurilor și la marile întreprinderi forestiere (particulare sau ale persoanelor juridice), și a unui *birou mobil* de selecție și orientare profesională — în cadrul CAPS sau al Direcției Silvice din Minister, Oficiul de Studii — care să deservească unitățile silvice izolate.

3. Asigurarea unei colaborări permanente a oficiului de selecție și orientare profesională a Institutului de Cercetări Forestiere cu Institutetele psihotehnice din țară, și coordonarea activității oficiilor și birourilor de selecție și orientare profesională de pe lângă instituțiile și întreprinderile forestiere.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONFERINȚA ADMINISTRATIVĂ A SECTORULUI FORESTIER DIN MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR.

În zilele de 8--13 Iunie a. c. a avut loc în Capitală prima conferință administrativă a organelor tehnice și administrative, silvice, agricole și veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. În cele de mai jos, ne vom ocupa numai de lucrările sectorului forestier, la care au luat parte delegații Consiliului tehnic al pădurilor, CAPS-ului, Direcției Silvice, Direcției Pădurilor Persoanelor Juridice și ICEF-ului, cum și șefii de unități regionale din exterior.

Deschiderea lucrărilor a avut loc Duminică 8 Iunie, printr-o ședință comună în amfiteatrul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, la care au participat membrii guvernului. Au luat cuvântul d-nii miniștri Traian Săvulescu și C. Agiu, care au prezentat cele mai importante din realizările recente ale Ministerului și au evidențiat problemele ce se pun în viitorul apropiat, în legătură cu programul de lucru și cu aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Domnul *Secretar general N. Celac* a făcut raportul asupra activității sectorului silvic.

După amiază s'au prezentat următoarele comunicări:

— Problema de îmbunătățiri funciare și colaborarea cu sectorul silvic (raportor I. M. Gheorghiu).

— Problema corectării terenurilor și colaborarea cu sectorul agronomic (rap. I. Zeicu).

Lucrările au continuat a doua zi cu prezentarea următoarelor referate:

— Interpretarea legii apărării patrimoniului forestier (I. Florescu).

— Apărarea contra tăcerilor neregulate (I. Dăscălescu).

— Apărarea contra despăduririlor (M. Rădulescu).

— Apărarea contra fărâmițării pădurilor (C. Dragu).

În după amiaza zilei s'a lucrat și în secțiuni. În ședința subsecției „Ameliorațiuni” s'a luat în discuție: Raționalizarea acțiunii pentru ameliorarea izlazurilor comunale prin lucrări de îmbunătățiri funciare (raportori I. M. Gheorghiu, Sextil Tișcă și Iulian Niculescu).

În cadrul subsecției „Învățământ” s'a debătut: Colaborarea Direcției Învățământului cu direcțiile tehnice în vederea formării cadrelor (rap. C. Velicu).

În cadrul ședinței dela 10 Iunie s'au discutat următoarele probleme:

— Apărarea contra incendiilor pădurilor (Val. Popovici).

— Apărarea contra infracțiunilor, paza și administrația (Al. Chirițescu).

— Statistica forestieră (V. Sabău și Stelian Georgescu).

- Controlul circulației materialului lemnos (I. Marinescu).
- Reorganizarea Direcției Silvice (Secretar general N. Celac).
- Rapoarte de activitate și planurile de lucru în lumina celor discutate

(I. Florescu).

Cu această ocazie a luat cuvântul d-l *Ministru Prof. Traian Săvulescu*, care a expus principiile cele mai importante care stau la baza legii pentru apărarea patrimoniului forestier și a staruit asupra spiritului hotărât în care urmează a fi aplicată legea. Relevând necesitatea absolută a înmulțirii cadrelor de specialitate silvice de toate gradele, prin crearea de școli, d-l sa a încheiat cu o însemnată precizare, făuritoare de nădejdi pentru toți silviculterii:

„Vă asigur că nicio lege de amnistie a delictelor silvice nu va mai apure de acum înainte”.

În ședințele subsecției „Ameliorațiuni” s'a luat în discuție referatul: Serviciul silvic județean în problema de îmbunătățiri funciare (J. Filipovici).

În zilele următoare de 11 și 12 Iunie a avut loc adunarea generală anuală a Societății „Progresul Silvic”, despre care publicăm o dare de seamă amănunțită în corpul revistei.

În după amiaza zilei de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe comune cu toate sectoarele, d-l consilier I. Florescu a făcut o comunicare despre: Asistența muncitorilor forestieri.

Încheierea lucrărilor a avut loc în ziua de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe cu caracter festiv, care a întrunit toate sectoarele și la care au luat parte și membrii guvernului.

D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, după ce a făcut o recapitulare a rezultatelor campaniei de însămânțări și a mulțumit celor ce au străduit pentru reușită, a anunțat încheierea campaniei, care s'a soldat cu deplin succes.

Conferința a intrunit o participare foarte numeroasă, în special a organelor din exterior. Modul în care au decurs lucrările, prin largă dezbateră a tuturor chestiunilor aflate pe ordinea de zi și cu participarea la discuții a tuturor celor prezenți, a învederat noul spirit care animă pe conducătorii Ministerului Agriculturii și Domeniilor. S'au primit nenumărate sugestii pentru îmbunătățirea metodelor de lucru și s'au dat toate lămuririle necesare în vederea aplicării pe teren a legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Un volum conținând textele comunicărilor și stenogramelor dezbaterilor se află în pregătire la minister (Direcția îndrumărilor silvice) și urmează a fi dat publicității în curând.

*Inginer Inspector silvic pensionar, doctor în litere, fost profesor
prepară acasă elevi sau eleve curs secundar orice obiect, bacalaureat,*

admiteri Politehnică, preț moderat.

AURELIAN IONESCU, Calea Floreasca, 65

N E C R O L O A G E

† CONSTANTIN OPRAN

(11 Aprilie 1876—3 Iulie 1947)

Am conștiința clară că nu voi reuși să infățșez posterității, în cea mai luminoasă și mai justă caracterizare, marea figură, ce s'a despărțit de noi și de lumea noastră pământească, în ziua de 3 Iulie 1947. Pentru cei ce l-au cunoscut și au lucrat sub strălucita lui conducere, evocarea amintirii administratorului Opran nu are nevoie de prea multe vorbe. Pentru cele 18 serii noi de ingineri silvici, ce au urmat după plecarea lui din serviciu și pentru cele multe alte serii, ce vor veni și vor pași pe căi deschise și luminate de el, personalitatea de proporții puțin obicinuite a lui Constantin Opran cată a fi prinsă în linii drepte și simple, dar demne de strălucirea lor.

Fiul de răzeș din com. Cernătești, jud. Dolj, apărut pe lume la 11 Aprilie 1876 și purtând în sângele lui moștenirea vâjnoșeniei și mândriei de țaran dezrobitor a Domnitorului Tudor Vladimirescu, avea să 'nsemne — 21 de ani mai târziu —, când, cu mâna pe cruce, jura credință și devotament Serviciului Silvic, apariția uneia din cele mai proeminente, dacă nu a celei mai proeminente, figuri a corpului silvic român.

Și-a făcut studiile de specialitate în modesta, dar serioasa și plina de avânturi pentru progres, Școala de Silvicultură dela Brănești, absolvind-o în 1898, făcând parte din priana promoție de la Brănești, după care desăvârșindu-se în școlile de reputație mondială dela Tharandt și München.

După 22 de ani de carieră, în care timp a călcat sigur, demn și mândru pe toate treptele ierarhiei noastre silvice, inclusiv aceia de Director al Amenajărilor și membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor, cel mai tânăr și totuși cel mai dărz și neînduplecat apărător al pădurilor în acest Consiliu, la frumoasa și tânăra vârstă de 43 de ani, în pragul anului 1920, Constantin Opran se impusese deja, ca succesorul cel mai îndreptățit, ca urmașul fără concurent, la conducerea Administrației Casei Pădurilor, căreia Theodor Cudalbu îi crelase deja reputația de mare instituție, în cei zece ani de conducere neîntreruptă.

Ajuns în fruntea Casei Pădurilor, Constantin Opran are prilejul să-și pună în valoare din plin și cu tot succesul excepționalele sale însușiri. Dublat de calitatea sa de specialist, spre deosebire de predecesorul său, care — prin structura și pregătirea sa de magistrat, imprimase administrației noastre un spirit de corectitudine și disciplină, dar nu-l putuse imprima avântul spre progres și înnoire, Constantin Opran simte năvalnic chemarea, năzuința spre mai bine a unui corp întreg, dornic să se impună în economia generală a țării, și

pornește la treabă. Fără trâmbițe, fără zgomot, fără reclama, așa cum a înțeles ei să conducă 10 ani destinele Casei Pădurilor, Constantin Opran desfășoară o activitate plină de realizări de mare importanță, din care voi remarca aici numai pe cele mai de seamă:

În anul 1920, imediat ce-a luat conducerea Casei Pădurilor, inițiază și organizează, pentru prima dată în Țara noastră, cea mai mare campanie de combatere de insecte, în Munții Tarcăului, punând stavilă unei calamități, ce amenința să se întindă vertiginos și să distrugă cele mai frumoase masive de molid.

În anul 1920, Opran înlocuiește și pune în aplicare „Legea modificatoare a Codului Silvic, din 18 Septembrie 1920”; lege care cuprinde dispoziții pentru asigurarea regenerării pădurilor și pentru exploatarea lor rațională; lege prin care se stabilea că Statul poate cumpăra drepturi indivize din pădurile moșnănești; lege prin care se oprea defrișarea pădurilor particulare mai mari de 25 ha și chiar a celor mai mici de 25 ha, dacă erau limitrofe cu pădurile Statului și prin care — în sfârșit — s'a organizat Consiliul Tehnic al Pădurilor, extinzându-se dispozițiunile acestei legi pe tot cuprinsul țării.

În anul 1920, Opran dă corpului silvic prima lege de organizare. Numai cine a cunoscut ravagiile ce făceau arbitrarul politic și chiar administrativ în viața silvicilor noștri, expuși tuturor ingerințelor și influențelor, își poate da seama, ce-a însemnat apariția primei legi de organizare. Cu unele insuficiențe inerente oricărui început, legea din 1920 este înlocuită de legea de organizare a corpului silvic din 26 Septembrie 1923, care este în vigoare și astăzi. Legea din 1923, o adevărată lege democratică, cuprinzând la un loc pe: ingineri, conductori, brigadieri și pădurari, era și este o lege ocrotitoare, garantând, pentru prima dată personalului silvic de toate gradele, stabilitatea și drepturile, ce i se acordaseră.

Constantin Opran a inițiat legea din 17 Iunie 1923, prin care s'a extins Codul Silvic pe tot cuprinsul țării, abrogând legile similare din provinciile alipite și trecând în administrația Statului pădurile posesorale, urbariale ale feodilor nobili, fidei-comise, etc.

Ajutat de și mai tânărul pe atunci Prof. M. Drăcea, Opran inițiază și conduce cu energie, prima noastră campanie de împăduriri în țara noastră, căci, dacă mai fuseseră și în trecut epoci de mari încercări de împăduriri, acestea fuseseră numai locale, în anumite regiuni ale țării. Cu Opran începe însă adevărata campanie de împăduriri pe tot cuprinsul țării. Tot cu Opran se începe marea campanie de amenajări și ridicări în plan în țara noastră și tot Constantin Opran reia — după o îndelungată întrerupere, firul trimiterii la studii în străinătate a tinerilor ingineri silvici, dornici de specializare și perfecționare. Și dacă azi avem o pleiadă întreagă de specialiști silvicultori, cari lucrează cu râvnă pentru propășirea silviculturii românești, aceasta se datorește inițiativei lui Opran.

În altă ordine de idei, lui Constantin Opran i se datorește în cea mai mare parte, construcția palatului nostru din Bulev. Take Ionescu, în care și-a găsit adăpost Casa Pădurilor de mai bine de 20 de ani și unde ne putem ține — în fiecare an — conferințele și congresele noastre. Și tot lui Opran i se

CONSTANTIN OPRAN

Inginer consilier silvic

Fost administrator al Casei Pădurilor Statului (1920—1930)

(1876—1947).

datorește construcția minunatei noastre vile dela Govora, unde atația dintre colegii noștri sunt găzduiți, în condițiuni excelente, spre a-și căuta sănătatea.

Dar... cea mai mare operă a lui Constantin Opran, a fost aceea de a fi creat și întreținut în corpul silvic o solidaritate invidiată de toate corpurile profesionale; acciu de a fi dat acestui corp un prestigiu și o strălucire pe care n'a mai avut-o până atunci.

Și Opran a obținut acest rezultat, pentrucă, deși ajuns administrator numai la 43 de ani, s'a impus dela început, ca un desăvârșit cunoscător al nevoilor serviciului, ca un mare cunoscător de oameni, ca un aprig apărător al pădurii și al slujitorilor ei, ca un văjnic sprijinitor al cinstei și dreptății și mai ales ca un om, de o autoritate și prestigiu, cum nu mai apăruse altul, nu numai în administrația noastră silvică, dar — poate — nici în alte administrații publice. Opran știa și putea să poarte o armură grea, care pe alții i-a apăsât până la doborâre. Lui Opran nu-i impramuta prestigiu scaunul pe care sta, ci el imprumuta scaunului instituției pe care o conducea, din marele său prestigiu.

Opran n'a cunoscut servilismul și tranzația în fața oamenilor politici ai zilei, cari — pe atunci — se amestecau atât de mult în treburile noastre pădurești. Și chiar dacă Opran a avut legături cu unul din partidele politice de pe vremea aceea, el nu s'a abatut totuși nicio clipă dela apărarea intereselor pădurilor, dela respectul legilor și regulementelor. Așa de mult s'a confundat Opran cu postul de administrator al Casei Pădurilor, încât multă vreme noțiunea de „administrator” se confunda cu numele și persoana lui Opran.

Și totuși omul acesta, care și-a închinat aproape toată prestigioasa lui carieră binelui pădurilor și Corpului silvic, nu s'a putut bucura, până la sfârșitul vieții lui, de niciun semn de recunoștință din partea aceloră, pe cari el i-a sprijinit și înălțat ca nimeni altul.

Ba dimpotrivă! I-a fost dat acestui mare caracter al Corpului silvic, să-și termine cariera în amărăciune. Intre anii 1928—1930, s'a început împotriva lui Opran o campanie furibundă, atât prin ziare cât și în Parlament și prin anchete administrative, căutându-se a i se intina prin improșcări nedemne o carieră glorioasă. Dar Opran a rămas drept, neclintit, neatins de toate improșcările ingratitudei și josniciei omenești.

El n'a răspuns la fel, ci a disprețuit.

A plecat însă cu amărăciune în suflet, izolându-se de camarazii pe cari el îi ocrotise, de camarazii cărora el le adusese atâta prestigiu și strălucire. Aristidele silvicuitorilor a plecat din serviciu, ducând cu el solidaritatea lor sfărâmată. 17 ani a trăit Opran izolat de toate manifestările noastre. A fost neclintit și în izolarea lui.

Acum, Opran ă trecut în vecinicie. Dar meteorul care a căzut, a luminat calea noastră viitoare.

Pe puternica dără de lumină lăsată de el, va trebui să mergem din nou, refăcându-ne solidaritatea noastră, atât de necesară și atât de râvnită de noi toți, pentru binele pădurilor noastre și al Corpului nostru silvic.

N. N. CARAGEA

† LEONIDA V. DEAC

Inginer silvic

(10.X.1920—11.V.1947)

Vestea morții lui Leonida Deac cutremură pentru a doua oră, la scurtă vreme după cea a lui Leon Colomeico, pe colegii promoției 1945 a Facultății de Silvicultură. Din nou aripa morții a fluturat sinistră, lăsându-ne inimile cernite de o copleșitoare durere.

Nimeni nu ar fi crezut că tânărul, cu trăsături de frumusețe clasică, înzestrat cu superioare calități, plin de viață, de care atâția legau nădeji de viitor întemeiate, va păși cu atâta ușurință pragul care desparte cele pământești de cele veșnice.

Născut la Reghin, jud. Mureș, în 1920, a urmat cursul primar și cei liceal la Dej, unde și-a luat bacalaureatul în 1940. După cedarea Ardealului se refugiază în țară, unde urmează cursurile Facultății de Silvicultură, pe care o absolveste în 1945. În tot timpul studiilor a avut de înfruntat foarte mari greutăți materiale, deoarece a rămas orfan de tată, dela vârsta de 10 ani. Fiere mândră nu a împărțășit nimănui aceste dificultăți, luptând singur pentru a le învinge.

A intrat în serviciul Statului, la Dir. silv. reg. Lugoj, de unde, în Martie 1943, este transferat la Oc. silv. Gălgău, ca șef al ocolului. După scurt timp, în Iulie 1946, este transferat la cerere la Direcția silvică Bistrița, unde îl trăgea origina sa grănicerească, și unde i se încredințează conducerea Oc. silv. Rodna, jud. Năsăud. La 11 Mai a. c. a decedat la Rodna, moartea sa datorându-se sinuciderii.

Inmormântarea a avut loc la Rodna, în ziua de 14 Mai. Cu această ocaziune d-l Ing. Mircea Sandi, Directorul Direcției silvice Bistrița, a rostit o emoționantă cuvântare, în care a relevat calitățile dispărutului și a evidențiat neobosită sa activitate pe care a depus-o în scurtul răstimp cât a funcționat ca șef al Oc. silv. Rodna.

Toți cei care l-au cunoscut vor păstra ca o amintire de neprețuit icoana acestui suflet de elită, prăbușit atât de curând sub greutățile vieții.

Inginer silvic N. St. DUMITRESCU

STAN STĂNESCU

Inginer consilier silvic

(26.III.1879—14.II.1947)

S'a născut la 26.III.1879, în com. Lipia-Bojdani din jud. Ilfov și a încetat din viață la București, în ziua de 14 Feb. 1947, în vârstă de 68 ani. A urmat cursurile liceale la liceele Sf. Sava și Sf. Gheorghe din București, după care a intrat la Școala specială de silvicultură dela Brănești, pe care a absolvit-o în 1903, fiind clasificat I-ul. Intre timp a obținut și titlul de inginer hotarnic.

Intre 1903 și 1.IV.1906, când a intrat în serviciul Statului, s'a ocupat cu lucrări particulare de ridicări în plan, hotarnicii, parcelări și cubaje, la unele păduri proprietate particulară.

La 1.IV.1906 intră în Corpul silvic al Statului, ca inginer parcelator la Administrația Domeniilor Statului din Dobrogea, unde funcționează până în 1907. Trece apoi succesiv șef al Ocolului silvic Țugurești-Dolj (1907—908), șef al Oc. silv. Giurgiu (1908—11), șef al Serv. plantațiilor din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1911—12), din nou șef al Oc. silv. Giurgiu (1912—1914).

Este trimis apoi în Franța pentru studii practice la Compiègne și Nancy (I.I.1914—I.IX.1914).

Revenit în țară, funcționează ca agent de control la Regiunea IX-a silvică din Piatra Neamț și la Regiunea VI-a silvică București, și ca șef al Serv. produselor secundare din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor.

Îsbucnind războiul la 15 Aug. 1916, este mobilizat ca ofițer de rezervă în Reg. 5 Vlașca, luând parte activă la lupte pentru care este distins cu „Steaua României“ cu panglica de „Virtute militară“.

Demobilizat la 5 Aug. 1918, își reia serviciul și ocupă pe rând următoarele funcțiuni: șeful Ocolului silvic Giurgiu (1918—1919), agent de control la Direcția 7-a silvică Pitești (1919—1924), subdirector al Direcției Pitești (1924—1928), șef al Serv. exploatărilor în regie din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1928—1930).

Dela 15.V.1930 până la 1 Mai 1939, când a ieșit la pensie, a ocupat funcția de Director tehnic al CAPS-ului, având sub conducerea sa Serviciile de amenajări, construcții, proprietate, regenerări, ridicări în plan.

În corpul silvic a străbătut toată ierarhia până la gradul de inginer consilier silvic, pe care l-a obținut la 1 Iunie 1936.

Din enumerarea pe care am făcut-o rezultă că Stan Stănescu, de la absolvirea Școlii și până la pensionare, a avut o activitate pozitivă, fecundă și nefrântă la toate ramurile specialității silvice.

În toată activitatea sa a dat dovadă de o mare conștiințozitate în lucrări și de o deosebită corectitudine în administrarea avutului Statului.

A fost unul din rari silvicultori care, datorită temperamentului său blajin și colegial, a avut numai prieteni.

A fost un membru constant al Soc. „Progresul Silvic“, participând cu regularitate la adunările, congresele și conferințele de specialitate, unde împărtășea multe din amintirile tinereții sale.

L-am cunoscut întâia dată pe Stan Stănescu la Mihăești (Muscel), în 1902, pe când dănsul era stagiar, iar subsemnatul practicant, unde colaboram sub conducerea lui Iuliu Moldovan la lucrările de ridicare în plan și amenajare a complexului pădurilor din Ocolul silvic Mihăești. Nu voi uita niciodată gesturile lui spontane de veselie colegialitate, față de cei peste 20 de stagiași și practicanți aflați la Mihăești.

Cu el, Corpul Silvic încearcă o dureroasă pierdere sub toate raporturile.

La înmormântarea lui, care a avut loc la cimitirul Sf. Vineri din București, în ziua de 16.II.1947, nu au participat decât puțini din colegii aflați în București, din cauza gerului și a troanelor de zăpadă. Fie ca, cei puțin pe această cale, să transmitem familiei îndurerate expresiunea condoleanțelor Corpului silvic și al Soc. „Progresul Silvic“.

M. P. FLORESCU

A P E L

Societatea „Progresul Silvic“ organizează și anul acesta ciclul de conferințe, care va începe la 5 Noembrie a. c.

Conferințele vor avea loc Miercurea la crele 17, în sala de festivități a Societății se vor ține din două în două săptămâni.

Domnii Colegi doritori de a conferenția sunt rugați a trimite la adresa Societății titlul conferinței și data la care vor să conferențieze pentru a putea fi programați.

CERCUL DE STUDII

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ție

PROCES VERBAL Nr. 4

Sedința din 7 Martie 1947

Prezenți d-nii: Borovski B., Constantinescu Șt., Ene M., Georgescu C. C., Lissievici V., Manole H., Nețea C., Pană G., Predescu Șt., Râșcanu R., Rodoteatu Șt., Vișan Tr., Zeicu I. Invitat d-l T. Bălănică.

Sedința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Președinte expune *problema însămânțărilor*, care preocupă M. A. D-ul. AGIR-ul dă tot concursul acestei acțiuni, căreia i se va alătura și societatea noastră. Se delegă d-nii Șt. Rodoteatu și Șt. Predescu pentru a redacta un apel către colegi și o adresă către AGIR în acest sens.

2. *Săptămâna forestieră*. D-l Președinte este de părere a se amâna această manifestare, deoarece Ministerul nu poate face noi concentrări de forțe paralel cu campania de însămânțări. D-l T. Bălănică face o expunere asupra stadiului în care se găsește organizarea „Săptămânii forestieră”. După discuțiuni, la care iau parte d-nii R. Râșcanu, H. Manole, Șt. Predescu și B. Borovski, se hotărăște ca Săptămâna forestieră să aibă loc odată cu Congresul în Iunie a. c.

3. Se citește demisia din consiliu a d-lui A. Volosciuc, întrucât este împiedicat de a participa la ședințe. Se ia act și se va adresa mulțumiri pentru activitatea depusă.

4. Se aprobă demisiile d-lor T. Tănăsescu, impiegat, și Gavril Mureșanu, ajutor de bibliotecar.

5. Se aprobă concediul cerut de d-l T. Comes, pentru motive de sănătate. Se delegă d-nii: Gh. Pană cu Cercul de studii și N. Dumitrescu cu Suplimentul profesional al revistei.

6. Se citește adresa Institutului de cercetări forestiere elvețiene, referitoare la reluarea schimbului de publicații.

7. Se aprobă a se trimită gratuit cărțile editate de societate Școlii de brigadieri silvici din Năsăud.

8. Se citește referatul biroului din care rezultă că CAPS-ul nu respectă contractul de închiriere a sălii de festivitate. Se va face o intervenție.

9. Se va interveni la Primăria Carmen Sylva pentru a scuti vila societății de plata taxelor comunale, intrucât este rechiziționată de armatele aliate și nu produce nici un venit.

10. Se aprobă majorarea salariilor personalului societății, pe ziua de 1 II. 1947. D-l Secretar general va referi asupra majorării indemnizațiilor celor care se ocupă cu organizarea Săptămânei forestiere și a Congresului.

11. Se aprobă o indemnizație de deplasare de 2.000.000 lei d-lui N. Paia pentru încasarea dela BNR a sumei de 10.000.000 lei, daune pentru vila Sylva.

12. D-l V. Cotta face o întâmpinare asupra noii legi de vânatoare. Se va pune pe ordinea de zi a ședinței viitoare.

13. Se aprobă retipărirea conferinței d-lui N. Ghelmezic: „Nouile utilizări ale lemnului”, după revizuirea sa de către autor.

14. D-l M. Ene prezintă memoriul unui grup de membri, care solicită Consiliului înlesniri mai mari de locuire la vila dela Govora. Se aprobă ca membrii să plătească numai cheltuielile de întreținere, fixate la 750.000 lei lunar, și pentru amenajarea unei bucătării. Se va publica în revistă o circulară către colegii care doresc a locui în vara aceasta la Govora.

Ședința se ridică la orele 19.30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 5

Ședința din 21 Martie 1947

Prezenți d-nii: Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Paladian I., Popescu C. V., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Vișan Tr., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se hotărăște a se trimite o adresă către d-nii consilieri care absentează, prin care să li se ceară să comunice dacă mai pot participa la ședințe sau nu, pentru ca să se poată proceda la cooptarea de noi membri.

2. Se angajează provizoriu d-l Cacerea D., ajutor la Contabilitate, Casierie, Bibliotecă și expedierea revistei, cu 500.000 lei lunar.

3. Se va interveni la CEACS pentru un împrumut de 110.000.000 lei, necesar pentru procurarea hârtiei pentru revistă.

4. Se aprobă a se acorda funcționarilor societății, pe luna Martie, indemnizația stabilită de C. G. M.

5. Asupra raportului intendentului Mateescu dela vila Carmen Sylva, referitor la plata chiriei cuvenite pe 1945, de către armata sovietică, precum și la cele 12 paturi încredințate spre păstrare d-lui Ing. Cioc, se delegă d-l St. Constantinescu pentru a cerceta și raporta.

6. D-l Președinte face cunoscut Consiliului că la AGIR se debate importanta problemă a normalizării tehnice. Se delegă d-nii C. V. Popescu și V. Filip pentru a lua contact cu reprezentanții AGIR-ului și a colabora la aceste lucrări.

7. D-l Președinte face o dare de seamă asupra activității dezvoltate de Secția silvică AGIR din Cluj, urmărind: a) organizarea filialei; b) ținerea ședințelor; c) ajutor în strângerea cotizațiilor; d) înființarea unei Stațiuni de experimentație forestieră și a unei Facultăți de silvicultură. D-sa arată cu unii factori politici militează pentru înființarea unei Politehnici cu următoarele secțiuni: Chimie industrială, Electromecanica, Silvicultura și Agronomia.

După discuțiuni, la care iau parte d-nii: Gh. I. Ionescu, Tr. Vișan, Gr. Colpacci, I. Zeicu, I. Paladian, Șt. Fredescu, H. Manole, Gh. Purcăreanu, se evidențiază necesitatea ca organizarea acestei școli să fie adaptată nevoilor Statului și celorlalte instituțiuni, de a avea buni tehnicieni și oameni de știință, buni industriași și comercianți, ajutați de personal suficient, educat special în școli medii și inferioare.

8. D-l Ing. Crețaru expune activitatea Cercului regional dela Sibiu, care păstrează strânse legături cu Cercul regional AGIR.

9. Se aprobă cheltuielile de reprezentare făcute de Cercul regional Cluj, în sumă de 1.009.000 lei.

Ședința a luat sfârșit la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Fredescu

PROCES VERBAL Nr. 3

Ședința din 4 Aprilie 1947

Prezenți d-nii: Comșia A., Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Marinescu I., Popescu V. C., Râșcanu R., Sburian D., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: T. Bălănică și At. Haralamb.

Ședința se deschide la orele 17.30. sub președinția d-lui prof. D. Sburian. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței trecute.

2. D-l Comșia scuză absentarea d-sale, din lipsă de timp. Cere a fi considerat demisionat. D-nii D. A. Sburian și A. Haralamb îl roagă să revină asupra demisiei și să participe când poate.

3. Relativ la *Legea Vânătoarei*, d-l Comșia aduce unele precizări. În materie de arendări s'a ajuns la un compromis, ele făcându-se împreună de CACS și Dir. Vânătoarei, cu avizul Consiliului Superior al Vânătoarei.

4. D-l C. V. Popescu depune un referat asupra normalizării tehnice, în urma contactului luat cu AGIR-ul.

5. D-l T. Bălănică expune stadiul organizării Săptămânii forestiere. Din lipsă de fonduri și din cauza campaniei de însămânțări nu s'a putut alcătui decât un program minimal.

6. D-l Haralamb expune situațiunea relativă la ținerea Adunării generale. După discuțiuni se desemnează ca referenți d-nii: I. Vlad (probl. I), Ghelmeziu și Râșcanu (probl. II-a).

La orele 18.30 sosește d-l Secretar general Celac, însoțit de d-l Președinte Georgescu. D-l Georgescu ia președinția ședinței.

7. D-l Secretar general aduce la cunoștință că d-l Ministru este dispus să ajute organizarea „Săptămânii forestiere”, dar aceasta să fie realizată în cadrul unui program comun, care ar cuprinde și o Săptămâna a agronomilor și zootehnicienilor. După discuțiuni se hotărăște alcătuirea unei comisii, compusă din d-nii: Bălănică, Haralamb, Râșcanu, Sburlan și Vișan, care să întocmească bugetul și programul Săptămânii forestiere și Congresului.

8. Referitor la Congres, d-l președinte Georgescu opinează că acesta să aibă loc la finele lunii Iunie, încadrat ca punct de program în Săptămâna forestieră. Propune și o excursiune la Cheia.

D-l Secretar general Celac expune părerea d-lui Ministru că și Congresul să fie programat odată cu al celorlalte două societăți similare.

9. În prezența cotizației și a abonamentului la revistă, iau parte la discuții d-nii: Georgescu, Celac, Sburlan, Zeicu, propunându-se: a se solicita abonamente la Societățile particulare și industriile forestiere prin ASIFOR; idem Fondului Bisericesc; a se căuta un collector harnic; a se studia de către comitetul cultural o eventuală majorare.

10. D-l Secretar general Celac aduce la cunoștință chemarea colegului Rachieru în fața justiției, pentru fapte ilegale. După discuțiuni, la care au participat d-nii: Georgescu, Celac, Zeicu, Marinescu, Filip se decide a se da cazul în cercetarea Comisiei disciplinare, care va prezenta un raport consiliului. Până la judecare, d-l Rachieru va fi exclus din consiliu și suspendat din calitatea de membru. Se va da un comunicat în presă.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 7

Ședința din 2 Mai 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovski B., Butoi Al., Constantinescu Leu, Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Rodoteatu St., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la ora 18, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se ratifică.
2. D-l M. Boldur își prezintă demisia din Consiliu, neputând participa regulat la ședințe. Se respinge demisia și este rugat să participe când poate.
3. Se citește întâmpinarea Serv. silv. jud. Mureș asupra incendiilor, care au început să apară. Se va trimite o adresă la MAD și la Ministerul de Interne.
4. Se aprobă trimiterea Revistei Pădurilor la Ambasada Poloniei.
5. Se acceptă demisia d-lui consilier C. Rachieru, cooptarea urmând a se face în ședința viitoare.
6. Din lipsă de fonduri nu se poate aproba cererea de ajutor prezentată de fiica silvicultorului Spirescu.

7. Se aprobă referatul Secretariatului privind majorarea cotizațiilor și ceteriale taxae ale Societății.

8. Consiliul aprobă, la propunerea d-lui Președinte, a se acorda o indemnizație lunară de 2.000.000 lei d-lui At. Haralamb pentru Revista Pădurilor, de 1.000.000 lei d-lui N. Dumitrescu pentru Suplimentul profesional, iar d-lui ing. Constantinescu St., 3.000.000 lei pentru serviciul de bibliotecar și 1.000.000 lei pentru caslerie. Se aprobă deasemeni încadrările și majorarea salariilor personalului administrativ, conform contractului colectiv de muncă.

9. Se aprobă cererea brigadierului Cristea de a folosi o cameră la Vila Sylva din Govora. în condițiunile acordate membrilor societății.

10. Se aprobă plata sumei de 1.050.000 lei tip. „Universul“, pentru cumpărarea a 300 ex. din broșura colegului Ștefanopol „Regina Balului“, urmând a se distribui și recupera suma.

11. Se aprobă închirierea camerelor dela Casa societății din Bistra-Sebeș, cu câte 600.000 lei lunar pe sezonul 1947.

12. Se aprobă proiectul de contract pentru închirierea către BNR, a unei părți din Vila Sylva pentru sezonul băilor. Consiliul aprobă o remiză de 2% la netto, pe lângă diurnă, d-lui N. Paia, pentru buna administrare a vilei.

13. Se aduce la cunoștință decesul colegului Iancu Mihăescu. Se va publica necrologul în revistă.

14. Se aprobă inserierea în societate a d-lor: Ciupercă, Cărămizaru, Purcellean.

15. Se ia act de întâmpinarea colegului C. Cristea asupra biografiilor de silvicultori publicate de d-sa în ziare.

16. Se va înapoia lucrarea d-lui Rubțov pentru revederea textului în vederea reducerii. Se va cerceta posibilitatea tipării prin M.A.D.

17. Se citește memoriul Comisiei Disciplinare asupra cazului Rachieru. D-l Președinte roagă Consiliul să aprobe cooptările făcute de d-sa în această comisie a d-lor Zeicu și V. Georgescu. D-l Lissievici remarcă faptul că Consiliul a început să se seziseze de cazurile de activitate antiforestieră ale unor membri. Propune să se aștepte rezultatul Parchetului și Consiliului de disciplină. D-l C. Georgescu intervine spunând că, deși legea ar putea absolvi cazul, totuși societatea trebuie să pedepsească abaterile dela etica forestieră, în cazul de față defrișarea. D-l Constantinescu Leu propune a se asculta și apărarea d-lui Rachieru. După discuții, la care iau parte d-nii: V. Georgescu. St. Rodoteatu, D. Sburlan, Șt. Predescu, se hotărăște să se trimită o copie de pe memoriul Comisiei disciplinare d-lui Rachieru, cu invitația de a veni la Consiliu ședința următoare conform cu statutele.

18. Se dă delegație d-lui Șt. Predescu pentru alcătuirea regulamentelor statutare.

19. Se hotărăște a se interveni pentru prevederea fondului de educație în bugetul CAPS-ului.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 8

Ședința din 12 Mai 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Șt., Ene M., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Marinescu I., Manole H., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Rodoteatu Șt., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la orele 18.20, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Președinte expune cazul Rachieru, D-sa citește procesele verbale ale Comisiei de disciplină, precum și întâmpinările d-lui Rachieru. D-sa supune cazul debaterii Consiliului.

D-l I. Marinescu dă câteva lămuriri asupra situației pădurii Darvari.

D-l I. Zeicu dă câteva lămuriri asupra intenției de defrișare a pădurii.

D-nii V. Georgescu și Gh. Ionescu arată că, fiind și membri în Consiliul de disciplină al Corpului, unde cazul Rachieru va veni deasemeni spre judecare, e cazul să se abțină dela discuții și dela vot.

D-l G. Colpacci menționează că în societate suntem colegi, și judecata noastră asupra faptelor nu trebuie să fie influențată de situația noastră administrativă.

D-l St. Rodoteatu arată că, dat fiind lipsa regulamentului, cazul trebuie judecat atent, și hotărârea trebuie să fie bine justificată din punct de vedere formal, fixându-se reperatele morale.

D-l Președinte încheie debaterile, rugând consiliul să ratifice hotărârea luată anterior de trimiterea cazului la Comisia disciplinară, ceea ce Consiliul aprobă. Hotărârea Consiliului va fi prezentată Adunării generale spre aprobare.

Comisia disciplinară, conform statutelor, propune suspendarea d-lui Rachieru din societate. Se procedează la vot.

Sunt: 15 voturi pentru suspendare (art. 22 al. b. 4); 1 vot pentru publicare (art. 22 al. b. 3); 2 abțineri (d-nii V. Georgescu și Gh. Ionescu, fiind membri și în Consiliul de disciplină).

2. După citirea referatului d-lui St. Rodoteatu, asupra fondului de educație și după discuțiuni se hotărăște a se întocmi un memoriu către MAD, prin care să se ceară ca fondul să funcționeze ca în trecut. Memoriul va fi prezentat de o comisie, compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Rodoteatu și Șt. Predescu.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lui ing. Văcile C.

4. Congresul va avea loc la 29 Iunie. Responsabili vor fi d-nii: Tr. Vișan și At. Haralamb. D-l Tr. Vișan va trimite circulară.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 9

Ședința din 23 Mai 1947

Prezenți d-nii: **Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Copacci Gr., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Enc M., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Manole H., Predescu Șt., Rodoteatu St., Vișan Tr., Zeicu I.** Invitat d-l **Haralamb At.**

Ședința se deschide la orele 18,30, sub președinția d-lui **C. Georgescu.** Se intră în ordinea de zi:

1. D-l **Predescu** prezintă regulamentele: pentru desbaterile Adunării generale, pentru alegerea președintelui, pentru consiliul de disciplină.

2. Se aprobă cererile pentru camere la vila **Sylva-Govora** ale d-ilor **ing. D. Ionescu și M. Enc.**

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-ilor **Babeu E., Prian E. Aurel, Stănescu V. V.**

4. Se citește convocarea pentru Adunarea generală, care va avea loc între 11—13 Iunie a. c.

5. Se aprobă 500.000 lei pentru cumpărarea a 500 medalii dela Patriarhie.

6. Se delegă d-l **Șt. Predescu** cu redactarea Dării de seamă pentru Adunarea generală, ajutat de d-nii **St. Constantinescu și E. Borovschi.**

7. D-l **Haralamb** expune programul Adunării generale. D-l Președinte dă lămuriri asupra Conferinței administrative a organelor tehnice din **MAD**, care va avea loc între 8 și 13 Iunie. După conferință va avea loc Adunarea societății. Consiliul aprobă această hotărâre, luată în urma propunerii d-lui Secretar general **Celac.**

8. D-l Președinte reamintește activitatea societății în legătură cu legislația forestieră (legea **ICEF**, legea vânătoarei, etc.). Se va interveni ca viitoarele proiecte de legi să fie aduse și în discuția societății, pentru a se face propuneri.

9. D-l Președinte anunță că în toamnă va avea loc congresul **AGIR**-ului.

Sosește d-l Secretar general **Celac** însoțit de d-l **Gh. Purcăreanu.**

10. D-l Președinte expune bugetul societății și rectificările ce trebuie făcute: Cap. 4 (ajutare) va fi modificat: „premiu și recompense” și se va alocă 40.000.000 lei, Revistei 400.000.000 lei, majorarea veniturilor dela **Govora**, majorarea asigurărilor.

11. Programul Adunării generale. Raportor la „Problema cadrelor profesionale” va fi d-l **Purcăreanu.** D-l Președinte sugerează ținerea unor conferințe la radio, cu a căror programare este delegat d-l **M. Enc.** Se hotărăște a fi invitați d-nii miniștri **Tr. Săvulescu și C. Agiu**, d-nii secretari generați din **MAD**, președinții soc. **AGIR**, a agronomilor, veterinarilor, subinginerilor silvici, brigadierilor și pădurarilor, reprezentanții **C.G.M.** și **Sindicatul central MAD.**

12. Cazul **Rachieru** va fi prezentat d-lui Ministru. Se dă delegație Comisiei de disciplină să convoace pentru informare, în chestiunea pădurii **Darvari**, pe colegii **Sprangate și Gh. Constantinescu.**

13. *Diverse*: a) D-l Secretar general dă unele informațiuni asupra pregătirii unor noi proiecte de legi în sectorul forestier: revizuirea Codului silvic, Legea apărării patrimoniului forestier, Regimul silvic în Ardeal, crearea unei facultăți de silvicultură la Suceava. În jurul ultimei chestiuni au loc discuțiuni, care rămân în continuare; b) D-l Secretar general va primi comisia alcătuită pentru expunerea situației Fondului educativ; c) D-l Secretar general susține găsirea posibilității ca cel puțin studenții anului I—IV să poată face practica de vară, făcându-se apel la CAPS, Dir. Silvică, PPJ., ASIFOR.

Sedința se ridică la orele 21 și 30.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 10

Sedința din 30 Mai 1947

Prezenți d-nii: Bordea D., Borovschi B., Colpacci G., Constantinescu St., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Paladian I., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Rodoteatu St., Vișan Tr.

Sedința se deschide la orele 18, sub președinția d-ului Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Președinte propune a se renunța pentru moment la editură, datorită impozitelor excesive la care a fost impusă societatea (500 milioane lei). Propune a se majora asigurarea tuturor imobilelor societății, având în vedere marea valoare pe care o reprezintă azi, la 73.000.000 lei anual, sumă pe care Consiliul o aprobă.

2. În chestiunea contractelor de închiriere cu CAPS-ul, se întârzie perfectarea deoarece CAPS-ul socotește chiria sălii de festivități prea mare, deși prețul este stabilit în conformitate cu legea chiriilor.

3. Se aprobă a se achita d-lui Fl. Iordăchescu, restul de 7.550.000 lei, din premiu acordat pentru poezii.

4. D-l Rodoteatu propune a se acorda soc. AVIS o subvenție de 10.000.000 lei. Consiliul aprobă 5.000.000 lei.

5. D-l Șt. Predescu citește Darea de seamă a Consiliului de administrație și proiectul de buget. Se hotărăște a fi studiat de către o comisie compusă din d-nii: Șt. Predescu, Tr. Vișan, St. Constantinescu.

6. D-l Gr. Colpacci face o expunere asupra Congresului AGIR, care va avea loc între 5—12 Oct. 1947. Scopul său va fi de a trece la realizarea practică tehnică a unor probleme, care la congresul trecut au fost desbătute teoretic. Se vor trata probleme în legătură cu producția și organizarea rațională a ei, precum și probleme profesionale. Referatele privind problemele sectorului silvic vor fi depuse în timp util la societate (la d-l St. Constantinescu) sau direct la AGIR.

7. D-l R. Râșcanu arată că se simte lipsa unei reviste de tehnică și industrie și preconizează ca în cadrul Revistei Pădurilor să se editeze și o parte cu conținut tehnic și industrial.

D-l Președinte arată că pentru a se pune în practică acest deziderat este nevoie să se obțină fondurile necesare de la industriași, întrucât societatea nu dispune de fonduri suficiente.

D-l Șt. Predescu propune ca un număr din cele patru, la Revista Pădurilor, să fie cu conținut pur tehnic industrial, iar celelalte de pură specialitate silvică.

După discuțiuni, se hotărăște ca d-l R. Râșcanu să fie însărcinat cu studierea acestei chestiuni și în special cu procurarea mijloacelor bănești.

8. Se stabilește programul detaliat al Adunării generale în concordanță cu programul Conferinței administrative a MAD-ului. Raportori generali ai problemelor vor fi d-nii: I. Vlad, N. Ghelmeziu, Gh. Purcăreanu, T. Comes.

Ședința se ridică la orele 21.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general (ss) Șt. Predescu

AVIZ IMPORTANT

Se află sub tipar și va apare până la 15 Noembrie a. e.:

AGENDA SOC. „PROGRESUL SILVIC” PE 1948

Cuprinde, pe lângă partea calendaristică, numeroase date și tabele tehnice, de real folos pentru toți cei care activează în diferitele ramuri ale economiei forestiere.

Rețineți exemplarele necesare, pe adresa: Soc. „Progresul Silvic”, Bul. Tache Ionescu Nr. 31, București.

I N F O R M A Ț I U N I

Mișcări în personal Informațiuni.

Pentru a putea publica întreg materialul, în spațiul restrâns de care dispunem, suntem nevoiți a introduce următoarele abrevieri:

— Pentru gradele din corpul tehnic silvic: **I. s. st.** (inginer silvic stagiar); **I. s. II** (inginer silvic cl. II-a); **I. s. I** (inginer silvic cl. I-a); **I. ș. s.** (inginer șef silvic); **I. sb. s.** (inginer subinspector silvic); **I. I. s.** (inginer inspector silvic); **I. I. gl. s.** (inginer inspector general silvic); **I. c. s.** (inginer consilier silvic).

— Pentru unitățile administrative: **O. s.** (Ocolul silvic...); **S. s. j.** (Serviciul silvic județean); **D. r. s.** (Direcția regională silvică); **I. s.** (Inspectoratul silvic...).

— Pentru dispozițiunile legale: **d. m.** (decizie ministerială); **I. D. R.** (Înalt Decret Regal); **S. f. p.** (Statutul funcționarilor publici).

— M. O. Nr. 118/27.V.947 publ. d. m. Nr. 8814/947 prin care d-l i. i. gl. s. Dănilă N., dela I. s. Cluj se pune în retragere din oficiu spre a-și aranja drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 122/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 14437/947 a Min. Ind. și Com. prin care d-l i. i. gl. s. Gr. Colpacci este numit administrator de supraveghere la soc. „Drăjna”.

— M. O. Nr. 125/5.VI.947 publ. d. m. Nr. 798/947 a M. A. D. prin care se admit în Corpul tehnic silvic, pe data de 24.IV.947 cu gradul de **I. s. st.**, următorii: Ionescu Gh. Al., Vijulan I. V., Cărămizaru Gh. I., Calotescu L. Andrei, Popescu-Basarab E. Gh.

— M. O. Nr. 128/9.VI.947 publ. d. m. Nr. 2237/947 prin care se primește demisia d-lui I. sb. s. Nicolau-Bârlad Gh., din ICEF.

— M. O. Nr. 129/10.VI.947 publ. d. m. Nr. 12406/947 prin care d-l i. i. gl. s. C. Dragu se delegă director al Oficiului de studii și documentare CAPS.

— Idem Nr. 12352/947 prin care d-nii I. sb. s. Popovici T. I. și I. s. st. Filibiu G. P. se consideră demisionați din serviciul CAPS.

— M. O. Nr. 131/12.VI.947 publ. d. m. Nr. 821/947 prin care d-l i. i. gl. s. Crețaru I. dela S. s. j. Sibiu se delegă cu conducerea I. s. Cluj, în locul d-lui i. i. gl. s. Pușcariu Gh., care trece la dispoziția Dir. silvice; d-l Horn Alf, șeful O. s. Valea Oțului se delegă cu conducerea S. s. j. Sibiu; d-nii Chituc Gh., subșeful O. s. Valea Oțului și Rusanda P., subșeful O. s. Sibiu, se însărcinează cu girarea conducerii ocoalelor respective.

— Idem Nr. 11.620/947 prin care d-l i. i. gl. s. Fl. Iordăchescu, din CAPS, se pune în retragere, după cerere, spre a-și exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 133/14.VI.947 publ. d. m. Nr. 844/947 prin care se admit în Corpul tehnic silvic, la datele specificate și cu gradul de i. s. st., următorii: Gontea N. N., Smădu Gh., Benea V. V. (19.VI.946); Băleanu I. Sabina, Damian I. I. (20.V.947).

— M. O. Nr. 136/18.VI.947 publ. d. m. Nr. 14.263/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: I. c. s. Georgescu Victor, i. i. gl. s. Alboteanu C., i. i. gl. s. Vasiliu H. C., i. i. s. Popescu C. Sinaia, i. i. s. Harnagea V.

— M. O. Nr. 139/21.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.588/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se licențiază din serviciu, pe data de 31.V.947: i. sb. s. Tarnovschi Al. dela D. r. s. Iași, i. sb. s. Gheorghiu Romeo din D. r. s. Bacău, i. sb. s. Vermeșan V. din D. r. s. Lugoj.

— Idem Nr. 15.589/947, prin care se licențiază din serviciu următorii: i. s. II. Mărgineanu Oct. din D. r. s. Sebeș; i. ș. s. Wrona V. din D. r. s. Iași; i. s. I. Nicojaescu N. Stelian din D. r. s. Bacău; i. ș. s. Mracek C. din D. r. s. Lugoj; i. t. s. Preoteșcu D. I. și i. sb. s. Samoilescu N. I. din D. r. s. Pitești; i. s. Păcuraru I. I., i. sb. s. Belcea Tr. și i. sb. s. Anderca V. din D. r. s. Cluj; i. sb. s. Pfaundler A. din D. r. s. Lugoj; i. ș. s. Păcuraru I., i. i. s. Marin I., i. sb. s. Lugojanu L. din D. r. s. Arad; i. sb. s. Niculescu P. din D. r. s. Lugoj.

— M. O. Nr. 140/23.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.586/947, prin care următorii din

Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, cf. art. 132 S. f. p.: I. sb. s. Iuraș Gh. și i. sb. s. Mihalescu M. din D. r. s. Iași; i. i. s. Popescu M. din D. r. s. Bacău; i. i. s. Miulescu Gh., i. i. s. Trandafirescu V., i. i. s. Stănescu Al. și i. sb. s. Constantinescu C. C. din D. r. s. Pitești; i. i. s. Despot M. I. și i. i. s. Podeanu D. din D. r. s. București; i. i. gl. s. Iiiescu V. I., i. i. s. Stoica Fil., i. i. s. Ionescu M. I. și i. i. s. Grecu I. din D. r. s. Craiova; i. i. gl. s. Nicoară Titus și i. i. s. Szontag I. din D. r. s. Cluj; i. t. s. Nahaiciuc Tr. și i. ș. s. Zepesniak L. din D. r. s. Lugoj; i. c. s. Opreș V. și i. i. s. Buzilă Er. din D. r. s. Arad.

— M. O. Nr. 142/25.VI.947 publ. d. m. Nr. 864/947, prin care încetează delegația de director al Șc. päd. Gilău-Cluj a d-lui i. i. s. Brebenaru Gh., d-sa rămânând titular al O. s. Gilău, și se delegă director d-l i. s. st. Bujaker I. Se delegă ca inspector de control tehnic și activ al școlii d-l i. i. gl. s. Spârchez Z., din I. s. Cluj.

— Idem Nr. 15.819/947, prin care d-l i. ș. s. Zdetovețchi Al., șeful O. s. Tazlău, se transferă în interesul serviciului la Centrul Cașin.

— Idem Nr. 15.820/947, prin care d-l i. s. II Popovici Tr., șeful O. s. Vălenii de Munte și d-l i. ș. s. Albușescu Șc., șeful O. s. Verbila se transferă în interes de serviciu unul în locul celuilalt.

— M. O. Nr. 146/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 911/947 prin care d-l i. i. gl. s. Burculeț M. se numește în comitetul de înaintări, ca supl. al d-lui i. i. gl. s. Gr. Colpacci.

— Idem d. m. Nr. 4336/947 a Min. Ind. și Com., prin care d-l i. i. gl. s. V. Sabău se licențiază din serviciu.

— M. O. Nr. 146 bis/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 929/947, prin care următorii se licențiază din serviciu: Demostene Istrate, dir. S. s. j. Fălcui; Mircea D. Em., dir. S. s. j. Dolj; Hartia D., referent la I. s. Constanța; Popovici I., șeful O. s. Beiuș Nord; Cerna L., șef O. s. Bistrița; Lazanu V., ref. Șc. brig. silv. Curtea de Argeș.

— Idem Nr. 930/947, prin care următorii se licențiază din serviciu: Nicolau-Bărlad Gh., șef lab., Trifănescu At., asist. def. și Birăescu S., asist. prov., din ICEF; Schrott I., șef O. s. Abrud; Cristescu M., ref. I. s. Timișoara; Tatomir Em., dela S. s. j. Deva; Frățilă O., șef O. s. Valea Mureșului-Orăștie.

— Idem Nr. 931/947, prin care următorii se pun în retragere pentru regularizarea drepturilor la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: i. e. s. Avram Gh., i. i. gl. s. Nițescu I., i. i. gl. s. Antonescu Gh. și i. i. s. Hălmăgeanu Andrei din Dir. silvică; i. i. gl. s. Dragomir I. din Dir. P. P. J.; i. e. s. Petcuț M. și i. i. s. Carra N. din ICEF; i. i. s. Poclitaru I., i. i. s. Zehan E., i. i. s. Andrei I. I. din I. s. Sibiu; i. e. s. Caramin L., i. i. gl. s. Lupșa Gh. și i. i. s. Ostafie Gh. din I. s. Timișoara; i. i. gl. s. Moșandrei Gh. și i. i. s. Dobrescu I. din I. s. București; Galbăn D-tru, dir. S. s. j. Buzău; i. i. s. Vidnișchi T. din I. s. Iași; i. i. s. Țurțuman Șt. din I. s. Craiova; i. s. s. Tatomir Gh. și i. i. s. Cerschi T. din I. s. Focșani; Gălca C., dir. S. s. j. Tutova; Leondari Eug., ref. la I. s. Constanța; Gheorghiu I., dir. S. s. j. Ialomița; i. i. gl. s. Pușcariu Gh. și i. i. gl. s. Constantinescu I. din I. s. Cluj;

Gherghel Șt., șef. O. s. Reghin; Spaniot Ad., șef. O. s. Gălgău; Bozdoc P., dir. S. s. j. Turda; Boldăr G., ref. la Șc. brig. silv. Brănești; i. i. s. Răducu Gh. la Șc. brig. silv. Târgoviște.

— M. O. Nr. 148/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 17.789/947 prin care următorul personal temporar se angajează în continuare pe exercițiul 1947/48: i. s. st. Mărcoiu A., Stoica Viorica, Băleanu Săbina în Ad-ția centrală; i. s. st. Avram Gh. la Centrul expl. Areva; i. s. st. Bendac D-tru la O. s. Grivița; i. s. st. Dămăceanu C. la O. s. Tg. Ocna; i. s. st. Năstăsescu I. la O. s. Babadag; i. s. st. Stănescu V. și i. s. st. Smădu Gh. la D. r. s. București; i. s. st. Petrescu Cezar la O. s. Cislău; i. s. st. Lazăr I. la O. s. Vălenii de Munte; i. s. st. Donos V. și i. s. st. Pantazi Gh. la Centrul expl. Stâlpeni; i. s. st. Moldoveanu I. la O. s. Côtmeana; i. s. st. Ionescu Sp. la O. s. Băbeni; i. s. st. Petrulian P. la O. s. Bobicești; i. s. st. Vijulan V. la O. s. Cărbunești; i. s. st. Popescu I. C. la Centrul Arnota Costești; i. s. st. Popescu Gh. la O. s. Novaci; i. s. st. Gonța N. la O. s. Brașov; i. s. st. Oprea M. la Fabr. Cugir; i. s. st. Moraru I. la O. s. Valea Lotrului; i. s. st. Ursulescu Adela la O. s. Câmpia Cetății; i. s. st. Benea V. la O. s. Firiza; i. i. s. Pater Ernest și i. s. st. Cocu Stere la Fabr. Ierbuș; i. s. st. Aurori Alex. și i. s. st. Ciorei Ilie la O. s. Valea Răului; i. s. st. Grăvilă Coriolan la O. s. Buzias; i. s. st. Iavorschi T. la O. s. Făget.

Următorii se angajează temporar: i. s. st. Luca Gh. E. la O. s. Coșula; i. s. st. Macahom Toma la O. s. Râșca; i. s. st. Popescu Gh. Basarab la D. r. s. Pitești; i. s. st. Ionescu A. N. și i. s. st. Stoenescu D. la Centrul expl. Curtea de Argeș; i. s. st. Silvestrovici S. la O. s. Râmnicu-Vâlcea; i. s. st. Naștu H. la O. s. Cugir; i. s. st. Dorobanța V. la O.

a. Pietroșani; i. s. st. Calotescu T. A. la O. s. Zlatna; i. s. st. Pantiș I. la D. r. s. Cluj; i. s. st. Văclea V. la O. s. Băița; i. s. st. Buga I. la Centrul expl. Cămpeni; i. s. st. Popăilă A. la D. r. s. Lugoj; i. s. st. Gheorghe M. la O. s. Berzeasca; i. s. st. Franț A. la O. s. Mănăstur; i. s. st. Ionescu Gh. Al. la D. r. s. Arad; i. s. st. Roman Ov.-Fr. la O. s. Sudrigiu.

— M. O. Nr. 151/5.VII.947 publ. d. m. Nr. 917/947, prin care se admit în Corpul tehnic silvic, cu gradul de i. s. st. la datele specificate, următorii: Miklosy G. (1.II.946), Pura Gh. P. (19.VI.946), Bujorică Gh. I. (19.VI.946), Roman F. Ov. (11.VI.947), Kendeffy N. (14.II.947), Pantiș J. (20.V.947), Gheorghe P. M. (20.V.947), Văclea V. (20.V.947).

— Idem d. m. Nr. 2.962/947 prin care se ratifică transferarea făcută pe cale bugetară la ICEF a d-lor: i. s. II Armășescu C. Sorin, i. s. II Dumitrescu St. N., i. s. st. Liubimirescu A. și i. s. st. Stanciu N.

— M. O. Nr. 154/9.VII.947 publ. d. m. Nr. 951/947 prin care se primește demisia din serviciu a d-lui i. sb. s. Ghiga C., dela S. s. j. Prahova.

— M. O. Nr. 155/10.VII.947 publ. d. m. Nr. 18.245/947, prin care se transferă și se repartizează în interes de serviciu următorii:

D. r. s. Iași. I. sb. s. Tebeică A., dela O. s. Ciurea la D. r. s. Iași, ca șef al Serv. expl. com. ind.; i. s. s. Sava Al., dela O. s. Tomești, la D. r. s. Iași și se delegă ca insp. control regional; i. i. gl. s. Ionescu T. C. din D. r. s. Craiova în centrala D. r. s. Iași; i. s. II Strechescu C. dela O. s. Perișor la O. s. Tătăruș; i. s. Serghie I., dela O. s.

Deva la O. s. Furceni, fiind delegat șef al ac. ocol; i. s. st. Bădilă St. dela O. s. Brăila la O. s. Dorohoi; i. s. st. Patrichi I. dela O. s. Ciurea, i. s. Datcu Voicu dela O. s. Balotești la O. s. Tomești și i. s. Angelescu A. dela O. s. Vâlsan la O. s. Răchitoasa, fiind delegați cu conducerea acestor ocoale în mod provizoriu.

D. r. s. Bacău. I. i. gl. s. Brețcanu N., din centrul D. r. s. Bacău se delegă șef al Serv. Cult. și Amen. păd.; i. s. st. Dămăceanu C. dela O. s. Tg. Ocna și i. s. st. Predescu Gh. dela O. s. Slatina la O. s. Tâslău, se delegă cu conducerea ac. ocoale în mod provizoriu; i. sb. s. Gheorghies C., din centrul D. r. s. Eacău se delegă insp. control reg. și cu ghera O. s. Buhalnița.

D. r. s. București. I. s. st. Georgescu Anton dela O. s. Lunca Stănești la O. s. Giurgiu, cu a cărui cond. se delegă în mod provizoriu.

D. r. s. Pitești. I. sb. s. Tanu Gh., de la O. s. Târgoviște în centrala D. r. s. Pitești ca referent; i. sb. s. Sotiriu D-tru, dela O. s. Nucet în centrala D. r. s. Pitești, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Marinescu C. din centrala D. r. s. Pitești ca șef al Serv. tehnic; i. i. s. Popa Gr. din centrala D. r. s. Pitești ca șef. al Serv. cult. amen. păd.; i. s. Georgescu L. Ov., dela O. s. Radu Negru în centrala D. r. s. Pitești, delegându-se insp. contr. reg.; I. s. st. Ștefănescu Manoil dela O. s. Ploiești la O. s. N. Gh. Popovici, i. s. Popescu St. dela O. s. Vâlnju Mare la O. s. Butoi, i. s. st. Nicolescu P., din centrala D. r. s. București, la O. s. Lucieni, i. s. Dinică D. dela O. s. Lucieni la O. s. Vâlsan, i. s. Roșca Diacenco, dela O. s. Comana la O. s. Târgoviște; i. s. st. Liscu P. dela O. s. Strohaia la O. s. Nucet, i. s. Stăncescu V., dela O. s. Corabia la O. s. Radu-Negru; toți aceștia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ocoalelor respective.

D. r. s. Craiova. I. sb. s. Ciudin N. dela O. s. Cărbunestii la D. r. s. Craiova, ca ref. la Serv. expl. ind. și com.; i. sb. s. Diaconu I. din D. r. s. Craiova se delegă subdirector regional; I. s. Nedorizescu M. dela O. s. Giurgiu la O. s. Corabia, I. s. st. Miron Cr. dela O. s. Brănești la O. s. Vânju Mare, i. s. st. Panciu Pant. din D. r. s. Craiova la O. s. Slatina, i. s. Iordache M. dela O. s. Ciucea la O. s. Cărbunestii, i. s. st. Ionescu Sp. dela O. s. Băbeni; toți aceștia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Lugoj. I. sb. s. Levitchi Ant. dela O. s. Giurgiu la O. s. Lugoj, ca șef; I. s. Bărcă L. dela O. s. R.-Vâlcea la O. s. s. Bozovici și i. s. st. Graviță C. dela O. s. Buziaș se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Sebeș. I. ș. s. Popovici S. de la Fabrica Valea Serii la O. s. Baru Mare, ca șef; i. s. Nepcmneasci V. dela O. s. Baru Mare la O. s. Deva, cu a cărui conducere se delegă în mod prov.

D. r. s. Cluj. I. sb. s. Mureșanu I. dela Centr. Expl. Câmpeni în D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Nahlik Alf. dela O. s. Ploești în centrala D. r. s. Cluj, ca șef al Serv. tehnic; i. i. s. Crăciun M. din D. r. s. Bacău în centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Marchievici D. din centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Böhm M. dela O. s. Baia Sprie în centrala D. r. s. Ciuj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Buzetzechi Er. insp. contr. reg. se delegă și cu gerarea O. s. Câmpia Cetății; i. s. st. Avram Gh., dela Fabr. Arevă la Fabr. Valea Ierii, cu a cărei conducere se delegă în mod provizoriu;

I. s. st. Partiş I. din centrala la O. s. Ciucea, i. s. st. Ursulescu Șt. dela O. s. Câmpia Cetății la Centr. Câmpeni, I. s. st. Aurori Al. dela O. s. Baia Sprie, i. s. Tofilescu Teodor dela O. s. Săii; sunt delegați cu conducerea oc. resp. în mod

provizoriu. I. s. st. Ursulescu Adeia de la O. s. Câmpia Cetății ca ajutor la O. s. Câmpeni.

D. r. s. Arad. I. s. Dan M. dela O. s. Sebiș Moneasa în centrala, ca șef al Serv. expl. com. și ind.;

I. s. st. Mărcoiu A. din centrala CAPS la O. s. Lipova, I. s. Popiel C. dela O. s. N. Gh. Popovici la O. s. Valea Mare, I. s. Ardeleanu Gh., dela O. s. Radna la O. s. Sebiș Moneasa; sunt delegați cu conducerea oc. resp. în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 159/15.VII.94f publ. d. m. Nr. 18.247/947 prin care se revine asupra d. m. Nr. 14.263/947 și se menține mai departe în serviciu d-l i. i. gl. s. Vasiliu H. C. din Dir. Silvică.

— M. O. Nr. 161/17.VII.947 publ. d. m. Nr. 21.108/947 prin care se delegă și se repartizează în Corpul Insp. contr. și tehnic CAPS următorii: i. i. gl. s. Vișan Tr., șeful Corpului control gl. și D. r. s. Bacău; i. c. s. Rodoteatu St., D. r. s. Pitești; i. c. s. Caragea N., D. r. s. București și Lugoj; i. c. s. Bozdoc D., D. r. s. Sebeș și Cluj; i. c. s. O. Rădescu, D. r. s. Craiova și Constanța; i. c. s. Georgescu Vencu, D. r. s. Arad și Iași; i. c. s. Constantinescu Leu, delegații speciale privind construirea și reparația de fabrici și C. F. S.; i. i. gl. s. Demetrescu-Gârbovi St., fabricile de cherestea și C. F. S. din D. r. s. Craiova, Sebeș, Arad și Lugoj; i. i. gl. s. Filip V., fabricile de cherestea și C. F. S. din D. r. s. Cluj, Bacău, Pitești și București; i. i. gl. s. Magdaș V., lucrările de cultura și amenajarea pădurilor.

Pe timpul cât d-l i. c. s. Georgescu V. exercită delegația de Director al Dir. Ad-tive va fi supliniit la controlul gl. de d-l i. i. s. Dediu A.

— Idem d. m. Nr. 996/947 prin care se repartizează în interes de serviciu,

următorii din serv. MAD, la inspecto-
ratele și în funcțiile specificate:

I. s. București. Șef: i. i. gl. s. Burculeț
M.; subșef: i. s. Rotaru C.; ref. șef
tehn.: i. s. Anghelide-Pană M.

I. s. Constanța. Șef: I. c. s. Al. Chi-
rițescu; subșef: i. s. Alexandrescu D. A.;
ref. șef tehn.: i. sb. s. Dodon I., care va
gera și conducerea S. s. j. Constanța.

I. s. Craiova. Șef: i. i. gl. s. Negulescu
C. Em.; subșef: i. i. s. Chirvăsuță D. I.;
ref. șef tehn.: i. s. Elaga Smighelschi C.

I. s. Pitești. Șef: i. i. gl. s. Nestorescu
N. C. din centrul I. s. București; subșef:
i. sb. s. Isbășescu I.; ref. șef tehn.: i. i.
s. Bărbulescu Șt. din centrul I. s. Bu-
curești.

I. s. Timișoara. Șef: i. c. s. Drăgan
Em.; subșef: i. i. gl. s. Greca N. M.;
ref. șef tehnic: i. i. gl. s. Cernescu M.

I. s. Sibiu. Șef: i. c. s. Dimitrescu I.;
subșef: i. i. s. Ghițulescu G.; ref. șef
tehn.: i. i. s. Constantin I.

I. s. Brașov. Șef: i. i. gl. s. Peca P.;
subșef: i. i. gl. s. Roșculeț I. I.; ref. șef
tehn.: i. i. s. Frățilă S. Virgil.

I. s. Oradea. Șef: i. i. gl. s. Onaca D.
dela I. s. Cluj; subșef: i. i. s. Terdic D.
Fr., din I. s. Cluj; ref. șef tehn.: i. i.
s. Diaconescu C. Caton.

I. s. Cluj. Șef: i. i. gl. s. Crețaru N.
I.; subșef: i. i. gl. s. Nascu Nerva; ref.
șef tehn.: i. i. gl. s. Spârchez Zeno.

I. s. Galați. Șef: I. c. s. Vasiliu H. C.
dela I. s. Focșani; subșef: i. i. s. Mar-
tinescu T. Gh., dela I. s. Constanța; ref.
șef tehn.: i. i. s. Georgescu Șt. Al. dela
I. s. Focșani.

I. s. Iași. Șef: i. i. gl. s. Târnuțeanu
D. Gh.; subșef: i. i. s. Drăgan Gh. Rai-
ciu; ref. șef tehn.: i. i. s. Tănăsescu
N. N.

I. s. Suceava. Șef: i. i. s. Bulancea
Gh. Al.; subșef: i. i. s. Paraschivescu
Anibal; ref. șef tehn.: i. sb. s. Stele-
orian Dan.

— M. O. Nr. 163/19.VII.947 publ. I.
D. R. Nr. 1323/947 prin care d-l av.
Stelian Nițulescu se numește în Cons.
de Ad-ție CAPS, ca jurist, în locul d-lui
Al. Voitinovici, demisionat.

— M. O. Nr. 164/21.VII.947 publ. dec.
Eforiei Spitalelor Civile prin care d-l
i. ș. s. Arsenescu Mircea, dela Circ. silv.
București se licențiază din serviciu.

— Idem, d. m. Nr. 3340/947 prin care
d-l i. s. st. Stanciu N., din ICEF, se
dețasează la Stațiunea exp. Snagov, ca
șef ad-tiv al stațiunii, încetându-i dele-
gația de a conduce Stațiunea Bărăganul.

— Idem, d. m. Nr. 18.439/947 prin care
d-l i. i. gl. s. Csuriș Ad., din CAPS se
pune în retragere din oficiu spre a-și
exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 166/23.VII.947, publ. I.
D. R. Nr. 1412/947 prin care d-l i. c. s.
Zeicu I. se numește membru în Cons.
tehn. al pădurilor, în locul d-lui i. c. s.
V. Paladian, al cărui mandat încetază.

— M. O. Nr. 167/24.VII.947 publ. d.
m. Nr. 1027/947 prin care se revine în
parte asupra d. m. Nr. 966/947, după
cum urmează: i. sb. s. Bococ Aurel de
la S. s. j. Iași se repartizează în interes
de serviciu, în funcția de ref. șef tehn.
la I. s. Iași, în locul d-lui i. i. s. Tănă-
sescu N. N.; i. i. s. Martinescu T. Gh.,
repartizat la I. s. Galați, se mută în in-
teres de serviciu la I. s. Suceava, în
funcție de ref. șef tehn. în locul d-lui
i. sb. s. Stelorian Dan; i. i. s. Georgescu
Șt. Al. rămâne repartizat la I. s. Galați
în funcție de subșef de insp. silv.; i. ș.
s. Lepădatu Micăla dela O. s. Pietroșani
se repartizează în interes de serviciu la
I. s. Galați, în funcție de ref. șef teh-
nic; i. sb. s. Îmbăruș N. la I. s. Sibiu
în funcția de ref. șef tehnic, în locul
d-lui i. s. Constantin Ion.

— M. O. Nr. 168/25.VII. 947 publ. d. m. Nr. 1044, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Timișoara*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Defour Bart* la S. s. j. Arad, *i. s. Filipovici Jița* la S. s. j. Severin, *i. s. Munteanu D.* la S. s. j. Timiș, *i. s. Drăgulescu I.* la S. s. j. Caraș; *i. s. Donciu D.* la S. s. j. Caraș, în funcție de subdir. silv. jud.

Idem la ocoalele silvice MAD, în funcție de șef de ocol: *i. s. Ionescu Marin* la O. s. Hălmagiu, *i. s. Foale P.* la O. s. Ineu, *i. s. Popovici P.* la O. s. Oravița.

— Idem Nr. 1045, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. București*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Sprangate Șt.* la S. s. j. Ilfov, *i. s. Șerbănescu Stelian* la S. s. j. Vlașca, *i. s. Stelorian Dan*, dela S. s. j. Putna, la S. s. j. Prahova, *i. s. Stoian N.*, din centrul I. s. București, la S. s. j. Buzău; *i. s. Crăciunescu P.* la S. s. j. Prahova în funcție de subdir. silv. jud.

Idem *i. s. Belinschi P.* la O. s. Nehoiu, în funcție de șef de ocol.

— Idem Nr. 1046, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Cluj*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Niculescu Iacob* la S. s. j. Cluj, *i. s. Rubțov Șt.* la S. s. j. Mureș, *i. s. Chiborean A.*, la S. s. j. Năsăud, *i. s. Cimoca Al.* la S. s. j. Turda, *i. s. Mărgineanu I.* la S. s. j. Someș.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcție de șef de ocol: *i. s. Soltanschi C.* la O. s. Cluj, *i. s. Ciurac Gh.* la O. s. Hida, *i. s. Purcel V.* la O. s. Huedin, *i. s. Ștefănescu I.* la O. s. Gurghiu, *i. s. Tomulescu F.* la O. s. Sovata, *i. s. Cerna Carol* la O. s. Beclean, *i. s. Fosti I.* la O. s. Dej, *i. s. Secărescu T.* la O. s. Reghin, *i. s. Mihalache V.* la O. s. Toplița, *i. s. Chiriță Ad.* la O. s. Câmpeni.

— Idem Nr. 1047, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Pitești*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Mihai Gh.* la S. s. j. Argeș, *i. s. Ionescu D.* la S. s. j. Muscel, *i. s. Predescu Gh.* la S. s. j. Dâmbovița, *i. s. Ionescu Șt.* la S. s. j. Teleorman, *i. s. Bădescu Gr.*, din I. s. Craiova, la S. s. j. Olt.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcție de șef de ocol silvic: *i. s. Miron Virgil* la O. s. Curtea-de-Argeș, *i. s. Cârstocea N.* la O. s. Dragoslavele, *i. s. Babeu Eug.* la O. s. Câmpulung, *i. s. Stănescu C.* la O. s. Târgoviște.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Constanța*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Mărășescu T.* la S. s. j. Tulcea, *i. s. Dodon I.* la S. s. j. Constanța, *i. s. Oprea C.* dela Șc. de brig. Târgoviște, la S. s. j. Ialomița.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Suceava*, în funcție de dir. silv. jud.: *i. s. Mihăilescu Gh.* la S. s. j. Baia, *i. s. Mihăilescu Aurel* la S. s. j. Dorohoi, *i. s. Lazea L.* la S. s. j. Rădăuți, *i. s. Urzică P.*, dela O. s. Toplița, la S. s. j. Botoșani, *i. s. Tănăsescu N.*, dela I. s. Iași, la S. s. j. Câmpulung-Moldova, *i. s. Nițescu C.*, dela S. s. j. Făgăraș, la S. s. j. Suceava.

Idem *i. s. Purceleanu Șt.* la O. s. Vătra Dornei, în funcție de șef de ocol.

— M. O. Nr. 169/26.VII.947 publ. d. m. Nr. 1033/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. și la O. s. MAD, din raza *I. s. Craiova*, următorii: *i. s. Pandrea N.* din Centrul I. s. Craiova la S. s. j. Dolj, în funcție de dir. s. jud.; *i. s. Dobrescu Pascu* la S. s. j. Romanați, în funcție de dir. s. jud.; *i. s. Vlaicu D.* la S. s. j. Mehedinți, în funcție de dir. s. jud.; *i. s. Chirculescu*

Gr. la S. s. j. Gorj, în funcție de dir. s. jud.; i. s. Bardan N., la O. s. Jiul în funcție de șef de ocol; i. s. Găină P. la O. s. Gilort, în funcție de șef de ocol;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Coțifide C. dela O. s. Brezoiu la S. s. j. Vâlcea, în funcție de dir. s. jud.; i. s. Podgurschi S., la O. s. Brezoiu, în funcție de șef de ocol.

— Idem, Nr. 1050/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. și la O. s. MAD din raza I. s. Sibiu, următorii, în funcție de șef de ocol silvic: i. s. Bruno Romoșan la O. s. Baia de Criș; i. s. Tulbure Teodor la O. s. Illa; i. s. Badea Fl. la O. s. Agnita; i. s. Vintilescu N. la O. s. Mediaș; i. s. Petruțiu Ov. la O. s. Rupea; i. s. Dobrescu I. la O. s. Anid; i. s. Iancu N. la O. s. Abrud; i. s. Horn Alfred la O. s. Sibiu; i. s. Ștefănescu Vitalie la O. s. Săliște; i. s. Niculescu Victor la O. s. Valea Sadului;

Următorii în funcție de director silvic județean: i. s. Vulcan Gh. la S. s. j. Târnava Mare; i. s. Protopopescu Gh. la S. s. j. Alba; i. s. Imbăruș N. la S. s. j. Sibiu;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Zaharia P., dela I. s. Craiova, la S. s. j. Hunedoara, în funcția de director silv. jud.; i. s. Apostol Al. din Centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Hațeg, în funcția de șef de ocol; i. s. Mecota Tr., din centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Valea Mureșului, în funcția de șef de ocol; i. s. Erebenaru Gh., dela O. s. Gilău, la S. s. j. Târnava Mică, în funcție de dir. silv. jud. și girant al O. s. Blaj.

— Idem Nr. 1052/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. din raza I. s. Brașov următorii, în funcția de director silvic județean: i. s. Dârlău I. la S. s. j. Brașov; i. s. Cons-

tantin I. la S. s. j. Făgăraș; i. s. Mihai V. la S. s. j. Odorhei; i. s. Costăchescu I., la S. s. j. Trei Scaune;

Următorii se repartizează la O. s. MAD, din raza I. s. Brașov, în funcția de șef de ocol: i. s. Zamfir I. la D. s. Săcele; i. s. Voinescu Iosif la O. s. Zărnești; i. s. Prapescu Gh. la O. s. Arpașul de Jos; i. s. Ciobanu N. la O. s. Ciucul de Sus; i. s. Hagi Marcel la O. s. Joseni; i. s. Logofătu A., la O. s. San Martin; i. s. Cătănescu Dan la O. s. Brețcu; i. s. Kerschnigg Wilfrid la O. s. Covasna; i. s. Vlaheli I. la O. s. Corund;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Covaliu Cornel, din centrul Dir. Indrumărilor silvice, la O. s. Șercaia în funcție de șef de ocol; i. s. Ștefănescu Oct., dela O. s. Gheorghieni, la S. s. j. Ciuc în funcție de dir. silv. jud.; i. s. Constantinescu I., dela S. s. j. Dâmbovița, la O. s. Gheorghieni în funcție de șef de ocol; i. s. Țana Almoș, dela O. s. Naruja, la O. s. Tg. Săcuiesc, în funcție de șef de ocol; i. s. Corlățan Silvia, dela S. s. j. Brașov, la O. s. Codlea;

— Idem Nr. 1053/947, prin care se repartizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Iași, următorii în funcție de dir. silv. jud.: i. s. Bococ Aurel, la S. s. j. Iași; i. s. Lupan C. la S. s. j. Roman și ca gerant al O. s. Roman; i. s. Folescu Radu la S. s. j. Vaslui și ca gerant al O. s. Vaslui; i. s. Crischi D. la S. s. j. Bacău; i. s. Popescu Aurel la S. s. j. Neamț;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Ștefănescu D. dela O. s. Sebeș, la S. s. j. Fălcu în funcție de dir. silv. jud. și girant al O. s. Huși; i. s. Badea V., dela S. s. j. R.-Șarat, la O. s. Trotuș-Bacău, în funcție de șef de ocol.

— Idem Nr. 1054/947, prin care se repartizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Galați, următorii în

funcție de dir. silv. jud.: i. s. Băcanu N. la S. s. j. Brăila; i. s. Coțescu Eug. la S. s. j. Covurlui; i. s. Neagoe N. la S. s. j. Putna; i. s. Strutinschi Val., la S. s. j. R.-Sărat; i. s. Popa Alex. la S. s. j. Tecuci; la O. s. MAD, din raza I. s. Galați, d-l i. s. Miron Gh., în funcție de șef de ocol.

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Grobnic Gh. dela I. s. Focșani la O. s. Naruja, în funcție de șef de ocol; i. s. Vasiliu H. C., dela CAPS, la S. s. j. Tutova în funcție de dir. silv. jud.: i. s. Cioltan Gh., dela S. s. j. Suceava, la S. s. j. Putna, în calitate de subidr. silv. jud.

— Idem, d. m. Nr. 3441/947, după care stațiunile de experimentație ICEF vor fi conduse de p. d. v. ad-tiv și gestionar de către un șef ad-tiv, după cum urmează: i. i. s. Pașcovschi S., delegat la Staț. exp. for. și cinegetică „Banat”; i. s. st. Liubimirescu Ambr., delegat la Staț. exp. for. „Bărăgan”; i. s. s. Berliba B. la Staț. exp. for. „Dobrogea”; i. s. st. Elian Gh., la Staț. exp. for. „Mihăești”; i. s. st. Stanciu N., la Staț. exp. for. „Snagov”; i. s. s. Andreescu V., la Staț. exp. for. „Sinaia”.

— Idem, d. m. Nr. 3348/947, după care secțiunile științifice ICEF, se încadrează astfel: Secția I: i. i. gl. s. At. Haralamb; secția II: i. c. s. C. C. Georgescu; secția III: i. c. s. Gr. Eliescu; secția IV: i. i. s. C. Chiriță; secția V: i. c. s. V. N. Stînghe; secția VI: i. c. s. M. Drăcea; secția VII: i. c. s. D. A. Sburian; secția VIII: i. c. s. I. C. Demetrescu. Directorii de secțiune de mai sus constituie Consiliul institutului.

— Idem, d. m. Nr. 3314/947, prin care d-l i. i. s. Dr. T. Bălănică, se delegă cu executarea lucrărilor privind Ad-ția

centrală ICEF; d-l i. sb. s. Pavelescu I., se delegă cu executarea lucrărilor privind unitățile exterioare ICEF.

— M. O. Nr. 170/28.VII.947, publ. d. m. Nr. 1051/947, prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. în funcție de dir. silv. jud., următorii: i. s. Bedros I., la S. s. j. Bihor; i. s. Bulanca I. la S. s. j. Sălaj; i. s. Nistor C. la S. s. j. Satu-Mare; i. s. Popovici Iosif la S. s. j. Maramureș;

Se repartizează la O. s. MAD, în funcție de șef de ocol, următorii: i. s. Manea I., la O. s. Alejd; i. s. Crăciunescu C. la O. s. Tinca; i. s. Ionescu Gh. Alex. la O. s. Sîmleul Silvaniei; i. s. Fecser Gh. la O. s. Baia Mare; i. s. Popescu Cornel la O. s. Negrești; i. s. Proorocu D. la O. s. Vișeu de Sus; i. s. Arțăreanu M., dela O. s. Cehul Silvaniei, la O. s. Zalău.

— M. O. Nr. 172/30.VII.947 publ. I. D. R. Nr. 1514/947 prin care se conferă ord. „Meritul Agricol” în grad de cavaler d-lor: Secretar general N. Celac, i. s. Manolescu I., i. s. Marcu C-tin, i. s. Mecotă Tr.

— d. m. Nr. 1060/947, prin care se fac următoarele înalțări în Corpul silvic: a) i. i. s. Marchievici D., la alegere, la gradul de i. i. gl. s. (1.I.947); b) i. s. II, la vechime, la gradul de i. s. I: Miculescu I. M. (1.VI.944), Munteanu St. (1.III.946), Oprea C. (12.III.946), Moțescu I. Gh. (1.V.946), Bora L. (5.V.946), Tănăsescu Gh. Gh. (9.XI.946), Apostol Al. (1.I.947); c) i. s. st. Comșa Sotec L. la gr. de i. s. II (8.VII.943) și la gr. de i. s. I (8.VII.945), i. s. st. Gleiching An, la gr. de i. s. II (9.VII.943) și la gr. de i. s. I (9. VII.945), i. s. st. Manca S. Gh. la gr. de i. s. II (13.VI.945); d) i. s. st. la gr. de i. s. II:

Ungurelu Gh. N. (6.XII.945), Cădaru T. (2.III.946), Stratan D. (11.VI.946), Babeu Z. E. (17.VI.946), Mihăilescu Gh. (30.VII.946), Ionescu T. (28.IX.946), Bondoc D. (11.XII.946).

— M. O. Nr. 75/2.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1078/947 prin care se institue o comisie de studii în vederea ameliorării condițiilor economice a Văii Teleajenului, din care fac parte și următorii specialiști silvici: i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehnice silvice; i. s. D. Stelorian, dir. S. s. j. Prahova; i. i. gl. s. At. Haralamb. din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1080/947 prin care d-l i. s. Smerecinski I., se numește în Comisia de control la Regia „Alianța forestieră”, în locul d-lui i. s. Dragomir I., pensionat.

— Idem d. m. Nr. 18707/947, se revine asupra detașării d-lui i. sb. s. Pascu C., din D. r. s. Bacău, la „Sovrolemn”.

— M. O. Nr. 176/4.VIII.947, publică I. D. R. Nr. 1534/947 prin care d-l Prof. C. C. Georgescu se numește director al ICEF-ului.

— M. O. Nr. 180/8.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1091/947, prin care se pun în retragere din oficiu, pentru 60 ani vârstă, următorii: i. c. s. Em. Dumitrescu, deia Insp. gl. de control (1.XI.947); i. ș. s. B. Romoșan, deia I. s. Timișcara (1.XII.947); i. i. gl. s. Pruteanu I., deia CAPS (1.XII.947).

— M. O. Nr. 182 bis/11.VIII.947, publ. d. m. 26.088/947, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1124/947, în sensul că d-l i. sb. s. Levișchi Anton, rămâne pe loc, ca șef al O. s. Giurgiu, iar d-l i. s. st. Georgescu Anton se transferă la O. s.

Lugoj, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 183/12.VIII.947, publ. dec. CAPS Nr. 26.090/947, prin care următorii se delegă cu conducerea serviciilor specificate:

Ad-ția centrală CAPS: i. i. s. Stănescu D., subdir. Dir. tehnică și cu gerarea Serv. funiculară, șosele, etc.; i. i. s. Vulpă F., șef al Serv. construcții și CFS; i. ș. s. Ivănescu N., șef al Serv. construcție fabrici; i. sb. s. Borovschi Boris, șef al Serv. Arhitectură; i. sb. s. Manoliu T., șef al Comisiei de Construcții; i. i. s. Iancovici N., ca șef al Serv. exploatarea și întreținerii, CFS; i. ș. s. Ianculeț Pavel, ca șef al Serv. aprovizionării cu instalații, mașini, etc.; i. sb. s. Manolescu I., șef al Serv. proprietății; i. i. s. Rădulescu V. Ion, șef al Serv. ridicărilor în plan; i. i. gl. s. Ghioca Sim., șef al Serv. Nr. 3; i. sb. s. Damian N., șef al Serv. Nr. 1; i. i. gl. s. Niculescu Ion, șef al Serv. Nr. 4; i. sb. s. Andreescu A., șef al Serv. Nr. 5; i. i. s. Barzan D., șef al Serv. Nr. 6; i. sb. s. Popescu D. I., șef al Serv. Nr. 8.

D. r. s. Iași: i. i. s. Marinescu R. D., subdir. D. r. s. Iași și cu gerarea Serv. tehnic; i. i. s. Palade V., șef al Serv. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. Constanța: i. i. s. Robeanu T., șef al Serv. ad-tiv; i. sb. s. Chiriacescu N., șef al Serv. tehnic; i. sb. s. Cuneșchi I., șef al Serv. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. București: i. i. s. Comșa L., șef al Serv. cult. și amenaj. păd.; i. s. I. Petrescu Cezar se delegă în mod provizoriu cu conducerea O. s. Cislău; i. i. s. Ionescu Met., ref. la Serv. comercial.

D. r. s. Sebeș: i. i. s. Hanăr Fr., șef al O. s. Gotul, se delegă și cu gerarea O. s. Bistra.

D. r. s. Cluj: I. I. s. Russu V., șef al Serv. cult. și amenaj. päd.

D. r. s. Lugoj: I. I. s. Criveanu C., șef al Serv. ad-tiv; I. I. s. Roșu Tr., șef al Serv. tehnic; I. I. s. Popescu D. C-tiu, șef al Serv. cult. și amenaj. päd.

D. r. s. Arad: I. I. s. Guran Iul., șef al Serv. culturii.

Se transferă în interes de serviciu și se delegă în funcțiunile specificate următorii: I. s. Boambân I., dela O. s. Bistra, în centrala D. r. s. Sebeș și se delegă cu conducerea Serv. ad-tiv; I. I. s. Bărbulescu Al., dela O. s. Cislău, în centrala D. r. s. București și se delegă în funcție de insp. contr. reg.

Se revine asupra dec. Nr. 15.819/947 în sensul că se transferă în interes de serviciu, d-l I. s. Zdetovețchi Al., dela O. s. Tazlău, în centrala D. r. s. Bacău, ca ref. la Serv. tehnic;

I. s. st. Predescu Gh., detașat dela Dir. silvică, se consideră transferat din oficiu în ad-ția CAPS, pe data de I. IV.947.

— M. O. Nr. 184/13.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1109/947, prin care se institue o Comisie de studii în vederea ameliorării condițiilor economice și sociale din Vrancea, formată din specialiști, printre care și d-nii: I. I. gl. s. Paladian V., dir. Dir. tehnice silvice și I. I. gl. s. At. Haralamb, din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1108/947 prin care d-l I. I. gl. s. Brețcanu N., se delegă cu conducerea Centrului pentru ameliorarea condițiilor economice din ținutul Vrancea, cu reședința la Focșani.

— M. O. Nr. 186/15.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1245/947, prin care se conferă „Meritul agricol” pentru „răsplă-

tirea efortului depus în lucrările de re-construcție a țării și reactivarea vieții industriale forestiere”, în grad de ofițer d-lui Gr. V. Vasiliev, dir. gl. al soc. Sovromlemn; în grad de cavalier d-lor ing. Pop Adrian și ing. Seșan Val., directori la soc. „Sovromlemn”.

— M. O. Nr. 188/17.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1.141, prin care Comisiunea de studii pentru ameliorarea condițiilor economice ale Văii Teleajenului se completează și cu d-l I. s. Nae Constantin nescu din CAPS.

— idem Nr. 1143, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1046, în sensul că d-l I. I. s. Chibeleanu A., dela I. s. Cluj se mută la S. s. j. Mureș și se delegă în funcție de subdir. silv. jud.

— idem Nr. 1142, prin care d-l I. s. Munteanu Stelian se delegă șef al Serv. genului forestier din Dir. tehnică silvică, în locul d-lui I. s. Arghiriade C., care revine la Cons. tehnic al pădurilor.

— idem Nr. 1144, prin care d-l I. s. Ciuta Gavrii, subdir. tehnic din Dir. silv. Bistrița, se delegă cu gerarea direcției S. s. j. Năsăud.

— M. O. Nr. 191/20.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1160 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de I. s. st., la datele specificate: Bichigean G. Iulian (23.VII.946), Silvestru I. Serghie (20.V.947), Macahon I. Toma (11.VII.947), Avram St. Eug. (4. VII.947).

— M. O. Nr. 192/21.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1124 prin care d-l I. s. Diomid

Coban, din cadrul particular se pedepsește cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 3 ani”, pentru că s'a făcut vinovat de faptele prevăzute la art. 49, al. a, b și d din Legea pentru organizarea Corpului silvic

— idem Nr. 1125, următorii ing. silv. din cadrul particular se sancționează cu pedepsele specificate, pentru că s'au făcut vinovați de faptele prevăzute de art. 49, al. d din Legea pentru organizarea Corpului Silvic: i. s. V. Anderco, cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani”; i. sb. s. Tr. Belcea cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani”.

— M. O. Nr. 193/22.VIII.947 publ. d. m. Nr. 28.284 prin care se primește demisia din serviciul CAPS a următorilor: i. i. s. Pater Ernest dela Fabr. Ierbuș și i. s. st. Gontea N., ajutor la O. s. Brașov.

— M. O. Nr. 194/25.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1768 prin care d-l i. s. N. Celac, secretar general al MAD-ului, se numește membru al ordinului „Coroana României”, în gradul de „Ofițer”.

— idem d. m. Nr. 1164, se revine asupra d. m. Nr. 1049, prin care d-l i. s. Urzică P., a fost mutat la S. s. j. Botoșani, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Ciuc, în funcție de dir. silv. jud.

Se revine asupra d. m. Nr. 1052 prin care d-l i. s. Ștefănescu Octav, a fost mutat la S. s. j. Ciuc, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Botoșani, în funcție de dir. silv. jud.

— idem d. m. Nr. 1165, se revine asupra d. m. Nr. 1027, prin care d-l i. s.

Martinescu Gh. a fost repartizat la I. s. Suceava în funcție de ref. șef. tehnic. în sensul că d-sa se delegă cu conducerea Centrului de ameliorare și a șantierului din jud. Covurlui.

— M. O. Nr. 198/29.VIII.947 publ. d. m. Nr. 21303 a Minist. Comunicațiilor prin care d-l N. Celac, secretar g-l al MAD., se numește ca membru în Consiliul Superior al Comunicațiilor, ca delegat al Departamentului.

— M. O. Nr. 200/1.IX.947, publ. d. m. Nr. 1187, prin care d-l i. i. gl. agr. At. Bulancea, se delegă cu conducerea Dir. învăț. agricol, zootehnic, silvic și veterinar.

— idem Nr. 1190, d-l deputat Berca se delegă secretar general al MAD-ului, cu atribuțiuni asupra învățământului agricol, zootehnic, silvic și veterinar.

— M. O. Nr. 201/2.IX.947 publ. d. m. Nr. 1189, prin care se institue o comisiune de studiu pentru elaborarea normelor de așezare și executarea perdelor de protecție contra vântului și zăpezii, din care fac parte d-nii: i. c. s. Al. Chirițescu, șeful I. s. Constanța i. i. gl. s. N. Constantinescu, subdir. CAPS., i. sb. s. I. Lupe din ICEF, i. s. Ștefan Mitică, șeful Serv. silvic dela C.F.R.

— M. O. Nr. 202/3.IX.947 publ. d. m. Nr. 30756, prin care se înființează Direcția Regională Silvică Sighetul, cu reședința în Sighet, jud. Maramureș, căreia i se afectează un număr din unitățile silvice ale Dir. reg. silv. Cluj, și cu a cărei conducere se delegă d-l i. i. gl. s. Ițcae V., prin d. m. Nr. 30.767.

— idem Nr. 30.758, se trece la dispoziția Centrului Sovromlemn din Turnu-Severin, d-l i. sb. s. Zamfir C., șeful O. s. Turnu-Severin.

— M. O. Nr. 203/4.IX.947 publ. I. D. R. Nr. 1744 prin care d-l i. c. s. C. Rachieru din Direcția Silvică se pedepsește cu „eliminarea din corpul silvic”, deoarece s'a făcut vinovat de fapte ce se încadrează în dispozițiunile art. 49. al. d și f din Legea de org. a Corpului silvic.

— M. O. Nr. 204/5.IX.947 publ. d. m. Nr. 28.290 prin care Comisiunea pentru întocmirea legii statutului personalului CAPS se completează cu d-nii: i. c. s. Stere Rodoteatu și i. i. gl. s. C. Dragu, din Ad-ția CAPS.

— M. O. Nr. 207/9.IX.947 publ. d. m. Nr. 1206, prin care se înființează Inspectoratul silvic Maramureș, cu reședința în Sighet, cu girarea conducerii însărcinându-se d-l i. i. gl. s. Ifoae Virgil dela CAPS.

— M. O. Nr. 208/10.IX.947 publ. d. m. Nr. 31.968, prin care se înființează O. s. Sighișoara, pendinte de Dir. reg. silv. Sebeș, iar O. s. Slatina se trece de la Dir. reg. silv. Craiova, la Dir. reg. silv. Pitești.

— Idem Nr. 31.967, prin care se fac următoarele transferări: i. s. II Crinu Jean, dela O. s. Brănești la O. s. Sighișoara, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; i. sb. s. Mateescu I. dela O. s. Călărași la O. s. Brănești, delegându-se cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Dogărăscu Cl. dela O. s. Câmpina la O. s. Călărași, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu

— idem Nr. 31.970, se primește demisia din serviciul CAPS, a d-lui i. s. st. Predescu Gh., dela O. s. Taslău, iar d-l i. s. I. Petcu D. I., din Dir. silv. Bacău, se consideră demisionat pentru părăsirea serviciului.

— M. O. Nr. 210/12.IX.947 publ. d. m. Nr. 32.723, referitoare la încadrarea Dir. reg. Sebeș: i. i. s. Chiculiță C., dela Valea Râului, delegându-se cu conducerea Serv. tehnic, urmând să gereze și funcția de subdirector; i. i. s. Mușanșu Iosif, dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se cu conducerea Serv. culturii și amenajării pădurilor; i. sb. s. Böhm M., dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se cu conducerea Serv. expl. ind. și com.; i. i. s. Crăciun M., dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se la controlul tehnic regional; i. s. s. Balogh Dez. dela O. s. Strâmbu la Centr. de Expl. Poenile de sub Munte, delegându-se cu conducerea acestui centru; i. s. st. Gonțoiu Șt. dela O. s. Poenile de sub Munte, la Centrul de Expl. Vișeu de Sus, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui centru; i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Văleni de Munte la O. s. Strâmbu, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Silvestru Sergiu, dela O. s. R.-Vâlcea la Fabrica Vișeu de Sus.

— M. O. Nr. 211/13.IX.947 publ. dec. Regiei Industriale Silvice, Morii Sistemice și Carierii de Piatră R. C. P. Satu-Mare, Nr. 1053, prin care d-l i. s. s. Asztalos Șt. se pune în retragere pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— M. O. Nr. 216/19.IX.947 publ. d. m. Nr. 1236, prin care se numesc în Comisia de examinare a inginerilor șefi

silvici în vederea înaintării la gradul de ing. subinsp. silv. pentru sesiunea 1947, d-nii: I. Florescu, dir. Dir. Indr. silv., Paladian V., dir. Dir. tehn., Purcăreanu Gh., dir. gl. CAPS; prof. D. A. Sburlean, prof. Gr. Eliescu, ca membri; i. ș. s. Smerecinski Ig., secretar.

— idem Nr. 1245, prin care următorii se mută la unitățile specificate: i. i. s. Diaconescu Caton, dela I. s. Oradia, la S. s. j. Maramureș, ca dir. silv. jud., i. ș. s. Bedros Iosif, dir. S. s. j. Bihor, va îndeplini și funcția de referent tehnic la I. s. Oradea.

— M. O. Nr. 218/22.IX.1947 publ. d. m. Nr. 1273, prin care se primește demisia din serviciu a d-lui i. s. I. Popovici, dela O. s. Oravița.

— M. O. Nr. 220/24.IX.947 publ. d. m. Nr. 1277, prin care se numesc membri ai Cons. sup. al Vânătoarei: i. c. s. A. Comșia, dir. Dir. Ec. Vân., i. i. s. G. Purcăreanu, dir. gl. CAPS, i. c. s. Florescu I., dir. Dir. Silvice, i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehn. silv.

— M. O. Nr. 222/26.IX.947 publ. d. m. Nr. 4145, prin care d-l i. i. gl. s. At. Haralamb, dir. secție ICEF, se delegă insp. gl. de control; idem următorii se delegă inspectori de control la unitățile specificate: i. i. gl. s. At. Haralamb, la St. exp. for. „Mihăești”; i. i. s. Ant. Rădulescu, la St. exp. for. „Bărăgan”; i. i. s. N. Rucăreanu la St. exp. for. „Snagov”; i. sb. s. Toma G., la St. exp. for. „Sinaia”; i. sb. s. M. Ene, la St. exp. for. „Dobrogea”.

— Idem d. m. Nr. 34.493, prin care următorii, din serviciul CAPS, se transferă, delegându-se cu conducerea provizorie a unităților specificate: i. s. st. Luca E., dela O. s. Coșula, la O. s. Scorteni; i. s. st. Grodnic A., dela Fabr. Filiași, la O. s. Bobalnița; i. s. I. Enăchescu C., dela O. s. Crețești, la O. s. Florești; i. s. st. Stănescu V., de la D. r. s. București la O. s. Crețești; i. s. st. Popescu I. C., dela Centrul Arnota la O. s. Perișor; i. s. st. Macabon T., dela O. s. Râșca, la O. s. Tazlău; i. s. st. Benea V., la O. s. Fizița de Jos; i. s. st. Moldoveanu I., la O. s. Cotmeana.

Idem următorii: i. s. I. Preda M., de la O. s. Florești, la D. r. s. Iași, ca ref. tehn.; i. sb. s. Melenoiuc Al., de la O. s. Perișor, la D. r. s. Craiova, ca ref. tehn.; i. i. s. Păunescu Trif., de la O. s. Cotmeana, la D. r. s. Pitești, delegat cu cond. contr. gl. tehn.

Se primește demisia d-lui i. sb. s. Sotiriu C. D. (IX.947).

— M. O. Nr. 223/27.IX.947 publ. d. m. Nr. 1263 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de i. s. st. și la datele specificate: Cuna Stelian (12.XI.946), Droc N. (10.XII.946).

— M. O. Nr. 225/30.IX.947 publ. d. m. Nr. 36.238, prin care se revine în parte asupra deciziunii cu Nr. 21.108/947, în sensul că se delegă și se repartizează la Controlul general tehnic CAPS., următorii: i. c. s. Rodoteatu Stere, la D. r. s. Pitești și Constanța; i. c. s. Bozdoc D., la D. r. s. Sebeș și Arad; i. c. s. Rădescu O., la D. r. s. Craiova și Iași; i. i. gl. s. Dediu A., la D. r. s. Cluj și Sighet; i. c. s. Vencu Georgescu, cu delegații speciale.

P U B L I C A T I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR DIRECȚIA SILVICĂ DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor:

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/929;

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Soimș-Milova, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 5967 ha. 9589 m.p., tratată în 2 serii de codru cu tăceri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noiembrie 1945, în Cabinetul nostru.

e. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Răchieru.

Nr. 3328/945.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Butolu, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 5789 ha. 3125 m.p., tratate în 3 serii de codru cu tăceri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentul pădurii Mărginenca-Ploieni, județul Prahova, proprietatea Statului formând Seria III codru din Ocolul silvic Ploiești, în suprafață de 615 ha. Regim și tratament codru cu tăceri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Lungă, județul Severin, proprietatea Statului cedată în uzufruct Episcopiei militare din Alba-Iulia, în suprafață de 300 ha. Regim și tratament codru cu tăceri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Septembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Răchieru.

Nr. 1853/946.

a) Amenajamentul pădurilor Drăgoești-Pământeni ș. a., județul Dâmbovița proprietatea Statului. în suprafață de 1898 ha., constituind Seriiile IV-a și V-a din Ocolul silvic Lucieni, tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 24 Noembrie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

Nr. 3329/945.

a) Amenajamentul pădurii Bonțești, județul Râmnicul-Sărat, proprietatea Șerban Ghica, în suprafață de 132 ha. 6100 m.p. Regim și tratament: crâng cu rezerve. Revoluție 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Herasca, județul Teleorman, proprietatea Bisericii Sf. Vineri-Herasca, în suprafață de 112 ha. 6710 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Băscanca, județul Buzău, proprietatea Eufrosina Ionescu, în suprafață de 75 ha. 2579 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 28 Decembrie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Celac.

Nr. 2537/946.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constantându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ei se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcțiunii Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu
D. Sburlan

G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:
Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Personă morală prin Decretul Regel 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte: C. C. Georgescu
Vice-Președinte: Gr. Colpacci
Secretar general: Șt. Predescu
Casier: Șt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	Ene Mircea	Paladian Ioan
Borovschi B.	Filip C. Vasile	Popescu Gh. Const
Boldur Mihail	Georgescu Vencu	Popovici Valer
Butoi Alex.	Ionescu I. Gh.	Purcăreanu Gh.
Celac Nicolae	Lissievici Vasile	Rodoteatu Sterie
Comșia M. Aurel	Manole Horia	Sburlan Dimitrie
Comes Titus	Marinescu Ionel	Vișan Traian
Constantinescu Leu Ioan	Nettea Constantin	Teodorescu Ștefan
Eliescu Grigore	Pană Gheorghe	Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanți: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	lei
„ „ „ „ „ particulari	lei
„ „ „ „ „ studenți, conducători și brigadieri	lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei nelegat
și legat

**Dr. VASILE SABĂU: EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE
IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag. lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE IN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. + 10 fig.; lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, lei

ANUL 62

Nr. 10-12 OCT.-DECEMBRIE 1947

*Prof. Ing.
Dumitrescu St. Nicolae
Str. Prof. Lăcusteanu 3.
Loco VI*

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

R E V I S T A P Ä D U R I L O R P R O P R I E T A T E A S O C I E T Ä T I I „P R O G R E S U L S I L V I C ”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisä in Registrul de publicaþiuni periodice de pe lângä Tribunalul Ilfov
S. I comercialä, sub No. 56/938

Redacþia și Administraþia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62

Nr. 10—12/1947

S U M A R U L :

	<u>Pag.</u>
Studii:	
Coman Artur: Flora pädurilor din bsafnul räului Bistriþa Auritä (Maramureș) — — — — —	155
Comentarii:	
Mutiã C.: Pe marginea legii privind controlul circulaþiei materialelor fiermoase — — — — —	175
Moldovan I.: Stingerea incendiilor in parchetele exploatate — — — —	178
Popescu, C. A. V.: Cäinele in urmärirea vänäturului mare, ränit — — —	185
Cronica internä (pag. 192), Acum 50 ani (pag. 199), Cronica externä (pag. 201), Cronica legislativä (pag. 205), Reviste (pag. 208), Manuscrise (pag. 209).	

S O M M A I R E :

Études:	
La flore des forêts du bassin de la rivière Bistriþa Auritä (en Maramures) — — — — — Coman Ar.	
Commentaires:	
Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux — — — — — Mutiã C.	
Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction — Moldovan I.	
Chasse et Pisciculture:	
Le chien de chasse poursuivant le grand gibier, blessé — Popescu, C. A. V.	
Chronique (intérieure, étrangère, législative), Il y a 50 ans , Livres , Manuscripts .	

REVISTA PADURILOR

ANUL 62

Nr. 10—12/1947

S T U D I I

FLORA PĂDURILOR DIN BASINUL RĂULUI BISTRIȚA-AURITĂ (MARAMUREȘ)

(Urmare și sfârșit)

de Ing. silv. ARTUR COMAN
(Vișeu de Jos)

În caetul Nr. 1—3/1947 pag. 11-22 al acestei reviste, a apărut începutul studiului nostru privind: „Flora pădurilor din basiful râului Bistrița-Aurită (Maramureș)”. În cele de mai jos, dăm urmarea și sfârșitul acestui studiu.

Din cercetarea tabloului cu plantele găsite, rezultă următoarele:

Flora caracteristică a pădurii este: Campanula abietina, Carex silvatica, Corallorrhiza trifida, Dentaria glandulosa, Dryopteris Linaeana, Dryopteris phegopteris, Dryopteris Filix mas, Euphorbia carniolica, Hieracium transsilvanicum, Homogyne alpina, Isopyrum thalictroides, Listera cordata (Această plantă crește în pădurea cam umedă, dar aici se găsește și în locuri uscate și chiar în pădurea cu consistența 1), Lonicera nigra, Luzula silvatica, Luzula pilosa, Majanthemum bifolium, Mercurialis perennis, Moehringia trinervia, Pirola uniflora, Paris quadrifolius, Prunus Padus ssp. petraea, Pulmonaria montana, Oxalis Acetosella, Ramischia secunda, Senecio Fuchsii, Soldanella major, Sorbus aucuparia, Vaccinium Myrtillus, Viburnum Lantana f. tyraicum, Anemone nemorosa, Adoxa Moschatellina.

Flora care crește în toate cele 3 regiuni. Carlina acaulis, Chamaenerion angustifolium, Corthusa Matthioli, Fragaria moschata, Galium erectum, Geum rivale, Gnaphalium dioicum, Gymnadenia conopsea, Hieracium aurantiacum, Picea excelsa, Rubus idaeus, Salix

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Sysymbrium sophia L.	+	++	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Taraxacum officinale Webb.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Taxus baccata L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Telekia speciosa (Schreb.) Baumg.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Thalictrum aquilegifolium L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Thesium alpinum L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Thlaspi arvense L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Thymus chamaedrys Fr.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" sudeicus Op.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Tozzia alpina L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Trifolium repens L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" rubens L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" pratense L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" spadicum L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Triglochin palustre L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Trisetum alpestre (Host.) Beauv.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Trollius europaeus L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Tussilago farfara L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Ulmus scabra Mill.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Urtica dioica L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" urens L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Vaccinium Myrtillus L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" Vitis Idaea L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Valeriana sambucifolia Mfk.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" tenuifolia Vohl.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" tripteris L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Veratrum album L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Verbascum austracum Schott.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" Hinkei Friv.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" thapsus L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
Veronica anagallis aquatica L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" arvensis L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+
" beccabunga L.	+	+	+	+	+	+	++	+	+	+	+

silesiaca, Sambucus racemosa, Scleranthus uncinatus, Spiraea ulmifolia, Taraxacum officinale, Urtica dioica, Vaccinium Vitis Idaea, Valeriana tripteris, Viola biflora.

Flora care crește în pădure și pe câmp: Alchemilla glabra, Cardaminopsis Halleri, Chrysanthemum silvestre, Chrysanthemum rotundifolium, Cirsium arvense, Clematis alpina, Luzula albida, Luzula cuprina, Melampyrum saxosum, Plantago major, Potentilla aurea, Ranunculus carpaticus, Ribes petreum, Scirpus silvaticus, Poa Chaixii, Festuca Porcii, Stellaria Laxmanni, Symphythum cordatum, Telekia speciosa, Thalictrum aquilegifolium.

Flora de lângă văi și din locuri umede: Alnus incana și viridis, Caltha laetha, Cardamine amara, Opizii, pratensis, Carex fusca, inflata, Cherophyllum cicutaria, Crhysosplenium alternifolium, Cirsium pauciflorum, palustre, Cochlearia Borzaeana, Crepis paludosa, Cystopteris montana, Epilobium alsinifolium, montanum, Equisetum maximum, variegatum, Filipendula ulmaria, Galium palustre, Lychnis quadridentata, Myricaria germanica, Parnassia palustris, Petasites albus, Kablikianus, hybridus, Pulmonaria Filarszkyana, Orchis cordiger, Salix aurita f. uliginosa, Salix pentandra, Tozzia alpina, Tussilago farfara.

Flora caracteristică stâncilor. Cea mai variată și mai frumoasă floră se găsește pe stânci. Alysum Arduini, Anthyllis alpestris, Asperula alpigena, Asplenium ruta muraria, viride, Campanula carpatica, Cardaminopsis arenosa, Carduus glaucus, Carex Pairaei, ornithopoda, Centaurea Triumphetti, Cirsium ersithales, Cotoneaster integerrima, Corydalis alba, Dianthus carthusianorum f. Flora Andercoianus, Dianthus tenuifolius, Dryopteris Robertiana, Epipactis varians, Erysimum Czeccianum, Galium anysophyllum, Helianthemum grandiflorum, Hieracium bifidum, villosum, Libanotis montana, Lycopodium sellago, Lappula deflexa, Mélandryum Zawadzki, Moehringia muscosa, Poa Molineri, Phyteuma flexuosum, Pimpinella rosea, Ranunculus oreophyllus, Rosa pendulina, Saxifraga adscendens, Aizoon, luteo-viridis, Sedum atratum, Sempervivum soboliferum, Thymus sudeticus, Trisetum alpestre, Valeriana tenuifolia, Veronica fruticans.

Pe goluri și pe câmp cresc câteva specii cari de regulă se găsesc numai la altitudine mai mică. Acestea sunt: Arctium tomentosum la alt. de 1071 m, în Șesuri și la Lelici 986 m. Până în prezent, maximul e în Corhele Pietrosului la alt. de 1515 m, tot pe calcar. Asperugo procumbens, Șesuri alt. 1069 m. Bidens tripartitus Șesuri

alt. 1070 m. *Centaurea jacea*, Șesuri alt. 1071 m. *Cirsium oleraceum*, Șesuri. *Artemisia absinthium*, Șesuri alt. 1072 m. *Lamium album*, Șesuri alt. 1069 m. *Lepidium campestre*, Șesuri alt. 1069 m. *Melilotus officinalis*, Șesuri alt. 1068 m. *Matricaria chamomilla*, Șesuri alt. 1070 m. *Rhinanthus Alectorolophus*, Șesuri 1072 m. *Roripa barbaraeoides*, Șesuri alt. 1069 m. *R. styllosa*, Șesuri 1072 m., *Sonchus asper*, Șesuri alt. 1069 m. *Sysimbrium sophia*, Codreava alt. 1127 m. *Thlaspi arvense*, Codreava alt. 1116 m. *Viscaria vulgaris*, Codreava alt. 1109 m și Șesuri alt. 1070 m.

Mare însemnătate geobotanică au prezența speciilor: *Fagus silvatica*, *Pinus silvestris*, *Prunus Padus* ssp. *petrea*, *Ribes petraeum*, *Viburnum Lantana* f. *tyraicum*, în bazinul Bistrița-Auritei.

Fagus silvatica în bazinul Vișeu-Iza pătrunde până sub vârful Prislopului. De sub vârf spre Est, nu s'a găsit până în prezent nici un exemplar; pe valea Bretila, nu de parte de șoseaua națională, se găsește o tufă la alt. de 1075 m. Valea curge spre S.

Prunus Padus ssp. *petrea* se găsește — circa 12 exemplare — sub formă de tufe, în Codreava, în mlaștinile formate de valea Codreava, între *Picea excelsa* și *Salix pentandra*, cu exp. E. la alt. de 1082 m. Fekete-Blattny nu îl amintește în Maramureșul românesc.

Pinus silvestris am văzut 2 exemplare în pădurea Șesuri, de 10 ani; 3 exemplare în Codreava, de 15 ani; și un exemplar pe stâncile Zimbroslavul Mare bătrân de 70 ani, cu exp. E la alt. de 1325 m. În această din urmă localitate, pinul este cu siguranță spontan. Codreava, de la Zimbroslavul Mare în linie aeriană, e numai la 6 km. depărtare. În opul geobotanic al lui Fekete-Blattny¹⁾, la Carpații Estici, spune că pinul silvestru în munții Rodnei nu se găsește numai înpratul turfos de la Coșna. Între Coșna și Zimbroslavul Mare distanța în linie aeriană e de 35 km. Între aceste 2 localități sunt munți înalți, Ineul și alții, așa că nu-i probabil ca sămânța să fi fost adusă de vânturi din Coșna peste munți, cu atâta mai vântos cu cât vânturile sud-estice pe plaiurile de acolo sunt rare și de scurtă durată. Stațiunea mai apropiată, unde Pinul silvestru spontan crește, e în Bucovina la Lucini, la izvoarele Sulița Moldovei. De acolo până la Zimbroslavul Mare, în linie aeriană, sunt numai 12 km. Probabil că originea pinului silvestru din Codreava și Zimbroslavul mare e de aici. Originea celor 2 pini silvestri din Șesuri e din sămânță sburată de vânt din gura văii Prinosul Mare adică din Pleșcuța — care e numai dincolo de apa Bistriței — unde locuiește pădurarul dela pădurile grănicerești, și unde sunt câteva

exemplară de pin silvestru sădite de mâna omului, acum de circa 40—50 ani. Intre Șesuri și Pleșcuța distanța în linie dreaptă e numai de 1 km.

Ribes petraeum e foarte frecvent în tot bazinul — afară de pășunea alpină. Sunt locuri, de exemplu în Prinusul Mare, unde crește în mare măsură în pădurea bătrână de peste 70 ani, sub arbori. Nici într-o parte în Maramureșul Românesc nu crește așa de abundent ca aici. Fekete Blattny nu dă nici-o localitate din bazinul Bistriței; el spune numai că în Carpații Estici proporțional e rar. La noi, maximumul se găsește pe Pietrosul la alt. 1657 m, la exp. N.

Viburnum Lantana f. *tyraicum* nu-i rar pe Lelici și Codreava. Preferă locurile de sub pereții stâncoși, dar se găsește și lângă văi. La Izvorul Cerbului — afluentul Văii Codreava — crește până la alt. de 1062 m. La Lelici pătrunde până la alt. de 1056 m, în ambele locuri cu exp. S. Cel mai înalt punct unde s'a sădit ultimul exemplar, a fost Piatra Țiboului în Bucovina, unde l-am văzut la vârful Pietrii, adică la alt. de 1124 m.

27.XI.1946.

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș)

(Suite et fin)

Le commencement de cet article se trouve dans le Nr. 1—3/1947 pag. 11—22 de cette revue.

1) Verbreitung der forstlichen wichtigen Bäume und Sträucher in Ungarischen Staaten.

C O M E N T A R I I

PE MARGINEA LEGII PRIVIND CONTROLUL CIRCULAȚIEI MATERIALELOR LEMNOASE

de Ing. C. MUTICA

Apariția legii 1977/938 a fost un punct câștigat pentru conservarea patrimoniului forestier național. După nouă ani de aplicabilitate, legea și-a arătat însă oarecare lipsuri asupra cărora ne propunem a face câteva comentarii.

În primul rând trebuie menționat că această lege cu caracter pur represiv trebuie completată cu măsuri preventive. Într'adevăr pădurile suferă mult prin delictе. Lemnul furat se absoarbe în mare măsură de către întreprinderile comerciale (fabrici de cherestea, depozite de lemne) și numai în anumite regiuni produsul delictelor se folosește de către locuitori pentru nevoi proprii.

De temut sunt delictеle din prima categorie ce ating în special lemnul de lucru — pădurile de valoare. Remediul trebuie găsit în plafonarea cantității de materiale ce pot fi achiziționate de o întreprindere forestieră în timpul unui an, în raport cu cantitatea de material lemnos ce se programează pentru exploatare de organele silvice de sector în raza de activitate a întreprinderilor. Ar urma desigur să se facă o cercetare pe teren, să se constate stocurile de material aflător în depozite, în păduri, pe rampi și în curțile locuitorilor.

Asistăm azi la o scurgere continuă de materiale de construcție pentru care OLEMN eliberează certificate de transport pe C. F. R., fără ca organele OLEMN să se preocupe dacă în regiunea respectivă au existat sau nu tăeri autorizate.

Afară de măsurile preventive ce preconizăm și care sunt indispensabile într'o economie cu tendință de dirijare din ce în ce mai activă a procesului de producție, viitoarea lege trebuie să țină seamă de următoarele inconveniente ce s'au semnalat în timpul dela 1938 și până în prezent.

1. Nu există o posibilitate de control a emiterii de „bonuri ori chitanțe” de vânzare ce se tipăresc de vânzătorii conf. art. 2 și cu care

circulă materialul lemnos ce iese din depozite. Este neapărat necesar ca aceste „bonuri-chitanțe” să se înregistreze: fie la fisc, fie la ocolul silvic (și aceasta ar fi de preferat), să fie numerotate, stampilate și întrebuintarea lor controlată. În prezent un car de cioplitură poate merge pe un drum public însoțit de un bon dat de un comerciant. Dar materialul poate foarte ușor să provină dintr'un delict și să nu fi fost niciodată înregistrat în vreun depozit.

2. Organele C. F. R. nu controlează cubajul vagoanelor de materiale de construcție expediate. Cubajul nu este întotdeauna cel real facturat de comerciant. Organele silvice sunt aproape excluse de la acest control și în acest fel comerciantul are posibilitatea să transporte din depozit o cantitate de material nedecărat, care întotdeauna coincide cu cantitățile de material ce au intrat în depozitele respective fără bonul de transport legal (deci cu probabilă proveniență delictuoasă).

Trebuie observat că scurgerea acestui material înregistrat face, practic vorbind, imposibil controlul circulației mărfurilor din depozit, atinge pădurea și permite frustrarea Statului cu însemnate impozite. Cu ocazia unui control făcut de subsemnatul, am constatat că din evidențele C. F. R. rezultă o greutate de 550—600 kg/m³ molid prelucrat, ceace desigur nu poate corespunde realității (marfa obișnuită se predă uscată, sau în parte uscată și în acest caz greutatea unui m³ rășinoase variază între 380—450 kg/m³). Comerciantul desigur are răspunsul pregătit: vagoanele expediate cu luni în urmă au conținut marfă verde și expedițiile s'au făcut pe ploaie (apa de ploaie dă destul de însemnate diferențe la cântărire). Sunt de părere a se stabili greutățile specifice uzuale ale materialului pe regiuni, urmând ca pentru cazuri excepționale (material verde, etc.) comerciantul să ceară o constatare a unui organ de specialitate. Această măsură încadrată în anumite toleranțe, combinată cu aceia de a controla cubajul în stația de sosire, vor convinge, cred, pe expeditori să declare un volum real.

Măsuri represive contra organelor C. F. R. neglijente pot face ca să se obțină interesul acestor organe la controlul volumului, singurul element ce e înscris (și deci e supus controlului) în scriptele fabricii. Este deasemeni neapărat necesar ca fiecare vagon să fie facturat separat, altminteri se creiază din nou confuzii la controlul expediției.

3. Intrucât s'a dovedit că confiscarea materialului aflat în plus în depozite (nejustificat prin bonuri de transport) și vianderea lui la licitație publică, creiază greutăți (necesită aprobări superioare și în general produce o pierdere de timp când materialul e supus dispariției și stricăciunii), credem că e preferabil ca acest material să nu se mai confişte ci să se aplice o amendă corespunzătoare valorii lui reale, amendă ce se va încasa imediat prin dare în debit la fisc.

E de remarcat că la astfel de vânzări, comercianții, ce sunt uniți printr'un spirit de brezelă, refuză a lua parte și de aci se nasc o serie de neajunsuri (se blochează depozitul, se atrag proteste din partea muncitorilor, etc.).

Și apoi niciodată chestiunea restituirii cotei de 75% proprietarului pădurii nu a fost clară la vânzările de material confiscat în fabrici. Comerciantul întotdeauna a achitat materialul delicventului (în afară de cazul când nu e chiar el delicvent) și numai foarte rar se poate ști precis din ce pădure a venit lemnul.

E mai bine ca în acel caz prevăzut de articolul 6 să nu mai fie vorba de cota de 75% și să se treacă suma ca amendă în favoarea Statului, cu rezerva ce voi expune mai jos (la punctul 4).

Dealtfel interpretarea art. 6 e arbitrară sub raportul dreptului agentului constator. Credem că acest drept trebuie acordat din cuantumul amenzii pentru a recompensa o muncă prestată și a încuraja bunele intenții.

4. Drepturile acordate personalului silvic prin art. 5 din lege nu s'au respectat întotdeauna. Credem că e bine ca în mod automat, nu 25% din amenzi, ci 40% să se încaseze în favoarea serviciului silvic respectiv și din această sumă să se predea:

20% agenților silvici constatori sub formă de prime trimestriale și

20% să se folosească pentru acoperirea cheltuielilor de transport ale personalului silvic.

Problema transportului agenților de teren, sistematic neglijată până acum, trebuie tratată cu toată seriozitatea. Numai agenții ce se pot deplasa ușor pe teren păstrează contactul cu realitățile. Numai ei pot exercita un control eficace, numai prezența lor continuă pe drumurile publice e o soluție pentru stânpirea delictelor și numai mij-

loacele de transport convenabile pot mări randamentul tehnicianului silvic, economisindu-i timpul și anulându-i tendința spre sedentarismul birocratic atât de dăunător serviciului.

Vor mai fi poate și alte sugestii de luat în seamă cu ocazia studiului modificării legii 1977/1938 și cei interesați e bine să-și spună cuvântul.

Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux.

Pour empêcher la coupe délictueuse des arbres forestiers, en 1938 on a promulgué une loi qui contient des dispositions concernant la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article, en relevant quelques lacunes de la dite loi, propose les mesures à prendre pour qu'elle soit plus efficace.

STINGEREA INCENDIILOR IN PARCHETEELE EXPLOATATE

de Ing. ION MOLDOVAN

Cunoscând cauzele și efectele dezastruoase ale incendiilor în parchete, socotim că este plin de interes să examinăm și mijloacele de combatere ale acestui flagel.

Dată fiind inflamabilitatea resturilor de exploatare și propagaarea rapidă a focului printre aceste resturi pe suprafețe uneori apreciabile, lipsite de umbrirea copacilor rămași în picioare, care în păduri încheiate nu permit pătrunderea razelor soiare pe sol, suntem nevoiți a conchide, că măsurile preventive sunt cele mai eficace, relativ cele mai ieftine și cele mai sigure. Să nu uităm că în tăsturi, în majoritatea covârșitoare a cazurilor, incendiile provin din interior și sunt provocate de lucrătorii din parchete; în consecință și măsurile de înlăturare trebuie căutate și găsite aici. Trebuie contrabalansat conservatismul, neglijența, nepăsarea și superficialitatea muncitorului.

Pentru ca vântul să nu împrăștie focul din vatră în parchet, muncitorul trebuie obligat să-și facă adăposturi închise, care dacă se mai fac și în deajuns de spațioase și nu prea scunde, rămân ferite de primejdia de a lua foc ele înșile dela vetrele de încălzit și de gătit

măncarea ce se găsește în interiorul lor, și care constituie un pericol permanent de incendiere a materialului fasonat.

Barăcile muncitorilor să fie izolate de parchet curățind din jurul lor pe distanță de 5—10 m crăci, cetină, cepi, așchii, frunziș, și orice alte resturi care pot ușor lua foc și pot propaga incendiul dela barăcile mistuite eventual de flacări cu toate măsurile de prevenire luate din vreme. Alimentarea prea intensă a focului din vatră înainte de culcare, mai ales cu lemn de rășinoase — când nu se găsește foioase — anulează orice prevedere și poate da pradă focului nu numai baraca, ci și întregul avut sărăcăcios al muncitorului trezit fără veste din primul somn și salvat cu ce e pe el sau cu ce a mai apucat să pună mâna în primul moment de spaimă.

Mai adeseori constituie focare de incendii barăcile părăsite în primele zile după plecarea muncitorilor, decât cele locuite. Focul în vatra rămasă nestinsă sau numai aparent stinsă, mocnește sub spuză zile de-arândul și poate răzbate de-alungul vreunui putregai, a unei găuri de șobolan sau șoarice afară în aer liber, sau este stârnit de vânt, aprinzând baraca și cu ea împrejurimile. Focuri pentru încălzit făcute de străji de-alungul canalelor, scocurilor sau la gura lor, pot avea același efect și pot da naștere aceluiași calamități.

Atențiunea principală a paznicului de foc se va concentra deci asupra adăposturilor muncitorești pe care le va supraveghea dela data când încep a lua ființă până la părăsirea lor definitivă. Indatoririle acestui paznic nu sunt ușoare, ci mai degrabă o luptă aprigă zi de zi cu deprinderi rele, cu tradiții reprobabile, cu conservatismul la care muncitorul ține cu încăpățănare lăsându-se cu greu abătut din ceea ce știe. Cu criza actuală a muncitorilor forestieri, spiritul acesta refractar nu poate fi combătut nici cu măsuri drastice, cu concedieri sau pedepse în buni fiindcă nici un explorator nu este în situația de a putea renunța de bună voie la lucrători achiziționați cu multă trudă și mari cheltuieli. Dibăcia și cuminența paznicului în contactul cu muncitorii rămâne singura armă de combatere. Cu stăruință neîncoțată, cu vorbe domoale și convingătoare se poate face cu mult mai mult decât cu asprime și eventual îngâmfare. Adeseori face mult dacă pune și el mâna să arate cum se face o baracă, cum să se curețe spațiul din jurul ei sau cum să se stingă o vatră de foc, ca să nu se reaprindă, etc.

O altă îndatorire ce trebuie impusă paznicului de foc este ca în zilele de Sâmbătă și Duminică să nu părăsească sub nici un motiv

parchetul, ci să controleze de mai multe ori pe zi, dacă focul din barăcile ai căror lucrători s'au dus acasă după alimente sau schimburi, s'a stins, și în caz de nevoie să care apă și să-l stingă, revenind apoi din nou pentru a verifica situația și a desăvârși stingerea dacă este cazul.

Plaiurile ce trec prin parchet și prin apropiere, potecile de trecere cu piciorul, granițele pădurii cu golurile, pășunile sau fânețele, vor fi deasemenea obiecte de continuă supraveghere, știind că și din aceste părți, ce se găsesc în afară de parchet poate veni primejdia.

Este o chestiune internă de serviciu, felul cum șeful exploatării va verifica activitatea paznicului de foc. Un raport în scris zilnic, sau cel puțin în zilele când muncitorii au plecat acasă sau chiar din lucru, cuprinzând numărul și situația adăposturilor muncitorești părăsitate, ar face dovada că purtăm interes acestei probleme și îi dăm cuvenita importanță. Obligația ce se poate impune muncitorilor de a prezenta la plată dovada paznicului că și-au predat barăcile în regulă și cu vatra stinsă, ar fi deasemenea un avertisment dat tuturor, că se ține cu hotărîre ca îndrumările cu privire la incendii să fie respectate și executate întocmai.

Situația și întinderea parchetelor de exploatare, valoarea materialului lemnos ce urmează a fi păzit, anotimpul și mersul vremii ne vor da măsura jertfelor ce le putem face pentru pază, care pot varia dela angajarea unui paznic permanent până la încredințarea unui șef de echipă sau unui muncitor mai priceput, cu îndeplinirea acestui serviciu în mod continuu sau numai pe timp de secolă pe lângă ocupațiile sale zilnice.

Oricât am fi de pătrunși de adevărul că cel mai bun remediu contra incendiilor este paza bună și măsurile de precauțiune ce trebuiesc luate, din diferite motive neprevăzute la un moment dat, focul s'ar putea totuși declara scăpând din mână inițiativa și expunându-ne hazardului. În acest caz întreg personalul ce se găsește în parchet va fi întrebuințat din primul moment la stingere, lucrare care se împarte în două părți deosebite una de altele atât ca scop cât și ca executare.

Prima fază a acestei lucrări este *localizarea*. Ea constă în izolarea focului pe un spațiu cât mai restrâns cu scopul de a salva cât mai mult material lemnos posibil, iar a doua fază din *stingerea* propriu zisă a incendiului înăbușit și oprit pentru un moment de a se mai extinde.

Localizarea se face prin deschiderea de zone de izolare de jur împrejurul focului de cel puțin un metru lățime curățind în primul rând de pe ele cetina, crăcile, frunzișul și eventual iarba uscată, apoi ramurile de pe sub arboretul de rășinoase, pătura moartă de pe sol și numai în urmă se vor reteza și îndepărta din această zonă trunchii sau buștenii rămași pe loc și se va adânci linia deschisă până ce se va da de pământ format, neamestecat cu putregai sau alte materii inflamabile. Tot ce se curăță de pe această zonă se va arunca înspre partea focului, adică în porțiunea de teren sacrificată; altfel aceste resturi îngrămădite în partea opusă pot ușor lua foc din scântei, tăciuni, etc., făcând iluzorii lucrările de localizare.

Numărul de lucrători disponibili și iuțeala cu care se propagă focul ne va indica și metodele de lucru de care ne vom servi. Cu puținii muncitori la început vom proceda mai superficial și vom curăți numai resturile ce se aprind ușor și mai ales vom opera mai întâi în fruntea incendiului oprind înaintarea lui determinată de direcția vântului și a curenților de pe văi și vom lăsa mai la urmă desăvârșirea zonei de izolare și în general lucrările de izolare de pe latura perimetrului incendiat, unde propagarea este mai înceată, mai lentă și deci mai puțin primejdioasă. Succesiunea acestor lucrări se va urma și atunci când nu ducem lipsă de brațe de muncă, cu deosebire că atunci începem dela început cu săpare de șanțuri de 30—40 cm. adâncime îndepărtând rădăcini și putregaiuri din zona de izolare și aruncând pământ pe resturile îngrămădite pentru a le forța să ardă înăbușit fără flacără prea mare.

În afară de localizare, înăbușirea focului prin acoperire cu pământ sau chiar și cu litieră sau putregai mai reavăn, este al doilea mijloc cu care putem pune stavilă răspândirii incendiului. Metoda aceasta se repetă ori de câte ori izbucnesc flăcări pe marginea zonei de izolare, unde este recomandat a provoca o ardere lentă mai mult o carbonificare a resturilor scoase din șanțuri și îngrămădite pe margine. Nici chiar o atmosferă liniștită n'ar trebui să ne abată din calea acestei reguli, pentru că mai ales la munte curenții cazi circulă neconținut pe văi și pârae pot stârni dintr'un moment într'altul mișcări de aer destul de puternice pentru a arunca scântei din flăcări peste zona de izolare, dând naștere altor focare de incendii în porțiuni de parchete destinate a fi salvate.

Platurile sau chiar și numai potecile muncitorilor dela exploatare, sunt predestinate a servi drept zone de izolare neavând nevoie

decât de însemnate amenajări, mici adaptări, largiri sau ușoare îndreptări.

Linii topografice naturale precum: părae sau muchii, arareori pot fi înglobate în sistemul zonelor de izolare, unele fiind pline de material fasonat, crăci, vârfuri și alte resturi de exploatare, altele fiind expuse vânturilor.

Numai în regiunea de deal cu pante domoale, văile formează — cu deosebire dacă sunt străbătute de izvoare — izolări naturale perfecte și neprețuite. La munte, folosindu-ne de apa lor, la stingere este indicat să plasăm liniile izolatoare pe marginea lor dinspre teritoriul incendiat, salvând materialul ce se găsește în mari cantități în ele.

În sistemul de localizare joacă un rol însemnat și muchiile, fiindcă pe una din pantele lor și anume în depresiunea opusă vântului se produce o liniște atmosferică relativă, potrivită deci pentru deschiderea unei linii de separare la aproximativ 20 metri depărtare și în partea opusă focului.

Cu toate că odată cu reușita localizării sarcina cea mai grea a stingerii este îndeplinită, pericolul totuși nu este încă înlăturat; în stare latentă focul mai mocnește în pământ sau în locuri închise săp-tămâni de-arândul și nu are nevoie decât de un vânt puțin violent, pentru ca să se reaprindă și să amenințe împrejurimile salvate până acum. Crăci, resturi de lemn, putregaiuri acoperite de lițieră, mai ard încă la zeci de cm adâncime în pământ; rădăcinile cioatelor deaseme-nea au devenit adevărate vetre de jăratec. Focul suit sus până la mijlocul escarilor rămași în picioare sau până la vârful câte unui ar-bore ciung, mai răbufnește atunci când dă de aer la vre-o crăpătură sau la locul gol al vreunei crengi, bușteni scorburoși mai fumegă zile de-arândul ca niște coșuri uriașe trântite la pământ. Din resturile îngrămădite pe marginea zonelor de izolare și acoperite cu pământ mai răbufnesc în nopte flăcări, ici și colo.

Dacă dorim să avem liniște și să punem în siguranță materialul lemnos salvat, trebuie să procedăm metodic la stingerea acestor vetre de foc, cărora ziua nimic nu le trădează existența, când aerul este lipsit le curenți. Numai noaptea prin sclipirea jarului și ziua prin fumul stârnit de vânturi le putem indentifica locul.

Cuiburile de foc ce se găsesc pe marginea teritoriului băntuit de incendiu și în fruntea direcției de propagare a focului, apoi cele de pe muchi sunt cele mai periculoase. Stingerea o vom începe deci

cu ele, înaintând dela periferie spre centru și în contra vântului, iar la muchii începând cu focarele cele mai apropiate de porțiunile de parchet nearse.

După situație și împrejurări, două sunt metodele de care ne putem servi la stingerea acestor vetre fumegânde. Prima și cea mai radicală este stropirea cu apă. Este și cea mai rapidă și cea mai sigură. A doua metodă se bazează pe arderea completă a resturilor fumegânde descoperindu-le și expunându-le acțiunii nelimitate a aerului până ce se vor transforma în cenușe.

Existența apei la nu prea mare îndepărtare (200—300 m.) de perimetrul pe care operăm, numărul muncitorilor ce ne stau la dispoziție și situația atmosferică liniștită sau agitată, apoi direcția eventualilor curenți și distanța vetrelor de suprafețele salvate, ne vor indica și metodele ce le vom pune în aplicare la stingere. În multe cazuri se vor combina ambele sisteme.

Și într'un caz și într'altul vom proceda mai întâiu la repartizarea muncitorilor. Unii vor căra apă în găleți atârinate de cobilițe, alții vor începe a scormoni cu săpoaie sau cârlige pământul, scoțând la suprafață găteje, putregaiuri, coji, coji, ramuri etc. aprinse și resfirându-le pe suprafața pământului în straturi cât mai subțiri, pentru a se putea mistui cât mai repede. Se va face astfel loc altor tăciuni scoși mai apoi din aceleași vetre, ce vor fumege neîncetat până ce mai există ardere în interiorul lor.

În jurul rădăcinilor deasemenea se va scormoni pământul, descoperindu-le cât mai deplin pentru a le face accesibile apei, fiindcă vetrele de focuri ascunse aci cu greu se pot stinge altfel.

Facem o economie nebănuită dacă la stropire ne folosim de câni mai mici, de felul aceloră folosite de muncitorii forestieri la băut, în loc să vărsăm apă cu găleata.

Resturi de tăciuni rămași adânc în pământ se pot stinge mai ușor cu apă, precum și orice tăciuni descoperiți și resfirați până la stingerea lor prin mistuire.

Apei, ca mijloc de stingere, i se va da însă preferință la muchii și la marginea perimetrului, unde avem interes să desăvârșim stingerea cât mai degrabă, și în apropierea pâraielor unde se găsește din belșug. Iar în interiorul perimetrului și în depresiuni unde nu există nici o primejdie pentru împrejurimi, sau la depărtări prea mari de izvoare, ne vom servi de stingere prin ardere deplină.

Copacii incendiați și aflați în picioare se vor doborî și secționa la 1—2 metri lungime, atâta cât să poată fi crăpați și întorși cu bucățile astfel fasonate cu concavitatea scoburilor în sus, dând ocazie putregaiului să ardă în plin aer sau să fie stins cu apă.

Buștenii fumegânzi deasemenea se vor reteza și expune la aer sub acțiunea căruia putregaiul care este cel mai periculos agent de ardere latentă se mistue repede fără ca focul să treacă la lemnul sănătos.

Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction

Dans les forêts en exploitation, les incendies prennent naissance, dans la plupart des cas, par la négligence des bûcherons. C'est pour cela qu'il faut toujours surveiller de près les huttes de ceux-ci.

Dans le cas où l'incendie a été déjà provoqué, le forestier doit tâcher, tout d'abord, de le localiser. Une fois localisé, il faut qu'il cherche à supprimer complètement le feu partout dans la partie incendiée.

L'auteur du présent article, qui a longtemps travaillé dans les exploitations forestières, montre les mesures à prendre pour éviter les incendies, et dans le cas où ils se sont déjà propagés, de les éteindre.

V Ă N Ă T O A R E

CĂINELE IN URMĂRIREA VĂNATULUI MARE, RĂNIT

de C. A. V. POPESCU

(Făget, jud. Severin)

Este cunoscut că în zilele de azi, când ocrotirea și îngrijirea vânatului formează preocupările principale a vânătorului, nu se mai vânează vânatul mare — îndeosebi acela menajat în mod special, cum sunt cerbul, capra neagră și capra roșie — în felul în care îl vâna omul primitiv, adică alungându-l cu ajutorul unor câni gonitori sau oameni gonasi, ci aplicând metode de vânătoare, care nici nu neliniștesc piesele de vânat cu care vânătorul nu are treabă, și pe de altă parte, nu pricinuesc spaimă inutilă nici piesei ochite de el. Astfel, împușcăm vânatul mare cu predilecție la pândă, sau prin apropiat (dibuit). În consecință, câinele vânătorului de vânat mare nu mai are rolul de a găsi vânatul și a-l aduce în fața puștei. El poate doar să-i indice prezența avizând pe vânător prin atitudine, sau găsind urme. De obicei un astfel de câine nu intră în acțiune decât după ce s'a tras și este nevoie să urmărească și să găsească o piesă de vânat rănită, refugiată uneori la distanță mare.

Cu cât omul este mai civilizată, cu atât caută să evite cruzimi. Deaceia, a lăsa o biată piesă de vânat rănită pradă chinurilor, care pot să dureze zile și săptămâni întregi, dovedește lipsă de milă față de creatura nevinovată, lipsă totală de umanitate. Din această cauză înfierează îndeosebi legile nescrise, dar cu atât mai obligatorii ai vânătoarei corecte, pe acel pușcaș, care nu îndeplinește datoria elementară de a căuta cu toate mijloacele pe care le are la îndemână vânatul rănit, ca să-i scurteze chinurile. Este deci înțeles că nu este vorba să-l livreze cât mai repede bucătarului, cum ar dori să afirme unii, care fie că sunt prea comozi, fie că nu se pfecep în ale vânătoarei, caută să se eschiveze dela datoria urmăririi, susținând cu glas tare, că pe ei îi interesează vânătoarea doar ca sport, nicidecum „carnea”. Cât despre suferințele vânatului, nu știe și n'a auzit, marele sportiv. Mai știm apoi, că vânatul mare nu este atât de numeros ca prepelețele pe miriște. Din această cauză împușcăm anual de pe un anumit teren, numai un număr mic de piese. Prin urmare, în locul

vânatului rănit și negăsit, nu putem împușca altul, decât numai în detrimentul contingentului, fapt care ne e interzis nu numai de regulile vânătoarei corecte, ci însuși de lege.

Nici un vânător, cu sistemul nervos în regulă, nu trage înadins în vânat, ca să-l rănească numai. Scopul este doborârea piesei pe loc. Sunt totuși cazuri regretabile, uneori chiar greu explicabile, când piesa atinsă o rupe la fugă ca să cadă în cine știe ce văgăună tainică și cine știe când.

Există vânători și mai ales unii oameni din regiunile muntoase, care pot să „țină” urma unui vânat, mai ales a unui rănit, în mod uimitor. Dar astfel de vânători sau ajutoare de ale lor, sunt excepții și arta lor totuși limitată, succesul depinzând mult de felul suprafeței solului, cum este după ploaie, ninsoare, etc. Apoi, ei chiar dacă pot să urmărească bine dâra de urme, nu pot să găsească decât un vânat *căzut*, nicidecum pe unul care după împușcătură rămâne mult timp mobil pe picioare.

Astfel fiind, ca să putem urmări bine și în orice împrejurare un vânat rănit, avem nevoie de un câine care nu urmărește din ochi, ci cu ajutorul mirosului, care îi desvăluie taine, pe care noi nu le cunoaștem.

În fond, orice câine de vânătoare poate să devină bun urmăritor. În rândurile mai tuturor raselor întrebuințate de vânătorul corect, se găsesc exemplare, care se achită destul de bine de această datorie. Când este însă vorba de cazuri dificile și anume urmărirea vânatului mare propriu zis, adică speciile de cerbi, mistreții, caprele negre, muflonii și eventual urșii, vom prefera rase specializate din rândurile cărora ies urmăritori desăvârșiți. Astfel sunt limierii, bursucarii și copoi-bursucari.

Un limier bun poate „să țină” o urmă cu vechimea de multe ore, eventual și una care a stat peste noapte și chiar și atunci, dacă a plouat sau a nins între timp. Asemenea exemplare se găsesc — însă nu frecvent — și în rândurile celorlalte două rase amintite.

Un urmăritor bun trebuie să dispună de simțul mirosului (obișnuim să spunem „nas”) excelent, să fie rezistent, să urmărească cu pasiune și cu vădită voință de a ține urma și să fie la nevoie foarte bun gonitor. Bun gonitor trebuie neapărat să fie, căci în cazul când vânatul atins nu cade după o fugă oarecare, ci se află pe picioare, sau se ridică din culcușul în care zace simțindu-se urmărit, câinele trebuie să-l gonească dând mereu glas (chefnind) până când vânatul

poate fi doborât de către vânătorul care se aține orientat fiind de glasul câinelui, sau până când vânatul istovit se oprește cu fața spre câine. În acest ultim caz, câinele trebuie să latre neconținut (să bată pe loc) până la sosirea stăpânului, care va aplica lovitura de grație.

În ce privește caracterul limierului, el este gonitor, adică copoiu curat. Însă copoiu selecționat din exemplare care corespund din toate punctele de vedere pentru urmărirea vânatului rănit. Astfel știe să gonească în majoritatea cazurilor. Dacă nu dispune de această calitate, atunci valoarea lui este îndoelnică, căci găsirea unui vânat căzut, este uneori o problemă pe care o rezolvă omul și singur. Grea este însă urmărirea, găsirea și doborârea vânatului rănit, *mobîl*, care nu se poate efectua decât *numai* cu ajutorul unui gonitor excelent.

Bursucarii precum și copoi-bursucari, sunt de obicei gonitori buni. Tocmai de aceea ar fi de recomandat pentru vânătorii noștri, îndeosebi cei tineri, căci un limier bun costă scump și păgubim mai mult dacă îl stricăm prin conducere nepricepută. Afară de aceasta, în timpurile de față, chiar și numai găsirea unui limier este foarte anevoioasă. La noi în țară nu se află, dar nici în țările vecine. Din încredințarea Asociației „Molda”, am întrebat cercurile competente din Ungaria și Cehoslovacia, dar am primit răspunsuri negative.

Bursucari și copoi-bursucari de neam bun, se pot procura mult mai lesne.

Mai trebuie apoi luat în considerare că vânatul este mult mai puțin neliniștit, dacă se vede urmărit de un câine de statură mică. (Uneori nici nu prea se sinchisește de el. Aceasta în cazul, dacă ar scăpa cumva câinele pe teren și s'ar lega de vânatul sănătos). Un copoiu-bursucar măsoară până la greabăn 28—35 cm. înălțime. Bursucarul este încă și mai mic.

Dintre aceste două rase, ar fi deci de ales, în primul rând, dând preferință uneia sau celeilalte, după configurația terenului pe care vânam. Anume, trebuie să cunoaștem, că pe teren accidentat se mișcă mai ușor copoiul-bursucar, fiindcă este ceva mai înalt în picioare.

Nici bursucarul prăsit după normele recente nu mai are picioare strâmbe ca cârțița. Picioarele de dinainte ale unui bursucar de vânătoare corect, format, sunt drepte, iar distanța dela sol până la linia pieptului a câinelui este egală cu 1/3 parte din înălțimea lui totală. Un bursucar bine format trebuie să poată sări pe un scaun fără ca să-și ia avânt, deci de pe loc.

Bineînțeles, ca orice câine de vânătoare, și urmăritorul de vânat mare rănit trebuie să fie introdus cu pricepere în meserie, ceea ce

necesită timp îndelungat și practică multă. Foarte important este că acel câine, condus mereu în lesa lungă petrecută peste umăr, să fie mult scos pe teren.

Mișcarea chinotehnică este la noi încă în fașe. Grupând însă pe toți cei interesați în jurul Asociației „Molda”, suntem îndreptățiți să sperăm, ca peste un timp nu prea lung, toți vom putea avea câini de rasă pură și cu calități bune.

Limierul este unul dintre cei mai specializați câini de vânatoare. El nu se întrebuințează decât numai pentru urmărirea vânatului rănit, însă nu a oricărui vânat, ci numai a vânatului mare propriu zis, adică: cerbi, mistreți, capre negre, mufloni și eventual urși. Așa a fost stabilit de către vechea școală hanowerană. Ne vom explica:

Limierul, ca să corespundă scopului, trebuie să dispună de următoarele calități principale: Să aibă „nas” foarte bun, să țină urma cu siguranță absolută și să fie la nevoie foarte bun gonitor. Aceste calități trebuie să-i fie menținute cu orice preț, adică nu trebuie să fie folosite în nici o altă direcție, ca să nu-l viciem cumva.

Bunătatea „nasului” este o condițiune fără de care nici nu se poate concepe un câine bun de vânatoare. Câinele se naște sau nu cu simțul mirosului bine dezvoltat. Dar, ca orice simț, și acesta se ascute, dacă este adesea și intensiv întrebuințat. Pentru aceea este important ca limierul (de altfel ca ori ce câine de vânatoare) să fie mult purtat pe teren chiar și numai condus în lesă, căci acolo nasul său este în permanentă activitate cercetând tot ce întâlnește în cale, ceea ce nu trebuie să fie neapărat urmă de vânat, sau miros direct de vânat prins din vânt. Firește, umblând pe teren se vor ivi destule cazuri în care câinele va simți, direct sau indirect, și miros de vânat. Vânătorul procedează foarte bine, observând că a dat câinele peste o urmă, dacă îl lasă să o cerceteze în voie.

Tot pentru ascuțirea „nasului”, dar și pentru a exersa urmărirea, trebuie să-i oferim câinelui ocazii să țină urma rece (veche) a unui vânat sănătos. În acest scop ne memorizăm locul de unde am observat că a plecat o piesă de vânat mare, ne întoarcem acolo după un timp de vreo 2 ore, lungim cureaua și dăm câinelui voie ca să urmărească, ba îl mai și îndemnăm cu vorbe liniștite. Il lăsăm să caute pe un parcurs destul de lung, chiar și de 1 sau 2 kilometri, dar să fim foarte atenți ca să nu se încurce (câinele tânăr) adică să nu devină nesigur. Din această cauză, îndată ce observăm că urma va trece peste locuri unde urmărirea ar putea să fie anevoioasă (trezând peste scur-

geri de apă, grohotișuri, etc.), o întrerupem. (De altfel, urmărind un vânat sănătos, tot trebuie să o întrerupem cândva). Întreruperea trebuie să o facem în așa fel, ca să creadă câinele că s'ar fi putut continua, dar *nu am vrut* să mai continuăm. Trecem deci lângă el, îl lăudăm dacă a urmărit bine și *il luăm în brațe*, ridicându-l de pe urmă. Apoi ne îndepărtăm astfel de acel loc, ca să nu mai încrucișăm urma pe care am abandonat-o. În decursul acestor exerciții pe lângă cădăm câinelui ocazie ca să-și folosească „nasul” trebuie să-l facem să creadă că nu există urmă ce nu s'ar putea descurca și că nici o urmărire nu va fi întreruptă decât atunci când vrem noi.

Avem deci în vedere un scop dublu. Întâi ascuțirea „nasului” câinelui, iar în al doilea rând mărirea siguranței sale în în privința ținerii urmei. Câinele bun trebuie să *voiască* să țină urmă cu ori ce preț și *îndeosebi să nu o schimbe cu alta, căre l'ar ispiti mai mult*. Căci s'ar putea întâmpla că urma piesei căutate să fie încrucișată de alta, mult mai caldă, sau chiar una de alt soi de vânat. (Pe un câine tânăr ar putea să-l ispitească și un iepure sărit din apropiere, sau o urmă de iepure caldă (recentă)). Drept aceea trebuie să fim cu mare băgare de seamă în decursul acestor exerciții și să nu tolerăm nici o abatere din partea câinelui. Reiese și de aci că pe un limier nu-l poate introduce în meserie decât un bun vânător de vânat mare, el însuși bun cunoscător al urmelor, semnelor și al obiceiurilor vânatului.

Pe limier, *nici când* să nu-l lăsăm să gonească vânat sănătos. Asemenea prilejuri nu-i putem oferi decât în cazul unei piese rănite, dar mobilă încă. El trebuie să ignoreze cu timpul urma vânatului sănătos, ceea ce va și face dacă nici odată nu a avut succes vizibil urmărind (în decursul uceniciei) un astfel de vânat.

Se știe că nu începem urmărirea îndată ce am tras în vânat și am observat că nu a căzut pe loc. De la această regulă există o singură excepție, anume dacă am observat cu certitudine că vânatul este lovit în picior. În acest caz se dă imediat drumul câinelui ca să ajungă mai din scurt vânatul și să-l oprească. Aceste sunt cazuri neplăcute și nu se termină întotdeauna cu bine. Altminteri, după împușcătură lăsăm timp vânatului, cum obișnuim să spunem, „să se îmbolnăvească”. Apoi dacă urmărim în cureaua lungă și ne convingem mai târziu că e neapărat nevoie să dăm drumul câinelui ca să gonească (nu pot intra aci în detalii), vânatul nu va gălopa când va simți apropierea câinelui de care de altfel nici nu se teme prea mult, fiind câine domol și nu prea mare. Apoi se va opri în fața câinelui după un

parcurs oarecare, câinele va lătra (va bate pe loc) până la sosirea stăpânului, iar acela va sfârși drama cu un foc bine ochit.

Dacă am urmări cu un limier și câpriori, am putea să-l stricăm definitiv. Toți câinii gonesc cu predilecție câpriori. S'ar putea deci întâmpla, ca limierul care urmărește un vânat mare să părăsească imediat urma aceluia, îndată ce simte urma unui câprior sau câprioare. Prin urmare îl ferim de câprior întocmai cum ferim un pointer sau un setter ca să gonească iepuri. Este aceeași „otravă”.

Câpriorul rănit nu se oprește decât excepțional și numai în fața unui câine de statură mică (bursucar). Altfel fuge cât îl țin puterile. Prin urmare pentru urmărirea câpriorului corespunde mai bine un bursucar, copoi-bursucar, prepelicar continental, spaniel sau terrier, dintre care toți, eventual și bursucarul, îl prind de beregată și îl sugrumă, dacă îl ajung din fugă. Firește, tot la fel ar face și limierul, dacă ar avea în față un câprior. El nu are însă voie să se atingă de vânat. El nu este lăsat nici să sgâlțâe pe cel căzut. Nu fiindcă așa ar fi născocit vreun formalist fanatic, ci fiindcă nu numai că nu ar putea să sugrume un vânat mare, dar ar fi lovit de acela, fie cu copita, cu coarnele sau cu colții, putând să rămână mort pe loc. El trebuie să rămână la o oarecare distanță de vânat și „să bată pe loc” până la sosirea stăpânului. Limierul ar face foarte rău, chiar dacă s'ar repezi numai la vânatul oprit fără ca să-l apuce, căci ar putea să-l pună prin aceasta din nou în mișcare, ceea ce ar lungi doar urmărirea în mod inutil. Reese cred și din această expunere sumară, pentru ce nu trebuie să urmărim câpriorul cu limierul.

Am amintit, că în vederea urmării vânatului mare rănit, se pot bine întrebuința bursucari, cum și copoi-bursucari. Cine vrea să fie sigur de ei și dacă vrea să înlocuiască cu ei un limier, ar face bine dacă i-ar specializa numai pentru astfel de vânat. Afară de aceasta s'ar putea eventual întrebuința la vizuină, dar nu la urmărirea câpriorilor, nici la scotocirea după vânat sănătos prin desime și nici în altă direcție. Educația unui astfel de câine este aceeași ca și a limierului; apoi, tot la fel vor fi introduși și câinii ținuți pentru urmărirea câpriorilor.

Cine are teren pe care hălăduesc, atât cerbi cât și câpriori, ar trebui să țină 2 câini. Unul numai pentru vânatul mare propriu zis, iar al doilea pentru rest. Urmăritorul de câpriori nu îi strică întru nimic, dacă urmărește și iepuri, precum și alt vânat.

Ca dela orice regulă, există și aci excepții. S'ar putea găsi câini care urmăresc bine ori ce. În cazul limierului, nu trebuie să riscăm însă nimica, deci să nu-l ispitim cu experimente care ar putea să-l abată dela atribuțiunile lui principale, pentru care a fost creiat.

Le chien de chasse pourvivant le grand gibier, blessé.

La chasse moderne n'utilise plus le chien pour quêter et détourner le gibier avec le but d'être chassé. Aujourd'hui on chasse en attendant le gibier dans les endroits bien connus.

Dans ce dernier cas, on fait appeler au service du chien seulement pour poursuivre et découvrir le gibier blessé.

Le limier est le chien le plus indiqué pour une telle mission. Il est un chien des plus spécialisés dans la poursuite des cerfs, chamois, sangliers et ours. Il ne faut pas l'utiliser pour la poursuite des chevreuils.

L'auteur du présent article montre les qualités du limier et la manière dont il doit être dressé.

CRONICA INTERNĂ● Reluarea experimentațiilor dela Sabed.

Războiul a întrerupt în țara noastră multe din preocupările de ordin științific. Intre acestea se găsesc unele și din domeniul muncii științifice forestiere.

În general starea de războiu nu a favorizat dezvoltarea acestor lucrări, fie din cauza dispersării unităților noastre centrale, fie prin mobilizarea și descompletarea personalului științific. Mai este însă o cauză care se poate atribui concepției dela baza organizării noastre statale în trecut, care s'a afirmat și în timpul stării de războiu. Spre deosebire de aceasta este o concepție superioară în care știința și slujitorii ei se consideră în permanență mobilizați în războiul declarat neștiinței și obscurantismului. În această concepție, care se impune și în țara noastră, cercetările și experimentațiile din laboratoare și uzine sunt adevărate bătălii, pentru cucerirea pozițiilor înaintate în lupta ce se duce pentru progres.

Astfel de poziții înaintate în lupta pentru progresul științei silviculturii constituie și rezervațiile și stațiunile experimentale ale Institutului de Cercetări Forestiere.

Una dintre aceste rezervațiuni este cea dela Sabed (Jud. Mureș), în care se experimentează, metode de împădurire a terenurilor erodate în condițiunile specifice Câmpiei Transilvaniei.

Rezervațiunile dela Sabed ocupă astăzi 56,30 ha: dintre care cca. 90% sunt plantațiuni experimentale, restul fiind teren neîmpădurit, rezervat în parte pentru continuarea plantațiunilor.

Începute încă din anul 1893 sub egida Centralei Stațiunilor Experimentale ale Statului Maghiar (experimentații în pepinieră, plantațiuni, observațiuni climatologice) lucrările dela Sabed s'au desfășurat asiduu până în preziua primului războiu mondial, fiind continuate apoi de Institutul de Cercetări Forestiere al României (cercetări tipologice, ecologice, pedologice, plantațiuni, operațiuni culturale). După o nouă întrerupere survenită în timpul celui de al doilea războiu mondial, lucrările experimentale din această stațiune sunt reluate astăzi de către ICEF.

Scopul principal al acestei experimentații era fixat inițial astfel: *stabilirea metodelor de cultură și a speciilor cele mai indicate pentru împădurirea coastelor sterile cu expoziție sudică din Câmpia Transilvaniei. În paralel se urmărea și stabilirea modalităților de cultură în pepinieră și de întreținerea plantațiilor **.

*) O expunere detaliată asupra rezervațiunii Sabed se va face în alt câșt al Revistei Pădurilor.

Reluând firul întrerupt al lucrărilor, ICEF-ul și-a fixat un program de activitate, care prevede pe de o parte continuarea studiilor întreprinse, — dintre cari menționăm în special cele de ordin pedologic, domeniu în care nu au existat cercetări anterioare în această stațiune, precum și cele privitoare la tipologia arboretelor experimentale create —, și pe de altă parte reluarea experimentațiilor de cultură cu specii forestiere neîncercate până în prezent la Sabed. În paralel se prevede reînființarea pepinierei, a stațiunii de observațiuni climatologice, culegerea de date pentru studiul creșterilor ș. a.

Programul de lucru stabilit pentru această rezervațiune va avea drept consecință imediată folosirea în practică a roadelor acestor cercetări prin extinderea asupra întregii Câmpii a Transilvaniei a metodelor de lucru și a speciilor verificate dealungul a 54 ani de experimentație. În acest scop Institutul va da publicității, în măsura prelucrării lor, rezultatele obținute.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a semnala spiritul de frățietate științifică internațională în care silvicultorii români înțeleg să continue opera începută de silvicultorii maghiari. În acest spirit cuceririle științei pot fi transmise cu maximum de profit pentru popor, generațiilor viitoare.

T. C. (21)

● „Frontul Plugarilor” face propagandă forestieră.

Ideea unei acțiuni de îndrumare și informare a opiniei publice în materie de păduri, lansată de Soc. „Progresul silvic” acum un an, a început a da roade, Ministerul de Agricultură și Domenii și-a însușit punctul de vedere exprimat de Societate, trecând la aplicarea pe teren a dezideratelor inginerilor silvici, folosindu-se deocamdată serviciile presei. În acest scop s'au făcut demersurile necesare, obținându-se în gazeta „Frontul Plugarilor” o pagină săptămânală intitulată „Pagina Pădurilor”, cu redactarea căreia se ocupă o comisiune special constituită în acest scop, prin decizie ministerială, din reprezentanți ai diferitelor Direcțiuni din sectorul forestier al M. A. D.-ului. Colaboratorii sunt din toată țara, ingineri și subingineri silvici din diferitele unități centrale și exterioare.

Începutul s'a făcut cu Nr. 788 al gazetei „Frontul Plugarilor”, din 7 Octombrie 1947, continuându-se de atunci, regulat, în fiecare săptămână. În felul acesta, masele țărănești au putința să se informeze asupra rosturilor pădurilor, iar organele silvice respective un mijloc mai mult pentru a lămurii poporul. Într-un viitor apropiat se speră să se găsească o posibilitate, un aranjament și cu o gazetă cu priză în lumca lucrătorilor și a maselor orășenești, astfel încât toată populația țării să aibă la îndemână sfaturile și îndrumările necesare pentru o prețuire și respectare a avuției noastre naționale.

Ca metodă de lucru, Comisiunea însărcinată cu redactarea paginii, a adoptat provizoriu o grupare, o prezentare, a articolelor pe natură de problemă. În felul acesta subiectele tratate sunt mai mult sau mai puțin axate pe o idee centrală. De exemplu: Pădurea și poporul (Nr. din 7.X), Pădurea pavază a agriculturii (14.X), Pădurea stăpânește apele (21.X), Împăduririle (28.X), Îngrijirea plantațiilor (4.XI), Munca la pădure (11.XI), Proprietatea forestieră (18.XI), Exploatarea pădurilor (25.XI), Refacerea pădurilor (4.XII), Pășunatul în păduri (9.XII). În jurul acestor subiecte s'au publicat mai mult de 60 de articole și 4 poezii. Menționăm că fiecare „pagină”

cuprinde în afară de text 2—3 fotografii, deseneuri și vignete, în tendința de a o prezenta în mod cât mai atrăgător și educativ.

Dacă la această manifestare din cadrul „Frontului Plugarilor”, adăugăm pagina săptămărală din „Finanțe și industrie” și articolele sporadice din „Argus” și alte ziare, putem conchide că ideile despre păduri și economia forestieră au început a avea o circulație și în afară de cercul specialiștilor, ceea ce nu poate decât să bucore și să dea speranțe pentru o mai justă apărare a resurselor pădurilor în rândurile cetățenilor de toate clasele.

● Replantarea pădurii Băneasa.

În cadrul programului de refacere a centurii de păduri din jurul Capitalei, în vederea realizării spațiilor verzi necesare, ca oricărui centru urban și industrial aglomerat, s'a început Duminică 30 Noembrie plantarea pădurii Băneasa de lângă stațiunea de radiodifuziune, pădure distrusă în timpul războiului. În acest scop au fost deplasate pe teren echipe de U.F.M.-iști, de militari și de studenți ai Facultății de Silvicultură, care, sub conducerea profesorilor, asistenților, inginerilor și tehnicienilor silvici din M.A.D., Inspectorat, Serviciu silvic județean, și I.C.E.F., au săpat gropi, au plantat puții, au destelenit locul.

Obiectivul urmărit a fost desigur în primul rând unul tehnic, plantarea propriu zisă, dar și unul educativ, în care scop s'au dat lămuririle de rigoare. Tot în acest scop, și pentru a se accentua interesul oficialității pentru această lucrare și a se încuraja munca de interes obștesc depusă, „plantatorii” au fost onorați cu vizita d-ului Ministru Subsecretar de Stat C. Agiu, care împreună cu d-l Decan Prof. C. C. Georgescu și organele de conducere a lucrărilor au plantat la rând cu tinerii întrebuințați la lucrări. Menționăm că pe teren s'a interesat de mersul lucrărilor și d-l Prefect al județului Ilfov.

Campania de refacere a pădurilor pe o rază de 50 km. în jurul Bucureștilor a fost urmărită cu intensitate, în care scop sătenii au fost solțeciați ca pe lângă lucrările de cultură agricolă să ajute și la lucrările silvice.

Rezultatul zilei de Duminică 30 Nov. s'a soldat cu plantarea la Băneasa a circa 1 ha, cu salcâm. Este un început, căruia îi dorim o continuare cât mai rapidă și efecăe.

● **Promoția LIV** de ingineri silvici și-a început pregătirea profesională. Un număr impresionant de tineri bacalaureați, 150, vor să intre în rândurile slujitorilor pădurii. Un amănunt demn de notat îl constituie faptul că acest contingent are în frunte o șefă. În adevăr, din 485 de candidați aspiranți la cele 60 de locuri fixate inițial de facultatea de silvicultură, pentru anul școlar 1947/48, numărul maxim de puncte necesare pentru admitere a fost obținut de o domnișoară. Rămâne de văzut, dacă în cursul anilor de politehnică, studenții nu vor încerca să cucerească locul de cap de promoție pentru un domn.

Examinând tabelele seriilor de mai înainte, constatăm că cifra de 150 de studenți nu a mai fost înregistrată. Obicnuit, catalogul unui an cuprindea în mediu

30—40 de studenți. La început chiar, 10 însi într-o clasă era normalul. După primul război mondial abia a fost un iures, explicabil prin întreruperea studiilor din cauza ostilităților, pentru că apoi, în anii următori, corpul didactic al facultății să aibă a se ocupa anual cu un număr de studenți corespunzător posibilităților organelor de învățământ. În anul școlar 1947/48 înregistrează un record: în primul rând, pentru că peste prevederile facultății (60) au fost admisi încă 50 de studenți și în al doilea rând pentru că cifra aceasta, 150 de studenți, repune cu acută insistență problema orientării profesionale. Este firesc deci să se întrebăm: ce i-a îndemnat pe acești tineri să bată la porțile carierei de inginer silvic?

Cunosc ei perspectivele acestei profesii și în ce constă, actualmente, activitatea de silvicultor, pentru că știind acestea și măsurându-și inclinațiile și posibilitățile lor sufletești și intelectuale să se hotărască a îmbrățișa această carieră? Desigur, au citit și ei pe Faust și-si vor fi reamintit de scena, despre care Doamna de Staël scria atât de spiritual, cănd școlarul se duce la Faust să-i ceară o îndrumare, să-i spună la ce facultate să urmeze, dar acesta, indispus pentru conversație, îl trimite pe Mefistofel, care, însă, îl ametește în așa fel, pe candidat, încât tânărul pleacă mai confuz decât venise. Cu cine se vor fi consultat actualii studenți din anul I al facultății de silvicultură?

Pentru documentarea lor, pentru o verificare a pasului făcut, redau în cele ce urmează, considerațiuni mai vechi, lămuriri pentru tineri din altă țară, în pragul carierei și al vieții, scrise de profesori care au gândit asupra acestei chestiuni.

Unul din acești profesori este de părere că prima calitate pe care trebuie să o dovedească tânărul candidat este interesul pentru problemele de silvicultură și economie forestieră, un interes pentru pădure. Acest interes poate fi unul științific, intelectual, pentru arbori, păduri, pentru natură în general, cecace poate fi o înclinație sentimentală, o iubire pentru codri și crânguri și pentru viața în aer liber, pentru vânatoare și pescuit în apele de munte, pentru turism și pentru sport. Un element de aventură este atașat acestei perspective de viață în pădure. Un indemon poate fi gustul pentru o activitate de pionier, în sensul că viața la pădure pune probleme noi, prin care pot fi obținute succese aducătoare de glorie, oferă dificultăți care se cer învinse de caracter ferm, curajoase, spirite constructive. De orice fel ar fi interesul încă, un fapt e precis: se cer oameni care să nu ia în seamă lipsa de confort, eventualele pericole ale vieții în pădure, și nu stau la cămpană când e vorba de a merge pe teren în condițiuni nu totdeauna satisfăcătoare, deși pot ști că o activitate de birou, într-un oraș, poate oferi o răsplată mai mare din punct de vedere financiar. Nu înseamnă că meseria de silvicultor înseamnă a trăi numai la pădure și rău, însă cei care nu simt nici un interes pentru pădure și problemele ei nu au ce căuta la silvicultură și-si fac lor, în primul rând, un mare bine, dacă se vor îndrepta către altă carieră.

O a doua calitate recunoscut ca neapărat necesară este adaptabilitatea. Adică, însușirea de a se acomoda repede la noi situațiuni, medii și oameni. Aceasta este calitatea care-l face pe om să se găsească „la el acasă” în orice împrejurare, loc sau sarcină ce i s'ar da, și cu orice oameni ar avea de aface. Adaptabilitatea se exprimă prin următoarele: interes, curiozitate intelectuală, pentru situațiuni neobișnuite, un punct de vedere obiectiv în judecarea și luarea lucrurilor așa cum vin, o înțuire dibace a fondului situațiilor create (date) și un spirit de toleranță față de alții, al căror mod de viață, punct de vedere și manieră de a vorbi ar fi diferite de ale sale.

Silvicultorul trebuie să aibă un mare grad de încredere în sine, pentru că în permanență este chemat să-și asume mari responsabilități, care cer o hotărâre proprie și acțiune. Silvicultorul trebuie să aibă inițiativă în judecată și faptă, și o imaginație activă.

Inginerul silvic se întâlnește totdeauna cu probleme noi, complexe și greu de rezolvat. El trebuie adesea să deschidă drumuri noi pentru a ajunge la o soluțiune. De aceea, e necesar să știe să privească înainte, să întrevadă posibilitățile de lucru puțin recunoscute, să fie gata a trece la acțiune chiar dacă până la realizare, e nevoit de mult timp. O minte sprintenă, plină de resurse, o supletă intelectuală se cere totdeauna pentru a învinge obstacolele. În practica profesiei, trebuie să dovedească o abilitate administrativă, în care însușirile intelectuale și calitățile personale joacă primul rol.

Nu este ușor, adesea este chiar imposibil, să se spună delă început unui student dacă posedă sau nu calificările esențiale pentru a reuși în cariera silvică, cel puțin până ce nu a fost câtva timp într-o școală. Adesea, însușirile importante nu apar până ce omul nu a avut anumite responsabilități. Este cazul, în acest sens, de abilitatea administrativă, încrederea în sine și adaptabilitatea. Dar, pe de altă parte, sunt alte manifestațiuni care pot indica tânărului student că nu este în cea mai corespunzătoare profesiune pentru însușirile lui, ca: neplăcerea pentru viața și activitatea la pădure, lipsa de interes pentru silvicultură, stângăcia în mănuierea instrumentelor și uneltelor, inabilitatea în coordonarea principiilor cu practica, lipsa de stăruință în studii și lucrurile practice, etc.

Un alt îndrumător de tineri și-a spus cuvântul așa: cariera de silvicultor, ca activitate de viață, nu va satisface complet decât pe omul iubitor de teren, de viață în aer liber, nu pe omul de birou, pe omul iubitor de sport și viață mai aspră, (în opoziție cu comoditatea și luxul); cariera de silvicultor este indicată pentru cei care nu se tem de frig sau de ploaie, de foame sau sete, de oboseală, pentru cât pot da acestea ca un gust particular și farmec, vietei; indicată pentru acei cari iubesc pe ceilalți oameni, care doresc societatea celorlalți oameni, fie culți sau analfabeți, mai aspri sau asemenea lor, capabili să se împrietenească cu ei și să și-i facă prieteni. Să vină la silvicultură tinerii care preferă o viață plină de surprize, cu o notă de aventură, nu cei care se așteaptă la o viață „pusă pe note” mai dinainte; cei ingenioși, plini de resurse, tari de cuget, independenți, în stare să și-și țină companie lor înșile, niciodată speriați sau doritori de solitudine.

Să vină la silvicultură cei care iubesc natura, în toate formele ei, și au ochi să vadă, minte să priceapă, să noteze, să compare și să gândească, putere de observare și interpretare.

Până aici cu citatele. Chiar dacă în țara noastră vor fi fiind alte condițiuni, se poate totuși conchide, că ingineria silvică este mai mult decât o profesiune: o concepție de viață. Tinerii noștri viitori colegi vor medita poate la aceste teste schițate mai sus: spre binele lor și al profesiei; al pădurilor și al țării. Fructul acestor reflecțiuni îl vom vedea în rezultatele primului an școlar. În orice caz un fapt se reține: la porțile carierei de inginer silvic bat mulți tineri, mai mulți decât la alte categorii de ingineri.

● **Conferința de coordonare** a M. A. D., în săptămâna 15—20 Decembrie, în București, a intrunit pe reprezentanții unităților exterioare și centrale din sectoarele agricol, forestier și veterinar pentru realizarea următoarelor obiective: 1) Con-

tact în vederea orientării organelor de teren asupra problemelor în perspectivă; 2) Critica activității de până acum; 3) Schimbul de experiență între cei ce activează pe teren; 4) Verificarea și ajustarea programelor de lucru pentru prima parte a anului 1948 și coordonarea activității unităților din exterior; 5) Unificarea sistemelor de lucru pe întreg ministerul și imprimarea din ce în ce mai pronunțată a ritmului și metodelor noi de lucru.

Conferința a fost inaugurată într-o sedință comună după care s'a trecut la lucru pe sectoare. Sâmbătă 20 Decembrie s'a ținut sedința de închidere.

Forestierii, împărțiți și ei în două grupe, M.A.D. și C.A.P.S., au avut următorul program: I) pentru lucrul în comun, trei probleme: aspecte noi în procesul de producție forestieră, constituirea unităților economice în cadrul legii Apărării Patrimoniului Forestier, Statistica forestieră (scop și rezultate); II) grupa M.A.D.: Pădurile de protecție în regimul legii A.P.F.; cadrul de organizare al lucrărilor de amenajare și cadastrul forestier, organizarea păzii și asistenței în cadrul A. P. F.; Programul de lucru, Chestiuni de personal, contabilitate, buget, sintezele conferinței; III) Grupa C.A.P.S.: situația la 15.XII.1947 a exploatărilor și măsurile luate pentru intensificarea lor, Mersul industrializărilor și semiindustrializărilor, măsuri luate pentru marirea producției; problema reducerii prețului de cost; stadiul valorificării (măsuri pentru activare); consecințele aplicării deciziei Nr. 137/1947 a Comisiei de redresare economică și stabilizare monetară pentru C.A.P.S.; problema revizuirii bugetului și a finanțării; concluzii. Firul conducător al problemelor l-au constituit legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier și deciziunea ministerială Nr. 137/1947. Este de menționat în mod deosebit, că acestei conferințe i s'a acordat toată importanța de conducerea Ministerului, care, prin prezența domnilor miniștri și secretari generali ca și prin conducerea dezbaterilor au onorat lucrările expuse.

Conferința aceasta de coordonare, ținută la o jumătate de an după conferința din 8—15 Iunie, a avut caracterul unui exercițiu spiritual practicat de oicine caută să-și verifice rezultatele activității în raport de programul de lucru propus. Desigur, referatele prezentate, dezbaterile, cuvântările domnilor miniștri și secretari generali vor vedea lumina publicității, încât colegii care nu au participat, vor lua cunoștință în detaliu, la vreme, despre ceace s'a vorbit. În cadrul acestei cronici fugare, notăm însă cu toată grațitudinea omagiile de mulțumire pentru începuturile de muncă remarcabile, aduse de d-l Ministru Prof. Tr. Săvulescu, Corpului silvic, în sedința de închidere a conferinței. Cu această ocaziune d-sa a relevat faptul că inginerii silvici au luat măsuri pentru regenerarea pădurilor exploatare, exprimând speranța că aceste măsuri sunt mai susținute chiar de cât par a fi. A subliniat necesitatea rezolvării problemei enclavelor („bubele” pădurii), importanța refacerii terenurilor degradate din domeniul forestier, examinarea atitudinii Corpului în aceste chestiuni (pe ce drumuri mergeti? ce planuri aveți? ce răspundere aveți?). În privința regenerării pădurilor, toți inginerii silvici sunt răspunzători. Trebuie să se știe dacă s'a făcut bine ceace s'a făcut până acum, trebuie ca toți să cadă de acord asupra unui plan de lucru. O realizare de căpetenie este statistica forestieră, care, cu toate imperfecțiunile ei, a reușit să dea o imagine a avuției forestiere naționale. În concluzie, este necesară o cât mai strânsă colaborare între serviciile din minister, facultate, Institutul de cercetări forestiere, unități exterioare, pentru că este necesară și o schimbare de mentalitate: am ieșit din epoca romantică, am intrat în valorificare. Nu mai creștem păduri pentru ele înșile. Desigur, pădurea trebuie păstrată, dar și făcută să producă.

Succesul conferinței nu se mărginește, însă, numai la clarificarea problemelor de rezolvat. Participarea conducerii ministerului este o dovadă eloquentă că economia forestieră a obținut recunoașterea importantei ei firești în ansamblul economiei naționale. Nu se mai vorbește despre silvicultură numai la congresele inginerilor silvici. Iar factorii conducători nu iau cunoștință despre problemele forestiere numai din moțiunile prezentate la sfârșit de congres. Conducerea ministerului însuși pune probleme. S'a aplecat ceva. În sfârșit, conferința de coordonare, a oferit prilejul unei revederi între colegi, (care nu totdeauna veneau și la adunările societății), ceea ce duce la schimb de păreri, de experiențe, la strângerea raporturilor, la întărirea spiritului de corp, dar în același timp la o cunoaștere și a problemelor celorlalte sectoare din minister, agronomie și veterinar, ceea ce contribuie la o înțelegere a colaborării pe bază de cunoaștere, respect reciproc și interes superior.

● **Liceul Tehnic Silvic** este o nouă formă de școală, de care dispune învățământul nostru mediu; a fost înființat prin legea învățământului tehnic publicată în Mon. Oficial Nr. 182 din 18 Iulie 1947. Realizarea a început la Brănești, vechea cetate tradițională a silvicultorilor români unde din toamna aceasta funcționează cu prima clasă a V-a. De fapt, conform legii ar fi trebuit să înceapă cu cl. IV. Dar fiind însă că gimnaziile unice nu au dat încă absolvenți, s'a organizat prin cl. V-a cu elevii absolvenți ai cursului inferior de liceu și — detaliu important — absolvenți ai sc. de brigadieri. Recrutarea elevilor s'a făcut pe bază de concurs (s'au prezentat 44 candidați: 17 respinși, 3 neprezentăți, 24 elevi urmează cursurile). Scopul liceului tehnic silvic este pregătirea personalului mediu. Absolvenții liceului sunt conductori silvici. Cursurile ce se predau în școală sunt de trei categorii: I. Cultura generală (aemănitoare programului de liceu); II. materiile fundamentale, constituite din științele de bază ale specialității: matematici, științe naturale, fizico-chimice, plus aplicațiile practice pentru lucrări de topografie, construcție transport, mașini; III. Cultura de specialitate: silvicultură, amenajament, vânătoare, etc. În primele două clase, IV și V, se fac specialități mai puține, pentru că elevii nu au cultura generală de bază, mai mult se face în cl. VI-a și a VII-a. În cl. VIII, numai practică. O chestiune de rezolvat va fi în legătură cu bacalaureatul: să se dea după absolvirea cl. VII sau după practica din cl. VIII-a? Cine ia bacalaureatul are dreptul a urma școala politehnică. Legea prevede chiar că absolvenții cu media 8 pe ultimii trei ani au dreptul să fie admiși în facultate, fără examen. Legea este și mai generală: absolvenții au dreptul să intre la orice facultate din sectorul M.A.D.: veterinară, silvică, agronomie; ceea ce ar putea fi, în fond, discutabil, întrucât pregătirea este destul de diferită, și un lucru este să pregătești un ajutor de veterinar și altceva un conductor silvic. Ar însemna că tot ce a învățat să arunce peste bord. Ce trebuie unui veterinar: topografie, cadastru, mașini, dendrometrie, amenajament, etc.? Singura explicație probabilă a largheții legii este posibilitatea ce trebuie să se ofere unui tânăr, care s'ar fi orientat greșit în carieră, de a se putea îndrepta către școala cea mai corespunzătoare însușirilor lui.

În orice caz, reținem pentru istoricul și evoluția carierei de silvicultor (în general vorbind), faptul că în 1947 încă o categorie de profesioniști ai codrului este în curs de pregătire. Ceea ce ar putea să însemneze că în Tara Românească a început a fi cunoscută această meserie. O dovadă mai este și în faptul că în toată țara sunt numai la 8 școli 1030 de elevi. Deci, cadrele sunt în curs de formare pentru o intensificare a culturii și valorificării pădurilor.

I. Bălănică.

ACUM 50 DE ANI

Răsfolind paginile, vechi numai de o jumătate de secol, ale revistei noastre, încreci adeseori scepticismul aceluși scriitor care spunea, că istoria este în fond o poveste tristă și repetată, dacă judeci după străduințele neîmplinite și după constatarea că prea puțin se învață, din câte s'ar putea, din istorie. Neîapătându-se în totul pesimismul menționat, rețin totuși ca semnificativ faptul că și noi astăzi ne agităm tot cam pe același gen de probleme ca și predecesorii noștri. Ce să însemneze aceasta? Că n'am făcut nici un pas înainte? Sau, că problemele sunt de atari proporții încât în două-trei generații nu se pot, pentru că nu s'au putut, rezolva? Ori, condițiile istorice, politice, sociale, economice, au reînnoit mereu temele, făcându-le permanente actuale? Să fie adevărat reproșul care ni se aduce, că nu ducem lipsă de idei, ci de stăruință, de perseverență, în executarea unui program odată adoptat? Sunt acestea, păcate ale silvicultorilor sau ale Românilor în genere? Inclini să cred mai degrabă, că, în adevăr, ideile forestiere au acest destin, nu prind decât în timp îndelungat, după cum se spunea mai înainte în lumea silvicultorilor: die Keimruhe forstlicher Gedanken dauert hundert Jahre. Dacă este așa, nu avem de ce ne descuraja. Cu atât mai mult, cu cât în zilele noastre oficialitatea a luat precis atitudine în chestiunile forestiere, pentru a căror realizare s'au întocmit programe de lucru precise, s'au edictat legi și s'a pornit la realizarea pe teren cu tot aparatul necesar de tehnicieni și specialiști, la care se adaugă acțiunea de lămurire a poporului, pentru a se avea colaborarea conștientă, nu impusă pe cale polițienească.

Încât, pentru a încheia aceste reflecțiuni, trebuie totuși să fim recunoscători acelor care au pus problemele mai întâi în țara noastră, atrăgând atenția conducătorilor asupra lor și menținându-le — cum se spune azi — pe agenda preocupărilor permanente în paginile Revistei Pădurilor, și prin ele, cel puțin în cercurile silvicultorilor.

Exemple pentru aceste considerațiuni schematic abundă și în ultimul trimestru al anului 1897 al Revistei Pădurilor.

Petre Antonescu scrie despre „Casele forestiere” (pg. 285—292) așa cum gândim și noi astăzi. Este vorba despre locuințele necesare șefilor de ocoale, brigadierilor și pădurarilor, astfel încât să se asigure executarea serviciului în condițiuni optime, dar și un standard civilizată pentru viața cea de toate zilele a omului pus în serviciul colectivității. Și pentru că era în discuțiune o activitate de construcții desfășurată în toată țara, Antonescu cerea întocmirea unui plan (program) pe patru-cinci ani, pentru ca munca să fie organizată. Argumentarea și concluziunile lui pot (și azi) servi cui întocmește un memoriu justificativ pentru construcțiuni necesare personalului forestier.

Despre „Pădurile din Canada” (pag. 292—294) se dau informațiuni după mai multe articole din *Timber Trade Journal* și un raport al d-lui G. Johnson, așa cum și le rezumase *G. Stătescu* din Buletinul Ministerului de Agricultură din Franța. Reținem sensul articolului: setea de a cunoaște, nobila curiozitate pentru tot ce este forestier peste hotare, astfel încât din cele aflate să se poată servi cauza pădurilor din țară. Exemplu: lupta împotriva exploatărilor nechibzuite (fără a se asigura raportul susținut și proporția speciilor valoroase), lupta împotriva incendiilor (care distrug mai mult chiar decât exploatările), etc.

În „*Influența pădurilor asupra inundațiilor*” (pag. 309—316), N. C. Nădejde își continuă articolul început în nr. precedent al revistei, susținând teza că pericolul inundațiilor se poate preîntâmpina dacă se lecuiește răul la origina lui: „conservarea și restaurarea terenurilor din munți”. Cu alte cuvinte, reîmpădurirea basinelor râurilor cu aspect torențial. Exemplificarea este aceeași ca a noastră: Valea Telcascului, Valea Prahovei, Valea Slănicului, Valea Trotusului, Valea Tazlăului, etc. Trebuie să subliniem că pe lângă argumentarea de ordin teinic în susținerea tezei, adăogă patetismul unei scene trăite de el în Franța în 1895, când a asistat într-un sat, la solemnitatea predării către serviciul silvic a terenurilor unei comune din Alpi, unde din cauza despăduririlor viața nu mai era posibilă. Primarul, care preda terenul, pleca după solemnitate împreună cu ultimii locuitori, emigrând în Algeria, lăsând satul pustiu. Evocarea acestei scene este plină de învățăminte.

Nici lupta împotriva risipei nu era neglijată. *Psar* (pseudonimul lui P. S. Antonescu-Remuș?) scrie despre „*Aș-tia*” (pag. 316—320) cum am scris noi în 1947 despre micșorarea sau folosirea deșeurilor din exploatare. În fond, pledează pentru o întrebuințare cât mai generalizată a ferăstrăului în locul toporului, tocmai în vederea micșorării pierderilor care se ridicau până la 39% din materialul exploatabil. Notează cu această ocaziune amănuntul că ferăstrăul a fost folosit la exploatare, pentru prima oară, în Moldova la 1877 în „pădurea Adjud de peste Milcov”, iar în Muntenia, la Ploșcuteni și Pestena în Dolj în anul 1882. Are grijă deasemenea să insiste asupra unei tăceri a trunchiurilor cât mai aproape de fața pământului: netedă și piezișă, când e vorba de a se asigura lăstăritrea.

B. U. Xagoe în „*Referințe la legislația silvică română*” (pag. 328—330) tratează despre ceea ce cuprinde legea apărării patrimoniului forestier: amenajamente, ridicări în plan, hotărnicii, silvicultori recunoscuți pentru întocmirea amenajamentelor. Articolul trădează solide cunoștințe juridice, un vocabular de om din societatea căștilor, dar și un spirit combativ, pasionat, gelos pentru atribuțiile profesiei de silvicultor și totuși o atitudine plină de tact, distinsă pentru a evita polemica cu „cei în drept”.

În sfârșit, din activitatea societății reținem titlurile conferințelor programate pentru iarna 1897/98: Întrebuințarea chimică a lemnului în arte și în industrie (S. P. Radianu), Pășunatul în pădurile statului (Th. G. Pietraru) și Pădurile rășinoase din Țară (Florian Davidescu).

Pour la bonne bouche, o ultimă informațiune: Venitul pădurilor Statului pe exercițiul 1896—1897, care se încheie la 30 Septembrie 1897, a fost de lei (aur!) 4.658.206,88 (și optzeci și opt bani!). Prevederile fuseseră de lei 3.970.000. Deci și ei depășeau norma. Scăzându-se cheltuielile, a rămas un venit net de 3.370.614 lei (aur!). Frumos rezultat! Păcat însă, că, uitându-ne la cheltuieli, constatăm că pentru salarii sunt 1.211.360 lei (personal superior, arhivă, brigadieri și pădurari), în schimb numai 144.000 lei au fost întrebuințați pentru „cheltuieli diverse” = faceri de studii, exploatare în regie, lucrări culturale, pepinere, plantațiuni, instrumente, furnituri, chirii, etc.

Cifra aceasta, în proporția bugetului judecând, se pare că explică multe, încât, dacă și în bugetele următoare tot așa va fi fost, mizeria pentru ceea ce s'a întâmplat în decenii deiarândul, își găsește răspunsul.

O întrebare se desprinde din aceste priviri asupra trecutului: ce este și poate fi nou în silvicultură? Problema? După cât se pare, nu atât problema, cât mentalitatea, spiritul, adică emul, pentru că, iarăși după cum spuneau cei vechi, omul este măsura tuturor lucrurilor. Și a problemelor.

I. Bălăntică

CRONICA EXTERNĂ

● Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal.

Economia jugoslavă a fost greu încercată de împrejurările războiului: prăbușirea totală a organizației de stat, ocuparea completă a teritoriului național, luptele crâncene dintre formațiile de partizani și armata germană, au adus fiecare partea lor la această slăbire. Chiar înainte de războiu, Jugoslavia conta printre cele mai înapoiate țări din punct de vedere industrial și agricol, disputându-și — împreună cu România și Bulgaria — ultimele locuri în statisticele economice antebelice.

După eliberare, popoarele jugoslave au înregistrat mari progrese în opera de vindecare a rănilor războiului, atingându-se nivelul din 1939 în multe sectoare de producție, iar în altele depășindu-se chiar. Pentru a se grăbi procesul de reconstrucție al țării: pentru a se asigura un ritm rapid de dezvoltare republicilor înapoiate din punct de vedere economic și pentru a se elimina evidentă disproporție dintre suprastructura socială și politică avansată a noii Jugoslavii și baza sa economică înapoiată, Adunarea populației, în ședința din 28 Aprilie 1947, a adoptat *Legea planului cincinal pentru dezvoltarea economiei naționale a Republicii federative populare a Jugoslaviei* *).

Sarcinile fundamentale ale planului cincinal sunt: a) lichidarea stării înapoiate a economiei și tehnicii; b) consolidarea forței economice și defensive a țării; c) dezvoltarea sectorului de stat al economiei naționale și a noilor ramuri de producție ce decurg din el; d) ridicarea bunei stări generale a muncitorilor din toate cele 3 sectoare economice: de stat, cooperativ și privat.

Temeiul acestei dezvoltări îl constituie industrializarea și electrificarea planificată conform teimei moderne și mai ales creșterea unei industrii grele — în special a industriei siderurgice și a celei de mașini — suficient de puternică, ca să devină în scurt timp baza de producție de utilaj tehnic, absolut necesară pentru transformarea și echilibrarea tuturor ramurilor economiei naționale.

Pentru a releva amploarea concepției și rezultatele ce se scontează a se obține facem loc altor câteva caracteristici ale planului: se va ridica venitul național la 250 miliarde dinari în 1951 (față de 132 miliarde în 1939); se vor face investiții, în cursul perioadei de 5 ani, de 278,3 miliarde dinari; valoarea totală a producției va fi ridicată la 266,7 miliarde dinari în 1951 (față de 116,3 miliarde în 1939); se va înfățiși și dezvolta fără încetare sectorul economic de stat; se vor dezvolta mijloacele de transport.

Datorită acestei planificări se prevăd sporiri în diferitele sectoare de producție, care merg de la 50% (agricultura) până la 1000% (ind. electrică), față de anul de bază 1939. Planul este în vigoare de la 1.1.1947.

Locul pe care-l ocupă economia și industria forestieră în cadrul planului cinc-

* Loi du plan quinquennal de développement de l'économie nationale de la République fédérative populaire de Yougoslavie (1947—1951) Beograd 1947.

naționale acela pe care-l desemnează necesitățile de reîncercare ale pădurilor și cerințele unei administrări raționale.

Jugoslavia ocupă în 1940 locul al 7-lea din Europa, în ce privește mînderea pădurilor (7.780.000 ha.), adică 30,6% din suprafața țării. Statul dispunea de 40% din păduri*. Din aceste păduri s'a recoltat pînă în 1939 — întocmai ca și din cele ale României — cantități cu mult mai mari decît cele corespunzătoare creșterilor, atacându-se astfel capitalul lemn, cu scopul de a obține cu orice pret produse pentru export.

Actualii conducători ai economiei forestiere jugoslave nu înțeleg să mai meargă pe acest drum. Dintre toate ramurile de producție, singura exploatarea pădurilor nu va atinge nivelul din 1939: Se vor recolta 18,5 mil. m³, față de 22,7 mil. m³ în 1939 (81%). În schimb suprafața împădurită anual va fi de 20.000 ha. în 1951, față de 9046 ha. în 1939 (222%). Se vor face investiții de 3,6 mld. dinari (1,8% din totalul investițiilor).

Din mulțimea detaliilor planului reținem următoarele deziderate, care dau o idee destul de clară asupra orientării economiei și industriei forestiere jugoslave în viitorii 5 ani:

Planul economiei de combustibil prevede înlocuirea la maximum posibil a lemnului folosit drept combustibil pentru industrie și pentru încălzitul locuințelor prin cărbune de calitate adecvată. Ca forță motrice în industria lemnului se va folosi în principal gazul de lemn și deseurile.

Planul lucrărilor de cultură și exploatarea pădurilor impune împădurirea a 100.000 ha. suprafețe neregenerate, incendiate, stîncoase, în scopul ameliorării regiunilor apelor, protecției terenurilor agricole și sporirii producției pădurilor. Sunt programate lucrări de ameliorarea așoarețelor pe 150.000 ha; deșeurile vaste lucrări de apărarea solului contra vîntului și apelor, de apărare a terenurilor agricole, a liniilor de comunicație și a clădirilor contra turentilor și alunecărilor și se va proceda la ameliorarea a cel puțin jumătate din scutoarele de turenti înregistrate. Se vor măsura și amenaja cel puțin 5.000.000 ha păduri (43% din supr. totală).

Se va urmări desvolcarea la maximum a activității institutelor științifice, care vor urmări în deosebi, cercetarea condițiilor favorabile pentru înmulțirea arborilor; înmulțirea speciilor repede crescătoare existente, necesare industriei lemnului și introducerea altora noi; reducerea cheltuielilor de împădurire prin mecanizarea lucrului și printr-o extindere a metodelor de însămîntare în locul plantatilor; studiul măsurilor de protecția pădurilor, al proprietăților tehnice ale lemnului, al întrebuințării sale optime în industrie.

Se vor pregăti cadre de muncitori de pădure permanenți.

Reducerea deseurilor la exploatare, la manipulare și transportul lemnului și întrebuințarea lor la fabricarea de produse utile. Înlocuirea lemnului de construcție prin alte materiale, pentru construcția caselor, pentru nevoile minelor și ale comunicațiilor mai ales pentru traverse. Reducerea prin tipizare a consumului de lemn în dulgherie și în fabricarea mobilelor. Asigurarea unei mai bune utilizări a lemnului de foioase mai ales a celui de fag în industria cherestelei.

În scopul mecanizării lucrului se vor introduce 2000 fierăstrăie portative cu motor și electrice. Se vor dota pădurile cu macarale în scopul mecanizării cu 30%

* E. A. — Les forêts de la Yougoslavie — Journal Forestier Suisse, Nr. 3.940.

a încărcării și descărcării. În vederea punerii în exploatare a noi masive forestiere se va construi o rețea deasă de drumuri pentru vehicule cu tracțiunea animală, încă 250 km, drumuri pentru tractoare, 700 km, pentru camioane, 200 km, linii cale ferată îngustă și 50 km. de funicular. Pentru mecanizarea transporturilor se vor procura 600 tractoare, 700 camioane, 100 locomotive și un mare număr de vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală. Cel puțin 30% din vehiculele motorizate vor folosi drept combustibil cărbunele de lemn sau lemnul.

Se vor construi 100.000 m² de clădiri pentru serviciile de administrare și se vor organiza servicii de protecție contra incendiilor și maladiilor parazitare ale arborilor.

Planul industriei lemnului prevede dezvoltarea industriei lemnului în scopul utilizării cât mai complete a tuturor materiilor prime disponibile, obținute prin exploatarea pădurilor, precum și a deșeurilor dela fabricile de cherestea. În acest scop se vor înființa *combine* (întreprinderi integrate) pentru industria lemnului. Întrebuințarea la maximum posibil a lemnului de fag.

Concentrarea micilor fabrici de cherestea, lichidându-se cele învechite și inutile, și repartizarea în mod judicios a noulor fabrici, în așa fel încât capacitatea totală a tuturor fabricilor să nu depășească 1,65 mil. m³ cherestea. Dotarea fabricilor cu instalații pentru uscarea artificială a lemnului.

Sporirea în 1951 a producției industriale de mobilă de 3,9 ori în raport cu 1939 și crearea de noi fabrici de lăzi, butoaie, caroserii. Crearea unei noi industrii de case prefabricate, constituite din piese prefabricate cu bază de fibră de lemn. Rădicarea producției de contraplașaj la 48.400 m³.

Dezvoltarea industriei chimice a lemnului și introducerea în 1951 a hidrolizei lemnului cu o producție de 4800 tone alcool.

Ansamblul lucrărilor preconizate vor aduce o ieftinire a costului vieții, prin reducerea pretului de cost al produselor, care pentru industria lemnului va atinge 35% în 1951.

Stările economice jugoslave prezintă multe asemănări cu cele românești. Țara noastră, care se află într-o epocă premergătoare planificării, va ști desigur să tragă învățămintele potrivite din experiența jugoslavă, care împlineste un an la 31 Decembrie 1947.

N. Șt. Dumitrescu

● **„Interagra”**. În Cehoslovacia, funcționează un nou organism internațional de importanță pentru economia forestieră: „Institutul pentru colaborare internațională în agricultură și silvicultură din Praga”. Scopul acestui institut este studierea și aprofundarea problemelor economice din domeniul agriculturii și silviculturii, în special în țările slave și dunărene. După cum se precizează în adresa oficială, care ne informează în materie, institutul este de fapt o secțiune a Ministerului de Agricultură Cehoslovac. A fost intitulată însă, cum s'a arătat, în urma conferinței din Iuice a. e. dela Marianske Lazne a economiștilor și tehnicienilor din agricultură și silvicultură (țărilor slave (U.R.S.S., Polonia, Jugoslavia, Bulgaria).

Institutul acesta va edita o publicație periodică, „Interagra”, ce se va tipări în limbii: rusă, engleză și franceză. Cuprinsul revistei: probleme economice și infor-

mașini în legătură cu economia politică și organizarea agriculturii și silviculturii din țările dunărene și slave.

Pe baza lucrărilor organelor de resort, s'a aprobat constituirea unui comitet special de legătură cu Institutul. Comitetul funcționează în cadrul M.A.D. Pentru realizarea unei colaborări eficiente, sunt necesari corespondenți permanenți la „Interagra”. În acest sens, s'a solicitat directorilor din M.A.D. materialul redacțional, care, înainte de a-i trimis la Praga, va fi citit în cadrul Comitetului de redacție român.

Colegii din exterior, în contact permanent cu terenul, cu realitatea vie, au un prilej mai mult pentru a aduce la cunoștința oamenilor de specialitate din țările vecine și prietene aspectele actuale ale economiei forestiere române.

● „Unasylva” este numele revistei forestiere mondiale editată de FAO (organizația pentru alimentare și agricultură) din cadrul Națiunilor Unite (ONU). Primul număr al revistei (Iulie-August 1947) se prezintă în condițiuni tehnice superioare. Coperta este simbolică: globul pământesc, susținut de un arbore, exprimând în felul acesta opinia că fără pădure nu este viață, sau altfel vorbind, că existența pădurilor condiționează existența oamenilor.

Cuprinsul revistei, variat, în acord cu principiile secțiunii forestiere FAO din cadrul Organizației Națiunilor Unite, se discută probleme și se dau informațiuni în vederea unei cunoașteri mai bune a pădurilor și a unei utilizări cât mai rezonabile a produselor forestiere. Fără a intra în amănunte, cităm titlurile articolelor: Dispariția pădurilor tropicale din Africa, (descripție geografică, fitosociologică, importanța economică, legătura cu omul), Exploatarea pădurilor (sensul exploatărilor — regenerarea și folosirea materialului recoltat —, procedee de a folosi lemnul cât mai economic, diferite tehnologii moderne ale lemnului etc.), Creșterile în pădurile de pe glob (Expunerea pe scară mondială, studiu economic de ansamblu), Lipsă de lemn sau abundență în USA (descrierea condițiilor economiei forestiere din USA), Cercetarea științifică forestieră în Canada (Informațiuni relative la stațiunile de experimentare, protecția pădurii, ridicările fotogrametrice, organizarea laboratoarelor de cercetarea pădurilor forestiere, etc.). În rest, informațiuni în legătură cu organizarea secțiunii forestiere din FAO, Conferințele internaționale și activitatea forestieră în diferite țări în diferite domenii: silvicultură, politică forestieră, reimpăduriri, protecție, tehnologia lemnului, etc.

● Schimbul de reviste de specialitate este un mijloc pentru atingerea unui scop: informația actuală asupra mișcării ideilor, progresului, în domeniul respectiv. Pe de altă parte, știința este un factor de apropiere între popoare. Și revistele servesc știința; deci, implicit cunoașterea reciprocă. Schimbul este o formă de relații, iar acestea exprimă o anumită activitate de gen superior, care marchează gradul de evoluție al societății, lată pentru ce considerăm interesant să dăm câteva informațiuni cu privire la revistele care s'au pus pentru silvicultorii români. Revistele au acest mare rol care nu trebuie uitat, anume, să asigure o circulație a ideilor de actualitate, în mai mare măsură decât cărțile, desi ca vâlcare științifică s'ar putea să fie inferioare acestora. Este alt gen de literatură. Un capitol dintr-o carte poate fi oricând mai complet decât un articol de revistă, unde prin firea lucrurilor, expunerea unei teme este mai comprimată. Însă, avantajul unei circulații mai intense poate servi mult mai util o idee decât o documentație savantă, dar greoaie și puțin accesibilă, dintr-o carte doctă dar necunoscută.

În cele ce urmează, menționăm revistele primite la biblioteca Soc. „Progresul Silvic” și ICEF: *Cehoslovacia*, Lesníka Prace; *Jugoslavia*, Sumarski List, Gozdarski Vestnik; *Polonia*, Polana și Lucrările Institutului de Cercetări forestiere; *Bulgaria*, Gorsko stopanstvo; din URSS se vor primi cu începere din Ianuarie 1948 „Industria Forestieră” și reviste de soluri, botanică, zoologie; *Franta*: Revue des Eaux et Forêts, Revue du bois et des ses applications, Revue internationale du bois et des matières premières végétales, Bulletin de la Société de Franche-Comté et des provinces de l'Est, Bulletin officiel de la Fédération nationale des syndicats de propriétaires forestiers sylviculteurs; *Elveția*: Schweitzerische Zeitschrift für Forstwesen unit cu Journal Forestier Suisse, Wald und Holz, Analele Inst. de Cercetări Forestiere; *Belgia*: Pêche et pisciculture; *Suedia*: Analele Inst. de Cerc. Forestier, Skogen, Foj volante; *Italia*: L'Italia forestale et montana; *Olanda*: Jaarverslag.

Ca încheiere, o scurtă istorisire: la un examen de diplomă de inginer agronom, la una din facultățile din țară, profesorul de fitopatologie, cunoscut pentru severitatea lui, prezida Comisia respectivă. Toți candidații se așteptau să fie interogați din specialitatea profesorului și deci se pregăteau febril. Președintele însă, apreciind caracterul examenului, diplomă — cunoștințe generale, de ansamblu, sinteză, etc. — nu a pus întrebări din fitopatologie, ci a întrecut pur și simplu, pe candidați, despre revistele de specialitate din țară și din străinătate, dacă cunosc cel puțin titlurile, unde apar, cum se tratează, etc. Răspunsurile au fost negative. De unde concluzia, că școala trebuie să se ocupe și de orizontul studenților. Revistele erau acest orizont studenților ca și profesionistilor. Mai ales după evenimentele războiului, când știința a înregistrat mari progrese iar economia țărilor mari schimbări, se simte necesitatea unor informațiuni. Bibliotecile de specialitate stau la dispoziția colegilor și studenților în acest scop.

T. Bălăneș.

LEGISLATIVĂ

● Legi și decizii de interes forestiere.

1 Iulie — 31 Decembrie 1947

24) Decizia Nr. 16.902/947 a Min. Comunicațiilor prin care *tarifurile pe liniele făcute particulare* exploatate de C.A.P.S. se fixează la nivelul tarifelor C.F.R. (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

25) Decizia Nr. 4331/947 a Min. Ind. și Com. pentru modificarea art. 20 al dec. min. Nr. 4196 (publ. în M. Of. Nr. 110/16.V.947) referitoare la *raționalizarea consumului lemnului de foc* pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

26) I. D. R. Nr. 1176/947 prin care se declară păduri de protecție, în baza art. 1 al Legii pentru pădurile de protecție din 20.IV.1935 (toate pădurile, pășunile împădurite, perdelele și plantațiunile făcute cu specii forestiere, situate pe o rază de 50 km. în jurul Capitalei) (M. Of. Nr. 151/5.VIII.1947).

27) Legea Nr. 231/947 pentru *organizarea Economici Vânătorului* (M. Of. Nr. 154/9.VII.1947).

28) Decizia Nr. 955/947 a M. A. D. referitoare la *restituirea garanțiilor de regenerare* depuse în cf. cu art. 3 Cod silvic, cu ocazia exploatării pădurilor tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 156/11.VII.1947).

29) Decizia Nr. 412/394/947 a M. A. D. privitoare la prelungirea pășunatului vitelor în unele păduri, în condițiile deciziei Nr. 443/947 a M. A. D., publ. în M. Of. Nr. 169/24.III.1947 (M. Of. Nr. 158/14.VII.1947).

30) Legea Nr. 266/947 pentru organizarea învățământului agricol, zootehnic, silvic și veterinar, tehnic și de popularizare (M. Of. Nr. 162/18.VII.1947).

31) Decizia Nr. 451/933/947 a Min. Finanțe pentru modificarea valorilor medii din tariful unitar al cifrei de afaceri, privind articolele referitoare la produse lemnoase (M. Of. Nr. 164/21.VII.1947).

32) Decizia Nr. 1029/947 a M. A. D. referitoare la regimul vânzătoarei (M. Of. Nr. 169/26.VII.1947).

33) Decizia Nr. 1017/947 a M. A. D. prin care se aprobă și se publică statutul tip al societăților de vânzătoare (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947).

34) Decizia Nr. 4437/947 a Min. Ind. și Com. referitoare la obligația întreprinderilor de plăcaje, furnire, paneele de a realiza planul de producție pe intervalul I.VII—31.XII.1947 (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947):4

35) Regulamentul de serviciu al organelor onorifice prevăzute de art. 61 al Legii pentru organizarea economiei vânatului, publ. în M. Of. Nr. 114/947 (M. Of. Nr. 178/6.VIII.1947).

36) Decizia Nr. 4568/947 a Min. Ind. și Com. referitoare la prețurile maxime de vânzare ale produselor din distilarea lemnului (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

37) Decizia Nr. 4592/947 a Min. Ind. și Com. pentru fixarea prețului maximal de vânzare al lemnului de foc (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

38) Decizia Nr. 49/049/947 a Min. Finanțe privitoare la fixarea tarifului publicității pentru amenajamentele de păduri (M. Of. Nr. 188/17.VIII.1947).

39) Decizia Nr. 4611/947 a Min. Ind. și Com. pentru stabilirea prețului maximal de vânzare a lemnului rotund și cherestelei (M. Of. Nr. 189/18.VIII.1947). Vezi rectificările publ. în M. Of. Nr. 200/1.IX.1947.

40) Decizia Nr. 4636/947 a Min. Ind. și Com. relativă la fixarea prețurilor maxime de vânzare al coajzi de stejar, salcie, etc. (M. Of. Nr. 193/22.VIII.1947).

41) Decizia Nr. 4661 a Min. Ind. și Com. pentru stabilirea salarilor muncitorilor de pădure și ale plutașilor (M. Of. Nr. 193 bis/22.VIII.1947).

42) Decizia Nr. 1214/947 a M. A. D. pentru completarea deciziei Nr. 818/947 a M. A. D., referitoare la reglementarea exploatărilor de păduri (M. Of. Nr. 203 4.IX.1947).

43) Decizia Nr. 4741/947 a Min. Ind. și Com. cuprinzând planul de producție al întreprinderilor forestiere pe intervalul Sept.—Dec. 1947 (M. Of. Nr. 214/17.IX.1947).

44) Deciziile Nr. 1278/947 și 1279/947 a M.A.D. referitoare la modalitatea de plată în lei stabilizată a areșilor dreptului de pescuit în apele de munte și areșilor la dreptului de vânzătoare, care au fost achitate până la 15 August 1947 (M. Of. Nr. 222/26.IX.1947).

45) Decizia Nr. 4889/947 a Min. Ind. și Com. relativă la inventarierea întreprinderilor industriale și comerciale (M. Of. Nr. 228/3.X.1947).

46) Decizia Nr. 4879/947 a Min. Ind. și Com. pentru stabilirea tarifelor maxime pentru transportul lemnului de foc (M. Of. Nr. 230/6.X.1947).

47) Decizia Nr. 1332/947 a M.A.D. privitoare la normele de avansare a bugnerilor silvici (M. Of. Nr. 231/7.X.1947).

48) Legea Nr. 332/947 referitoare la administrarea, exploatarea, controlul și lichidarea bunurilor succesiunii „I. C. Mihail”. Prin art. 2, pădurile supuse regimului silvic trec în administrarea și exploatarea C.A.P.S.-ului (M. Of. Nr. 233/9.X.1947).

49) Decizia Nr. 81/947 a Comisiei ministeriale de redresare economică și stabilizare monetară referitoare la recalcularea bugetului Statului. Prin art. 75 se abrogă dreptul de lemne de foc acordate gratuit în natură personalului silvic administrativ și de specialitate din sectorul silvic din M.A.D., creat prin art. 83 al Legii de organizare a C.A.P.S.-ului din 14 Nov. 1946 (M. Of. Nr. 235/11.X.1947).

50) Decizia Nr. 85/947 a Com. min. redr. ec. și stab. mon. privitoare la stabilirea amenzilor și despăgubirilor prevăzute de legile silvice (M. Of. Nr. 240/17.X.1947).

51) Decizia Nr. 260.681/947 a Min. Finanțe relativă la modul de impunere al platașilor. (M. Of. Nr. 243/21.X.1947).

52) J. C. M. Nr. 1426/947 prin care se supune raționariu consumul lemnului de foc, pe durata 1.IV.1947—31.III.1948. (M. Of. Nr. 257/6.XI.1947).

53) Decizia Nr. 109/947 a Com. min. pt. redres. ec. și stab. mon. referitoare la modul de livrare al lemnului acătate integral sau parțial înainte de 14 Aug. 1947, de către instituțiile publice (M. Of. Nr. 270/21.XI.1947).

54) Decizia Nr. 1549/947 a M.A.D. pentru interzicerea exploatării și comercializării buștilor de brad și molid (M. Of. Nr. 272/24.XI.1947).

55) Decizia Nr. 1560/947 a M.A.D. prin care se dă mandat C.A.P.S.-ului să încheie convenții cu unii proprietari pentru stabilirea raporturilor dintre aceștia și C.A.P.S. relative la drepturile de rezultă pentru ei din calitatea lor de proprietari pe intervalul administrării acestor păduri de către Stat. Se referă la situația din Valea Trotușului (M. Of. Nr. 277/29.XI.1947).

56) Decizia Nr. 5423 a Min. Ind. și Com. pentru clasificarea salariilor și întreprinderilor. (M. Of. Nr. 283/6.XII.1947).

57) Decizia Nr. 137/947 a Com. min. redr. ec. și stab. mon. referitoare la unele obligații ale proprietarilor de păduri în ce privește exploatarea, aducerea în consum a materialelor exploatare și industrializarea materialelor lemnoase (M. Of. Nr. 284/8.XII.1947).

58) Legea Nr. 343/947 pentru trecerea asupra Min. Ind. și Com. a tuturilor atribuțiilor Președ. Cons. Min. în legătură cu Fondul ortodox român din Bucovina și S. A. „Domeniile Bucovina” (M. Of. Nr. 288/12.XII.1947).

59) Decizia Nr. 5314 a M.A.D. referitoare la stabilirea tarifului pentru analizele de semințe forestiere, efectuate de I.C.E.F. (M. Of. Nr. 291/16.XII.1947).

60) Decizia Nr. 5529 a Min. Ind. și Com. cu prețul și clasificarea lemnului și cherestelei de carpen, tei, ploș, etc. (M. Of. Nr. 292/17.XII.1947).

61) Decizia Nr. 162/947 a Com. min. redres. ec. și stab. mon. referitoare la întocmirea programului de nevoi locale în cuprinsul județului, pentru exploatarea forestieră și fabricile de cherestea (M. Of. Nr. 300/30.XII.1947).

62) Legea 346 pentru anularea dreptului de lemne de foc al personalului silvic. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.1947).

63) Legea 359 pentru sprijinirea creștii și dezvoltării întreprinderilor forestiere. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.1947).

REVISTE

CZECHOSLOVAKIA, Praga 1977, Mai.
Live forest (Trăiască pădurea).

Din Republica vecină și prietenă, o publicație periodică, editată de Ministerul Informațiilor Cehoslovac, a dedicat un număr economiei forestiere naționale, folosind colaborarea Ministerului de Agricultură. Este deci, o publicație oficială. Redactată în limba engleză, — pentru a-i asigura probabil, o circulație cât mai vie în lumea specialiștilor din economia forestieră internațională, — și realizată în condițiuni tehnice de mare clasă, cuprinde, în cele circa 60 de pagini format mare (21×30 cm.), o monografie a avuției forestiere echoslovace și industriilor anexe. Nu este un studiu științific, ci o lucrare de propagandă. Oricât ar displace cuvântul, însă în forma aceasta dusă, convine. Satisface gustul prin desăvârșita tehnică întrebuințată (hârtie cretată, literă elegantă, clasică, formidabile fotografii, foarte numeroase și variate, excelente reproduceți — în culori — după tablouri cu subiecte din lumea pădurilor), dar răspunde și curiozității de a ști, de a afla, cât mai multe despre această imensă avere națională pe care o reprezintă pădurile pentru Cehoslovacia. Metoda întrebuințată pentru a realiza aceste două obiective, plăcutul și utilul, este simplă: multitudinea și diversitatea subiectelor, tratate în maniera reportajilor rapide, telegrafice. Vorbă cât mai puțină, imagini cât mai multe. Mai nici un articol nu depășește o pagină. Majoritatea articolelor, pe cel mult o jumătate de pagină, adică 1000—1500 litere. Inșă, nici o pagină fără fotografie. Din contră, multe

pagini fără text, dar cu fotografii. Ele vorbesc dela sine, fiind mai elocvente decât cele mai măiestre descripțiuni.

Subiectele articolelor: principiile conducătoare în politica forestieră cehoslovacă, probleme speciale ale politicii forestiere în Slovacia și soluția lor, planificarea în economia forestieră, controlul producției și distribuției lemnului de construcție, economia forestieră centrală și oficiul pentru industria lemnului în Slovacia, rolul social și economic al pădurilor de stat, pădurile de Stat în Slovacia, administrația comercială a pădurilor Statului, profusele pentru export ale pădurilor de Stat din Slovacia, pescuitul păstrăvului în apele forestiere, note asupra cerbilor din pădurile Slovace, vânătoarea ca factor economic și estetic, pădurea și comerțul, evoluția istorică a organizației pădurilor particulare, cultivarea pădurii este baza economiei forestiere, transporturi forestiere, mecanizarea lucrărilor în pădure, activitate culturală (cărți, reviste, muzee, filme) în economia forestieră, rezultatele și obiectivele lucrărilor de cercetări și experimentațiuni, politica industrială de lemn din Cehoslovacia, fabrici de cherestea, traversele de căi ferate: o problemă europeană, industria lemnului în Slovacia, jucării pentru copii, mobila curbă — o specialitate a industriei cehoslovace, clădirile din lemn, presarea lemnului, industria plăcașelor, actualmente și în viitor, Sarcinile industriale de mobilă, industria chibriturilor, industria creioaneilor, industria hârtiei, etc.

Autori, peste cincizeci la număr, s'au integrat în disciplina genului articolului adecvat publicației și au reușit să dea o

informațiune utilă în puține cuvinte. Trebuie să recunoaștem, este cecace să chiamă un tur de forță. Dar, au izbutit. Și-au servit țara și profesia.

Că încheiere, fie-ne permisă o recomandare, cât mai mulți dintre silvicultorii români să caute să vadă această publicație. Se găsește și la biblioteca Societății Progresul Silvic, și la biblioteca I.C.E.F. A venit și la Ministerul de Agricultură și Domenii. Textul englezesc să nu-i sperie. Fotografii le vor atrage și mulțumi. Vor avea de câștigat. Iar dacă limba nu este tuturor accesibilă, și vor să se orienteze asupra economiei forestiere din Cehoslovacia, o carte mai amplă le stă la dispoziție în limba franceză. Anume, broșura intitulată „Forêts” din „Encyclopédie Tchécoslovaque”, dintr-o colecție publicată în 1929 sub conducerea lui Oscar Butter și Bohuslav Ruml. Volumul în chestiune este redactat sub îngrijirea lui Vladislav Brdlik, (în editura Orbis din Praga), fiind tot o operă colectivă la care au colaborat J. Opletal (cunoscut de Români din lucrările dela Fondul Bisericesc din Bucovina), J.

Sigmond, Alois Nechleba, V. Kalsler, G. Jirák, V. Sevcik, T. Mokry.

Ambele lucrări se întregesc: trecutul și documentația științifică în volumul lui Brdlik din enciclopedie, actualitatea vie și perspectivele de viitor în „Trăiască pădurii”. Cei cărora le consultă, nu se poate apăra de un sentiment de regret, că pentru pădurile țării noastre nu avem o lucrare corespunzătoare. Va căpăta poate un imbold pentru a colabora la o operă de acest gen, pentru că este necesară o asemenea lucrare de sinteză nu numai pentru a ne recomanda peste hotare, dar chiar pentru noi înșine, pentru a ne cunoaște mai bine pădurile și profesia noastră, noi silvicultorii și, mai ales, toți cei care trăim în această țară, datorită și pădurilor.

Lucrarea prietenilor și vecinilor noștri cehoslovaci este un indemn și un model. Czechoslovakia — Live Forest — este o operă standard. Felicităm din toată inimă pe colegii forestieri cehoslovaci pentru realizarea acestei lucrări. Au prezentat măgistrul cecace au de arătat.

T. Bălănică

MANUSCRISE

URZICĂ P.: *Considerațiuni asupra terenurilor degradate din județul Neamț și ameliorarea lor*. Lucrare de subinspector, 1944. Manuscris de 18 pagini. Bibliotecă I.C.E.F. Inv. Nr. 7054.

Cea mai mare parte a teritoriului județului Neamț gravitează în bazinul râului Bistrița. Câțiva afluenți ai ei din regiunea de munte au un caracter pronunțat torrențial; cităm: Largu, Hangu, Călugăreni, Buhalnița.

În regiunea de munte s'au inventa-

riat 1-200 ha terenuri degradate, care se găseseră în special pe izlazurile de curând create.

În regiunea de deal sunt alte 700 ha, tot pe izlazuri, dar de proveniență mai veche. Acestea se prezintă pe porțiuni mici până la maximum 20 ha; sunt însă numeroase și foarte împrăștiate.

Serviciul Silvic Județean — și înaintea acestuia ocoalele silvice mixte — au pornit la lucru, constituind perimetre, făcând ridicări în plan și proiecte de

ameliorare. O parte din proiecte s'au și aplicat, cu rezultate mulțumitoare acolo unde s'a ținut seama de prevederile proiectului și s'a lucrat susținut. S'au făcut și unele greșeli.

Autorul face propuneri asupra felului cum trebuie să se lucreze pe viitor cu rezultate sporite. Arată că șeful Serviciului silvic județean, care e prea ocupat cu alte lucrări pădurărești, este necesar să i se dea un ajutor — de dorit specializat — pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate. Numai așa acestea pot fi atacate cu lucrări într'un ritm mai viu, fără ca celelalte lucrări forestiere să sufere. Semnalează apoi — ca toată lumea care a lucrat în acest domeniu — necesitatea împrejurării perimetrelor. Cere ca organele silvice de control să fie pe specialități, în felul acesta putând fi mai utile în diferitele lucrări la care sunt chemați să facă față șefii de ocoale.

Ca detaliu interesant, semnalează că pentru plasa metalică necesară pentru barajele de gabioane, s'a ajuns să se confecționeze în regiune — de către un mecanic localnic — o mașină de împletit sârmă, după un sistem simplu, eficient și cu randament apreciabil, care cere în acest scop numai doi oameni. Se arată că planul mașinei, despre care este vorba, a fost adoptat și în alte regiuni.

At. Haralamb

PROTOPOPESCU N. GH.: *Considerații generale asupra terenurilor degradate și ameliorarea lor. Cu exemple din cuprinsul ocolului silvic Alba-Iulia.*

Lucrare de subinspector, 1947. 16 pagini + 1 hartă + 6 fotografii. Bibl. I.C.E.F. Inv. Nr. 7070.

Ocolul silvic Alba Iulia, situat într-o regiune de dealuri, constituite din formațiuni geologice cu argile și conglomerate, are inventariate până azi o suprafață de 1236 ha. terenuri degradate, reprezentând 1,4% din suprafața ocolului. S'au constituit până acum 5 perimetre înglobând 627 ha.; pentru trei din ele, sunt proiecte aprobate.

Lucrări de ameliorare s'au executat încă înainte de 1918 pe teritoriile comunelor Tăuți, Drâmbari, Totot, Pâclișa, folosindu-se în acest scop ca specii pinul silvestru și salcâmul. Executate în bune condițiuni și păzite cu strășnicie, plantațiile s'au dezvoltat în bune condițiuni, azi reprezentând păduri frumoase și dovădind cu prisosință rolul lor ameliorator.

Ca urmare a legii din 1930 s'au mai făcut lucrări la Inuri, Răcătău și Ciugud, constând din plantațiuni și lucrări de consolidare. Și în aceste părți se observă efectul binefăcător al lucrărilor.

Ete nevoie să se continue lucrările și în celelalte locuri unde eroziunea face ravagii, aducând mari pagube șoselelor și căilor ferate, cum se prezintă, de pildă, cazul în bazinele Ampoiului. Ing. At. Haralamb

R E C T I F I C A R E

În numărul 1—3/1947 din Revista Pădurilor la paginile 34—37, am publicat un articol intitulat „*Asupra nisipurilor șubătoare dela granița de Nord-Vest a țării*”. Cum o bună parte din articol a fost redactat după lucrarea de subinspector a D-lui Ing. Zeno Spârchez intitulată „*Nisipurile dela Granița de Nord-Vest a Transilvaniei și împădurirea lor*”, lucrare pe care D-sa a avut amabilitatea de a mi-o pune la dispoziție cu ocazia practicei făcute de mine ca student stagiar la Serviciul Silvic Județean Satu Mare și cum această lucrare a fost omisă din lista bibliografică dela finele articolului, fiind citată doar într'un atînat din text suprimat de redacția revistei, fac cuvenita rectificare, cerând scuze pe această cale D-lui Ing. Z. Spârchez, pentru această omisiune neintenționată.

Inginer P. Verone

TABLA DE MATERII
PE ANUL 1947

ARTICOLE

	Pag.
Bălănică T.:	Leges I. C. E. F. — — — — — 119
Bodeanu Maria:	Conținutul coștanilor în substanțe tanante. — 109
Cuman Artur:	Flora pădurilor din basinalul râului Bistrița—Aurita (Maramureș) — — — — — 11 și 165
Colta Vasile:	Legea pentru organizarea economiei vânătorului — 141
Dumitrescu St. N.:	Legea pentru apărarea patrimoniului forestier 133
Florescu Ion:	Legea apărării patrimoniului forestier — — — 125
Haralamb At.:	Tennessee Valley — — — — — 27
Haralamb At.:	Sectoare de torenți — — — — — 76
Meldovan Ion:	Stingerea incendiilor în parchetele exploatate — 178
Mutiță C.:	Păduri particulare și obștii în jud. Ciuc — — 79
Mutiță C.:	Pe marginea legii privind controlul circulației materialelor lemnoase — — — — — 175
Pavelescu, I. M.:	Efectele secetei din anii 1945 și 1946 în raza ocolului silvic experimental Mihăești — 23
Popescu C. Aurel:	Considerațiuni asupra legii pentru controlul circulației materialului lemnos — — — — 85
Popescu, C. A. V.:	Căinele în urmărirea vânătorului mare, rănit — 185
Popescu-Zeletin I.:	Procedeele de inventariere cu benză de probă — 1 și 85
Verone Pierre:	Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a țării — — — — — 34
Witting Otto:	Cantonamentul de vânătoare în Carpați — — 38

CRONICA INTERNA

Bălănică T.:	Săptămâna forestieră — — — — — 88
"	Frontul Plugarilor face propagandă forestieră — 193
"	Replantarea pădurii Băneasa — — — — — 194
"	Promoția 54 — — — — — 194
"	Conferința de coordonare M. A. D. — — — 196

	Pag.
Bălănică T.:	Liceul tehnic silvic — — — — — 198
C. T.:	Societatea română de botanică — — — — — 85
"	Reluarea experimentațiilor dela Sabed. — — — — — 192
"	Anul forestieră 1946 — — — — — 44
Dumitrescu St. N.:	Acțiunea de îndrumare forestieră — — — — — 50
"	1847—1947. Un centenar al economiei forestiere românești — — — — — 89
"	Exigențele topografice ale amenajamentului — — — — — 92
"	Valorificarea deșeurilor și a suproduselor din industria și exploatarea forestiere — — — — — 96
"	Problemele actuale ale economiei forestiere — — — — — 147
Har. At.	Graminee critice în Bucegi. — — — — — 96
Lupe I.	Pădurea și turismul — — — — — 147
• • •	Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector — — — — — 52
• • •	Valorificarea deșeurilor din exploatarea pădurilor
• • •	Socialul în economia forestieră — — — — — 91
• • •	Pădurile Eforiei. Ce s'ar putea face în pădurile marilor așezăminte — — — — — 93

ACUM 50 DE ANI

Bălănică T.:	Acum 50 ani — — — — — 53, 97, 149, 199
---------------------	--

CRONICA EXTERNA

Bălănică T.:	Anglia: Activitatea Comisiei forestiere — — — — — 54
"	Relațiile culturale cu (U. S. A., Franța, Marea Britanie, Finlanda, Suedia, Jugoslavia, Ei- veția) — — — — — 99
"	Olanda forestieră — — — — — 150
"	Interagra — — — — — 203
"	Unasyva — — — — — 204
"	Schimbul de reviste de specialitate — — — — — 204
C. T.:	O conferință internațională pentru protecția na- turii — — — — — 101
Dumitrescu St. N.:	Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal — — — — — 201
Sburlan D.:	Exploatarea de păduri în Canada — — — — — 152

CRONICA CINEGETICĂ

Cotta Vasile:	În loc de „anul vânătorească 1946” — — — — — 57
"	Formarea generației tinere de vânători — — — — — 103

	Pag.
Cotta V.:	Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele — 104
"	Ingineri silvici inspectori de vânătoare de județ și de plasă — — — — — 104
"	Instrucțiuni pentru administrarea și valorificarea în regiunea vânătorului — — — — — 104
"	Hipodermoza la cervideele din Vestul țării — 105
"	O manifestare a Societății de vânătoare „Codrul” — 105
"	Momente grele pentru vânatul țării — — — 155
"	Legea pentru organizarea economiei vânătorului — 156
"	Legea pentru portul și vânzarea armelor de foc — 156
"	Fondul de pescuit Râul Mare — Fâina (Maramures) — — — — — 156
"	Paznic de pădure și paznic de vânat două ocupațiuni distincte? — — — — — 157
"	Colaborare între CAPS și I. C. P. R. — — — — 157
"	Asociația „Molda” a amatorilor de câini de vânătoare — — — — — 157

JURISPRUDENȚĂ

Dragu C.:	Lucrătorii ocazionali dela căi ferate forestiere de utilitate publică nu sunt cuprinși în asigurarea obligatorie la Casele de asigurări sociale — — — — — 61
------------------	--

CRONICA LEGISLATIVĂ

Dumitrescu St. N.:	Lege și decizii de interes forestier. 1 Ianuarie 1947—30 Iunie 1947 — — — — — 156
	1 Iulie 1947—31 Decembrie 1947 — — — — — 205

C A R Ţ I

Antonescu S. C.:	Peștii din apele României (Recenzent: V. Cotta) — 106
Beldie Alex.:	Manual pentru determinarea plantelor ierboase în timpul iernii (Recenzent: At. Haralamb) — 64
Czechoslovakia:	Live forest (Recenzent: T. Bălănică) — — — 208
Dumitrescu C. Ilie:	Curs de economie și politică forestieră (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — 160
Dinu Valeriu:	Curs de drept și legislație silvică (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — 162
Rusu George:	Introducere în dreptul silvic (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — 160
Vintilescu I.:	Asupra ariei pinului negru în munții din Vestul Olteniei (Recenzent: At. Haralamb) — — — 64

MANUSCRISE

Boeriu Val:	Exploatarea și regenerarea pădurilor și împădurirea terenurilor degradate în basinal superior al Crișului Negru din jud. Bihor (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	107
Drăgan Raiciu:	Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Medias (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	107
Krzyzanovski Miron:	Impădurirea terenurilor degradate din regiunea superioară a Nistrului (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	108
Pallade V.:	Reimpădurirea văii Racova din jud. Vaslui (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	163
Protopopescu N. G.:	Considerațiuni generale asupra terenurilor degradate și ameliorarea lor, cu exemple din cuprinsul ocolului Alba-Iulia (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	210
Urzică P.:	Considerațiuni asupra terenurilor degradate din jud. Neamț și ameliorarea lor (Recenzent: At. Haralamb) — — — —	209

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 10—12/1947

Red. resp.: ing. Tr. Vișan

Anul 62

SUMARUL:

	Pag.
EDITORIAL:	
Tr. Vișan: Dirijarea de stat sporește în sectorul forestier — — —	1
CRONICA PROFESIONALĂ:	
A 61-a adunare generală anuală a Soc. „Progresul Silvic” — — — —	5
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947 — — — —	10
Al XVII-lea Congres AGIR — — — — — — — —	11
Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D. — — — —	13
NECROLOAGE:	
† Constantin Gheorghe — — — — — — — — — —	16
† D. Bârzan — — — — — — — — — — — — — —	17
† Leon Colomeico — — — — — — — — — — — —	18
DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC” — — — — — — — —	19
INFORMAȚII — — — — — — — — — — — — — —	24
SUMARUL SUPLIMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDU- RILOR PE ANUL 1947 — — — — — — — — — —	31

DIRIJAREA DE STAT SPOREȘTE ÎN SECTORUL FORESTIER

— Sarcini noi pentru Corpul Silvic —

de Ing. TR. VIȘAN

La conferința cu șefii unităților din exterior, organizată de M. A. D., între 15—18 Decembrie a. c., programul sectorului forestier a fost ocupat în cea mai mare parte cu studierea și stabilirea normelor de aplicare a deciziei Nr. 137 (M. Of. 284/8.XII.1947), a Comisiei interministeriale de redresare economică și stabilizare monetară, precum și cu lămurirea problemei constituirii unităților economice pe bazine, în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Decizia Nr. 137 are putere de lege, ca și celelalte deciziuni ale Comisiei de redresare economică, și introduce mult mai adânc dirijarea de către Stat prin M. A. D. în ce privește: vânzarea ma-

terialelor lemnoase și exploatarea lor la timp; folosirea la maximum a mijloacelor mecanice de transport; o rațională întrebuințare și chiar redistribuire pe țară a fabricilor și instalațiilor de prelucrare mecanică a lemnului.

Se înființează o Comisie mixtă, având ca președinte un delegat al M. A. D. și ca membri câte un reprezentant al Ministerului Industriei și Comerțului, al Ministerului Comunicațiilor și al Confederației Generale a Muncii, care are următoarele drepturi și îndatoriri: a) A interzice vânzarea de păduri către persoane sau societăți care nu au ocupațiunea calificată în această branșă; b) Să desemneze din oficiu pe cumpărători, când apreciază că numai o anumită întreprindere este capabilă să pună în valoare materialul respectiv; c) De a atribui spre cumpărare Statului prin M. A. D. materialul lemnos pe care proprietarul nu-l exploatează în regie proprie; d) Dacă materialul exploatat nu este seos și transportat din pădure în termenul stabilit prin autorizația de exploatare sau prin decizii normative, comisia mixtă are dreptul să repartizeze acest material contra plată, întreprinderii capabile să continue lucrul și în primul rând Statului, prin M. A. D.; e) Fixează normele obligatorii pentru folosirea în comun a instalațiilor de transport și plata arenzilor respective și are dreptul chiar de a dispune rechiziționarea cu plată, precum și transferarea acestor instalații și a materialului ruiant, acolo unde găsește necesar; f) În ce privește fabricile și mașinile de prelucrarea lemnului, Comisia mixtă are dreptul de a repartiza materia primă, spre debitare, după capacitatea acestora și de a le arenda pe loc, sau transfera în alte regiuni — prin rechiziționarea cu plată — în cazul când proprietarul respectiv nu posedă material; g) În fine, Comisia mixtă poate anula contractele de vânzări de material lemnos, încheiate pe termen mai lung de un an, dacă nu corespund cu legea apărării patrimoniului forestier, cu prevederile deciziei, sau dacă prețul stabilit a devenit oneros pentru proprietar, oricine ar fi el.

Aceste dispozițiuni constituiesc un instrument puternic în mâna organizației de Stat a Sectorului forestier, pentru înlăturarea sabotajului în exploatarea și industrializarea și pentru executarea integrală a programelor de producție. În acelaș timp, decizia va fi folosită spre a pune capăt anarhiei existente, în ce privește repartizarea mijloacelor mecanice de transport și de industrializare a lemnului, procedându-se cu tot curajul la transferarea fabricilor

cari nu au de lucru, în regiunea unde se află, în altă parte unde sunt necesare; tot astfel și cu liniile ferate forestiere folosite într-o măsură prea redusă, față de capacitatea lor normală de transport.

Comisia mixtă pentru a putea să aducă la îndeplinire sarcinile cari i se dau, va trebui să fie bine și la timp informată și sezisată cu propuneri justificate de către toate organele M. A. D. din sectorul forestier. De aceea, în timpul conferinței, s'a căutat a se preciza la fiecare articol al deciziei, cari sunt obligațiunile ce revin unităților silvice M. A. D. și CAPS din exterior și cum trebuie să le îndeplinească.

Prin aplicarea prevederilor deciziei, se urmărește o întărire a puterii Statului, de a controla și dirija producția forestieră, de a ajuta întreprinderile particulare cinstitute și utile, de a lichida pe cele nefolositoare și speculative.

Decizia 137/1947 mai are însă un scop, a cărui realizare va constitui un examen pentru Corpul silvic și anume: consolidarea și extinderea exploatărilor și industrializărilor Statului, prin achiziționare de parchete, de mijloace de transport și de fabrici, acolo unde inițiativa particulară este în deficiență, sau unde în condițiuni egale, întreprinderea de Stat trebuie preferată. Sub regimurile din trecut, Corpul silvic era de multe ori martorul sacrificării intereselor Statului, pentru a se respecta drepturile și beneficiile socotite legitime, oricât de mari ar fi fost, ale inițiativei particulare. Întreprinderea de Stat era introdusă acolo unde societatea exploatare părăsea lucrul din lipsă de rentabilitate și avea interes să vândă CAPS-ului instalațiile sale uzate. Astăzi Statul este condus de reprezentanții clasei muncitoare și urmărește în primul rând interesele acestei clase, care sunt: limitarea beneficiilor întreprinderilor particulare la un evantum rezonabil și extinderea întreprinderilor de Stat, cari acum sunt ale poporului și îndeplinesc rolul de a frâna tendințele speculative ale exploatarelor.

Noua îndrumare a economiei forestiere corespunde unor vechi deziderate ale Corpului silvic, care are acum prilejul de a lua asupra sa noi sectoare de activitate. O parte din nouile sarcini revin Casei Pădurilor Statului. Ea nu va putea să le facă față decât prin asigurarea unei finanțări prompte și neonerose și prin lărgirea posibilităților actuale de angajare de personal și de acordarea de

salarii și prime corespunzătoare muncii depuse. Avem certitudinea că aceste condițiuni vor fi asigurate.

Pentru întărirea conducerii Statului în economia forestieră nu este suficientă o legiuire favorabilă și o finanțare asigurată, ci trebuie să avem și personalul corespunzător la toate Direcțiunile sectorului forestier, care să îndeplinească noile directive. Acest personal, dela Director General și până la pădurar, trebuie să vadă, în rezolvarea fiecărei probleme, numai interesul colectivității și să nu uite că acum se află în slujba poporului și acesta nu-i va ierta greșelile, care în trecut erau privite cu îngăduință.

Noi suntem convinși că îndelungata tradiție de slujitor și apărător dârz al cauzei colectivității în sectorul forestier, constituie o garanție pentru Corpul silvic, că va aduce integral contribuția ce i se cere.

A apărut

AGENDA - CALENDAR 1948

a Societății „Progresul Silvic”

Costul unui exemplar legat în pânză este de: 200 Lei pentru ingineri, 180 Lei pentru subingineri și 160 lei pentru pădurari, clevi și studenți.

În vederea completării și îmbunătățirii ediției următoare a acestei „agende”, Societatea „Progresul Silvic” roagă să se trimită observațiuni și sugestii în acest scop.

CRONICA PROFESIONALĂ

● A 61-a Adunare Generală anuală a Soc. „Progresul Silvic”.

În zilele de 11 și 12 Iunie a. c. a avut loc, la sediul societății „Progresul Silvic”, a 61-a adunare generală anuală a Societății.

Ziua I-a (11 Iunie 1947).

Sedința se deschide la ora 11, în prezența d-ilor Miniștri: Prof. Tr. Săvulescu și C. Agiu, a d-ilor Secretari generali Roman Stere și N. Celac, a d-lui Consilier Gr. Colpacci, a reprezentanților asociațiilor profesionale înrudite: AGIR, Societatea Inginerilor Agronomi, Asociația Medicilor Veterinari, a delegaților Corpului silvic mediu și inferior, precum și a unui foarte mare număr de membri ai Societății.

Caroantarea de deschidere a Președintelui, Omagierea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu.

Președintele Societății, D-l Prof. C. C. Georgescu, constatând îndeplinirea formelor statutare, declară deschisă cea de a 61-a adunare generală anuală a inginerilor silvici, pe care o caracterizează ca fiind aceea a *regăsirii*.

După anii războiului netrecut, care au lăsat sufletele fără idealuri și cu elanurile frânte, inginerii silvici trebuie să-și formeze o nouă viață profesională, încadrată în noua viață socială și în activitatea creatoare a forțelor democratice. În acest fel, ei vor servi nu numai permanentele umanității ei și interesele economiei forestiere și vor putea pune stavilă procesului de distrugere a pădurilor, la care astăzi asistă neputincioși.

În continuare, d-se face o expunere asupra câtorva probleme profesionale: încadrarea inginerilor silvici — pe care o arată necorespunzătoare cu pregătirea și capacitatea lor tehnică, noua lege de organizare a învățământului tehnic, destinată a pregăti în scurt timp pe tehnicienii necesari șantierelor de producție.

D-l Președinte aduce apoi un cald și vibrant omagiu d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu, pentru deosebita atențiune acordată problemelor forestiere și neobosită străduință de a îndruma economia forestieră românească pe făgașul redresării și armonioasei dezvoltări. Analizând opera legislativă, dată la iveală într-un scurt interval de timp, concretizată prin: Legea de reorganizare a I.C.E.F.-ului, Legea de reorganizare a economiei vânatului, Legea pentru apărarea patrimoniului forestier, d-se stăruiește asupra câtorva aspecte, care învederează spiritul de largă înțelegere și competență cu care au fost rezolvate în modul cel mai just atâtea probleme care-și așteptau de decenii soluțiile și pentru care Corpul silvic străduise de vreme îndelungată în numeroasele sale congrese. Toate aceste realizări îndrituiesc *preclumarea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu dreptul etitilor al recludirii economiei forestiere românești*.

În răspuns, d-l *Ministru Prof. Tr. Săvulescu* mărturiseste că — în calitate de naturalist — a cunoscut și-a trăit încă din tinerețe întreaga dramă a evoluției pădurilor, care s'a făcut sub formă regresivă față de aspirațiile Corpului silvic. Corpul silvic nu poartă vina acestui proces de distrugere, ci el este datorit unor împrejurări, dela începutul istoriei noastre politico-economice, care au orientat economia țării noastre în principal către agricultură.

Scăderea înănderii pădurilor, de la 66% la 20% din suprafața țării, a însemnat în același timp și o scădere a vitalității poporului român. Odată cu distrugerea bunurilor de care este legată soarta țărănimii, mizeria s'a încuibat în această pătură, care s'a transformat într-o populație de coloniști, care fug de la munte ca să-și caute de lucru în alte părți. În regiunile de munte depopulate și în cele de dealuri, unde pământul se năruie sub picioare, viața acestor oameni este lipsită de mijloace de trai și de orice confort, este asemenea victii Trașilor.

Evidențind valorile individuale ale Corpului silvic, d-l *Ministru Prof. Tr. Săvulescu* face apel la toți inginerii silvici să vină alături de marea masă a poporului muncitor, să nu fie absenți dela opera comună pe care o impun împrejurările de astăzi. Toți cei care se vor asocia acestei munci constructive vor binecuvânta dela biensă și se vor bucura de recunoștința morală a neamului întreg.

Amintind progresele înregistrate de silvicultura românească în cei 61 ani de activitate ai Societății, progrese care o fac să fie recunoscută chiar pe plan internațional, d-l *Ministru* dă asigurarea că și pe viitor va folosi în rezolvarea problemelor economice forestiere, sprijinul societății inginerilor silvici.

„Nu-am prezumția să fiu stăpânitor de panacee, nu am prezumția și nici vanitatea de a avea soluțiuni imediate pentru orice probleme... Sunt deprins să lucrez în colectiv”.

D-na încheie cu următoarele cuvinte: „Cine iubește pădurea, cine înțelege pădurea și cine pretueste pădurea nu poate să nu vă iubească, să nu vă înțeleagă și să nu vă pretuiască”.

D-l *Ing. Florin Iordăheșcu* dă citire poemului d-sale: „Ogorul și Pădurea”, în care arată consecințele nefaste ale distrugerii pădurilor pentru agricultură.

Darea de seamă a Consiliului și raportul cenzorilor

D-l *Șt. Predescu*, secretarul general al Societății, citește darea de seamă a Consiliului de administrație, pe intervalul 30.VI.1946—I.VI.1947. Menționăm dintre realizările enumerate: participarea la elaborarea legii C.A.P.S.-ului, Statutului funcționarilor publici, Legii vânătoarei, Legii I.C.E.F.-ului, Legii pentru apărarea patrimoniului forestier; colaborarea cu A.G.I.R.-ul, apărarea intereselor profesionale ale membrilor în problema salarizării și încadrării inginerilor silvici; continuarea apariției Revistei Pădurilor cu Suplimentul Profesional, și a activității editurii; continuarea activității Cercului de studii printr-un ciclu de 7 conferințe; ajutorarea colegilor și familiilor lor și întreținerea căminului pentru studenții fi de silvicultori.

Totalul membrilor, la I.VI.1947, este de 981. Dela ultima adunare generală au decedat 10 membri: Dan I., Daum Alf., Mihăescu I., Petrescu V., Roșu Dănilă, Budu Caloianu, Nedelcovici An., Stănescu Stan, Nicolau G. (în vârstă de 89 ani) și Constantin Gheorghe. Adunarea păstrează un minut de reculegere pentru cei decedați.

Cifrele bilanțului încheiat la 31.XII.1946 indică la activ și pasiv 98.827.487 lei.

D-1 C. Dragu citește procesul verbal de verificarea gestiunii Societății, până la 31.XII.1946.

Adunarea generală dă descărcare Consiliului de Administrație pentru gestiunea sa.

Aprobarea bugetului și alegerea Comisiei de cenzori pe anul 1947

D-1 Șt. Predescu citește proiectul de buget pe anul 1947, care se ridică atât la venituri cât și la cheltuieli, la 1.860.000.000 lei. Adunarea aprobă bugetul prezentat.

D-1 Președinte, având în vedere că mandatul cenzorilor expiră, propune re alegerea pe 1947 a aceluiași cenzori (Pană V., Dimitriu I., Dragu C.) și cenzori supleanți (Constantinescu Gh., Delavale A., Dragomir I.). Adunarea aprobă propunerea. Ședința se ridică la orele 13.30.

Desvoltarea raportelor generale asupra problemelor zilei.

După amiază, ședința se deschide la orele 17.43, sub președinția d-lui Gr. Colpacci, și apoi a d-lui I. Zeicu.

D-1 Ing. Dr. I. Ulad, dela ICEF, dezvoltă raportul general asupra „Refacerii domeniului forestier”, prezentând și referatele d-ilor: Bălan, M. Boldur, T. Cernescu, I. Diaconu, J. Filipovici, Șt. Gârbu, V. Magdaș, Șt. Rubțov, D. Theodorescu, G. T. Toma și Gr. Vasilescu.

D-1 Dr. Ing. N. Ghelezin prezintă raportul general asupra problemei: „Utilizarea rațională a lemnului”, rezumând și comunicările primite în cadrul acestei teme dela d-nii: Șt. Demetrescu-Gărbovi (4), Șt. Gârbu, Nascu Nerva, Gh. Pană, Prof. D. Sburlian, Gh. Simplăceanu și Dr. E. Vintilă.

D-1 Ing. Dr. V. Sabău face o dare de seamă asupra lucrărilor Congresului internațional al lemnului, care a avut loc între 25.IV—12.V.1947 la Marianske-Lázne (Cehoslovacia) și la care d-sa a participat ca reprezentant al României. Propune constituirea unui *Comitet pentru relațiile internaționale*, alcătuit din reprezentanții marilor instituții și industrii forestiere din țară, care să organizeze și să pregătească documentarea necesară participării României la congresele internaționale.

Ședința se ridică la orele 20.

Ziua II-a (12 Iunie 1947).

Ședința se deschide la orele 9.30, sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu.

D-1 Ing. Gh. Purcăreanu face o largă expunere privind „Problema cadrelor profesionale”, considerată problemă-cheie a economiei forestiere românești.

În cadrul aceleiași probleme au dat citire comunicărilor prezentate, d-nii:

Ing. Dr. Th. Rădulescu — Invățământul silvic mediu și inferior;

Ing. R. Rășcanu — Munca din exploatarea forestiere;

Ing. I. Comes — Necesitatea selecției și orientării profesionale în economia forestieră.

După citirea referatelor au urmat discuțiuni cu caracter critic și s-au făcut propuneri în completare de d-nii: V. Magdaș, T. Georgian, N. Constantinescu și G. Cioltan, care prezintă o îndrăzneță propunere pentru experimentarea și introducerea în cultură a unui „arbore de pâine” pentru zona temperată. (*Aesculus hippocastanum*).

Se instituie 3 comisii pentru redactarea motiunii: Pentru problema I-a d-nii: V. Magdas, St. Rubțov, I. Vlad; pentru probl. II-a, d-nii: T. Georgian, N. Ghelmeziu, Paladian, I. Pavelescu, R. Răscanu; pentru a III-a d-nii: G. Colpacci, T. Comes, V. Georgescu, P. Peca, R. Răscanu, Tr. Vișan.

Eliminarea din Societate a d-lui C. Rachieru

D-l *I. Zeicu* citește raportul Comitetului secției disciplinare a Consiliului secției disciplinare a Consiliului Societății, în care se arată că d-l ing. C. Rachieru, pe timpul cât a exercitat funcțiunea de secretar general al sectorului silvic din M.A.D., a comis grave abateri dela etica profesională, contribuind la pulverizarea domeniului forestier, prin aprobarea defrișării — cu nesocotirea legilor în vigoare — a pădurii Darvari în suprafață de 249 ha., situată în zona verde a Capitalei.

Adunarea generală, luând cunoștință de această activitate, după discuțiuni, aprobă în unanimitate sancțiunea propusă, conform art. 22 din Statute: „eliminarea din societate” a d-lui ing. C. Rachieru.

Cuvântările d-lor: Secretar General N. Celac și Consilier Gr. Colpacci

D-l *Secretar general Ing. N. Celac* ia cuvântul pentru a sublinia caracterul epocal al acestei adunări generale, la care inginerii silvici, lepădând ceea ce d-sa a numit „spiritul de găscă”, s-au prezentat ca un monolit în fața conducătorilor Ministerului și a opiniei publice pentru a debate numai probleme de interes general pentru economia forestieră și pentru Corpul silvic.

D-sa îndeamnă pe inginerii silvici să meargă în mijlocul poporului, să-l asculte cu atenție dorințele sale bune, să-i dea învățăturile de care este lipsit și din colaborare cu colegii din celelalte administrații să păsească înainte pe drumul propășirii ideii forestiere și al propășirii poporului.

D-l *Consilier Gr. Colpacci* face o expunere asupra rezultatelor Conferinței administrative a organelor silvice, agricole și zootehnice din M.A.D., asupra viitoarelor legături care vor îndruma economia forestieră pe căi sănătoase și asupra necesității pregătirii cadrelor.

D-sa relevă prezența d-lor C. Sava Goiu, Prof. D. Drâmbă și M. P. Florescu, vechi piloni ai silviculturii românești, care prin participarea lor în această adunare arată că prețuiesc munca celor care au pășit pe o cale nouă în organizarea economiei forestiere, după 23 August 1944.

D-l *Președinte, Prof. C. C. Georgescu*, adresează mulțumiri conducătorilor Ministerului, care au înțeles să vină în mijlocul inginerilor silvici și să afirme în acest fel colaborarea necesară dintre Minister și Societate, în toate marile probleme care interesează pădurile țării și Corpul silvic. Asigură pe d-l Secretar general N. Celac de tot sprijinul Societății, în acțiunea d-sale de propășire a economiei forestiere.

Cetrea motiunilor. Închiderea debaterilor.

D-nii Ing. St. Rubțov, N. Ghelmeziu, Tr. Vișan și T. Comes dau citire proiectelor de motiuni, care, după discuțiuni, sunt aprobate de Adunarea generală. Motiunile adoptate, propun a se lua de urgență următoarele măsuri mai importante pentru soluționarea problemelor supuse debaterii celei de a 61-a adunare generale a Soc. „Progresul Silvic”.

I. Refacerea domeniului forestier în vederea măririi producției prin:

- destinarea unei cote de 50% din renta pădurilor Statului, pentru lucrările de cultură și amenajarea pădurilor;
- instituirea obligației pentru agricultori de a cultiva 5—10% din suprafața arabilă cu plante furajere;
- transformarea impozitului agricol asezat pe proprietățile forestiere în impozit forestier și afectarea lui pentru refacerea pădurilor;
- amplificarea rețelei de drumuri forestiere;
- dotarea cu personal silvic a unităților exterioare în spiritul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier;
- separarea domeniului forestier de cel agricol și pastoral, realizându-se cu măsurile cerute de o cultură rațională a pădurilor;
- sporirea patrimoniului forestier prin achiziționări de terenuri necultivate sau afectate altor culturi;
- afectarea terenurilor necesare pentru crecarea perdelelor de protecție, în sprijinul agriculturii din regiunile secetoase și pentru împădurirea regiunilor inundaibile ale țării.

II. Utilizarea rațională a lemnului, prin:

- întrebuințarea uneltelor perfecționate la exploatarea lemnului;
- sortarea îngrijită a materialului pentru a se destina cât mai mult lemn prelucrărilor superioare și a micșura proporția exagerată de lemn de foc;
- utilizarea pe loc a deșeurilor dela exploatare;
- economisirea la maximum a lemnului de rășinoase și stejar și întrebuințarea cât mai intensă a lemnului de fag;
- extinderea instalațiilor de transport și introducerea de mijloace moderne de transport;
- dezvoltarea și finanțarea industriei chimice de produse finite, în special aceea bazată pe lemnul de foioase;
- întrebuințarea lemnului de foc în stare uscată și folosirea instalațiilor de ardere cu randament termic ridicat;
- normalizarea produselor lemnoase și revizuirea caștelor de sarcini pentru a fi puse în concordanță cu necesitățile reale ale utilizărilor respective.

III. Problema cadrelor profesionale.

- sporirea numărului de școli și dotarea acestora cu imobile, păduri și întregul utilaj necesar funcționării în condițiuni optime;
- aprofundarea studiilor privitoare la organizarea rațională a muncii;
- introducerea normativelor privind distribuirea alimentelor în câmpul muncii forestiere;
- adoptarea criteriilor științifice de selecție și orientare profesională pentru îndrumarea cadrelor din câmpul muncii forestiere și punerea lor în practică prin înființarea de oficii de selecție și orientare profesională în instituțiile forestiere.

După cuvântarea de închidere a d-lui Președinte, *Prof. C. C. Georgescu*, în care d-șă mulțumește tuturor celor ce-au străduit pentru ca dezbaterile să fie la înălțimea așteptărilor, Adunarea generală¹⁾ în sfârșit la orele 14, renunțându-se la vizitarea industriei de prelucrarea lemnului din București, prevăzută în ordinea de zi.

● Examenul de Subinspector silvic din sesiunea 1947.

În zilele de 20—29 Septembrie 1947 a avut loc în Capitală examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, din sesiunea 1947. S'au prezentat la examen 15 candidați.

Comisia de examinare a fost alcătuită din d-nii: I. Florescu, președinte, V. Paladian, Gh. Purcăreanu, prof. Gr. Eliescu și prof. D. Sburian, ca membri, secretar al comisiei fiind d-l Ing. I. Smereciński.

Examenul a constat dintr-o probă scrisă, o probă practică pe teren (la pădurea Ciolpani din St. exp. forestieră „Snagov”) și o probă orală finală.

La proba scrisă s'au dat următoarele 6 subiecte, din care 3 obligatorii:

1. — Starea pădurilor din unitatea în care ați activat și măsurile de restaurare ce preconizați.
2. — Speciile forestiere repede crescătoare și rolul lor în silvicultura viitorului.
3. — Metodele de amenajare și posibilitatea aplicării lor la amenajarea pădurilor pe grupe și bazine.
4. — Valorificarea lemnului brut de fag, altfel decât drept combustibil.
5. — Ce s'a urmărit prin legea apărării patrimoniului forestier.
6. — Obligațiile inginerului silvic în opera de redresare a economiei forestiere și căile de urmat în realizarea ei.

Rezultatul examenului a fost publicat în M. O. Nr. —/—947, fiind declarați reușiți următorii, (în paranteză se specifică data intrării în corp și titlul lucrării originale depuse pentru examen):

Cu calificativul „f. bine”: *Ioănescu N.* (1939 — Construcții de fabrici de cherestea în Ad-ția CAPS) și *Roman Iosif* (1938 — Plantațiunile de salcâm de pe nisipurile Domeniului Coroanei Sadova-Dolj).

Cu calificativul „bine”: *Berliba B.* (1938 — Lucrări de experimentație forestieră executate de ICEF la Staț. exp. „Dobrogea” și primele rezultate obținute), *Defour Bart* (1938 — Despăduririle în Domeniul forestier „Petriș”), *Gruescu Aurora* (1938 — Considerațiuni asupra lucrărilor de împăduriri artificiale și stabilirea muncii utilizate la aceste lucrări în pădurile Statului în deceniul 1934—1943), *Kerschmig W.* (1937 — Căi de comunicație forestiere industriale folosite în traversarea Carpaților orientali între bazinele Buzău și Oit), *Mărviescu I. C.* (1938 — Molidul pentru rezonanță), *Protopopescu Gh. N.* (1937 — Considerațiuni asupra terenurilor degradate și ameliorării lor, cu exemple din O. a. Alba-Iulia), *Strutiuschi V.* (1935 — Contribuțiuni la cunoașterea și cultura dudului).

1) Textul complet al dezbaterilor Adunării generale, scenografiat de d-l Ing. G. Cioltan, precum și al rapoartelor și referatelor prezentate este depus la Societatea „Progresul Silvic”.

Cu calificativul „suficient“: *Bulanca I.* (1932 — Problema terenurilor almeceatôare din jud. Buzău), *Demetrescu Tr.* (1938 — Capitala României sub raportul silviculturii în legătură cu urbanismul), *Donciu D.* (1934 — Contribuțiunile asupra atacului insectelor în pădurile O. s. U. D. R. Oravița), *Minea I. T.* (1937 — Creditul în economia forestieră), *Sava Al.* (1930 — Aria de vegetație a telului în O. s. Tomești) și *Zamfir I.* (1938 — Impădurirea pășunii degradate „Highiş” com. Satu-Lung, jud. Brașov).

● Al XVII-lea Congres AGIR.

În zile 5—12 Octombrie 1947 a avut loc în București al XVII-lea Congres A.G.I.R., având ca temă generală: „Organizarea rațională a producției”. Prezentarea rapoartelor și discutarea problemelor a avut loc în cadrul următoarelor grupe: Industria, Agricultură, Silvicultură (cu secțiunile: a) Tehnică și legislație forestieră; b) Industriile forestiere), Transporturile, Profesionale, Organizarea muncii.

Din partea inginerilor silvici s-au prezentat următoarele rapoarte generale și referate, atât în cadrul grupei Silvicultură cât și în cadrul celorlalte grupe. — pentru probleme de interes comun: 1) Organizarea rațională a producției în industria lemnului (*Dr. ing. N. Ghelmezici*); 2) Organizarea rațională a producției pădurilor (*Ing. Dr. A. V. Rădulescu*); 3) Raționalizarea industriei planificate a lemnului (*Ing. U. G. Filip*); 4) Problema perdelor forestiere de protecție în România (*Ing. I. Lupe*); 5) Reorganizarea învățământului superior, mediu și inferior silvic (*Prof. Dr. C. Georgescu*); 6) Contribuția inginerilor silvici în materia fabricării extractelor tanante vegetale. (*Ing. I. Florescu*); 7) Echipamentul industrial în exploatarea și industrializarea lemnului (*Ing. I. Lușni* și *Ing. P. Ianculeț*); 8) Normalizarea producției forestiere prin amenajarea cu continuitate a pădurilor românești (*Ing. Dr. I. Peșescu-Zeletu*); 9) Principii de bază ale proiectului de planificarea economiei forestiere românești în cadrul M.A.D. (*Ing. Gr. Cișpăci*); 10) Problema cadrelor de tehnicieni silvici (*Ing. Dr. V. Dînu*); 11) Metode noi de organizarea colectivităților, de exploatarea și valorizarea produselor lemnoase din pădurile persoanelor juridice și colectivităților, în vederea conservării, ameliorării lor și sporirii producției (*Ing. C. F. Constantin*); 12) Planificarea exploatașilor forestiere (*Ing. Stelian Georgescu*); 13) Problema asistenței muncitorilor forestieri în lumina democratizării (*Ing. I. Florescu*); 14) Refacerea domeniului forestier (*Ing. D. Theodorescu*); 15) Sporirea producției lemnoase în pășunile împădurite (*Ing. D. Theodorescu*); 16) Delta Dunării din punct de vedere silvic (*Ing. M. Rădulescu*); 17) Bazele de revuată a dispozițiilor legii A. P. F. (*Ing. I. Zeicu*); 18) Creditul ca factor în producția forestieră (*Ing. E. Jurgăci*); 19) Geodezia planificată și fotogrametria (*Ing. D. Ciuricaru*); 20) Cadastrul și opera de refacere a țării (*Ing. Pop Absolon*); 21) Legislația forestieră adaptată la nevoile colectivității prin L.A.P.F. (*Ing. I. Florescu*); 21) În jurul problemei îndeșirii rețelei de comunicație (*Ing. C. Mutică*); 22) Rolul inginerului în procesul de producție (*Ing. S. Rodolent*); 23) Organizarea muncii în mediul rural (*Ing. C. Mutică*).

Ca urmare a prezentării referatelor pe natură de probleme în cele 5 grupe menționate, rezoluțiunea sectorului forestier se compune din două capitole: a) Rezoluții generale; b) Rezoluții speciale.

a) Rezoluții generale.

1. Efortul susținut al organelor silvice și concursul nelimitat al întregului aparat de stat și al organizațiilor politice și profesionale din întreaga țară pentru aplicarea dispozițiilor Legii Apărării Patrimoniului Forestier.

2) Influențarea unui institut de credit forestier pentru refacerea pădurilor, o mai bună valorificare a produselor lor și utilizarea industriilor în legătură cu acestea.

3. Repararea și renovarea utilajului industrial folosit azi la exploatarea și industrializarea lemnului cu materialele produse de industriile indigene și acordarea sprijinului organelor oficiale și industriilor naționale prin alocarea cotelor de materii prime semifabricate necesare acestor reparațiuni și renovări.

Industria.

1. Sprijinirea finanțării pentru înființarea fabricilor noi de produse semi-industrializate înobilate și produse finite.

2. O mai mare dezvoltare a produselor finite și a celor industrializate pe cale chimică.

3. La fabricile cu gateră să se desvolte și secții de tâmplărie, butoaie, cărnărie, ambalaje, mobilă țărănească, etc.

4. Economisirea deșeurilor dela fabricația cherestelei prin înlocuirea mașinilor de aburi cu electricitate, majoritatea fabricilor de cherestea fiind situate în regiuni unde se pot amenaja căderi de apă.

Transporturi.

1. În planul general al țării referitor la căile de comunicație să se țină seamă și de nevoile sectorului silvic.

Combustibil.

1. Raționalizarea consumului intern al lemnului în industrie și nevoi gospodărești.

Cadastru.

1. Reînființarea secției cadastrale la Politehnica din București sau înființarea Școlii Superioare de Geodezie și Cadastru.

2. Organizarea Corpului Cadastral în cadrul Corpului Tehnic General Român.

3. Industria mecanică de precizie și optică din țară să studieze construcția aparatelor cadastrale.

b) Rezoluții speciale.

1. Consolidarea patrimoniului forestier al țării prin definitivarea hotarelor dintre pădure și celelalte culturi.

2) Legiferarea unui sistem de îndrumare prin organele statului spre o cultură și valorificare mai rațională a pădurilor particulare și ale colectivităților.

3) Punerca în valoare a pădurilor astăzi inaccesibile, prin crearea de noi mijloace de transport.

4) Intensificarea culturii esențelor de valoare, stejar și brad, precum și înobilarea pădurilor din zona inundabilă a Dunării și luncile râurilor mari cu plop de Canada, alun negru, etc.

5) Ameliorarea arboretelor prin operațiuni culturale și aducerea lor la consistență normală; aplicarea tratamentelor propriu condițiilor staționale și limitarea tăierilor rase.

6) Elaborarea de norme oficiale și obligatorii privitoare la sortarea rațională și economică a lemnului la pădure.

7) Repartizarea rațională a instalațiilor de prelucrare a lemnului în raport cu sursele și producția de lemn.

8) Crearea unui sistem de perdele forestiere pentru protecția culturilor agricole, căilor de comunicație și lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Cadastru.

1. Legiferarea geodeziei planificate pentru urgentarea cadastrării țării.

2. Introducerea masivă a fotogrametriei în cadastru și trecerea Institutului Fotogrametric Militar la Direcția Cadastrului.

3. Urgentarea regimului cadastral pe întreaga țară prin cadastrul preliminar cu ajutorul fotogrametriei.

Interesant de menționat este rezultatul realizărilor față de rezoluțiile congresului din 1945, din care se constată că din cele 30 de deziderate prezentate de către sectorul forestier prin moțiunea congresului A.C.I.R. din 1945, au fost realizate 10 puncte și anume:

Intocmirea unei statistici forestiere amănunțită asupra întinderii pădurilor, a speciilor și a cantităților de materiale existente.

Planificarea și organizarea gospodăriei domeniului forestier pe mari unități economice și oprirea cu desăvârșire a divizării pădurilor (legiferată prin L.A.P.F. și în curs de definitivare).

Refacerea grabnică a pădurilor degradate (legiferată prin Legea A. P. F.).

Elaborarea unor norme științifice de amenajare a pădurilor (în curs de definitivare).

Obligativitatea ca toate lucrările de specialitate forestieră să fie executate numai sub conducerea specialiștilor recunoscuți (legiferată prin L.A.P.F.): 1

Desființarea enclavelor, împădurirea și comasarea lor în afara perimetrului pădurii (legiferată prin L. A. P. F.).

Ocroirea vânatului și pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru dezvoltarea armonioasă a florei și faunei forestiere (legiferată prin L.A.P.F. și Legea Vânătoarei).

Reorganizarea Administrației pădurilor și crearea de noi Școli silvice, (legiferată prin Legea învățământului agricol, silvic, zootehnic și veterinar).

Ducerea unei lupte hotărâte și aplicarea de măsuri drastice contra distrugerilor și abuzurilor săvârșite împotriva avutului forestier de către exploataorii fără scrupule (rezolvată prin L. A. P. F. și Dec. Min. Nr. 137/1947).

Inființarea de rezervații ca monumente ale naturii și pentru scopuri științifice, educative și turistice (parțial rezolvată).

T. R.

● Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D.

În zilele de 15—20 Decembrie a. c. a avut loc în București conferința de coordonare a organelor tehnice agricole, silvice și veterinare din M.A.D. Deschiderea lucrărilor a avut loc în cadrul unei ședințe comune, în localul Institutului de Cercetări Agronomice al României, la care au luat cuvântul d-ului ministru Prof. Țeșăvolescu, C. Agiu și d-ii secretari generali: N. Celac și Marin Stancu, care au pus în lumină activitatea desfășurată de toate sectoarele Ministerului, în intervalul dela

ultima conferință de lucru din Iunie a. c. și au arătat noile sarcini ce revin tuturor tehnicienilor în activitatea de viitor.

În cadrul acestei conferințe, sectorul forestier (M.A.D. și C.A.P.S.) a debătut, în zilele de 15—16 Decembrie, următoarele probleme de interes comun:

— *Aspecte noi în procesul de producție forestieră*, cu care prilej s'a analizat pe larg dispozițiunile deciziei Nr. 137 a Comisiei ministeriale de redresare economică¹⁾. Prin aplicarea sistemului „seminat” — discuțiile fiind conduse de d-l secretar general N. Celac — fiecare șef de inspectorat, director C.A.P.S. și director silvic județean a fost chemat să-și precizeze măsurile pe care le va lua pe teren pentru aplicarea deciziei.

— *Constituirea unităților economice (de valorificare) în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.*

— *Statistica forestieră: scop și rezultate.* Că această ocazie au fost făcute cunoscute rezultatele provizorii — prelucrate manual — ale statisticii întreprinse în anul 1947, în conformitate cu L.A.P.F.

— *Programul de lucru și statistica producției forestiere.*

— *Învățământul silvic mediu, inferior și de calificare.*

— *Instrucțiuni practice pentru recoltarea semințelor.*

În ziua de 17 Decembrie, sectorul forestier s'a separat în două: grupa M.A.D. și grupa C.A.P.S., care și-au continuat separat lucrările, ocupându-se fiecare de problemele sale specifice.

Grupa M.A.D. a luat în discuție următoarele:

— *Organizarea păzii și asistenței în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.* În cadrul acestei probleme, d-l Ministru C. Agiu a dat îndrumări asupra necesității colaborării personalului silvic cu organele locale și populația rurală, pentru a se ajunge la o mai bună apărare a pădurilor în contra delincvențelor.

— *Pădurile de producție în regimul legii A. P. F.*

— *Cadrul de organizare al amenajării și cadastrului forestier;*

— *Statul lucrărilor de împădurire și aplicarea dispozițiilor din cap. III al legii A. P. F.*

Grupa C.A.P.S. a debătut următoarele chestiuni:

— *Situația exploataților și măsurile pentru intensificarea lor;*

— *Mersul industrializărilor și semiindustrializărilor și măsurile luate pentru sporirea producției;*

— *Problema reducerii prețului de cost;*

— *Statul valorificării produselor lemnoase și măsurile necesare pentru activare;*

— *Consecințele aplicării deciziei Nr. 137 a Comisiei de redresare economică pentru C.A.P.S.;*

— *Problema revizuirii bugetului și finanțării lucrărilor;*

— *Situația împăduririlor și măsurile necesare pentru intensificarea lor. Școlile de calificare pentru personalul de teren.*

La încheierea lucrărilor s'a făcut o sinteză a tuturor normelor ce trebuie redactate și difuzate la unitățile din exterior.

1) Publicată în Monitorul Oficial Nr. 284 din 8 Decembrie 1947.

Lucrările conferinței au fost închise la 20 Decembrie, printr-o sesiune comună, în cadrul căreia d-l Prof. Tr. Săvulescu a făcut o expunere de ansamblu asupra rezultatelor conferinței.

Spiritul în care au fost organizate aceste conferințe s'a dovedit a fi foarte rodnic. Desfășurarea pe'n largă și directă a dezbaterii a problemelor de către toți cei în măsură, a permis să se evidențieze lipsurile și părțile pozitive ce se constată în activitatea sectorului forestier, precum și drumul de urmat în viitor.

Au fost relevate următoarele lipsuri: insuficiența încadrare a unităților exterioare cu personal tehnic și administrativ; numărul insuficient de ocoale silvice; lipsa de clădiri proprii, de legături telefonice și de mijloace de deplasare pentru serviciile exterioare; insuficiența cunoașterii terenului și a cadrelor, precum și a controlului muncii; insuficiența mobilizare a maselor populare în sprijinul acțiunii de refacere a pădurilor.

Părțile pozitive, care îndreptățesc o încredere sporită în munca de viitor a tehnicienilor, sunt: sprijinul crescând acordat de forurile superioare sectorului forestier; ameliorarea condițiilor de finanțare ale producției forestiere; randamentul sporit și starea sănătoasă de spirit a organelor exterioare, care deși cu mijloace suficiente au reușit să realizeze lucrări importante; colaborarea tot mai pronunțată a organelor din exterior cu organele administrative și politice locale, în vederea realizării programelor de lucru.

J. B. Săvulescu

N E C R O L O A G E

† CONSTANTIN GHEORGHE

Inginer inspector silvic

(1873—30 Mai 1947)

Constantin Gheorghe s'a născut la Brăila, în anul 1873. După terminarea studiilor secundare, s'a înscris, în 1894, la Școala specială de silvicultură dela Brănești, pe care a terminat-o în 1898, făcând astfel parte din *prima promoție de silvicultori dela Brănești*, din care puțini mai sunt încă azi în viață.

În primii ani de carieră a colaborat intens, cu *Iulu Moldovanu* și *N. G. Popovici*, la crearea parcului forestier dela O. s. Mihăești-Muscel, și la lucrările comisiei de ridicare în plan și amenajare a complexului pădurilor din același ocol, executate cu promoțiile de stagiați silvici și practicanți.

Calitățile sale deosebite, de specialist și coleg, l-au făcut să fie foarte bine apreciat și să urce toate treptele ierarhiei administrative, până la aceea de șef al Regiunii silvice Buzău. Chiar după pensionare a continuat să activeze în lucrări particulare, expertize și în special în conservarea pădurei *Crângul* din Buzău.

A luat parte la războiul din 1916—1918, ca ofițer de rezervă, manifestându-se ca bun român.

A avut un deosebit cult pentru păduri, evidențindu-se prin activitatea sa de animator și promotor al *Sorbărei Sădirii Arborilor*; cu puțin timp înainte de sfârșit a avut încă intuiția acestei manifestări, indemnând pe colegi a stăruî în această direcție, după cum găsim inserat în *Revista Pădurilor*, Nr. 4—6/947, pag. 88. Aceste rânduri, apărute însă după moartea sa, ne par ca un duios testament, venit de dincolo de normant și lăsat noilor generații de silvicultori, pentru continuarea aceșei opere.

A fost și un devotat membru al Soc. „Progresul Silvic”, participând până în ultimii ani, la toate adunările și congresele sale.

În ziua de 1 Iunie a. c., rămășițele sale pământești, duse într'un car cu boi, ornat cu ramuri verzi de stejar și scoarte naționale, au fost înmormântate în cimitirul din Buzău, situat chiar lângă *Crângul Buzăului*, pe care l-a iubit atâtă. Colegii dela D. r. s. Bicurești, șeful O. s. CAPS Buzău și șeful S. a. j. Buzău, au cuvântat, evidențindu-l calitățile.

Societatea „Progresul Silvic” transmite, și pe această cale, condoleanțe soției dispărutului, precum și fiului sau adoptiv, ing. silv. Gh. Pană.

M. P. Florescu

! DIMITRIE I. BĂRZAN

Inginer inspector silvic

(10 Iunie 1899—30 August 1947)

În ziua de 30 August 1947 a încetat subit din viață în București, în plină activitate, mult apreciatul nostru coleg D. Bărzan.

Născut la 19 Iunie 1899, în orașul Craiova, unde își petrece copilăria și își face studiile primare și liceale, urmează cursurile Școlii Politehnice, Secția Silvică, pe care o termină cu succes în anul 1924. La 15 Noembrie 1924 este primit în Corpul tehnic silvic și numit inginer silvic stagiar la Iași, unde activează cu tot avântul tinereții. La 1 Mai 1927 este numit șef al O. s. Crețești, de unde este transferat în interesul serviciului, la 1 August 1929, ca șef al O. s. Tătăruși, jud. Bala. Dotat cu mare putere de muncă, desfășură aici o mare activitate în domeniul silvic, intensificând lucrările de exploatare și punând ordine în administrație.

La 1 Aprilie 1936 este transferat ca șef al O. s. Coșula, unde reușește să înfrângă toate piedicile ivite în cale și să pună la punct toate lucrările, evidențiindu-se ca un element de valoare.

La 10 Martie 1944 este transferat în Centrala CAPS, unde i se încredințează un post de răspundere, pe care îl conduce cu toată competența până în ultima clipă a vieții sale.

Atât de dragi i-au fost locurile unde a activat în tinerețe, încât soarta i-a hărăzit ca trupul său neînsoțit să fie transportat din București la Hârliău, spre a se odihni pe vecie în preajma gospodăriei și familiei lui dragi, străjuit de mîrgeții codri pe care i-a administrat timp de nouă ani. În ziua de 2 Septembrie a. c. a avut loc înmormântarea în cimitirul orașului Hârliău, fiind condus la locașul de veci de membrii familiei, numeroși prieteni și cunoscuți, întreg personalul O. s. Coșula, în frunte cu ing. P. Rusu, șeful Ocolului, iar din Centrala Direcției d-nii Ingineri: Al. Petrescu, F. Enescu și N. Caliniuc.

După terminarea serviciului religios a vorbit în numele tuturor colegilor și personalului silvic d-l ing. N. Caliniuc rostind ultimul cuvânt de despărțire. Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie veșnică amintirea.

Ing. insp. silvic N. Caliniuc

+ LEON COLOMEICO

Inginer silvic

1 Octombrie 1918 — 11 Aprilie 1947

În noaptea de 10 spre 11 Aprilie a. c. — în Vinerea Patimilor — s'a desprins dintre noi Leon Colomeico.

Născut la 1.X.1918, la Constantinești-Hotin, după ce termină liceul, urmează Facultatea de Silvicultură, pe care o absolvă cu mențiunea „cum laude”, în 1 Aprilie 1945. Funcționează câteva luni ca ajutor la O. s. Câmpeni-Turda, după care, din Sept. 1945, activează la lucrările de aplicarea reformei agrare din jud. Sibiu. La 1.IV.1946 este numit ajutor la O. s. Rupea, iar în August 1946, i se încredințează conducerea acestui col. / Îci depune o activitate foarte susținută, mai ales în domeniul său preferat — plantații și regenerări — care îl atrag în curând laude meritate din partea șefilor săi. Concomitent activează cu deosebită râvnă și la lucrările de reformă agrară din jud. Târnava-Mare. Repetate neplăceri familiare îl aduc într-o stare de desnădejde, din care nu întrezărește scăpare. Într'un moment de rătăcire își pune capăt zilelor. Nu a lăsat nicio scrisoare. La înmormântarea sa, la cimitirul din Rupea, a rostit un cuvânt de despărțire d-l I. I. s. Gh. Vulcan, care a evidențiat calitățile alese ale defunctului și activitatea desfășurată în serviciu.

Alături de o puțin comună vigoare fizică, puteai afla o fire neașteptat de blândă, modestă, cumpătată, dreaptă, imens cinstită, un caracter inflexibil, dar cu resurse de nebănuită delicatete și sensibilitate, și o pregătire profesională aleasă.

Toate acestea păreau să-i hărăzească o carieră fericită. Curând însă, neplăcerile îl înconjoară. La aceste neplăceri se adaugă o oarecare dezamăgire profesională — văzând cât de deșarte rămân dorințele de a face lucruri frumoase și cum se prăbușesc bunele intenții, lipsite de sprijinul oamenilor și al legilor. Se mai adaugă multe, repetate, hotărâtoare neplăceri familiare. Ele l-au determinat să părăsească această lume.

Cu el dispore un suflet înalt, un perfect camarad, un vajnic luptător pentru formele drepte și generoase ale vieții și una din vădeșăle cele mai sigure ale tinerețelor generații de silvicultori. Amintirea lui va dăinui în sufletele noastre, lângă acel mănunchiu de gânduri și înagini bune, care ne călăuzesc drumurile în viață.

Ing. silv. N. Șt. Dumărescu

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ție

PROCES VERBAL Nr. 11

Sedința din 12 Septembrie 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Bordea D., Constantinescu Șt., Colpacci G., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Nettea C., Predescu Șt.

Sedința se deschide la orele 18 sub președenția d-lui Prof. C. C. Georgescu. Secretar de sedință d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Președinte arată că vila Sylva, în urma contractului încheiat cu B.N.R. a produs 110.000 lei stabilizați.

2. Se fixează: a) abonamentul la revistă (vezi coperta); b) cotizația (pentru regularizarea cotizației, membrii vor mai plăti încă 200 lei) și taxa de înscriere (100 lei); c) taxa de locuit în cămin: 50 lei pe zi până la 7 zile, apoi câte 100 lei pe zi; d) prețul publicațiilor (vezi coperta); e) tariful publicațiilor pentru amenajamente (ca la Mon. Of.); f) salariile personalului.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor: Roman P., Bozac A., Avram Șt. Eug., Gheorghe Marin, Tomulescu F., Ciobanu N., Ionescu Gh., Benea V. V.

4. Se aprobă cererea d-lui G. Al. Manolescu de a închiria terenul Societății dela Sinaia, pentru a-l amenaja ca teren de sport, pe termen de 3 ani, în schimbul chiriei de 5000 lei, a împrejmuirii terenului și a unui abonament la Revistă.

5. D-l V. Lissievici expune rezultatul delegației la vila Carmen Sylva. Se vor face demersuri pentru obținerea chiriei, pe lângă Prefectura Constanța.

6. Se vor cercetă lămuriri asupra demisiei din societate a d-lui ing. I. Popovici.

7. D-l Președinte expune modificările survenite în structura A.G.I.R.-ului, care a devenit federație cu secțiuni corespunzătoare specialităților. Actualele asociații, care își păstrează o completă autonomie, participă la lucrările federației prin delegații. D-sa propune alegerea unei comisii pentru pregătirea unui statut de colaborare cu A.G.I.R.-ul. Se alege în comisie d-nii: M. Boldur, Șt. Predescu, Șt. Rodoteanu. În legătură cu Congresul A.G.I.R., d-sa arată că a propus ca raportori pe d-nii: Anton Rădulescu și N. Ghelmeziu, ca raportor general rămânând d-l Gr. Colpacci.

8. Se delegă d-l M. Ene cu organizarea ciclului de conferințe al Cercului de Studii.

Sedința se ridică la orele 19,15.

Președinte (ss) C. Georgescu.

Secretar general (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 12

Sedința din 24 Septembrie 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea D., Butoiu Al., Boldur M., Constantinescu St., Comes T., Comșia A., Colpacci Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Marinescu I., Nettea C., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Rodoteatu Șt. Invitați d-nii: Ghelmezii N., Rădulescu Th.

Sedința se deschide la orele 18, sub președinția d-lui Prof. C. Georgescu.

1. Cererea de ajutor a fiului colegului Pușcariu nu poate fi satisfăcută din lipsă de fonduri.

2. D-l Președinte dă lămuriri asupra programului Congresului A.G.I.R. Problemele silvice se vor discuta în subsecția agrosilvică. Se va discuta deasemenea problema învățământului tehnic, precum și crearea Institutului pentru Știință și Tehnică. Se cedează sala de festivități pentru lucrările acestei subsecții, între 5—10.X.1947.

C. G. M. a luat măsuri pentru plasarea personalului comprimat; pentru tehnicieni se ia avizul A.G.I.R.-ului.

D-sea propune alcătuirea unei comisii formată din d-nii: I. Florescu, Th. Rădulescu, Șt. Rodoteatu, I. Marinescu, care să studieze și să propună măsuri pentru aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

3. Se delegă d-l C. Nettea pentru alcătuirea unui memoriu asupra menținerii dreptului de lemne.

4. Se delegă d-l V. Filip cu alcătuirea unui memoriu asupra insuficienței salarizării a personalului inferior.

5. D-l T. Comes propune tipărirea unei agende-calendar forestier și receditarea vechii insigne a Societății. D-sea este delegat de a trata.

6. În chestiunea înființării unei Facultăți de Silvicultură la Câmpulung-Bucovina, discuția — la care iau parte d-nii C. Nettea, M. Boldur, T. Comes, G. Colpacci, B. Borovschi, G. Purcăreanu — rămâne în continuare.

Sedința se ridică la orele 19.45.

Președinte (ss) C. Georgescu.

Secretar general (ss) Șt. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 13

Sedința din 22 Octombrie 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi B., Butoiu Al., Constantinescu Șt., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Predescu Șt., Paladian I., Teodorescu Șt., Zeicu I. Invitat d-l Rădulescu Oprea.

Sedința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. În privința situației vilei dela Carmen Sylva folosită de Armata Roșie se hotărăște a se da delegație d-ler: Directorul D. r. r. Constantin și Șeful I. s. Constanta de a face intervențiile necesare pentru obținerea chiriei pe timpul cât a fost folosită și pentru efectuarea de locatari a reparațiilor necesare bunei întrețineri.

2. Federalizarea cu A.G.I.R.-ul. D-l Președinte arată că noul statut al A.G.I.R.-ului, prevede că în componența sa intră 7 secții profesionale, între care și secția silvică (Soc. Progresul Silvic). Federalizarea se va face prin afiliere pe baza

unui protocol premergător prin care se va arăta că Societatea își va păstra personalitatea juridică, administrându-și avutul în mod autonom, iar federalizarea făcându-se numai sub raport tehnic și profesional. Se va continua tipărirea Revistei Pădurilor, în factura sa obișnuită, purtând și *emblema* A.G.I.R.

După ample discuții, la care au participat d-nii: Gh. Ionescu, I. Paladian, Al. Butoiu, H. Manole, se delegă d-nii: O. Rădescu și St. Rodoteanu cu alcătuirea protocolului și se hotărăște convocarea unei adunări generale extraordinare pentru 16 sau 23 Noiembrie a. c.

3. În chestiunea contractului de închiriere al C.A.P.S.-ului pentru camerele ce ocupă în imobilul Societății, se delegă d-nii: M. Boldur și H. Manole, care, împreună cu delegația C.A.P.S.-ului să studieze chestiunea și să încheie acte pentru stabilirea chiriei după contracte și valoarea locativă.

4. S'a hotărât a se face proiectul pentru construirea în completare a etajului VII, la imobilul în care este instalat C.A.P.S.-ul.

5. Se face cunoscut că ziarul „Frontul Plugarilor” publică o pagină de popularizare a cunoștințelor forestiere, intitulată „Pagina Pădurii”.

Sesiunea se ridică la orele 20.

Președinte (ss) C. Georgescu.

Secretar general (ss) St. Prodrescu

PROCESIVERBAL Nr. 14

(Sesiunea din 19 Noiembrie 1947)

Prezenți D-nii: Borovschi B., Butoi Al., Comes T., Colpaței Gr., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Sburian D., Vișan Tr., Zeicu I.

Sesiunea se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Prof. C. Georgescu. Secretar de sesiune d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesele verbale Nr. 12 și 13 și al Adunării Generale.

2. D-l Președinte aduce la cunoștință că Adunarea generală extraordinară fixată pentru ziua de 23 Noiembrie 1947, nu se poate ține nefiind aprobată de autorități.

D-sea să explice asupra necesității afilierii Societății în AGIR, deoarece unele societăți profesionale vor fi desființate. La AGIR s'a afiliat deja un număr de societăți. În acest fel AGIR-ul devine federația societăților tehnice profesionale. D-l Președinte dă asigurări că, așa cum este alcătuit noul Statut al AGIR-ului și protocolul de afiliere, Societatea „Progresul Silvic” își păstrează autonomia, patrimoniul, individualitatea, administrarea și gestiunea averii mobiliare și imobiliare, organul societății care va purta și emblema AGIR. D-l Președinte dă citire protocolului întocmit de d-l St. Rodoteanu, care va fi comunicat AGIR-ului. Consiliul aprobă.

3. Se aprobă înscrierea în Societate a d-lui Alexandru Popa.

4. Se citește întâmpinarea făcută Societății de către un grup de membri, relativ la Legea Colegiului Naturalistilor. Au loc discuțiuni la care iau parte d-nii: Gh. Ionescu, D. Sburian, Gr. Eliescu, după care memoriul se aprobă. Se dă delegație d-lui I. Zeicu pentru alcătuirea referatului către Colegiul Inginerilor. D-l Președinte va prezenta referatul și d-ilor Miniștri Profiri și Iordăchescu.

5. Se aprobă plata impozitului de 23.000 lei pentru vila Sylva din Govora.
6. D-l Horia Manole dă citire referatului relativ la calculul chiriei în baza unui contract unificat între CAPS și Progesul Silvic.
7. La propunerea d-lui Președinte, se aprobă cooptarea în consiliu a d-lui ing. N. St. Dumitrescu.
8. Se aprobă suma de lei 97.000 pentru plata necușă număr al revistei.
9. Se citește referatul prin care d-l Paia cere reducerea numărului paginilor la revistă, din motive de economie.
10. Se citește referatul d-lui Paia prin care d-sa solicită plata orelor suplimentare. Se aprobă referatul sub rezerva aplicării instrucțiunilor Contractului colectiv.
11. Se aprobă plata materialului lemnos, aprobat a se cumpăra dela Central Băbeni pentru vila Sylva din Govora.
12. Asupra memor.ului referitor la dreptul de lemne se așteaptă rezultatele acțiunii dela CAPS.
13. Cererea d-lui Ing. Răuță pentru a fi plasat în activitate forestieră, în urma comprimării va fi trimisă AGIR-ului pentru repartizare.
14. Se citește Darea de scamă a exploatării vilei Sylva și se aprobă.
15. D-l Ing. Comes Titus prezintă „Agenda Calendar” și cere a se fixa prețul de vânzare.

Sedința se ridică la orele 18.15.

Președinte, (ns) *C. C. Georgescu*

Secretar General, (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 15

Sedința din 21 Decembrie 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Comes T., Constantinescu St., Dumitrescu St. N., Eliescu Gr., Enc. M., Georgescu C., Manole H., Marinescu I., Vișan Tr.

Sedința se deschide la orele 17.30 sub președinția d-lui prof. C. Georgescu. Secretar de sedință M. Enc. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Președinte citește răspunsul AGIR-ului la protocolul de afiliere, care cuprinde toate condițiile prevăzute de Consiliul societății.

2. Situația căminului. Au fost admisi studenții conform statutelor. Se delegă d-l ing. M. Enc. de a lua dela secretariatul Facultății situația școlară. Studenții nepromovați vor trebui să părăsească căminul.

3. Se aprobă noile prețuri ale publicațiilor.

4. Se reglementează vizitarea căminului de către particulari.

5. Reorganizarea revistei. Se ia în discuție referatul d-lui Paia și se hotărăște ca revista să reapară lunar cu modificări pentru a interesa publicul și industria forestieră. De aceea revista va avea pe viitor trei părți: silvicultură, comerț și industrie forestieră și supliment profesional.

6. Se vor face comunicații pentru adunarea generală de Duminică 25 Ian. 1948.

7. Se aprobă cererea PCR pentru sala de festivități a vilei Govora, pentru două zile cu clauza cheltuieli de întreținere.

8. Se aprobă noui înscrieri în societate a d-ilor Lazea, Macedon, Mihăilescu, Scrupăceanu.

9. Se ia act și se vor aduce mulțumiri d-lui ing. M. P. Florescu pentru cele patru volume donate Societății.

10. Se aprobă plata concediilor de vară a funcționarilor Societății; se aprobă plata orărilor suplimentare și indemnizația de transport d-lui Paia.

11. Se aprobă plata impozitului de 110.000 lei către fisc.

12. Se citește o întâmpinare din partea CAPS-ului. Pentru delegațiile îndeplinite Consiliul aprobă d-lui H. Manole și M. Boldur câte 10.000 lei. D-ilor cedează sumele pentru cheltuieli necesare studenților săraci ce stau în cămin.

13. D-l Președinte sugerează înființarea unui oficiu pentru amenajări de păduri, la Societate. Se delegă d-nii Boldur, H. Manole și I. Marinescu să ia contact cu d-l Zeletin și să se vadă părerea d-lui Ministru. Prin această acțiune s'ar antrena la lucru o serie de colegi și în special pensionari. Paralel se va înființa și un oficiu de plasare.

14. Se citește și se ratifică procesul-verbal nr. 14.

15. Ciclul de conferințe va începe după sărbători. Acestea se vor ține Vinerea la orele 17. Prima va avea loc la 16 Ianuarie.

16. Se citește referatul d-lui Comes relativ la agenda calendar. D-sa propune să se dea gratuit 70 exemplare lucrărilor dela tipografia Bucovina. Se aprobă. Sedința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) *C. C. Georgescu*

Secretar General, (ss) *Șt. Predescu*

C O N V O C A R E

Membrii Societății „Progresul Silvic” sunt convocați în Adunare generală extraordinară pentru ziua de 15 Ianuarie 1948, la orele 17, la sediul Societății din București, Bd. Tache Ionescu Nr. 31.

Dacă la această convocare nu vor fi prezenți jumătate plus unul din numărul total al membrilor activi, conform art. 27 din Statute, Adunarea se amână pentru a 8-a zi, adică în ziua de 23 Ianuarie 1948, în același loc și la același oră, când se va ține irevocabil cu oricare va fi numărul de membri prezenți.

Adunarea generală extraordinară va delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

1. — Afilierea Societății „Progresul Silvic” la Asociația Generală a Inginerilor din România „A.G.I.R.”.

2. — Alegerea delegatului Societății în Consiliul „A.G.I.R.”-ului.

Consiliul de Administrație

I N F O R M A Ț I U N I

Mișcări în personal Informațiuni.

M. Of. Nr. 229/4.X.1947 publ. d. m. Nr. 258506 a Min. Ed. Naț., prin care d-l M. Drăcea, profesor la Facultatea de Silvicultură, se pune în retragere din oficiu, pe data de 1 Sept. 1947, pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— idem d. m. Nr. 26.717, prin care se înființează O. s. Doftana, Lăloaia și Agâș, pendinte de C. Expl. Comănești, din raza D. r. s. Bacău, pentru a administra pădurile lăsate în părăsire dela 23 August 1944, de către proprietarii lor. O. s. Tg. Ocna se desființează, pădurile sale trecând în ad-trarea O. s. Doftana și Lăloaia și a Centr. Expl. Cașin.

— idem Nr. 36.718, prin care se retrage delegația d-lui I. I. g-l s. Petrescu Al., de dir. al D. r. s. Iași, trecându-se la dispoziția Dir. g-le CAPS. D-l I. I. s. Bordeu D., dela D. r. s. București, se delegă director al D. r. s. Iași.

— M. Of. Nr. 230/6.X.1947, publ. d. m. Nr. 1315, prin care d-l I. c. s. D. Grozeșcu, dela insp. g-l de control, se pune în retragere din oficiu, pentru 60 ani etate, iar d-l I. c. s. O. Witting, dela Dir. Ec. Vână., idem, pentru 35 ani servii.

— M. O. Nr. 231/7.X.1947 publ. d. m. Nr. 1323, prin care se numesc în comitetele de înaintări următorii:

a) *Membri de drept:* Purcăreanu Gh., dir. g-l CAPS (supl. Predescu Șt., subdir. g-l); Florescu I., dir. Dir. indr. silv. (supl. Georgescu Stelian, subdir.); Paladian V., dir. Dir. tehn. silv. (supl. Mari-

nescu I., subdir.); Georgescu C. C., dir. ICEF (supl. Sburlan D., subdir.); Pandrea Matei, președ. Cons. tehnic păd. (supl. Zeicu I., membru); Topală R., dir. Contabilității (supl. Roman P., subdir.); Dediu Aurel, delegatul Sindicatului.

b) *Membri numiți:* I. c. s. Ionescu Gh. (supl. I. c. s. Rădulescu M.); I. c. s. Popovici Val. (supl. I. c. s. Georgescu Vencu); I. I. g-l s. Colpacci Gr. (supl. I. I. g-l Niculescu A. I.); I. I. g-l s. Vișan Tr. (supl. I. I. g-l s. Lungu I.); I. I. s. Arghiriade C. (supl. I. I. s. Stoian N.); I. I. s. Murgu Gh. (supl. I. I. s. Vendel Al.); Secretar d-l I. s. Smerecinski, Igor. Președinte d-l Secretar g-l N. Celiaș (supl. d-l C. C. Georgescu, director ICEF).

— M. O. Nr. 232/8.X.1947, publ. d. m. Nr. 4893 a Min. Ind. Com., prin care d-l I. c. s. Gh. I. Ionescu se numește membru în Cons. de ad-ție al OLEMN-ului.

— M. O. Nr. 234/10.X.1947, publ. d. m. Nr. 1346, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S.F.P., au fost anulate prin d. m. Nr. 24 a Com. min. redres., ec. și stab. mon., se licențiază din serviciu. I. c. s. Avram Gh., I. I. g-l s. Nițescu I., I. I. g-l s. Antonescu Gh., I. s. Hălmăgeanu A. I., I. I. g-l s. Antonescu Gh., I. I. g-l s. Dragomir I., I. s. Ionescu M. Gh., I. I. s. Schiller I., I. I. s. Andrei I. I., I. I. s. Dobrescu I., I. I. s. Galbân D., I. I. s. Vidimivski T., I. I. s. Cerschi T., I. s. Gălcă C., I. s. Leonardari E., I. I. g-l s. Pușcașu Gh., I. I. s. Constantinescu I.

i. s. Spaniol Ad., i. s. Bozdóc P., i. i. s. Pally Em., i. c. s. Caraminu I., i. i. g-l s. Lupşa Gh., i. i. g-l s. Ostafie Gh., i. i. g-l s. Gelsing Lad., i. c. s. Minescu Gh., i. c. s. Petcuţ M., i. i. g-l s. Moşandrei Gh., i. i. g-l s. Zehan E., i. i. s. Răducu Gh.

— Idem d. m. Nr. 1346, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redresare ec. şi stab. mon., se repartizează la serviciile specificate: i. i. s. Poclitaru I., la Dir. silvică; i. s. Gheorghiu I., i. s. Gherghel Şt. şi i. s. Boldăr G., la Dir. învăţ., i. i. s. Cara N., la CAPS.

— Idem, d. m. Nr. 37.941, prin care d-l i. s. Dămănceanu C., fost şef al o. s. Tg-Ocna, desfiinţat, se repartizează la o. s. Agăş şi se delegă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol.

D-l i. s. st. Badea V., dela o. s. MAD Tg-Ocna, se detaşează la O. s. Lăloaia, cu a căruia conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 235/11.X.947 publ. d. m. Nr. 81 a Com. min. pt. redres. ec. şi stab. mon., care, prin art. 5, desfiinţează dreptul de lemne de foc acordat gratuit personalului silvic administrativ şi de specialitate din sectorul silvic al M. A. D.-ului şi CAPS-ului, abrogând astfel arta 83 din legea de organizare CAPS.

— M. O. Nr. 238/15.X.947 publ. d. m. Nr. 1372, prin care d-l I. Florescu, dir. dir. silv., se numeşte membru în Comisiunea pentru administrarea bunurilor succesorale ale Fundaţ. „I. C. Michail”

— M. Of. Nr. 239/16.X.947 publ. I.D.R. Nr. 1674, prin care d-l ing. Constantinescu P. Aurel, din Min. Ind. Com., se numeşte membru în Consiliu de ad-ţie al CAPS-ului, în locul d-lui i. i. g-l s. V. Sabău.

— Idem, d. m. Nr. 268.879 a Min. Ed. Naţ., prin care următorul personal didactic din învăţământul superior silvic se comprimă:

Fac. de Silvicultură: Conf. C. Chiriţă, Conf. V. Cota, Şef de lucr. N. Ghelmeziu; Fac. de Construcţie: Conf. Gh. Nicolau-Bărlad, asist. I. Popescu-Zeleţin, asist. Aurel Rusu; Fac. de Agronomie Cluj: asist. Titus Nicoară.

— Idem, d. m. Nr. 268.980 a Min. Ed. Naţ., prin care se comprimă temporar, pentru economii bugetare, salariile următoarelor posturi de personal didactic din învăţământul superior silvic:

Politehnica Bucureşti: Catedra de Cadastru, hotărnicile, topografie forestieră, corecţia torenţilor; catedra de politică, economie şi administraţia forestieră (I. C. Demetrescu); conferinţa de Drept şi legislaţie silvică (V. V. Dinu); 5 posturi de asistenţi (C. Arghiriade, Gh. Pană, Gavril Toma, Iuliu Moraru, Ştefan Negru).

— M. Of. Nr. 240/17.X.947 publ. I. D. R. Nr. 1791, prin care d-l i. sb. s. C. Mutică, şeful S. s. J. Junedoara, se pedepseşte cu punerea în disponibilitate pe timp de 1 an, deoarece s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 48, lit. a, din Legea pentru organizarea corpului silvic.

— M. O. Nr. 243/21.X.947 publ. d. m. Nr. 40.420, prin care se retrag delegaţiile de dir. şi subdir. al D. r. s. Constanţa, d-lor i. c. s. Mavrodin Er. şi i. i. g-l s. Cernescu N. şi se delegă d-nii: i. i. g-l s. Dediu A., ca director şi i. i. g-l s. Stănel L., ca subdirector.

— Idem, Nr. 40.421, prin care se transferă, în interes de serviciu, d-l i. s. I. Blascu I. B., dela o. s. Scorţeni, la C. expl. Comăneşti, delegându-se cu conducerea provizorie.

— M. Of. Nr. 245/23.X.947 publ. d. m. Nr. 40.787, prin care se infiinţează C. expl. Comăneşti, căruia i se afectează pădurile preluate de CAPS, de pe valea Troţuşului.

— M. O. Nr. 250/29.X.947 publ. d. m. Nr. 22.033 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în

baza art. 132 S.F.P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redres. ec. și stab. mon., se licențiază din serviciu: i. sb. s. Juras Gh.; i. i. s. Mihălescu Marcel; i. i. s. Podeanu D.; i. i. s. Iliescu V. Ion (D. r. s. Craiova); i. i. s. Stoica Fil.; i. i. s. Ionescu M. Ion (d. r. s. Craiova); i. i. s. Grecu I.; i. i. s. Miulescu Gh.; i. i. s. Trandafirescu V.; i. i. s. Stănescu Al.; i. i. s. Constantinescu C. C. (d. r. s. Pitești); i. i. s. Szontag I.; i. c. s. Opriș V.; i. i. s. Buzlă Er.; i. i. s. Harna, gea V.

— Idem, d. m. Nr. 39/37 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensio-nări, făcute în baza art. 132 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 24 a Com. min. redres. ec. și stab. mon., se mențin în serviciu și se repartizează la unitățile notate: i. l. g-l s. Iordăchescu Florin la Oficiul de studii CAPS, i. l. g-l s. Albotescu C. și i. c. s. Georgescu Victor la dispoziția CAPS, i. l. g-l s. Nicoară Titus la D. r. s. Sebeș, i. i. s. Popescu C. Sinaia la Dir. cult. și amen. pād. din CAPS, i. i. s. Despot M. I. la D. r. s. București, i. i. s. Nahaiuc Tr. la D. r. s. Lugoj.

— Idem Nr. 42/200, prin care se revine asupra d. m. Nr. 15-565/947, în sensul că d-l i. s. s. Zseleznyak L., din CAPS, se pune în retragere din oficiu pentru aranjarea dreptului la pensie, pe data de 31.V.1947, având 35 ani serviciu.

— M. O. Nr. 255/4-VI-947 publ. d. m. Nr. 4928, prin care d-l i. i. s. N. Ghelmeziu se delegă subdirector al ICEF-ului.

— Idem Nr. 4934 cu componerea comisiei de propuneri de pe lângă ICEF, pe 1947—48.

— Idem Nr. 1439, prin care următorii i. s. st. se admit în Corpul tehnic silvic, la datele specificate: Jecu V. (24-IV-947), Mihai I. N. (11-VI-947), Costin V. E. (15-VII-947), Popescu Cezar și Gheorghică Ar. (14-VIII-1947).

— Idem Nr. 3382, prin care se delegă pentru conducerea lucrărilor științifice dela staț. exp. ICEF, următorii: i. i. s. Pașcovschi S., la St. exp. for. cin. „Banat”, i. i. s. Rucăreanu N. la St. exp. for. „Sinaia”, i. i. s. Pavelescu I. la St. exp. for. „Mihăești”, i. sb. s. Lupe I. la St. exp. for. „Bărăgan” și „Dobrogea”.

— M. O. Nr. 261/11-XI-947 publ. d. m. Nr. 1463, prin care încetează mandatul de comisar al guvernului al d-lui ing. Enea Grapini, la pădurile celor 44 comune grănicerești.

— M. O. Nr. 262/12-XI-947 publ. d. m. Nr. 1468, de desființare a Inspectoratului g-l de control, ca unitatea distinctă în cadrul MAD, urmând ca inspectorii ing. silv. să funcționeze pe lângă cabinetul d-lui Secr. g-l N. Celac.

— M. O. Nr. 265/15-XI-947 publ. d. m. Nr. 46-253 prin care d-l i. sb. s. Damian N. se delegă cu conducerea Oficiului pt. aplicarea tratatului de pace.

— M. Of. Nr. 266/17-XI-947 publ. d. m. Nr. 45-260 prin care se desființează O. s. Ronișoara, Poeniile de sub Munte și Valea Răului, transformându-le în Centrele de exploatare: Sighet, Poeniile de Munte, Vișeu de Sus.

— M. O. Nr. 269/20-XI-947 publ. d. m. Nr. 1512 prin care se institue o comisie compusă din d-nii: i. l. g-l s. E. Drăgan, șeful I. s. Timișoara, i. i. s. Dogaru N., din D. r. s. Sebeș, i. i. s. Popescu Zeletin din MAD, și insp. contab. Buescu N., din D. r. s. Cluj, pentru întocmirea unui plan de durată al activității Comunității de Avere Caransebes.

— Idem d. m. 1503 prin care d-l i. s. J. Gheorghiu se transferă la cereve la S. s. j. Fălcir.

— Idem d. m. 47452, prin care se primește demisia d-lui i. s. st. temp. Gheorghe Marin dela O. s. Orșova.

— M. O. 271/23-XI-947 publ. d. m. 48-253 prin care se anulează punerea în retragere, în baza art. 132 S. F. P. a

următorilor funcționari din CAPS, cari se pun în retragere, conf. legii g-le de pensuni, pe data de 1.VI.1947: i. c. s. Simu S., i. c. s. Calotescu M. St., i. c. s. Atanasescu Anton, i. c. s. Bratu Al., i. c. s. Tanasescu Pavel, i. i. g-l s. Mo-ga I.

— Idem d. m. 1531 prin care următorii funcționari, ale căror puneri în retragere, în baza art. 133 S. F. P., au fost anulate, se licențiază din serviciu, i. i. g-l s. Selavu P. I., i. i. g-l s. Angelescu D., i. c. s. Fiera M., i. c. s. Ivancea D.

— M. O. Nr. 274/26.X.1947 publ. d. m. Nr. 5214 cu atribuțiile d-lui Prof. dr. C. Georgescu, directorul ICEF-ului.

— Idem Nr. 5202, cu atribuțiile d-lui dr.-ing. N. Ghelmeziu, subdirectorul I.C.EF-ului.

— Idem, d. m. Nr. 1539 prin care se numește membru în Comitetul de înaintări al ing. silv. d-lui s. N. A. Constantinescu, în locul d-lui i. i. g-l s. Dediu Al.

— M. O. Nr. 275/27.XI.1947, publ. d. m. Nr. 48456 prin care se reintegrează în serv. CAPS, d-lui i. c. s. Bunescu M. C., pe data de 1.VIII.1943, cu drepturile de salariu până la 23.III.1946, dată la care se pune în retragere pentru limită de vârstă.

— M. O. Nr. 277/29.XI.1947 publ. d. m. 5.200 prin care se instituie Comisiile de licitații și recepție din cadrul ICEF.

— Idem d. m. 5265 prin care se prelungeste până la 31.III.1948, delegația de insp. g-l control la unitățile exterioare ICEF a d-lui i. i. g-l s. At. Haralamb. Se delegă pt. exercitarea funcțiunii de inspector de control la stațiunile experimentale forestiere specificate d-nii: i. i. g-l s. Haralamb At. la „Mihăești”, i. i. s. Rucăreanu N. la „Sinala”, i. sb. s. Toma G. la „Snagov”, i. sb. s. Ene M. la „Dobrogea”, i. sb. s. Lupe I. la „Bărăgan”.

— Idem Nr. 49.559 prin care se reprimete în serviciul CAPS d-lui i. sb. s. Mihăilescu V.

— Idem Nr. 49.561 prin care următorii se transferă în interes de serviciu: i. s. I Preda M., din D. r. s. Iași, ca ajutor la O. s. Florești; i. sb. s. Dediu G., dela O. s. Răsnov, în centrala D. r. s. Bacău, delegându-se insp. control regional; i. s. st. Diaconu C. N., dela D. r. s. București, la O. s. Răsnov, însărcinat în mod provizoriu cu conducerea ocolului; i. i. s. Ciolac D., dela O. s. Caracal, în centrala D. r. s. Craiova, ca șef al Serv. cult. a. menaj. păd.; i. i. s. Nicolaescu Lucian, dela O. s. Calafat, în centrala D. r. s. Craiova, delegat în contr. reg. tehn. și girant al conducerii O. s. Caracal, până la numirea titularului; i. i. s. Marinescu M., dela O. s. Balș, în centrala D. r. s. Craiova, delegat în contr. reg. tehn. și girant al O. s. Balș, până la numirea titularului; i. s. st. Vijulan V., dela O. s. Cărbunești ca ajutor la O. s. Calafat; i. s. st. Miron Cr., dela O. s. Vânu Mare în centrala D. r. s. București; i. i. s. Hristu N. dela O. s. Caransebeș în centrala D. r. s. Cluj, delegat în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Nicoară T. dela D. r. s. Sebeș în centrala D. r. s. Sighet în contr. reg. tehn.; i. s. s. Petrescu Titus Coriolan dela O. s. Făget în centrala D. r. s. Sighet, ca referent la Serv. expl. ind. com.; i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Strâmbu la O. s. Bozovici, însărcinat cu conducerea provizorie a ocolului; i. s. st. Ene V. I., dela O. s. Bistra în centrala D. r. s. Sebeș și repartizat la Serv. expl. ind. com., i. i. g-l s. Ionescu T. C. dela D. r. s. Iași, în centrala D. r. s. Lugoj, delegat în contr. reg. tehn.; i. s. st. Marian An., dela O. s. Rusca Montana, ca ajutor la O. s. Berzeasca; i. s. st. Munteanu C., dela O. s. Vărădia de Mureș, ca ajutor la O. s. Bărzava; i. s. st. Dumitrescu Nicoară, dela O. s. Radna ca ajutor la O. s. Dorgoș;

Se transferă la cerere: i. s. II Bărcă

I. L. dela O. s. Bozovici ca ajutor la O. s. R-Vâlcea.

Se repartizează la unitățile și în funcțiunile specificate următorii: i. i. g-l s. Alboteanu D. C., în centrala D. r. s. Pitești, delegat în contr. reg. tehn.; i. c. s. Georgescu V. în centrala D. r. s. Arad, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Petrescu Al., în centr. D. r. s. Bacău, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Robeanu T., în centrala D. r. s. Constanța, deleg. în contr. reg. tehn.; i. s. st. Cristescu V. la O. s. Caracal, i. s. st. Iavorschi T. la O. s. Făget, i. s. st. Popăilă Andrei la O. s. Caransebeș, i. s. st. Bichigeanu I. la O. s. Câmpul-Cetății delegați în mod prov. cu cond. ocălelor respective; i. sb. s. Mihăilescu V., ca șef al O. s. Vânju Mare; i. i. s. Nahăiciuc Tr., în centrala D. r. s. Lugoj, ca ref. tehn. la Serv. cult. amen. päd.; i. i. s. Hanner Fr. dela O. s. Götul se delegă și cu girarea cond. O. s. Bistra, până la numirea titularului.

Se revine asupra transferării, în sensul că rămân mai departe la unitățile și în funcțiunile specificate, următorii: i. s. II Popovici A. Tr., șef al O. s. Vălenii de Munte; i. s. s. Albulescu Ștefan, șef al O. s. Verbila.

— Idem d. m. 5255 prin care încetează delegația de conducere a stațiunii „Bărgăranul” a d-lui i. s. Liubimirescu A. din ICEF.

— M. O. 278/1-XII-1947 publ. I. D. R. Nr. 1553, prin care d-l i. s. Turnibuca E. se numește director tehnic al Dir. silv. Bistra-Năsăud.

— Idem d. m. Nr. 1565 prin care următorii, din cadrul MAD, se mută în interes de serviciu: i. i. g-l s. Născu Nerva dela I. s. Cluj, ca șef al I. s. Oradea; i. i. g-l s. Onaca D., dela I. s. Oradea ca subșef al I. s. Maramureș; i. i. s. Sandi Mircea ca subșef al I. s. Oradea; i. s. s. Fecker G. dela O. s. Baia Mare, ca director al S. s. j. Oradea; i. i. s. Terdic Fr. dela I. s. Oradea ca director

al S. s. j. Năsăud; i. i. s. Chibeleanu A., dela I. s. j. Mureș la I. s. Constanța, ca ref. șef tehn. în locul d-lui i. s. Dodon I., care rămâne titular al Serv. s. j. Constanța; i. sb. s. Crischi D., dela S. s. j. Bacău, la I. s. Suceava, ca ref. șef tehn.

Următorii se repartizează la unitățile specificate: i. sb. s. Bedros I., dela S. s. j. Oradea, la I. s. Oradea, ca ref. șef tehn.; i. sb. s. Niculescu Iacob dela S. s. j. Cluj, la I. s. Cluj, ca ref. șef tehn., în locul d-lui i. s. Spărchez Zeno, care trece ca subșef al I. s. Cluj.

Se revine asupra d. m. Nr. 996 prin care d-l i. s. Bulancea Al., a fost repartizat șef al I. s. Suceava, în sensul că d-șă rămâne ca director al S. s. j. Botoșani, iar ca șef al I. s. Suceava se repartizează d-l I. s. Paraschivescu Anibal.

— Idem Nr. 1561 prin care d-l i. i. s. Constantinescu I., dela I. s. Cluj, se pune în retragere din oficiu, pentru a-și aranja drepturile la pensie, pentru caz de boală.

— Idem d. m. 1564 prin care d-l i. c. s. M. Ștefănescu-Suhățeanu se repartizează la Dir. tehn. silv., cu atribuțiuni de organizarea cadastrului forestier, iar d-l i. c. s. Constantinescu A. Gh. se repartizează la Dir. Indr. silv. cu atribuțiuni de îndrumare și organizarea pazei pădurilor.

— M. Of. 281/4-XII-1947 publ. d. m. 1554 prin care se admit în Corp. tehn. silv. următorii ing. silv. stag. la datele specificate: Dimitriu Gh. D. (19.VI.1946); Grodiuc Al. Aurel (14.VIII.1947).

— Idem d. m. 1553, idem următorii: Gulcran Aurel (11.VI.1947), Luca Eug. și Bereziuc RosB (4.VII.1947), Ciobanu P. (15.VII.1947), Bărlănescu Em. și Tonea I. (23.IX.1947).

— M. O. 288/12-XII-1947 publ. d. m. 1556 pt. instituirea unei comisii de studii în vederea ameliorării condițiilor

12. Étude physique et mécanique du bois roumain de Prof. D. Drămbă, 258 p.	250 lei
13. Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous futaie de Dr. N. Tănăsescu, 212 pag.	200
14. Aspecte din economia internațională 1928—1934, de Dr. Val. Dinu, 52 pag.	50
15. Arborii și pădurile noastre de Prof. D. A. Sburlan, 78 pag.	50
16. Pădurea și golul alpin de Dr. At. Haralamb, 52 pag.	50
17. Polemică vână-orești de J. Moldovan-Junior, 25 pag.	50
18. Pădure și amvon de Ing. Cezar Crîstea, 78 pag.	50
19. Contribuții la problema regenerării naturale a gorunului de Dr. Constantin Chirăță și Ing. M. Popescu, 126 pag.	150
20. Considerații asupra dementului forestier al României de Prof. M. Drăcea, 10 p.	150
21. Profesorul N. G. Popovici, 48 pag.	50
22. Câmpul de activitate al inginerului silvic, 40 pag.	50
23. Pășunatul și pădurile, 62 pag.	50
24. Necesitatea și mijloacele de consolidare a proprietății forestiere, 116 pag.	100
25. Soc. Progresul Silvic — 50 ani de existență, 102 pag.	100
26. Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arborizărilor în pădurea românească, 55 pag.	50
27. Dintr'un vârf de tufan de Al. Stefanopol, 52 pag.	50
28. Regina balului de Al. Stefanopol, 72 pag.	50
29. Anuarul inginerilor silvici 1932—1933 de Ing. I. P. Zeletin, 86 pag.	50
30. Pășunatul și permeabilitatea solului de Ing. At. Haralamb, 40 pag.	50
31. Pădurea și fenomenul torontial, de Ing. At. Haralamb, 56 pag.	50
32. Opera instituțiilor forestiere la păstrarea, îmbunătățirea și restaurarea solului țării de Ing. At. Haralamb, 20 pag.	50
33. Evoluția administrației noastre forestiere de Stat de Ing. Dr. Ilic C. Demetrescu, 82 pag.	50
34. Economie generală forestieră de Ing. Dr. Ilic C. Demetrescu, broșat legat în pânză, 320 pagini	350 500
35. Instalații de transport pentru exploatarea forestiere: trasee, terasamente și șosele forestiere de Ing. Dr. D. A. Sburlan, broșat legat în pânză, 320 pagini	350 500
36. Evoluția economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău, 522 pag.	500
37. Comerțul și industria lemnului din România de H. Brauner, 248 pag.	500

S U M A R U L

SUPPLEMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDURILOR PE ANUL 1947

	Nr. Pag.
EDITORIALE:	
Comes T.:	
Necesitatea selecției și orientării profesionale în economia forestieră — — — — —	7—9 1
Vișan Tr.:	
Activarea producției — — — — —	1—3 1
„	
Rolul sindicatului în întărirea disciplinei și în sporirea randamentului muncii — — — — —	4—6 1
„	
Dirijarea de stat a sporește în sectorul forestier — — — — —	10—12 1

CRONICA PROFESIONALĂ:

Redacția:	
Recepția ca membru în Soc. „Progresul Silvic” a d-lui ing. G. V. Vasiliev — — — — —	1—3 3
„	
Conducătorii sectorului forestier se sfătuiesc cu noua promoție de ingineri — — — — —	4—6 4
„	
Serbarea sădirii arborilor la Brănești — — — — —	4—6 6
„	
Conferința administrativă a sectorului forestier din M. A. D. — — — — —	7—9 9
„	
A 61-a adunare generală a Soc. „Progresul Silvic” — — — — —	10—12 5
„	
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947 — — — — —	10—12 10
„	
Al XVIII-lea congres AGIR — — — — —	10—12 11
„	
Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D. — — — — —	10—12 13

NECROLOAGE:

† Dănilă Roșu — — — — —	1—3 4
† Gheorghe Nicolau — — — — —	4—6 8
† Iancu Mihaescu — — — — —	4—6 10
† Pavel Mihalyik — — — — —	4—6 11

	Nr.	Pag
† Constantin Opran	7-9	11
† Leonida O. Deac	7-9	15
† Stan Stănescu	7-9	16
† Constantin Gheorghe	10-12	16
† Dimitrie Bârzan	10-12	17
† Leon Colomeico	10-12	18

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Congresul forestier din 1947	1-3	6
Săptămâna forestieră 1947	1-3	6
Redeschiderea Vilei Sylva-Govora pentru 1947	1-3	6
Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală	4-6	12
Informațiuni	4-6	13
Procesele verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație		

INFORMAȚIUNI

PUBLICAȚIUNI

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu
D. Sburlan

G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regelui 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:

C. C. Georgescu

Vice-Președinte:

Gr. Colpacci

Secretar general:

Șt. Predescu

Casier:

Șt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comșia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Dumitrescu St. N.
Eliescu Grigore

Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu Ionel
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu Gh. Const
Popovici Valer
Purcăreanu Gh.
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vișan Traian
Teodorescu Ștefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanți: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	1000 lei
" " " " " particulari	200 lei
" " " " " studenți, conducători și brigadieri	100 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei nelegat
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 350 nelegat

**Dr. VASILE SABĂU: EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE
IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 350

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 60 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 60 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE IN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. + 10 fig.; 60 lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 60 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini; 60 lei

